

கீதா மகரந்தம்

குவாமி வித்யா பிரகாஸானந்தா

தமிழரக்கம்:

பேரசீரியர். கே. சர்வோத்தமராவ்

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் வெளியீடு.

கீதா மகரந்தம்

[குவாமி வித்யா பிரகாஸான்தா]

முதற் பகுதி

(முன்னுரை மற்றும் முதல் அத்தியாயம்)

தமிழாக்கார்:

பேராசிரியர். கே. சர்வோத்தமராவ்

திருமலை திருப்பதி தேவஷ்டாஸப்,
திருப்பதி.

GITA MAKARANDAM - Vol. I

By

SWAMY VIDYAPRAKASHANANDA

Tamil Translation :

Dr. K. SARVOTHAMA RAO

T.T.D. Religious publication Series No. 574

© All Rights Reserved

T.T.D. First Edition :1999

Copies : 2,000

Price :

Cover Page Art: Sri P. Narayanagiri Dattu

Published by :

**Dr. I.V. Subba Rao, I.A.S.,
Executive Officer,
Tirumala Tirupati Devasthanams,
Tirupati.**

Printed at :

**Students Offset Printers
Tirupati.**

பதிப்புரை

“எதனாத் தின்றால் பித்தம் தெளியும்” என்ற நிலையில் மனிதன் இன்று விளங்குகின்றன. ஆம், பிரச்சனைகளே அவனது வாழ்க்கையாக விளங்கிவிட்டது. எது பிரச்சனை? பிரச்சனைகளுக்கு யார் காரணம்? பிரச்சனைகள் தீர வழி என்ன? எனும் கேள்விகளை மனிதன் ஒருநாளும் நடுவுநிலையில் நின்று தன்னைக் கேட்டுக் கொண்டதில்லை. அதுபோது அவனே அவனுக்கு ஒரு பிரச்சனையாகத் திகழ்கின்றன! அவ்வாறின்றி ஒருமுறை அமைதியாக அவன் தன்னைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள முயற்சித்தானாயின் வாழ்க்கை அவனுக்கு ஒரு பூந்தோட்டமாக விளங்கிவிடும். அன்பு, இரக்கம், தியாகம், பொறுமை, கடமை, நேரமை எனும் பண்புக்கூறுகள் அவனுள் இல்லாவிட்டால், அவற்றை தன்னுள் வளர்த்துக் கொள்ளாவிட்டால் பொறுமை, கோபம், ஏமாற்றம், தோல்வி ஆகியனவே அவனிடம் குடிகொள்ளும். இதனால் உறவுகள் கசந்திடும்; காண்பளவும், கேட்பளவும் ஏரிச்சலையே தரும். இறுதியில் இவற்றின் விளைவாக அவன் பிறர்க்கும் தனக்கும் பிரச்சனைகளின் மொத்த உருவமாக இருந்திடுவான்.

ஏதோ மனிதனின் பிரச்சனைகள் இந்த யுகத்தில் மட்டுமே ஏற்பட்டன என்பது இல்லை. உலகம் தோன்றியது முதல், அவனுள் ஆசைகள் பிறந்ததுமுதல், அவன் ஆசைகளை அடக்கத்தவறியது முதல் பிரச்சனைகள் தோன்றின என்றே கூறவேண்டும். ஆம் ஆசைகளை அடக்கத்தவறியதால் கடமையை மறந்தான்; கோபத்தைத் துறக்க மறந்ததால், பெருமையை இழந்தான்; அன்பினைக் காட்டத் தவறியதால் வன்முறைக்கு வழிதந்தான். இதனால் தவறுகளை செய்து கொண்டே போக, சுயநலத்திற்கு அடிமையாகி தீவிரவாதத்திற்குத் துணையாகி ஏமாற்றங்களுக்கு இருப்பிடமாகி இறுதியில் அவன் ஒரு ‘சமூக பிரச்சினை’யாக விளங்கி விட்டான்.

அத்தகு மனிதனை திருத்திடும்வகையில் அவனுள் இறைநம்பிக்கையினையும், தன்னம்பிக்கையினையும், கடமை உணர்வினையும் விளங்கச் செய்து அவனுக்குத் தியாகத்தின் பெருமையினையும், அங்பின் அருமையினையும், தொண்டின் சீர்மையினையும், ஆன்றேர் மற்றும் சான்றேர் நட்பின் அவசியத்தையும் உணர்த்தி அவன் தன் பிறவி பயனுள்ளதாகத் திகழுவே அக்கண்ணபெருமான் ‘கிடை’ எனும் வாழ்க்கை இலக்கண அமுதினை, போர்க்களத்தில் கடமையை மறந்து, பாசத்திற்கும் இடையில் அகப்பட்டு அமைதி இழந்து, குழப்பத்தின் உச்சியில் இருந்த அர்ச்சனனுக்கு உபதேசிக்கும் முகத்தான், நமக்கு அளித்துள்ளான்.

அத்தகு பெருமைமிகு கிடைக்குக் காலம் காலமாக ஆசார்யர்களும், அடியார்களும், அறிஞர்களும் பல மொழிகளில் பல விளக்கவுரைகளை வழங்கி அக்கிடைக்கு உயர்வு தந்து தங்களை இனங்காட்டிக் கொண்டனர்.

இனிப்பு என்றாலே நமக்கு உடன் நினைவுக்கு வருவது தேன் ஆகும். பல மலர்களிலிருந்து சேகரித்துப் பெறப்படும் தேன் ஒரு மருந்தாகவும் பயன்படுகிறது. அதை உண்பதற்கு வயது வரம்பில்லை. அத்தகு தேனாக - இந்து சமயத்தேனாக, - ஒப்பற்ற ஆன்மீகத்தேனாக - வாழ்க்கை இலக்கணத் தேனாக கிடைக்கு ஒர் அருமையான விளக்கவுரையினை ‘கிதா மகரந்தம்’ எனும் தலைப்பில், திருப்பதி அடுத்துள்ள திருக்காளத்தி நகரை ஒட்டி ஒடிடும் ஸ்வர்ணமுகி நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீசுகப்பிரம்ம ஆஸ்ரமத்தின் ஸ்தாபகரும், அதன் தலைவருமாக விளங்கி ஒப்பற்ற சமயத்தொண்டினைத் தன் இறுதி மூச்ச உள்ள வரை மேற்கொண்டு, அண்மையில் மறைந்த ஸ்ரீவித்யா பிரகாஸானந்த சுவாமிகள் நமக்கு வழங்கி, அதனால் படித்து அறிந்து நாம் உயர்ந்திட, நமக்கு ஒர் அரிய வாய்ப்பினை நல்கியுள்ளார். அவர்தம் மூல நூலான இத்தெலுங்கு கிதா மகரந்தத்தினை டாக்டர். எம். சர்வோத்தமராவ் அவர்கள் தமிழில் தெளிவாகவும், எனினமயாகவும் மொழிபெயர்த்து

தமிழர்களின் ‘கீதா தாகத்’ தினை தீர்த்து வைத்துள்ளார் எனில் அது மிகையாகாது. இந்நாலுக்கு நூலாசிரியர் தந்துள்ள முன்னுரையே ஒரு நூல் அளவில் வெளியிடும் அளவிற்கு கீதையின் பெருமையும், சிறப்பும் பரக்கப்போசப் பெற்றுள்ளன. கீதை எனும் மாளிகையின் அடித்தளமாக சுவாமிகளின் முன்னுரை அமைந்துள்ளது.

வேதங்களின் சாரமாகத் திகழ்ந்திடும் கீதையின் பெருமை பேசும் இக்கீதா மகரந்தம் எனும் இந்நாலினை திருப்பதி தேவஸ்தானம் தன் வெளியீடாக வெளிக்கொணர்வதில் மிகவும் பெருமிதம் கொள்கிறது. ஓவ்வொரு தமிழர் வீட்டிலும் இருக்கவேண்டிய இந்நாலினை அனைவரும் பெற்றுப் பயன்பெறுவார்களோயாயின் அதுவே தி.தி. தேவஸ்தானம் தனது சமய நூல் வெளியீட்டுப் பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டதில் முழு வெற்றி அடைந்துள்ளது என்றே கருதும்.

செயலாட்சித்தலைவர்
திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம்

மொழி பெயர்ப்பாளர் முகவுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பகவத்கீதை பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட சான்றோர்களில் சுவாமி சின்மயானந்தா, மலையாள சுவாமிகள், அவரின் சீடரான காளஹஸ்கி ஸ்ரீ வித்யா பிரகாசானந்த சுவமிகள் ஆகியோர் குறிப்பிட்டத்தக்கவர்கள்.

ஸ்ரீ வித்யா பிரகாசானந்த சுவாமிகள், பல இந்திய மொழிகளிலும் உள்ள கீதை விரிவுரைகள் அனைத்தையும் நன்கு ஆராய்ந்து பாமர மக்களுக்கு எளிதில் புரியும் வகையில் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியவர் அன்னார், சொற்பொழிவுகளாக மட்டுமின்றி அவற்றை புத்தக வடிவிலும் கொணர்ந்து அனைவருக்கும் பயன்படும் வகையில் ஆக்கி வைத்துள்ளார்கள். அவருடைய ‘தீதாமகரந்தம்’ இதுவரை பல பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தினர், ஸ்ரீ வித்யா பிரகாசானந்த சுவாமிகளின் தெலுங்கு மொழியில் அமைந்துள்ள ‘தீதாமகரந்தத்தைத்’ தமிழிலும் இந்தியிலும் மொழிபெயர்ந்து வெளியிடக் கருதினர். திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான முன்னாள் காரிய நிர்வாக அதிகாரி திரு எம்.வி.எஸ். பிரசாத், ஐ.ஏ.எஸ் அவர்கள், தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் பெரும் பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்தார். இந்த மொழி பெயர்ப்பின் இடையே ஏற்பட்ட ஐயங்களைப் போக்கி உதவியவர்கள், பேராசிரியர் திரு. சௌரிராஜன், டாக்டர் ஜே. முனிரத்தினம் முதலியோர் பகவத் கீதையின் மொழிபெயர்ப்பின் ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை கருத்துரையாடலில் பங்கு கொண்டது மட்டுமின்றி கையெழுத்து பிரதி எழுதி உதவியர் திருமதி இராதா இராமநாதன், எம்.ஏ.எம்.பில். அவர்கள். இம் மொழி பெயர்ப்பிற்குத் துணை நின்றோர் இன்னும் பலர் திருமலை

திருப்பதி தேவஸ்தான பொதுத் தொடர்பாளர் திரு. ராஜல
குரிய நாராயண மூர்த்தி அவர்கள், 'சப்தகிரி' ஆசிரியர் திரு.
கே. சுப்பாராவ் அவர்கள், பேராசிரியர் திரு. எஸ்.பி.
ரகுநாதாச்சாரியார் அவர்கள், திரு. கோபால சவாமி அவர்கள்
ஆகியோர்.

இம் முயற்சியில் என்னள் ஊக்குவித்து உற்சாகப்படுத்திய
இன்னும் பல நண்பர்கள், அறிஞர்கள், அதிகாரிகள் ஆகிய
அனைவர்க்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன்.

இங்களம்

கே. சர்வோத்தம ராவ்,

பேராசிரியர், வெங்கடேகவரா பல்கலைக் கழகம்

தெஹங்கு மொழித் துறை,

திருப்பதி - 517 502

திருப்பதி.

தேதி : 11.09.87

சேதோ ப்ருங்க ப்ராஸி வ்ஞநா
 பவ மக்ருபோ விரஶாயாம்
 பிப பிப சீதா மகரந்தும்
 யதுபதி முக கமல பஹாப்யம்

மனமெனும் வண்டே! சாரமற்ற இந்த உலகியல்
 பாலைவளத்தில் ஏன் வீணாகச் சுற்றுகிறாய்? இனி இவ்வாறு
 அலைவதை விட்டு தாமரையிலிருந்து வெளிப்பட்ட மேன்மை
 பொருந்திய சீதா மகரந்தத்தை அருந்தவாயாக!

“விரிந்தபொருளிலும் ஆழந்தகருத்திலும் சமத்துவத்திலும்
 கூதக்கு ஈடான புத்தகம் வேறொன்று இல்லவேயில்லை”.

-மகாரிசி மனைவான சாவாமிகான்

"Those of you know Sanskrit should tomorrow, if possible today, buy the Gita and begin to study the book. Those of you who do not know Sanskrit should study Sanskrit, if only for the sake of the Gita. I tell you that it contains treasures of knowledge of which you have no conception what so ever."

-Mahatma Gandhi

உங்களில் வடமொழி தெரிந்தவர்கள் நானே, இல்லையேல் முடிந்தால் இன்றே, ஒரு கிடை புத்தகத்தை வாங்கிப் படிக்க ஆரம்பித்துவிடுங்கள். வடமொழி அறியாதவர்கள். கிடைக்காகவாவது வட மொழியைப் பயிலுங்கள் - நான் உள்ளதை உள்ளபடி கூறுகிறேன் - நீங்கள் கண்டும் கேட்டும் அறியாத விலை மதிப்பற்ற அறிவுப் பொக்கிழப் பீடத்தில் உள்ளது.

-மகாத்மா காந்தியடிகள்

GITA

Truths beautifully arranged together in their proper places like a fine garland or a bouquet of choicest flowers.

-Swami Vivekananda

அழகான பூமாலை போல் அல்லது கருத்தைக் கவரும் பூச்சென்டு போல் முறையாக மிக அழகாகத் தொகுக்கப்பட்ட தருமங்களின் தொகுப்பு கிடை.

- சவாமி விவேகாந்தர்

Message of the Gita

"BE FEARLESS"

க்லைய்யம் மா ஸ்ம கமந்ற பார்த்த
எநத்த த்வம் யுபத்யதே
ஷ்டாத்ரம் ஹ்ருதய தெளர்ப்பியம்
பரந்தப

அர்ஜுனா! அதையியம் கொள்ளாதே., கோழைத்தளம் உனக்குத்தகாது., இழிவான இந்த இதய பலவீனத்தை விட்டொழித்து எழுவாயாக. கடமை தொடங்குவாயாக.

"If one read this one sloka he gets all the merits of reading the Gita for in this sloka lies imbedded the whole message of the Gita".

-Swami Vivekananda

இந்த ஒரு சௌகத்தைப் படித்தால் கிடை முழுவதையும் படித்த நலனை மனிதன் பெறுவான். ஏனெனில் கிடை தரும் செய்தி முழுவதும் இந்த ஒரு சௌகத்திலேயே அடங்கியுள்ளது.

-காமி விவேகானந்தர்

GITA - A MIRACULOUS REMEDY FOR LIFE'S TRAGEDY

"When doubts haunt me, when disappointments stare me in the face and when I see not one ray of light on the horizon I turn to Bhagavadgita and find a verse to comfort me and I immediately begin to smile in the midst of overwhelming sorrow. My life has been full of external tragedies and if they had not left any visible and indelible effect on me I owe it to the teachings of Bhagavadgita".

-Mahatma Gandhi

ஸுயங்கள் என்னை அனுகும்போதும் சங்கடங்கள் குழும் போதும் ஆசை தோன்றும் போதும் ஊக்கம் குன்றும் போதும் நான் கிடையைத் திறந்து பார்ப்பேன். அதில் ஏதோ ஒரு சௌகம் என்னை தேற்றும். அதன் விளைவாக மிகவும் ஆபத்தான நிலையிலும் என் முகத்தில் புனரைக் கூக்கும். என் வாழ்க்கை பற்பல ஏற்றத் தாழ்வுகளுடன் அமைந்திருந்தாலும் கோரமான சங்கடங்களை அனுபவிக்க நேர்ந்தாலும் அவை யாவும் என் மனதில் சிறிதேனும் அமைதியின்மையை உண்டாக்குவதில்லை. இதெல்லாம் கிடோபதேசத்தின் நல்ல பலனேயாகும்.

-மகாத்மா காந்தியர்

அறிமுகம்

மகரந்தம் என்றால் தேன். கிடை தேன் போன்று இனியது மகிழ்ச்சியளிக்க வல்லது. துங்பத்தைப் போக்கவல்லது. தேனுக்கு நோய்தீர்க்கும் தன்மை உள்ளது ஆதனின் ஒளாடதங்களில் அதனை அதிகமாகப் பயன் படுத்துவார்கள். அதைப்போல் கிடை எனும் தேனை உட்கொண்டவர்களுக்குப் பிறவிப்பினி பூரணமாகக் குணமாகும். தும்பி பல பூக்களிலிருந்து தேவைத்திரட்டுவது போல் கண்ணன் உபநிடதங்கள் என்னும் பலவித பூக்களிலிருந்து கிடை எனும் தேனை உலகிற்கு உவந்தருளினார். அறத்து அழுது இது என ஆண்டவனே இதனை அருளிச் செய்தார். ஆதனின் அழுதத்தை ஒத்த பிறப்பு இறப்பு எனும் பிறவிப்பொருள் துயரைப் போக்கும் பெருமான் திருவாயிலிந்து வெளிப்பட்ட தீதா மகரந்தத்தை வீடு பேற்றை விரும்புவோர் வேண்டிய மட்டும் பருகிப் பயன்பெறுவார்களாக.

தட்சின்காசி என்று புகழ்பெற்ற திருக்காளத்தித் திருத்தலத்தில் சுவர்ணமுகி ஆற்றங்கரையில் சுகப்பிரம் மாஸ்ரமம் என்னும் ஓர் ஆழகிய ஆசிரமத்தை நிறுவி ஆண்மீத தொண்டாற்றி வரும் திருவித்தியா பிரகாசானந்தகிரி சுவாமிகள் தீதா மகரந்தம் எனும் பெயரால் கிடைக்கு விரிவான பொழிப்புறை அருளியுள்ளார். அதனை நூல்வடிவமாக வெளியிடுகிறோம். இந்நாளின் மூலம். சொற்பொருள். கருத்துரை, விளக்கவரை மட்டுமின்றி கிடையைப் படிப்போர்க்கு மிகவும் தேவைப்படும் பிற செய்திகளும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. தொடக்கத்தில் வழக்கிலுள்ள (வராக, புராணத்திலிருக்கும்) தீதாமகாத்மியம் மட்டுமின்றி ஸ்காந்தம், மகாபாரதம், வைணவீய தந்திர சாரம் ஆகிய நூல்களிலுள்ள தீதா மகாத்மியங்களும் சேர்த்து கருத்துரைகளுடன் தரப்பட்டுள்ளன. மற்றும் கிடையை ஜூபிக்கும் முறை பாராயணம் செய்யும் பாங்கு ஆகியவையெல்லாம் இதில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

கிதையிலுள்ள ஒவ்வொரு சுலோகமும் ஒரு மகா மந்திரமே. எந்தெந்த சுலோகத்தை எத்தனை முறை எவ்வளவு நாள் தேபம் செய்தால் எந்த நலன் கிட்டுமோ அவை, இந்நாலில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. உலகியல், ஆண்மீகப் பலன்களுக்குத் தேவையான தேப சாதனங்கள் வெவ்வேறாக இங்குக் கூறப்பட்டிருப்பிலும் வீடு பேற்றை விரைவில் அனைய விரும்புவோர், வைராக்கியத்தை மேற்கொண்டு உலகியற் பலன்களை ஒதுக்கித் தள்ளி ஆண்மீகப் பலன்களுக்காகவே தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. நாள்தோறும் நினைவில் கொள்வதற்குச் சில கிதா வாக்கியங்களும் தனியாக இதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தியாயங்களின் வாரியாக பத்மபுராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கிதை ஒதும் பலன்களை காதைகள் வாயிலாக இங்குச் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன. இந்த நூலின் துவக்கத்தில் தவத்திரு சுவாமிகள் அருளிய முன்னுரையும் உள்ளது. அதில் கிதையின் நோக்கம், தத்துவம், கிதை கூறிய சாதனங்கள் முதலியவை அனைத்தும் நன்றாகத் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன. வாசகர்களின் நலனை முன்னிட்டு நூலின் இறுதியில் சுலோகங்களின் அகராதி இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பெரு நூலை வெளியிடுவதில் ஒத்துழைப்பு நல்கிய சான்றோர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் உளமார்ந்த நல்வாழ்த்துக்களையும் நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். எவ்வாம் வாஸ இறைவனின் அருளால் மிகவும் கருணை பொருந்திய மகரிவிஷிகளின் அருளாலும் கிதை ஞானம் உலகில் நாலா பக்கமும் பரவி அதன் வினைவாக மாணிடர்களின் அகவிருள் விலக, ஆண்மீகப் பேரொளி வழி காட்ட அனைவருக்கும் முழு அமைதி கிடைக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

இப்படிக்கு
பதிப்பாசிரியர்.

கீதரஞ்சலி

தூர கம்பதனும் பஜே பகவதா க்ருஷ்ண ஸம்ரோபிதும்
வேத வியாச விவரத்திலும் குதிசிரோ பீஜம் ப்ரபோதங்குரும்
நாநா சாங்தா எழுங்ய சாக யாதி சாந்தி ப்ரவாஹங்கிதும்
க்ருஷ்ணாங்களி த்வய பக்திபுஷ்ட காபிம் போதுப்ரதம்நாவினாம்.

கிடை எனும் கற்பகத்தருவை நான் சேவிக்கிறேன் அது
பகவானாகிய கண்ணபிரானால் ஊன்றப்பட்டது.
உபநிடதங்கள் அதன் விதை ஆன்மபோதனையே அதன்
முனை-பற்பல சாத்திர இரகசியங்கள் அதன் கிளைகள் -
வெராக்கியமும் பொறுமையும் அதன் தளிர்கள்
கண்ணபிரானின் திருவடித் தாமரைகளின்பாற்பட்ட பக்தி
அதன் மலர்மணம் மற்றும், இது ஞானியருக்கு வீடு பேற்றை
அளிக்க வல்லது.

கிடை உயர்களுக்கு உயர்ந்தியம்

விவேகாங்கள்

கிடையில் கண்ணன் அர்ஜு-எனுக்கு உரைத்தது வெறும்
சொற்களால்ல ஞானச்சடர்கள். வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்
அனைத்தும் அங்கு கூறப்பட்டது. உபநிடதுப் பூங்காவிலிருந்து
ஆன்மீக உண்மைகள் என்னும் மலர்களை பொறுக்கிக்கோத்த
மாலையே பகவத்கிடை.

காந்தியராண்

துயரம்மிகுந்தநிலையிலிருந்தாலும் அத்துயரம் என்னை
அனுகாமவிருப்பதற்குக் காரணம் கிடையே.

திலகர்

உலக இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் கிடைக்கு ஈடான
நூல் மற்றொன்று இல்லை., எளிமையான விலைமதிப்பற்ற

இரத்தினம் அது., பரமானந்த நிலைக்கு நம்மை இட்டுச்செல்லும் ஒரு அழர்வ கருவி.

மகரியி மஹயாளகவாயிகள்

பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து கண்டதே கிடையைப் படிப்பதும் அதன்படி நடிப்பதும் போதுமானது.

அவிந்தயோவி

மனிதன் தனது மேதை முழுவதும் பயன் படுத்தினாலும் கிடை ஞானத்தில் ஒரு சிறு கூறை மட்டுமே அறிந்து, பிறருக்கு அறிவிக்க வல்லவனாவான்.

சிவானந்த கவாயிகள்

உலக இலக்கியங்களில் கிடைக்கு ஈடான பெருநால் மற்றொன்று இல்லவேயில்லை. அது அறிவின் பொக்கிழங்., குறையாத செல்வம், ஆனந்தக் கடல்.

வினோபா பாவே

என் உடல் வளர்ச்சிக்குத் தாய்ப் பால் எப்படிப் பயன்பட்டதோ அது போல் என் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் கிடை அதை விட அதிகமாகவே பயன்பட்டது.

மாளவியா

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் உலக இலக்கியத்தில் கிடைக்கு ஈடான நூல் மற்றொன்று இல்லை. அது இந்துக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் அனைத்து மனித கோடிகளுக்கும் அறப்பொக்கிழமாக உள்ளது.

எட்டின் ஆர்ஜாங்ட

இந்த கிடை காப்பிய இயல்பு கொண்டதத்துவ (Philosophical) நூல். இந்தியர் அனைவரும் விரும்பும் நூல். இந்நூல் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப் படாமல் இருந்தால் ஆங்கில இலக்கியமே அனை குறையாக இருந்திருக்கும்.

வாரன் ஹோஸ்டல்ஸ்

உயர்ந்த நிலைகளை எட்டிப் பிடிக்க விரும்பும் மனிதர்களுக்கு கிதோபதேசம் இணையற்றது.

பங்கிம் சந்திரர்

கிதையில் உள்ளது போல் அழுர்வமான வியாக்யானம் எந்நாட்டிலும் எக்காலத்திலும் யாரும் கண்டும் கேட்டும் இருக்க முடியாது.

கீதா தேவி பிரரார்த்தனை

தாயே! கிதையே! ஜகந்மாதாவே! ஒளிவடிவே! பிறவிப்பெருங்காட்டில் இடம் தெரியாமல் இன்னலுறும் எங்களுக்கு ஒருதிணை காட்டி வழிஅருளிச் செய்தாய். எங்கள் பிறவித்துண்பங்களை தாபத்ரயம்-அழிப்பதற்காக நீ கங்கணம் கட்டிக்கொண்டாய். கோடிக்கணக்கான பிறவிகள் அறியாமைக் காரிருளில் அடங்கியிருந்தாலும் என் நல்வினைப் பயணாக இந்தப்பிறவியில் உன் தொண்டாற்றும் பெருமை பெற்றதனால் எங்கள் இதயம் இன்பத்தினால் எழுச்சி கொள்கிறது. உன் அருட்கண்பார்வையால் மக்களுக்கிணையில் ஞான ஒளி தோன்றியதால் அறியாமை அடியோடு அழிந்து விடுகிறது. பிறவிப் பேரிருள் நீங்கிவிடுகிறது. இருள்குழந்த இவ்வுலகத்தில் நீ எங்களுக்குப் பேரொளி காட்டினால் தாயே உள்கு எவ்வழியில்நாங்கள் கைம்மாறு செய்ய முடியும்? உள்கு எங்களது எண்ணிலெடங்கா வணக்கங்கள்.

கிதாம்பிகையே! கண்ணபிரான் தன் அவதாரத்தை முடித்துக் கொண்டு வைகுண்டம் செல்லும் சமயத்தில் எமக்கு உள்ளைக் காட்டிச் சென்றார். ஆதலின் நீ கண்ணனின் பிரதிநிதியாக இருக்கின்றாய். அல்ல அல்ல, நீயே அந்த பகவான். கிதா தேவி! நீயே எமக்குப் புகலிடம். எங்கள் இதயம் களிந்த நல் வணக்கங்களைப் பெற்றுக்கொள்.

அறிவு வள்ளலே ! தன்னைப் பணத்து ஆண்டவனையும் தனக்கு அறிவுறுத்திய சாத்திரத்தையும் தன்னையே வாழ்வித்த நெறியையும், எக்காலத்திலும் மறக்கக் கூடாதென்பது சான்றோர் நல்லுரை. எனவே ஈடு இணையற்ற உன் போதனைகளால் எங்களை மேலும் ஈடேற்றம் கொண்டு வரமுயற்சிக்கும் உன்னை என்றென்றும் நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ளுதல் எங்கல் கடமை.

ஒரு இனத்தையாயினும் ஒரு சமயத்தையாயினும் ஒரு சம்பிரதாயத்தையாயினும் பழிக்காமல் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்கும் முறையில் நீ எங்களுக்குப் போதனை செய்தாய். பாலிகளும் கெட்ட நடத்தை உடையவரும் என்றாகிலும் நல்லோர் ஆவார்கள் என்று பேரிலை முழுக்கிப் பறை சாற்றினாய். உயிர்களின் உள்ளங்கள் தூய்மையையை எண்ணற்ற வழிகளைக் காட்டினாய்.

உலக அன்னையே ! நீ ஆற்றிய உதவியை எங்களால் எப்படி மறக்க முடியும். உனது அரிய போதனைகளை மறவாமல் இருக்கும்படி அருள்வாயாக. உனது அன்புக் குழந்தையாகிய எங்களைக் கரையேற்றி வாழ்த்துவாயாக.

திக்கற்றோரை ஆதரிப்பவனே ! கருத்தைக் கவரும் உனது நல்ல போதனைகளை எங்கள் இதயத்தில் ஆழப்பதித்து முற்பிறவிகளின் தீய பண்புகளை உருக்குலைத்து ஞானோதூம் உண்டாகும்படி அருள்வாயாக.

தீனர்கள், நாதியற்றோர். துன்புறுவோர், வாழ்க்கையில் தவறியவர், பிறவிச் சேற்றில் அமிழ்ந்திருப்போர் ஆகியோரை ஆட்கொள்வதற்காக கங்கணம் கட்டிக் கொண்ட தேவியே உலகத்தை உண்டாக்குபவனே ! பதினெட்டு அத்யாயங்களைக் கொண்டவனே ! அம்பிகையே ! உனக்கு எங்களுடைய அஞ்சலி, ஏற்றுக் கொள்வாயாக.

அனைத்து உபநிடதங்களின் சாரமே ! பிறவிப் பெருங்கடலில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் எங்களுக்கு நீ ஒரு படகு ஆவாய். உன்னை அடைக்கலம் நாடினோம். கரை சேர்ப்பாயாக, பக்தி, ஞானம், வைராக்கியம் முதலிய

வீடுபேற்றை அண்டயச் செய்யும் சாதனங்களை எங்களுக்குச் சிலைக்கும் வண்ணம் அருள்வாயாக! இராப்பகலும் தொண்டு செய்வதற்குரிய சக்தி, சாமர்த்தியங்களைக் கருணையோடு கொடுப்பாயாக. உன் பிறப்பிடமாகிய பகவானிடத்தில் சேர்ப்பாயாக. இதுவே எங்கள் வேண்டுகோள். அருள்வாயாக. உன் அருட்பார்வையை எங்கள் மேல் பொழிவாயாக, எங்களைக் காப்பாற்று. காப்பாற்று. காப்பாற்று.

தையின் உயர் புகழ்

(மகா பாரதத்திலிருந்து)

1. தொ சாஸ்தாமிதம் புண்யம் யற்ற படேத் ப்ரயத்தம் புமான் விஷ்ணோற்று பதவூப்நோதி பயசோகாதி வங்கித்து

மிகவும் தூய்மையான இந்த தை என்னும் சாத்திரத்தை எவன் ஒருவன் படிப்பானோ அவன் அச்சமும் துயரமும் அற்ற விஷ்ணு நிலையை அண்வான்.

2. தொந்யூ ஸீவல்ய ப்ராணாயாமபரல்ய ச ளை வசந்திழி பாபாளி பூர்வதூங்ப க்ருதாளிநச

தையை நாள்தோறும் வாசிப்பவனுக்கும் ப்ராணாயாமம் செய்பவனுக்கும் முன் பிறவியில் செய்த பாவங்கள் அனைத்தும் அழிந்து விடுகின்றன.

3. மல நிர்போசனம் பும்சாம் ஜூலஸ்நாளம் தினேதினே ஸக்குத் தொய்யளி ஸ்நாளம் சம்சாட மல நாசனம்

தன்னீரில் தினமும் குளிப்பதால் மாளிடர்களுக்கு உடல் அழுக்கு நீங்கிவிடுகிறது. ஆனால் தொஞானம் என்னும் தன்னீரில் ஒருமுறை குளிப்பதால் மட்டும் பிறவி அழுக்கெல்லாம் அகன்று விடுகின்றது.

4. பாதாம்குத ஸர்வஸ்வம் விழ்ஜோற்று வச்தாத் விதில்குதம் கீதா கங்கோதகம் பீத்வா புளர்ஜுன்ப ந வித்யதே

மகாபாரதத்தின் அமுதமும் விஷ்ணுவின் திருவாயிலிருந்து வெளிப்பட்டதுமான கிதை எனும் கங்கையின் நீரை அருந்தினால் மறுபிறவி இருக்காது.

5. சுவோபநிஷதோ காவோ தோக்தா கோபாலந்தஶறு
பார்தோ வத்ஸற்று கதர் போக்தா துக்தம் கீதாம்குதம் மறைத்

உபநிடதங்கள் அனைத்தும் பசுக்கள். நந்தவின் மைந்தனாகிய கண்ணன் பால் கறப்பவன், அர்ஜூனன் கன்று. சிறந்த அமுதமாகிய கீதாம்குதம் பால் போன்றது. நல்ல மனம் படைத்த ஞானவேட்கை உடையவரே அப்பாலை அருந்தவோர்.

6. கீதா ஸாக்தா கஂதவ்யா சிபந்யைற்று ஸாஸ்தர சங்கறைறு
யா ஸவ்யம் பத்மாபஸ்ய முகபத்மாத் விதில்குதா

கிதையை நன்றாக இசைக்க வேண்டும். பிற சாத்திரங்களின் சேர்க்கையால் என்ன பயன்? ஏன் என்றால் கிதை கண்ணவின் திருமுகத் தாமரையிலிருந்து வெளிப்பட்டது.

7. ஸர்வ ஸாஸ்தரயரி கீதா சுவதேவமயோ ஹரிஷ
ஸர்வ தீர்த்தயரி கங்கா ஸர்வவேதமயோ பழுஷா.

அனைத்து சாஸ்த்திரங்களின் வடிவம் கிதையாகும். அனைத்துக் கடவுளரைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பவர் விஷ்ணு ஆவார். கங்கை எவ்லாத் தீர்த்தங்களையும் தன்னுள் கொண்டிருக்கிறது. மனு அனைத்து வேதங்களின் உருவே ஆவார்.

8. கீதா கங்கா ச காயத்ரி கோவிந்தேவி ஹ்ருதில்திதே
சதுர்க்கார ஸம்யுக்தே புளர்ஜுன்ப ந வித்யதே

கிதை, கங்கை, காயத்ரி, கோவிந்தன் என்று நான்கு 'க' வடன் தொடங்கும் இந்த கிதையை எவன் ஒருவன்

இதயத்தில் நிறுத்துகிறானோ அவனுக்கு மறு பிறவி கிடையாது.

9. பாரதாம்ருத ஸர்வஸ்ய தொய மதிதஸ்யச ஸாமுத்ருத்ய விருஷ்ணேன அர்ஜுனஸ்ய முகே ஹாதம்

மகாபாரதம் என்னும் அமுதத்தின் மொத்த வடிவமே கிதை. பாரதத்தைக் கண்டந்து சாரமாகிய கிதையைப் பிழிந்து கண்ணன் அதனை அர்ஜுனனின் முகத்தில் வேள்வியாகச் செய்தார்.

நன்றிக் கடன்

கிதை	யைப் போதித்த கண்ணபிரானுக்கு பிறப்பிற்குக் காரணமாக அர்ஜுனனுக்கு யை வெளியிட்ட வேதவியாசருக்கு யை எழுதிய விநாயகருக்கு யை முதன் முதலாக பரப்பிய சஞ்சயனுக்கு யைப் பரப்புவதற்குப் பிள்ளையார் சழி போட்ட சஞ்சயனுக்கு யின் ஓலச்சவடிகள் காலக்கருவில் கலந்துவிடாமல் பாதுகாத்து அருளிய புண்ணியவாண்களுக்கு யை தெளிவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் உரையாசிரியர்களுக்கு யை வீடுவீடாகப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும் தொண்டர்களுக்கும் உலகம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.
------	---

கிதையை மிகுந்த சுடுபாட்டுடன் படித்து அதனுள்ளிருக்கும் கருத்துக்களை நன்முறையில் நன்றாகக் கடைப்பிடிப்பதன் வாயிலாக மட்டுமே இவர்களுக்கு கைம்மாறு செய்வது மேற்கூறப்பட்டோருக்கு நமது கடமை.

கீதையின் மகிமை

(ஸ்காந்த புராணத்திருந்து)

பகவானின் உரை

**சீதாஸாரமிதும் சாஸ்த்ரம் ஸர்வசாஸ்த்ரகநில்சிதும்
யந்த ஸ்திதும் ப்ரஹ்ம ஞானம் வேத சாஸ்த்ர கநில்சிதும்**

அனைத்து சாத்திரங்களிலும் நன்றாக உருவாக்கப்பட்ட கோட்டாடுகளை கீதா சாத்திர சாரமாகிய இந்நால் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அதில் வேத சாத்திரங்களில் முடிவு செய்து உரைக்கப்பட்ட பிரம்ம ஞானம் மிலிர்கின்றது

**2. இதும் சாஸ்த்ரம் யயா ப்ரோக்தம்
குற்ய வேதாந்த தர்பணம்
யற்ற படேத் ப்ரயதோ யூத்வா ச
க்சேத் விஷ்ணு சாஸ்வதும்**

என்னால் உரைக்கப்பட்ட இந்த கீதா சாத்திரம் மர்மமான மறைபொருள்களைக் கண்ணாடியைப்போல் காட்டுகின்றது, எவன் ஒருவன் முயற்சியுடன் படிப்பானோ அவன் விஷ்ணு நிலையை அண்வான்.

**3. ஏதத் புண்யம் பாபறூரம்
தன்யம் துற்றகப்பணாசனம்
படதாம் ஸ்ருஞ்சவதாம் வாபி
விஷ்ணோற்று மாறூதம்யமுத்தமம்**

விஷ்ணுவின் கிடை சாத்திரம் படிப்போருக்கும் கேட்போருக்கும் நன்மையைச் சேர்க்கின்றது. பாவங்களை அழிக்கிறது. பூரிப்பை அளிக்கிறது. துயரங்களைப் போக்குகின்றது.

4. அஷ்டாதசபுராணாளி வெவ்யாக்ரணாளி ச
நிர்மத்ய சதுரோ வேதான் முனினா பாதும் க்ருதம்
5. பாரதோததி நிர்மத்ய கீதா நிர்மதிதல்ய
ஸார முத்தருத்ய க்ருஷ்ண அஞ்ஜானஸ்ய முகே த்ருதம்

பதினெட்டுப் புரணங்களையும் ஒன்பது இலக்கணங்களையும் நான்கு மறைகளையும் நன்றாகக் கடைந்து வியாசர் மகாபாரதத்தைப் படைத்தார் அப்படிப்பட்ட பாரதத்தைக் கடைந்து அதன் சாரமாகிய கிதையை எடுத்து கண்ணபிரான் அர்ஜானின் வாயிலாக அருளினான்.

6. மல நிர்மோசனம் பும்சாம்
கங்கா ஸ்நானம் தினே தினே
ஸ்க்ருத் கீதாம்பளி ஸ்நானம்
ஸம்சார மலமோசனம்

அன்றாடம் குளிக்கும் குளியல் மனிதனின் உடல் அழுக்கைப் போக்குகிறது. ஆனால் கிதை என்னும் நீரில் ஒருமுறை குளித்தாலே பிறவி அழுக்கு அனைத்தும் அகன்று விடுகிறது.

7. கீதா நாம ஸஹஸ்ரேண
ஸத்வ ரஜோ விநிர்பிதறை
யஸ்ய குவெஷன ச வாந்தே
ஸோபி நாராயணரும் ஸ்ம்ருதறை

கிதைக்கான ஆயிரம் பெயர்கள் கொண்ட துதியை எவ்னொருவன் மனதில் நினைக்கின்றானோ அவன் நாராயணனின் வடிவமாகவே கருதப்படுவான்.

8. பாதுஸ்யாப்யாத்த பாதும் வா
ஸ்மோகம் ஸ்ளோகார்த்தமேவ வா
நித்யம் தாரயதே யஸ்து
ஸ ஸோஷமதிக்சதி

கிடையின் ஒரு கலோகத்தையோனும் அன்றை கலோகத்தை யேனும், கலோகத்தின் ஒரு அடியையாயிலும் ஓரடியில் பாதியை யாயினும் எவன் என்றும் நினைவில் நிறுத்துகின்றானோ அவன் வீடு பேற்றை அடைவான்.

9. ஸர்வவேதமீரி தொ

ஸர்வதர்ம மயோ பழுஹ்ரூ-

ஸர்வதீர்த்தமீரி கங்கா

ஸர்வதேவமயோ ஹரிரிது

கிடை அனைத்து மறைகளின் முழுவடிவமேயாகும் மனுபகவான் அனைத்து அறங்களுக்கும் அனக்கலமாவார் கங்கை தீர்த்தங்களைத்தும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. எவ்வா தேவர்களும் விஷ்ணுவில் இருக்கின்றார்கள்.

10. க்ருஷ்ண வ்ரகா ஸமுத்பூதா

தொம்ருத ஹர்தக்

மாஹாஸ்த்ர சிம் ந காத்யேத

கலெள மல விவேசின்

கிருஷ்ண மூர்த்தி என்னும் மரத்தினின்று வெளிப்பட்ட தொ என்னும் அமிர்தமயமான கடுக்காய் என்று மக்கள் ஏன் தின்பதில்லை? அதைத் தின்றால் அது நம் கலி மலத்தை அகற்றும்.

11. கங்கா தொ தநா பிஷ்டஹ்ரூ-

கபிலாஸ்வத்த ஸேவனம்

வாசாம் பத்மநாபஸ்ய

பாவனம் சிம் கலெளாயுகே

கலியுகத்தில் கங்கை, கிடை, துறவி, கரும்பக, அரச மரம் இவற்றிற்குச் செய்யப்படும் தொண்டு விஷ்ணு பகவானுக்கு மிகவும் ஏற்ற ஏகாதசி போன்ற சிறப்பு நாட்கள்-இவற்றை விட சிறந்தவை எங்கு உள்ளன?

12. கீதா ஸாஞ்சா காந்தவ்யா
 ஸிங்கயறு சாஸ்தர ஸங்கராஹி
 யா ஸ்வயம் பத்மநாபஸ்ய
 முகபத்மாத விதிஸ்ருதா

கிதையை நன்றாகப் படிக்கவேண்டும். பிற சாத்திரங்களால்
 பயன் என்ன? கிதை கண்ணபிரானின் திருமுகத்
 தாமரையிலிருந்து வெளிப்பட்டது.

13. ஆபதம் நாகம் கோநம்
 தொந்யாய் ந பஸ்யதி

கிதையை ஒதுபவனை விபத்துக்களும் கொடுமையான
 நாகமும் ஒரு போதும் அனுகவே அனுகாது.

ஒரு கலோகந்தில் கீதை

யந்த யோகேஸ்வரறு க்ருஷ்ணறு
 யந்த பாந்தோ ததூந்தாஹ
 தத் தூர் விஜயோ புதிற்
 த்ருவா தீநிர் மதிர் யை

(பகவத்கிதை 18.78)

எங்கே யோசிகளின் இறைவனாகிய கண்ணனும்
 வில்லாளிகளில் ஒருவனான அர்ஜானனும் இருக்கின்றார்களோ
 அங்கே செல்வம், வெற்றி, நிதி இவை கண்டிப்பாக இருக்கும்
 என்பது எனது கருத்து.

- சஞ்சயன்

கிடையின் பதினெட்டுப் பெயர்கள்

சீதா கங்கா ச காயத்ரி
 ஸ்தா ஸத்யா ஸரஸ்வதி
 ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரஹ்மவல்லி
 தீரிசந்த்யா முக்திகேஹினி
 அர்தமாத்ரா சிதாநந்தா
 பவக்ஞி ப்ராந்திநாசினி
 வேதத்ரயி பராநந்தா
 தத்வார்த்த ஞான மஞ்சரி
 இத்யேதானி ஜபேந்தித்யம்
 நரோ நில்கல மானசற்ற
 ஞான சித்திம் வபேத் சீக்ரம்
 ததாந்தே பரமம் பதம்

தீழ்க்கண்டவை கிடையின் பெயர்கள்

1. கிடை
2. கங்கை
3. காயத்ரி
4. சீதா
5. சத்யா
6. சரஸ்வதி
7. பிரம்மவித்யா
8. பிரம்மவல்லி
9. தீரிசந்தியா
10. முக்தி கேஹினி
11. அர்த்த மாத்ரா
12. சிதானந்தா
13. பவக்ஞி
14. ப்ராந்தி நாசினி
15. வேதத்ரயி
16. பரா
17. ஆனந்தா
18. தத்வார்த்த ஞானமஞ்சரி.

இந்த பதினெட்டு கிடையின் பெயர்களை எவ்வள எப்போதும் மனத்தில் நினைப்பானோ அவனுக்குச் சிறந்த ஞானமும் இறுதியில் கடவுளின் சேர்க்கையும் கட்டாயம் கிட்டும்.

கிடையிலுள்ள கலோகங்களின் எண்ணிக்கை

மகாபாரதத்தில் பீஷ்ம பருவத்தில் கிடை முடிந்த பிறகு கிடையிலுள்ள கலோகங்களின் எண்ணிக்கை குறித்து வேதவியாசர் கீழ்க் கண்டவாறு கூறினார்!

ஏட் சதானி ச விம்சானி ஸ்வோகாஶாம் ப்ராஹு கேசவரூ
அர்ஜுனாறு பஞ்சாசத் சப்த பஞ்சாசத் ச சஞ்சயறு
த்ரிதாஷ்ட்ராறு ஸ்வோகமேகம் கீதாய யான முஸ்தீ

பாரதம் - பிஸம் பருவம் 43.4

கிடையில் கண்ணபிரான் 620 கலோகங்களையும், அர்ஜுனன் 57 கலோகங்களையும், சஞ்சயன் 6 கலோகங்களையும், திருதராஷ்ட்ரன் ஒரு கலோகத்தையும் கூறியிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 745 கலோகங்கள். ஆனால் அர்ஜுனன் 84 கலோகங்களையும், சஞ்சயன் 40 கலோகங்களையும், திருதராஷ்ட்ரன் 1 கலோகத்தையும் ஆக 700 கூறியுள்ளதாக இருக்கிறது. பாரதத்திலே கிடையின் கலோகங்கள் மொத்தம் 745 கூறப்பட்டிருப்பினும் வழக்கிலுள்ள கிடையில் 700 கலோகங்கள் மட்டுமே உள்ளது. சில பிரதிகளில் 13 ஆம் அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் “ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ” என்ற வினா வடிவமான அர்ஜுனனின் கலோகம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. அதனையும் சேர்த்து 701 கலோகங்கள் ஆகின்றன. எஞ்சிய 44 கலோகங்கள் என்னவாயின என்று ஆராய்ந்து அறிந்தவர் மிகச் சிலரே. இராஜஸ்தானின் கத்தியவார் பகுதியில் சில ஆய்வாளர்கள் கிடையின் பல ஒலைச் சுவடிகளை நன்றாக அலசி ஆராய்ந்து இறுதியில் 755 கலோகங்கள் உண்ட ஒரு கிடைப் பிரதியைக் கண்டனர். ஏனினும் அது பாரதத்தில் கூறப்பட்ட எண்ணிக்கைக்குப் பொருந்தவில்லை. எப்படியிருப்பினும் பாரதத்தில் கூறியுள்ளவாறு 44 அல்லது 45 கிடை கலோகங்கள் காலவோட்டத்தில் கலந்து விட்டதாகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இதைப் பற்றி ஆய்வாளர்கள் ஆராய்ச்சி செய்வது மிகவும் அவசியம்.

கீதை உபநிடதங்களின் சாரம்

உபநிடதங்கள் என்னும் பக்களின் பாலே கிதையாகும். மிகவும் சிக்கலான உபநிடதங்களின் கோட்பாடுகளை கிதை அணவருக்கும் புரியும் வண்ணம் சொரிந்தது. ஆதலின் உபநிடதங்களுக்கும் கிதைக்கும் பற்பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில திட்டவட்டமாகக் கூறப்படுகின்றன.

1. தனது ஜயங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக சீடன் குருவை அணுகி வினவுகிறான்.

1. தத் விஞ்ஞானார்தம் ச குரு மேவாபிக்ஸேத் ஸமித்பாணியிற் ஸ்ரோத்ரியம் ப்ரஹஸ்திஷ்டம் தஸ்மை ச வித்வான் உபங்ளாய ஸம்யக் ப்ரஸாந்தசித்தாய ஸமாந்விதாம் யேநாக்ஷம் புருஷம் வேதஸ்தயம் ப்ரோவாச தாம் தத்வதற் ப்ரஹஸ வித்யாம் (முண்ட 1,2,12,13).
2. சௌளகாற் ரூபங்களைப் பார்த்து உபங்ளாற் பப்ரச் (மு - 1.3)
3. ப்ரகுற்றவை வாருநிற் வருணம் பிதா முபசார (நூப்ரு - 1)
4. அத்ரி பகவன் இதிரோபஸபாத் நாதற் ஸந்த்ருமாம் (சாந் 7 - 1)

2. கீதை. கார்ப்பண்யறு, தோஷாபறுதறு பக. 2.7 ப்ரஹஸ வித்யா துயறையும் மோகத்தையும் அற்றுகிறது உப 1. தத்ர கோ மோஹற் கற் சோக ஏகதவ மனுபஸ்தல்யது (இ) - 7)
2. தரதி சோக மாதமவித் (சா - 7.3)
3. அபயம் வை ஜனக ப்ராப்தோஸி (ப்ரு - 4.2.4)

சிதை 1. மோஹோயம் விக்தோ மம (பு-க-11.1)

2. நஷ்டோ மோஹஹ (18.73)

3. வெள்வி, சக்க, தவம் ஆகிய முறைகளில் செய்யப்படும் நல்விளை மனத்தைத் தூய்மையாக்கி ஞானம் தோன்ற உதவுகின்றன ஆதவின் வீடு பேற்றை விரும்புவோர் முதலில் அவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

**உ.ப.துதேதம் வேதாஸுவசனேள ப்ராஹ்மணா விவிதிவந்தி
யக்ஞேள தானேள தபசா நாசகேள ஏதமேவ
விதித்வா முனிர்பவதி (புரு - 4, 4-22)**

சிதை 1. ந கர்மணா மநாரம்பான் ணைஷ்கர்மயம்
2. யக்ஞோ தானம் தபஸ்சைவ
3. ஸந்யாஸஸ்து மஹாபாஹோ துஹ்கமாப்து
மமோகதஹ
4. ஸ்வகர்மணா தநுஹ் அப்யர்ச்ச
4. ஞானத்தால் அறியாமை அழிந்து வீடு பேறு
கிணக்கும்.

உப: 1. தமேவம் வித்வானம்ருத இஹ பவதி பந்தா
வித்யதே (நா-8)
2. தமேவ விதித்வாதிம்ருத்யு மேதி நான்யஹ்
பந்தா வித்யதே யனாய (ஸ்வேத 3-8)
3. ஸயோ ஹ வை தத்பரமம் ப்ரஹ்ம
வேத ப்ரஹ்மைவ பவதி (முந் - 3-2-6)
4. யதா சர்மவதாகாசம்
வேஷ்டயிஷ்யந்தி மாநவாஹா
ததா தேவ மலிஞ்ஞாய
து: கஸ்யாந்தோ பவிஷ்யதி (ஸ்வே -6-20)
ஞாத்வா தேவம் முச்யதே ஸர்வபாணசஹி
(ஸ்கே -2.15)

ஞாத்வா சிவம் காந்தி மத்யந்த மேதி (4-14)
நிசாய்ய தம் ம்ருத்யு முகாத் ப்ரமுச்யதே (கா)

- கிதை 1. ஞானேந து ததஞானம்
2. யந்ஞாத்வா ந புநர்மோஹம்
3. ஞாத்வா மாம் சாந்திம்ருச்சதி
4. ஞானம் லப்த்வா பராம் சாந்திம்

5. மோட்சம் நிலையானது.,

- உப: 1. ந ச புனராவர்ததே

- கிதை: 1. மாமுபேத்ய புனர்ஜன்ம
2. யத்தயக்த்வா ந நிவாதந்தே

6. விண்ணப்பங்களுடன் கூடிய வினை பழிக்கத் தக்கது

- உப: 1. ப்வவா ஹ்யேதே அத்ருடா யக்ஞருபா
2. வங்கவய மானாஹ் பரியந்தி மூடா (மு - 1,2,8)

- கிதை: 3. யாமிமாம் புஷ்பிதாம் வாசம்

7. சவர்க்கத்தினிருந்து மீண்டும் வருதல் நிகழும்

- உப: 1. நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே தே ஸாக்ருதே நுழுத்வா
இமம் லோகம் ஹ்னதரம் வா விசந்தி (மு-1,2,10)

- கிதை: 1. தரை வித்யா மாம் சோமபாஹா
2. தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்க்லோகம் விசாலம்

8. ஞானத்தினால் ஜயத்தெளிவும் வினையழிவும் ஏற்படும்.

- உப: பித்யதே ஹ்ருதயக் கந்திஹரி (மு - 2-2-8)

- கிதை: 1. யதைதா சி ஸிமிதோக்நிஹரி

9. ஞானத்தினால் அனைத்து பாவங்களின் ஆழிலம் ஏற்படும்

- உப: 1. ஸர்வே பாப்மா நோதோ நிவர்தந்தே
       2. தம் விதித்வா ந லிப்யதே (ச - 8.4.2)
           கர்மணா பாபகேள (ப்ரு - 4,41,2)

கிதை: அபி சேதனி பாபேப்யஹ் ஸர்வேப்யஹ்

10. ப்ரணவ உபாசனை:

முண்டகம், ப்ரஸ்ந, கட, தைத்ரீய, சாந்தோக்ய முதலிய உபநிடதங்களில் ப்ரணவ உபாசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. கிதையிலும் இது உள்ளது.

கிதை: ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம

11. எல்ல நவ்வினைகளின் பலனும் ஞானத்தில் அடங்கும்

உப: ஸர்வம் ததபி ஸமேதி யத்கிஞ்ச ப்ராஜஹ் ஸாதுஹ் குர்வந்தி

கிதை: 1. யாவா நர்த உதபானே

2. ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த
           வேதேஷ் யக்ஞேஷ் தபஹ்ஷைவ

12. ஞான சித்திக்கும் மோட்சம் அடைவதற்கும் விண்ணப்பங்களை விட்டு விடுதல் மிகவும் அவசியம்.

உப: யதா ஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே
           காமா யேஸ்ய ஹ்ருதி ஸ்திதாஹா

கிதை: ப்ரஜஹாதி யதா காமான்.

கிதையிலுள்ள உபநிடத வாக்கியங்கள்

கிதையில் உபநிடத வாக்கியங்கள் உள்ளவை உள்ளபடியே இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

1. ந ஜாயதே மரியதே வா கதாசித் (20)
2. உபௌ தெள ருவிஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹந்யதே (2-19)
3. ஆஸ்சர்யவத் பஸ்யதி (2-29)
4. யதக்ஷரம் வேதவிதோ வதந்தி (8,11)
5. ஸர்வதஹ் பாவிபாதம் தத (13,14)
6. ஸர்வேந்தரிய குணா பாசம் (13,15)
7. தூரஸ்தம் சாந்திகே சதத் (13,16)
8. ஊர்த்வமூலமதஹ் சாகம் (15-1)

கிதையின் மகிழை

(வைஷ்ணவிய தந்தர சாரத்திலிருந்து)

சௌனக உவாச

1. கீதாயாஸ்சை மாஹாத்மயம் யதாவத் குத மே வத
புரா நாராயணகேத்ரே வ்யாஸேந முனிநோதிதம்

சௌனகர் கேட்டார் ; ஒ முனிவரே முன்பு ஒரு நாள் நாராயண திருத்தலத்தில் வியாச முனிவர் அருளிச் செய்த கிதையின் மகிழையை உள்ளது உள்ளபடியே எனக்கு கூறுங்கள்

குத உவாச

2. பத்மம் பகவதா ப்ரகுஷ்டம்
யத்தி குப்ததமய் பாம்
சக்யதே கேள தத்வக்தும்
கீதா மாஹாதம் யழுத்தமய்

செளனகரே ! நீர் பயனுள்ள கருத்தைக் கேட்டார். ஆனால் மிகவும் இரகசியமானதும் அனைத்திலும் சிறந்ததுமான கிதை மகிழை முழுமையாகக் கூற வல்லார் யார் ?

3. க்ருஷ்ண ஜாநாதி வை ஸம்யக் கிஞ்சித் குந்தீ கதற்ற பலம் வ்யாஸோவா வ்யாஸபுத்ரோ வா யாக்ஞுவல்க்யோத மைதிலவா

கிதையின் மகிழையை முழுமையாக அறிந்தவன் கண்ணபிரான் ஒருவன். அர்ச்சனனுக்கு அதைப் பற்றி ஓரளவு மட்டுமே தெரியும். அவ்வாரே வியாசர், சுகமகரிஷி, யாக்ஞ வல்கியம், ஜனகர் ஆகியோர் சிறிதளவே உணர்ந்திருக்கின்றனர்

4. அன்யே ஸ்ரவநதற்ற ச்ருத்வா லேசம் சங்கீர்தயந்தி ச
தஸ்மாத் கிஞ்சித் வதாம்யத்ர வ்யாஸ ஸ்யாந் யா ஸ்ருதம்

ஏனையோர் கிதையின் மகிழையைப் பாரம்பரியமாகக் கேட்டு ஓரளவுக்கு மட்டுமே சொல்கிறார்கள். இப்படி வியாசர் வாயிலாகக் கேட்டதை உமக்குக் கூறுகிறேன் கேள்.

5. ஸர்வோபநிஷதோ காவோ தோக்தா கோபாவந்தவறு
பார்தோ வத்ஸற்கதீர் போக்தா துக்தம் கிதாம்குதம் மறுத்

அனைத்து உபநிடதங்களும் பக்கள், கண்ணன் தான் பாலைக் கறப்பவன். அர்ச்சனன் கண்று, சிறந்த கிதை அமிர்தமே பாலாகும். நல்லெண்ணம் கொண்டவரே அப்பாலை பருகுவோராவர்.

6. ஸாத்யம்ஜூஶஸ்யாதெள குர்வன் கிதாம்குதம் ததெள
வோக்த்ரயோபகாராய தஸ்மை க்ருஷ்ணத்மனே நூறு

முன்பு எந்த மகான் அர்ச்சனனுக்குத் தேரோட்டிக்கொண்டு முவலகங்களுக்கும் உதவும் பொருட்டு கிதை அமுதத்தை அர்ச்சனனுக்கு அளித்தாரோ அந்தக் கண்ணபிரானை நான் வணங்குகிறேன்.

7. ஸம்கா ஸகாம் கோரம் தர்த்துமிச்சதி யோ நாறு
கிதா நாவம் ஸமாஸாத்ய பாரம் யாதி ககை சறு

கொடிய பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து கரையேற நினைப்பவர் கிதை எனும் கப்பலை அடைந்தால் மிகவும் எளிதாக அக்கரை அடைவார்.

8. கீதா ஞானம் ஸ்ருதம் நெவ சதைவாப்யாஸ யோகதறி மோகா மிச்சதி மூடாத்மா யாதி பாலக ஹாஸ்தாம்

எவன் இடைவிடாது பயின்று கிதை ஞானத்தைத் தன் அனுபவத்துக்குக் கொண்டு வராமல் மோட்சத்தை விரும்புவானோ அப்படிப்பட்ட முடன் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கிடையிலும் நகைப்புக்கு ஆளானவன்.

9. யே ச்ருஞ்வந்தி படந்தயேவ கீதாசாஸ்த்ரமஹர்ணிசம் ந தேவை யாதுஷா ஞேயா தேவ ரூபா ந சம்சயறு

எவன் கீதா சாத்திரத்தை இரவும் பகலுமாகக் கேட்டுக் கொண்டும் படித்துக் கொண்டும் இருப்பானோ அவனை சாதாரண மனிதனாகக் கருதலாகாது. ஐயத்திற்கிடமின்றி அவன் தேவர் வடிவினானே ஆவான்.

10. கீதா ஞானோ ஸம்போதம் கிருஷ்ணரூப ப்ராஹ்லாநாயகவ பக்தி தத்வம் பாதத்ரம் ஸகுணம் சாத திர்க்குணம்

கண்ணபிரான் அர்ச்சனனுக்குக் கிதோபதேசத்தின் வாயிலாகப் பரந்த கிதோபதேசத்தின் உயர்ந்த பக்தி தத்துவத்தையும் அதிலும் அருவ, உருவ, சொருபங்களைப் பற்றியும் நன்றாக உபதேசித்தார்.

11. ஸோபானங்டாதங்க ரேவ புக்தி முக்தி சமுச்சிரைதறி க்ரமஸ்ரூப சித்தகத்திற்கு ஸ்யாத் ப்ரேம பக்த்யாதி கர்மஸ்

உணவு, வீடுபேறு, ஆகியவற்றை அளிக்க வல்ல பதினெட்டு அத்தியாயங்கள் எனும் படிகளால் அன்பு

பக்கிகளுடன் கூடிய நல்விளைகளால் உயிர்களுக்கு உள்ளத் துய்யை கிட்டும்.

12. ஸாது கீதாம்பளி ஸ்நானம்
ஸம்சார மல நாசனம்
ஸ்ரத்தா ஹ்னஸ்ய தத்கார்யம்
ஹஸ்தி ஸ்நானம் வ்ருதைவ தத்

கிதை எனும் நீரில் குளிப்பது சாலச் சிறந்தது. ஏனெனில் அது பிறவி அழுக்கை நீக்கவல்லது. ஆயினும் சிரத்தை இல்லாதவனுக்கு அது யானைக் குளியலே ஆகும்.

13. கீதாயாஸ்யோ ந ஜூஙாதி
படளம் வை பாடளம்
ஸ ஏவ மாஜுஷே வோகே
போக காஸ்கரோ பவேத்

கிதையைப் படிப்பதும், பிறரைப் படிக்கச் செய்வதும் அறியாதவன் இவ்வுலகில் பயனற்ற செயல்களைச் செய்பவனே ஆவான்.

14. யஸ்மாத் கீதாம் ந ஜூஙாதி
நாதமஸ்தத்பரோ ஜூஙா
திக் தஸ்ய மாஜுஷம் தேஹம்
விஞ்ஞானம் குல சீல தாம்

கிதையை உணராதவனைக் காட்டிலும், இழிவான மனிதன் மற்றொருவன் இருக்க முடியும். அப்படிப்பட்டவனின் மனித உடலுக்கும், ஞானத்திற்கும், ஒழுக்கத்திற்கும் கேடு உண்டாகும்.

15. கீதார்த்தம் ந விஜாநாதி
நாதாஸ் நத்பரோ ஜூஙா
திக் சாரம் கூம் சீலம்
விபவம் நத்குறூநாஸ்ரமம்

கிதைப் பொருளை உணராதவனைக் காட்டிலும் அற்பன் வேறொருவன் இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவனின் அழகிய உடலுக்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் இல்லறத்திற்கும் கீழ்மை உண்டாக்கட்டும்.

16. கீதாசாஸ்தரம் ந ஜானாதி
நாதமஸ்தத்பரோ ஜனாஹ
திக் ப்ராரப்தம் ப்ரதிஷ்டாம் ச
மூஜாம் மானம் மஹுத்தமம்

கிதை எனும் சாத்திரத்தை அறியாதவனைக் காட்டிலும் நீசன் மற்றொருவன் இருக்கமாட்டான். அப்படிப்பட்டவனின் ஊழிலினைக்கும், புகழுக்கும், பூசைக்கும், சன்மானத்திற்கும் கேவலம் உண்டாக்கட்டும்.

17. கீதா சாஸ்தரே மதிர் நாஸ்தி
ஸர்வம் தன்னிறைபலம் ஜகுஷ்
திக் தஸ்ய ஞான தாதாநம்
வ்ரதம் நிஷ்டாம் தபோ யஸாஹ

கிதை சாத்திரத்தில் மனம் பொருந்தாதவர்களுக்கு மேற்கூறிய அனைத்தும் வீணையாகும். கிதையிலுள்ள அறத்திற்கு மாறாகப் போதிப்பவனின் விரதத்திற்கும், நிட்டைக்கும், தவத்திற்கும் புகழுக்கும் அழிவு உண்டாக்கட்டும்.

18. கீதார்த்த படைம் நாஸ்தி
நாதமஸ்தத்பரோ ஜானாஹ
கீதாகீதம் ந யக்ஞானம்
தத்வித்யாஸாஷ சம்பவம்

கிதைப் பொருளைப் பயிலாதவனைக் காட்டிலும் கீழ்த்தரமானவன் வேறொருவன் இருக்கமாட்டான் கிதைக்குப் புறம்பான ஞானம் அரக்க இயல்புடையோரின் புத்தியிலிருந்து உதித்ததேயாகும்.

19. தந்மோஹம் தர்மாஹிதம்
 வேத வேதாந்த கர்வுதிதம்
 தஸ்மாத் தர்மயீ தோ
 ஸர்வ ஞான ப்ரயோஜிதா
 ஸர்வ சாஸ்தர ஸாரபூதா
 விகுத்தா சா விசிஞ்சியதே

கிதைக்கு முரண்பட்ட மோகம் வேத வேதங்களால் பழிக்கப்பட்ட தேயாகும். அது அறத்திற்கு மாறானது. பயன்றது. அனைத்து அறங்களுக்கும் இருப்பிடம் அனைத்து ஞானத்தையும் புகட்டவல்லது. எல்லா சாத்திரங்களுடைய சாரமானது, தூய்மையானது. இந்த குணங்களினால் கிதை மிகவும் மேன்மையானதாக விளங்குகின்றது.

20. யோதிதே விஷ்ணுபர்வாரே
 தோம் ஸ்ரீ ஹரி வாஸரே
 ஸபஞ்சாக்ஷ்சநவம் ஸ்திசடத்
 சத்ருபிற் ந ச ஹியதே

விஷ்ணுவை வழிபடும் நாட்களிலும் ஏகாதசி முதலிய விரதநாட்களிலும் கிதையை எவன் ஒதுவானோ அவன் உறங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் விழித்துக் கொண்டிருந்தாலும் நடந்து கொண்டிருந்தாலும் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தாலும் பகைவர்களால் அவமானத்தை அடையமாட்டான்.

21. சாலக்ராம சிவாயாம் வா
 தேவாகாரே சிவாலயே
 தீர்த்தே நத்யம் படன்
 தோம் செஸபாக்யம் வபதே த்ருவம்

சாலகிராம சிலையருகிலும் கோயில்களிலாயினும், தீர்த்தங்களிலாயினும் நதிக்கரைகளிலும் எவன் கிதையை ஒதுவானோ அவனுக்கு எல்லாவிதமான செஸபாக்கியங்களும் கிட்டும்.

22. தேவக் நந்தனவும் க்ருஷ்ணரோ

கிதா பாடேள துஷ்யதி
யதா ந வேததவும் தானேள
யக்ஞ தீர்த்த வ்ரதாதிபிழுவி

தேவகியின் மைந்தனான் கண்ணபிரான் கிதையை ஒதுவதால் அடையும் மகிழ்ச்சி மற்றைய மறைகளாலும் வேள்வியாலும் தீர்த்தங்களாலும் பெறும் விரதங்களாலும் அடையமாட்டான்.

23. கிதாத்தா ச யோாபி

பக்தி பாவேள ஸௌந்தரமா
வேத சாஸ்த்ர புராணாவி
தேள அதிதாவி ஸர்வவஹி

மிகச் சிறந்த இந்த கிதாசாத்திரத்தைப் பக்தியுடன் ஒதுபவன் அளைத்து வேதங்களையும் சாத்திரங்களையும் புராணங்களையும் கற்றவனே ஆவான்.

24. யோகில்தானே சித்தபீடே

சிலாக்டே ஸத்ஸபாஸ ச
யக்ஞே ச விஷ்ணு பக்தாக்டே
படன் சித்திம் பராம் லபேத்

யோகியரின் இருப்பிடத்திலும் சித்த பீடத்திலும் சாலகிராம சிலை அருகிலும் நல்லோரிடத்திலும் விஷ்ணு பக்தர்களின் முன்னிலையிலும் கிதையைப் படிப்பவன் சிறந்த பவன்களை அடைவான்.

25. கிதா பாடம் ச ஸ்ரவணம்

யறு கரோதி தினேதினே
ங்காவோ வாழிமேதாத்யான்
க்ருதாஸ்தேள ச தக்ஷிணாவரா

எவன் அன்றாடம் கிதையைப் படிப்பானே கேட்பானோ அவன் தட்சினையுடன் அதிக எண்ணிக்கையில் அஸ்வமேத வேள்விகளை இயற்றியவனே ஆவான்.

26. யறு ஸ்ருணோதி ச கிதார்த்தம்

கீர்த்யத்யேவ யறு பரம்
ஸ்ராவயேச்ச பரார்த்தம் வை
ச ப்ரயாதி பரம் பதம்

எவன் கிதையின் பொருளைக் கேட்பானோ,
அதைப்பிறருக்கு விவரித்துக் கூறுவானோ அதிலுள்ள சிறந்த
கருத்துக்களை மற்றோருக்கு எடுத்துரைப்பானே அப்படிப்
பட்டவன் பரம் பொருளை அடைவான்.

27. கிதாயாறு புஸ்தகம் குத்தம்

யோ அர்ப்பியத்யேவ ஸாதாரத்
விதிவா பக்தி பாவேன தஸ்ய
பார்யா ப்ரியா பவேத்
யசவு சௌஸாக்யமாரோக்யம்
வபதே நாதர் ஸம்சயவு
துமிதாநாம் ப்ரியோ பூத்வா
பாஸம் குமஸ்துதே

எவன் தூய்மையான கிதை நூற் பிரதியை அன்புடன்
பக்தியுடனும் முறையாகவும் பிறருக்குச் சமர்ப்பிப்பானோ
அப்படிப்பட்டவனின் மனைவி அவனுக்கு மிகவும்
அனுகூலமாக இருப்பாள். மற்றும் அந்த கிதா நூலை
வழங்கியவன் புகழ், செல்வம், ஆரோக்கியம் அடைந்தே
தீருவான். தனது அன்பு மனைவி முதலியோருடைய
அன்புக்கும், ஆதரவுக்கும் உரியவனாக இருந்து உயர்ந்த
சகங்கள் அடைவான்.

28. அபிசாரோத்பவம் துற்கம்

வர சாபாகதும் ச யத்
நோபசர்பந்தி தத்தூவ
யத்ர கீதார்ச்சனம் க்ருஷே

எந்த வீட்டில் கிதை நூல் பூசிக்கப்படுகிறதோ அந்த
வீட்டில் அபிசாரத்தால் விளையும் துக்கங்களோ,

பெரியவர்களின் சாபங்களால் நேரும் துண்பங்களோ அனுகமாட்டா.

30. தாபத்ரயோத்பவா பீடா

நெவ வ்யாதிர் பவேத் க்வசித்
ந சாபோ நெவ பாபம் ச
தூக்திற் நாகம் ந ச

கிதையைப் பூசிக்கும் வீட்டில் தாபத்ரயங்களால் விளையும் துண்பங்களோ, ரோகங்களோ ஏற்படமாட்டா. சாபமோ, இழிநிலையோ நரகமோ அவ்வீட்டாருக்கு இருக்க மாட்டா.

31. வில்போடகாதயோ தேஹே

ந பாதந்தே கதாசன
வபேத் க்ருஷ்ண பதே தாஸ்யம்
பக்திம் சாவ்யபிசாரிரீம்

கிதையை அன்றாடம் பயில்வோனுக்கு உடனின் மேல் கொப்புளங்கல், புண்கள், எப்போதும் பாதிக்கமாட்டா. மேலும் அப்படிப்பட்டவன் கண்ணபிரானுணைய திருவடித் தொண்ணையும் சலனமற்ற பக்தியையும் அனைவான்.

32. ஜூயதே ஸததம் ஸக்யம்

33. ஸர்வஸ்வ கணைஷற் ஸறை
ப்ரார்ப்தம் புஞ்சதோ வாபி
க்தாப்யாச ரத யஸ்ச
ச முக்தற் ச ஸாகி வோகே
கர்மணா நோபலிப்யதே
மதூரபாதி பாபானி
க்தாத்யாயீ கரோதி சேத்
ந கிஞ்சித் ஸ்ப்ருஸ்யதே தஸ்ய
நளிர்தள மய்ஸா

கிதையைப் பயில்பவன் ஊழ்வினையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் நட்பு

கொண்டிருப்பான். மேலும் அவன் எல்லாவற்றிலிருந்து விடுபட்டவனும் சுகமுடையவனும் ஆவான். வினைகளால் தீண்டப்படாமல் இருப்பான். தாமரை இலை தண்ணீர் போல் பாவங்கள் அவனைப் பற்றிக் கொள்ள மாட்டா.

34. அநாசாரோத்வம் பாப

33. மவாச்யாதிக்ருதம் ச யத்

அப்திய பக்தியூம் தோழம்
அஸ்ப்ருஸ்ய ஸ்பர்சஸும் ததா
ஞாஞாஞான க்ருதம் நித்யம்
இந்திரியேற் ரூவிதம் ச யத்
தத் ஸர்வம் நாசமாயாதி
கிதா பாடேள தத்துவாத

அநாசாரங்களும் கடுஞ் சொற்களைப் பேசுவதும் உண்ணக் கூடாதனவற்றை உண்ணுவதும் தீண்டக் கூடாதவற்றைத் தீண்டுதலும் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்பவைகளும் புலன்களால் நாள்தோறும் ஏற்படும் துண்பங்களும் இப்படிப் பட்ட அனைத்தும் கிடையைப் படிப்பதால் நொடிப் பொழுதில் தீர்ந்து விடுகின்றன.

36. ஸர்வதா ப்ரதிபோக்தா ச

ப்ரதிக்ருஹ்ய ச ஸர்வஸஹ
கிதா பாடம் ப்ரகர்வாணோ
ந விப்யேத கதாசன

எல்லா இடங்களிலும் உண்ணுபவன் எல்லாரிடத்தும் இரந்து பொருளைப் பெறுபவன் கிடையைப் படிப்பானே யாயின் மேற் கூறியவற்றால் விளையும் பாவங்களால் எப்போதும் தீண்டப்படாமலே இருப்பான்.

37. ரத்ன பூர்ணாம் மஹிம் சர்வம்

ப்ரதி விருஹ்யா விதானதைறி
கிதா பாடேள செகோ
கந்த ஸ்படுகவத் ஸதா

இரத்தினங்கள் நிறைந்த பார் முழுவதையும் முறையற்ற வகையில் ஈகையாகப் பெர்றாலும் கிடையை ஒரு முறை படித்த போதுதான் தூய படிகத்தைப் போல அப்பழக்கற்றவனாக என்றும் நன்றாக விளங்குவான்.

38. யஸ்யாந்தஹ்ராணம் தித்யம்

39. கீதாயாம் நமதே ஸதா

ச சாக்நிகற்ற ஸதா ஜாபி
 க்ரியாவான் ச ச பண்டிதற்ற
 தார்ச்சியான் ச தனவான் ச
 யோகீ ஞானவானாபி
 ச ஏவ யாக்ஞிகோ யாஜி
 ஸர்வ வேதார்த்த தார்சகறு

எவனுடைய உள்ளம் கிடையில் இலயித்து இருக்குமோ அவனே அக்கினியைத் தொழுபவன், அவனே இடைவிடாமல் ஜெபிப்பவன். அவனே நல்வினையில் நாட்டம் கொள்பவன். அவனே புலவன். மேலும் அப்படிப்பட்டவனே தரிசிக்கத் தக்கவன். தனவான். யோகி. ஞானவான். வேள்வி செய்பவன். முதலாளி. எஜமானனின் மறைபொருள் அனைத்தும் உணர்ந்தவன் ஆவான்.

40. கீதாயாறு புஸ்தகம் யத்ர

தித்ய பாடஸ்ச வர்த்ததே
 தத்ர ஸர்வாளி தீர்த்தாளி
 ப்ரயாகாதளி பூதலே

கிடை நூல் நாள் தோறும் எங்கு ஒதப்படுகின்றதோ அங்கு பிரயாகை முதலிய எல்லா தீர்த்தங்களும் வந்து சேருகின்றன.

41. பிவஸந்தி ஸதா தேஹு

தேஹு சேஹு பி ஸர்வதா
 ஸர்வே தேவாஸ்ச ருத்யோ
 யோகினோ தேஹு ரஷ்தாறுமா

கிதையை ஒதுபவனின் உடலில் எல்லா தீர்த்தங்களும் என்றும் நிலை பெற்று இருக்கும். எல்லா தேவர்களும், யோகியரும் இருடிகளும் கிதையை ஒதுபவனின் உடலைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பர்.

42. கோபாவோ பாலக்ருஷ்ணாபி

நாத த்ருவ பார்ஷவாதவா
மோததே தத் பகவான்
க்ருஷ்ணா ராதிகயா ஸஹ

எவ்விடத்தில் கிதையை ஒதுவதும் போதிப்பதும் சிந்திப்பதும் நிகழ்கின்றனவோ அவ்விடத்திற்குக் கடவுளாகிய கண்ணபிரான் ராதையுடன் வருகை தந்து மகிழ்ந்திருப்பார்.

44. கிதா மே ஹ்ருதயம்

பார் த கிதா மே ஸாரமுத்தமம்
கிதா மே ஞானமத்யுங்கம்
கிதா மே ஞானமவ்யயம்

கடவுள் கூறினார்: அர்ஜூனனே கிதையே என் இதயம். கிதையே எனது உன்னத தத்துவம். கிதையே என்னுடைய ஒளி பொருந்திய அழிவற்ற ஞானமாகும்.

45. கிதா மே சோத்தமம் ஸ்தானம்

கிதா மே பாமம் பதம்
கிதா மே பாமம் குற்யம்
கிதா மே பாமோ குருஹ்

கிதையே எனது மேன்மையான இடம். கிதையே எனக்குரிய சிறந்த நிலை. கிதையே என்னுடைய பரம ரகசியம், கிதையே எனது பரம குருவாகும்.

46. கிதாஸ்ரயோஹம் திஷ்டாபி

கிதா மே பாமம் க்ருஹம்
கிதா ஞானம் ஸமாஸ்ரித்ய
த்ரிலோகம் பாலயாம்யஹம்

நான் கிடையே ஆதாராமாகக் கொண்டுள்ளேன். கிடை என்னுடைய மேன்மை பொருந்திய இல்லம். கிடை ஞானத்தின் அடிப்படையில் மூவுலகங்களையும் நான் ஆட்சி செய்கிறேன்.

47. தோ மே பரமா வித்யா

ப்ரஹ்ம ரூபா ந ஸம்சயற
அந்த மாந்தா பா
தித்யாஸ்ச நிர்வாச்ய பதாத்மிகா

கிடையே எனது சிறந்த கல்வி. அதுவே ப்ரம்மத்தின் வடிவமாகும். பிரணவத்தின் நான்காம் அடியாகும். நிலையான தன்மை உடையது. இயம்புதற்கரிய உருவம் கொண்டது. இதில் எவ்விதமான ஐயமும் இருக்க முடியாது.

48. தோ நாமாளி வந்த்யாமி

குஹ்யாளி ஸ்ருதீ பாண்டவ
கீர்த்தனாத் ஸர்வ பாபாநி
விலயம் யாந்தி தத் கஷனாத்

பாண்டுவின் புதல்வனான அர்ஜூனனே! இரகசியமாக வைக்கத் தக்க கிடையின் பெயர்களை உனக்கு இப்போது கூறுகிறேன். அவற்றை உச்சரிப்பதால் அனைத்துப் பாவங்களும் அழிந்து விடுகின்றன.

49.50, 51

கக்கா தோ ச காயத்ரி
ஸீதா ஸத்யா ஸரஸ்வதி
ப்ரஹ்மவல்ஸ் ப்ரஹ்மவித்யா
துரிசந்த்யா முக்திகேஹிரி

அந்தமாத்ரா சிதாளந்தா
பவக்நி பாந்திநாசிரி
வேதந்தரி பா நந்தா
தத்வார்த்த ஞான மஞ்சரி

இத்யேநானி ஜபேந்தித்யம்
 நரோ நிஸ்சவங்காஸஹ
 ஞான சித்திம் லபேத் நித்யம்
 ததாந்தே பரயம் பதம்

மேற்கூறிய கிதையின் நாமங்களை மனிதன் நாள்தோறும் சவனமற்ற மனத்துடன் ஒபிக்க வேண்டும். அந்த ஜெபத்தால் அசைக்க முடியாத ஞானத்தைப் பெற்று இறுதியில் பரப பதத்தை அடைவான்.

52. பாடே சமர்த்தறு ஸம்பூர்ணோ
 ததர்த்தம் பாட மாசாதே
 ததா கோதாஸஹம் புண்யம்
 லபதே நாதர் ஸம்சயறு

கிதையை முழுமையாகப் படிக்க முடியாதவன் பாதியையாவது படிக்க வேண்டும். அதனால் பக தானம் செய்த பலன் அவனுக்குக் கிடைத்து விடும்.

53. துரிபாகம் படமாளஸ்து
 சோமயாக பலம் லபேத்
 ஷம்சம் ஜபமாளஸ்து
 கங்காஸ்நான பலம் லபேத்

கிதையை நான்கில் மூன்று பங்கு படிப்பவனுக்கு சோம வேள்வியின் பயன் கிட்டும். கிதையின் ஆறாம் பாகத்தைச் ஜெபிப்பவனுதக்குக் கங்கையில் நீராடிய பலன் கிடைக்கும்.

54. ததாத்யாய த்வயம் நித்யம்
 படமாளோ திரந்தாம்
 இந்த்ரவோகமவாப்நோதி
 கல்பமேகம் வசேத் த்ருவம்

கிதையின் இரண்டு அத்தியாயங்களை நாள்தோறும் படிப்பவன் இந்திரவோகத்திற்குச் சென்று ஒரு கற்பகாலம் வரை அங்கேயே இருப்பான்.

கிதா மகரந்தம்

55. ஏக மத்யாயகம் நித்யம்
பட்டே பக்தி ஸம்யுதஹ
ருத்ரவோகமவாப்னோதி
கணோபூத்வா வலேச் சிரம்

நாள்தோறும் ஒரு அத்தியாயம் படிப்பவன் உருத்திரவோகத்திற்குச் சென்று அங்கு உருத்திர கணக்களில் ஒருவளாக நீண்ட நாட்கள் நீடித்து இருப்பான்.

56. அத்யாயார்தம் ச பாதம் வா
நித்யம் யற்ற பட்டே ஜஙஹ
ப்ராப்னோதி டவிலோகம் ச
மன்வன்தாசமாற்ற சதம்

கிதையின் பாதி அத்தியாயத்தையாவது, கால் பகுதி அத்தியாயத்தையாவது ஒவ்வொரு நாளும் படிப்பவன் பகலவன் உலகில் 100 மன்வந்தரங்கள் வசிப்பான்.

57. கீதாயாற்ற ஸ்லோக தசகம்
ஸப்த பஞ்ச சதுஷ்டயம்
த்ரித்வேகமேகமர்தம் வா
ஸ்லோகாணாம் யற்ற படேத் நாஹ
சந்த்ரவோகமவாப்னோதி
வர்஘ாணாமயுதம் ததா

கிதையில் உள்ள 10, 7, 5, 4, 3 இல்லை அல்லது பாதி சலோகத்தையாயினும் நாள்தோறும் படிப்பவன் 10 ஆயிரம் ஆண்டுகள் சந்திரன் உலகில் நிலைத்து இருப்பான்.

58. கீதார்தமேகபாதம் ச
ஸ்லோக மத்யாயமேவ ச
ஸ்மரம் ஸ்த்யக்த்வா ஜானோ தேஹம்
ப்ரயாதி பறம் பதம்

கிதையில் உள்ள ஒரு அத்தியாயத்தின் அல்லது ஒரு சலோகத்தின் அல்லது அதில் உள்ள ஓர் அடியின் பொருளை நினைத்தபடி உடலைத் துறப்பவன் பரம்பொருளை அடைவான்.

59. கிதார்தமவி பாடம் வா

ஸ்ருதூயாதந்தகாலதறு
மறொபாதகயுக்தோபி
முக்திபாக் பவேத் தூஷய

எவன் தனது இறுதிக் காலத்தில் கிதையினுடைய மூல
கலோகங்களையாயினும் அவற்றின் பொருளையாயினும்
கேள்வியறுவானோ அவன் கொடுமையான பாவங்களைக்
கொண்டவனேயாயினும் மோட்சம் அடைவான்.

60. கிதா புஸ்தக ஸம்யுக்தாறு

ப்ராணாம் ஸ்த்யக்தவா ப்ரயாதி யறு
ஸ வைகுஞ்ட மவாப்ரோதி
விஷ்ணுநா ஸறு மோதநே

கிதையை நூலுடன் எவன் பிராணனை விடுகிறானோ,
அவன் வைகுந்தம் சென்று விஷ்ணுவோடு இருந்து
மகிழ்கின்றான்.

61. கதாத்யாய ஸமாயுக்தோ

ம்ருதோ மாதுஷ்தாம் வ்ரௌத்
கதாப்யாஸம் புந்து க்ருத்வா
ஸபதே முக்திமுத்தமாம்

கிதையை ஒதியவாறு உயிர் துறப்பவன் மீண்டும் தூயமனித
ஜென்மத்தை அடைவான். கிதையை மீண்டும் பயில்வான்.
மிகச் சிறந்த மோட்சத்தை அடைவான்.

62. கதேத்யுச்சார ஸம்யுக்தோ

ம்ரியாநோ கதிம் வபேத்
யத்யத்கர்ப ச ஸர்வத்ர
கதா பாட ப்ரகீர்த்திம்
தத்தத் கர்ம ச நிர்தோஷம்
பூத்வா பூர்ணத்வாப்நுயாத்

கிடை என்ற சொல்லை உச்சரித்தவாறு இறப்பவன் 'சத்கதி' அடைவான் கிடையின் படனம், சங்கீர்த்தனம் செய்தபடி எந்த 'கர்மா' செய்யப்படுகிறதோ அவை எல்லாம் குற்றம் இல்லாமல் முழுமை அடையும்.

63. பித்ரு நுத்திஸ்ய யறு

ஸ்ராத்தே கீதா பாடம் கரோதி ஹி
சந்துஷ்டாறு பிதாஸ்தஸ்ய
தியாத்யாந்தி ஸ்வர்க்கதிம்

ஸ்ராத்த காலத்தில் 'பித்ரு' தேவதைகளை உத்தேசித்து எவன் கிடையைப் படிப்பானோ அவருடைய 'பித்ருக்கள்' மனம் நிறைந்து நரகத்தில் இருந்து ஸ்வர்கம் செல்வர்.

64. கீதா பாடேள சந்துஷ்டாறு

பிதாறு ஸ்ராத்த தர்பிதாறு
பித்ருலோகம் ப்ரயாண்த்யேவ
புத்ராசீர்வாத தத்பாறு

ஸ்ராத்தம் செய்வதால் திருப்தி அடைந்த "பித்ரு தேவதைகள்" கீதா படனத்தினால் மனம் நிறைந்து நமது பிள்ளைகளை ஆசீர்வதித்து பித்ரு லோகம் செல்லார்கள்.

65. கீதா புஸ்தக தானம் ச

தேஹு புச்ச ஸமன்விதம்
க்ருத்வா ச தத்தினே ஸம்யக்
க்ருதார்த்தோ ஜூயதே ஜூனு

பகவின் வாலைப் பிடித்து கிடையை கையில் எடுத்துக் கொண்டு பசுவை தானம் செய்பவன் அந்நாளே தன் கோரிக்கைகளை அடைவான். கிடை நூலைக் கையில் ஏந்தியவாறு உயிர் துறப்பவன் வைகுண்டத்தை அடைந்து விண்ணுவுடன் சேர்ந்து பேரின்பத்தை அனுபவிப்பான்.

66. புஸ்தகம் ஹேய ஸம்யுக்தம்

கீதாயாறு ப்ரகரோதி யறு
தத்வா விப்ராய விதுவே
ஜாயதே ந புளர்பவம்

பொன்னோடு கிடையைப் பிரம்ம நிஷ்டனாகிய ஒர்
அந்தனானுக்குத் தானம் செய்பவன் மீண்டும் இவ்வுலகில்
மறுபிறவி எடுக்க மாட்டான்.

67. சத புஸ்தக தாளம் ச

கீதாயாறு ப்ரகரோதி யறு
ஸ யாதி ப்ரஹம ஸதாம்
புளராவ்ருத்தி தூர்லபம்

நூறு கிடை பிரதிகளை முறைப்படி தானம் செய்பவன்
மீளாத பிரம்ம நிலையை அடைவான்.

68. கீதா தாள ப்ரபாவேந

ஸப்த கல்ப மிதாறு சமாறு
விஞ்ஞு வோக மஹாப்யாந்தே
விஞ்ஞுநா சறு மோததே

கிடையைத் தானம் செய்ததின் விளைவாக மனிதன்
வாழ்க்கையின் இறுதியில் விஞ்ஞு லோகத்தை (வைகுந்தத்தை)
அடைந்து அங்கே ஒரு கல்பம் வரையில் விஞ்ஞு/வோடு
ஆனந்தமாக இருப்பான்.

69. ஸம்யக் ஸ்ருத்வா ச கீதார்த்தம்

புஸ்தகம் யறு ப்ரதாபயேத்
தஸ்வம் பீதறு ஸ்ரீ பகவான்
ததாதி மனஸேப்பவிதம்

கிடையின் பொருளை நன்றாக அறிந்து எவன் ஒருவன்
கிடையைத் தானம் செய்வானோ அவனுக்குப் பகவான் மிக்க
ப்ரீதியுடன் அவனுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவார்.

70. தேவும் மாலூஷ மாஸ்ரித்ய

சாதுர்வர்ஜோஷா பாரத
 ந ஸ்ருணோதி ந படதி
 கீதாமம்ருதருபினீம்
 றூஸ்தாத் த்யக்த்வாம்ருதம்
 ப்ராப்தம் ச நோ லிஷ மஸ்நுதே

மனிதனாகப் பிறந்தும், நான்கு வருணங்களுக்கும் அமுத வடிவமான கிதையை எவ்னொருவன் கேட்க மாட்டானோ படிக்க மாட்டானோ அப்படிப்பட்டவன் கையிலிருந்த பாயசத்தை நழுவ விட்டு விட்டு விஷத்தைக் குடிப்பவன் ஆவான்.

71. ஜூன்று ஸம்சார துற்கார்த்தோ

கீதா ஞானம் சமா லபேத்
 பித்வா கீதாம்ருதம் வோகே
 லப்த்வா பக்திம் கீ பவேத்

பிறவி துன்பங்களினால் அவதியறும் மனிதன் கிதா ஞானத்தை அடையவேண்டும். இவ்வாறே கிதை அமிழ்த்தைப் பருசி பகவானிடத்தில் பக்தியை மேற்கொண்டு இவ்வுலகில் குமாக (நலமாக) வாழ வேண்டும்.

72. கீதா மாஸ்ரித்ய பறவோ

பூப்ளோ ஜூன்காதயறு
 திர்தூத கல்மஹ வோகே
 கதாஸ்தே பரமம் பதம்

இவ்வுலகில் கிதையை அடைந்து ஜனகர் முதனிய அரசர்கள் எத்தனையோபேர் தங்களது பாவத்தைப் போக்கி உயர்தரமான கைவல்யத்தை அடைந்தனர்.

73. கீதாஸா ந விசேஷாஸ்தி

ஜூனோஷு-சாவசேஷு-ச
ஞானேஷு-வேவ ஸமக்ரேஷு-
ஸோ ப்ரஹ்மஸ்வருபினீ

கிதையை ஒதும் நெறியில் பெரியவர், சிறியவர் என்ற வேறுபாடு கிடையாது. கிதையை ஒதுவதற்கு எல்லோரும் தகுதியுடையவரே. ஞானங்கள் அனைத்திற்கும் சமமானது, பிரம்ம வடிவமானது கிதையே ஆகும்.

74. யோவி மானேச கர்வேண

கீதா நிந்தாம் கரோதி ச
ஸ யாதி நரகம் கோரம்
யாவதா பூத சம்பலம்

எவ்வளாருவன் கிதையை மிகுந்த செருக்குடனும், கர்வத்துடன் தூற்றுவானோ அவன் பிரளயகாலம் வரையில் கொடுமையான நரகத்தை அனுபவிப்பான்.

75. அவாங்காநேச மூடாத்மா

கீதார்த்தம் நெவ மன்யதே
கும்பிபாகேஷு பச்யேத
யாவத் கல்ப கூயோ பவேத

எந்த மனையன் அகந்தையுடன் கிதையின் பொருளை ஆதரிக்கமாட்டானோ அவன் கல்பம் முடியும் வரையில் கும்பீபாகம் என்ற நரகத்தில் கிடந்து தத்தனிப்பான்.

76. கீதார்த்தம் வாஸ்யானோ

யோ ந ஸ்ருகோதி சமிதறூ
ச ஸ்விகரபவாம் யோவி
ஸனேக பதிக்சதி

கிதையின் பொருளைச் சொல்லும் இடத்தில் இருந்து எவ்வளாருவன் கேட்காமல் இருப்பானோ அப்படிப்பட்டவன் பல முறை பன்றியாகப் பிறப்பான்.

77. கெளர்யம் க்ருத்வா ச கீதாயாஹு

புஸ்தகம் யற்ற சமானயேத்
ந தஸ்ய சபவம் கிஞ்சித்
படனம் ச வ்ருதா பவேத்

எவ்னொருவன் கீதையைத் திருடுவானோ அவனுக்கு உரிய
பலன் கிடைக்காது. அப்படிப்பட்டவனுணைய கீதை ஒதும்
செய்கை பயனற்றாகும்.

78. யற்ற ஸ்ருத்வா நைவ

கீதார்த்தம் மோததே பரமார்த்ததறை
நைவ தஸ்ய வோகே
ப்ரமத்தஸ்ய யதாஸ்ரமஹ

எவ்னொருவன் கீதையின் பொருளைக் கேட்டும் அதை
யர்ந்த பொருளாகக் கருதி உவகை அடையமாட்டான
அவனது கேள்வியறிவின் பயன் வீணேயாகும். பித்தரின்
சேட்னையாக அவனது செய்கை பயனற்றுப் போகும்.

79. கீதாம் ஸ்ருத்வா ஹிரண்யம்

போஸ்யம் பட்டாம்பரம் ததா
நிவேதயேத் ப்ரதானார்த்தம்
ப்ரிதயே பரமாத்மனாஹு

கீதையைக் கேட்டு பரமனின் ப்ரீதியோடு படிப்போருக்கு
பொன். நல்ல சாப்பாடு, சுத்தமான வஸ்தரம் தானம் செய்ய
வேண்டும்.

80. வாககம் யூஜையேத் பக்த்யா

த்ராவ்ய வஸ்தரா தபத்தாஹி
அனைகைற் பறூதா ப்ரித்யா
துஷ்யதாம் பகவான் ஹரிஹரி

எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய கண்ணபிரான்
மகிழ்வனையட்டும் என்று கீதையைப் படிப்பவனைத்
திரவியத்தாலும் புத்தாடைகளாலும் பலவேறு பொருள்
களாலும் பக்தியுடன் அன்புடன் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

81. குதர் உடைத்தார்:-

மாறுநாதம்யமேதத் கீதாயாறு
க்ருஷ்ண ப்ரோக்தம் புராதனம்
கீதாந்தே பட்டே யஸ்து
யதோக்த பலபாக் பவேத்

கண்ணபிரானால் கூறப்பட்ட தொன்மையான இக்கிதையின் மகிழையை கீதா பாராயணத்திற்குப் பிறகு எவன் படிப்பானோ அப்படிப்பட்டவன் மேற் கூறிய பயன்களைப் பெறுவான்.

82. கீதாயாறு படைம் க்ருத்வா

மாறுநாதம்யம் நெவ யறு படேத்
வ்ருதா பாட பலம் தஸ்ய ஸ்ரம
ஏவ ஸ்யுதாற்முத

கிதையைப் படித்தும் அதன் மகிழையை மதிக்காமல் எவனொருவன் இருப்பானோ அப்படிப்பட்டவனின் கிதை ஒதும் பயன் வீணே என்றும் அது பெரும் சிரமத்துடன் கூடியதேயென்றும் சொல்லப்பட்டது.

83. ஏதன் மாறுநாதம்ய ஸம்யுக்தம்

கீதா பாடம் கரோதி யறு
ஸ்ரத்தயா யறு ஸ்ருணோத்யேவ
பரமாம் கதி மஹப்ளுயாத்

எவனொருவன் மகிழையுடன் கூடிய இந்த கிதையைப் படிப்பானோ அல்லது சிரத்தையுடன் அதைக் கேட்பானோ அவன் உயர் கதியை அனைவான்.

84. ஸ்ருத்வா கீதா மாத்யுக்தாம்

மாறுநாதம்யம் யறு ஸ்ருணோதி ச
தஸ்ய புண்ய பலம் வோகே
பவேத் ஸர்வ ககாவறும்

கிதையை அதன் பொருளுடன் எவன் கேட்பானோ மேலும் அதன் மகிழையை ஆர்வத்துடன் எவன் நன்றாகக்

கேட்பானோ அப்படிப்பட்டவளின் புண்ணியப் பயன் இவ்வுலகில் உள்ள அனைவருக்கும் சுகமளிப்பதேயாகும்.

அன்னை கீதை

வக்த்ராணி பஞ்ச ஜானீஹி
 பஞ்சாத்யாயா நாக்ரமாத்
 தசாத்யாஹாற் பஜாஸ்சைக
 முதாம் த்வே பதாம்பஜே
 ஏவ மஷ்டதசாத்யாம்
 வாக்மயீ மூர்த்திரீஸ்வரி
 ஜாநீஹி ஞானமாத்ரேஞ்
 மறை பாதக நாசிர்

கிடை தேவிக்கு முதல் ஐந்து அத்தியாங்களும் ஐந்து தலைகளாகும். மற்ற பத்து அத்தியாங்களும் பத்து கரங்களாகும். பதினாறாவது அத்தியாயம் வயிறு ஆகும். எஞ்சிய இரு அத்தியாயங்களும் திருவடிகளாகும். இவ்வாறு 18 அத்தியாயங்களுடன் விளங்கிய கொடிய பாவங்களை அழிக்க வல்ல மொழி வடிவினளாகிய - சஸ்வரி வடிவினளாகிய கிதா தேவியைப் பகுத்தறிவுடன் உணர்வீராக.

கத்தாம் ஸநாதநீ மம்பாம்
 சோகமோஹ விநாசிநீம்
 க்ருஷ்ண ஸ்வரூபினீம் கீதாம்
 இஷ்ட தேவீம் பஜாம்யஹும்

தூய தன்மையுடையவனும், துங்ப மோகங்களை அழிப்பவனும், கண்ணபிராணின் வடிவமுமாகிய கிடை எனும் இஷ்ட தெய்வத்தை நான் வணங்குகிறேன்.

கிடையைப் பூஜிக்கும் முறை

கிடை ஒரு புத்தகமட்டுமல்ல, தேவியின் வடிவம். ஆதலால் கிடைக்கும் அர்ச்சனை செய்யப்படுகின்றது. அதற்கான பூசை முறைகள் இங்கு தெரிவிக்கப்படுகின்றன. தூய்மையான ஏகாதசி நாட்கள், கிருஷ்ணாஷ்டமி, கிதாஜ்யந்தி ஆகிய நாட்களிலும், பிற சமயங்களில் தினந்தோறும் இந்த கிதா பூசையைச் செய்யலாம். கடவுளுக்கும் கடவுளின் வாக்கிற்கும் இடையறாது தொடர்பு உள்ளது.

ஆதலின் கிடையைப் பூசித்தால் கடவுளை பூசித்ததற்குச் சமமாகும். மற்றும் கடவுளைத் தொழுவதால் கிட்டும் பலன் அதில் கிட்டும். கிடையில் சொல்லப்பட்டுள்ளவற்றை அவ்வாறே கடைப்பிடித்தலே உண்மையான பூசை ஆயினும், புறத்தே செய்யப்படும் பூசையும் மக்களுக்கு அவசியமாகிறது. இனி பூஜை முறை இங்கு சொல்லப்படுகிறது.

ஓம் குருர் பாஹ்மா குருர் விஞ்ஞா குருர் தேவோ மஹேஸ்வரம்
குரு சாக்ஷாத் பாப்ஹ்மா தஸ்வை ஸ்ரீ குரவே நமோ

ஓம் கிருஷ்ணம் கமலபத்தாகமம் புண்ய சிரவனை சீர்த்தனம்
வாகதேவம் ஜகத்யோவிம் நெளமி நாராயணம் றூரிம்

இப்பிராத்தனை கலோகத்தைச் சொல்லிய பின் மூன்று முறை ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

ஓம் கேசவாய ஸ்வாஹா
ஓம் நாராயானாய ஸ்வாஹா
ஓம் பாதவாய ஸ்வாஹா
கோவிந்தாயா நமோ
விஞ்ஞாவே நமோ
மதுஸ்ரிதாய நமோ
துரிவிக்ரமாய நமோ

வாஸநாய நமஷு
 ஸ்ரீதாய நமஷு
 ஹ்ருஷ்டேசோய நமஷு
 பத்மநாபாய நமஷு
 தாமோதாய நமஷு
 ஸங்கர்ஷனாய நமஷு
 வாக்தேவாய நமஷு
 ப்ரத்யும்நாய நமஷு
 அழிகுத்தாய நமஷு
 புருஷோத்தமாய நமஷு
 நாஸபிம்நாய நமஷு
 அச்சுதாய நமஷு
 ஜனார்த்தனாய நமஷு
 உபேந்தாய நமஷு
 ஹராயே நமஷு
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நமஷு

அதன்பிறகு கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தை சொல்லிய வண்ணம் பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும்.

ஓம் பூற், ஓம் புவற், ஓம் கவற்
 ஓம் மறைற், ஓம் ஜனற், ஓம் தபற் ஓம் சத்யம்
 ஓம்தத்ஸவிதூர்வரேண்யம்
 பர்கோதேவஸ்ய தீஸ்ரி
 தியோயோ நறு ப்ரசோதயாத்
 ஓம் ஆபோ ஸ்யோத் டஸோ அம்ருதம்
 ப்ரற்ம பூர்புவஸ்வரோம்

பிறகு மணி அடித்த வள்ளும் கீழ் வரும் சுலோகத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

ஆகமார்த்தம் து தேவானாம் கமார்த்தம் து ரகங்ஸாம் கு கண்டாவம் தந் தேவதாற்வான் வாஞ்சனம்

பிறகு தீபத்தை ஏற்றி கீழ்வரும் சங்கல்பத்தை செய்துகொள்ள வேண்டும்.

கபே சோபனே முஹார்த்தே ஸ்ரீமஹா விஷ்ணோ
ராக்ஞாய் ப்ரவர்த்த மாளஸ்ய அத்ய பிரம்மணைஹ, தவிதீயே
பரார்த்தே ஸ்வேத வராஹகல்பே வைவஸ்வத மன்வந்தரே,
கலியுகே, ப்ரதமே பாதே, ஜம்பூதவீபே பாரத வர்ஷே,
ப்ரதகண்டே மேரோஹ் தச்சினாதிக் பாகே, ஸ்ரீ சைவஸ்ய
ஆக்நேய ப்ரதேசே, கிருஷ்ண காவேரியோஹ் மத்ய ப்ரதேசே
அஸ்மின் சோபன க்ருஹே ஸமஸ்த தேவதா, பிராம்மண
ஹரிஹர குருசரண ஸன்னிதென அஸ்மின் வர்த்தமான வியவ
ஹாரிகே, சாந்தர மானே..... ஸம்வத்ஸரே
..... அயனே ..... ருதெள
..... மாஸே ..... பகேஷ
..... திதெள..... வாசரே, சுபநக்ஷத்ர,
சுபயோக, சுபகரண, ஏவம் குணவிசேஷண விசிஷ்டாயாம்
சுபதிதெள ஸ்ரீமான் ஸ்ரீமதஹ் .....
கோத்ரஸ்ய..... நாம தேயஸ்ய மம உபாத்த
துரித கூயத்வாரா ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ஸமஸ்த
பாப நிவிருத்தியர்த்தம், ஆத்ம சுத்யர்த்தம் பூமண்டலே
சராசரபிளாண கோடினாம் கேஷம ஸித்யர்த்தம், பக்தி ஞான
வைராக்ய பல ஸித்யர்த்தம்; மம அபீஷ்ட பல ஸித்யர்த்தம்,
ப்ரதிபந்தரஹித ப்ரஹ்ம சாக்ஷாத்கார ஞான ஸித்யர்த்தம்,
ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ஸம்பவதாநியமேன
ஸம்பவித்பிலு த்ரவ்யயைஹி ஸம்பவத்பிர உபசாரைஸ்ச
யாவஸ்சக்தி ஸ்ரீ கிதாதேவதா முக்ததிகிஸ்ய ஸ்ரீ கிதா தேவதா
ப்ரீத்யர்த்தம் தியானா வாகனாதி ஷாடச உபசார பூஜா
மஹம் கரிஷ்யே.

ஆதெள நிர்விக்னேன பரிஸமாப்த்யர்த்தம் ஸ்ரீ மஹா
கணாதிபதி பூஜாம் கரிஷ்யே - ததந்தக கலச ஆராதனம் கரிஷ்யே

- கலசம் கந்த புஷ்ப அட்சதைரப்யர்ச்சய பிறகு கலசத்தை சந்தனம், புஷ்பம், அட்சதை இவற்றுடன் அலங்கரித்து கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தை உச்சரித்தவாறு, கலசத்திலுள்ள தண்ணீரை, இலையினால் தொடவேண்டும்.

கங்கே ச யழனே, விருந்தா கோதாவரி ஸரஸ்வதி
நர்மதே விந்துகாவேரி ஜவேஸ்மின் ஸங்கிதிம் குரு
ஆயாந்து ஸ்ரீ மஹா கணாதிபதி பூஜார்த்தம்
பை தூரிதஷ்டயகாரகாஹா கலசோதகேள
பூஜா திரவ்யாவனி ஸம்ப்ரோக்ஷய தேவ
யாத்மானம் ச ஸம்ப்ரோக்ஷய

அதன் பின் கலச தீர்த்தத்தை பூஷைப் பொருட்களின் மேலும் தன் தலைமேலும் தெளித்துக் கொண்டு மகாகணபதிக்கு தியானம், ஆவாஹனம் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து கீழ்க்கண்ட மந்திரங்களைக் கொண்டு பூஜிக்க வேண்டும்.

ஓம் கழுகாய நமஹ ஓம் ஏக் தந்தாய நமஹ
ஓம் கபிலாய நமஹ, ஓம் கஜகர்ணகாய நமஹ
ஓம் வம்போதராய நமஹ ஓம் விகடாய நமஹ
ஓம் விக்கராஜாய நமஹ ஓம் கணாதிபாய நமஹ
ஓம் தூமகேதவே நமஹ ஓம் கணாத்யக்ஷாயநமஹ
ஓம் பாலசந்தாய நமஹ ஓம் கஜாங்காய நமஹ
ஓம் வஞ்ச துண்டாய நமஹ ஓம் குர்ப்பகர்ணாய நமஹ
ஓம் ஹேஷம்பாய நமஹ ஓம் ஸ்கந்த பூர்வஜாய நமஹ
ஓம் மஹாகணபதயே நமஹ ஹோடச நாம பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி

ஸ்ரீ மஹா கணாதிபதி வேததோப்யோ நமஹ ஸர்வோபசார பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி. அந்யா பூஜ்யா பகவான் ஸ்ரீ மஹாகண பதிதேவதா ஸப்பவ்ரீதா ஸப்ரஸன்னா வரதா பவந்து.

பிறகு அட்சதை புஷ்பம் இவற்றை கையில் எடுத்துக் கொண்டு சங்கல்பம் செய்து கொண்டு, கீழ்கண்டவாறு சொல்லி அவற்றை நீருடன் விட வேண்டும்.

புதிதெள ஸ்ரீமத் தோ தேவதாம்
உத்திஸ்ய ஸ்ரீமத் தோ தேவதாப்ரித்
யாத்தம் யாவச் சக்தி தியாளாவாக
ஊதி ஷோடச உபநா விதானே
ஸ்ரீ தோ தேவதா பூஜாம் கிரிஷ்ண

பிறகு கிடைப்புத்தகத்தை மஞ்சள், குங்குமம், மலர்களுடன் நன்கு அலங்கரித்து ஒரு பீடத்தின் மேல் வைத்து இவ்வாறு கிரமமாக பூசை செய்ய வேண்டும்.

அத ப்ராண பிரதிஷ்ட டாபனம்-

வக்தானி பஞ்ச ஹாஸ்தி பஞ்சா த்யாயா நலுக்க்ரமாத்
தசாத்யாயாறு பூஜாற்றுசைக முதாம் தவேபதாம்பூஜே
ஏவ அஷ்டாதசா த்யாயாரி வாக்மீர் மூர்த்திஸ்வரி
ஹாஸ்தி ஞானமாத்ரேஷ மறூ பாதகநாசிரி
ஓம் ஸ்ரீ தோனை நமறை. தியாளம்
ஸமர்ப்பியாமி ஸர்வதீர்த்தம்யை நமறை
ஆஹாறுஙம் ஸமர்ப்பியாமி, அகந்தானை
நமறை ஆஸனம் ஸமர்ப்பியை
ஸலநிர்மோசின்யை நமறை- பாத்யம் ஸமர்ப்பியாமி
ஸத்யானை நமறை - அர்க்யம் ஸமர்ப்பியாமி
விஷ்ணோர்வக்தாதி வளிறு ச்ருதானை நமறை ஆசமனம்
ஸமர்ப்பியாமி
வந்த்யானை நமறை - பஞ்சாமிஸ்த ஸ்நானம் ஸமர்ப்பியாமி
அளந்தாம் கத்தோதக ஸ்நானம் ஸமர்ப்பியாமி

விஸ்வமங்கலகாரின்யை நமறு - வஸ்தரயுக்மம் ஸமர்ப்பயாமி
ஸர்வ சாஸ்தர மாண்ய நமறு - யக்ஞோபவீதம் ஸமர்ப்பயாமி
ஆபராணானி தாரயாமி

ஸர்வ ஜச்வர்ய ப்ரதாமின்யை நமறு ஸ்ரீ கந்தம் ஸமர்ப்பயாமி
பாரதாம்ருத ஸர்வஸ்வாணை நமறு -

அகந்தான் ஸமர்ப்பயாமி புஷ்பைஷ்ட் பூஜயாமி

(பிறகு மஞ்சள் கலந்த அரிசியையோ, மலர்களையோ
கையில் எடுத்துகொண்டு சீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள
மந்திரங்களை உச்சரித்தவாறு கிதா தேவியை பூசிக்கவேண்டும்)

ஸ்ரீ கிதா அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஓம் ஸ்ரீ கிதா தேவ்யை நமஹ
2. ஓம் விமலாணை நமஹ
3. ஓம் ஸாகதாணை நமஹ
4. ஓம் முனிஸம்ஸ்துதாணை நமஹ
5. ஓம் தத்வார்த்தபோதின்யை நமஹ
6. ஓம் ஸர்வலோக ஸம்பூஜ்யாணை நமஹ
7. ஓம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண முக நிஸ்சருதாணை நமஹ
8. ஓம் பாபக்ணை நமஹ
9. ஓம் புண்யதாணை நமஹ
10. ஓம் மஹா தேவ்யை நமஹ
11. ஓம் நிஷ்ப்ரத்யஹ சிதாத்மிகாணை நமஹ
12. ஓம் சோக மோஹாபஹந்தர்ணை நமஹ
13. ஓம் மோகஷதாணை நமஹ
14. ஓம் ப்ரஹ்மபோதின்யை நமஹ
15. ஓம் ப்ரஹ்ம வித்யாணை நமஹ
16. ஓம் சிதாநந்தாணை நமஹ

17. ஓம் பவக் ணை நமஹ
18. ஓம் பயநாசின்யை நமஹ
19. ஓம் வேதத்தரயாத்மிகாயை நமஹ
20. ஓம் அனந்தாயை நமஹ
21. ஓம் தத்வார்த்த ஞான மஞ்சர்யை நமஹ
22. ஓம் வியாஸ ஸம்க்ரதி தாயை நமஹ
23. ஓம் பூதாயை நமஹ
24. ஓம் ஸம்சார மலமோசன்யை நமஹ
25. ஓம் ஸர்வ சாஸ்த்ர மய்யை நமஹ
26. ஓம் மாத்ரே நமஹ
27. ஓம் ஸர்வதீர்த்த மய்யை நமஹ
28. ஓம் தத்வஸ்யாதி வாச்யோதித ப்ரஹ்மதத்வாப காசின்யை நமஹ
29. ஓம் சாந்தி ப்ரதாயை நமஹ
30. ஓம் பரநந்தாயை நமஹ
31. ஓம் போதாம்ருத தரங்கின்யை நமஹ
32. ஓம் விஸ்வ ஸம்ஸ்க்ருதி ஸமுத்பூதாயை நமஹ
33. ஓம் விஸ்வ தர்மப்ரசாரின்யை நமஹ
34. ஓம் விஸ்வைக ரஸனாயை நமஹ
35. ஓம் ரமணீயார்த்த பாஸிதாயை நமஹ
36. ஓம் ரம்யாயை நமஹ
37. ஓம் விஸ்வமானவ ஸம்பூத்யாயை நமஹ
38. ஓம் விஸ்வ மங்கள காரின்யை நமஹ
39. ஓம் விஸ்வ லித்தாந்த ஸம்மான்யை நமஹ
40. ஓம் விஸ்வ ஸமமோஹ நாசின்யை நமஹ
41. ஓம் விஸ்வ ஸவரூபின்யை நமஹ

42. ஓம் விஸ்வ வந்த்யாயை நமஹ
43. ஓம் விஸ்வ தத்வப்ரகாசின்யை நமஹ
44. ஓம் தரிகுணாதீத தத்வார்த்த பாஸின்யை நமஹ
45. ஓம் சிரந்திபேதின்யை நமஹ
46. ஓம் லோகோத்தர குணோபேதாயை நமஹ
47. ஓம் லோகோசித மதான்விதாயை நமஹ
48. ஓம் லோகோத்தரண ஸம்சிலாயை நமஹ
49. ஓம் லோகாமோத ப்ரவர்த்திதாயை நமஹ
50. ஓம் நிகிதாகில சாஸ்த்ரார்த்தாயை நமஹ
51. ஓம் சுபெளஜ பதகும்பிதாயை நமஹ
52. ஓம் அநிர்வாச்யாயை நமஹ
53. ஓம் கம்பீராயை நமஹ
54. ஓம் நித்யாயை நமஹ
55. ஓம் நித்ய ஸாக ப்ரதாயை நமஹ
56. ஓம் நெக வியாக்யான சம்பின்னாயை நமஹ
57. நாநாச்சார்ய ஸமாத்ருதாயை நமஹ
58. ஓம் ஸ்வாஸ்வானுகூல பாவார்த்த சோபிதாயை நமஹ
59. ஓம் சாந்திதாந்திதாயை நமஹ
60. ஓம் நித்ய நூதந பாவார்த்த தாயின்யை நமஹ
61. ஓம் கோலகாமாதாயை நமஹ
62. ஓம் ப்ராச்ய பாச்சாத்ய கண்டாம்தரநிவாஸ ஜனமோதின்யை நமஹ
63. ஓம் அச்சராயை நமஹ
64. ஓம் அத்வேஷின்யை நமஹ
65. ஓம் ஸ்ரவகால தர்மப்ரபோதின்யை நமஹ

66. ஓம் தைவசம்பத்சசம்பன்னாயை நமஹு
67. ஓம் அசர பாவாதி வர்ஜிதாயை நமஹு
68. ஓம் அஷ்டாதச மஹா யோக பூஷிதாயை நமஹு
69. ஓம் ப்ரஷ்ட தாரிண்யை நமஹு
70. ஓம் ஸ்தரீ சூத்ரசமுத்தத்ரரை நமஹு
71. ஓம் சம்பாவ விசோபின்யை நமஹு
72. ஓம் சர்ஷ்யா ப்ரஸுத ஜாத்யாதிதுரவஹங்கார காதிண்யை நமஹு
73. ஓம் சண்டாள த்விஜ சூத்ராதி ஸர்வோத்தான தத்பாரா யை நமஹு
74. ஓம் மாயாபநோதின்யை நமஹு
75. ஓம் ஸத்யாயை நமஹு
76. ஓம் த்வந்தத்தவ பேத விநாசின்யை நமஹு
77. ஓம் அபேத பாவ பீட்யுஷ வர்ஷிண்யை நமஹு
78. ஓம் ஞான பாஸின்யை நமஹு
79. ஓம் த்யாக ரூபாயை நமஹு
80. ஓம் அனவத்யாயை நமஹு
81. ஓம் விமுக்த பலசாலின்யை நமஹு
82. ஓம் யதாதிகாரி நிஷ்காமகர்ம தியானாதி போதின்யை நமஹு
83. ஓம் பவ மக்ன ப்ரஜா நெளகாயை நமஹு
84. ஓம் பந்தச் சேத விசக்ஷணாயை நமஹு
85. ஓம் பகவத் பாவ ஸம்பூர்ணாயை நமஹு
86. ஓம் பவ வாரிதி காரிண்யை நமஹு
87. ஓம் ஆத்யாத்மிக மஹ காசலசஸ்த ஸெளதாமினி ஸமாயை நமஹு
88. ஓம் நிஷ்கலாயை நமஹு

89. ஓம் நிர்மலாயை நமஹ
90. ஓம் சாந்தாயை நமஹ
91. ஓம் ஸர்வதேஜோமயை நமஹ
92. ஓம் சுபாயை நமஹ
93. ஓம் தமோவிமுட லோகாந்தகார நோதன
சந்திரிகாயை நமஹ
94. ஓம் ச்ருத்யந்தகதத்வார்த்தபோதின்யை நமஹ
95. ஓம் போத பாஸுராயை நமஹ
96. ஓம் போதாம்ருத பயக்கலாயை நமஹ
97. ஓம் பார்த்தவத்ஸ தர்வான்விதாயை நமஹ
98. ஓம் தோக்த்ரு ச்ருஷ் ணாயை நமஹ
99. ஓம் கோருபாயை நமஹ
100. ஓம் காமதேனவே நமஹ
101. ஓம் ஸாகந்தி காயை நமஹ
102. ஓம் க்ளின்ன பார்த்த தமோ ஹந்தரை நமஹ
103. ஓம் க்ஷாத்ரதர்ம ப்ரவர்த்திகாயை நமஹ
104. ஓம் கர்தவ்ய ச்யுத தீழுடலை ஸத்பத
தர்சிகாயை நமஹ
105. ஓம் ஸர்வ ஸுந்யாஸ ஸம்லஷ்யாயை நமஹ
106. ஓம் பூர்ண பிரம்ம ப்ரபோதின்யை நமஹ
107. ஓம் கலி ஸன்த்ரஸ்த ஸம்முடலோகத்தராண
சனாயை நமஹ
108. ஓம் பராயை நமஹ

இறுதியில் ஓம் தத்ஸத்

ஓம் இதி மூர்பகவத் கீதாஷ்டோத்தர சத
நாமாவளீஸ்தோத்ர புஷ்பாஞ்சலி பூஜாம் சமர்ப்பயாமி. ஓம்
அஷ்டாதசாதியான்யை நமஹ - நாநாவித பரிமள பத்ர

புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி - ஓம் அத்வைதாம்ருத வர்ஷிணையே நமஹ - நைவேத்யம் ஸமர்ப்பயாமி - மத்யேமத்யே பானீயம் ஸமர்ப்பயாமி - உத்தராபோசனம் ஸமர்ப்பயாமி - ஓம் வியாஸேன க்ரதிதாயை நமஹ - தாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி - ஓம் பாரதபங்கஜ ஸ்வற்றுபாயை நமஹ - கற்பூர நீராஜனம் தர்சயாமி, ஓம் பய சோகாதி வர்ஷிதாயை நமஹ - (மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி ஓம் லோகத்ரயோபகாரினையே நமஹ - பிரதட்சினம் ஸமர்ப்பயாமி - ஓம் ஸர்வ ஞானமய்யை நமஹ - ஸர்வோபசார பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி.

இதி ஸ்ரீ கிதா தேவி பூஜையைப்பதம்.

கிதா தேவியை பூசை செய்யும் போது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை நினைப்பதும் சேவிப்பதும் நிகழக்கூடும் அப்படிச் செய்தல் வீடு பேற்றை நாடுவோரின் கடமையும் ஆகும். எனவே பக்தர்களின் உபயோகத்திகற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ண அங்க போத்தர சத நாமாவளியைக் கூட இங்கு தந்துள்ளோம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாங்டஸ்தோத்ர சத நாமாவளி

1. ஓம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நமஹ
2. ஓம் கமலநாதாய நமஹ
3. ஓம் வாஸ-தேவாய நமஹ
4. ஓம் ஸநாதனாய நமஹ
5. ஓம் வாஸ-தேவாத்மஜாயை நமஹ
6. ஓம் புண்யாய நமஹ
7. ஓம் ஸ்ரீ வத்ஸ கௌஸ்துபத்தராய நமஹ
8. ஓம் ஸ்ரீ வத்ஸ கௌஸ்துபத்தராய நமஹ
9. ஓம் யசோதா வத்ஸலாய நமஹ
10. ஓம் ஹரயே நமஹ
11. ஓம் சதுர்புஜாத்த சக்ராஸி கதா நமஹ
சங்காத்யுதாயுதாய நமஹ

12. ஒம் தேவசி நந்தனாய நமஹ
13. ஒம் ஸ்ரீசாய நமஹ
14. ஒம் நந்தகோப ப்ரியாத்மஜாய
15. யமுனாவேக ஸம்ஹாரினே நமஹ
16. ஒம் பலபத்ர ப்ரியானுஜாய நமஹ
17. ஒம் பூதனா ஜீவித ஹராய நமஹ
18. ஒம் சகடாஸர பஞ்சனாய நமஹ
19. ஒம் நந்தவரஜ ஐனாநந்தனே நமஹ
20. ஒம் சச்சிதானந்த விக்ரஹாய நமஹ
21. ஒம் நவநீத விலிப்தாங்காய நமஹ
22. ஒம் நவநீத நடாய நமஹ
23. ஒம் அந்காய நமஹ
24. ஒம் நவநீத நவாஹாராயை நமஹ
25. ஒம் முசகுந்த ப்ரஸாதகாய நமஹ
26. ஒம் ஷோடச ஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரேசாய நமஹ
27. ஒம் த்ரிபங்கினே நமஹ
28. ஒம் மதுராக்ருதயே நமஹ
29. ஒம் சுகவாகம்ருதாப்திநவே நமஹ
30. ஒம் கோவிந்தாய நமஹ
31. ஒம் யோகிநாம் பதயே நமஹ
32. ஒம் வத்ஸ வாட்டசராய நமஹ
33. ஒம் அநந்தாய நமஹ
34. ஒம் தேனுகாசர பஞ்சனாய நமஹ
35. ஒம் த்ருணீக்ருத த்ருணாவர்தாய நமஹ
36. ஒம் யமனாாஜன பஞ்சநாய நமஹ
37. ஒம் உத்தாலதால பேத்ரே நமஹ

38. ஓம் தமால ஸஸ்மலாக்ருதயே நமஹ
39. ஓம் கோப தோபீஸ்வராய நமஹ
40. ஓம் யோகினே நமஹ
41. ஓம் கோடிஸூர்ய சமப்ரபாய நமஹ
42. ஓம் இலாபதயே நமஹ
43. ஓம் பரம்த்யோதிஷே நமஹ
44. ஓம் யீதவேந்த்ராய நமஹ
45. ஓம் யாதூதவஹாய நமஹ
46. ஓம் வனமாலினே நமஹ
47. ஓம் பீதவாஸஸே நமஹ
48. ஓம் பாரிதூதபஹாரகாய நமஹ
49. ஓம் கோவர்த்தனா சலோத்தர்த்ரே நமஹ
50. ஓம் கோபாலாய நமஹ
51. ஓம் ஸர்வ பாலகாய நமஹ
52. ஓம் அஜாய நமஹ
53. ஓம் நிரஞ்சனாய நமஹ
54. ஓம் காம ஜனகாய நமஹ
55. ஓம் கஞ்ச லோசனாய நமஹ
56. ஓம் மதுக்ளே நமஹ
57. ஓம் மதுரா நாதாய நமஹ
58. ஓம் த்வாரகா நாதாய நமஹ
59. ஓம் பலினே நமஹ
60. ஓம் ப்ருந்தாவநாந்த சஞ்சாரினே நமஹ
61. ஓம் துளஸிதாம பூஷணாய நமஹ
62. ஓம் ஸமந்தக மனே ஹர்த்ரே நமஹ
63. ஓம் நரநாராயணாத்மகாய நமஹ

64. ஒம் குப்ஜா கிருஷ்ணாம்புரதராய நமஹ
65. ஒம் மாயினே நமஹ
66. ஒம் பரம புருஷாய நமஹ
67. ஒம் முஷ்டிகாகர சாணூர மல்லயுத்த விசாரதாய நமஹ
68. ஒம் ஸம்சார வைரினே நமஹ
69. ஒம் ஸம்ஸாரயே நமஹ
70. ஒம் முராரயே நமஹ
71. ஒம் நரகாந்தகாய நமஹ
72. ஒம் அநாதி பிரம்மசாரினே நமஹ
73. ஒம் கிருஷ்ணாவ்யசன கர்சகாய நமஹ
74. ஒம் சிகபால சிரச்சேத்ரே நமஹ
75. ஒம் துர்யோதன குலாந்தகாய நமஹ
76. ஒம் விதுராக்ஞர ப்ரதர்சகாய நமஹ
77. ஒம் விஸ்வரூப ப்ரதர்சகாய நமஹ
78. ஒம் சத்யவாசே நமஹ
79. ஒம் ஸத்ய ஸங்கல்பாய நமஹ
80. ஒம் சத்யபாமாரதாய நமஹ
81. ஒம் ஜயிநே நமஹ
82. ஒம் கபத்ராபூர்வஜாய நமஹ
83. ஒம் விஷ்ணவே நமஹ
84. ஒம் பீஷ்ம முக்திப்ரதாயகாய நமஹ
85. ஒம் ஜகத் குரவே நமஹ
86. ஒம் ஜகந்நாதாய நமஹ
87. ஒம் வேணுநாத விசாரதாய நமஹ
88. ஒம் வருஷ்பாகர வித்வம்ஸினே நமஹ
89. ஒம் பாணாகர கராந்தகாய நமஹ

90. ஓம் யுதிஷ்ட்ர ப்ரதிஷ்டாத்ரே நமஹ
91. ஓம் பர்வி பர்வா வதம்ஸனாய நமஹ
92. ஓம் பார்த்தஸ்ராதயே நமஹ
93. ஓம் கிதாம்ருத மஹோததயே நமஹ
94. ஓம் அவ்யக்தாய நமஹ
95. ஓம் காளீய பணிமாணிக்யமண்டித
ஸ்ரீ பதாம்புஜாயை நமஹ
96. ஓம் தாமோதராய நமஹ
97. ஓம் யக்ஞ போக்தரே நமஹ
98. ஓம் தானவேந்தர விநாசகாய நமஹ
99. ஓம் பரப்ரஹ்மனே நமஹ
100. ஓம் நாராயணாய நமஹ
101. ஓம் பண்ணகாஸன வாஹனாய நமஹ
102. ஓம் ஜலக்ரீடா ஸமாஸக்தாய நமஹ
103. ஓம் புண்ய ஸ்லோகாய நமஹ
104. ஓம் தீர்த்த பாதாய நமஹ
105. ஓம் வேத வேத்யாய நமஹ
106. தயாநிதயே நமஹ
107. ஓம் ஸர்வதீர்த்தாத்மகாய நமஹ
108. ஓம் ஸர்வக்ரஹரூபினே நமஹ

**இதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி
ஸமாப்தா.**

ஓம் தத்ஸுத்

கிதையியறும் கங்கை

“ஸாதாஸி த்வம் முரளூரி முகாஜ்ஜாவ்ஸல் தஸ்ய பாதாத்
ஸர்வாநப்யுத்தாதி பவதி சாது மக்நான் விதத்தே
ப்ரத்யக் ஷி ப்ரஹ்மாம்ருத ஈஸ்திதும் ப்ராப்ய விஸ்ராம்யஸித்வம்
மாதர் ஜூநிதிமியம் மாதி பத்வத் ப்ராவறூ

கிதாதேவியோ விஷ்ணுதேவனுடைய திருவடிகளிலிருந்து
கங்கை உதித்தாள். ஆனால் நீயோ அத்தேவனின்
திருவாயிலிருந்து வெளிப்பட்டாய். கங்கையில் வீழ்ந்தோரது
பூதவுடல்கள் நீரில் மூழ்கிவிடுகின்றன. ஆயின் ஞான
கங்கையாகிய உண்ணுள் வீழ்வோர் அனைவரையும் நீ
கரையேற்றுகிறாய். கங்கை பாய்ந்து சென்று ஜூடமாகிய
உப்புக் கடலில் கலக்கிறது. கிதா கங்கையாகிய நீயோ
பிரம்மானந்தமாகிய கடலில் கலந்து இளைப்பாறுகிறாய்.
இத்தகைய சடினையற்ற பெருமையையுடைய கிதா கங்கையோ
உண்ணே எதற்கு ஒப்பிடுவது ?

கிதையை ஜெபிக்கும் முறை

கிதையின் கருத்துக்கள் எத்துணை ஆழமானவையோ
அத்துணை மொழிச் சிறப்புமுடையது. கிதையில் ஒவ்வொரு
சொல்லும் மிகுந்த சக்தி வாய்ந்ததாக ஒளிர்கின்றது.
கருத்திலும் நடையிலும் கிதை மிகச் சிறந்தது. ஆயிரம்
கூறுவானேன். கிதையின் ஒவ்வொரு சுலோகமும் ஒவ்வொரு
மகாமந்திரமேயாகும். 701 மந்திரங்கள் என்று கூறலாம்.
எனவே, “ஓம் அஸ்ய ஷுநி பகவத்கிதா சாஸ்தர மஹா மந்த்ரஸ்ய”
என்ற வாக்கியம் கிதையில் இடம் பெற்றுள்ளது. ஹரியின்
அவதாரமாகிய கண்ணன், மற்றுமொரு அவதாரமாகிய
வேதவியாசர் இருவரின் திவ்யசக்தியின் மகிழ்ச்சை இதற்குக்
காரணம் எனலாம்.

[பின்குறிப்பு: (இக்கட்டுஸை, மற்றும் அடுத்துள்ள இரண்டு கட்டுஸைகள் 'கிஷையின் உலகியற் பலன்கள், ஆன்மீக பலன்கள்' ஆகியவை கோரக்பூர் தொ பிரஸ் வெளியிடும் 'கல்யாண் பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுஸைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. அவை அப்பத்திரிகையின் அனுமதியுடன் இங்கே வெளியிடப்படுகிறது. அனுமதி தந்த அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி)] உலகியல் பலன்கள், ஆன்மீக பலன்கள் இவ்விரண்டிற்காகவும் கொ மந்திரங்களை ஜூபிக்கலாம். உலகியல் விருப்பங்கள் நிறைவேறுவதற்கும். ஆன்மீக எண்ணங்கள் ஈடேறுவதற்கும் அவ்வவற்றிற்குரிய மந்திரங்களை ஆர்வத்துடன் ஜூபிக்கலாம். கிஷையிலுள்ள எல்லா சலோகங்களுமே மந்திரங்களேயாயினும் 4.9.11.12.13.15 ஆகிய அத்தியாயங்கள் மந்திரங்களின் விசேடமகிழமை உண்டவை.

கிஷையை அனுஷ்டிப்பவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறைகளாவன. கதிரவன் தோன்று முன்னரே வைகழையில் துயிலெழுவேண்டும். பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். உண்மையைப் பேசவேண்டும். நிலத்தில் படுத்துறங்க வேண்டும். இயன்றவரை இடைவிடாது 'ஹரிசரணம்' என்ற மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

தொ மந்திரங்களை ஜூபிப்போர் சுத்தமான நீரில் குளித்து தூய நூல் ஆடைகளோ அல்லது ஹரிம்சையின்றி தயாரிக்கப்பட்ட பட்டாடைகளையோ உடுக்க வேண்டும். தரப்பை அல்லது கம்பளி இருக்கையில் அமர்ந்தவாறு. சந்தியாவந்தனம். காயத்ரீஜபம் இவற்றை முடித்துக் கொண்ட பிரிகு, ஓம் கேசவாய நமஹ. மாதவாய நமஹ ஓம் கோவிந்தாய நமஹ ஓம் விஷ்ணவே நமஹ ஓம் மது சூதனாய நமஹ என்று உச்சரித்தவாரே ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை தரிசிக்க வேண்டும். இந்த காரியம் ஈச சூடுவதற்காக இம் மந்திரத்தை ஜூபிக்கிறேன் என்று சங்கல்பம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஓம் க்லீம் கிருஷ்ணாய நமஹ என்ற மந்திரத்தையாவது, அல்லது வேறு வழக்கம் உள்ள மந்திரத்தையாவது சொல்லி 'அங்க நியாசம்'

செய்ய வேண்டும். பிறகு தூளியையும் மலர்களையும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு கண்ணனை கீழ் உள்ள மந்திரத்தால் வரவேற்க வேண்டும்.

வங்கி விழுவிதகாந்வநீதாபாத்
பிதாம்பாதா தருண பிம்ப பாதாரோஷ்டாத்
பூர்ணோந்து கந்தரமுகாவிந்த நேதாத்
க்ருஷ்ணாத் பரம் கிமிபி தத்வமறும் ந ஜானே“

(பொருள்:- கையில் புல்லாங்குழுமலேந்தியவனும், கார்முகில் வண்ணனும், பீதாம்பரத்தை அணிந்தவனும், கோவை பழத்தை யொத்த முகமுடையவனும், கமலக் கண்ணனுமாகிய கண்ணனைத் தவிர வேறொரு தத்துவத்தை நானரியேன்)

அடுத்து கண்ணனை சேஷாடச அல்லது பஞ்ச உபசரிப்புகளுடன் பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு சிந்தனைக் கேளுமின்றி ஒருமித்த மனத்துடன் மந்திரத்தை ஜெபிக்க வேண்டும். இணையில் பேசக் கூடாது. பகவானின் உருவத்தின் மேலே பார்வையைச் செலுத்த வேண்டும் அல்லது மனதில் பகவானை தியானித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அக்கம்பக்கம் பார்த்தல் கூடாது. அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் நிரம்பிய மனத்துடன் மந்திரத்தை ஒத்தவேண்டும். எல்லாவற்றையும் விட ஆர்வமே மிக முக்யமானது, இந்த ஜெபத்தால் எண்ணங்கள் நிச்சயம் நிறைவேறும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையுள்ளவரே இந்த அனுஷ்டானத்தை கண்டப்பிடித்தல் வேண்டும். இந்த ஆர்வம் குறைந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு முறை கண்டப்பிடித்துக் காரியம் கை கூடவில்லை என்றால் மும்முறை அல்லது ஏழுமுறை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செய்ய வேண்டும்.

ஜெபம் ஆனபிறகு அந்த மந்திரத்தாலேயே தசாம்ச ஹோமம் செய்ய வேண்டும். ஹோமதிரவியங்களில் எள், மாவு, சர்க்கரை, நெய் தவறாமல் சேர்க்க வேண்டும். கோதுமைப் பாயசத்தின் 'பளி' தவறாமல் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஒருவருக்குப் போதுமானதாகவோ அல்லது தன்

சக்திக்கேற்றவாரோ பாயசத்தைச் சிரத்தையுடன் செய்து இடது கை பெருவிரலுடன் ஆட்காட்டிவிரலை இணைத்து 'ஏஷ் பனி ஸீ கிருஷ்ணாய் நமஹ' என்று அடக்கத்தோடும் ஒடுக்கத்தோடும், பகவானுக்கு அர்ப்பிக்க வேண்டும். பலிக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட பொருள்களை மிகவும் தூய்மையான பாத்திரத்தில் வைத்துமுடி இரவில் படுக்கும் போது தன் தலைமாட்டில் வைத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய எண்ணாம் ஈடேற கடவுளை வேண்டிக் கொண்டு, மந்திரத்தை உச்சரித்தபடியே தூங்கவேண்டும். காலையில் எழுந்து அந்த நெவேத்தியத்தைப் பசுவுக்கு இடவேண்டும்.

ஆபம் முடிந்த பிறகு மிகவும் அடக்கத்துடன் கீழ்க்கண்ட சுலோகங்களை உச்சரித்தபடி ஏதேனும் குற்றமிருப்பின் மன்னித்தருளுமாறு கடவுளை மன்றாடி வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும்

1. ஆவாறுளம் ந ஜானாமி
நூவ ஜானாமி பூஜுளம்
விசர்ஜுளம் ந ஜானாமி
காமஸ்வ பரமமேஸ்வர்,,
2. அன்யதா சரணம் நாஸ்தி
த்வமேவ சரணம் மய
தஸ்மாத் காருண்ய பாவே
காமஸ்வ பரமேஸ்வர
3. கதம் பாபம் கதம்துக்கம்
கதம் தாரித்திரிய பேவச
ஆகதா ககசம்பத்திற்ற
புன்யாச்ச தவதர்சனாத்
4. மந்த்ரவீளம் க்ரியாவீளம்
பக்திவீளம் கடேஸ்வர
யத்பூஜிதம் மயாதேவ
பரிபூர்ணம் ததஸ்து பே

5. யதார பதப்பஷ்டம்
மாத்ராவிளம் ச யந்பவேத்
தத்ஸர்வம் ஈம்யதாம் தேவ
ப்ரெந்த பாமேஸ்வர
6. யஸ்ய ஸ்ம்ருத்யா ச நாயோக்த்யா
தபோ யக்ஞ க்ரியாதிறி
ந்யுளம் ஸம்பூர்ணதா மேதி
ஸத்யோ வந்தே தமஸ்தும்,
7. ப்ரமாதாத் குர்வதாம் கர்ம
ப்ரச்ய வேதாத்வரேஷா யந்
ஸ்ம்யா தேவ தத்விஞ்ஜோஹம்
ஸம்பூர்ணம் ஸ்யாதிதி ஸ்ருதிறி

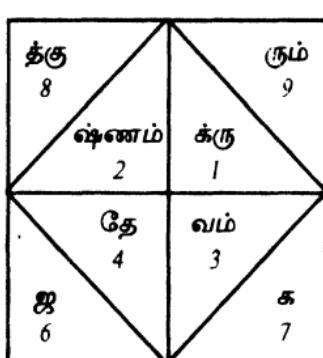
பிறகு “அந்யா யதோபசார பூஜையா ஸ்ரீ பகவான் கிருஷ்ணவும் ப்ரீயதாம் ந மம” என்று சொல்லி சாங்டாங்கமாக வணங்க வேண்டும். அதன்பின் கடவுளின் திருவடி நிறை கீழ்க்கண்ட கலோகங்களை உச்சரித்தபடியே தலையில் வைத்துக் கொண்டு பிறகு அருந்த வேண்டும்.

1. “அகால ம்ருத்யு ஹாளம் ஸர்வவியாதி விநாகளம் விஞ்ஜோஹம் பாதோதகம் பீத்வா புரங்கும்ப வித்யதே”
2. விஞ்யூ பாதாபிழிக்தம் யற்ற பாத்டேவைவ பிபேற்றுவம் ஸர்வ பாப விநிஃமுக்தற்ற ஸ யாதி பாயாம் கதிம்.

தேபம் செய்பவர்கள் கீழ்க்கண்ட குறிப்புகளை வைத்தில் இருத்தல் வேண்டும்,-

1. எந்த மந்திரத்தைக் கொண்டு பலனடைய விரும்புகிறார்களோ அதை கிருஷ்ணாஷ்டமி அன்று இரவிலோ, வைகாசிப்பெளர்னாமி யன்று இரவிலோ தூய்மையான இருக்கையில் அமர்ந்து 300 முறை ஓபிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அந்த மந்திரத்தைக் கணப் பிடித்தால் மிகுந்த பலன் கிடைக்கும்.

2. ஜெபத்திற்கு முன்னதாகக் கிடையை முழுவதுமாகவோ அல்லது 8,3 ஆவது அத்தியாயங்களையோ அல்லது 15 ஆம் அத்தியாயத்தை மட்டுமோ கட்டாயம் படிக்க வேண்டும்.
  3. பிரத்தியேகமாக ஜெபிக்க விரும்புவோர் 11 ஆம் அத்தியாயத்தை 11 முறையும், தொடக்கத்திலோ இடையிலோ இறுதியிலோ 9 நாட்கள் வரை எந்த விதமான தடங்கலும் இல்லாது படிக்க வேண்டும் ஜெபம் நிறைவண்டத் பிறகு முறைப்படி அந்த மந்திரத்தைக் கொண்ட தசாம்ச தர்ப்பணம் ஹோமம் செய்து பிரம்ம நிட்டர்களுக்கு உணவு பணப்பது மிகவும் நல்லது.
- மந்திர ஜெபம் செய்வோர் கடவுளைப் பூசிப்பதுடன் கீழ்க்கண்ட யந்திரங்களையும் பூசித்தல் வேண்டும்..

இந்த யந்திரத்தை செப்பேட்டில் செதுக்க வேண்டும். அல்லது சந்தனப் பலகையில் மாதுளம் கோல் கொண்டு சிவப்புச் சந்தனத்தால் எழுதி பூசை செய்யுமிடத்தில் வைக்க வேண்டும்.

இந்த யந்திரத்தில் 1-9 வரை க்ருவிலிருந்து ரும் வரையிலான எழுத்துக்களை 108 முறை மேலேயே எழுதவேண்டும் ஓவ்வொரு முறையும் 'கிருஷணம் வந்தே ஜகத் குரும்' என்று உச்சரிக்க வேண்டும். தியானம் செய்யும்போது கோபாலகிருஷ்ண வடிவத்தையோ, பார்த்த சாரதி வடிவத்தையோ கருத்தில் இருத்திடவேண்டும்.

2. ஆம் அத்தியாயம் 7 ஆவது சுலோகத்தைச் சயன ஏகாதசி முதல் உத்தான ஏகாதசிவரையில் ஓவ்வொரு ஏகாதசி நாள் அன்றும் இரவு தூய ஆடைகளை உடுத்தி நல்ல படுக்கையின் மேல் அமர்ந்து தேரில் அமர்ந்த கண்ணனை தியானித்தபடி அர்ஜூ-னைப் போல் 108 முறை படிக்க வேண்டும். இப்போது ஏதேனும் ஒர் ஏகாதசி நாளில் கண்ணன் களவில் தோன்றி உரிய கட்டளையிடுவான். சாதனை செய்வோரிடம் தூய்மை, சிரத்தை, கவளம் இவை மிகவும் அவசியம். சாதனையாளன் எத்துணை தூய்மையாக இருக்கிறானோ அந்த அளவுக்கு அவனுக்கு விரைவில் அனுபவம் கிட்டும்.

11 ஆம் அத்தியாயம் 36 ஆவது சுலோகத்தை மந்திரமாகக் கொண்டு நீரையோ, திருநீற்றையோ மந்திரித்து பிசாக பிதித்தோர்க்கு அளித்தால் அது உடனே நீங்கும். நோய் வாய்ப்பட்டோருக்குக் கொடுத்தால் அந்நோய் நீங்கும். மனிதர்களுக்குக் கொடுமையான நோய்வாரின் இந்த மந்திரத்தை 300 முறை ஜெபித்து, ஒரு குவளை தண்ணீரை மந்திரத்தினால் மந்திரித்து நோய்வாய்ப்பட்டோருக்குச் சிறிது சிறிதாக மனிக்கணக்காகவோ நாட்கணக்காகவோ பருகத் தந்தால் அந்நோய் நீங்கும். கால் நடைதகளுக்கு தீவியில் கலந்தோ அல்லது வேறு எவ்வகையிலோ கொடுத்தால் அவற்றின் நோயும் நீங்கும்.

11 ஆம் அத்தியாயத்தில் 39 ஆம் சுலோகத்தால் மந்திரித்து தர்ப்பை அல்லது வேப்பிலை கொண்டு நோயானியைப் பலமுறை தீண்டினால் பிசாக நீங்கும்.

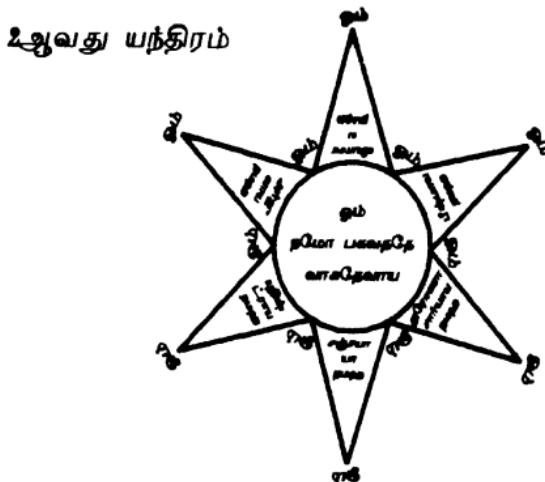
எவ்விதமான நோக்கமுமின்றி பகவத்கிதையை நாள் தோறும் படித்து வந்தால் பகவானின் அருளால் பக்கியும். ஞானமும் உண்டாகி கடவுளின் சாக்ஷாத்காரம் கிடைத்து மனிதப் பிறவியின்நோக்கம் நிறைவேறும். இதற்கு முயற்சி மிகவும் தேவை. தூய்மையான குணங்கள் பெருகிடவும் கிதையைப் படித்தல் வேண்டும். கிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது போல் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வோரும்

நாள்தோறும் கிதையைப் படிப்போரும் அரிசியமகான்களின் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறிவர வேண்டும்.

அனைவரும் தத்தம் விருப்பத்திற்கேற்ப கிதா கலோகங்களை சாமான்ய முறையிலோ சம்புட முறையிலோ ஜெபிக்கலாம் சம்புடமுறை இருவகைப்படும். கிதையைப் பாராயணம் செய்யும் போது ஒவ்வொரு கலோகத்திற்கும் தான் தேர்ந்தெடுத்த சம்புட கலோகத்தைப் படித்துப் பிறகு அடுத்த கலோகத்தைப் படித்துப் பிறகு அடுத்த கலோகத்தைப் படிப்பது ஒரு வகை. இவ்வகை சம்புடவல்லி எனப்படும். இது முன்னதைவிட விசேட மகிழை பொருந்தியது.

கிதையில் உள்ள ஒவ்வொரு கலோகமும் மந்திரமே. அனைத்தும் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வல்லவையே எனவே எதனையும் சம்புடமாகப் பயன்படுத்தலாம். (ஒரு மகான் கிதையிலுள்ள 700 கலோகங்களையும் சம்புடம் ஆக்கி 700 முறை ஜெபித்து சித்தியடைந்தாராம்) எனினும் சில முக்கியமான சம்புடக்கலோகங்கள் இக்கட்டுரையின் இறுதியில் அவற்றின் பலன்களோடு தரப்படுகின்றன.

முறைப்படி அங்கநியாச கரநியாச தியான விநியோக சங்கல்பங்களுடன் மட்டும் கிதையைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். நாள்தோறும் கிதையை முழுவதும் படிப்பது சாலச்சிறந்தது. அல்லது ஒன்பது ஒன்பது அத்தியாயாங்களாக இரண்டு நாட்களிலும் ६ அத்தியாயாங்கள் வீதம் மூன்று நாட்களிலும் १.१. முதல் நாள் ३.४.५ இரண்டாம் நாள் ६, ७, ८. மூன்றாம் நாள் ९.१०. நான்காம் நாள் ११.१२.१३. ஐந்தாம் நாள் १४.१५.१६. ஆறாம் நாள் १७.१८. ஏழாம் நாள் என ஏழு நாட்களிலாவது. அல்லது நாள்தோறும் १ அத்தியாயங்கள் என १ நாட்களிலும் பாராயணம் செய்யலாம். அல்லது நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு அத்தியாயம் என १८ நாட்களிலும் படிக்கலாம். பாராயணத்திற்கு முன்பு பகவான் கண்ணபிராணையும், கீழ்க் கண்ட ஆறு கோணங்கள் கொண்ட யந்திரத்தையும் முறைப்படி பூசிக்க வேண்டும்.

இவ்வியந்திரத்தைச் செப்பேட்டில் வரைந்து தூய்யையான இடத்தில் வைக்க வேண்டும். அல்லது சாதாரண சந்தனப் பலகையில் சிகிப்பு சந்தனம் கொண்டு மாதுளம் கோலால் வரைய வேண்டும்.

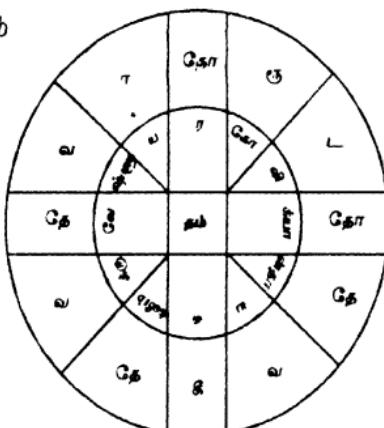
கிதையை முழுமேயாக ஒரு வருடம் படித்தால் எவ்வா காரியங்களிலும் வெற்றி கிடைக்கும். கிமே தரப்பட்டுள்ள 'நவகோஷ்டக' யந்திரத்தை செப்புத்தகட்டில் செதுக்கியோ சந்தனப் பலகையில் வரைந்தோ பூசிக்க வேண்டும் பாராயணம் முடிந்த பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் 'கலீம் கிருஷ்ணாய நமஹ' என்ற மந்திரத்தை 3000 முறை தெழிக்க வேண்டும்.

3 வது யந்திரம்

கிருஷ்ண	கிருஷ்ண	கிருஷ்ண
கிருஷ்ண	கலீம் கிருஷ்ண நமஹ	கிருஷ்ண
கிருஷ்ண	கிருஷ்ண	கிருஷ்ண

பகவான் கண்ணபிரானின் கருணையை நேரில் பெறுவதற்கு கீழ்க்கண்ட யந்திரத்தைப் பூசிக்க வேண்டும். (ஆயும் எண்)

4 ஆம் யந்திரம்

இந்த யந்திரத்தைச் செப்புத் தகட்டிலாவது சந்தனப் பலகையிலாது குத்தமாக எழுதி நாள்தோறும் அதை பூசித்தவாறு பாராயண முறையைப் பின்பற்றி கிதையை முழுமேயாகப் படிக்க வேண்டும் மற்றும் 'ஓம் ஐம்கல்ம் ஷரீம், ,ஸ்ரீம் கிருஷ்ணய கோபீஜன வல்லபாய் ஸ்வாஹா' என்ற அஷ்டதசாக்ஷர மந்திரத்தை தினமும் 1,100 முறை - தெபிக்க வேண்டும். இதுபோல் ஒவ்வொரு நாளும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குச் செலவும் பாராயணமும் செய்தால் இறையருள் நேரடியாகவே கிட்டும். மற்றும் கடவுளின் சாக்ஷாத்காரம் மிகவும் எளிதாகக் கைகூடும்.

40 நாட்கள் நாள்தோறும் 'சம்ஹதுர கிரமம்' 18 ஆம் அத்தியாயத்திலிருந்து 1 ஆம் அத்தியாயாம் வரை பின்பிருந்து முன்பாக தலைகிழாக மும்முறை படித்தால் எல்லா தளைகளிலிருந்தும் விடுபடுவான்.

அதேபோல் 40 நாட்கள் ஒவ்வொரு நாளும் மும்முறை படிப்பதனால் செல்வச் செழிப்பு உண்டாகும். 6 ஆவது அத்தியாயத்திலிருந்து 18 ஆவது அத்தியாயம் வரை, 5 இனிருந்து 1 ஆம் அத்தியாயம் வரை படித்தல் 'ஸ்திதி கிரமம்' எனப்படும்.

1 முதல் 18 வரை படித்தல் 'கிருஷ்டிக் கிரமம்' (படைப்பு முறை) எனப்படும், இம்முறையும் மிகச் சிறந்தது. எண்ணங்களை ஈடுப்பிற்றவல்லது.

எல்லா சித்திகளையும் அனையை 'யத்ர யோகேஸ்வரவுறு கிருஷ்ணா' (18-78) என்ற மந்திரத்தை சம்புடம் ஆக்கிக் கொண்டு, ஜூபிக்க வேண்டும். எல்லா நோய்களும் அழிவதற்கு இம்மந்திரத்தை சம்புடம் ஆக்கி 10 ஆவது அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். சாப்பிடும் போது ஒவ்வொரு நாள் மதியமும் கிடையின் 15 ஆவது அத்தியாயத்தைப் படிப்பதால் பல நன்மைகள் கிடைக்கும்.

ஜூபம் முடிந்த பிறகு கூறப்படும் 'காமா பிரார்த்தனா ஸ்லோகம்' (கருணை கொள்ள வேண்டும் எவ்வேண்டும் சுலோகம்) இதனை பாராயணம் முடிந்த பிறகும் இறைஞ்சும் வகையில் படித்து திருவடி நீரைப் பருகவேண்டும். பூரண சிரத்தையும், அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும் கொண்டு முறைப்படி நன்றாகக் கடைபிடித்தால் தவறாமல் சித்தி கிடைக்கும். எந்த வேலையும் பரிணாமத்தை உண்டாக்காமல் இருக்காது, பயனற்றதாகாது. அவ்வாறிருக்கையில் ஒழுக்கத்துடனும், நியமத்துடனும் செய்யப்படும் கிடை பாராயணம், ஜூபங்கள் இவற்றால் இதற்கு மாறாகவா இருக்கும்? எனவே எத்துணை இடர்ப்பாடுகள் நேர்ந்தாலும் கிதா மந்திர ஜூபத்தைக் கைவிடலாகாது. சிரத்தையையும், நம்பிக்கையையும் தளரவிடக் கூடாது. கிடையைப் படித்தல், நினைத்துப் பார்த்தல், ஜூபித்தல் இவற்றால் உலகியல் மற்றும் ஆன்மீகப்பலன்களும் கிடைக்கும். எந்த சுலோகத்தை எத்தனை ஆயிரம் முறை படித்தால் என்னென்ன பலன்கள் கிடைக்கும் என்பது கிழே தரப்படுகின்றது. முதலில் உலகியற்பலன்களும் பிறகு ஆன்மீக பலன்களும் இங்கு விவரிக்கப் படுகின்றன.

கிடையின் உலகீயற் பலன்கள்

உலகீயற் பலன்களைப் பெறுவதற்காக கிடையின் சுலோகங்கள் சில கிழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு சில இடங்களில் ஒரே பலனுக்காகப் பல மந்திரங்கள் தரப்பட்டிருப்பினும் அவற்றுள் ஏதாவதோன்றை முறைப்படி

சிரத்தையுடனும் பக்கியுடனும் ஜூபித்தால் குறிப்பிட்ட பலன் கிணத்துவிடும். எந்த மந்திரத்தை, எத்தனை முறை, எந்த உருவைத் தியாளித்தவாறு எத்துணை நாட்களுக்குள் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமோ அவை இங்கு விவரமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் உலகியற்பலனை எதிர்பார்த்துச் செய்யப்படும் தீதாபாராயனம் அவ்வாவு சிறந்ததல்ல. ‘க்ருபணாஹ் பலஹேதவஹ’ ‘பலனை எதிர்பார்த்துச் செல்பவர்கள் அற்பர்கள் என்று பகவான் கிணதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே, படிப்படியாக மனிதன் பலனை எதிர்பார்க்காத செயலில், பகவானுக்கு திருப்தி அளிக்கக் கூடிய செயலில் ஈடுபடுவது மிகவும் சிறந்தது, கிணதை சுலோகங்களில் பொதிந்து கிடக்கும் மகிழ்ச் சொருந்திய மந்திரங்களின் ஆற்றலை நிறைப்பதற்காகவும், சாமாளியர்களுக்குச் கிணதையின்பால் ஆர்வத்தை உண்டாக்குவதற்காகவும் உலகியற்பலன்கள் இங்கு தரப்படுகின்றன. எனவே அவற்றையே வாழ்க்கையின் இலக்குகளாக யாரும் கருதலாகாது. பலனை எதிர்பாராமல் கிணதையைப் படிப்பதும் கண்டிப்பதுமே எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகும். அவ்வாறு செய்பவர்களுக்கு அகத்தூய்மையும், இறைவனை அடையும் தன்மையும் தவறாமல் கைக்கூடும்.

I. கார்ய சித்தி:

- “தர்மகேதரே குருகேதரே
ஸமவேந யுத்ஸ்வஹ
மாமகாஹ் பாஷ்டவாஸ்சைவ
ஸிமுர்வத சஞ்சய” - (1-1)

ஜூபிக்க வேண்டிய மொத்த எண்ணிக்கை: 25,000

ஜூபிக்க வேண்டிய மொத்த நாட்கள்: 21 நாட்கள்

தியாளிக்க வேண்டிய உருவும் - பார்த்தசாரதி

பலன்: கார்யசித்தி

2. “எவம் புத்தேஷ் பாம் புத்வா ஸம்ஸ்திபயாத்மானமாத்மா ஜூஹிஸ்த்ரும் சாஹபாஹோ காபகுப தூராஸதம்” - (3-43)

எண்ணிக்கை : 41 ஆயிரம்

நாட்கள் : 21 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி : கோபாலகிருஷ்ணன்

பலன் : காரியசித்தி.

3. “யத்கரோவி யதஸ்நாவி யஸ்ஜோவி ததாவி யத் யத்தயஸ்யாவி கெளந்தேய தத்குருஷ்வ மதர்ப்பனாம்” - (9-27)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்

நாட்கள் - 50

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி.

பலன் - காரியசித்தி.

4. “ஞேயம் யத்தத் ப்ரவக்ஷ்யாவி யஸ்ஞாத்வா (அ) ம்ருதமஸ்ஞாதே அநாதியத்பாம் ப்ரஹ்ம ந ஸத்தநாஸதுஸ்யதே”

எண்ணிக்கை - 5 இலட்சம்

நாட்கள் - 150

தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி

பலன் - காரியசித்தி.

இம்மந்திரத்தையே சம்புட முறையில் 51 முறை ஜபித்தால் காரியசித்தி உண்டாகும்.

5. ‘ஸர்வதஹ் பாவிபாதும் தத்ஸர்வதோ(அ)ஏ சிரோமுகம் ஸர்வதஹ் ச்ருதியஸ்வோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி’ - (13-14)

எண்ணிக்கை - 25 ஆயிரம்

நாட்கள் - 25

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - காரியசித்தி.

6. ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சாணம் வரை
அறும் தவாம் ஸர்வபாபேப்யோ மோகஷ மிஞ்யாபி மாகசறூ“
(18-66)

இந்த மந்திரத்தை 'சம்புட' முறையில் 151முறை ஜபித்தால்
எல்லா காரியங்களும் நிறைவேறும்.

II ரோக நாசம்

1. “குதஸ்த்வா கஸ்யவமிதும் விஷமே ஸமூப ஸ்திதும்
அஶார்யூஷ்டமஸ்வர்க்யமகீர்த்திகரமர்ஜூன” - (2-2)

எண்ணிக்கை - 25 ஆயிரம்

ஐபகாலம் - 11 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி.

பலன் - வியாதி நாசனம்.

இம் மந்திரத்தை சம்புடமுறையில் 100 முறை ஜெபித்து
கூட வியாதிகள் குணமண்டியும்.

2. “மத்தற் பாதாம் நான்யத் விஞ்சிதஸ்தி தாஞ்ஜூய
மயிலஸ்வமிதும் ப்ரோதம் ஸுத்ரே மனிக்னா இவ - (7-7)

எண்ணிக்கை - 1 1/4 லட்சம்

காலம் - 75 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - ரோக நாசனம்.

இதனை சம்புடமுறையில் 100 முறை ஜபிக்கலாம்.

III. கனவு பலித்தல் :

1. “கார்ப்பன்ய தோவோபறூத ஸ்வபாவறு
ப்ருச்சாமி ந்வாம் தாஸமலம் ரூட்சேதாறூ
யச்ரேயற் ஸ்யான்னில்சிதும் ப்ருஹி தன்மே
சிஞ்யல்தே அறும் சாதி மாம், த்வாம் பிரபன்னம்’

எண்ணிக்கை - 51,000

காலம் - 21 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி

பலன் - கனவுநனவாதல்.

2. “வ்யாமிஸ்டேனாவ வாக்யேன புத்திம் மோறூயல்வ மே
ததேகம் வத நில்சித்ய யேன
ஸ்டேயோறூமாப்ஜூயாம்” - (3-2)

எண்ணிக்கை - 11 ஆயிரம்

காலம் - 11 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி.

பலன் - கனவு நனவாகும்.

IV. விபத்துக்கள் நீங்க:

“வோகேஸ்மின் த்விவிதா நிஞ்டா
புரா ப்ரோக்தா மயாவக
ஞான யோகேஷ ஸங்க்யாவாம்
கார்ம யோகேஷ யோகினாம்” (3-3)

எண்ணிக்கை - 1125 ஆயிரம்

காலம் - 41 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - இனையூறுகள் நீங்கும்

இதனை சம்புடமுறையில் 100 முறை ஜபிக்கலாம்.

2. “போக்தாடம் யக்ஞதுபஸாம் ஸர்வ லோக பறேஸ்வரம்
கற்குதம் ஸர்வபூதாளாம்
ஞாதவா மாம் சாந்திம்ருச்சதி” -(5-29)
எண்ணிக்கை - 43 ஆயிரம்
காலம் - 21 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - ஆபத்து நீங்குதல்.

V. முற்பிறவி ஞானம்:

1. “அபரம் பவதோ ஜன்மபரம் ஜன்ம விவஸ்வதஷு
கதபேதத் விழாளியாம் தவமாதோ ப்ரோக்தவாளிதி” -(4-4)
எண்ணிக்கை - 5 இலட்சம்
காலம் - 150 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - முற்பிறவி ஞானம்.
இதனை சம்புட முறையில் 150 முறை ஜபித்தாலும்
மேற்கூறிய பலன் கிட்டும்.
2. “பறூளிமே வ்யதிதாளி ஜன்மாளி தவசார்ஜா
தாங்யறும் வேத ஸர்வாளி த தவம்வேதத் பரந்தப்“
எண்ணிக்கை - 6 இலட்சம்
காலம் - 51 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - முற்பிறவி ஞானம்.

VI. செல்வம் பெருகும்:

1. யந்ஸாஸ்க்ஷயாறு ப்ராப்யதே ஸ்தாவம் தத்யோகைரவி கம்யதே
ஏகம் ஸாங்க்யம் ச யோகம் ச யாறு பஸ்யதி ஸ பஸ்யதி -(5-5)
எண்ணிக்கை - 40 ஆயிரம்
காலம் - 31 நாட்கள்

தியானமுர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - எதிர்பாராத அளவு திரவியங்கள் (பொருள்) கிட்டும்.

2. அநேக பாறூதா வக்தா நேதாம்
பஸ்யாமி த்வாம் ஸர்வதோ ஈந்தருபம்
நாந்தமந் மத்யம் ந புனஸ்த வாதிம்
பஸ்யாமி விச்வேச்வர விச்வருபு” - (11-16)

எண்ணிக்கை - 13 ஆயிரம்

காலம் - 15 நாட்கள்

தியானமுர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - செல்வம் வந்து சேரும்.

3. “வக்துமார்றுஸ்யசேஷேன திவ்யாஹ் யாத்மவியுதயஹ
யாபிர் விபூதிபிர்வோகாவி மாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய தின்டனி
-(10-16)

எண்ணிக்கை - 36 ஆயிரம்

காலம் - 31 நாட்கள்

தியானமுர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - செல்வம் கூடுதல்.

4. “யச்சாவறாஸார்த்தமஸ்த்க்ருதோ(அ)ஸி
விறூராஸ்யாஸன போஜுஞ்சு”
ஏகோ(அ)தவாப்யச்சுத தத்ஸமகாமம்
தத்காஷமயே த்வாபறுமப்ரேமேயம்”
எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியானமுர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - செல்வம்.

இதனை சம்புடமுறையில் 100 முறையும் ஜபிக்கலாம்.

5. “அஞ்சிடபூர்வம் ஹருவிதோஸ்மி த்ருஷ்ட்வா
பயேன ச ப்ரவ்யதிதம் மணோ மே
தஷேவ மே தர்சய தேவதருபம்
ப்ரநலீத தேவேச ஜகந்திவாஸ” - (11-45)

எண்ணிக்கை -1 1/2 லட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - ஜகவரியம்

இதன் சம்புட முறையில் 100 முறை ஜபிக்கலாம்.

11 ஆம் அத்தியாயத்திலுள்ள கீழ்க் காணும் மந்திரங்களை
இதே எண்ணிக்கையில் இதே முறையில் ஜபித்தாலும்
இத்தகைய பலன் கிடைக்கும்.

a. “மா தே வ்யதா மா ச விஸுடபாவோ
த்ருஷ்ட்வா ரூபம் கோர மித்ருங்மேதம்
வ்யபேதபீற்ற ப்ரிதமனாற்ற புளஸ்த்வம்
ததேவ மே ரூபமிதம் ப்ரபஸ்ய” - (11- 49)

b. “இத்யாஜ்ஜாம் வாகதேவஸ்ததோக்த்வா
ஸ்வகம் ரூபம் தர்ஸயாமாஸ பூயறு
ஆஸ்வாஸயா மாஸ ச பிதமேஸம்
பூத்வா புளற்ற செளம்யவபுர் மஹாத்மா” - (11-50)

c. “த்ருஷ்டவேதம் மாஹுஷம் ரூபம்
தவ செளம்யம் ஜார்தன
இதாநீமஸ்மி ஸம்வருத்த
ஸசேதாற்ற ப்ரக்ருதிம் கதறு”- (11-51)

d. ஸ்துர்தர்சமிதம் ரூபம் திருஷ்டவானாவி யன்யை
தேவா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் தர்சனகாங்களினாறு”
- (11- 52)

e. “நாற்றும் வேததர்ந் தபஸா ந தாநேந ந சேற்யயா
சக்ய ஏவம்விதோ த்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவானாவி மாம் யதா”
- (11 -53)

6. “நமது பாஸ்தாதத ப்ருஷ்டதஸ்டே
நயோஸ்துதே ஸர்வத ஏவஸர்வ
அளந்தவர்யாமித விக்ரமஸ்தவம்
ஸர்வம் ஸபாப்ளோதி ததோ(அ)ஏபி ஸர்வஷு” - (11-40)

ஐப எண்ணிக்கை - 1 //2 லட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி
பலன் - ஏழ்மை நீங்கும்.

VII. பக்க வெல்ல;

1. “பந்தூாத்மாத்மாஸ்தஸ்ய
யோாத்மைவாத்மா ஜிதஹ
அளாத்மாஸ்து சத்ருத்வே
வாத்தேதாத்மைவ சத்ருவத்” -(6-6)
எண்ணிக்கை - 21,000
காலம் - 21 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - நன்மை வெறுப்பவர்கள் மீது விழுயம்
2. “சளைறு சளைருபாபேத்புத்யா த்ருதிக்ருதித்யா
ஆத்மஸம்ஸ்தம் மளை க்ருத்வா ந விஞ்சிதபி சிந்தயேத்”
(6-25)
3. “யதோ யதோ நில்கதி மளஸ்சஞ்சலமஸ்திரம்
ததஸ் ததோ நியம்யதாத்மன்யேவ வசம் நயேத்”-(6-26)
ஐப எண்ணிர்கை - 13 ஆயிரம்
காலம் - 26 நாட்கள்
தியான மூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - எதிரிகளின்மேல் வெற்றி

VIII. அகனவரிமும் அங்புடன் கிருத்தவ் :

1 “யோ யாம் பஸ்யதி ஸர்வதூ ஸர்வம் ச மஹி பஸ்யதி
தஸ்யாறும் ந ப்ரணஸ்யாமி ஸ ச பே ந ப்ரணஸ்யதி” - (6-30)

எண்ணிக்கை - 5 இலட்சத்து 10 ஆயிரம்
காலம் - 150 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - கோபால கிருஷ்ணன்
பலன் - சர்வபிரியத்வம்

IX. கடன் தீர்:

1. “ஸர்வபூதஸ்திதம் யோ யாம் பழுத்யேகத்வமாஸ்திதாறு
ஸர்வதா வர்த்தமானோ அபி ஸ யோக மரி வர்த்ததே” -(6-31)

எண்ணிக்கை - 5 இலட்சத்து 10 ஆயிரம்
காலம் - 150 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி.

2. “தேவாஸறும் சமுத்தார ம்ருத்யுஸம்சார ஸாகாத்
பவாமி ந சிராத்பார்த்த யய்யாவேசித சேதஸாம்” -(12-7)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
இதனை 100 முறை சம்புடமாக ஜபிக்கலாம்.

X. எதிரிகளின் தொங்கலமிலிருந்து விடுபட:

“அப்யாஸயோகயுக்தேவ சேத ஸா நாஸ்யகாமினா
பாயம் புருஷம் திவ்யம் யாதி பார்த்தாறுசிந்தயன்” -(8-8)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்

XI. புத்திரப்பேறு கிட்ட :

ந ச மாம் தானி கர்மானி நிபத்தந்தி தங்குமெழுய்
உதானினவதால்வையக்கும் தேஷ் கர்மஸ்” - (9-9)

எண்ணிக்கை - 1 இலட்சம் 90 ஆயிரம்
காலம் - 210 நாட்கள்
தியான மூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - சந்தான பிராப்தி.

XII. யோகசேஷம் அடைய :

1. “அந்தயாஸ்சித்தயங்கோ மாம் யே
தூாற்ற பர்யாஸ்யதே
தேவாம் நித்யாபியுக்தானாம் யோக
சேஷம் வற்றாம்யறும் - (9-22)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 75 நாட்கள்
மூர்த்தி - பார்த்தசாரதி

XIII. கக பிராப்தி :

“பத்ரம் புஷ்யம் பலம் தோயம் யோ மே
பக்தயா ப்ரயச்சதி
ததறும் பக்தயுற்குதமஸ்னாமி
ப்ரயதாத்மனஹு” (9-26)

எண்ணிக்கை 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - கோபாலகிருஷ்ணன்
பலன் - சுகமடைதல்
இதனை சம்புடமாக 150 முறையிலும் ஜபிக்கலாம்.

XIV. யைம் நீங்க:

“மாம் இவி பார்த்த ஸ்யாஸ்ரித்ய யே (அ)பி ஸ்வற்ற பாபயோதயை
ஸ்த்ரியோ வைஸ்யாத்ஸ்தா குத்ரான்டே அபியாத்ஸி பாங்கத்திம்”
(9-32)

2. “ஞாத்தாயா பராயா தப்த பதங்த த்ரிவிதம் நாராஹி
அபனா காங்கி பிர்த்துக்கூத ஸ்ஸாத் விக பரிசுக்கடே” - (17-17)

எண்ணிக்கை - 75 இலட்சம்

காலம் - 15 நாட்கள்

தியானஸுரத்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - சத்ருபயம் நீங்கும்.

XV. சித்திகள் அடைய:

“ஸ்யாஸபவ மத்பக்தோ மத்யாழி மாம் நமஸ்கரு
ஸாபேவவஷ்யாவி யுக்த்வவவயாத்யாவம் மத் பாயாவாஹு” (9-34)

எண்ணிக்கை - 20 இலட்சத்து 10 ஆயிரம்

காலம் - 75 நாட்கள்

தியானஸுரத்தி - பார்த்தசாரதி

பலன் - சித்திகள் அடையமுடியும்.

XVI. துக்கம் நீங்க :

1. “யோசாஸ்யாத்திம் ச வேந்தி வோகமஹேச்வாம்
அளம்பூத்ரி ஸ மாத்யேஷ் ஸர்பாஸபற் ப்ரமுச்யடே” (10-3)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்

காலம் - 50 நாட்கள்

தியான ஸுரத்தி - பார்த்தசாரதி

பலன் - துக்கம் நீங்கும்

2. “தேவாம் ஸததயுக்தாளாம் பழுதாம் ப்ரிதியுர்வகம் கதாமியுத்தி யோகம் தம்யோ மாருபயாந்தி தே” (10-10)

எண்ணிக்கை - 30 இலட்சம்

காலம் - 31 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி

பலன் - துக்க நிவர்த்தி

3. ‘ஸ்ட்ரேயோவி ஞானப்யாளாத் ஞானாத் த்யாளம்

விசிந்தியதே

- த்யாளாத் க்ஷம பலத்தியாக ஸ்த்யாகாச் சாந்திரனந்தாம்’ (12-12)

எண்ணிக்கை - 15 இலட்சம்

காலம் - 21 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி

பலன் - துக்க நிவர்த்தி

XVII. விக்ளங்கள் நீங்க: (கடைகள் துறவு)

1. “தில்யாம்யாம்பதாம் தில்யகந்தாஜுவேவாம் ஸர்வாஸ்சர்யயம் தேவம் அனந்தம் விச்வதோ முகம்” (11-11)

எண்ணிக்கை - 13,000

காலம் - 15 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - தடைகள் நீங்க

இதனை 51 முறை சம்புட பத்ததியிலும் ஜபிக்கலாம்

XVIII. அங்கு பெருக:

1. “த்வாதி தேவந் புருஷந் புராணாஸ்த்வ மஸ்ய விச்வஸ்ய பாம் திதாளம்

வேந்தாளி வேந்யம் ச பரம் ச தாம
த்வயா தநம் விச்வனந்தகுப” (11-38)

எண்ணிக்கை - 15 இலட்சம்

காலம் - 21 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - அன்பு பெருகும்.

2. “ஞானம் ஞேயம் பரிக்ஞாதா த்ரிவிதா கர்மசோதனா
காணம் கர்ம கர்தை த்ரிவிதறு கர்மஸங் க்ரஹ” (18-18)

எண்ணிக்கை - 15 இலட்சம்

காலம் - 21 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - அன்புபெருகும்

XIX. பூத ப்ரேதங்களின் தொல்லை நீங்க:

“வாயுர்யமோ அக்ஸிர் வகுவாறு சாங்கறும்
ப்ரஜாபதிஸ்தவம் ப்ரபிதாமஹஸ்க
நமோ நமஸ்தே(அ)ஸ்து ஸஹஸ்ரக்ஞத்வஹ
புனஸ்ச பூயோ அபி நமோ நமஸ்தே” (11-39)

எண்ணிக்கை - 15 இலட்சம்

காலம் - 15 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - பூதப்ரேதங்களின் தொல்லை நீங்க.

2. “ஸ்தாவே ஸ்ரூஷ்டோ தவ ப்ரீஞ்யா
ஐகத் ப்ரஸ்ருஷ்யத்யஜாத்யதே ச
தாநாம்ரி பீதாளி திசோ த்ரவந்தி
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச வித்தஸங்காஹா” (11-36)

இதனை ரி முறை சம்புடமாக ஜபிக்க பூதப் பிரேதத்தினால்
ஏற்படும் துண்பம் விலகும்.

XX. பிரசன்னத்வம் :

“பிதாவிலோகஸ்ய ஶாசஷஸ்ய
த்வஸ்ய பூத்யஸ்ச குரு கரியான்
ந த்வத்ஸபோ(அ)ஸ்த்யய்திகற் குதோ(அ)ன்யோ
லோகத்ரயே (அ)ப்யாதியப்யாவ” - (11-43)

எண்ணிக்கை - 15 ஆயிரம்
நாட்கள் - 15 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி
பலன் - பிரசன்னத்வம்

XXI. குருதேவனின் மன்னிப்புப்பெரு:

“தஸ்மாத் ப்ரஸாம்ய ப்ரஸந்தாய காயம்
ப்ரஸாதயே த்வாஸறுமிசமிப்யம்
பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகேவ ஸக்யங்
ப்ரியங்க ப்ரியாயார்றுவி தேவ ஸோடும்” (11-44)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
ஆபகாலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - குருதேவன் நம் தப்பை மன்னித்தருளல்

XXII. மரணம், காலம் பற்றிய அறிவு

“யநா ஸத்வே ப்ரவ்குத்தே து ப்ரஸம் யாதி தேஹப்குத்
ததேத்தமவிதாம் லோகாஸமனன் ப்ரதிபத்யதே” - (14-14)

எண்ணிக்கை - 1 இலட்சம்
காலம் - 51 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - மரண கால அறிவு.

XXIII. வழிற்று நோய்கள் நீங்க

“அறைம் வைச்வாஸ்டோ பூத்வா ப்ராணினாம் தேவூஷன்ரிதை
ப்ராணாபாசஸமாயுத்தறி பசாய்யன்னாம் சதுவிதம்” - (15-14)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்

காலம் - 15 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - வழிற்று நோய் நீங்கும்

XXIV. தோழிங்கள் நீங்க.. குரோதங்கள் அகல்..

“ஸர்வஸ்ய சாஹம் இருதி ஸன்னிவிஷ்டோ
மத்தறி ஸ்ம்ருதிஃ ஞானம் மோஹாம் ச
வேதஶ்ச ஸர்வைஷாமேவ வேந்யோ
வேநந்தக்ருத வேதவிதேவ சாஹம்” - (15-15)

எண்ணிக்கை - 1 இலட்சத்து 10 ஆயிரம்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - குரோதங்கள் அகலும்.

2. “அநேகரித்தவிப்ராந்த ஹோஹூஸமாவ்குநாஹ
ப்ரஸக்தாறி காபோகேஷா பதந்தி நாகே (அ)கடிள” - (16-16)

எண்ணிக்கை - 10 ஆயிரம்

காலம் - 11 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - தோழங்கள் நீங்கும்.

3. “த்ரிவிதம் நாகஸ்யேதம் த்வாரம் நாசாபாதமாஹ
காமஹ் க்ரோதங்தா ஹோபங்தஸ்யாதேதத் த்ரயம் த்யஜேத்”
- (18-21)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
 காலம் - 150 நாட்கள்
 தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
 பலன் - காமக்குரோத லோப விழயம்.

4. கவைம் பெறுதல்:

“யோசாமேவஸம்ஸுடோ ஹங்காதி புருஷேத்தும்
 ஸ ஸர்வவித்பழுந்தி யாம் ஸர்வாவே பாத” - (15-19)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
 காலம் - 50 நாட்கள்
 தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
 பலன் - வைபவ பிராப்தி.

கீதையின் ஆன்மீகப் பலன்கள்

சீழ் காணப்படும் ஆன்மீகப் பலன்களை அங்கே
 விவரிக்கப்பட்டுள்ளவாறு பக்தியுடன் ஜூபித்தால் பலனை
 அடையலாம். இம் மந்திரங்களைக் குறித்து முன் கூட்டுரையில்
 விவரமாக எழுதப்பட்டிருப்பதால் இங்கு சுருக்கமாக
 அட்டவணையில் தரப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பலனுக்கும் பல
 மந்திரங்கள் கூறப்பட்டிருப்பினும் முறைப்படி ஏதேனும் ஒரு
 மந்திரத்தைக் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் ஜூபித்தால் பலன்
 தவறாமல் கிடைக்கும்.

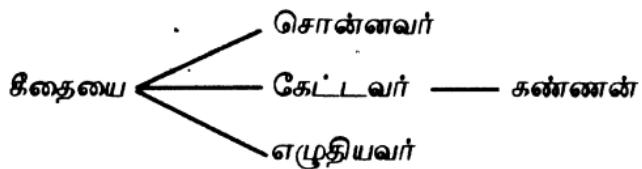
ஏவை மனம்	உத்திரவு	உத்திரவுப் பிரசேகம்	காலங்	ஏவை விவரங்கள்	காலங் பிரசேகம்	ஏவை விவரங்கள்	காலங் பிரசேகம்
1. அதாந்தாயை	காலநெந்திசீர் குருவேந்திசீர் எனாமிசீரவேவ எநாநஞ்சீரவேவியாநா	1-1	21 நாட்கள்	25 ஆணிப்	பாந்தசாதி		
			11 நாட்கள்	11 ஆணிப்	"		100
			25 நாட்கள்	25 ஆணிப்	"		
2. மனங்காய் நெற்றல்	குதங்கா	2-2	21 நாட்கள்	41 ஆணிப்	கோபங்குஞ்சா எ		
			50 நாட்கள்	11x2 வயம்	பாந்தசாதி		
			21 நாட்கள்	41 ஆணிப்	"		
			50 நாட்கள்	11x2 விழங்கம்	"		
			15 நாட்கள்	75 ஆணிப்	"		
3. அங்கம் புதுமை பாந்தான நெங்குநல்	அபுங்கலேசே	8-5	50 நாட்கள்	11x2 வயம்	பாந்தசாதி		
	ஏவங்கந்தங்கும்	3-43	21 நாட்கள்	41 ஆணிப்	"		
	நூபிநிம் நூக்	6-211	50 நாட்கள்	11x2 விழங்கம்	"		
	நாந்தங்காயாய	17-17	15 நாட்கள்	75 ஆணிப்	"		
4. பந்தின் ஏ. ஜிலிபாடு	பந்தினி பேங்கா	4-5	51 நாட்கள்	6 விழங்கம்	"		
	கேவுப்	6-30	50 நாட்கள்	5 விழங்கம் 10 ஆ. கோபால கிஞ்சாஞ்	பாந்தசாதி		
	கோபாலேவ	3-72	15 நாட்கள்	5 விழங்கம்	பாந்தசாதி	51	
	காந்தேவிக்	15-19	50 நாட்கள்	11x2 விழங்கம்	"		
5. சாநாயங்க நிலை	காந்தேவிக்	3-3	41 நாட்கள்	11x4 விழங்கம்	"		100
			5-29	21 நாட்கள்	பாந்தசாதி		
			11-11	13 ஆணிப்	15 நாட்கள்		51
6. ஏதங்கநிம் ஏவுபும் இப்பாதானை விளைகுதல்	பேந்தாம் தீவங்கால்யாம்						

வினா எண்	வினாவுக்கு விடை	உத்திரம்	உத்திரமாயும் அடிப்படையாக உள்ளதாகவும்	காலை	ஏற்காலங்கள்	பிப்ரவரி-மே	ஏற்காலங்கள்	பிப்ரவரி-மே
7.	உதவாத வெறியி ஒன்றியங்கள் பின்னால் காலி	உதவாத வெறியி ஏதோ ஏதேனும் உதவாத வெறியி	6-25 6-26 11-39	13 மூன்று 13 மூன்று 15 மூன்று	26 மூன்று	"	"	51
8.	அபா. சென்ற தகுதி	அபா. சென்ற வெறியி உதவாத வெறியி	2-7 9-32 9-34	51 மூன்று 142 மூன்று 29 மூன்று	21 மூன்று 50 மூன்று 75 மூன்று	"	"	"
9.	நாவில்களில் ஏ. துறி	நாவில்களில் அபா. சென்ற வெறியி	4-4 5-5	5 மூன்று 40 மூன்று	15 மூன்று 37 மூன்று	"	"	150
10.	ஊர்களில் நிலப்பகுதிகளில்	ஊர்களில் நிலப்பகுதிகளில்	6-31	5 மூன். 10 மூ. 157	157 மூன்று	"	"	50
11.	குடும்பத்தின் பூதிக்கி	குடும்பத்தின் பூதிக்கி	6-6	144 மூ.	75 மூன்று	"	"	"
12.	ஒன்றுப் உறையு	ஒன்றுப் உறையு	9-26 7-7	50 மூன்று 75 மூன்று	50 மூன்று 75 மூன்று	பாக்டீரியா டி	பாக்டீரியா டி	151
13.	கட. விழுது எங்கும் காலைப்பு	பந்தாய்பும் உத்தாய்பும்	9-9	1 மூ. 90 மூ. 210	50 மூன்று	கோவாலிக்குத்துவம்	கோவாலிக்குத்துவம்	100
14.	கார்வைக்குத்துவம் பூதிக்கி	கார்வைக்குத்துவம்	9-22	50 மூன்று	50 மூன்று	பாக்டீரியா டி	பாக்டீரியா டி	"
15.	பார்வை வையும் பார்வை	பார்வை வையும்	"	"	"	"	"	"

எண்	பெயர்	உத்திரவு	நூல்மொழி எனக்கூறு	ஏற்றுமொழி எனக்கூறு	ஏற்றுமொழி எனக்கூறு	ஏற்றுமொழி எனக்கூறு
16.	கிளைப்புள்	ஏந்துகிடையும் வாய்க்கூடுமை	9-27	11u2 இலை.	50 குாக்கள்	பாந்திசோலி
17.	ஈ. எழிலின் கவுரிக் குருவை	பிழைக்கின்றேன் வாய்மை	10-16	36 அழிமா	37 குாக்கள்	"
18.	காங்காவன் மௌலாவன் மௌலாவன்	குாக்காவன்	11-43	15 அழிமா	15 குாக்கள்	"
19.	க. குமாரன் காங்காபதி	அந்தாந்தா உர்கு இந்தாந்தா தாந்தா ஏந்தா ஏந்தாந்தா	11-44	11u2 இலை.மா 50 அழிமா	"	"
20.	உரைவன் அழிமா	உரைவன் உரைவன்	11-45 11-49 11-50 11-51 11-52 11-53	11u2 இலை. 11u2 இலை. 1 இலை. 11u2 இலை. 11u2 இலை. 11u2 இலை.	50 குாக்கள் 50 குாக்கள் 50 குாக்கள் 50 குாக்கள் 50 குாக்கள் 50 குாக்கள்	"
21.	காங்கா இலைவன்	குாக்காவன்	10-3 12-12	11u2 இலை.மா 50 குாக்கள் 15 அழிமா 21 குாக்கள்	10 அழிமா 11 குாக்கள்	"
22.	பக்தங்கியின் கந்துமு	பக்தங்கியின் கந்துமுகாக்காக்கா ஏந்தாந்தாந்தாந்தா	11-16 11-42 15-14	13 அழிமா 15 குாக்கள் 11u2 இலை.மா 50 குாக்கள் 11u2 இலை.மா 15 குாக்கள்	"	"

எண்	பெயர்	ஏத்திடம்	ஏத்திடமாய் கலைக் கலைகள்	கலை	ஏத்திடம்	இப்பாடுகள்	ஏத்திடம்
23.	அன்பு பூதுக	கணவதி போவும் ஆராம்	11-38 18-78	15 அமிர்ப் 15 அமிர்ப்	15 காட்சுகள் 21 காட்சுகள்	பாத்திரங்கள்	பாத்திரங்கள்
24.	வோக்குவர் சிற்கநல்	சென்னைப்புத்	10-70	36 அமிர்ப்	31 காட்சுகள்	"	"
25.	பேஷ்டில் அபிளி	நாஸ்வாஸ்தாந	11-40	11u2 இலாந்தி	50 காட்சுகள்	"	"
26.	பிளாபைன் அபா.யும்	தேஷுபாஸும் கலுவி	12-7	11u2 இலாந்தி	50 காட்சுகள்	"	100
27.	உரைத்தில் உறவில் எவ்வாறானால் ஆ.ஆனா நினைத்தும் அதாக்கேவ		18-66 14-14	" 1 இலாந்தி	" 51 காட்சுகள்	"	100 157
28.	திராஸ் கல்வியும்	ஒன்றாகாகாதும்	15-15	1 இலாந்தி	10 காட்சுகள்	"	"
29.	பிளாபைன் கல்வியுமிழுக்கும்	தீவிரமான்மார்	11-22	"	"	"	51

கிதையின் அமோக சக்திக்குக் காரணம்

எவ்வாறெனின், தீதையைச் சொன்னவன் கண்ணன் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். கேட்டவன் அர்ச்சனன். அர்ச்சனனை கண்ணன் என்பது எப்படி பொருந்தும்? இச் சந்தேகத்தைப் பகவானே கிதையின் 10 ஆம் அத்தியாயத்தில் (விடுதி யோகத்தில்) தீர்த்துவைத்து விட்டார். 'பாண்டவர் ஜூவரில் அர்ச்சனனே நான் என்று கூறியிருக்கிறார். எனவே அர்ச்சனன் கண்ணனே யாவான். இனி எழுதியவரோ வியாசர். இந்த ஜூயப்பாட்டையும் அந்த அத்தியாயத்திலேயே தீர்க்கப்பட்டுள்ளது. "முனீநாமப்யஹம் வியாஹ" முனிந்தீர்களில் ஸ்ரீ வேதவியாசன் நானே என்று பகவான் வாக்களித்துள்ளார். எனவே வியாசர் சாக்ஷாத் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ரூபமேயென்று தெரிகின்றது. இவ்வாறாக முன்று கிருஷ்ணர்களின் திவ்ய தவ சக்தி ஒன்று கலந்து மகோன்னதமான நூலானதால் அதற்கு இத்துணை அமோக சக்தி ஏற்பட்டது எனலாம்.

அறிஞர்ட் எண் 18

கிதையில் அத்தியாயங்கள் - 18

மகாபாரதப்போர் நிகழ்ந்த நாட்கள் - 18

போரில் ஈடுபட்ட படைகளின் எண்ணிக்கை - 18 (அக்குரோணி)

மகாபாரதத்தில் உள்ள பரவங்களின் எண்ணிக்கை - 18

21870 யானைகள் - 2+1+8+7+0 - 18

21870 தேர்கள் - 2+1+8+7+0 - 18

அக்குரோணி

65610 குதினர்கள் - 6+5+6+1+0 - 18

109350 காலாட்கள் - 1+0+9+3+5+0 - 18

உயிர்கள் - 5

மோகும் எனும்

அறிவுப்புலன்கள் - 5

மானிகையின் படிக்கட்டுகள்

வினைப்புலன்கள் - 5

அந்தக்கரணம் - 1

தேகம் - 1

காட்சி - 1

1+5+5+5+1+1 = 18

“த்துஸ்யம் தேஹாம் வாகாதி சோத்தாதந்த்ரிய பஞ்சகம் ப்ராஹாதி பஞ்சகம் கைவ ததுபயன்தறு காண மேவச முக்தி ஸெளதஸ்ய ஸோபாஹா அஷ்டாதச இதிரிதாறு ஏதான்க்க மேண சாகுற்று ப்ரம்மாய்யாய கல்பதோ”^{கு}

இதன் பொருள்:

காட்சி, தேகம், ஐந்துகர் மேந்திரியங்கள், 5 ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து பிராணன்கள் அந்தக்கரணம் - இவை 15ம் மோகு சாதனைக்கு உதவும் 18 படிகள், இவற்றை முறையாக ஒவ்வொன்றுக்குத் தாண்டி முழுகு பரபிரம்ம ஸ்வருபமாகவே ஆகிவிடுவான்.

மனிதன் ‘மைளர்’ (Minor) திரும் வயது -18

திருக்கோயில் படிகள் - 18

வேள்வியில் ரித்விக்குகள் - 18

முதல் உபநிஷத்தான சூசாவாஸ்யத் தில் உள்ள சுலோகங்கள் - 18

‘கிதையின் 2 ஆவது அத்தியாயத்தின் ஆத்மவர்ணனை சுலோகங்கள் - 18

கிதையின் ஆவது அத்தியாயத்தில் ‘ஸதிதப் ப்ரக்ஞன் இலட்சண சுலோகங்கள் -18

தூர்க்கா தேவியின் தோள்கள் -18

சாங்கிய மதத்தின்படி 18 எலும் எண் 'ஸோஹம்' என்ற பொருளைக் காட்டுகிறது என்றும், 'அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி' (நானே பிரம்மன்) என்ற மஹா வாக்கியத்தின் பொருளையுணர்த்துகிறது என்றும் சாங்ரோர் கூறுவர்.

அந்தியாய வரிசைப்படி கீழெயில் தனிநபர்கள் கூற்றாக வரும் கலோகங்களின் எண்ணிக்கை

அந்தி- யாய ஏண்	தீதா- காட்டுக்கை	சஞ்சயன்	அந்தி- யாய எண்	நீங்குங் ஏண்	அந்தியாய ஏண்டு ஒருத்து	தனிநபர்களின் உறுப்புகள் ஏண்ணிக்கை
1.	1	25	21		47	
2.	-	3	6	63	72	
3.	-	-	3	40	43	
4.	-	-	1	41	42	ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் 574
5.	-	-	1	28	29	அங்கான் 85
6.	-	-	5	42	47	சஞ்சயன் 41
7.	-	-	-	30	30	திருதாங்டரன் 1
8.	-	-	2	26	28	கூக்தம் 701
9.	-	-	-	34	34	
10.	-	-	7	35	42	
11.	-	8	33	14	55	
12.	-	-	1	19	20	
13.	-	-	1	34	35	
14.	-	-	1	26	27	
15.	-	-	-	20	20	
16.	-	-	-	24	24	
17.	-	-	1	27	28	
18.	-	5	2	71	78	
		1	41	85	574	701

கீதை சுலோகங்களின் யாப்பு விளக்கம்

கீதையில் ஐந்துவிதமான யாப்புகள் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவையாவன: அனுஷ்டுப், இந்திரவர்ஷி, உபேந்திர ப்ரஜ, உபஜாதி, விபர்தழர்வா என்ற பெயர்கள் உடையவை அவை. எந்த அத்தியாயத்தில் எந்த சுலோகங்கள், எந்த யாப்பில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன என்ற விவரங்கள் அனைத்தும் இங்கு கீழுள்ள அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவையன்றி மற்றைய மிகுந்த சுலோகங்களைத்தும் அனுஷ்டுப் யாப்பிலேயே அமைக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை 646.

(யாப்பு)	அத்தியாயம்	சுலோகங்களின் எண்ணிக்கை	பொத்தம்
இந்தரவர்ஷி	2	7,29	2
"	8	28	1
"	9	20	1
"	11	20,22,27,30	4
"	15	5,15	2
உபேந்திரவர்ஷி	11	18,28,29,45	4
உபஜாதி	2	5,6,8,29,22,70	6
"	8	9,10,11	3
"	9	21	1
"	11	15,16,17,19,21,23, 24,25,26,31,32,33, 34,36,38,40,41,42, 43,46,47,48,49,50	24
"	15	2,3,4	3
விபர்தழர்வா	11	35,37,39,44	4

கீதா ஸ்தோத்ர கதம்பம்

- “இதம் கீதா சாஸ்தரம் பரம புருஷார்த்ததக நிலயம் த்ரிகாண்டம் வேதார்த்தம் ஸகவ மிறு ஸங்க்ரஹம் கதிதம் ஸ்வயம் ஸ்ரீ விருஷ்ணோள் ஸ்ருதி விசதத்வேன விபுனா ஜூபத்யான ஞான ஸ்ருதமயி பலத்யேவ கதியாம்”

பொருள்:

கீதா சாத்திரம் மேன்மையான புருஷார்த்தமாகிய மேற்கொட்டியிருப்பிடம். மூன்று காண்டங்களையுடைய வேதங்களின் பொருள் முழுவதையும் திரட்டி, நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் கண்ணபிரானால் விரிவாக எடுத்துரைக்கப் பட்டிருக்கிறது. எனவே இதனை ஜெபித்தாலும், தியாவித்தாலும், கேட்டாலும், அதன் பொருளை அறிந்தாலும் அறிவாளிகள் நல்லபாலனை அடைவர்.

- “ரதாஹ் கேசித்யோகே விஜிதகரணாஹ் ஸம்யததியஹ் க்ரியா ஜாலே கேசித் பெகல வாசாஸ்வாதன பாராஹா ரதாஹ் ஸாஸ்தராப்யாஸே விசிதுமதயஸ் கேசிதஜூடா வயந்து ஸ்ரீ காந்தானனவஶன மாஸ்வாத்ய க்ருதினாஹ்”

பொருள்:

சிலர் தம் புத்தியை ஒருநிலைப்பாடுத்தி, புலன்களை அடக்கி யோகத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். மற்றும் சிலர் அல்ப சுகங்களுக்காக பலவேறு விணைகளிலும் மூழ்கியிருக்கின்றனர். சில சிந்தனையாளர்கள் தம் புத்தியை தூய்மையாக்கிக் கொண்டு சாத்திரங்களைப் படிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் நாங்களே திருமகள் மணளான் ஸ்ரீ கண்ணபிரானின் முகத்தாமரையினிருந்து வெளிப்பட்ட கீதா சாத்திரத்தைப் பருகி ஈடு ந்றார். அவை நீதவராயினோம்.

3. “வார்ஷிகோய ப்ரஸ்வைசலாத்ருஸ் சதபதகா ஞான விக்ஞான
கலை
பார்த்தஸ்ய பார்த்தநாதஸ்சிரம்முதவறூ ப்ரத்யகாந்த
சிந்தும்
ஸம்பாப்தார்த் ப்ரவாஹ ப்ரபதித விததா ஸ்வத்த முந்முலயந்த
கிதா ஸ்பிதா இபக்டுக்கற்ற ஸகலகரியலம் ஸ்வர்த்து நீயம்
துவிதே”

பொருள்:

கிதை ஒரு தூய கங்கையின் ஓட்டம் ஆகும். கண்ணபிரான் என்னும் மலை முகட்டிலிருந்து அர்ச்சனீன் வேண்டுகோளுக்கு கேற்ப பிறந்தது. வளைவுகள் இல்லாத பல பாதைகள் கொண்டது. ஞானம், விஞ்ஞானம் எனும் தீர்த்தங்களைக் கொண்டது. நிலையான அழக ஓட்டம் கொண்டது. அது ஆன்மா எனும் ஆனந்தக் கடல் அடைகின்றது. ஆன்மீக ஓட்டத்திற்குக் குறுக்கே நிற்கும் சம்சாரமெனும் அரச மரத்தை வேர்களுடன் அறுக்கவல்லது. தன்னிடத்தே நீராடுவோரின் ‘கலி’ அழுக்குகளைக் கழுவுகின்றது.

4. “ஆசார்யாஹ ஸங்தி குத்ராப்யதி விமலதியோ வேத
சாஸ்த்ரக்மானம்
துஷ்ட்ராபஸ் தாவதாஸ்தே த்ரிஜகதி நிதாமாத்பத்தவோப
தேஷ்டா
ஏவம் ஸத்யர்ஜுனஸ்யாத்புத விகலவதோ வர்ண்யதே வின்ஜு
பாக்யம்
யஸ்யாசார்யஸ்ய ஹேதோஹ ஸ்வய முபநிததாஸ்த
ஆவிர்ப்புவு”

பொருள்:

வேத சாத்திரங்களை உணர்ந்தோரும், மிகுந்த தூய்மையான உள்ளம் படைத்தவருமான ஆசிரியர்கள் அங்கங்கே கிடைக்கலாம். ஆனால் ஆன்மதத்துவம் ஒன்றை மட்டுமே போதிக்கும் மகாங்கள் முவலகிலும் கிடைப்பது

அரிது. இவ்வாறிருக்கையில் போர்க்களத்தில் உறவினர்களைப் பார்த்து நிலைகுலைந்த மனத்துடன் இருந்த அரச்களை பெற்ற பெரும் பேற்றை என்ன வென்று கூறுவது? ஏனெனில் அரச்களனுக்கு குருவிள்வடிவில் கிருஷ்ணர் போதித்தது அனைத்தும் முழுமையான உபநிடதங்களின் சாரமே!

**5. க்வ சாஸ்தரம் தொக்யம் ஹரிமுக ஸாரோஜாத்விகவிதம்
க்வ சாஸ்மாகம் புத்தி விஷயவிஷயபங்க்கே நிபதிதா
தாபி பூர்காந்த ரஸாகுண வக்ஷம் விரசிதம்
கடாட்சம் ஸ்வாச்சம் ரஸ்யாசுரதவதாம் கிம் ந குபம்“**

பொருள்:

பகவானின் முகத்தாமரையிலிருந்து வெளிப்பட்ட கிதையெனும் இம்மகா சாஸ்திரம் எங்கே! விஷயங்களென்ற விஷ முழுக்கிலிடும் எங்கள் புத்தி எங்கே ஆயினும் சத்குணங்கள் நிறைந்தவனும், தூய்மையானவனும் ஆன வகுமிப்பதியின் கடாட்சத்தை பெற்றவனுக்கு மிக சுலபமாகவே கிரஹித்தல் கூடும்.

**6. வேதோத்தி ப்ரதிதம் வாகதேவ ஸமுத்ருதம்
ஸந்தஸு பிபஞ்சி ஸததம் தொம்ருத ரஸாயனம்“**

வேதங்களெனும் பாற்கடலினின்னும் கடைந்து கிருஷ்ணபரமாத்மா வெளிக்கொர்ந்த தொம்ருதத்தை சத்புருஷர்கள் எப்போதும் அருந்தி கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

**7. “ஏகம் சாஸ்தரம் தேவகீபுந்தரத்தீதம்
எகோ தேவோ தேவகீபுந்த ஏவ
ஏகோ மந்த்ரஸ்தஸ்ய நூஸாவி யாவி
க்ஷபாப்யேகம் தஸ்ய தேவஸ்ய ஸேவா“**

சாத்திரங்களனைத்திலும் தேவகீபுத்ரனான பூர்ணார் கானமிசைத்த தொசாஸ்தரம் ஒன்றே மேன்மையானது, தேவர்களில் தேவகீபுத்ரனான பூர்ணாரே சிறந்தவர்,

கிதா மகரந்தம்

மந்திரங்களனைத்தினும் கிருஷ்ணரின் நாமமே மிக உயர்ந்தது, செயல்களனைத்தினும் சிறந்தது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சேவையோகும்.

8. “பாடதே ஸர்வ வேதார்த்தோ பாடதார்த்தஸ்ச க்ருதஸஸஸஹ
க்தாயாஸ்தி தேநேயம் ஸர்வசாஸ்த்திரயம் க்தா“

பொருள்:

எல்லா வேதங்களின் சாரமும் மஹா பாரதத்தில் உள்ளது. பாரதத்தின் சாரம் கிதையில் உள்ளது. ஆதலின் கிதை எல்லா சாஸ்திரங்களின் வடிவம் எனக்குறப்படுகிறது.

9. “ஸ்ரீ கோவிந்த முகாரவிந்த மதுவாமிஷ்டம் மஹாபாடதே
க்தாக்யம் பரமம் ரஹஸ்யம்குலினா
வ்யாகேன விக்யாயிதம்
வ்யாக்யாதம் பகவத்பதைற் ப்ரதிபதம்
ஸ்ரீ சங்கராக்க்யைற் புனர்
விஸ்பஷ்டம் மதுவூதனேன முனிவா
ஸ்வக்ஞான கத்தய்யைக் க்ருதம்“

கோவிந்தனான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் முகமலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட மிகவும் மதுரமானது மான கிதையெனும் பரம இரகசியம் மகாபாரதத்தில் வியாச மஹரிஷியால் எழுதப்பட்டது. ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் விரிந்த உரை எழுதினார். மறுபடியும் மதுகுதனன் என்ற முனிவர் ஞான சுத்திக்காக அதன்பொருளை இன்னும் பிறருக்கு எழுதி வழங்கினார்.

10. “பகவத்க்தா விஞ்சிதத்தா
கங்கா ஜூ வவ கவரிகா பீதா
ஸக்ருதபி யேன முராரி ஸமர்ச்சா
தஸ்ய கரோதி யபோபி ந சர்ச்சாம்“

எவ்வராருவர் பகவத்கிதையை ஒரு சிறிதேனும் அத்யயனம் செய்கிறார்களோ, கங்கா ஜூவத்தை ஒரு துளியேலும்

குடிக்கிறார்களோ, விஷ்ணு மூர்த்தியை ஒரு முறையேனும் பூசிக்கிறார்களோ, அத்தகையோரைக் குறித்து யமன் விவாதிக்க மாட்டான். (மரணமற்ற வாழ்வை அவன் பெறுவான் என்பது பொருள்)

11. “கேயம் கீதா நாமஸஹஸ்ரம்
த்யேயம் ஸ்ரீபதிருப் பகுஸ்ரம்
நேயம் ஸஜ்ஜன ஸங்கே சித்தம்
தேயம் தீஸுவாய ச வித்தம்”

பகவத் கிழையை, விஷ்ணுசகல்ஸர் நாமத்தை படிக்க வேண்டும்” விஷ்ணுமூர்த்தியை எப்போதும் தியானிக்க வேண்டும். சத்புருஷர்களின் சங்மகத்தில் புத்தியைச் செலுத்த வேண்டும். தீனர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் தனதானம் செய்ய வேண்டும்.

12. “கொஞ்சம் த்யாகருபம் ஸ்யாத் தத்வபோதம் தகாஞ்சம்
கீதாவாக்ய மிதம் தத்வம் க்ரேயம் ஸர்வ முழுஷ்டாபிரி”

‘ஓ’ என்றால் தியாகம் ‘த’ என்றால் தத்வ ஞானம். இவ்வாறாக தியாகத்தையும் தத்வ ஞானத்தையும் போதிப்பதால் ‘கீத’ என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்பதை முழுகஞ்சக்கள் அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

4. ‘க’ காரங்கள்

கீதா கங்கா ச காயத்ரி கோவிந்தேதி ஹருதிஸ்திதே
சதுர்க கார ஸம்யுக்தே புளர்ஜனம் ந வித்யதே” - (மகாபாதம்)

கிழை, கங்கை, காயத்ரி, கோவிந்தன் எனும் ‘க’ காரத்துடன் முதலாகும் நான்கையும் எவன் அனைகின்றனோ அவனுக்கு மறுபிறவி இல்லை. (அதாவது பிறப்பு இறப்புடன் கூடிய சம்சார துக்கத்தித்தனின்றும் விடுபட்டு உள்ளுபேற்றை அடைவான்) கிழையை ஒதுதல், கங்கையில் நீராடுதல், காயத்ரிமந்திரத்தை ஆபித்தல், கோவிந்தனின் தியானம் இவை வாழ்க்கையில் மிகமுக்கிய மானவையாகக் கருதவேண்டும்)

கீதாச்சார்யனின் ஸ்தோத்ரம்

1. “யஸ்ய க்ருபாகடாஹேன ஸம்சாரோயம் ப்ரளாஸ்யதி
ஸர்வகம் சக்சிதாத்மானம் தும் வந்தே பார்த்தஸாதமிம்”

எவரின் அருட்பார்வையால் இந்த சம்சார துக்கம் நிசித்துப்போகுமோ, அத்தகைய பரமாத்மாவும், எங்கும் நிறைந்தவனும், சக்சிதானந்த வடிவமானவனும், அர்ஜூனனின் தேரோட்டியும் ஆன கிருஷ்ண பரமாத்மாவுக்கு வணக்கம்.

2. “வ்யவஹித ப்ருத நாமுகம் நிர்க்கிய
ஸ்வறூஸவதா த்விமுகஸ்ய தோஷபுந்யா
குமதிமறூதாதந்மவித்யயா யற்ற
ஸ பவது மே பகவான் கதிர்முகுந்தறை”

(பாகவதம் - பித்யஸ்துதி)

இருபுறமும் நிற்கும் சேனைகள் போருக்கு ஆயத்தமாவதைக் கண்டு அவர்களை வதைப்பது பாவம் என்று கருதி போர் வேண்டாம் என்று நின்ற அர்ஜூனனின் விபரித எண்ணத்தைத் தன் உபதேசத்தால் அசற்றிய கண்ணன் எண்ணைக் காப்பாற்றுவானாக!

3. கதிச்சாதுரிம் ப்ராப்ய கீதாபயோதென
ந்யஸ்தூம் க்ருஷ்ணதி சித்தார்த்த ஏத்தைம்
ந சோத்தாது மஸ்மி ப்ரபுற் ஷர்ஷயோகாத்
ஸ மே கொலூக் நந்தஸ்தூற் ப்ரியற்ற ஸ்யாத்”

‘பகவத் பக்தி’ யெனும் பட்டகைக் கொண்டு கிடை யெனும் கடலில் மூழ்கி அதிலுள்ள விசித்தரமான பல வண்ண ஞான ரத்னங்களை எடுத்துக் கொண்டு ஆனந்தப்பரவசத்தால் மேலே எழு முடியாமல் இருக்கிறேனோ அத்தகையோனான என்னை, பரமானந்த உருவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா எனக்கு அன்பை அருள்டும்.

4. ரோக பங்க நிபங்கம் யற்ற ஸாஸ்க்ய யோகோபதேசதறு
உற்ஜவாரார்ஜானம் பக்தம் ஸ க்ருஷ்ணற் சானம் மப

துக்கம் என்ற சேற்றில் மூழ்கி வெளிவர இயலாமல் தவித்த
அர்ஜானனை எவர்தன் உபதேசத்தால் காப்பாற்றினாரோ
அத்தகைய கண்ணனே எனக்கு அடைக்கலம்.

5. “பீதம் வாஸோ ததானம் விஜயதகதம்
ப்ரஸ்யருதாதி வந்தயம்
பூமோபாரம் ஜிஹார்ஷம் நவஜவதருசம்
சங்க சங்காப்த ரூஸ்தம்
பார்த்த வ்யாஜேன வோகம் நிகம ஸஜ
ஸ்ருதென யோஜயந்தம் மஹேசம்
த்யாயே நித்யம் ஸாஸேவ்யம் ஸாஜாஶதி
க்ருஷம் க்ருஷ்ணமானந்தகந்தம்”

மஞ்சள் நிற ஆடையை அணிந்தவனும், அர்ச்சனனின் தேரோட்டியும், பிரம்ம ருத்ராதி தேவர்களின் வணக்கத்திற்குரியவனும், பூமியின் பாரததைத் தீர்க்க அவதரித்தவனும், நீலமேகத்தின் ஒளியுடையவனும், சங்கு, சக்கரம், கலை பத்மம் ஆகியவற்றை கையிலேந்தியவனும், அர்ஜானனின் வாயிலாக உலகிற்கு ‘வேத நீதி’ யை எடுத்துக் காட்டியவனும், மஹேஸ்வரனும், நல்லோரின் இதயத்தே உறைபவனும், சேவிக்கத்தக்கவனும் ஆனந்தத்தின் உறைவிடமுமான கண்ணனை எப்போதும் தியானிக்கிறேன்.

6. “காண்ட த்ரயாத்மகம் சாஸ்த்ரம் தொக்யம் யோ நிர்மிதம்
ஆதிபத்யான்த வட்கேஷ தஸ்வை பகவதே நமஷு”

முதல், ஜிடை, கடையில் ஆறு அத்தியாயங்களாக மொத்தம் 18 அத்தியாயங்கள் உள்ள கிடையெனும் ஆன்மீக சாஸ்திரத்தை எவன் போதித்தானோ அத்தகைய கிருஷ்ணபகவானுக்கு வணக்கம்.

7. அக்டே க்ருத்வா கமயிசுதனம் ஜாஜு ஸங்கேன் திண்டன்
பஸ்சாத் பார்த்தம் ப்ரணாய டச ஜாஜா
சக்காஜா வேசா மாளாறு
ஸவ்யே தோத்ரம் கரசாஸிஜே தகழினோ
ஞான முதானாம்
ஆபிரானோ ரத மதிவலன் பாது நஷ்
ஸதித வேஷ்யு“

ஒரு காலை முன்வைத்து மற்றெரு காலை ரதத்தின் மேல் அமர்ந்தவனும், பின்னால் இருக்கும் அர் ஜானை அன்புநிறைந்த கண்களுடன் நோக்குபவனும், இடது கரத்தால் கடிவாளத்தை இழுத்துப் பிடித்திருப்பவனும் வலது கையில் ஞான முத்திரை ஏந்தியவனுமான தேரோட்டி வோடம் பூண்டு கண்ணன் நம்மைக் காப்பாற்றுவானாக.

கிதா வினோதம்

1. கிதையை நேரில் கேட்டவன் அர்ச்சனன் மா' டுமல்லி, மேலும் மூவர் உளர். அர்ச்சனனின் கேர்க் கொட்டியில் அமர்ந்தவாறு அனுமார் கேட்டார், வியாசரும் கே' டா'. வியாசரின் அருளால் சஞ்சயனும் கேட்டார். எல்வே கிலூ, வை நேரில் கேட்டவர் நால்வர்.

2. போரின் தொடக்கத்தில் அர்ச்சனனுக்கு வற்றா'. அஞ்ஞானத்தின் வடிவமான மோகம் கண்ணனின் வாயிலாகக் கிதையைக் கேட்டவுடன் அழிந்தது என்று மக்கள் நினைவர்கள். அதற்குக் கிதா கலோகத்தை மேற்கோள் கா' டுவர். அது உண்மைதான். ஆனால் கிதையின் 11ஆவது அத்தியாயத்தில் தொடக்கத்திலேயே அர்ச்சனன் கீழ்க் கண்ட வாக்சியங்களைக் கூறியுள்ளான்.

“மதனுக் க்ரஹாய பரமம்
குற்ய மத்யாத்ம சம்பிதம்
யத்வயோக்தம் வசஸ்தேன
மோஹா(அ)யம் விக்தோ ம” - (11 1)

மகானே! என்பால் உள்ள பேரருளால் தாங்கள் போதித்த இந்த ரகசியமான ஆண்மீக ஞானத்தால் என் அறியாமை அகன்று விட்டது. அர்ச்சனனின் இந்த வாக்கியத்தால் அவனின் மோகப் பிரமை 10 அத்தியாயங்கள் கேட்கும் போதே அகன்று விட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

3. 'கிதா' என்பதை மாற்றிப் படித்தால் தாகீ என்றாகும். இதனை 'தாகீ' என்ற விரைவாகக் கூறினால் 'தியாகி' என ஒளிக்கும். தியாகி ஆக வேண்டுமென்பதே கிதையின் மையப் பொருள்.

4. 'அசோக்யான்' - (2-11) என்று தொடங்கி நந்தவம் சோசிது மர்லூஸி (2-27) என்ற எச்சரிகையுடன் தொடர்ந்து இறுதியில் 'மாசுசலூ' என முடிவடைகிறது. ஆதலின் சோகமற்ற நிலையே கிதையின் முக்கிய கோட்பாடு என்று கொள்ளலாம்.

5. கிதையிலுள்ள மொத்த சுலோகங்கள் 700.13 ஆவது அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்திலுள்ள அர்ச்சனனின் 'ப்ரக்ருதிம்' புருஷம் சௌவ' என்ற சுலோகத்தைச் சேர்த்தால் மொத்த 701 ஆகும்.

6. கிதையைப் போர்க்களத்தில் கண்ணன் அர்ச்சனனுக்குப் போதித்த நாள் மார்கழி கத்த ஏகாதசி, அது கிதையின் பிறந்த நாள் ஆதலின் அந்நாளில் மக்கள் கிதாஜயந்தியைக் கொண்டாடுவர்.

7. முதல் முதலில் கிதையை வெளிஉலகுக்குப் பரப்பியவன் சஞ்சயன் ஆவான்.

8. கிதை 'த' காரத்துடன் தொடங்கி 'ம' காரத்துடன் நிறைவேண்டிறது. த,ம என்ற இரு எழுத்துக்களுக்கிணையில் கிதை ஒளிர்கிறது.

(பிராகிருத மொழியில் 'தர்மம்' என்பதை 'தம்மம்' என்பார். உதாரணமாக 'தர்மபதம் என்ற பெளத்த நூல் 'தம்ம பதம்' எனப்படுகிறது.) தர்மமே உருவானது கிதை எனக் காட்டுவதற்காக அத்தகைய எழுத்துக்கள் சேர்ந்தனவோ என்னவோ?

9. ஒருவன் புதிதாக கிதையைப்படிக்கத் தொடந்கி 'தர்மம் கோத்ரே குருகோத்ரே' என்று தவறாக படிக்க ஆரம்பித்து கோத்ரே கோத்ரேதர்மம் குரு' என்று அதனைப் பிரித்துப் பொருள் கொண்டு (எல்லா விடங்களிலும் தர்மம் செய்) இந்த ஒரு கருத்தை வாழ்க்கையில் அனுசரித்தால் போதும் என்று தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடந்கினான்.

10. கிதையைச் சொன்னவன், கேட்டவன், எழுதியவன் அனைத்துரோ கண்ணேயாவான். (இதனைக் குறித்த விவரம் 'கிதையின் அமோகச் சக்திக்குக் காரணம்' என்ற தலைப்பின்கீழ் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது)

11. ஒருவனது தலை எழுத்தை மாற்றி விணைக்கும், பிறவிகளுக்கும் அப்பாற்பாட்ட கைவல்யத்தை அளிக்கவல்ல மாபெரும் சக்தியுடையது கிதை.

12. வேதவியாசருக்கு 18 என்ற எண்ணில் ஆர்வம் அதிகம்.

13. கிதையில் சில அத்தியாயங்களிலுள்ள கலோகங்கள் ஒரே எண்ணிக்கை உடையனவாய் உள்ளன.

1, 6 ஆம் அத்தியாயம் - 47 கலோகங்கள்

4 10 ஆம் அத்தியாயம் - 42 கலோகங்கள்

8, 17 ஆம் அத்தியாயம் - 28 கலோகங்கள்

9, 13 ஆம் அத்தியாயம் - 34 கலோகங்கள்

12, 15 ஆம் அத்தியாயம் - 20 கலோகங்கள்

14. மகாபாரதத்தில் கிதை பீஷ்ம பருவம் 25 ஆவது அத்தியாயம் முதல் 42 ஆவது அத்தியாயம் வரை இடம் பெற்றுள்ளது.

15. பல பழம் பெரும் வடமொழி நூல்கள் 'அது' என்ற மங்கலச் சொல்லுவான் ஆரம்பித்து 'இது' என்ற மங்கலச் சொல்லுவதன் முடிவடைகின்றன. கிதையிலும் தொடக்கத்தில் 'அது வ்யவஸ்திதான் த்ருஷ்ட்வா' என்ற

வாக்கியத்தில் 'அது' என்ற சொல்லும், முடிவில் "இதி குற்யதமம் சாஸ்தரம்' என்ற வாக்கியத்தில் 'இதி' என்ற சொல்லும் உள்ளன. ஆதலில் பழம் பெரும் வழக்கை கிடை கணப்பிடித்தது எனவாம்.

16. கலியுகம் 38 வருடங்களுக்கு முன்பே அதாவது துவாபரயுகம் முடிவடையும் தருவாயில் கிடை போதிக்கப்பட்டது. கலியுகம் தொடங்கி 1862 வருடத்திற்கு 5000 வருடங்கள் ஆயிற்று. ஆதனின் கிடை தோன்றி 5101 வருடங்கள் ஆயிற்று எனவாம்.

17. கண்ணனின் அவதாரகாலம் 125 வருடங்கள் 7 மாதம் 8 நாட்கள் 30 விநாடிகள். கிடையைப் போதிக்கும் காலத்தில் கண்ணனுக்கு 87 வயது ஆகும்.

18 (1) 'யேன ஸர்வமிதம் ததம்' என்ற வாக்கியம் கிடையில் 3 முறை உள்ளது. 'எவரால் இந்த உலகனைத்தும் பரவியுள்ளதோ அந்த பறமாத்மா என்பது அதன் பொருள்.

(2) 'மன்மனா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்கரு' என்ற வாக்கியம் கிடையில் இரண்டு முறை பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது, (9 ஆம் அத்தியாயத்தில் 34 ஆவது கலோகம், 18 ஆவது அத்தியாயத்தில் 65 ஆவது கலோகம்) 'என்னிடத்திலேயே மனதைச் செலுத்து, என் பக்தனாக இரு, என்னையே பின்பற்று, என்னையே வந்தனை செய் என்பது அதன் பொருள்.

கிடையில் கிருஷ்ணருக்கும் அர்ச்சனைக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள பிற நாமங்கள்

கிருஷ்ணர்

1. அச்யுதன்	5. ஜார்தனன்
2. அநந்தன்	6. தேவன்
3. அப்ரதிம்ப்ரபாவன்	7. தேவதேவன்
4. அரிகுதனன்	8. தேவ வரன்

9. தேவேசன்	24. யாதவன்
10. பரமேஸ்வரன்	25. யோகி
11. புருஷோத்தமன்	26. யோகேஸ்வரன்
12. பிரபு	27. கேசி நிஷத்தனன்
13. பகவான்	28. கோவிந்தன்
14. ஆத்யன்	29. ஐகத்பதி
15. கமல பத்ராக்ஷன்	30. ஐகந்திவாசன்
16. கிருஷ்ணன்	31. வார்ஷணேயன்
17. கேசவன்	32. வாகதேவன்
18. பூதபாவனன்	33. விஸ்வமூர்த்தி
19. பூதேசன்	34. விஸ்வேஸ்வரன்
20. மதுகுதனன்	35. விஷ்ணு
21. மகாத்மா	36. சர்வன்
22. மகாபாஹு	37. சஹஸ்ரபாஹு
23. மாதவன்	38. வற்றுஷ்கேசன்

அர்ஜு-னனின் பெயர்கள்:

1. அநகன்	12. தாது
2. அனுகுபான்	13. தேழறப்ரதாம் வரன்
3. அர்ஜு-னன்	14. தனஞ்சயன்
4. கடித்வஜன்	15. பரந்தபன்
5. கிரீடி	16. பாண்டுவன்
6. குருப்ரவீரன்	17. பார்த்தன்
7. குரு நந்தனன்	18. புருஷரிஷபன்
8. குருஸ்ரேஷ்டன்	19. பரதச்ரேஷ்டன்
9. குருசத்தமன்	20. பரதசத்தமன்
10. கெளன்தேயன்	21. பாரதன்
11. குடைகேசன்	22. மகாபாஹு
	23. ஸவ்யஸாசி

தினமும் நினைக்கத்தக்க சில கீதா. வாக்கியங்கள்

[மருத்தை உட்கொண்டால் மாத்திரமே நோய் குணமாவதைப் போல், பிறவிப் பிணி நீங்க சரியான மருந்தான கிடையை பயன்படுத்தினால் தான் சம்சார துக்கங்கள் தொலையும். எனவே நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் நினைப்பதற்கும். என்னிப் பார்ப்பதற்கும் சில முக்கியமான கிடை வாக்கியங்கள் எப்போதும் அருகில் இருக்க வேண்டும். இருட்டில் பயணம் செய்யவர்களுக்கு விளக்கு எங்ஙனம் பயன்றுகிறதோ அவ்வாறு பிறவியெனும் இருளில் தத்தளிக்கும் உயிர்களுக்குக் கிடை வாக்கியங்கள் பயனுள்ளவையாக அமைகின்றன. எனவே இப்படிப்பட்ட சிறந்த வாக்கியங்களை மனம் செய்யவதோ அல்லது நன்றாகக் கண்ணுக்குப் புலப்படும் வகையில் எழுதிவைப்பது நல்லது. அல்லது சிலவற்றைப் பலகைகளில் எழுதி வீட்டிலோ, மாடங்களிலோ அல்லது முக்கியான இடங்களிலோ அவற்றைத் தொங்கவிட்டு பல அலுவல்களில் மூழ்கியிருக்கும் தனது பார்வையில் அவை தெண்டும் வகையில் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய சில மிக முக்கியமானவை வாசகர்களின் நலனுக்காக இங்கு தரப்படுகின்றன.]

கிதாவாக்கம்

பொருள்

1. 'கஷா-த்ரம் ஹ்ருதய அரிச்கனனே! இழிவான இதய தெளர்பலயம் த்யக்த பலத்தைக் கைவிட்டு வோத்திவிட பரந்தபோ - (2-3)
2. நாஸுதோ வித்யதே பாவோ இல்லாததற்கு இருப்பு நாபாபோ வித்யதேஸதற்று கிடையாது. இருப்பதற்கு எதுவுமில்லை. (உலகம் இல்லாதது.., ஆத்மா இருப்பது)

சிதாவாக்யம்	பொருள்
(2a)நத்வே வாஹம் ஜாது நாஸம் சத்வம் நேமே ஜனாதிபாஹா - (2-12)	நீ, நான், இந்த அரசர்கள் யாவரும் முன்பும் இப்போதும் எதிர்காலத்திலும் இருப்பவர் களே. (ஆன்மாவிற்கு அழிவு இல்லை)
3. ந ஹந்யதே ஹன்ய மானே ஸர்ரே (2-20)	உடல் கொல்லப்பட்டாலும் ஆன்மா கொல்லப்பட மாட்டாது.
4. ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத் (2-40)	தருமம் சிறிதாயினும் போக்கத்தி லிருந்து காக்கும்.
5. கர்மண்யேவாதி காரஸ்தே மாபலேஷா கதாசன (2-47)	கடமையைச் செய்வதில்தான் உனக்கு பெருமை இருக்கிறது. ஆனால் அவற்றின் பயன்களைக் கொடுவதில் கிடையாது.
6. சமத்வம் யே உ. சியதே (2-48)	காரியம் கைகூடிலூம், கூடா விடினும் சமநிலையிலான புத்தியுடன் கூடி யிருத்தலே யோகமாகும்.
(6a) யோகஸ்தஹ் குந் கர்மாணி	தெய்வத்தில் (ஆன்மாவில்) நிலைத்திருக்கும் மனத்துடன் கடமைகளைச் செய்.
7. யோகஹ் கர்மஸூதோ கௌசலம் (2-50)	பயன் கருதாமல் கூட மையாற்றுதல் சிறந்த யோகமாகும். செயல்களில் சிறந்த பயிற்சி யோகமாகும்.
8. அசாந்தஸ்ய அதஸ்ஸாதம் (2-66)	அமைதி இவ்வாதவனுக்கு ககம் எங்கே?
9. கர்மத்யாயோ வீயகர் மணஹ் (3-8)	செயலற்று இருப்பதைவிட செயலாற்றுவது மேல் தமோ குணத்தோனாக இருப்பதை

கிதாவாச்யம்	பொருள்
	விட செயல்துடிப்புடன் இருப்பது மேல்)
10. யுத்யஸ்வ விகதத்வரஹ (3-30)	பதற்றமின்றி போர்புரிவாயாக ! (செயலாற்றுவாயாக)
11. ஜஹி ஸத்ரும் மஹோ பாஹோ? காமருபம் துராசதம் (3-43)	அர்ச்சனனே! வெல்ல முடியாத காமன் எனும் பகைவனை வெற்றிகொள்வாயாக!
12. ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த க்ஞானோ பரிஸமாப்யதே (4-33)	எல்லா செயல்களும் ஞானத்தில் அடங்கும்.
13. நஹி ஞானேன ஸத்ருசம் பவித்ரமிஹ வித்யதே (4-38)	இவ்வுலகில் ஞானத்தைவிட தூய்மையானது வேறொன்று மில்லை.
14. சரத்தாவான் லபதே ஞானம் (4-39)	சிரத்தையுடையவன் மட்டுமே ஞானத்தைப் பெறுவான்.
15. ந ஸாகம் ஸம்சயாத்மனஹ (4-40)	மனத்தில் ஐயம் இருப்பின் எப்போதும் சுகமில்லை.
16. விகதேச்சாபயக்ரோதோ யஹ் ஸதாமுக்த ஏவஸஹ (5-28)	காமம், வெகுளி, அச்சம், இவை இல்லாதவன் மோட்சம் அடைந்தவனேயாவான்.
17. ஞாத்வா மாம் சாந்தி ம்ருச்சதி (5-29)	ஜீவன் என்னை உணர்ந்து பரமசாந்தி அடைகிறான்.
18. உத்தரேதாத்மனாத்மானம் (6-5)	தன்னைத்தானே உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்.
19. ஆத்மஸம்ஸதம் மனஹ் க்ருத்வா ந கிஞ்சிதப் சிந்தயேத (6-25)	மனத்தை ஆண்மாவில் இருத்தி ஏனையவை அனைத்தையும் சிந்தித்தல் கூடாது.
20. அப்யாஸேன து கெளந்தேய வைராக்யேன சக்ருஹ்யதே (6-35)	பயிற்சியாலும், வைராக்கியத் தாலும் மனம் அடக்கப் படுகிறது.

கிதாவாக்யம்	பொருள்
21. நலமி கல்யாணக்ருத் கஸ்சித் தூர்க்கிழம் தாத கச்சதி (6-40)	நன்மை செய்வோருக்கு என்றும் தீமை வராது.
22. மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸாத்ரே மணிகணா இவ (7-7)	நூலில் உள்ள மணிகளைப் போல இவ்வுலகனைத்தும் என்னுள் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. (பேணப்பட்டு)
23. மாமேவ யே ப்ரபத்யன்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே (7-14)	என்னைச் சரண்டை பவர்கள் மாயையைக் கடந்துவிடுகிறார்கள்.
24. ஞானி த்வாத்மைவ மே மதம் (7-18)	ஞானிநானே, ஞானிக்கும் எனக்கும் வேறுபட்டு கிடையாது.
25. வாஸ-தேவஹ் ஸர்வமிதி	அனைத்தும் வாசதேவனே (உலகனைத்தும் கடவுள்மயமே)
26. தஸ்மாத் ஸர்வேஷா காலேஷா மாமனுஸ்மர யுத்ய ச (8-7)	எனவே எல்லா நோங்களிலும் என்னையே நினைத்துப் போர்புரிவாயாக! உண் கடமையை ஆற்று.
27. தேஷாம் நித்யாபியுக் தானாம் யோக கேஷம் வஹாம்யஹம் (9-22)	ஓருமித்த மனத்துட ண எப்போதும் என்னையே நினைக்கும் புண்ணியர்களின் யோக கேஷமத்தை நானே கவனித்துக் கொள்கிறேன்.
28. தத்குருஷ்வ மதர்ப்பணம் (9-27)	நீ எதைச் செய்தாலும் என்னிடம் அரிப்பணித்துவிடு.
29. நமே பக்தஹ்ப்ரணஸ்யதி (9-13)	என்னுடைய பக்தன் என்றுமே அழியமாட்டான்
30. அநித்யம ஸ-கம் லோக மிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம் (9-33)	நிலையில்லாததும், சகம் இல்லாததுமாகிய இவ்வுலகை அடைந்த நீ நிலையான ககத்திற்காக என்னை சேவிப்பாயாக!

கதாவாக்யம்	பொருள்
31. ஸர்வபூதஹிதே . ரதாஹா (12-4)	எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மை செய்வதில் நாட்டம் உடை யோர் என்னையே அடைவர்.
32. தேஷாமஹம் ஸமுத்தர்த்தா மருத்யு ஸம்சார ஸாகராத் (12-7)	என்னைத் தியானிப்பவர்களை பிறப்பிறப்பு எனும் சம்சாரக் கடலினின்றும் கரையேற்று கிறேன்.
33. த்யாகச் சாந்திரனந்தரம் (12-12)	துறப்பதால் நிலைத்த அமைதி கிட்டும்.
34. யோமத் பக்தஹ் ஸ மே பரியஹ் (12-14)	என்பால் பக்தி கொண்டவனே எனக்குப் பிரியமானவன்.
35. கேஷ்தரக்ஞம் சாபிமாம் வித்தி ஸர்வ கேஷ்தரே ஷபாரத (13-3)	விளங்கும் பொருள் எல்லா வற்றினும் அப்பொருளை விளங்கவைப்பன் நானே.
36. ஜுனமம்ருத்யு ஜராவ்யாதி துக்க தோஷானுதர்சனம் (13-9)	பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, நோய் ஆகியவற்றிலுள்ள துன்பங்களை மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.
37. அவிபக்தம் விபக்தேஷா தஜ்ஞானம் வித்தி ஸாத்விகம் (18-20)	வெவ்வேறாக விளங்கும் எல்லாப் பொருள்களிலும் பரமன் ஒன்றாகவே நிறைந் திருப்பதாக உணர்தல் சாத்வீக நூனம் ஆகும்.
38. பக்த்யா மாமபிஜானாதி (18-55)	பக்தியால் என்னை உணர்வாய்.
39. மஞ்சனா பவ (18-65)	எப்போதும் என்பால் மனதைய் செலுத்து.
40. மாமேகம் சரணம்வரஜ (18-66)	என்னுள் மட்டுமே மனதை நிலைபெறாச் செய்.
	என் ஒருவனையே சரண அடைவாயாக!

சப்த ச்லோக் கீதை

1. ஒமிதி எகாக்காரம் ப்ரஹ்ம
வ்யாஹரன் மாமலு ஸ்மரன்
யற் ப்ரயாதி த்யஜந்தேஹம்
ஸ யாதி பரமாம் கதிம் (8-13)
2. ஸ்தானே ஹ்ருவிகே தவப்ரகீர்த்யா
ஐகத் ப்ரஹ்ருஷ்யத்யலு ரஜ்யதே ச
ரக்ஷாம்ளி பீதானி திசோ தூவன்தி
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்தங்காஹா (11-36)
3. ஸர்வதஹ் பாணிபாதம் தத்
ஸர்வதோ(அ) கவிசிரோமுகம்
ஸர்வதஹ் ச்ருதி யல்லோகே
ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி (13-13)
4. கவிம் புராண மலூஸாஸிதாரம்
அணோர் அணியாம்ஸம் அஜுஸ்மரேத் யாஹ
ஸர்வஸ்ய தாதாரம் அசிந்த்ய ரூபம்
ஆதித்ய வர்ணம் தமஸஹ் பாஸ்தாத் (8-9)
5. ஊர்த்வ மூல யதஹ் ஸாகம்
அஸ்வத்தம் ப்ராஹ்ராவ்யயம்
சந்தாம்ளி யஸ்ய பர்ணானி
யஸ்தம் வேத ஸ வேதவித் (15-1)
6. ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸன்னிவிஷ்டோ
மத்தஹ் ஸ்மருதீர் ஞாஞ்சம பபோஹனம் ச
வேதஸ்ச ஸர்வவரஹ் மேவ வேத்யோ
வேதாந்த க்ருதவேத விதேவசாஹம் (15-15)

7. மன்மனா பவ மத்பக்தோ

மத்யாஜி மாம் நமஸ்கரு
மாபேவேஷ்யளி யுக்தவைவ
மாத்மானம் மத்பராயணாறு (9-34)

கிடையின் சாரம்

பகவத் கிடையின் இறுதி அத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா கிடையின் பொருளானைத்தையும் சுருக்கி மூன்று சுலோகங்களில் சொல்லியுள்ளார், பரபிரம்மத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தை ஜீவன் எங்ஙனம் அடையக் கூடுமோ அதற்கான நெறி முறைகள் அதில் நன்றாக விவரிக்கப் பட்டிக்கிறது. எனவே முழுக்காக்கள் அச்சுலோகங்களை மனம் செய்து., அவற்றின் பொருளை எப்போதும் சிந்தித்திருத்தல் நன்று, அச்சுலோகங்களாவன.,

1. “புத்யா விகுத்தயா யுக்தோ த்ருத்யாத்மானம் நியம்ய ச
சப்தாதின் விஷயாம் ஸ்த்யக்தவா ராகத்தவேஷன வ்யதுஸ்ய ச”
(18-51)

2. “விவிக்தஸேவி லக்வாஸி யுதவாக்காயமானஸாறு
த்யான யோகபரோ நித்யம் வைராக்யம் ஸமுபாஸ்ரிதாறு” (18-52)

3. “அறங்காரம் பலம் தர்பம் காமம் க்ரோதம் பரிக்ரஹம்
விழுச்ய நிர்மயம் சாந்தோ ப்ரத்ம பூயாய கல்பதே” - (18-53)

தூய்மையான புத்தியுடன், தைரியத்துடன் மனத்தை தன்வயப்படுத்திக் கொண்டு, சப்தாதி விஷயங்கள், விருப்பு வெறுப்பு இவைகளை விட்டொழித்து, தனிமையில், மிதமான ஆகாரத்தை உட்கொண்டு, உடலையும், மனத்தையும் நியமங்களில் ஈடுருத்தி, எப்போதும் தியானயோகப் பயிற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு, வைராக்யத்தைக் கடைபிடித்து அகந்தை, பயம், ஆணவம், காமம் வெகுளி, போகப்பொருட்களின் மேல் ஆசை இவைகளை விட்டொழித்து மமதையின்றி, அமைதியாய் இருப்பவன் பரபிரம்மத்தை அடைவதற்குத் தகுதியடையவனாகிறான்.

கிடையில் உவமானங்கள்

மகாண்கள் தாங்கள் போதிக்கும் பல கம்பீரமான தத்துவங்களை சாமான்யர்களின் இதயத்திலும் நன்கு பதியும் வண்ணம் உவமைகளைப் பயன் படுத்துவார்கள். அதனால் சிக்கலான கருத்துக்களும் மக்களுக்கு எளிதாக விளங்குகின்றன. இராமயணம், யோக வாசிஷ்டம், பாரதம், பாகவதம் முதலிய நூல்களிலும் சான்றோர் போதனைகளிலும் உவமைகள் பெரும் எண்ணிக்கையில் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளன. கிடையில் கண்ணபிரான் இம் முறையைப் பின்பற்றி சுடினையற்ற ஆண்மீகத் தத்துவங்களை அழகிய உவமைகளால் விளக்கியுள்ளார். அவர் கையாணா— உவமைகள் இங்கு தொகுத்து அளிக்கப்படுகின்றன.

1. மனிதன் பழைய ஆஸ்களைக்களைந்து புதியனவற்றை உடுப்பது போல் ஆண்மா பழைய உடலை விட்டு புதிய உடலை எடுத்துக் கொள்கிறது. (2-22)

2. நீர்நிறைந்துள்ள பெரிய நீர்நிலை இருக்கையில் குறைந்த நீருடைய கிணற்றினால் ஒருவனுக்கு எத்தகைய பலன் கிடைக்குமோ, அனுபவம் வாய்ந்த பிரம்ம ஞானிக்கும் வேதங்களால் அத்துணை பலனே கிடைக்கும். (2-46)

3. ஆமைதனது உடல் உறுப்புக்களை தன்னுள் அடக்கிக் கொள்வதைப்போல் யோகியானவன் புலன்களை விஷயங்களிலிருந்து எப்போது அடக்கிக் கொள்கிறானோ அப்போது அவனுடைய ஞானம் நிலையானதாக இருக்கும். (2-58)

4. நிலைத்திருக்கும் கடலை நதிகள் எங்நனம் அடைகின்றனவோ, அதுபோல் இச்சைகள் பிரம்ம நிட்டையுடையவனிடம் அடைந்து அடங்கி விடுகின்றன. அப்படிப்பட்டவனே சாந்தியை அடைவான். சிற்றின்ப வேட்கை யுடையவன் அல்ல. (2-70)

5. புகையால் நெருப்பு, புழுதியால் கண்ணாடி, கர்ப்பத்தில் இருக்கும் சிக எவ்வாறு மூடப்பட்டிருக்கிறதோ அவ்வாறே காமத்தால் ஆத்ம ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. (3-38)

6. அர்ச்சனனே! நன்றாக எரியும் நெருப்பு விறகை எவ்வாறு எரிந்து விடுகின்றதோ, அவ்வாறே ஞானமெனும் நெருப்பும் எல்லா வினைகளையும் எரித்து விடுகின்றது. (4-37)

7. எவன் தான் செய்யும் காரியங்களின் பலனை பயன் கருதாமல் பரமனுக்கே அர்ப்பணித்து விடுகிறானோ அவனுக்கு தாமரை இலை தண்ணீர் போல் வினைகள் ஓட்டுவதில்லை. (5-10)

8. காற்றுபுகா இடத்தில் விளக்கு எவ்வாறு சலனமற்று இருக்குமோ அவ்வாறே ஆன்மதியானத்தில் மூழ்கியிருக்கும் யோகியில் உள்ளம் அசைவற்றிருக்கும். (6-34)

9. அர்ச்சனனே! என்னைக்காட்டிலும் வேறாக இருப்பது இவ்வுலகில் சற்றுமில்லை. நூலில் கோர்க்கப்பட்டுள்ள மணிகளைப்போல் என்னுள் எல்லா உலகும் தொகுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. (7-7)

10. எல்லா இடத்திலும் உலவுவதும், சிறந்தது மாகிய காற்று எல்லாக் காலங்களிலும் எப்படி நிலைத்திருக்கிறதோ அப்படியே எல்லா உயிர்களும் என்னுள் உறைவதாக உணர்ந்து கொள். (9-6)

11. அர்ச்சனனே! இந்த உடல் 'கோத்ரம்' என்றும், இதனை அறிபவன் 'கோத்ரக்ஞன்' என்றும் அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். (13-2)

12. மிகவும் சூக்ஷ்மமானதாயும், எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஆகாயம் எவ்வாறு எவராலும் தீண்டப் படாது இருக்கின்றதோ, ஆன்மாவும் உடல் முதலியவற்றால் தீண்டப்படாது இருக்கும். (13-33)

13. அர்ச்சனனே! சூர்யன் ஒருவனாகவே இவ் அவகளைத்தையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிறானோ அவ்வாறே

கோத்ரக்ஞன் எல்லா கோத்ரங்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிறான். (13-34)

14. எதற்கு வேதங்கள் இலையாக அமைந்துள்ளனவோ, அத்தகைய சம்சாரவடிவான ஆலமரம், மேல்நோக்கிய வேர்களையும் கீழ்நோக்கிய கிளைகளையும் கொண்டிருப்பதாகவும், பலகாலம் இருக்கக் கூடிய தென்பதையும் பெரியேர்கள் கூறுகிறார்கள். அதனை எவன் அறிகிறானோ அவன் வேதங்களை அறிந்தவனாகிறான். (15-1)

15. சம்சார மெனும் அரசமரத்தின் கிளைகள் குணங்களால் வளர்க்கப்பட்டவையும், விஷயங்கள் எனும் தளிர்கள் உடையவையும் ஆக மேனும்கீழும் பரவியிருக்கின்றன. அதனுடைய வேர்கள் வினைத் தொடர்பால் கீழே ஊன்றி இருக்கின்றன. (15-2)

16. மலர்கள் முதலிய மணக்கும் பொருள்களில் இருந்து புறப்படும் காற்று அவ்வப்பொருள்களை விட்டு விட்டு, வாசனையை மட்டும் எடுத்துச் செல்கிறதோ, அவ்வாறே ஆன்மாவும் ஒரு உடலை விட்டு மற்றொரு உடல் அண்டியும் போது மனம் முதலிய ஆறுடலன்களையும் தன்னுடன் எடுத்துச் செல்கிறது. (15-8)

17. நெருப்பு புகையால் மூடப்படுவதைப்போல் எல்லா வினைகளும் குற்றத்தால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. (18-48)

18. அரச்சனனே! பரம்பொருள் எல்லா ருடைய இதயங்களிலும் வீற்றிருந்து யந்திரத்தில் அகப்பட்டவர்களைப் போல் அனைவரையும் மாண்யால் கழற்றுகிறான். (18-61)

கீதை மாளிகை

“கிதா மே சோத்தமம் க்ருஹம்” என்பது கடவுளின் வாக்கு. நான் கீதையை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளேன். கீதை என்னுடைய வீடு என்று பொருள். அந்த வீட்டின் இயல்புகள் இங்கு கூறப்படுகின்றன.

கிறை மாளிகையின் அனைவருடு விவரங்கள்:

கட்டியவன் - பூரி கிருஷ்ண பரமாத்மா

அலங்கரித்தவர் - வேத வியாசர்

அனைப்பு - மூன்று அடுக்குகள்

அஸ்திவாரம் - அர்ச்கணனின் விஞாதயோகம்

(முதல் அடுக்கு - 5 அறைகள் (2 முதல் 6 அத்தியாயம் வரை சாங்கிய, கர்ம, ஞான, ஆக்ம சம்சய யோகம் என்பவை)

இரண்டாம் அடுக்கு - 6 அறைகள் (7-12 வரை)

மூன்றாம் அடுக்கு - 6 அறைகள் ஜனனத்தைப் பற்றி ஆறு அத்தியாயங்கள் (13-18 அத்தியாயம் வரை)

கட்டுத்திற்கு வேண்டிய

சண்னையாம்பு - கர்மா

தண்ணீர் - பக்தி

செங்கல் - ஞானம்

கீதாமாளிகை பெரியது, மிகவும் அழகானது, அதிலுள்ள ஒவ்வொரு அறையிலும் பலவகைப்பார் விலைமதிப்பில்லா பொருள்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடத்தில் எவராயினும் அடியெடுத்து வைக்கக்கூடியும், ஜாதி, சமய, குல, இன, பால், வேறுபாடுகள் இல்லை. நுழைவுக் கட்டணம் கிடையாது, அப்படி உட்புகுந்து அங்கிருக்கின்ற விடாருள்களைத் தங்கு தடையின்றி தரிசிக்கலாம், தொடலாம், வீடு ஏற்கும் எடுத்துச் செல்லலாம். தடுப்பாரும் இல்லை. வழக்குத் தொடுப்பாரும் இல்லை.

ஏரார் ஈந்த கீதா பவனத்தில் நுழைந்து, அதன் அழகில் மயங்கி தலைக்குப் பிடித்தமான பொருள்களை அங்கிருந்து எடுத்துச் சென்றார். அதற்குப் பிறகு இராமனுஜரும் மத்வாச்சாரியாரும் வந்தனர். பிறகு இன்னும் பலர் வந்தனர். அவர்கள் அனைவருமே கீதா மாளிகையைத் தரிசித்து,

அங்கிருந்த பொருள்களை எடுத்துச் சென்று அமைதியடைந்தனர். ஆயினும் இதிலுள்ள விசித்திரம் என்னவெனில் யார்யார் எவ்வளவு பொருட்களை எடுத்துச் சென்ற ரோதிலும், அந்தக் கட்டிடம் (கீதா மாளிகை) எல்லாப் பொருட்களுடனும் நிறைந்தே காணப்படுகிறது. இதுவே கீதா மாளிகையின் தனிச் சிறப்பு. ஆதலால் வீட்டின்பாம்பெற விரும்புவோர் கீதா மாளிகையைக் கண்ணாரக் கண்டு களித்து, அங்கேயே தங்கி இணைப்பாறி, சம்சாரத் துண்பங்களினின்றும் விடுபட்டு, பேரின்பத்தைத் துய்த்துப் பிறவிப் பயன் எய்துவார்களாக.

அத்தியாய வரிசையில் கீதா பாராயணத்தின் பலன்

கீதையின் மகிழம் அபாரமானது, கீதையின் கலோகங்களைப் பாராயணம், ஜபம், சிந்தனை இவை செய்வதால் எத்துணையோ நற்பலன்கள் கிடைக்கின்றன.. கீதையின் இச்சக்தியை முன்பு திருமகளுக்கு ஸ்ரீ நாராயணன் எடுத்துரைத்தார், அதையே பின்பு பரமசிவன் பார்வதிக்குப் புகன்றார். இச்செய்திகள் பத்ம புராணத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. கீதையிலுள்ள ஒவ்வோர் அத்தியாயத்தின் பாராயண பலன்கள் கதைகளின் வாயிலாக அதில் நன்றாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பத்மபுராணத்தில் ஆங்கியிருக்கும் கீதையின் அத்தியாய பலன்கள் கற்போகுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று கருதி இங்கு சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

1. முதல் அத்தியாயத்தின் பலன்: கீதா பாராயணத்தை முழுவதுமாகவோ, அல்லது ஒரு அத்தியாயத்தையோ, அல்லது அதில் பாதியையோ, அல்லது ஒரு கலோகத்தையாவது இல்லை, பாதிகலோகத்தையாவது, இல்லை, ஒரே ஒரு பத்தையாவது (ஒரு பகுதியையாவது) அல்லது ஒரே ஒரு பத்தையாயவது, பக்தியுடன் எவ்னொருவன் ஒதுக்கிறானோ அவன் சுசர்மாவைப் போல் முக்தியனை வான். எவ்வாறெனின்,-

முன்பு ஒரு காலத்தே சுசர்மா என்றொரு பிராம்மி.. வசித்து வந்தான். அவன் வெளி இன்பங்களில் நாட்டு முடையவனாய் கேட்ட நு வடிக்கைகளுடன் வாழ்ந்து, வாழ்நாளை வீணாகக் கழித்து இறந்தான். யமலோக அவஸ்தைகளை பலவற்றையும் அவன் அனுபவித்து மறுபிறவியில் ஒரு ஏருமைக் காணையாகப் பிறந்தான். ஒருநாள் மிகவும் அதிகமான பாரத்தைச் சுமந்த வண்ணம் ஒரு மலையின் அடிவாரத்தே சென்று கொண்டிருக்கையில் கணமதாங்காது விழுந்த அந்த ஏருது இறந்துவிட்டது. அதன் தீணமான நிலையை அந்த வழியாகப் போய்க்கொண்டிருந்த சிலர் சண்டு அது நற்கதி அனைய வேண்டுமென்பதற்காக தாம் செய்த புண்ணியங்களின் பலனில் சில பாகத்தை அதற்காக ஈந்தனர். அதில் ஒரு வேசி தான் ஏதும் புண்யம் செய்யவில்லை, அவ்வாறு ஏதேனும் செய்திருப்பின் அதன் பலனை அந்த ஏருதிற்கு அளிக்கிறேன் என சங்கல்பம் செய்து கொண்டாள். வேசியின் புண்ணியத்தினால் அந்த ரிஷபம் புண்ணிய லோகத்தை யண. ந்து மறுபடியும் பூர்வ ஜன்ம நினைவுடன் உத்தமபிராம்மண ஜன்மம் அனைந்தது. அதன் பிறகு தன் நற்பலனை அர்ப்பணித்த அந்த வேசியின் வீட்டை அனைந்து நீ செய்த புண்ணியம் யாது என வினவ அந்த வேசி ஒரு கிளியைக் காண்பித்து அது சொல்லும் வாக்கியத்தைத் தினமும் கேட்டதால் தன் சித்தம் புனிதமடைந்தது எனக்கூறினாள், அதன் பிறகு அவர்களிருவரும் அக்கிளியினிடம் சென்று கேட்கவும். அக்கிளி பூர்வஜன்மத்தில் அது ஒரு வித்தைகளறிந்தவன் என்றும், குரு தூஷனை என்ற பாவம் புரிந்து இறந்து பின் கிளியாகப் பிறந்து காட்டில் மிகவும் துன்பத்திற்குள்ளாகி இருக்கையில், ஒரு முனிபுங்கவர். தன் ஆசிரமத்திற்கு எடுத்துச் சென்று வளர்த்து வந்ததாகவும், அங்கு கிடையின் முதல் அத்தியாயத்தை அம்முனிவர் தம் மாணாக்கர்களுக்கு எப்போதும் போதித்து வருகையில் அதனைக் கேட்டு முறையாக அதுவும் உச்சரிக்கக் கற்றுக் கொண்டதாகவும் எப்போதேனும் திருட்டுத்தனமாக அந்த வேசிக்குச் சொல்லியதாகவும் கூறியது. அதனால் வேசியின் பாபங்கள் தொலைந்தன, சுசர்மாவிற்கு நற்கதி கிடைத்தக்கு.

**'தஸ்மாத்யாயமாத்யம் படதே ச்ருஞ்சே ஸ்மரிதேவா
அப்யா ஷேத்தஸ்ய பவதே பவாம்போதி ருத்ராஞ்சாஹ'**

எனவே கிடையின் முதல் அத்தியாயத்தை படித்தோ கேட்டோ அல்லது நினைத்தோ இருப்பவர்கள் கலபமாக சம்சார கடலை எளிதாக தாண்ட இயலும்.

2. இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: பூர்வம் தக்ஷின தேசத்தில் புரந்தரம் என்ற பட்டனத்தில் தேவ சர்மா என்ற பிராம்மணன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பல யோகங்கள், அதிதி உபசாரம் முதலிய நற்காரியங்களை செய்து வந்தும் மனச்சாந்தி மற்றும் ஆத்ம ஞானம் அடையாது மனம் சோர்வுற்றிருக்கையில், ஒருநாள் அவரது இல்லத்திற்கு, சாதுமுனிவர் ஒருவர் வரவும், அவருக்கு தனது விருத்தாங்களைக் கூறி ஆத்மஞானத்திற்கு உபாயம் யாது எனக் கேட்டனன், சாது அவனை ஆத்மஞான சித்தியண்டய செளபுரநகரத்தில் மித்ரவந்தன் என்ற இடையனிடம் அனுப்பி வைத்தார், மித்ரவந்தன் தேவசர்மாவிடம் இங்ஙனம் கூறினான், “நான் ஒருநாள் காட்டில் ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த போது ஒரு பெரிய புலி வரவும், நானும் என் ஆட்டு மந்தைகளும் அங்குமிங்குமாக சிதறி ஓடினோம். ஆனால் அந்த இடத்தின் மகிழையோ என்னவோ ஓரிடத்தில் என் ஆட்டு மந்தையில் ஒரு ஆடும் அந்த புனியும் மிகவும் நட்புடன் இருந்ததைக் கவனித்தேன். உடனேயே அருகிருந்த வானரசிரேஷ்டரிடம் அதற்கான காரணத்தை அறிந்து கொண்டேன். அது என்னவெனில், அந்த இடத்தில் இருந்த ஒரு கோயிலில் சுசர்மா என்ற ஒருவன் ஞானமண்வதற்காக ஈவர உபாஸனை செய்து வர ஒருநாள் ஒரு அதிதி வந்து அவனுக்கு இதமளிக்கக் கருதி கிடை கீழுவது அத்தியாயத்தை ஒரு கல்லில் செதுக்கி அதனை அப்பியாசம் செய்யும்படி கூறிவிட்டு மறைந்துவிட்டார். சுசர்மா அவ்வாறே தினமும் கிடையின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தை பாராயனம் செய்து வந்து, அப்யாசம் செய்து வர சிறிது நாட்களில் அவனது சித்தம் சுத்தியடைந்து ஆத்மஞானம் உதித்தது. அப்போதி ருந்து அந்த புனித ஆத்மா அடிவைத்த

இடமெல்லாம் புனிதமாகி, விருப்பு வெறுப்புகள் இன்றி இருந்தது. நானும் உடனேயே அந்த செதுக்கிய பலகையினிடம் சென்று கிதையின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தை அப்பிசித்து ஆத்மாஞானானுபவத்தை அடைந்தேன். நீயும் அவ்வாறே செய்க என்றான். மித்ரவந்தனின் இவ்வாக்கியங்களைக் கேட்டு தேவசர்மாவும் இரண்டாம் அத்தியாயத்தை முறையாகப் பாராயணம் செய்து ஆத்மாஞான மடைந்து பிரம்மபதவியடைந்து மேன்மையுற்றான்.

'கிஷ்ணதேன பூதாத்மா
படன் அத்யாய மாதாத்
த்விதீய மாஸ ஸாதோச்சைவு
நிவத்யம் பரம் பதம்"

கிதை இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: ஆன்மீக ஞானம் பெறுதல்

3. முன்றாவது அத்தியாயம் : முன்பு 'ஜனஸ்தானம்' என்ற நகரத்தில் 'ஜடன்' என்ற அந்தணன் இருந்தான். அவன் தன் இனத்திற்குரிய கடமைகளை கைவிட்டு விட்டான். சிற்றின்பங்களில் ஈடுபாட்டு பொருள் ஈட்டுவதில் பேராசை கொண்டு வியாபாரம் செய்யும் பொருட்டு வாக்கு நோக்கி சென்றான். அங்கிருந்து திரும்பிவரும் போது வழியில் ஒரு மரத்தின் கீழ் திருடர்கள் அவனைக் கொண்று விட்டனர். பாலியாதாலால் அவன் மரணத்திற்குப் பின் 'ரிசாக' வடிவம் கொண்டான். சிறிது காலத்திற்கும் பின் தர்மவான் ஆகிய அவனது புதல்வன் தந்தையின் இறுதிச் சடங்குகளை நிறைவேற்ற காசிக்குப்புறப்பாடான். வழியில் தன் தந்தையைக் கொண்ற அந்த மரத்தின்கீழ் அமர்ந்து கிதையின் ஓஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்தான்.

'தாத்யாயம் ச கீதாயாஹு த்ருதீயம் ஸஞ்ஜ ஜாபஹு"

உடனே ஆகாயத்தில் அவன் தந்தை பிசாசு உடலைத்துறந்து திவ்ய விமானத்தில் ஏறியிருப்பதைக் கண்டான். தந்தையே! பிசாசுத்தன்மை நீங்கி கடவுள் தன்மை வரக் காரணம் என்ன என்று கேட்டான். மகனே நீரடித்த கீதை ஓரும் அத்தியாயத்தைக் கேட்டகால் எனக்கு இத்தகைய திவ்ய நிலை கிட்டியது. நீ காசிக்குச் செல்ல வேண்டாம் வீட்டிற்குக் கிரும்பி இதே உபாயத்தால் கீதை ஓரும் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்து கொண்டு அதனால் கிணக்கும் புண்ணியத்தை தாரைவார்த்து நம் முன்னோர்கள் அனைவரையும் நரகத்திலிருந்து கடைத் தேற்றுவாய்ப் போன்ற என்று கூறினான். அவ்வாறே மகனும் செய்ய விஷ்ணு யமலோகத்திற்குத் தன் தூதுவர்களையனுப்பி அவனது முன்னோர்கள் அனைவரையும் வைகுண்டத்திற்கு அழைத்து வரச் செய்தான். இவ்வாறாக கீதையின் மூன்றாம் அத்தியாய பாராயணத்தால் பாவத்தினின்றும் விடுபாட்டு திவ்யத்துவத்தை ஒருவன் அடைகிறான். கீதை ஓரும் அத்தியாயத்தின் பலன்,- பாவங்கள் அகலுதல், பிசாசுத்தன்மை நீங்குதல்

4. நான்காம் அத்தியாயம்: கங்கைக்கரையில் உள்ள வாரணாசி விஸ்வநாதர் கோயிலில் பரதன் என்பவன் கீதையின் நான்காம் அத்தியாயத்தை தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து வந்தான்.

**“நித்யமாத்மாத ஸ்தூரீயம்
ஐபத்யாத்யாய மாதாத
தத்ப்யசா ததுஷ்டாத்மா
ந தலந்த்தவாரி பூயதே”**

அதனால் அவன் தூய்மையடைந்து, இன்ப துண்பங்களிலும் தட்பவெட்பங்களிலும் சம புத்தியுடன் இருந்தான். ஒரு சமயம் மகாத்மாக்களைத் தரிசிக்கும் எண்ணத்துடனும் பேராவலுடன் பயணத்தைத் தொடங்கினான், வழியில் இரண்டு இலந்தை மரங்களின் கீழ் அமர்ந்தவாறு பாராயணம் செய்தான். பிறகு அங்கிருந்து புறப்படும்போது, கீழே விழுந்த இரண்டு இலந்தைப் பழங்களைத் தன்னுடன் எடுத்துச் சென்றான்.

பிறகு நாட்களுக்குள் அந்த இரண்டு இலந்தை மரங்களைப் பாய்ந்துவிடவே, அவற்றின் உயிர்ப்புச் சக்திகள் முற்பிறவி அறிவுடைய இரண்டு பிராம்மணப் பெண்களாக ஒரிடத்தில் பிறந்தனர். பரதன் ஒருநாள் அப்பெண்களின் வீட்டிற்குச் சென்றான். அவர்கள் பரதனை அர்ச்சித்து அவன் கட்டளைக்கு இணங்கித் தமது கழக்களைக் கூறலாயினர்.

“மகாணே! முன்பொருகால் கோதாவரி ஆற்றங்கரையில் சின்னபாவம் என்ற தீர்த்த ஸ்தலத்தில் ‘ஸத்யதபன்’ என்ற யோசி ஒருவன் கடுந்தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்தான். அவனது தவத்தால் தன்பதவிக்கு இடையூறு நேர்ந்து விடுமோ என்றெண்ணி இந்திரன் அப்சர ஸ்தீர்களாகிய எங்களை, தவத்திற்கு இடையூறு செய்திட அங்கு அனுப்பினான். இந்திரனின் கட்டளைப்படி நாங்கள் அங்கு சென்று பாடி ஆடினோம், அதனால் சினம் கொண்ட முனிவர், ‘கங்கைக் கரையில் இரண்டு இலந்தை மரங்களாகும் படி சபித்தார். அம்முனிவரிடம் எங்களுக்கு இரக்கம் காட்டியருளுமாறு தீனமாக வேண்டினோம். அவரும், ‘பரதன் என்னும் மகான் உங்களிடத்திற்கு வரும் வரை நீங்கள் இவ்வருவிலேயே இருப்பீர்’ பின்னர் முற்பிறவி அறிவுண்மோராய் மானுடப் பிறவி எடுத்துப் படிப்படியாய் தேவர்களாவீர் என்று கூறினார். சாபத்தால் இலந்தை மரங்களாக இருந்த எங்களிடத்திற்கு முன்பு தாங்கள் வந்து தங்கி கீதையின் நான்காம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்தீர்கள். அதனால் எங்களது சாபம் நீங்கியது. எங்களை மீட்ட உங்களுக்கு எங்கள் நன்றி என்று வனங்கி நின்றனர். அப்போதிருந்து கீதையின் நான்காம் அத்தியாயத்தை நாள்தோறும் ஜபித்தபடி சுகமாக இருந்தனர்.

கீதையின் 4ஆம் அத்தியாயப் பலன் மரம், செடி, கொடிகளும் துன்பம் நீங்கி கணத்தேறுதல்.

5. ஜுந்தாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: மத்திர நாட்டில் புருகுத்சம் எனும் நகரம் ஒன்று உள்ளது. அந்த நகரில் பிங்களன் எனும் அந்தணன் வசித்து வந்தான். அவன் தன்

குலத்தொழிலாகிய வேதம் ஓதுதல், முதலிய நற்செயல்களைக் கைவிட்டு, சங்கிதம், நாட்டியம் பியின்று அரசவையில் வேலைக்குச் சேர்ந்தான். அவனுக்குத் தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்த அருணா என்ற மனைவி இருந்தாள். அவள் மற்றொருவனிடம் மனத்தைப் பறிகொடுத்தாள். தனது விரும்பத்தகாத கேளிக்கைகளுக்கு பிங்களன் இன்மூராக இருப்பான் என்றெண்ணி ஒருநாள் அவன் மன்னையை அடித்து நொறுக்கிக் கொன்றுவிட்டாள். அவனது சடலத்தைப் பூமிக்கடியில் புதைத்தும் விட்டாள், அவளும் தனது தீய ஒழுக்கத்தால் “பகந்தரம்” எனும் நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்து விட்டாள். கொல்லப்பட்ட பிங்களன் ஒரு காட்டில் கருடனாகப் பிறந்தான், அவன் மனைவி கிளியாகப் பிறந்தாள். முற்பிறவியில் ஏற்பட்ட பகையால் அவ்விரண்டும் எப்போதும் சண்டையிட்டுக் கொண்டே இருந்தன. ஒருநாள் சண்டையில் முன்பே இறந்து போன ஒரு ரிஷியின் மண்ணை யோட்டில் நிரம்பிருந்த தண்ணீரில் விழுந்து இறந்தன. யமதூதர்கள் அவர்களை எமனிடம் அழைத்துச் சென்றனர். எமன் அவர்களை விடுதலைச் செய்து மேல் உலகங்களுக்குப் போகச் சொன்னார். அதைக்கேட்ட அத்தம்பதியர், ‘பல பாவங்களைச் செய்த எங்களுக்கு இந்த உயர்நிலைகிடைக்கக் காரணம் என்ன? என்று வினவினர். எமன், ‘தம்பதியரே! கங்கைக் கரையில் ‘வடுல’ எனும் ஞானி ஒருவன் இருந்தான். அவன் கிதையின் கூழம் அத்தியாயத்தை நாள் தோறும் பாராயனம் செய்து கொண்டு இருந்தான். அதனால் புனிதனாகி பரம்பொருளை அடைந்தனன்.

**“கிதாாம் பஞ்சமாத்யாய மாவர்த்தயதி ஸர்வத
தேன புண்யேன பூதாத்மா யபீன பிரஹ்ம சநாதனாம்”**

அம்முனிவரின் மண்ணையோட்டில் விழுந்து இறந்ததால், நீங்களும் தூய்மையை நீதிர்கள். எனவே உங்களுக்கு விருப்பமான மேல் உலகிற்குச் செல்ல உத்தரவு தருகிறேன் என்று கூறினான் பிறகு அவர்களிருவரும் விமானத்திலேறி வைகுந்தம் சென்றனந்தனர். இவ்வாறு கிதையின் கூழம்

அத்தியாயத்தின் செதாட்டர்பினால் இறுமைகள் கூட
கணத்தேறின.

பலன்: குற்றங்களிலிருந்து விடுதலை, படக், பறவைகள்
கூடக் கணத்தேறுதல்.

6. ஆறாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: கோதாவரி நதிக்
கணையில் 'பிரதிஷ்டானம்' என்ற நகரம் இருந்தது. அந்நகரத்தை
தர்மவான் ஆகிய ஜானச்ருதி என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான்,
அவ்வரசனின் கடமைப்பற்றுக்கும், அவன் ஆற்றிவந்த
நற்செயல்களுக்கும் மெச்சி, தேவர்கள் அவனுக்கு அருள்
செய்ய அரச மாளிகையை நோக்கி வந்து கொண்டுருந்தனர்.
நகரத்தை நெருங்கும் போது 'பற்றாஸ்யன்' முதலான
அன்னங்கள் ஏனையவற்றைக் காட்டி லும் தாழ்வாகப் பறந்தன,
அதைக்கண்ட மற்றைய அன்னங்கள், "வேகமாகப் பறந்து
ஒளிபொருந்திய ஜானஸ்ருதி மன்னன்றால் அடக்கமின்றி
நடந்து கொள்ளலாமா?" என்று கேட்டன. மெல்லப்
போகுமாறு அறிவுறுத்தின. பிரம்ம ஞானியாக ரைக்வன்
முன்னால் இந்த அரசனின் ஒளி எம்மாத்திரம்? என்று
அன்னங்கள் திருப்பிக் கேட்டன. அவ்வரையாடலை தன்
அரண்மனை மேன்மாடத்திலிருந்து கேட்ட ஜானஸ்ருதி,
ரைக்வனை தேடி அழைத்து வருமாறு தன் தேர்ப்பாகனுக்குக்
கட்டளையிட்டான். அரச கட்டளையை ஏற்றுப் புறப்பட்ட
தேர்ப்பாகன் எல்லா கேஷ்டரங்களிலும் தேடி அலைந்து
இறுதியில் காஷ்மீரில் மாணிக்கேஸ்வரர் ஆலயத்தின் வாயிலில்
ஒரு வண்டியில் அமர்ந்திருந்த ரைக்வனை பார்த்தான்.
'மகானோதாங்கள் இங்கே இவ்வாறு இருப்பதற்குக் காரணம்
என்ன? என்று வினவினான். அவர், 'யாம் எல்லா
இச்சைகளையும் துறந்து விட்டோம். என்னியல்பை அறிய
விரும்புவோர் இங்கேயே சில நாட்கள் தங்க வேண்டும்'
என்று கூறினார். அதைக்கேட்ட தேர்ப்பாகன் அரசனிடம்
சென்று நடந்ததைச் கூறினான். அரசன் அவ்வராக்கிய
முனிவரை உடனே சென்று தரிசிக்கப் புறப்பட்டான், ஆயிரம்
பக்களையும், பட்டாணகளையும், முத்தாரங்களையும்,
தன்னுடன் எடுத்துச் சென்றான். ரைக்வ முனிவரிடம் சென்று

வணங்கி, தான் கொண்டு வந்தவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொண்டான். முனிவர் உடனே சினம் கொண்டார். 'என்னெப்பற்றி உனக்குத் தெரியாதா? நீகொண்டு வந்தவற்றை நீயே எடுத்து கொண்டு போ எனக்குத் தேவையில்லை" என்று கடுமையாகக் கூறினார். அரசன் அம்முனிவரின் திருவடிகளைப்பற்றி மன்னித்தருளுமாறு வேண்டி அவரது பெருமை தரத்தக்க வைராக்கியத்திற்குக் காரணம் சினவினான். அதற்கு ஏர்க்குமுனி நாள்தோறும் நான் கிதையின் ஆறாம் அத்தியாயத்தைப் பாராயனம் செய்வதேயாகும்"

"நீதானாம் ஓஷ்மத்யாயம் ஜபாமி ப்ரத்யஹம் ந்ருப
தேவை தேஜோ ராசிஸ்மே ஸாானாமயி துஸ்ஸஹ"

அதன் பிறகு நீண்ட நாட்கள் அரசன் ஏர்க்கு முனியைச் சேவித்து, ஆறாம் அத்தியாயத்தை அவரிடம் பயின்று, நாள்தோறும் படித்து, மோட்சத்தை அடைந்தார். கிதையின் ஆறாம் அத்தியாயத்தின் பலன் வீடுபேறு'.

7. ஏழாம் அத்தியாயம்: முன்பொருகால் பாட்டி புத்திரத்தில் 'சங்குகர்ணன்' எனும் அந்தனை ஒருவன் இருந்தான். அவன் தன் குலத்தொழிலை அறவே விட்டுவிட்டு எப்போதும் பொருள் ஈட்டுவதிலேயே காலத்தைக் கழித்து வந்தான். அவன் ஒரு நாள் தன் கற்றத்தினரும், நன்பர்களும் புடைக்கும் வெளியூருக்குப் பயணமானான். வழியில் ஒரு பாம்பு தீண்டி மரணமன்றந்தான். அவன் மீண்டும் பாம்பாகப் பிறந்தான். ஆயினும் முற்பிறவியின் பணத்தாசை அவனை விடவேயில்லை, தான் முற்பிறவியில் சேர்த்து வைத்திருந்த பணப்புதையலைக் காவல்காத்து வந்தான். ஒருநாள் இரவு அவனது புதல்வர்களின் கனவில் தோன்றி தான் அவர்களது தந்தை என்று தெரிவித்து, தான் புதையலைக்காத்து வரும் விஷயத்தைக் கூறினான். அவர்கள் மறுநாள் அதிகாலையிலேயே துயிலெழுந்து பணப்புதையல் இருக்குமிடத்தை அடைந்தனர். குறிப்பிட்ட இடத்தில் அகழ்ந்தெடுக்கத் தொடந்கினர். உடனே அந்த பாம்பு எழுந்து

தன் புதல்வர்களில் அவனுக்குச் செல்லப் பிள்ளையாகிய சிவன் என்பவனிடம் பேசத் தொடங்கியது. தன்னை இந்த இழிநிலையிலிருந்து காக்க வேண்டியது. அதற்கு கிடையின் 7ஆவது அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்வதே சிறந்த வழி என அறிவுறுத்தியது. புதல்வர்களும் 7ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்து தந்தையைக்கண்டத் தேற்றினர்.

'தொ நாம சப்தமாத்யா மந்தரேள கதாமயம் ஜந்தோஹ் ஆம்ருத்யு நிராகரண காரணம்'

அழுதம் போன்ற கிடையின் 7ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்தால், உயிர்களைப் பிறவிப்பினி, மூப்பு, மரணம் ஆகிய துண்பங்களின்றும் விடுவிக்கும். சங்குகர்ணன் புதல்வர்கள் கிடையினை 7ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்ததால் அவர்களது தந்தைக்கு பாம்புப் பிறவி நீங்கி திவ்யத் தன்மை கிடைத்தது. சங்கு கர்ணனின் புதல்வர்கல் தந்தையின் செல்வத்தைத் தானம் செய்தும், நற்காரியங்களுக்குப் பயன் படுத்தியும், நன்னடத்தை கொண்டும் விளங்கினர். கிடையின் 7ஆம் அத்தியாயத்தை ஐபித்து கடவுள் ஞானத்தையும் வீடு பேற்றையும் அடைந்தனர். எனவே கிடையின் ஏழாம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்வதால் மனிதர்கள் மட்டுமன்றி பித்ருக்கள், பாம்பு முதலிய ஊர்வனவும் வீடு பேற்றை அடையத் தகுதியுடையவராவர்.

கிடையின் ஏழாம் அத்தியாயத்தின் பலன் மனிதர்கள், பித்ருக்கள், ஊர்வனவும் கண்டத்தேறுதல்.

8. 'எட்டாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: தென் நாட்டில் 'ஆமர்தகம்' எனும் புகழ்பெற்ற நகரில் 'பாவசர்மா' என்னும் அந்தணன் வாழ்ந்து வந்தான், அவன் பல தகாத செயல்களைப்புரிந்து வாழ்வைப் பாழாக்கிக் கொண்டான். விலைமாது, மது, புலால் இவற்றிற்கு அடிமையாகி விட்டான். நாளைவில் அவன் அழீரண வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு இறந்து விட்டான். பணமரக் கள்ளின் மேல் இருந்த மோகத்தால் பணமரமாகப் பிறந்தான். 'குசிவலன்' என்னும் மற்றோர் அந்தணன் அறங்கசெயல்களை ஆற்றாது தானங்களை

அதிகமாகப் பெற்று வந்தான். இறுதிக் காலம் நெருங்கவே இறந்து விட்டான். மறுபிறப்பில் பிரம்ம ராக்ஷஸாகப் பிறந்தான். அவன் மனைவி 'குமதி'யும் பிரம்ம ராட்சசியாகப் பிறந்தாள். அவ்விருவரும் அப்பனைமரத்தடியில் அமர்ந்திருந்தனர், மனைவி கணவனை நோக்கி, 'நாம் எடுத்துள்ள இந்த பிரம்ம ராட்சச வடிவம் எப்படி நீங்கும்?' எனக் கேட்டாள். 'கடவுளை அறிவு, ஆன்மீகச் சிந்தனை யாலும், வினையின் மர்மத்தை உணர்வதாலும் நீங்கிவிடும்.' என்று கணவன் கருத்து தெரிவித்தான். இதைக் கேட்ட குமதி, 'பிரம்மம் என்றால் என்ன? ஆன்மா என்றால் என்ன? வினை என்றால் யாது? என்று வினாக்களைத் தொடுத்தாள், கிதையின் எட்டாம் அத்தியாயம் முதல் சுலோகத்தின் முதற்பகுதியாகிய, 'கிம்தத் ப்ரம்ம கிமத்யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷாத்தம' என்பதன் பொருளைத் தன்னை அறியாமலேயே நினைத்தாள். கிதையின் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே பனைமரமாக இருந்த பாவசர்மாவும், பிரம்ம ராட்சஸாக இருந்த குசிவலனும் தமது ராட்சத வடிவங்கள் நீங்கப் பெற்று பழையவடிவங்களை அடைந்தனர். நினைத்த மாத்திரத்திலேயே குசிவலன் மனைவி குமதியும் தனது பழைய உருவம் பெற்றாள், குசிவலன் தம்பதியர் அப்போது அங்கு வந்த விமானத்தில் ஏறி மேலுலகம் நோக்கிச் சென்றனர். பாவசர்மா அந்த பாதிக் சுலோகத்தை எழுதிவைத்துக் கொண்டான். காசிக்குச் சென்று அதை ஜூபித்துக் கொண்டும், மீண்டும் மீண்டும் அதன் பொருளை சிந்தித்துக் கொண்டும், விஷ்ணுவைத்தியானித்துக் கொண்டும் இருந்தான். அவனது ஜபதபங்களை மெச்சி விஷ்ணுபகவான் அவனுக்கு மோட்சத்தைக் கொடுத்தருளினார். அவனது முதாதையர்களும் உயர்நிலையை யடைந்தனர்.

ஐபந் கொ அஷ்மாத்யாய ஸ்லோகார்தம் நியதேந்த்ரியஹ
சந்துஷ்டவா நறும் தேவி ததீய தபஸா ப்ருசம்“

இப்படி கிதையின் எட்டாம் அத்தியாயத்தைப் பாராயனை செய்வோருக்கு எல்லாக் குற்றங்களும் நீங்கப் பெற்று மோட்சத்தை அடைவார்கள்.

9. ஒன்பதாம் .அத்தியாயத்தின் பலன்: முன்பு நர்மதை ஆற்றங்கரையில் 'மாஹில்ஷமதி' என்னும் நகரத்தில் மாதவன் என்ற அந்தணன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் சிறந்த அறச் சிந்தனை உடையவனாகவும் சிறந்த விதவானாகவும் இருந்தான். ஒரு சமயம் அவன் ஒரு வேள்வி செய்ய நினைத்து, ஆடு ஒன்றை பலியிட எண்ணி பிடித்து வந்தான். பலியிடும் சமயத்தில் ஆடு பேசத் தொடங்கியது. 'ஓ அந்தணனே! இந்த வேள்வியால் நிலையான பலனேதும் உனக்குக் கிணக்காது. மேலும், உயிர்களைத் துன்புறுத்துவதால், எனக்கு நேரும் கதியே உனக்கு நேரும்" என்று அந்த அந்தணனிடம் கூறியது. அவ்வந்தணனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி ஆடு தன் முற்பிறவிக் கதையைக் கூறலாயிற்று. 'ஓ அந்தணனே! நானும் உண்ணைப் போல் அந்தணர் குலத்திலேயே பிறந்தேன். என் மகன் நோய்வாய்ப்படவே, என் மனைவி தூண்டியதால், நோய்திரும் பொருட்டுச் சண்டிகா தேவிக்கு ஆட்டை பலியாகக் கொடுத்தேன். அந்த ஆட்டின் தாய் எண்ணையும் ஆடாகப் பிறக்குமாறு சாபமிட்டது. நான் பல இழி பிறவிகளையும் எடுத்து இப்போது இந்த ஆடாகப் பிறந்து பல துன்பங்களையும் அனுபவித்து வருகிறேன்." என்று கூறியது. அதைக் கேட்ட அந்தணன் ஆழ்ந்த கவலையுற்றான். நிலையான இன்பத்தை அண்டியும் வழியைக் கேட்டான் ஆடு பின்வருமாறு கூறியது. "முன்பு, குருகேஷத்ரம் என்னும் நகரில் இருந்த சந்திர சர்மா என்ற அரசன் ஒரு நாள் ஒரு நல்ல அந்தணனை வரவழைத்து குரிய கிரகணத்தை முன்னிட்டு, கால புருஷ விக்ரகத்தை தானம் செய்தான். அந்த விக்ரஹத்திலிருந்து சண்டாளத் தம்பதியர் வெளிப்பட்டனர். தானம் பெற்ற அந்தணனைத் துன்புறுத்தத் தொடங்கினர். உடனே அந்த அந்தணன் கிடையின் ஓஆம் அத்தியாயத்தைப்பாராயனம் செய்யத் தொடங்கினான். அவ்வத்தியாயத்தின் ஒவ்வொர் எழுத்திலிருந்தும் விஷ்ணுவின் ஏவலர்கள் வெளிப்பட்டனர். அந்த சண்டாளத் தம்பதியினரை வெகு தூரத்திற்குத் தூரத்தியடித்தனர். அரசன் வியந்தான் எந்த மந்திரத்தைச் செபித்து அந்த பயங்கரமான ஆபத்தைக் கடந்தீர்" என்று அந்தணனிடம் வினவினான்.

தான் கீதையின் ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தைச் செபித்ததாகவும் கூறினாள். அதனால் எல்லா ஆபத்துக்களும், தானம் பெறுவதால் வரும் தோழங்களும் நீங்கும் என்றான். அரசன் அந்தண்ணிடம் ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தைப் பயின்று இருவரும் வீடுபேற்றை அனுந்தனர். இதனை கேட்ட அந்தண்ணும் ஆட்டைக் கொல்வதை விட்டு விட்டு கீதையின் ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்துவந்தனர்.

10. பத்தாம் அத்தியாயத்தின் பரன்: காசி நகரில் 'தீரபுத்தி' எனும் அந்தணன் ஒருவன் புலன்களை அடக்கி சிறந்த இறை பக்தியுடையவனாய் இருந்தான். அவன் மிகவும் தூயபுத்தியுடைய வனைகையால் அவன் எங்கு சென்றாலும் ஈசுவரனும் அவனுடன் சென்று கொண்டிருந்தார். அதனைப்பார்த்து 'ப்ரஞ்சிரிடன்' என்பவன் அவ்வாறு செய்வதற்குக் காரணம் சிவனிடம் கேட்டான். சிவன் கைதையை தொடங்கினார். "முன்பொருகால் கைலாயத்தில், புன்னைவனத்தில், நிலா வெளிச்சம் நிறைந்த இரவில் ஒரு திண்ணணையில் நான் அமர்ந்திருந்தேன். ஆகூயத்திலிருந்து ஒருக்காய் நிறப் பட்சி என்னிடம் வந்து வணங்கியது. 'நீ யார்?' உன் கதி என்ன என்று வினவினேன். பறவை, 'நான் பிரம்ம தேவனுணைய அன்னப்பறவை. சௌராவ்திர நாட்டில் உள்ள தாமரைக் குளத்திலுள்ள தாமரைத்தண்டுகளைச் சாப்பிட்டு விட்டு உயரப் பறக்க எழும்போது கீழே விழுந்து என் உடல் கறுத்துவிட்டது. எதனால் இவ்வாறு நேரந்தது என வியந்திருக்கையில் 'எழுக' என்ற ஒளி தாமரைப் பொய்கையிலிருந்து எழுந்தது. நான் அங்கு சென்று பார்க்கையில் ஒரு தாமரைச் கொடி என் கண்ணில் பட்டது. அந்தக்கொடி என்னிடம் பேசத் தொடங்கியது. நீவானத்தில் பறந்தபடி என்னைக் கடந்து சென்றாய். அதன் வினைவாக உன் உடல் கறுத்துவிட்டது. நீயும் கீழே விழுந்து விட்டாய். என் முக நறுமணத்தை முகர்ந்து இப்போதே 24000வண்டுகள் திவ்ய உடல்களைப்பெற்று வானகம் சென்றன. முன்பு நான் ஒரு 'சரோஜ வதனை என்ற அந்தணச்சிறுமி. திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவனுக்குப் பணிவினைகள் செய்வதில் காலம் கழித்து வந்தேன். ஒரு நாள் ஒருகிளிக்கு பாடம் சொல்லிக்கொண்டு

இருந்தேன், கணவருக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிவிலை_களில் சிறிது தாமதமேற்பட்டதால் கணவர் சினம் கொண்டு நீயும் கிளியாகப் பிறப்பாய் எனச் சாபமிட்டார். நானும் ஒரு முனிவரின் வீட்டில் பிறந்தேன். அவர் தம் வீட்டில் தினந்தோறும் கிடையின் 10ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயனம் செய்து கொண்டிருந்தார். அதை நானும் நன்றாகக் கேட்டதன் மகிழ்ச்சியால் சில நாட்களில் கிளி உடல் நீத்து வானகத்தில் ஒர் அப்சரஸாகப் பிறந்து பத்மாவதி' எனும் பெயருடன் திருமகளுக்குத் தோழியாகும் பேறுபெற்றேன். ஒரு நாள் இந்த பொய்கையருகில் உலவிக் கொண்டிருக்கையில் தூர்வாச முனிவரைக் கண்டுபயந்து உடனே தாமரைக் கொடியாக் கூறப்பெற்றேன். தூர்வாச முனிவர் இதைப்பார்த்து, 10ஆண்டு காலம் தாமரைக் கொடியாக இருக்கக்கூடவாய் எனச் சாப மிட்டார். இப்போது உனக்கும் எனக்கும் சாபம் நீங்கும் காலம் வந்து விட்டது. இப்போது நான் கிடையின் 10 ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயனம் செய்வேன். நீயும் அதனைக்கேள் என்று பாராயனம் செய்யத் தொடங்கியது. அதன் பலனாய் முக்கியடைந்தது. அந்தக் கொடி கொடுத்த தாமரை வேரை உன்னிடம் வந்து சேர்ந்தேன் என்று அன்னப் பறவை கூறியது. 'பிருங்கிஸ்வரரனே! கிடையின் 10ஆம் அத்தியாயத்தைக் கேட்டதன் பலனால் அன்னப்பறவை அந்தனானாகப் பிறந்து முற்பிறவியின் பலனாய் தொடர்ந்து கிடையின் 10 அத்தியாயத்தை பாராயனம் செய்து வந்து தத்துவவித்தை யடைந்து ஜீவன் முக்தனாய் திகழ்கிறான்.

**தசமாத்யாய மாஹாத்ம்யாத் தத்வ ஞானம் கதூர்ப்பயம்
லப்தமேதே முனிஸா ஜீவன் முக்கிரியம் ததா**

எனவே அன்பின் மிகுதியால் அவனை எப்போதும் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பேன்.

கிடை 10ஆம் அத்தியாயத்தின் பலன் பிரம்ம ஞானமடைதல்.

11. பதினொன்றாம் அத்தியாயப் பலன்: முன்பொரு நாள் 'பிரணீத' எனும் ஆற்றங்களையில் 'மேகங்கரம்' எனும்

நகரம் இருந்தது. விஷ்ணுபகவான் அந்நகரில் குடியிருந்து அந்நகர மக்களுக்கு எல்லா நலன்களையும் அருளிவந்தார். அந்நகரில் 'மேகஸை' எனும் தீர்த்தமும் இருந்தது. அங்கு 'சனந்தன்' எனும் அந்தணன் வேதசாஸ்திரங்களில் புலமை வாய்ந்தவனாகவும் நல்ல ஆசார சிலனாகவும் இருந்தான். அவன் கிதையின் 11ஆம் அத்தியாயத்தை விஷ்ணுவின் முன்னிலையில் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து கொண்டிருந்தான். அதனால் பிரம்ம ஞானம் ஏற்பட்டு ஜீவன் முக்களாய்த் திகழ்ந்தான். ஒரு சமயம் தீர்த்தயாத்திரைக்குச் சென்றபோது, பலதீர்த்தங்களை தரிசித்துப் பரவசமைந்து இறுதியில் திருமண மண்டமெனும் தீர்த்தத்தில் கிராமதிகாரி காட்டிய இடத்தில் தங்கினான். மறுநாள் காலையில் எழுந்து பார்த்தால் நன்பர்கள் எவரும் தென்படவில்லை. இதற்குள் கிராமதிகாரி வந்து, 'மகானே 1 இந்த ஊரில் மனிதர்களைச் சாப்பிடும் அரக்கன் ஒருவன் இருக்கிறான். மனிதர்களைத் துன்புறுத்தும் அவனை வேற்றுரூபில் இருந்து வருவோரை மட்டுமே உண்ணும்படி வேண்டிக்கொண்டு அதற்காகவே இந்த சத்திரத்தைக் கட்டி னோம். உங்களைவிட்டு உங்களுடன் வந்த அனைவரையும் அவன் சாப்பிட்டிருப்பான். என்மகனையும் அவன் சாப்பிட்டு விட்டான். உங்களிடம் உலகியலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஏதோ ஒரு சக்தி இருப்பதால் நீங்கள் தப்பினீர்கள். என்மகன் எப்படி உயிர் பெறுவான் என்று கேட்டேன். கிதை 11ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்து மந்திரித்த ஐலத்தைத் தெளிப்பதால் என் அரக்கத்தன்மை நீங்குவதுடன் நான் உண்ட அனைவரும் உயிர் பெறுவார்கள் என்று அந்த அரக்கன் கூறினான். அதற்கு அத்தகைய சக்தி எவ்வாறு வந்தது என்று கேட்டேன். அவன் கூறலானான். வித்தவாணன் எனும் அந்தணன் கிதையின் 11ஆம் அத்தியாயத்தை தினந்தோறும் படித்து வந்தான். அவன் இறந்தபிறகு அவனது எலும்புத்துண்டை கவ்வியபடி ஒரு கருடன் பறந்து சென்று கொண்டிருந்தது. அந்த எலும்புத்துண்டு கைதவறி நீர்நிலையில் விழுந்தது. அதனால் அந்த தீர்த்தம் மகாதீர்த்தமாயிற்று. 11ஆம் அத்தியாயத்திற்கு

அத்தகைய மகிழை இருக்கின்றது என்று கூறிய அரச்கன் என்மகன் உயிர்பெற உங்களிடம் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டான் என்று கூறி நிறுத்தினான். அவனது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி கணந்தன் 11ஆம் அத்தியாயத்தை ஏழு முறை பாராயணம் செய்து மந்திரித்த நீரை அரச்கன் தலையில் தெளித்தான். உடனே அவ்வரக்கன், அவனால் உண்ணப்பட்ட மவிதர்களும் உயிர் பெற்று எழுந்தனர்.

நல்லோர் நட்பை நாடுமாறும், சீதையின் 11ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்யுமாறும், கண்ணபிராணை எப்போதும் நினைத்திருக்குமாறும் அதனால் எல்லா நன்மைகளும் வந்தடையும் என்றும் தந்தையிடம் கூறி கிராமாதிகாரியின் மகன் மேலுலகம் சென்றான்.

நிஷ்கல்மதையா சுக்ளம் ப்ராபுஸ்தே பாம் பதம் ஏகாதசஸ்ய சாமர்த்யா தக்யாயஸ்ய பவிஷ்யதி

பதினேராம் அத்தியாயத்தின் பலன் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலை, பராம்பொருள் அனுதல்.

12. பண்ணிரெண்டாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: தெண்ணாட்டில் 'கோல்காபுரம்' எனும் மாநகர் திருமகள் சதா நிலைகொண்டு இருந்ததால் எல்லாச் செல்வங்களையும் கொண்டு திகழ்ந்தது. அங்கு ஒரு அரச குமாரன் வந்து திருமகளைபக்கியுடன் துதித்தான். அவன்பக்தியை மொச்சித் திருமகள் வரம் கேட்குமாறு பணித்தான். அவ்வரச குமாரன், 'தாயே! என் தந்தை 'பிருஹத்ரதன்' அசுவமேதயாகம் செய்கையில் நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்து விட்டார். அவர் உடல்கெடாது என்னை திராவகத்தில் பத்திரப் படுத்தியுள்ளேன். வேள்விக் குதிரை எங்கோ ஓடிவிட்டது. எங்கு தேடியும் கிடைக்கவில்லை. அதனைக் கிடைக்கச் செய்தால் வேள்வியை நிறைவு செய்து தந்தையின் கடனைத் தீர்த்துக் கொள்வேன். இதனைக் கேட்ட திருமகள், என் கோயில் வாயிலில் உள்ள சித்தசமாதி என்ற அந்தணன் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிட வல்லவன் என்றாள், அரசகுமாரனும் சித்த சமாதியிடம் சென்றான். அவ்வந்தணன்

தன் மந்திர வலிமையால் தேவேந்திரன் அடுகரித்துச் சென்றிருந்த அசுவமேதக் குதியையைதுக் கொண்டு வருமாறு கூட்டளையிட்டான். அவன் ஆணைப்படி தேவர்கள் கொண்டந்தனர். அரசகுமாரன் சித்த சமாதியின் ஆற்றலை வியந்து தன் தந்தையை உயிர்ப்பிக்குமாறு வேண்டினான். அந்தனை அரசன் உடல் இருக்குமிடம் சென்று மந்திரித்தது நீரைமேல் தெளிக்கவே அரசன் உயிர்த்து எழுந்தான்.

கீதாநாம் த்வாதசாத்யாயம் ஜபாம்யறு மதந்திரிதஹ தேன சக்திரியம் ராஜன் யயா ப்ராப்தோஸி ஶ்விதம்

பிராம்மணன் 12ஆம் அத்தியாயத்தைப் படித்ததன் பலனால் இத்தகைய அழுவா ஆற்றல் பெற்றான்.

12ஆம் அத்தியாயத்தின் பலன் திவ்விய சக்திகளைப் பெறுதலும் மோட்சத்தை அடைதலுமாம்.

13. பதிமுன்றாம் அத்தியாய பலன்.. தென் நாட்டில் துங்கப்பத்திரை நதிக்கனையில் ஹரிலூரபுரம் என்ற நகரில் துர்மதீட்சன் எனும் அந்தனை வாழ்ந்து வந்தான். அவன் மனைவி துராசலை. அவன் கணவனைத் தினமும் கடுமையாக வைதுபடி தான்தோன்றியாக இருந்தான். ஒழுக்குங்கொட்ட அவன் ஓரிரவு நகருக்கு வெளியே காட்டி முன்பே நிர்ணயித்தும் கொண்ட ஓரிட த்தில் கள்ளக் காதலர்களுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அவர்கள் வெரும் வராததால் சிற்றின்பு மேட்டை மிகுந்து, அங்குமிங்கும் அலைந்து வெறுப்படுன் ஓரிடத்தில் அமர்ந்தான். ஒருபுளி அவன் மேல் பாய்ந்து உடலைக் கிழித்துக் கொண்றது. இறந்த பிறகு பாவச் செய்களின் பலனாக பல குறிஞ்கள் பயங்கர நரகத்தை அனுபவித்து பூலோகத்தில் சண்டாளாட் பெற்றனராகப் பிறந்தாள்.

இரு நாள் அவன் தன் ஊரிலுள்ள 'ஜ்ஞம்பகாதேவியின் ஆலயத்திற்குச் சென்றாள். அங்கு வாகதேவன் என்ற அந்தனை 13ஆம் ஆத்தியாயத்தின் பாராயனம் செய்து கொண்டிருந்தான். அதனைக் கேட்டவுடன் அவன் தன்

சண்டாள உடலை விட்டு திவ்விய வடிவம் கொண்டு மேலுலகம் சென்றாள்.

‘தோ தரயயோதசாத்யாய
முத கிரந்த மரா ரதம்
ததவு தத் ஸ்ரவணாதேவ
முக்தவா ஸ்வபச விஞ்சாத’“

14. பதினான்காம் அத்தியாயத்தின் பலன்: முன்பு, காஷ்மீர் நாட்டில் சௌரிய வர்மன் எனும் அரசன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் தனது நண்பனும் சிங்கள நாட்டு வேந்தனும் ஆசிய விக்கிரம வேதாளனுக்கு இரண்டு வேட்டை நாய்களைச் காணிக்கையாகக் கொடுத்தான். ஒரு நாள் அந்த இரு நாய்களையும் அழைத்துக் கொண்டு தன் நண்பர்களுடன் விக்ரம வேதாளன் வேட்டைக்குச் சென்றான். காட்டில் ஓரிடத்தில் விரைந்தோடும் முயல் ஒன்றைப் பிடிப்பதற்காக வேட்டை நாயை ஏவினான், அந்த நாய்கள் இரண்டும் வேகமாக ஓடி ஒரு முனிவரின் ஆசிரமத்தில் புகுந்தன.

அந்த ஆசிரமத்தில் ‘வச்சன்’ என்னும் சிறந்த முனிவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் கீதையின் 14 ஆம் அத்தியாயத்தை எப்போதும் பாராயணம் செய்து வந்தார். சீடர்களுக்கும் அதையே போதித்துக் கொண்டு வந்தார். அந்த ஆசிரமத்தில் சிங்கம் புலி முதலிய கொடுரே வன விலங்குகளும் தம் இயல்லை விட்டு ஏனைய விலங்குகளுடன் ஆனந்தமாக இருந்தன. அந்த முனிவரின் சீடன் நீர் கொணர்ந்து அவரின் கால்களைக் கழுவிய இடத்தில் பூமி சற்று சுரமாக இருந்தது. ஓடிக் கொண்டிருந்த நாயும் முயலும் களைப்படுத்தி அந்த சேற்றில் விழுந்தன. அந்த புனிதமான ஜலத்தின் சுரம்பட்ட உடனேயே நாயும் முயலும் தம் உடல் நீங்கி திவ்ய உடல் தாங்கி வானவூர்தியில் ஏறி வானகம் சென்றன. அதைப்பார்த்து வியந்த விக்ரம வேதாள வேந்தன், வியந்து முனிவரின் சீடனிடம் இவ்வாறு சொன்னான் ‘முன்பு மகாராஷ்டிர நாட்டில் பிரதயதகம்’ எனும் பட்டினத்தில் தீயவனான

கேசவன் என்னும் அந்தணனும் அவன் ஒழுக்கமில்லா மனைவி 'விலோபன' இருவரும் வாழ்ந்து வந்தான். விபச்சாரியான அவளை கேசவன் ஒரு நாள் கோபத்தில் அடித்துக் கொன்றுவிட்டான். பெண்ணைக் கொன்ற பாவத்தால் அவன் முயலாகப் பிறந்தான். அவன் மனைவி பெண்நாயாகப் பிறந்தாள். இப்போது இங்கு வந்த நாயும் முயலும் அவர்கள் தான். இந்த ஆசிரமத்தில் 'வச்சன்' என்னும் யோகி கிஷையின் 14ஆம் அத்தியாயத்தை தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து வருகிறார். எனவே அவரது புனிதமான கால் நீர் பட்டவுடன் அந்த விலங்குகளும் புனித மடைந்து விண்ணகம் சென்றன என்றான்.

சதுர்தசம் து அத்யாயம்
ஜூபாபி ப்ரத்யறும் ந்றுப
மதிய சரணாம்போஜ ப்ரக்டாவன ஜூலேஹடன்
சக்ரு த்ரிதிவ மா பன்னறு கனக்யா ஸறு பூபதே

சிஞ்யனின் சொற்களைக்கேட்டு அன்று முதல் அரசனும் கிஷையின் 14ஆம் அத்தியாயத்தைப் படித்து நாளைவில் பரமன் நிலையை அடைந்தான்.

14ஆம் அத்தியாயத்தால் தோழும் நீங்கும்; உயர்நிலை கிணக்கும்.

15. பதினெந்தாம் அத்தியாயம் பலன்: முன்பு கெளடநாட்டை நரசிம்மன் எனும் அரசன் ஆண்டுவந்தான், அவனிடம் 'சரசபேரன்' எனும் பண்த்தலைவன் இருந்தான். அவனுக்கு அரசனைக் கொன்று தானே அரசனாக வேண்டுமென்ற எண்ணம் உதித்தது. ஆனால் அவன் எண்ணம் ஈடோறாமலேயே அவன் நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்து போனான். பிறகு சிந்து நாட்டில் ஒரு குதிரையாகப் பிறந்தான்.

ஒரு வியாபரி அந்தக் குதிரையை 'நரசிம்மன்' அரசனிடமே விற்றான். அரசன் ஒருநாள் அந்தக் குதிரையின் மீதேறி காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்றான். அதனை ஒரு மரத்தில் கட்டிவிட்டு வழியில் தாகம் எடுக்கவே தண்ணீரைத் தேடிச்

சென்றான். களைத்து ஒரு கல்லின் மேல் அமர்ந்தான். அப்போது ஒரு பண ஒலைத் துண்டு காற்றில் மிதந்து வந்தது. அந்த ஒலையில் எழுதப்பட்டிருப்பதை அரசன் உரக்கப் படித்தான். அது கிடையின் 15ஆம் அத்தியாயத்தின் சலோகத்தின் ஒரு பாதியாகும். அதைக் கேட்டவுடன் மரத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த குதிரை திவ்வியவடிவம் கொண்டு வானகம் சென்றது. பிறகு அரசன் அருகில் ஒரு ஆசிரமம் இருப்பதையறிந்து அங்கு சென்று குதிரை உருமாறிச் சென்றதற்குக் காரண மென்ன என விளைவினான். அங்கிருந்த முனிவர் கிடையில் 15ஆம் அத்தியாயத்தின் ஒரு சலோகத்தின் பாதியைக் கேட்டதன் விளைவேயாகும் என்றார். அன்றிருந்து அரசனும் 15ஆம் அத்தியாயத்தை பக்கியுடன் படித்து, தூய நெருங்கிணைய் மோட்சத்தை அண்ந்தான்.

பாவங்களில் இருந்து விடுதலை, மோட்சத்தை விடுதலை என்றார்.

16. பதினாறாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: முன்று கூர்ஜூ நாட்டில் செளராஜாதிரம் எனும் நகரில் 'க' கூாஹா என்னும் அரசன் இருந்தான். அவரில் ம் மிகவும் வாரினம் வாய்ந்த 'அரிவர்த்தனம்' என்ற யானை ஒன்று இருந்தது. அது ஒரு நாள் சங்கிலிகளை அறந்ததுக் கொண்டு வார் மக்கள் மேல் பாய்ந்தது. மக்கள் அனைவரும் பயத்தால் நடுங்கினார். யானைப் பாகனும் அரசனும் பலவாறு முயன்றும் யானை கட்டுப்படவில்லை. 'சரசன்' என்னும் அந்தனை நிராயி கிடை சலோகங்களை ஐபித்த வன்னைம் அவ்வழியே சென்று கொண்டிருந்தான். மக்கள் தடுத்தும் கேளாமல், துணிச்சலுடன் மத யானையை நெருங்கிச் சென்று அதன் உடலை வருடத் தொடங்கினான். யானை அடங்கிப் போயிற்று. அரசன் வியப்புற்று அந்தனையை நெருங்கி அவனது பேராற்றலுக்குக் காரணம் விளைவினான். அவன் 'அரசே' நான் நாள் தோறும் கிடை 16ஆம் அத்தியாயத்தின் சில சலோகங்களை வாசித்து வருகிறேன் அதனால் எனக்கு இந்த சித்திகள் கிடைத்தன 'என்று கூறினான்.

கீதாயாறு ஹோட்சோத்யாயறு
ஸ்லோகான் கதிபயாநறும்
ஜபாபி ப்ரத்யறும் பூப
தேளைதாறு ஸர்வஸித்தயறு

அரசன் அந்தணனைத் தன் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்று சிறப்பித்தான். அந்தணனிடம் 16ஆம் அத்தியாயத்தை உபதேசமாகப் பெற்றான். அதன் மகினமயால் அந்தணன் அடைந்த சித்திகளை அரசனும் பெற்றான். கிதையின் 16ஆம் அத்தியாயத்தின் பலன் பல பராக்கிரமங்களை அடைதல், மோட்சத்தைப் பெறுதல்.

17ஆம் அத்தியாயத்தின் பலன்: முன்பு ஒருகாலத்தில் 'கூர்ஜூர' நாட்டைக் 'கட்கபாஹு' என்னும் அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவன் மகனிடம் 'துச்சாசனன்' என்னும் ஏவலன் ஒருவன் இருந்தான். ஒருநாள் அவன் மதயானையின் மேலேறிச் சென்று கொண்டிருந்தான். இனைவழியில் அந்த யானை அவனைக் கீழேதளிக் கொண்று விட்டது. பின் அவன் சிங்கள நாட்டு அரசனாகிய 'ஜெயதேவன்' சமஸ்தானத்தில் யானையாகப் பிறந்தான், ஜயதேவன் அந்த யானையைத் தன் நன்பனாகிய கட்கயாஹு-விற்கே காணிக்கையாகக் கொடுத்தான். கட்கபாஹு அந்த யானையை ஒரு கவியரசனுக்குச் கொடுத்தான். அந்தக் கவியரசன் அந்த யானையை மானவ நாட்டு மன்னனுக்கு விற்றுவிட்டான். சில நாட்கள் சென்ற பிறகு யானை நோய் வாய்ப்பட்டு மிகுந்த துன்பமடைந்தது. நோய் குணமாவதற்கு அரசன் பல சிகிச்சைகளைச் செய்தான். ஆயினும் நோய் குணமடையவே இல்லை. ஒரு நாள் அரசன் அதைப் பசர்க்க வந்தபோது யானை இவ்வாறு கூறியது, 'அரசே! மருந்துகளால் என் நோய் தீராது. கிதையின் 17ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயனைம் செய்வோரை இங்கே அழைத்து வந்தால் மட்டுமே என் நோய் திரும்' என்றது.

கிதா ஸப்ததசாத்யா ஜாபகம் த்விஜமானய
தேநாயம் மாமகோ ரோகறு சாம்யத்யத்ர ந ஸம்சயறு.

அரசனும் அந்தணன் ஒருவனை வரவழைத்து 17ஆம் அத்தியாயத்தைப் படிக்கச் செய்தான். மந்திரிக்கப்பட்ட நீரை யானையின் மேல் தெளிக்கச் செய்தான். உடனே .யானை நோய் நீங்கி திவ்ய வடி வம் பெற்று மோட்சத்தை அடைந்தது. அதைப்பார்த்த மாளவ் மன்னன் நரவர்மாவும் 17ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்த வண்ணம் மிகச்குறுகிய காலத்திலேயே மோட்சத்தை அடைந்தான்.

கிடை 17ஆம் அத்தியாயத்தின் பலன், சகல வியாதிகளும் நீங்குதல், மோட்சம் அடைதல்.

18. 18ஆம் அத்தியாய பலன்: மேருமலைச் சிகரத்தில் 'அமராவதி' நகரில் தேவேந்திரன் 'சசிதேவியுடன்' ஒரு சமயத்தில் வீற்றிருந்தான். தேஜஸ் மிகுந்த பரமபுரஷன் ஒருவனை விஷ்ணுவின் ஏவலர்கள் அங்கே அழைத்து வந்தனர். தேவேந்திரன் அவனது பேரொளியால் கண்கூசி அரியணையிலிருந்து கிழேவிழுந்து விட்டான். விஷ்ணுவின் ஏவலர்கள் அந்த ஒளி பொருந்திய புருஷனை அரியணையில் அமர்த்தி மகுடம் குட்டி னர். மங்கள வாத்தியங்களை வாசித்துப் பாடல்களை பாத த தொங்கினர். தேவேந்திரன் அந்த அதிசயத்தைப் பார்த்து வியந்தான். யக்ஞம். யாகம், தானதர்மங்கள், புண்ணி த்தலங்களை தரிசிப்பது போன்ற எவற்றையுமே செய்யாத இவனுக்கு இத்தகைய மகோன்றை நிலை எவ்வாறு கிணத்தது என்னும் ஐயப்ராடு இந்திரனை வாட்டியது. உடனே இந்திரன் வைகுந்தம் சென்றான். விஷ்ணுவிடம் விவரத்தைக் கேட்டான். கிடையின் 18ஆம் அத்தியாயத்தை அவன் எப்போதும் படித்ததால் அவனுக்கு அப்பதவி கிணத்தது என விஷ்ணுபகவான் கூறினார்.

ஐபத்யஷ்டாதசாத்யாயே

கீதாநாம் ஸ்லோகபஞ்சகம்

யத்புண்யேந ச ஸம்பாப்தம்

தவ ஸாம்ராஜ்யமுத்தமம்

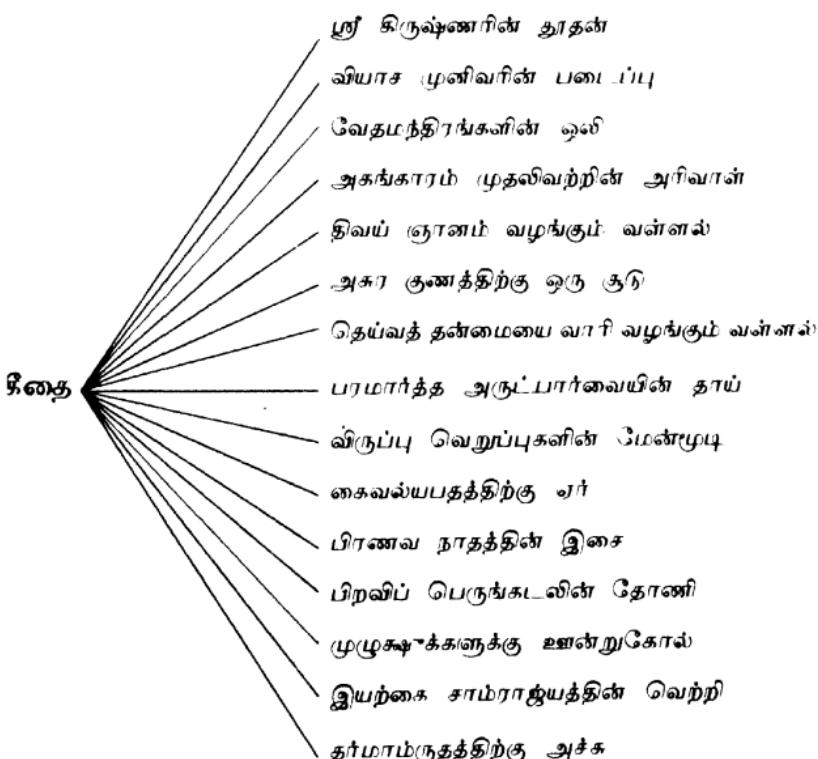
அதனைச் சேட்ட வு. னே தேவேந்திரன் ஓர் அந்தன வோடம் பூண்டு கோதாவரி ஆற்றங்கரைக்கு வந்து, அங்கு, 18ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்யும் ஓர்

அந்தணானுக்குப் பணி விடைசெய்து, கீதையின் 18ஆம் அத்தியாயத்தை அவனிடம் பயின்றான். இந்திரபதவி உட்பட அனைத்தையும் துச்சமெனக் கருதி இறுதியில் விஷ்ணு பகவானை அனுந்தான்.

எனவே 18ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்வதால் எல்லாவேள்விகளின் பலனும், புண்ணியச் செயல்களின் பலனும், மோட்சமும் கிடைக்கும்.

இப்படியாகக் கீதை அத்தியாயங்களின் மகிழ்ச்சை முன்பு திருமகளுக்குத் திருமால் கூறினார். பிறகு பார்வதி தேவிக்குப் பரமசிவன் புகன்றார்.

கீதையின் பலவீத வடிவங்கள் (POLYMORPHISM)

கிடையின் சுருக்கம்

பகவத் கிடையில் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும், அத்தியாயத்தின் மையப் பொருளைத் தெரிவிக்கும், சாரத்ஷை வடித்துத் தரும் மிக முக்கியமான ஒரு சலோகத்தை, எடுத்து அதன் பொருளை இங்கே தந்துள்ளோழன். கிடையின் சாரத்தை அறிய விரும்புவோர்க்கு இது மிகவும் பயன்படும்.

1. ந காங்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகாணி ச
கிம் நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம் போகர் ஜி விதேன வா
(1-32)

கண்ணாரிராணே நான் வெற்றியைபோ, ராஜ்யத்தையோ
உலகியல் இன்னங்களைபோ கோருமா? கே. நாமக்கு
ராஜ்யம், போகங்கள், வாழ்க்கையினாலே என்ன பயன்?

2. ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசிந்
நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூயறு
அஜோ நித்யற்ற ஸாஸ்வதோயம் புராணோ
ந ஹன்யதே ஹன்யமாண சரே (2-20)

இந்க ஆண்மாவிற்கு பிறப்பு இல்லை, அது ஒரு சமயத்தில் இருந்து புதிதாக மறுபாட்டும் வருவது மில்லை. அது பிறப்பில்லாதது, அழிவில்லாதது, நிலையானது, மிகவும் தொன்மையானது. சர்வம் கொல்லப் பட்டாலும் அதனைக்கொல்ல முடியாது.

3. யஸ்தவிந்தரியாணி மனஸா நியம்யாரபதோ(அ)ர்ஜு ன
கர்மேந்தரியைற் கர்மயோகமஸக்தஸ் விசிஞ்யதே (3-7)

அர்ஜுனனே எவ்னொருவன் மனத்தால் புலன்களை அடக்கி, வினைப்புலன்களால் (கர்மேந்திரியங்கள்) கர்மயோகத்தை மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் கண்டிடிப்பானோ அவனே மிகச் சிறந்தவன்

4. ப்ரஸ்மார்ப்ளைம் ப்ரஸ்மாறவில் ப்ரஸ்மாக்ளெளி ப்ரஸ்ம
ப்ளை இாதும்
ப்ரஸ்மைவ தேன கந்தவ்யம் ப்ரஸ்மகர்ம ஸமாதினா. (4-24)

ஹோமந்திற்குத் தேவையான ஹவிஸ் (அன்னம்) ஹோமாக்னி, ஹோமம் செய்பவன் ஆகிய எல்லாவற்றையும் பிரம்மமாக அறிபவன் அத்தகைய சித்தம் ஒருமித்த தன்னமயால் பிரம்மத்தையே அடைவான்.

5. ப்ரஸ்மண்யாதாய கார்மானி ஸங்கம் தயக்த்வா கரோதி யறு
விப்யதே ந ஸ பாபேன பத்மபத்ரமிவாம்பஸா (5-10)

எவ்னொருவன் எல்லா செயல்களையும் இறைவனிடம் ஒப்படைத்து பலன் கருதாமல் செய்வானோ, அவன் பாவத்தால் தீண்டப்படாமல் நீர் ஒட்டாத தாமரை போல் இருப்பான்.

6. சனைறு சனைருபாமேத்புத்யா த்ருதிக்ருஷ்ண
ஆத்மஸம்ஸ்தம் ஸனைறு க்ருத்வா ந சிஞ்சிதபி சிந்தயேத்
(6-25)

துணிவுடன் மனத்தை மெல்லமெல்ல வெளி விஷயங்களில் ஈடுபடாமல் செய்ய வேண்டும். அத்தகைய மனத்தை ஆன்மாவில் நிலைபெறச் செய்து காட்சிப் பொருள்களை நினைக்காதிருக்க வேண்டும்.

7. பத்தறு யாதாம் நான்யத்கிஞ்சிதஸ்தி தனஞ்ஜூ
யமி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸசித்ரே ஸனிக்ளா இவ. (7-7)

அர்ஜுனனே என்னை விட வேறுபட்டது இவ்வுலகில் வேறொன்றும் இல்லை. இவ்வுலக மனத்துமே நூலில் மனிகளைப்போல என்னுள் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

8. ஓமிதி ஏகாக்ஷம் ப்ரஸ்ம வ்யாறூரன் பாஸ்துஸ்மர
யறு ப்ரயாதி த்யஜன்தேறும் ஸ யாதி பாமாம்கதிம் (8-13)

எவ்னொருவன் என்னைப் பரபிரம்மாவைக் குறிக்கும் 'ஓம்' என்ற அக்ஷரத்தை உச்சரித்தபடி என்னை தியானித்தபடி

உயிரை விடுகிறானோ அவன் அணைத்திலும் சிறந்ததான வீடுபேற்றை அணவான்.

**9. அளச்யாஸ் சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜாரஹ் பர்யபாஸதே
தேஹம் நித்யாபியுக்தாளாம் யோககேஷம் வழாம்யாஹம்**

(9-22)

எவ்னாருவன் வேறெவற்றின் மீதும் பற்றில்லாமல் எப்போதும் என்பால் நிட்டையுடன் இருக்கின்றானோ அவனது யோககேஷ மங்களை நானே கவனித்துக் கொள்கிறேன்.

**10. யத்யத்யிழுதி மத்ஸத்வம் ஸ்ரீமதூர்ஜிதமேவ வா
தத்ததேவா வக்ச த்வம் மய தேஹோம்ச ஸம்வம் (10-41)**

எந்த பொருளாயினும் ஜகவரியத்துடனும் மிகுந்த ஒளிபொருந்தி யதாகவும், மிகுந்த உற்சாத்துடன் கூடியிருக்குமோ அவை என் ஒளி அம்சத்திலிருந்து வெளியாயிற்று என்பதை நீ உணர்வாயாக!

**11. மத்க்மக்ருஞ் மத்பரமோ மத்பக்தஹ் ஸஸ்கவர்ஜிதஹ
ஸிர்வைஹ் ஸர்வபூதேஹ் யஹ் ஸ மாமேதி பாண்டவ. (11-55)**

அர்ஜானனே ! எனக்குப் பிரியமானவற்றை எவன் செய்வானோ, எவன் என்னையே இறுதியில் அடைய வேண்டிய பொருளாகக் கருதியிருப்பானோ, எவன் என்பால் பக்தியுடன் இருப்பானோ, எவன் காட்சிப் பொருள்களில் சடுபாடின்றி எல்லா உயிர்களிடத்தும் பகையை இன்றி இருப்பானோ அப்படிப் பட்டவன் என்னையே அணவான்.

**12. ஸந்தஷ்டஹ் ஸததம் யோகீ யதாத்மா த்ருடநிச்சயஹ
ஸ்யர்ப்பிதமனோ புத்திஃ யோ மத்பக்தஹ் ஸ மே ப்ரியஹ (12-14)**

எப்போதும் சந்தோஷமாக இருப்பவன், யோகி, மனத்தை அடக்கி ஆள்பவன், அசைக்க முடியாத நிச்சயமான புத்தியுள்ளவன், என்னிடம் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மனத்துடன்

உள்ளவனான என் பக்தனாக ஆகியோரே எனக்குப் பிரியமானவர்கள்.

**13. கோத்ரக்ஞம் சாபி மாம் வித்தி ஸர்வகோத்ரோஹா பாரத
கோத்ரகோத்ரக்ஞயோர் ஞானம் யத்தல் ஞானம் மதம் மம**
(13-32)

அர்ஜானனே! எல்லா கோத்ரங்களிலும் (தேகம் உடல்) இருந்து கோத்ர ஞானாக நானாக என்னிடி இந்த உடல் ஆண்மா இவற்றைப் பற்றிய ஞானமே உண்மையான ஞானம் என்பது என் கருத்து.

**14. நான்யம் குவோப்யஸ் கர்த்தாம் யதா த்ரஷ்டாதுபயஸ்யதி
குவோப்யஸ் பாம் வேத்தி மத்பாவம் ஸோ(அ)திகங்கதி** (14-19)

எவ்னாருவன் விவேகத்துடன் திரிகுணத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கர்த்தாவை எவன் தரிசிக்கிறானே, மற்றும் தன்னை திரிகுணத்திற்கு வேறுபட்டவனாக உணர்கிறானே அவன் என் ஸ்வரூபத்தை (பிரம்ம ஐக்கியத்தை) அடைகிறான்.

**15. பிர்மானமோஹா ஸிதலஸ்கதோஹா
அத்யாத்பித்யா விவில்ருத்தகாமாஹா
த்வந்தவர்விமுக்தாஹா ஸாக துக்கஸம்ங்குஊர்
கச்சந்த்யஸுடாஹ் பதம்யம் தத - (15-5)**

அபிமானம், மோஹம் இல்லாதவன், உலகச் சேர்க்கையால் உண்டான தோஷங்களை வென்றவன், எப்போதும் ஆத்மசிந்தனையுடன் இருப்பவன், ஆசைகளற்றவன், இன்ப துன்பங்கள் இல்லாதவன், விவேக முடையவன் ஆகியோர் அழிவில்லாத பிரம்மத்தை அடைவர்.

**16. யஹ் சாஸ்திரவிதிம் உத்ஸ்ருத்ய வாத்தே காயகாதஹ
ந ஸ வித்திம் அவாப்ஸோதி ந ஸாகம் ந பாம்கதிம் - (16-23)**

எவன் சாஸ்திரங்களுக்கு மாறாக நடந்து கொள்கிறானோ அத்தகையோன் ஞான சித்தியோ, சுகமோ, மோகஷத்தையோ அடைய முடியாது. (சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி

தெய்வத்தன்மையைப் பெற்று அசுரத்தன்மையைக் கைவிட வேண்டும் என்பது பொருள்)

17. ஸத்யவழுருபா ஸர்வஸ்ய சாத்தா பவதி பாரத
சாத்த மயோ அயம் புகுஷே யோ யச்சாத்தஹ்ஸ

எவ ஸஹ - (17-3)

அர்ஜு-னனே! எல்லா உயிர்களுக்கும் முற்பிறவியின் பயனால் உருவாகிய கரணத்தை அனுசரித்து குணம் வாய்க்கும். ஜீவன் குணமயமாக இருக்கின்றான். எவளொருவன் எத்தகைய குணம் பொருந்தியிருக்கிறானோ அத்தகைய ரூபத்தையே அடைந்தவனாகிறான். (ஆதலால் எல்லோரும் முயற்சித்து சத்வகுணத்தையே கடைபிடித்து இறுதியில் அதற்கும் அப்பாற்பட்ட குணமற்ற நிலையை யடைய வேண்டும்)

18. ஸர்வ துர்மான் பரித்யஸ்ய மாமேகம் சாணம் வாஜு

அறும் த்வாம் ஸர்வபாபேப்யோ மோகநிஷ்யாமி மா கசஹ

- (18-66)

எல்லா செயல்களையும் காட்சிப்பொருள்களையும் விடுத்து என்னையே அனைக்கலம் அனைவாயாக! அப்படி சரணனைந்த உன்னை எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலை செய்கிறேன். எனவே சோகத்தை விட்டொழி!

கிடையீன் உட்பொருள்

பாண்டவ, கெளரவ யுத்தம் உண்மையில் ஒவ்வொருவரின் இதயத்திலும் தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் இடையே. நியாயத்திற்கும் அநியாயத்திற்கும் இடையோ. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நடைபெறும் போரேயாகும். அப்போரில் திடத்தன்மையுடன் கூடிய புத்தி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தூய்மையாக இருக்கிறதோ விவேகத்துடன் கூடியிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு மனிதனுக்கு வெற்றி கிடைக்கும். எனவே உபநிஷத்துக்கள் அவற்றை சாரத்தியாக உவமித்துக் கூறினார்.

தேர் சேரவேண்டிய இடத்திற்குத் தடங்கல் இல்லாமல் சேரவேண்டுமெனில், கரடுமுரடான் பாதையை தெரிந்தெடுக்காமல் நல்வழியில் செலுத்த வேண்டும். அதற்கு தேரோட்டி சிறந்த அறிவாளியாகவும், வல்லவனாகவும் இருத்தவ் வேண்டும். கண்ணபிரானைப் போன்ற ஒட்டுளர் கிடைத்தால் வாழ்க்கை வண்டி மோசும் என்னும் இலக்கை அடையாமலா இருக்கும்? அர்ஜூனனின் பெரும் பேறு காரணமாக தேரோட்டியாகக் கிடைத்தான். கடமையை கைவிட்டு தர்மத்தை தவறவிட இருந்த அர்ஜூனனை தனது குத்திரத்தால் நல்வழியில் நடத்தினான் கண்ணபிரான். அவரது போதனையே பகவத் கிடை. அவ்வாறே இதயக்கோயில் முழுமையான ஆண்மீகச்சிந்தனை, தூய எண்ணம், கடமையில் ஈடுபட்டுள்ள மனம் இவற்றை போதிக்கும் போதனையும் பகவத்கிடையதே யாகும். கிடையின் உட்பொருள் இதுவே, அர்ஜூனனைப் போன்று புனிதமான ஜீவி தன் வாழ்க்கை ரதத்தின் கடிவாளத்தை பரமாத்மாவின் கைகளில் ஒப்படைத்து விட்டால், அவனின் அருளால் மோசுமெனும் இறுதி இலக்கை எளிதாக அடையவியலும்.

கிடையின் இரகசியப்பொருள் இங்கு கிழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது..

குருகேஷத்ரம் - இதயக் கோயில்

அர்ஜூனனின் ரதம் - சரீரம்

சாரதியான கிருஷ்ண பரமாத்மா - பிரக்ஞஞ்சுடன் சூடிய புத்தி (பரமாத்மா)

தேரில் அமர்ந்த அர்ஜூனன் - சஞ்சலமான மனம் (ஜீவன்)

குதிரைகள் - இந்திரியங்கள்

கெளரவர்கள், எதிரிப்படைகள் - காமம், வெகுளி, விருப்பு வெறுப்பு, மமதை முதலிய துர்குணங்கள்.

அர்ஜூனனின் விழு - சாதனை (நான்கு வழிகளில்)

சஞ்சயன் - விவேகம்

திரிதராஷ்டிரன் - அவிவேகம், அறியாமை

துரியோதனன் - காமம்

பகவத் கிடை - ஜீவனைக் குறித்து மனதைக் குறித்து, பிரக்ஞங்குடல் புகட்டும் அறிவுரை.

முதல் ஆறு அத்தியாயங்கள் - (கர்மஷட்கம்) கேட்டது இரண்டாம் ஆறு அத்தியாயங்கள் - (பக்திஷட்கம்) மனனம் முன்றாம் ஆறு அத்தியாயங்கள் - (ஞானஷட்கம்) தியானம்

வாழ்க்கை ரத்தை ஜம்புலன்களின் வழி செலுத்துதலே பந்தம்., தெய்வமார்க்கத்தில் நடத்துதலே மோக்ஷம்.. இதுவே சிதா ரகசியம்.

சிதா தியான விழாரம்

ஸ்ரோகம் - ஆதிதாளம்.

1. பகவத்கிதோ ! தியான விழாரமு ! பக்தி நொநர்ப்பத ! பருகுன ரண்டி !
சொக்கக தானினி ! சூதனய்யெடு ! சுளு வகு த்ரோவனு ! ஜூபெதனுண்டி !
2. பாரத யுத்தபு ! பரிஸரபூமுல ! பயலுதேரின ! பாக்யம்பண்டி !
தீருடு வ்யாசலு ! ஸ்திரமுகநாடின ! திவ்யோ த்யான ! சேஷ்டரமுனுண்டி !
3. ரஹினில க்ருஷ்ணுடு ! ரக்திதோ பார்த்துனி ! ரதமுனு நடிபின ! ரங்கம்பண்ட !
இஹபரசக்கர ! ஹேதுபூதமுலு ! னென்னியுயாதடி ! பன்னினதண்டி !
4. இவவைனதிபதி ! எயன்பதியெனயக ! ரம்புல பரிம்த ! ராஜிலுளண்ட !
சலவதமுகனுட ! சப்தசதம்புல ! ஸத்வர்சஷம்புலு ! செலகுன கண்ட !
5. எப்புடு வாடனி ! பூவுலுகண்ட ! எப்புடுகுள்ளனி ! பலமுலுகண்ட
-- குணமா ! கண்யவனிகி தூனி ! தலகோக கொன்னிடி !

கீரா ஜயந்தி

மனிதர்களைப் போல் பிறந்த நாள் விழா கொண்டாடிக் கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் கிடைத்தது. அதன் சிற்பியல்பினால்தான் அதற்கு அத்தகைய வெகுமதிப்பும் கொரவமும் கிடைத்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் போர்க்களத்தில் அர்ஜானங்குக்கு கிதோபதேசம் செய்த நாள். எனவே அந்நாள் மிக முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. ஸ்ரீராம ஜயந்தி, கிருஷ்ண ஜயந்தி, புத்த ஜயந்தி, தத்தாத்ரேய ஜயந்தி, சங்கர ஜயந்தி முதலிய விழாக்களைக் கொண்டாடும் தூய நாட்களில் அவதாரபுரஷர்களை மக்கள் எவ்வாறு பூசிக்கிறார்களோ கிதோ ஜயந்தியை முன்னிட்டும் கிதோ தேவியை அர்ச்சிக்கும் வழக்கம் உள்ளது. கிடையைப் பூசிக்கும் முறை இந்நாளில் முன்பே கூறப்பட்டுள்ளது. அந்நாளில் கிடையையும், கண்ணனையும், வியாசரையும், அர்ஜானனையும் அர்ச்சிப்பதோடு கீழ்க்கண்ட வழி முறைகளையும் பின்பற்றினால் நலம்.

1. பகவத் கிடையின் மொத்தம் 18 அத்தியாயங்களையும் தனிப்பட்ட முறையிலோ, அல்லது பலருடன் கலந்தோ பாராயணம் செய்தல் வேண்டும்.

2. கிடை தத்துவத்தை அறிந்த மகாங்களைக் கொண்டு கிடை சொற்பொழிவுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொள்ளவேண்டும். கிடை சொற்பொழிவுகளின் வாயிலாக கிடையில் இருக்கும் உயர்ந்த கருத்துக்கள் பரவுவது மட்டுமின்றி கிடையின் பால் அவர்களுக்குப் பற்று அதிகமாகும். அதன் பலனாக அவர்களுக்கு இல்லறத்துன்பங்கள் விலகி பரமானந்தத்தை அடைய ஏதுவாக இருக்கும். இதைவிட நாம் பிறருக்கு என்ன பேருதவி செய்துவிடமுடியும்? எனவே இத்தகைய பிரம்மவித்தையை வழங்குவதற்கும் கிதோ ஞானத்தைச் சீர்தூக்கிச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்கும் வழிவகை செய்து அதனால் சாமான்ய மனிதர்களை அவரவர் நியதிக்கேற்ப ஆன்மீக தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். அப்படிச்

செய்பவர்களுக்கு ஞான வேள்வி ஆற்றிய மாபெரும் புண்ணியத்தை அடைவது மட்டுமின்றி அவரவர் கண்ணபிராணின் அருளுக்குப் பாத்திரம் ஆவார்கள்.

3. சிறுவர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கு கிதைப் போட்டித் தேர்வுகளை ஏற்பாடு செய்து வெற்றி பெற்றோர்க்கு அன்று மாலை பொதுக்கூட்டத்தில் வெகுமதிகளை வழங்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வெகுமதிகள் கிதை தொடர்புடையதாக இருத்தல் நலம். இந்தத் தேர்வுகள் ஏதோ ஒரு வகையில் தீவிரமாக கிதையைப்படிக்கும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகிறது. மக்களிடையே நல்ல வகையில் ஊக்கமும் உற்சாகமும் பெருகுகிறது.

4. பொதுமக்களுக்கு கிதையின்பால் ஆர்வம் ஏற்பட கிதை (நாடோடி) 'புரர்' கதைகள், கிதையைப் பற்றிய ஹரிகதைகள், கதாகாலட்சேபம் முதலியவைகளை நடத்துதல் நலம்பயக்க வல்லது. கிதையை சங்கிதத்தோடு இசைத்தால் அப்படிப்பட்ட கல்வி கேள்விகளில் பொதுமக்கள் மிகுந்த ஈடுபாடு கொள்வார்கள். மக்களிடையே கிதையை அறிமுகப்படுத்த இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகும்.

5. கிதையின் சாரம், கிதையின் சிறப்பு இவற்றை துண்டுப் பிரசரமாக வெளியிட்டு மக்களுக்கு விநியோகிக்கலாம். கிதை இலக்கியத்தை விரிவாக பரப்புதல் இக்காலத்தில் மிகவும் அவசியமாகும், சக்தி உள்ளோர் ஜயந்தி நன்னாளில் கிதையின் பிரதிகளை மோசுத்தை அடைய விரும்புவோருக்கு சாதுக்களுக்கு, பச்தர்களுக்கு இலவசமாக விநியோகிக்கலாம்.

6. பலர் கூடும் வாய்ப்புள்ள ஓரிடத்தில் அவ்விடம் கிதையின் வெவ்வேறு பொழிப்புரைகள் கொண்ட நூல்களை, செய்யுள், உரைநடைத்தொகுதிகளை உபநியைச வடிவிலான கிதை நூல்களையும் கிதை சம்பந்தமான ஒலியங்களை ஒரு காட்சியாக அமைக்கலாம்.

7. கிதை பிறந்த நாள் மிகப்புனிதமான நன்னாள் ஆகையால், அந்நாளில் கிதை நூலையும், கண்ணபிராணையும், வேத வியாசரையும் அர்ஜுனனையும் அவர்களின் படங்களை

மலர்களால் அலங்கரித்து தேரின் மேலோ, சிறுவண்டியிலோ வைத்து மேளதாளங்களுடன் பழனைகளுடன் முக்கிய வீதிகள் வாயிலாக ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

8. முக்கியமாக கிடை பிறந்த நாளில் மக்கள் சில ஆண்மீக சபதங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும் நாள்தோறும் ஒரு அத்தியாயத்தையோ, சில சுலோகங்களையோ தவறாமல் படிப்பேன் என்று உறுதிபூணவேண்டும். அதன்படி அனுஷ்டானத்தைத் தவறாமல் கணபிடிக்கவேண்டும் ஓர் ஆண்டு கழிந்த பிறகு அதே கீதா ஜயந்தியன்றி ஆண்மீக வழியின் தன் முன்னேற்றத்தையும், கிடையை எந்த அளவிற்கு நாம் மனனன் செய்துள்ளோம் என்பதையும் நமது ஒழுக்கம் எந்த அளவுக்குத் தூய்மை அடைந்திருக்கிறது என்பதையும் நாமே எடைபோட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கிடைக்கு ஆற்றும் தொண்டு சிறிதளவேயாயினும் அது இறைவனுடைய தொண்டு என்றும், சிறிதளவே பிராச்சாரம் செய்யினும், அது இறைவன் கைங்கரியம் என்றும் நினைத்து, முழுக்காக்களுக்கு கீதா ஞானத்தைப் பரப்புவதற்கு துணை நிற்க வேண்டும். தாழும் ஈடேறி பிறரையும் ஈடேற்றி கண்ணனின் அருளுக்குப் பாத்திரர்கள் ஆவோமாக !

கீதா மங்கள ஹாரத்தி

I. தெஹுங்கு ஆரத்தி (ஆதிதாளம்)

1. பாவன கீதாமாதா ஜய மங்கள ஹாரத்தி கை கொனுமா
2. பக்தஜனாவனி பந்தவிமோசனி பவபய ஹாரினி பவ்யதாயன் (பாவன)
3. ஸர்வலோக ஸம்ரக்ஷனி கீதா ஸர்வதேவ ஸம்சேவித ஜனனீ சாந்தி விதாயனி ஸத்யப்ரதாயனி ஸத்வ குணாலய ஸச்சரிதா (பாவன)

- II. 1. மங்கலம்பிசே சேகொலு மம்மா ஓ பகவத் தோ மாதா,
ஸ்ரீபகவத்தோ மாதா (யங்)
2. சங்கதாருவகு ஞானா ஸ்ரீகுதிலோ
வெளிகெடி ஸ்ரீயோதிவி ஸ்ரீவே காதா
பாம பாவழுளி தியாளமுசேத விகேஷபமு
தொலவிம்பக்டே (யங்)
3. பார்த்துவி நெபமுள முரளிக்குஷ்ணமுடு
கவியாளவலுமு பாவிம்ப
ஆர்த்தி நாசா மகுந் ஞான ஸ்ரீயோதிவி
ஸ்ரீபமு ஸ்ரீகமுலகு (யங்)
4. ஸுடவஸ்தலகு சாக்ஷி ஸ்ரீ ஸுடு குணம்புஜலேகுண்டு
வாடவந்வது அஜுபவ சொல்வி பாயாளந்தமு ந்யக்டே (யங்)

சம்ஸ்விருதத்தில் :

1. ஜூயது ஜூயது தோ விருஷ்ண வக்ந் ப்ரபுதா
ஜூயது ஜூயது தோ ஸர்வலோகக மாதா
ஜூயது ஜூயது தோ ஈதவஸம்பத ப்ரபுதா
ஜூயது ஜூயது தோ விஸ்வாந்தி ப்ரஸரிதா.

பொருள் :

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் முகார விந்தத்தினின்றும் தோன்றி,
இவ்வுலகனைத்தையும் காப்பாற்றும், தாயாக. பக்தியை,
முக்தியை அளித்து, உலக சாந்தி நிலைநாட்டும் கிடைக்கு
ஜயமுண்டாகட்டும்.

2. மங்களம் ஸ்ரீ குருகேத்ரேஷ போகாவி விழாரிவி
பார்த்தஸாதிருபாய தோச்சார்யாய மங்களம்

பொருள்:

குருகேத்ர போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனின் ரதசாரதியாய்,
கிடையின் ஆசிரியராய் நின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணமுர்த்திக்கு மங்களம்
உண்டாகட்டும்.

ஹிந்தியில் :

1. ஜூய் பகவத்கீதே ஜூயபகவத்கீதே ஹுரி ஹிய
கயல் விறூரினி கந்தா சுபரிதே (ஜூய)
2. கார்ம கமர்ம ப்ரகாசினி காசக்திஹூரா தத்வ
ஞான விகாசினி வித்யா பிரம்பரா (ஜூய)
3. நிச்சல பக்த விதாயினி நிர்மல மலஹூரி
சாணாஹஸ்ய ப்ரதாயினி சபவிதிகக்காரி (ஜூய)
4. ராகத்வேஷவிதாரினி காரினி மோதலதா
பவ பயஹூரினி தாரினி பரமானந்த ஸத்ப்ரதா (ஜூய)
5. ஆகா பாவ விகாசினி நாசினி தமரஜனீ
தைவீ சத்குணதாயனி ஹுரிசிகாசஜனீ (ஜூய)
6. குமதா த்யாகசிகாவனி ஹுரிமுகரி வாணி
ஸகல சாஸ்த்ரக் ஸ்வாயினி ச்ருதியோங்கி ராணி (ஜூய)
7. தயாகதா பாசாவனி மாது ! ஹுரிபதப்ரேம
தான்கா அபளோகர்ணஜய (ஜூய)

பொருள் :

விள்ளு பகவானின் இதயக்குமலத்தினின்றும் மலர்ந்ததும்,
அழகானதும், மிகவும் புனிதமானதும், கர்மரகசியத்தை
போதிப்பதும், காமத்தின் சக்தியை உருத்தெரியாமல்
செய்வதும், தத்வ ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதும்,
பிரம்மவித்யா ஸ்வரூபினியாய், தூய பக்தியை
உண்டாக்குவதற்கும், சம்சார புற அழக்குகளைப் போக்குவதும்,
'சரணாகதி'யின் ரஹஸ்யத்தைப் போதிப்பதும், எல்லா
விதமான சுகங்களையும் அளிப்பதும், ராகத்வேஷங்களை
தொலைப்பதும், எப்போதும் பரமானந்தத்தை அளிப்பதும்
சம்சார பயத்தைப் போக்குவதும், ஜீவர்களை
கடைத்தேற்றுவதும், அசரகுணத்தைப் போக்குவதும்,
ரஞ்ஜோதமோ குணங்களைக் கிழித்தெறிவதும், தெய்வத்

தன்மையை உண்டாக்குவதும், பசுவத் பக்தர்களுக்கு அலங்காரமாக இருப்பதும், சமத்வம், தியாகம் இவற்றைக் கற்றுக் கொடுப்பதும்; விழ்ஞா பகவானின் முகத்தினின்றும் உதித்ததும், அனைத்து சாஸ்திரங்களையும் தன்னுள்கொண்டு, ச்ருதிகளிக்கு ராணி போன்று ஒளிர்வதும், தனை எனும் அமிர்தத்தை ஹரிபாத பத்மங்களில் எமக்கு ஈடுபாடு உண்டாக்கும் தாயே ! எங்களை உன் வழிக்கு அழைத்துக் கொள்வாயாக ! உனக்கு மங்களம் !

கிடையைப் பாராயணம் செய்யும் முறை

கிடையைப் பாராயணம் செய்யத் தொடந்கு முன்பாக கிழுள்ள கலோகங்களை உச்சரித்த வண்ணம் வணங்குதல் வேண்டும்.

ஓம் ஸ்ரீ விருந்தா பாரிரம்போ நமந.

1. ஓம் கக்ளாம்பதாம் விழ்ஞாம் சமிவர்ணம் சதுர்புறம் பிரஸன்ன வதஙம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்ஞோப சந்தயே.
2. ஓம் அகண்டமண்டலாகாம் வ்யாப்தம் யோ சாசாம் தத்பதம் தர்சிதம் யோ தஸ்மை ஸ்ரீஞ்சுவேநமந.
3. ஓம் க்ருந்தாம் கயைத்ராகும் புண்யச்சவா கீர்த்தஙம் வாஸாதேவம் ஜகத்யோவிம் நெளவி நாராயணயம் இநம்.
4. ஓம் வ்யாஸாய விழ்ஞாபுராய வ்யாஸநுபாய விழ்ஞாவே நயோவவ ப்ரம்பதிதயே வாசிஷ்டாய நபோ நமந.
5. ஓம் நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நாம்சவ நரோத்தமம் தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜூ முதிரேத்.

இப்படியாகச் கலோகங்களை உச்சரித்த வண்ணம் வணங்கிய பிறகு பகவானாகிய கண்ணபிரானையும். வேதலியாச மகரிஷியையும் கிடை நூலையும் பக்தியுடன்

பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு கீழ்க்கண்ட பாராயணம் செய்ய வேண்டும். (பாராயணம் செய்யும்போது சுலோகங்கள், அத்தியாயங்கள் இவற்றின் எண்ணிக்கையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், மனம் இறைவனிடத்தும், கிடையின் பொருளிலும் வயித்துள்ளதா என்பதை அவ்வப்போது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் குருகோத்ர போர்களத்தில் இருபடைகளுக்கிடையில் தேர் மேலே அமர்ந்து பரிதாப முகத்துடன் நோக்கும் அர்ஜு-னனுக்கு உபதேசம் செய்யும் கண்ணன் காட்சியை மனதில் நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டும். தன்னை அர்ஜு-னனாகக் கருதிக் கொண்டு கண்ணன் தனக்கே போதிப்பது போல் மனதில் எண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறாக பாராயணம் செய்யும் மனம் எந்த அளவு ஒருமைப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்குப் பாராயண பலனும் இருக்கும்.)

செய்யும் முறை :

வலதுகை மோதிர விரலில் தர்ப்பையை அணிந்து கையில் நீரை ஏந்தி. கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லி, பிறகு நீரை தட்டில் விடவேண்டும்.

ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீ பகவத் கிதா சாஸ்தர மஹா மந்தரஸ்ய ஸ்ரீ வேத வ்யாஸோ பகவான் ருதிலுமி, அனுஷ்டுப் சந்தஹ, ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா தேவதா அசோச்யான் அன்வ சோசத்வமிதி பீஜம், ஸர்வதர்மான் பரித்யஞ்ய மாமேகம் சரணம் வர்ஜேதி சந்தஹ, அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோகஷ்வியாமி மாக இதி கீலகம், பச்சிதஹ, ஸர்வதூர்காளி மத்ப்ரசாதாத்ரிஷ்சீதி கவசம், கிரீடினம் கதினம் சக்ர ஹஸ்தமித்யஸ்தரம், அநாதி மத்யாந்த மநந்தலீர்ய மிதி தியானம், ஞான யக்ஞேன பகவதாராதாளார்த்தே ஸ்ரீ கிருஷ்ண ரமாத்மப்ர்த்யர்த்தே கிதா பாராயணே ஒபே விநியோகஹ.

(பிறகு கரந்யாச அங்கந்யாசங்களைச் செய்ய வேண்டும். தனது உறுப்பிக்களிலும் பரம்பொருளும் அதன் சக்தியும் நிறைந்து இருப்பதாக எண்ணிக்கொள்வதே 'நியாசத்தின் நோக்கம். பாராயணம் செய்பவன் மந்திர மயமாகி அவ்வவ்

மந்திரங்களால் பாதுகாக்கப்படுவான். அவனது அகமும் புறமும் தூய்மையடையும். திவ்ய பலம் கிடைக்கும். சாதனை இடையூறின்றி நடந்து முடிந்து பெறற்கரிய பேறு கிடைக்கும்) காந்தியாசம்:

**நநாம் சின்தந்தி சஸ்த்ராவி
நநாம் தறுதி பாவகறு - இத்யங்குஷ்டாப்யாம் நமஹு..**

(இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லி இரண்டு கைகளின் பெருவிரல்களை இரண்டு ஆள்காட்டி விரலால் தொடவேண்டும்.

**ந சௌம் க்லேதயன்த்யபோ
ந சோஷ்யத் யாருதஹு - இதி தங்களிப்யாம் நமஹு.**

(என்று சொல்லி இரண்டு ஆள்காட்டி விரல்களை இரண்டு பெருவிரல்களாய் தொடவேண்டும்.

அச்கேத்யோயமதாற்யோயமக்லேத்யோ(அ)சோஷ்ய ஏவச - இதிமத்யாப்யாம் நமஹு..

என்று இரண்டு பெருவிரலால் இரண்டு நடுவிரல்களையும் தொடவேண்டும்.

**தித்யறி ஸர்வ கதறி ஸ்தாஸுரசவோயம்
ஸநாதாஹு - இத்யநாமிகாப்யாம் நமஹு**

(என்று இரண்டு பெரு விரல்களைக் கொண்டு இரண்டு மோதிர விரல்களையும் தொடவேண்டும்)

**பஸ்ய பே பார்த்தருபாவி சதசோத
ஸபாஸ்ரஹு - இதி கனிஷ்காப்யாம் நமஹு.**

என்றவாறு ரெண்டு கட்டை விரலால் ரெண்டு சிறு விரல்களையும் தொடவேண்டும்.

**நாடாவிதாவி தியாவி நாடா வர்ணா
க்ருதவீச - இதிகாநல காப்ருஷ்டாப்யாம் நமஹு.**

என்று சொல்லியபிடி வலதுகையின் கீழ் இடதுகையை வைக்க வேண்டும் அதாவது உள்ளங்கைபின் புறமாக திருப்பி வைத்து ஸ்பரிசிக்க வேண்டும்.

அங்க நியாசம்

ஈடும் சின்தந்தி சஸ்த்ராவி ஈடும்
தற்பி பாவகறை - இதி ஹ்ருதயாய் நமறு.

(என்று வலது கையால் இருதயத்தைத் தாக்க வேண்டும்.)

ந சைனம் கலேதயாபோ ந சோஷயதி தலையைத் தொடவேண்டும்.

அச்சேத்யோ அயதாற்ற யோ
யங்கேத்யோ அசோஷ்ய ஏவ
இதி சிகாய வழுப்

என்று சொல்லி குடுமியைத் தொடவேண்டும்.

நித்யற்ற ஸர்வ கதறு ஸ்தாத்ராறு
அகலோயம் ஸநாதாறு - இதி கவசாயறும்

என்று சொல்லியவாறு வலதுகையால் இடது புஜத்தையும் இடதுகையால் வலது புஜத்தையும் தொடவேண்டும்.

பஸ்யமே பார்த்த ரூபாவி சுத்சோந
ஸஹஸ்ரறு இதி நேந்த்யாய வெளாவுப்

என்று ஒதி வலதுகையால் கண்களைத் தொட வேண்டும்.

நாநாவிதாவி திம்யாவி நாநா வர்ணா
க்ருதவிச - இதி அஸ்த்ராய பட்

என்று ஒதி வலதுகையைத் தலையைச் சுற்றி ஆள்காட்டி இடவிரல்களால் இடதுகை மீது தட்ட வேண்டும்.

(இவ்விதம் நியாசம் மனத்தை அலையவிடாது ஒரு நிலைப்படுத்தி பக்தியுடன் தியாவிக்க வேண்டும்)

தியானம்: மகாபாரதம்-

“பாராசர்ய வசறு ஸ்ரோஜ மயவம் கீதார்த்த கந்தோத்துபம்
நாநாக்யானக கேசாம் ஹரிகநா ஸம்போதனா போதிநம்
வோகே ஸற்றுள ஷப்பதை ரஹ ரஹாற் பேரியானம் முதா
பூயாத் பாரத பங்கழும் கலிமல ப்ரத்வம் நறும் ஸ்ரேய லே”

வேதவியாசரின் அருள்வாக்கு என்னும் திருப் பொய்கையில் பிறந்தது. மிகவும் தூய்மையான கிதையின் பொருள் எனும் நறுமணத்தை உடையது. நாநாவிதமான இதிகாசங்கள் எனும் பூந்தாதுக்களை உடையது. பகவத் கிதை உபதேசங்கள் எனும் மலரிச்சியைக் கண்டதும், நல்லார் எனும் வண்டுகளால் இடைவிடாமல் பருகப் படுவதும். கலிதோவுங்களை முழுமையாக அழிக்க வல்லது மாகிய மகாபாரத மெனும் தாமரை மலர் நமக்கு எல்லா நன்மைகளையும் உண்டாக்கட்டும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண தியானம்:

ஓம் ப்ரபஞ்சபாரிஜூதாய தோத் வேந்தைபாணையே
ஞானமுத்தாய க்ருஷ்ணாய கீதாம்குத துஷே நமரை

அடைக்கலமணந்த பக்தர்களுக்கு கல்பவிருக்ஷத்தைப் பான்று வேண்டியவற்றைத் தருபவன். ஒரு கையில் சாட்டையையும், முன்னொரு கையில் சின்முத்திரையையும் ஏந்தியவன். கிதையெனும் அமுதத்தைச் சரப்பவானாகிய கண்ணபிரானை வணங்குகின்றேன்.

வஸாதேவ ஸாதும் தேவம் கம்ஶ சாஸ்தா மாநளம்
தேவை பரமாந்தம் க்ருஷ்ணம் வந்தே ரூக்தகும்,

வக்தேவனின் புத்ரனும், திவ்ய வடிவம் கொண்டவனும், கம்ச சாஸ்தானைக் கொண்றவனும், தோவகிக்கு பரமானந்தத்தை அளித்தவனும், ஐகத்துருவுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வணங்குகிறேன்!

“பீஷ்ய த்ரோன தடா ஜயத்தழவா காந்தா ஸோத்பவா
சல்ய க்ராஹவதி க்ருபேண வறுவீ க்ரோஸ வேஷாகுஹ
அஸ்வத்தாப விகர்ணா கோ மகரா துப்யோதா வர்த்திவீ
ஸோத்திர்ணா கஜு பாண்டவை ரணந்தி கெவர்த்தகஹ கேவஹ

பீஷ்மன் துரோனைர் எனும் கரைகள், ஜயத்ரன் எனும்
நீருடன் கூடி, கெளரவர்கள் எனும் குழுத மலர்கள், சல்யன்
எனும் பயங்கரமான மீன், கிருபாச்சார்யார் எனும் நிரோட்டம்
கர்ணன் எனும் அலைகள், அஸ்வத்தாமன், விகர்ணன் என்ற
முதலைகள், துரியோதனன் எனும் நீர்ச்சழி ஆசியோரைக்
கொண்ட போர் எனும் மகாநதியைப்பாண்டவர்கள்
கிருஷ்ணன் எனும் படகோட்டியின் உதவியால் கடந்தனர்,

மூகம் கரோதி வாசாலம் பங்கும் வங்கயதே கிரிம்
யத்த்ருபா தழறும் வந்தே பாமாந்த மாதவம்.

எவனது போருளால் - ஊமை மிகச் சிறந்த பேச்சாளன் ஆகக்
கூடுமோ, ஊனமானவன் பெரிய மலைகளைக் கடக்க
வல்லவன் ஆவானோ, அத்தகைய பரமானந்த ஸ்வரூபமான
கிருஷ்ண பகவானுக்கு வணக்கம்.

யம் ப்ராஹ்மா வருணோந்த ருத் ரமுதஹ
ஸ்துவன்தி திவ்யைறு ஸ்தவைறு
வேகத ஸ்ஸாங்க பத க்ரமோபநிஷதைர்
காயன்தி யம் ஸாமகாஹா
த்யானாவஸ்தித தத்கடேச யனஸா பஸ்யந்தி
யம் யோகினோ
யஸ்யாந்தம் ந விதுறூ ஸ்தாஸ்தகணா
தேவாய தஸ்மை நழறு.

பிரம்மா, வருணன், இந்திரன், ருத்ரன், வாயு முதலிய
தேவர்கள் திவ்ய தோத்திரங்களுடன் யாரைத்துதிப்பார்களோ,
சாமவேதத்தை இசைப்பவர்கள் அங்க, பத, க்ரம
உபநிஷதங்களுடன் வேதங்களால் யாரைப் பாடுகிறார்களோ,
யோகியர்கள் தியான நிட்டையில் ஒன்றிய மனத்துடன்

யாரைக் காண்கிறார்களோ, யாருடைய அடிமுடிகளை தேவர்களும், அரக்கர்களும் அறிய முடியாதோ அத்தகைய பரம்பொருளை வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீ வியாசர் தியானம்:

ஓம் நமோஸ்துதே வ்யாஸ விசாலபுத்ததே
புல்லாரவிள்தாயத பத்ரநேந்தர
யேன த்வயா பாரத ஈதல பூர்ணாறு
ப்ரத்வாவிதோ ஞானமயறு பாதிப்பு

விசாலமான புத்தி உடையவனும், மலர்ந்த தாமரைகளைப் போன்ற கண்களையுடையவனும், மகாபாரதம் என்னும் எண்ணேயால் பரிபூர்ணமான கிடை ஞானமெனும் விளக்கை ஏற்றியவனும், (அதனால் மக்களின் இதயத்தில் அஞ்ஞான இருளை அகற்றியவனும்) ஆன வியாச பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

ஸ்ரீ தோ தியானம்:

பார்த்தாய பாதிபோதிதூம் பகவதா
நாராயணேன ஸ்வயம்
வ்யாஸேன க்ஷதிதூம் புராண முனிவா
மத்யே மகாபாரதம்
அத்வைதாம்சூத வாஷிணீம் பகவதீம்
அஷ்டாதஸாத்யாபினி
யம்த்வா மஜுஸந்த தாமி பகவத்தீதே
பவ த்வேவிணீம்

பரம் பொருளாகிய நாராயணனால் அர்ஜுனனுக்கு நேராக போதிக்கப்பட்டதும் தொன்மைவாய்ந்த வியாச மசரிவியால் மகாபாரதத்தின் நடுவே அமைக்கப்பட்டதும், அத்வைத ஞானமெனும் அமுதத்தைப் பொழியச் செய்ததும், 18 அத்தியாயங்களைக் கொண்டதும், பிறவித்தளைகளிலிருந்து விடுதலை பெறச் செய்வதுமான அன்னை பகவத் கிடையை நான் தியானிக்கிறேன்.

கீதா கல்பதரும் பஜே பகவதா க்ருஷ்ணன் ஸம்ரோபிதம்
வேதவியாஸ விவர்த்திதம் ச்ருதிசிரோபீஸும் ப்ரபோதாங்குரும்
நாநா சாஸ்த்ர ராஹஸ்ய சாக யாதிக்கஷாந்தி ப்ரவாலாங்கிதம்
க்ருஷ்ணாங்கிதவய பக்திபுஷ்ய ஸாழபிம்
யோகாத்பதம் க்ஞானினாம்.

பரம் பொருளாகிய கண்ணபிரானால் நடப்பட்டதும்,
வேதவியாச மகரிஷியால் வளர்க்கப்பட்டதும்,
உபநிடதங்களை விதைகளாகக் கொண்டதும், பேரறிவு
என்னும் முளையைக் கொண்டதும், சகல சாஸ்திர
ரகசியங்களைற் தம் கிளைகளாகக் கொண்டதும், சகிப்பு,
பற்றற்ற தன்மை எனும் தளிர்களைக் கொண்டதும்,
கண்ணனின் திருவடி பக்கியெனும் நறுமணத்துடன்
நிகழ்வதும், ஞானிகளுக்கு வீடுபேற்றை அளிக்கவல்லதும்
ஆகிய கிடையெனும் கல்பதருவை நான் சேவிக்கிறேன்.

ஸம்சார ஸாகரம் கோஷம் தர்த்து மிச்சதி யோ நாஹ
கீதா நாவம் ஸமாஸாத்ய பாரம் யாதி ஸாகேன ஸஹ.

பயங்கரமான பிறவிக்கடலை கடக்க நினைப்பவன்
பகவத்கிடை எனும் நாவாயைப் பற்றினால் எளிதாக அதனைக்
கடக்க இயலும்.

ஸர்வோபநிஷதோ காவோ தோக்தா
கோபாலநந்தஸஹ
பார்த்தோ வத்ஸஸ் ஸாதீர் போக்தா
கதாம்குதம் யஹத்

உபநிடதங்களைத்தும் பசுக்கள். ஆயர்மைந்தன் ஆகிய
கண்ணனே பாலை கறப்பவன், அர்ஜுனனே கன்று. மகிளை
பொருந்திய கிடை அமுதமே பால். நல்ல புத்தியுணையவரே
அதனைப் பருகுபவர்.

[இவ்வாறாக, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாக்மாவை, ஸ்ரீ வேத
வியாசரை, ஸ்ரீ கீதாமாதாவை, ஸ்ரீ மஹா பாரதத்தை
தியானித்து அதன் பிறகு கீதா பாராயணத்தைத் தொடங்க

வேண்டும். தினமும் ஒரு அத்தியாயத்தை முழுவதுமாக பாராயணம் செய்தல் நல்லது. பாராயணம் முடிந்தவுடன் கிதா மகாத்மியத்தைப் படிக்க வேண்டும், இது சான்றோர் பின்பற்றிய வழி, 23 கலோகங்களுடன் கூடிய (வராக புராணத்தில் உள்ள கிதா மகாத்மியமே அதிகமாக வழக்கத்தில் உள்ளது. அதனை இங்கு தருகிறோம். பாராயணத்தின் இறுதியில் அதில் இரண்டு கலோகசங்களைப் படிக்கலாம்.

கீதா மகாத்மியம்

1. நிலமகள் கூற்று:

பகவன் பார்மேசான பக்திரவ்யபிசாரினீ
ப்ரார்ப்தம் புத்ய மானஸ்ய கதம் பவதி ஹே ப்ரபோ!

பூதேவி விஞ்ஞா பகவாசிடம்

இவ்வாறு கேட்டாள் - 'ஓ! பகவானே! பரமேஸ்வரா! பிரபு! ஊழ்வினையை அனுபவிப்பவனுக்கு நிலையான பக்தி எவ்வாறு கிடைக்கும்?

2. விஞ்ஞாயின் கூற்று:

ப்ரார்ப்தம் புத்யமாநோபி கீதாப்யாஸ ஏதல்ஸதா
எ முக்தற்றி ஈடு மோகே கர்மணா நோபவிப்யதே.

விஞ்ஞா - 'ஓ பூதேவி! ஊழ்வினை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் எப்போதும் கிதா அப்யாசத் தாத் தொடர்ந்து அக்கறையுடையவனாய் செய்து கொண்டிருப்பானே யானால் வீடு பேறு பெற்று இவ்வுலக வினைகளால் தீண்டப்படாதவனாய் சுகமாக இருப்பான்.

3. மஹாபாத்திரபாளி கீதாத்மானம் கரோதி சேத் க்வசித் ஸ்பர்சம் ந குர்வன்தி நவிந்தவஸ்பஸா.

தாமரை இலைத் தண்ணீரைப் போல் ஒட்டாது இருந்து, கிதா தியானம் செய்து கொண்டிருப்பவனை மகாபாவங்கள் சற்றும் தீண்டமாட்டாது.

4. கிதாயாறு புஸ்தகம் யத்ர யத்ர பாட்டற் ப்ரவர்த்ததே தத்ர ஸர்வானி தீர்த்தானி ப்ரயாகாதனி தத்ர வை.

எங்கு கிதைப்புத்தகம் இருக்குமோ, எங்கு கிதாபாராயனைம் நடந்து கொண்டிருக்குமோ, அங்கு பிரயாகை முதலான தீர்த்தங்கள் பலவும் இருக்கும்.

5. ஸர்வே தேவாஸ்ச ருத்யோ யோகினறு பன்னகாஸ்ச யே கோபாஹ கோபிகா வாபி நாரதோத்தவ பார்ஷதைவி சாஹயோ ஜாயதே சக்ரம் கதாப்ரவர்த்ததே

எங்கு கிதா பாராயனைம் நடந்து கொண்டிருக்குமோ அவ்விடத்திற்கு அனைத்து தேவர்களும், முனிவர்களும், யோகியரும், நாககுலத்தவரும், ஆயரும், கோபியரும் இறைவனின் இரு மருங்கிலுமுள்ள நாரதர், உத்தவர் முதலானோர் விரைவில் வந்து துணைபுரிவார்கள்.

6. யத்ர கிதா விசாஷஸ்ச படனம் பாடனம் ச்ஞாதம் தத்ராறும் திச்சிதம் ப்ருத்வி திவஸாமி ஸகதவ ஹி

ஏ நிலமகளே ! எங்கு கிதையைப் பற்றிய சிந்தனை, பாராயனைம், கற்றல், கேட்டல் ஆகியவை நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்குமோ அங்கு நான் எப்போதும் வசிப்பேன்.

7. கதா ச்ரயே(அ)றும் தித்பாமி கதா மே சோத்தம் ச்ஞாறும் கதாஞான முபாஸ்ரித்ய தீன்வோகான் பாலயாம்யறும்.

நான் கிதைக்கு அருகிலேயே உள்ளேன். கிதையே எனக்கு மேன்மையான இருப்பிடம் கிதா ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே மூவுலகையும் நான் ஆட்சி செய்கிறேன்.

8. கதா மே பரமா வித்யா ப்ரஹ்மஞ்சா ந சம்சயறு அந்த மாத்ராஞ்சா தித்யா ஸ்வழிர்வாஸ்ய பதாத்மிகா.

கிதை எனது உயரிய கல்வி. அது பிரம்மாவின் உருவேயானது. இதில் எத்தகைய ஜூயத்திற்கும் இடமில்லை. மற்றும் (அது பிரணவத்தின் நான்காம் அடியாகிய) அர்த மாத்திரை வடிவம். அது அழிவற்றது. சொல்லில் அடங்கா பெருமையுண்டது.

9. சிதான்தேன க்ருஷ்ணன ப்ரோக்தா ஸ்வமுகதோர்ஜூனம் ! வேதந்தர்யீ பாநந்தா தத்வார்த்தருஞா மஞ்சஸா

(தத்வார்த்த ஞான ஸம்யுதா என்ற பாடமும் உண்டு)

சச்சிதானந்த ஸ்வருபமான கண்ணனால் நேராக கிதை அர்ஜூனனுக்கு போதிக்கப்பட்டது. இது மூன்று வேதங்களின் சாரம். பரமானந்தத்தின் உருவம். தன்னை தஞ்சம் புகுவோர்க்கு விரைவில் தத்துவ ஞானத்தை அருளவல்லது.

10. யோஷ்டாதச ஜூபேந்தித்யம் நாரோ நிச்சலமானஸஹ ஞானசித்திம் ஸ வபதே ததோ யாதி பரம் பதம்

எந்த மனிதன் சலனமற்ற மனத்துடன் கிதையின் 18 அத்தியாயங்களையும் நாள்தோறும் பாராயனம் செய்வானோ அவன் ஞான சித்தியை அண்நது, பரம்பொருள் நிலையையும் வீடுபேற்றையும் அணவான்.

11. பாடே ஸமக்ரே(அ)ஸம்ஹூர்ஜே ததர்த்தம் பாட மாசேத் ததா கோதாஞஜம் புண்யம் வபதே நாத் ஸம்சயஹ

கிதையை முழுவதுமாக படிக்க இயலாதவர் பாதியையாவது படிக்கவேண்டும். அதனால் கோதான பலன் அவர்களுக்குக் கிட்டும். இதில் சிறிதும் ஜூயமில்லை.

12. துரிபாகம் படமாளஸ்து கங்காஸ்நாளபவம் வபதே ஷம்ஸம் ஜூபமாளஸ்து ஸோமயாக பலம் வபேத்

கிதையின் மூன்றில் ஒரு பகுதி (ஆறு அத்தியாயங்கள், பாராயனம்) செய்பவருக்கு கங்கையில் நீராடும் பலன்

கிணக்கும். ஆறில் ஒரு பங்கு படிப்பவர்க்கு சோமயாகம் செய்த பலன் கிணக்கும்.

**13. ஏகாத்யாயம் து யோ நித்யம் படதே பக்தி ஸம்யுதஹ
ருஞ் வோக மவாப்னோதி கணோபூத்வா வலேச்சிரிம்.**

எவ்னாருவன் கிதையில் நாள்தோறும் ஒரு அத்தியாயத்தை பக்தியுடன்படிக்கிறானோ அவன் ருத்ரவோகத்தை அடைந்து அங்கே ருத்ர கணங்களில் ஒருவனாகி நெடுநாள் நிலைத்திருப்பான்.

**14. அத்யாயம் ஸ்வோகபாதம் வா நித்யம் யறு படதே நாறு
ஸ யாதி நாதாம் யாவன் பழுகாலம் வஸாந்தரே**

பூதேவியே, ஒரு அத்தியாயத்தின் நான்கில் ஒரு பகுதியை தினம் பாராயணம் செய்பவன் மன்வந்தரகாலம் (உத்தமமான) மானிடப் பிறவியை அடைவான்.

**15. கீதாயாறு ச்வோக தசகம் ஸப்த பஞ்ச சதுஷ்டயம்
துவொ தீநேகம் ததர்தம் வா ஸ்வோகாலாம் யறு படேஸ்வாறு.**

**16. சந்த் வோக மவாப்னோதி வர்ஷானா மயுதம் த்ருவம்
கீதாபாட ஸமாடுக்தோ ம்ருதோ மாஜுஷ்தாம் வ்ரதேத்.**

கிதையில் உள்ள 10 கலோகங்களையாவது அல்லது ஏழோ, ஐந்தோ, மூன்றோ, இரண்டோ அல்லது ஒன்றோ அல்லது ஒரு கலோகத்தில் பாதியையாவது எவன் படிக்கிறானோ அவன் சந்திரவோகத்தையடைந்து 10,000 வருடம் சகமாக இருப்பான். இதில் ஜயமேதுமில்லை. மற்றும் கிதையைப் படித்த வண்ணம் எவன் மரணமடைகிறானோ அவன் உத்தமமான மனிதப் பிறவியை யடைவான்.

**17. கீதாப்யாஸம் புனறு க்ருத்வா வபதே முக்திமுத்தமாம்
கீதேத்துஷ்கார ஸம்யுக்தோ ம்ரியமானோ கதிம் வபேத்.**

மனிதப் பிறவியை அடைந்து மீண்டும் மீண்டும் கிதையைப் படிப்பதால் உயர்ந்த மோட்சத்தை அடைவான்.

18. கீதார்த்தச்சவணாஸக்தோ மஹபாபதூபி வா
வைகுண்டம் ஸம்வாப்னோதி விஷ்ணுநா ஸஹ மேததே.

மகாபாவியாயினும் கிதையின் பொருளை உணர்ந்து கேட்டால் வைகுண்டம் அடைந்து அங்கே விஷ்ணுதேவனுடன் ஆனந்தம் அனுபவிப்பான்.

19. கீதார்த்தம் த்யாதே நித்யம் க்ருத்வா கர்மாவி பூரிசஹ
ஜீவன் முக்தஸ் ஸ விக்கூயோ தேஹாங்தே பாம் பதம்.

எவன் கிதையின் பொருளை நாள்தோறும் சிந்தித்து இருப்பானோ. அவன் பல கர்மங்களை செய்திருப்பினும் ஜீவன் முக்தனேயாவான். மேலும் அவன் உடல் அழிந்த பிறகு பரம்பொருளை அடைவான்.

20. கீதாமாஸ்ரிதம் பஹவோ பூஜோ ஜளகாதயஹ
நிர்தாத கல்பஹ லோகே தோ யாதாற் பாம் பதம்.

இவ்வுலகில் ஜளகர் முதலான பல அரசர்கள் கிதையையனுகி பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு பரம்பொருள் நிலையை எய்தினர்.

21. கீதாயாற் படௌம் க்ருத்வா மாகாத்ம்யம் நெவ யற் படேத் ம்ருதா பாடோ பவேத்தஸ்ய ஸ்ரம ஏவ ஹ்யதாற்றுதஹ.

கிதையைப் படித்த பிறகு எவ்வொருவன் அதன் மாகாத்மியத்தைப் படிக்காமல்விட்டாலும் அவனது பாராயணம் பலன் வீணேயாகும். அவனது முயற்சியால் வீணை சிரமமேயாகும்.

22. ஏதன் ம காத்ம்ய ஸம்யுக்தம் கீதாப்யாஸம் கரோதி யஹ
ஸ துப்பல மஹப்னோதி தூர்ஸபாம் கதி யாப்ஜூயாத்.

இந்த மகாத்மியத்துடன் கீதாபாராயணம் செய்பவன் மேலே சூறிய பலன்களைப் பெற்று பெறற்கரிய வீடு பேற்றை அடைவான்.

23. மாறுவதும் பேதத்கீதாயா யொ ப்ரோக்தம் ஸநாதனம்
கீதாந்தே ச படேத்யஸ்து யதுக்தம் தத்பவம் லபேத்.

குதன் உரைத்தான் - ஏ சனகாதி மகரிவிகளே !
தொன்மையான கிதையின் மகிழ்மைகளை உங்களுக்கு நான்
எடுத்துரைத்தேன். கிதைபாராயணத்திற்கு பின் எவ்வளாருவன்
இதனைபடிப்பானோ அவன் மேற்கூறிய பலன்களைப்
பெறுவான்.

இதி ஸ்ரீ வராகபுராணே ஸ்ரீ கிதா மாகாதம்யம்
ஸம்பூர்ணம்.

வராகபுராணத்தில் இடம்பெற்ற ஸ்ரீ கிதா மகாதமியம்
முற்றும்.

ஓம்

முகவரை

இவ்வுலக இலக்கியத்தில் கிடையைப் போன்ற உயர்ந்தாரு நால் இல்லை என அறுதியிட்டுக் கூறலாம். மற்றைய இலக்கியங்கள் அனைத்தும் மனிதனால் எழுதப்பட்டனவு. கிடை பகவானால் படைக்கப்பட்டது. மாண்யயில் உழூலும் மனிதனால் படைக்கப்பட்ட நால் எங்கே? மாயாதீதன் ஆன இறைவனால் படைக்கப்பட்ட நால் எங்கே? இந்நாலை போதித்தவர் அவதார மூர்த்தியான ஸ்ரீ விருஷ்ணர்., இந்நாலைக் கேட்டறிந்தவர் அதிகார மூர்த்தியாம் அர்ச்சனன். போதித்தவர் பரமாத்மா என்றால் கேட்டவர் மகாத்மா. போதித்தவர் புருஷோத்தமன் என்றால் கேட்டவர் நரோத்தமன். இவ்விதமாக அற்புதமான குரு மாணாக்கன் சேர்க்கையில் தோன்றிய அருள்வாக்கு கிடை. நர நாராயணர்களின் தவப் பலளாய் நமக்குக் கிடைத்துள்ளதே கிடை. ஸ்ரீ விருஷ்ணர், அர்ச்சனன் ஸ்ரீவர் இடையிலும் நடைபெற்ற உரையாடல் கிடை, அவ்விருவரின் உரையாடலை இவ்வுலகம் புகழ் பெற்ற ஸ்ரீ வேத வியாசர் செய்யுள் வடிவில் நமக்கு எல்லையில்லக் கருணையுடன் வழங்கி உள்ளார். இவ்வாறாக தவச்சிலர்களான இம்மூவரின் அருளால் கிடை இவ்வுலகில் தோன்றி உலக மக்கள் அனைவருக்கும் மேன்மை அளிப்பதாய் உள்ளது. எவரின் தலை விதி நன்றாக இருக்கிறதோ அவர் கிடையைப் பின்பற்றி கடைத்தேறுதல் தின்னைம். உள்மையில் தீவர்களின் புண்யம் பலன் அளிக்கும்போதுதான் கிடைபோன்ற பரவோக சம்பந்தமான உன்னதமான நால் அவர்களை வந்தடையும். கிடையின் ஈடு இணையற்ற ஆற்றலையும், மிகவும் ஆழந்த திறமையையும், அபாரமான மகிழமையையும் நோக்கும்போது எவருக்கும் அதன்மீது ஒரு தெய்வீகவணர்வு, பக்தி சிரத்தை ஏற்படாது போகாது. உலகிற் சிறந்த அத்தகைய நாலின் தோற்றம் வளர்ச்சியையும், அமைப்பையும் போக்கிணையும், அதன் மகிழமைகளையும் அலசி ஆய்ந்துணர்தல் நம் கடமை.

இரண்டு கானங்கள்.

ஞீ கிருஷ்ண பரமாத்மா தன் வாழ்நாளில் இரண்டு கானங்கள் இசைத்தார். அவற்றில் ஒன்று வேணுகாளம். இரண்டாவது கிதா காளம் வேணுகாளத்தின் இனிமையை கோபிகள் முழுமையாக அனுபவித்தனர். மற்றையோரும் அக்காலத்தே அவ்விசையின் இனிமையை ஓரளவேனும் பருகியிருப்பர். அவரின் இசையின் இனிமை எத்தகையதோ நமக்குக் கிடைத்திலது. ஆயினும் என்ன? அதனைவிட உயர்ந்த இரண்டாவது காளம் நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. அதுவே கிதா காளம் பாடுவோனுக்கும் பாட்டிற்கும் இடையே பேதம் இருப்பதில்லை. அவ்வாறே ஞீ கிருஷ்ணருக்கும் கிதைக்கும் வேற்றுமையில்லை. கிருஷ்ணருக்கும் கிதைக்கும் இடையே பிரிக்க இயலாத ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது. கண்ணன் வெளியிட்ட மூச்சக் காற்றே கிதை. இறைவனின் இதயமே கிதை. மனித உயிர்களின்பால் அவர் கொண்ட அன்பே கிதை எனவாம். இறைவனின் முகத்தாமரையினின்றும் தோன்றிய கிதா காளத்தின் இசை வெள்ளத்தில் நீராடுவோர்க்குப் பாவங்கள் அனைத்தும் அகலும். முக்கி உள்ளங்கை நெல்லிக்கணியாகும். ஆதவின் பகவானின் இரண்டாம் காளமான இக்கிதையைக் கேட்கும் பேறுபெற்ற ஜீவராசிகளுக்குக் கிடைத்துள்ள பேறுதான் எத்தகையது!

அனைவருக்கும் பயன்படும் அற்புத ஸ்லை.

ஞீ கிருஷ்ணர் தன் வாழ்நாளில் என்னிலடங்கா அற்புதங்களை, அதிசயத்தக்க ஸ்லைக்களைப் புரிந்தார். அவற்றில் எதையும் நாம் கண்ணால் பார்க்கவில்லை. அனுபவிக்கவில்லை. அவர் காலத்து வாழ்ந்தவர்க்கே அது முடிந்தது. ஆயின் யசோதை தனியனால் நிகழ்த்தப்பட்ட கிதையெனும் அற்புத ஸ்லை அக்காலத்தவரேயன்றி, பிற்காலத்தவரான நமக்கும் கிடைத்துள்ளது. பகவான் நிகழ்த்திய கிதோபதேச அற்புத ஸ்லை ஒரு காலத்திற்கோ,

தேசத்திற்கோ, மதத்திற்கோ, சாதியினருக்கோ மட்டுமே ஏற்பட்டதில்லை, மக்கள்ளெனவருக்கும், எல்லா தேசத்திற்கும், எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் சத்ய சிவ சுந்தர ரூபமான பகவானின் வாக்கு. எனவேதான் ஸ்ரீ விருஷ்ணரைக் குறித்த பிரார்த்தனையில் இங்ஙனம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஸாரத்ய மர்ஜான் ஸ்யாதெளகுர்வன்
கிதாம்ருதம் ததெள
லோக த்ரயோபகாராய தல்மை
க்ருஷ்ணாத்மனே நமஹ

“எந்த மகான் முன்பு அர்ஜானனுக்குச் சாரதியாய் நின்று, முன்றுலகத்திலுமுள்ள மக்கள் அனைவரின் பயன் கருதி கிதாம்ருதத்தை நமக்களித்தாரோ, அத்தகைய ஸ்ரீ விருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம்.

ஸர்வ சாத்திர சாரம்

கிடையின் மகிமையைக் குறித்து இன்னும் சற்று விரிவாக அறிந்து கொள்வோம். இந்து தர்ம சாத்திர இலக்கியங்கள் மிகவும் பரந்தவை. எத்துணையோ சாத்திரங்கள், நூல்கள், சித்தாந்தங்கள் அடங்கியவை. இவையளைத்தையும் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே எதனைப் பின்பற்றுவது, எதனைத் தள்ளுவது என்றறியாது மயங்கும் ஒருவனிடத்து இத்தகைய கேள்வி எழுதல் இயற்கை - எல்லையற்ற சாத்திரமெனும் கடவைக் கடைந்து வெளிக்கொணர்ந்த - அனைத்தின் சாரமாகவும் உள்ள நூல் ஏதேனும் உளதா? அனைத்து சாத்திரங்களின் கொள்கைளையும் ஒருங்கிணைத்த நூல் நடவடிக்கை இந்து தர்ம இலக்கியங்களில் கிடைக்குமா?

இந்து தர்மங்கள் அனைத்தையும் - அல்ல, அல்ல, எல்லா மதங்களின் வழிமுறைகளையும், தத்துவங்களையும் தன்னுள் அடக்கியதும், அவற்றுள் முதன்மையானதுமான ஒரே ஒரு பிரமாண நூல் எவ்வேறும் உளதா? இக்கேள்விகள் அனைத்திற்கும் தகுந்த பதில் உள்ளது. அது இவ்வாறான

நூல் பகவத் கிடை என்பதாகும். ஆன்மீக, தியான சாதனைகளுக்கும், அனைத்து தர்மங்களுக்குமான ஒரு அகராதியே பகவத்கிடை. ஏனெனில் இந்துமத தர்மங்களைத்தும் இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. பல மதங்களின் கோட்பாடுகளைத் தன் விளைகளாகக் கொண்டு பரந்து விரிந்துள்ள பெரிய மரமே கிடை. அனைத்து தர்மங்களும் ஒருங்கிணைந்த அற்புத அரங்கமே கிடை. சாங்கியம், யோகம், நியாயம், வைசேஷிகம், மீமாஂசம், வேதாந்தம் இவற்றின் கோட்பாடுகள் - சாக்த, சைவ, காணபத்திய, வைணவ மதங்கள், பல ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாகப் பின் பற்றப்பட்டு வந்துள்ள சம்பிரதாயங்கள் இவையனைத்தையும் தன்னகத்தே கிடை கொண்டிருப்பதை நாம் காணவியலும் எனவேதான் இதனை 'உலகப் பொது நூல்' (Universal scripture, Universal Gospel, Bible of Humanity) என்று அனைவரும் ஒரே குரலில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். முன்பொரு முறை, வஸ்லபாச் சாரியாரை ஒரு பக்தர் இவ்வாறு கேட்டார் - 'அய்யா. அனைத்து சாத்திரங்களிலும் எது மிகவும் உயர்ந்தது?' என்று கேட்டார். அவர் உடனே,

"ஏகம் சாஸ்திரம் தேவகிபுத்ரகிதம் என்று பதிலுரைத்தார். தேவகி புத்ரனாவிய ஸ்ரீ விருஷ்ணர் உரைத்த கிதா சாஸ்திரம் ஒன்றே அனைத்திலும் மேலானது என்பது அதன்பொருள், அவ்வாறே, 'பாடுவதற்கு எது உகந்தது' என ஒருவர் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியாரைக் கேட்ட போது அவர்,

"யேம் கிதா நாம ஸஹஸ்ரம் என்றார். கிடையையும், விஷ்ணு சஹஸ்ர நாமத்தையும் பாடவேண்டும் என்பது அதன் பொருள்.

அதிமேதகளும், சர்வ சாத்திர பண்டிதர்களும், ஆன்மீக ஆத்ம வித்தை கைகூடியவர்களுமான இவ்விருவருமே எதனால் இவ்விதம் கூறினார்? கிடையினிடம் அத்தகைய மோஹ சக்தி இருப்பதால்தான். அவ்வாறே, ஸ்காந்த புராணத்தில்,

“ஸர்வ சாஸ்த்ரமயீ கீதா” -

கிதை சர்வ சாத்திரங்களையும் தன்னகத்தே
கொண்டுள்ளது என்றும்,
மறுபாரதத்தில்.

“கீதா ஸாகிதா கர்த்தவ்யா கிமன்யைஹி
சாஸ்தர விஸ்தரைஹி”

கிதையை இனிமையாக இசைத்தல் வேண்டும் அநேக
இதர சாத்திரங்களினால் பயன் என்ன? என்றும் கிதை
பலவாறாகப் புகழப்பட்டுள்ளது. அன்று துவாபர யுகத்தின்
இறுதியில், யுத்த களத்தில் பகவானால் உபதேசிக்கப்பட்டு
இன்றும் சுமார் 5000 ஆண்டுகளாகியும், கிதை சிதறிப்
போய்விடாமல் நதிப்பிரவாகம் போல் ஓடி, இன்றும் புத்தம்
புதிதாக ஒளிர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. கிதையில் உள்ள
கம்பீரபாவத்தை, அனைத்து மதங்களின் சமநோக்கை, ஆழ்ந்த
ஞானத்தை, எல்லையில்லாத கருத்துக் கோவைகளை
நோக்கும்போது, இது மனிதனால் எழுதப்பட்டது அன்று
என்று மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. சிருஷ்டியின்
ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றுவரை உலக மக்களளைவருக்கும்,
யய்வளிக்கும் பயன் நூல் வெளிவரவில்லை என்பதில்
வியப்பேதுமில்லை. எனவேதான் மகனீயர்கள் எவர்
அவதரித்தாலும் முதலில் கிதையைப் போற்றி, அதற்குத் தாம்
கண்ட விளக்கத்தை உரையாக எழுதி கிதையில் சேவையில்
சுடுபட்டு, வாழ்க்கையின் பயனை அடைந்ததாகக்
கருதுகிறார்கள். இதிலிருந்து பாரததேசதார்மீகவாழ்க்கையில்
கிதையின் பங்கு எத்தனையது என்பது நன்கு பலப்படுகின்றது.

**மற்றைய கிதைகள் - அதில் பகவத்
கிதையின் நிலை.**

இவ்வுலகில் அநேககிதைகள் உள்ளன. அஷ்டாவக்ரகிதை,
அவதுாதகிதை, ரிபுகிதை, இபிரம்மகிதை, வசிஷ்டகிதை, கணேசகிதை,
அனுமதகிதை, பராசாகிதை, ஹரிதகிதை, சிவகிதை,

துறம்ஸ கிடை, பிட்சு கிடை கபில கிடை, தேவி கிடை முதலான எண்ணிறந்த கிடைகள் இருப்பினும் பகவத் கிடை ஒன்றிற்கே கிடை எனும் பெயர் பொருந்தியுள்ளது. கிடையின் எளிய நடை ஆழந்தகன்ற பொருள், பொதுநோக்கு, அனைவரும் பின்பற்றக் கூடிய வழிமுறைகள் இவை அதன் புகழ் பரவுவதற்கும், அனைவராலும் ஆதரிக்கப்படுவதற்கும் காரணமாகின்றன. பகவத் கிடை என்ற பெயரிலேயே ஒரு பரந்த நோக்கு புலப்படுவிற்கு. ஏனெனில் இருங்கணரால் போதிக்கப்பட்டதால் இருங்கண கிடை என்ற பெயர் பெற்றாமல் பகவத் கிடை என்ற பெயர் பெற்றது. இத்தன்மை அதன் ஜாதி, மதத்திற் அப்பாற்பட்டமையைக் காட்டுகிறது, எனவேதான் மாக்ஞஸ்மூலர், கார்லெஸ், இமர்ஸன், எட்வின் அர்ணால்ட், அன்னி பெசன்ட் முதலான வெளிநாட்டவர் பலரும் கிடையால் கவரப்பட்டு அதில் கூறப்பட்ட போதனைகளை தம் வாழ்நாளில் கடைப்பிடித்து கிடையின் பிரசாரத்திலும்

“கடுபட்டனர். எட்வின் அர்ணால்ட் என்ற பெரியார், ‘திவ்ய கீதம்’ (The Song Celestial) என்ற பெயரில், கிடையின் 18 அத்தியாயங்களை ஆங்கிலத்தில் கவிதை நடையில் இயற்றியுள்ளார். இதுவேயன்றி, கிடையின் உயர்வைக் குறித்து கூறிய கீழ்க்கண்ட வாக்கியம் அவர் கிடையின் மீது கொள்ள பக்தி சிரத்தையைக் காட்டுகிறது.

“பாரத தேசத்தில் அனைவரும் விரும்பும் காவியமான கிடை எனும் தார்மீக நூல் ஆங்கிலத்தில் இல்லாவிடில் ஆங்கில இலக்கியம் நிறைவற்றிருக்காது.”

ஆங்கிலமேயன்றி உலகமொழிகள் அனைத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, கோடிக்கணக்கான மக்கள் தீரா ஞானம் என்ற அமிருதத்தை அருந்தி அவரவர் வாழ்க்கையில் அமைதி காணவின்றனர்.

கிடையின் இதயம் - அன்னையின் இதயம்.

கிடை உள்மையில் ஒரு நூல் மட்டுமன்று. உயிரோட்டமுள்ள வடிவம் உடையது. ஸ்ரீ இருங்கணர்

இவ்வுலகை விடுத்துச் சென்றும்போது புத்தொளியுடன் கூடிய தெய்வீக நூலை நமக்களித்துச் சென்றுள்ளார். கிடை அன்னை இருந்து நம் அனைவருக்கும் ஞான தானம் வழங்கி, பல துக்கங்களைப் போக்கி, ஒரு தாயைப் போன்று நம்மை பராமரித்து வருகிறது. காந்தி மகாத்மா கூறிய வாக்கியங்கள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. -

“I lost my earthly mother who gave me birth, long ago, but eternal mother (Gita) has completely filled her place by my side eversince. When I am in difficulty or distress, I seek refuge in her bosom.”

“என் தாய் வெகு காலத்திற்கு முன்பே இறந்து விட்டாள். ஆயின் கிடை எனும் நிரந்தரத் தாய் அவ்விடத்தை பற்றிக் கொண்டு அப்போதிலிருந்து என் பக்கத்திலேயே இருந்து என்னை காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறாள். துன்பம் ஏற்படும் போதெல்லாம் அவள் மடியில் நான் அடைக்கலம் பெறுவதுண்டு”

காந்தி மகாத்மாவைப் போன்றே பலரும் கிடையன்னையை அடைக்கலமடைந்து தத்தம் துன்பங்களை போக்கிக் கொண்டுள்ளனர். தம் புத்திரர்களின் மீதான அன்புள்ளத் துடன் அவ்வன்னை மூவர்ணங்களையும் சார்ந்தவர்க்கேயன்றி கீழ்ச் சாதியரான சூத்திரர்கள், சண்டாளர்கள் ஆகியோர்க்கும், ஆண்களேயன்றிப் பெண்களுக்கும், பசு, பறவைகள் ஆகியவற்றிற்கும், ஆயிரமாயிரமான்களாய் இச் சராசரமனைத்திற்கும் வரவேற்பளித்து, அவரவர்க்குத் தகுந்த பாதுகாப்பளித்து முக்கிக்கு வழிகாட்டியுள்ளாள். சாதி, மத, குல, இன வேறுபாடின்றி அனைவரும் முக்கியடையக் கூடிய அதிகாரம் உடையவரே என்று திட்டவட்டமாக பேரிகை கொட்டி முழுங்குகின்றது கிடை.

கிடையின் ஈடு இணையில்லாத திறமை.

கிடை கல்பதரு போன்றது. ஆயின் கவர்க்கத்தில் உள்ள கல்பதருவைப் போன்று நினைத்த மாத்திரத்தில் வேண்டிய

பொருளை அளிப்பதில்லை. மன உறுதியால் பெறப்படும் முக்கு நிலையை அளிக்கவல்லது. கிடை காமதேனுவைப் போன்றது. ஆயின் சவர்க்க லோகத்தில் இருக்கும் காமதேனுவைப் போன்று இவ்வுலகில் அழியக் கூடிய போகப் பொருட்களை அளிக்க வல்லது அன்று, காமம் தொலைந்த, களங்கமற்ற நிர்வாண நிலையை அளிக்க வல்லது. கிடை சிந்தாமணியைப் போன்றது. ஆயின் சவர்க்கத்தில் உள்ள சிந்தாமணியைப் போன்று பஞ்ச பெளதிகச் செல்வங்களைப் பெருக்குவதன்று, சிந்தையை அழித்து, நிச்சிந்தை, நிரபேகங் நிராமய் பரம நிலைக்கு ஜீவனை சேர்க்கக் கூடியது. கிடை அமிருதம் போன்றது, ஆயின் தேவர்கள் அருந்தும் வெறும் திராவகமல்ல அது, பிறப்பு இறப்பின்றி நிலைத்த பேரின்பமயமான பிரம்ம சாஷாத்காரத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய ஞானம்ருதம்.

இவையேயன்றி 'நீவீர் உண்மையில் அழியக்கூடிய சர்ரம் மட்டுமே உடையவர் அல்ல' என நம்பிக்கையையூட்டும் ஓர் 'அபயசாத்திரமே' கிடை. பலனை எதிர்பாராத கடமையுணர்வு எனும் நிட்டையை நமக்கு போதித்து அனைவரும் முக்கியடைவதற்கு உரியவரே என்று வலியுறுத்துகின்ற இறைவாக்கு அது. வாழ்க்கையெனும் கடலை எனிதாக நம்மைக் கடக்க வைக்கும் தோணி. வாழ்க்கை ரதத்தை மேடு பள்ளங்களில் விழுந்து விடாமல் மேன்மையாக நடத்திச் செல்லும் ரத சாரதி. ஞானமெனும் பெரு முழக்கத்தினை முழக்கி மக்களை மோகம் எனும் பேருறக்கத்தினின்றும் தட்டி எழுப்பும் மின்னற்கொடி, உபநிஷத்துக்கள் என்னும் பக்னினின்றும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இடையனாய் நின்று, பாலினைக் கறந்து, வியாசமகரிஷியால் பாரதம் எனும் பாத்திரத்தில் ஊற்றப்பட்ட அமிர்த தாரை கிடை. தாபத்திரயங்களைக் குனிர்வித்து, நடைமுறை வாழ்க்கை நெறியையும், பரமார்த்திக தத்துவங்களையும் முறையாக நமக்கு வழங்கும் தெய்வீக நோக்குடைய நூல் இது. நாஸ்திகர்கள், சாத்திரங்களின் மீது நம்பிகை இல்லாதவர் ஆகியோரிடம் நிறைந்திருக்கும் பிரமையைப் போக்கி மக்களை 'சத்யம்' எனும் விண்ணகத்தில் உலவச் செய்யும் உயர்ந்த விமானம் அது.

வெளிவேடத்தைச் சுலைத்து, உண்மையான வழியை உணர்த்தும் வழிகாட்டி தொலைவினின்றும் மிக அழகாகத் தோன்றும் அழியக் கூடிய பொருள்களைப் பற்றிய பிரமையை, அவித்தையை விரட்டி, முக்தியின் வாயிலுக்குரிய சாவியை, வீடு பேற்றினை அடைய விரும்பும் 'ஜிக்ஞாஸ்' வின் கையில் நேரிலேயே கொடுக்கக்கூடிய ஒப்பற்ற பிரம்ம வித்தையே கிடை.

கிதையின் அளவற்ற சக்திக்குக் காரணம்.

கிதையின் அளவற்ற சக்திக்கான காரணத்தை ஒரு சிறிது ஆராய்வோம். ஸ்ரீசகர், பர்க்ஷித்து மஹாராஜாவிற்கு மோக்ஷ மார்க்கத்தை உபதேசிக்க நிச்சயித்தபோது, அவருக்கு ஏழு நாட்கள் அதற்கான அவகாசம் கிடைத்தது. எனவே அவர் ஆறு அமர பல உபகதைகளுடனும், இதிகாசங்களுடனும், வர்ணனைகளுடனும் போதிக்கத் தொடங்கினார். ஆயின் கிதோபதேசத்தின் போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரது நிலை வேறு. அர்ஜானானுக்கு ஞான உபதேசம் செய்ய சில நிமிடங்களே கிடைத்தது. அதுவும் உபதேசம் செய்யப்பட்ட இடம் யுத்த களம். போர்க்களத்தில் இருபுறத்திலும் போர் வீரர்கள் போர்புரியக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்க நாதம் முழங்கியாயிற்று. போர்முரகம் ஓலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அம்பறாத்துாணியினின்றும் அம்பை எடுத்து நானில் பூட்ட வேண்டியதொன்றே அடுத்துச் செய்ய வேண்டியது. அத்தகைய நெருக்கடியான நிலையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அர்ச்சனையின் ஆசையை அகற்றுவதான் பெரும் பொறுப்பு ஏற்பட்டது. தேரில் அமர்ந்திருந்த அர்ஜானன் எழுந்து நிற்பதற்குள்ளாக, அனைத்து விஞ்ஞானங்களையும் போதிக்க வேண்டிருந்தது. அத்தகையதொரு குழ்நிலையில், அத்தார்மீக பொறுப்பினை வகிப்பதற்காக, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனது சக்தியனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து செயலாற்றினார். வேத வேதாங்களின் கோட்பாடுகளையும், நடைமுறை வழிகளையும் நன்முறையில், விளங்கும் வகையில் அளித்தார். அதன் பல்ளாக அவரது எண்ணம் நிறைவேறியது. 'நயோத்ஸ்ய இதி கோவிந்த்' - ஏ கிருஷ்ணா நான் போர்புரிய மாட்டேன் என்றவளை

சிறிது நேரத்திலேயே, ‘கரிஷ்யே வசனம் தவ’ நீ சொவாப்படி (யுத்தம்) செய்கிறேன்’ என ஒப்புக்கொள்ள வைத்தார். ‘நஷ்டோமோஹஹ’ ‘என் அஞ்ஞானம் தொலைந்தது’ என்ற வாக்கியத்தை அர்ஜூனனை சொல்ல வைத்தார். இவையனைத்திற்கும் காரணம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அறிவாற்றலே காரணம். அவரின் தீவிரமான ஒருமுளைப்பாட்டுடன் கூடிய சமாதி நிட்டையில் உதித்த ஆழந்தகன்ற ஞான உபதேசமே கிடை. ஒரு சாமான்ய மனிதனே ஒரு ஒருமுளைப்பாட்டுடன் செயல்படும்போது உலக அரங்கத்திலோ, இலக்கியம், சமூகம், அரசியல், ஆன்மீக அரங்கிலோ துணிகரமான செயல்கள் செய்யக் கூடியவர் ஆகின்றனர். அங்குனம் இருக்கையில் சர்வ ஞானியான பகவானைப் பற்றி வேறு எங்குனம் கூறவியலும்? எனவேதான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சமாதி நிட்டையில் தோன்றிய பகவத் கிடைக்கு அபார மகிழை ஏற்பட்டது.

இவ்வண்மையை பாரதம் அகவமேத பாவத்தில் கீழ்கூறப்பட்டுள்ள கட்டத்தில், எடுத்துக் கூறி மிகவும் போற்றுகின்றது. பாரத யுத்தம் முடிந்தவுடன் யுதிஷ்டிரர் நன்றாக இராஜ பரிபாலனம் செய்து வருகையில் மக்கள் அனைவரும் அமைதியுடன் சகல செளபாக்கியங்களையும் அனுபவித்து வாழ்ந்து வந்தனர். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிறிது நாட்கள் துவாரகைக்குப் பயணம் செல்ல நினைத்திருக்கையில், அர்ஜூனன் ஒருநாள் கிருஷ்ணரையனுகி, இவ்வாறாகக் கேட்டார்.

‘மகாத்மா! அன்று போர்க்களத்தில் நீங்கள் என்னிடத்துக் கருணை கொண்டு உபதேசித்த திவ்ய ஞானத்தை (பகவத் கிடையை) மறந்து விட்டேன். அதனை மறுபடியும் கேட்க வேண்டுமென்ற வேட்கை மிகுதியாயுள்ளது. எனவே அதனை மறுமுறை போதிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்’ என்றார். இதனைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவ்வாறாக விடையளித்தார். ‘ஏ அர்ஜூனா மிகவும் இரகசிய பொருளான ஞானத்தை அப்போது யுத்த களத்தில் உளக்கு உபதேசித்தேன். ஆயின் சிரத்தையின்றி நீ மறந்து போனது எனக்கு மிகவும்

வருத்தத்தையளிக்கிறது. அவையளைத்தையும் அதே போன்று இப்போது மறுபடியும் சொல்வதற்கு என்னால் இயலாது. அப்போது யோக நிலையில் (மிகத் தீவிரமான ஒருமுகப்பட்ட மனத்துடன்) உள்கு போதிக்க முடிந்தது. (அந்நிலை மறுபடியும் வருவது மிகக் கடினம்) பிரம்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்கு அந்நிலையே போதுமானது.

1. அபுத்யா நாக்ரஹீர்ய ஸ்தவம் தன்மேஸாமஹதப்ரியம் ந ச ஸாத்ய புனர்பூயஹ் ஸ்மிருதிர் மே ஸம்பவிஷ்யதி
(பாரதம் - அஸ்வமேதபர்வம் 16-10)
2. நூநமசிரத்தானோ(அ)வி
தூர்மேதாஹ்யவி பாண்டவ
ந ச சக்யம் புனர்வக்து
மகேஷனா தளஞ்ஜய
(16-11)
3. ச ஹி தர்மஹ் சபர்யாப்தோ
பிரம்மஸஹ் பத வேதனே
ந சக்யம் அஸ்மயா பூயஹ்
ததா வக்துமகேஷதஹ
(16-12)
4. பரம் ஹி ப்ரஹ்மா கதிதம்
யோக யுக்தேன தன்மயா
(16-13)

இறைவனின் அவ்வாக்கு, கிதோபதேசசமயத்தில் அவரின் சித்த ஒருமுனைப்பு, யோகநிட்டை மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அவரது மனம் மிகமிகத் தெளிவாக இருந்தபோது கிதை போதிக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்விதமாக யோகேசுவரரின் யோக நிட்டையில் ஜனித்தால் தான் கிதைக்கு இத்தகைய ஆழந்தசக்தி ஏற்பட்டுள்ளது.

கீதை யக்ஞம்

குருகோத்ர யுத்தகளத்தில் ஒரு விசித்திரமான யக்ஞம் நிடந்தது. யக்ஞத்திற்கான ஹோமகுண்டம் அர்ஜானின்

முகம் ஹோமதிரவியம் கிதோபதேசம் ஹோமத்தலைவர் (ஹோதா) ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். ஹோமபலன் கைவல்யம்.

பாரதாம்ருத ஸர்வஸ்வ கிதாயா - மதிதஸ்யன
ஸாரமுத்ருத்ய கிருஷ்ணன் அர்ஜூனஸ்ய
முகே ஹுதம் (பாரதம் - பீஷ்மபர்வம்)(43-5)

பாரதத்தின் அமிருத மயமான கிதையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நன்றாக அலசி ஆய்ந்து அதன் சாரத்தை அர்ஜூனனுக்கு அளித்தார். இவ்வாறாக பிரம்மஞானாமிருதம் எனும் ஹோமதிரவியத்தை அருந்தி, பாரத்தன் மேன்மையுற்றான். அவ்வாறே அனைத்து மக்களும் பகவானின் திவ்ய பிரசாதத்தையேற்று மேன்மையடைவார்களாக.

உபநிஷத்தின் சாரம் கீதை

வேதங்களின் சாரமே உபநிஷத்துக்கள். உபநிஷத்துக்களின் சாரம் பகவத்கிதை. உபநிஷத்துக்களுக்கு வேதாந்த சாரமென்றும், சுருதிகளின் முடிவில் தெரிவிக்கப்பட்ட சாரத்தை அளிப்பதால் வேதாந்தபொன்றும், சர்ரத்திற்கு தலை முதன்மையாகயிருப்பதால் 'சுருதிசிரஸ்' என்றும் பெயர் ஏற்பட்டது. ஆன்மீக இலக்கியத்தில் உபநிஷத்துக்கள் இவ்வாறாக முதன்மை பெற்றுள்ளது. மிக உன்னதமான வேதமெனும் மரத்தின் பழமான உபநிஷத்துக்களை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்து, பயின்று ஜனம் ஈடேற்றம் அடைதல் கூடும் என ஒவ்வொரு முழு கூவும் சாதாரணமாக எண்ணக்கூடும். ஆயின் உபநிஷத்துக்களின் மொழிநடை, பொருள் இவை சாமான்யர் அறிய இயலாததொன்றாக உள்ளது. உபநிஷத்துக்களில் கூறப்பட்ட ஆன்ம விளக்கத்தினை விளங்கிக் கொள்வதற்குரிய அவகாசம் எங்குள்ளது? அங்கே கூறப்பட்டுள்ள விஞ்ஞானத்தை அனுபவத்தில் அறிவதற்கு வழியேது? இது ஒரு சிக்கலான விஷயம். இச்சிக்கலைப் போக்குவரக்கு பகவான் எண்ணினார். மேலும் அதன்மூலம் சாமான்யர்களுக்கு பேருதவி செய்ய நினைத்தார். அதன்படி

அவர் செய்தது என்னவெனில் - உபநிஷத்துக்கள் என்னும் பக்களை வைத்துக் கொண்டு, அர்ஜூனன் எனும் கண்றைக் காட்டி, தானே கோபாலனாய் நின்று பாலைக் கறந்து, பிரம்மானந்தம் எனும் அப்பாலை முழுச்சாக்களுக்குப் பகிர்ந்தனித்தார். அப்பாலே பகவத் கிதை. இவ்வாறாக மறை பொருளான வேதவிஞ்ஞானத்தை பகவத்கிதை எனும் எனிய இலக்கியத்தின் வாயிலாக மக்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்து உலகிற்கு மிகப் பெரும் உதவி செய்துள்ளார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். பலர் கிதை அர்ஜூனனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது என்று நினைப்பர். ஆயின் உண்மையில் அது இப்பூவுலக மக்களனவருக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது. கன்றிற்காக வென கரக்கும் பால் கன்றிற்குச் சிறிதளவே போய்ச் சேருகின்றதல்லவா? அதில் பெரும்பங்கு மற்றையோருக்கு அளிக்கப்படுகிறதல்லவா? ‘ஸாதீர் போக்தா’ எனப்பட்டதால் புத்திமான்கள் (முக்தியை அடைய விரும்புவோர்) அனைவரும் அப்பாலை அருந்தி நன்மையடைதல் வேண்டும் என்பது தெரிகின்றது.

இன்னும் ‘கிதாம்ருதம் மறைத்’ என்றதால், இது லெளகிக சுவர்க்கத்தில் உள்ள அமிர்தமல்ல என்பதும், பரத்தில் உள்ள சச்சிதானந்த அமிருத பானம் என்பதும் வெளியாகின்றது. எனவே, எனிய நடையில் ஆழந்த பொருளில் அமைந்த, சாக்ஷாத் இறைவனால் உலகிற்கு அளிக்கப்பட்ட ‘உபநிஷத்சாரம்’ (Essence) ஆன கிதையைப் படித்தறிந்துணர்ந்து, பின்பற்றி நடந்து பவுதுக்கத்தைப் போக்குதல் ஒவ்வொரு ஜீவியின் கடமையாகும்.

கிதையின் ஞானம் எல்லையற்றது.

கிதையின் மகிழமையை வர்ணித்தல் அளவிற்கடந்காதது. இறைவன் எங்களும் முடிவில்லாதவனோ அவ்வாறே பகவானது வாக்கின் மகிழமையைச் சொல்வதென்பது முடிவில்லாதது. ‘கிருஷ்ணஸ்து பகவான் ஸ்வயம்’ எனப்பட்டதால், கிதாச்சார்யன் எனும் ஐசத்குருவான ஸ்ரீகிருஷ்ணர், சாக்ஷாத் இறைவனேயானதால் அவரது வாக்கு

இறைவாக்கேயாகும். கிருஷ்ண கிடை பகவத் கிடையேயாகும். கிடையை கற்ற ஒவ்வொருவரும் அது தெய்வ வாக்கே என்பதை நன்குணர்வர். கிடையின் ஒவ்வொரு சலோகத்திலும், ஒவ்வோர் எழுத்திலும் தெய்வத்தன்மை தாண்டவமாடுவதை அறிவர். ஒவ்வொரு சலோகத்திலும் ஒவ்வொருவருக்கும் எத்துணையோ புதிய புதிய பொருள்கள் புலப்படும். பல ஆயிர ஆண்டுக்குமுன் வெளிப்பட்ட ஒவ்வொரு சலோகம் எனும் துளியில் ஞானமெனும் கடல் அடங்கி இருப்பதில் விந்தையேதுமில்லை. அவரவர் அனுபவத்திற்கேற்ப அதன் பொருள் அவரவர்க்கு விளங்கும். பின்னும் சித்தம் சுத்தியடைய ஒரே சலோகத்திற்கே புத்தம் புதிய விரிவான பொருள் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கும்.

“The Suggestiveness of this wonderful book is really infinite”

“இந்துாலில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்கள் உண்மையில் முடிவில்லாதது’ என்று ஓர் அறிஞர் கூறியுள்ளார் எனின், எவ்வரவர் எத்துணை விதமாக பொருள் சொல்லிக் கொண்டே போயினும், எத்துணை விதமான உரைகள் எழுதிக் கொண்டே போயினும், அளவிலடங்கா அறிவு ஞானம் அதில் மீதம் இருந்துகொண்டே இருக்கும்.

ஒரு நதிப் பிரவாகத்தில் ஒருவன் ஒரு சின்ன சொம்பில் நீரை எடுத்துக்கொண்டு போவான்., மற்றொருவன் சிறு குத்தில் முகர்ந்து கொண்டு போவான்., இன்னுமொருவன் ஒரு பீப்பாய் முழுவதும் நிரப்பிக் கொண்டு போவான். இன்னுமொருவன் ஒரு வண்டியில் எடுத்துக்கொண்டு போவான். அவரவர் சக்திக்கும் தேவைக்குமேற்ப நீரை எடுத்துப் போனாலும் நதிப் பிரவாகத்தில் நீர் குறைவதில்லை. அதைப்போன்றே கிடையெனும் கங்கைப் பிரவாகத்தில் சங்கராச்சாரியார் பெரிய பாத்திரத்தில் மெய்ஞானத்தை எடுத்துப் போனார். அவ்வாறே இராமானுஜர், மத்வாச்சாரியார், ஶ்ரீ கண்ட சிவாச்சாரியார் முதலான மகனீயர்கள் பலரும் அவரவர் சக்திக்கேற்ப புத்தியெனும் பாத்திரத்தில் கிதார்த்தத்தை நிறைத்துக் கொண்டனர். அவ்வாறே இந்துாற்றாண்டிலும், திலக், காந்தி மகாத்மா,

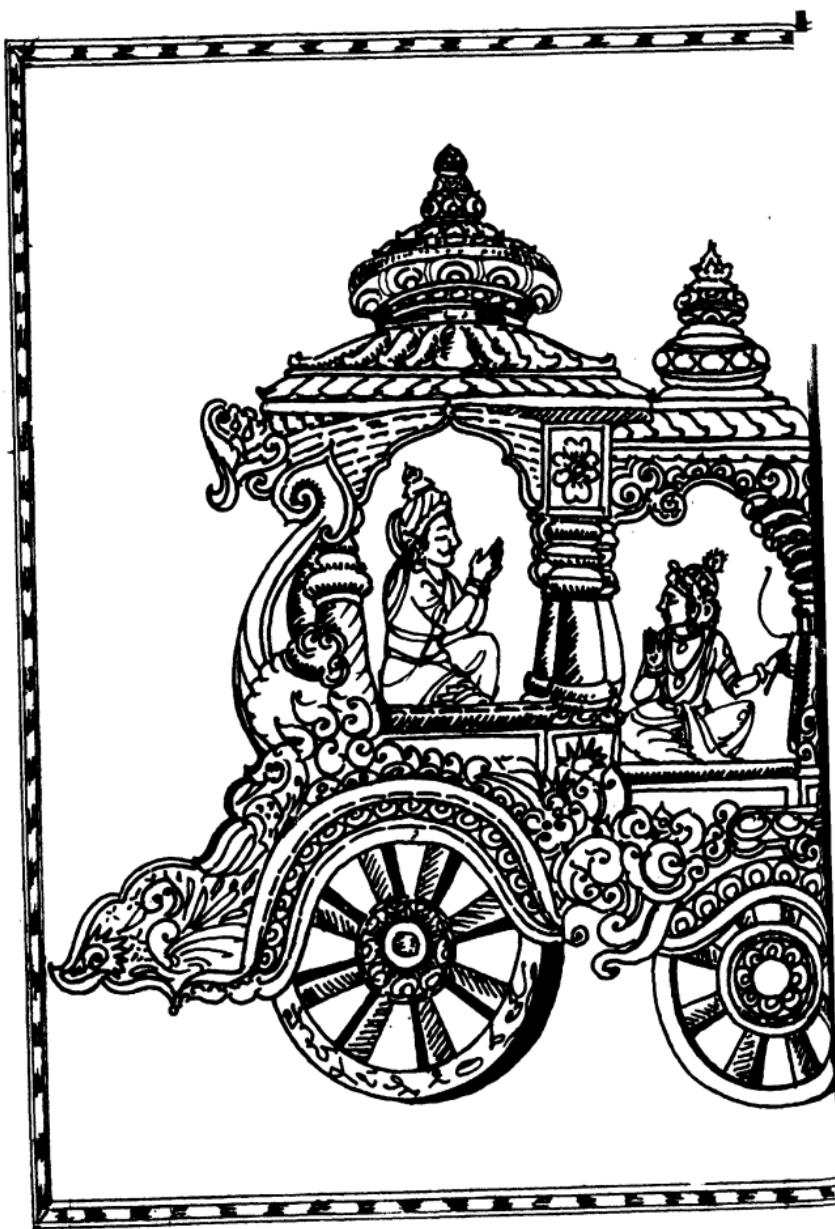
அன்னி பெசன்ட் முதலானவரும் கிதாம்ருதத்தை இறைத்துப் பருகினர். இன்னும் பருகித் திளைப்பவர் பலர். ஆயின் இவரில் பலரும் கிதையை மதித்துப் போற்றி சிலர் துவைத நெறியிலும், பக்தி நெறியிலும், யோக நெறியிலும், ஞான நெறியிலும் பொருள் விளக்கங்கள் செய்திருப்பினும் இன்னும் கிதையெனும் அறிவுக் களஞ்சியத்தில் எத்துணையோ பொருள்கள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. இதுவே கிதையின் தனிச்சிறப்பு. இத்தகைய சக்தி இதர நூல்கள் எவற்றிற்கும் இல்லை. எனவேதான் கிதையை முழுவதுமாக அறிந்தவன் இவ்வலகிலேயே ஒருவர்தான் எனப்படுகின்றது. அவரே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். மற்றைய யாவரும் கிதையின் ஏதோவொரு பகுதியையுனர்ந்தவரேயாவர்,

“கிருஷ்ணா ஜானாதி வை ஸம்யக் கிஞ்சி
துஸ்தனீசுதஹ் பலம்
வ்யாஸோ வா வ்யாஸபுத்ரோ வா
யாக்ஞவலக்யோத மைதிலஹ்”

“கிதையின் பொருளை, அதன் சிறப்பை கிருஷ்ணர் ஒருவரே முழுமையாக அறிந்தவர். அர்ஜானன், வியாசர், சகர், யாக்ஞ வல்கியர், ஜங்கர் முதலானோர் யாவரும் கிதையை ஒருவாறாக அறிந்தவரேயாவர்’. ஆஹா கிதையின் பொருள்தான் எத்துணை சிறப்புடையது.

ஆயின், இவ்விடத்தே நாம் தர்மத்தின் குட்சமத்தை ஆராய்தல் வேண்டும். அது எது எனின் அமிருதத்தில் ஒரு துளி அருந்தினாலும், ஒரு சொம்பு அருந்தினாலும், இன்னும் அதிகமாகவே அருந்தினாலும் அதன்பலன் ஒன்றே. அருந்தியோர் அனைவருக்கும் இறவாமை என்பது சமமாகவே கிடைக்கும்.

அதேபோன்று கிதாம்ருதத்தை சிறிதளவே அருந்தினாலும், அதிகமாகப் பருகினாலும் - பவ துக்க நிவாரணம், மோகாப் பிராப்தி இவை சமமாகவே கிடைக்கும். எனவே இவ்விஷயத்தில் எவரும் அஞ்சத்தேவையில்லை. சங்கராச்சாரியாரைப் போன்ற அறிவோளி நமக்கு இல்லாது

போயினும், உற்சாகமிழந்து விடாமல், கிடையில் கூறப் பட்டுள்ள தர்மங்களில் ஒன்றை மட்டுமாவது சரிவர பின்பற்றுவதற்கான முயற்சியை செய்தல் வேண்டும். அதனால் அவன் பரமசாந்தியடைதல் திண்ணைம்.

மகா பாரதத்தின் முழு வடிவமே கீதை

ஶ्रீ பகவத் கிடை மகாபாரதத்தில் பீஷ்ம பர்வத்தில் 25ஆவது அத்தியாயத்தினின்றும் 42 ஆவது அத்தியாயம் வரையுள்ளது. பாரதம் என்னும் மிகப் பெரிய கடலில் கலங்கரை விளக்கம் போன்று கிடை ஒன்றி விடுகின்றது. பாரதம் என்ற பாலில் கிடை நவநீதம் போன்று உள்ளது. அஷ்டாதசப் புராணங்கள், நவவியாக்ரணங்கள், நால் வேதங்கள், இவற்றை சரிவர கடைந்தெடுத்து வியாசமுனிவர் பாரதத்தை எழுதினார்.

1. அஷ்டாதசபுராணி நவ வியாக்ரணானி ச நிர்மத்ய சதுரோவேதான் முனினா பாரதம் க்ருதம்.
2. பாரதோ ததி நிர்மத்ய கீதாயா நிர்மதி தஸ்ய ச ஸாரமுத்ருத்ய கிருஷ்ணன் அர்ஜானஸ்யமுகே ஹாதம் எனவேதான் பாரதம் 'பஞ்சம வேதம்' என்று புகழ் பெற்றது. அத்தகைய மேன்மை பொருந்திய காப்பியத்தின் சாரமே கிடை. ஶ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா ஞானமிருதத்தைப் பொழிந்து கொண்டிருக்கையில் வியாச மகரிஷி மஹாபாரதம் எனும் குடத்தில் பிழிந்து வைத்தார் என நாம் அவங்கார மொழியில் கூறவியலும் இன்னும்

“தர்மே சார்த்தே ச காமே ச மோக்ஷ ச பரதாஷ்ப யதி ஹாஸ்தி ததன்யத்ர யந்நே ஹாஸ்தி ந தத்க்வசித் (பாரதம்)

தர்மார்த்த, காம, மோக்ஷம் என்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்களைக்குறித்து பாரதத்தில் எவ்வெய்வை கூறப்பட்டமுள்ளதோ, அதே மற்றையவற்றிலும் கூறப் பட்டுள்ளது. இதில் இல்லாதது வேறு எவற்றிலும் இல்லை,

அது மட்டுமன்று, 'யந்ந பாரதே தந்ந பாரதே' - பாரதத்தில் இல்லாதது பாரத தேசத்திலேயே இல்லை. - இத்தகைய புகழ் பெற்ற பாரதத்தின் சாரமேயான பகவத் கிடை எவ்வாறிருக்கும் என்பதை வாசகர்களே ஊகித்தறிந்து கொள்ளவியலும். எனவேதான் ஸீ ஆதிசங்கரர், தம் கிதா பாஷ்ய உரையில் ஆரம்பத்திலேயே

'ததிதம் கிதா சாஸ்தரம் ஸமஸ்த வேதார்த்த
ஸார ஸங்க்ரஹ பூதம்'

என்றார். 'கிதா சாஸ்திரம் அனைத்து வேதவேதாங்கங்களின் சாரத்தின் சுருக்கம்' என்பது அதன் பொருள். அவ்வாறில்லையெனின் காலங்காலமாக எத்துணையோ அறிஞர்கள் இக்கிடையினால் கவரப்படுவது எதனால்? தேன் இல்லாவிடில் தேனீக்கள் மொய்ப்பதில்லை அல்லவா? கிடையில் கூறப்பட்டுள்ளவை என்றும் அழியாத போதனைகள். தேச காலங்கள் மாறினும் அது மாறாதது. சிதறிப் போகாதது. அது காலந்தோறும் யுகந்தோறும் பயன்படக்கூடிய தர்மம் எனவேதான் அதனைக்குறித்து கிதாச்சார்யன் 3 ஆவது அத்தியாயத்தில், ப்ரோக்த வா அகமவ் யயம் - அன்ளா அன்ளக் குறையாத இவ்வித்தையை - யோச சாஸ்திரத்தை நான் சூரியனுக்கு உபதேசிக்கிறேன் என்று வாக்களித்தேன். 'இதந்து தே குறுப்பதமம்' இது மிகவும் இரகசியமான வித்தையானதால் இதனை உளக்கு நான் சொல்கிறேன் என்று மீண்டும் மீண்டும் கிதாச்சார்யன் ஏன் கூறுகிறார்? மிகவும் ஆழ்ந்த, விரிவான இந்த தத்துவபோதனை ஒரு தேசத்திற்கேயன்றி, காலத்திற்கேயன்றி, மதத்திற்கேயன்றி, ஒரு ஜாதிக்கேயன்றி, ஒரு சம்பிராதாயத்துக்கு மட்டுமேயன்றி அனைத்து தேச, கால, மத, சமுதாய சம்பிராதாயங்களுக்கு உரியதாயுள்ளது. என்லா மதங்களின் சாரமும் இதில் அடங்கியுள்ளது. எனவே பகவத் கிடை இந்துக்களுக்கு மட்டுமே உரிய நூல் என்பது தவறு. இது அனைத்துலக க்ரந்தம் (Sovereignty) எனவே இதனைப்பின்பற்றுவோர். இதில் கூறப்பட்டுள்ள தர்ம இரகசியங்கள் அனைத்தையும் நன்கறிந்து, உணர்ந்து பின்பற்றினால் பரம சாந்தியைத் தவறாமல் அடைவர்.

ஞானேஸ்வரர் கிடையை இவ்வாறாகப்புகழ்கிறார்,- கிடை விவேகமெனும் மரங்கள் அடங்கிய தோட்டம், அனைத்து சுகங்களுக்கும் அஸ்திவாரம், பரமார்த்த சித்தாந்தமெனும் ரத்தின சுரங்கம், நவரசங்கள் எனும் அமிர்தத்துடன் கலந்து நிறைந்துள்ள ஒரு கடல், திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ள பரந்தாமம், அனைத்து வித்தைகளுக்கும் உற்பத்தி ஸ்தானமான மூலபூமி, அனைத்து சாத்திரங்களின் இருப்பிடம், தர்மங்களின் பிறப்பிடம், நல்லோர்க்கு அன்புக்குரிய தோழன், ஸரஸ்வதியின் அழகிற்கிணையான இரத்தினக் களஞ்சியம், ஞானாம்ருதம் எனும் பூர்ண கங்கை, விவேகமெனும் பாற்கடலில் அமர்ந்திருக்கும் நவலக்ஷ்மி. இவ்வாக்கியங்கள் கிடை பெரிய மகான்களின் பார்வையிலேயே எத்தகைய உயர்ந்த நிலையை பெற்றுள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கிதோபநிஷத்

இனி, கிடையைக் குறித்த இன்னும் சில விசித்திரங்களை ஆராய்வோம். விஷ்ணுபகவானின் நாபிக் கமலத்தினின்றும் பிரம்ம தேவன் தோன்றினார் என்று சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன, பிரம்ம தேவனால் வேதங்கள் தோன்றின என்பது உலக வழக்கு பகவத் கிடையோ அவ்வாறின்றி விஷ்ணுமூர்த்தியின் முகக் கமலத்தினின்றே நேராகப் பிறந்தது, முகக் கமலம் எங்கே? நாபிக் கமலம் எங்கே? எது அருகில் உள்ளது? எனவே வேதங்களாவிட கிடை பகவானிடம் உயர்ந்த நிலையினை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ளது என்பது தெள்ளத் தெளிவாகிறது, இப்பொருளே கீழ்க்காணும் மஹாபாரத வாக்கியத்தில் தொனிக்கிறது.

“கிதா ஸாக்தா கர்த்தவ்யா கிமன்யைஹி
காஸ்த்ர விஸ்தரைஹி
யா ஸ்வயம் பத்மநாபஸ்ய முக பத்மாத்
வினிஹ்ம ச்ரிதா’

-பாரதம் - பீஷ்ம பருவம் 4 -31)

“கிதையை நன்றாகப் பாடுதல் வேண்டும். மற்றைய சாத்திரங்களினால் பலன் ஏதும் இல்லை. ஏனெனில் கிதை தான் விஷ்ணுவின் முகக் கமலத்தினின்றும் தோன்றியது. கிதையின் மகிழ்மையை வர்ணிப்பதற்கு இதைவிட தகுந்த சான்று இன்னும் வேறென்ன வேண்டும்? சிலர் கிதையை ஸ்மிருதியாகக் கருதுகிறார்கள், ஈசுவரனின் வெளிமுக்க ஸ்ருதியாகும்போது, அவரது வாக்கு எங்களும் ஸ்மிருதியாக முடியும் என்று வல்லபாச்சாரியார் விளுகின்றார். மற்றும் பகவத் கிதையின் ஓவ்வோர் அத்தியாயத்தின் இறுதியிலும்,

“பிரம்ம வித்தையைப் புகட்டுவதும், யோக சாஸ்திரமானதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜூன் சம்வாதமாக வந்துள்ளதுமாகிய பகவத் கிதை’ என்ற முத்தாய்ப்பு வருகிறது, அதில் ‘உபநிஷத்ஸா’ (உபநிஷத்துக்களில்) என்று சொல்லப்படுவதால் கிதை வேதத்தின் அங்கமான உபநிஷத்துக்களுடன் சேர்ந்ததே என்பது வெளிப்படுகிறது, எனவே இதனை ‘கிதோபநிஷத்’ என்பதில் தவறேதுமில்லை. வேதங்களைப் போன்றே இதுவும் அமரவாக்கு என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

பிரஸ்தான த்ரயத்தில் கிதை

ஆன்மீக உலகில் முழுக்கீருக்கு பிரஸ்தான த்ரயம் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. பிரஸ்தான த்ரயத்தின் அறிமுகம் இல்லாவிடிப் பரமார்த்த தத்துவத்தைப் பற்றிச் சரியாக அறிதல் இயலாது. தசோபநிஷத்துக்கள், பகவத்கிதை, பிரம்ம குத்திரங்கள் என்ற இவை மூன்று சேர்ந்து பிரஸ்தான த்ரயம் எனப் படுகிறது. பலவித தர்ம குக்கமங்களையும் இது தன்னுள் அடக்கியுள்ளது. எனவே கிதை பிரஸ்தான திரயத்தில் ஒரு தனிபாடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இம் மூன்றிலும் கூட உபநிஷத்திலும், பிரம்ம குத்திரத்திலும் அடங்கியுள்ள பொருள்கள் யாவும் கிதையில் இருப்பதாலும், மொழி, நடை இவை கிதையில் எனிமையாகக் காணப்படுவதாலும் கிதை மக்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்கு பெற்றுள்ளது.

"இன்னும் நான் கிதையைப் பின்பற்றுகிறேன். கிதை எனக்கு நல்ல புகலிடம் போன்றது, கிதையின் ஞானத்தைப் பின்பற்றியே நான் மூன்று உலகங்களையும் பரிபாலிக்கிறேன்" என்று கிதா மகாத்மியத்தில் விஷ்ணு சூறிய வாக்கு கிதையின் மகோன்னத நிலையை, அதன் முதன்மையைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

"கிதாஸ்ரயோஹவும் திஷ்டாமி
கிதாமே சோத்தமம் க்ருஹும்
கிதாக்ஞான முபாச்ரித்ய
திரிலோகான்பாலயாம்யஹும்"

- (கிதா மகாத்மியம் 7)

கிதையைப் பின்பற்றுவதால் பகவான் திரிலோகங் களையும், பிரம்மாண்டம் அனைத்தையும் பரிபாலிக்க இயலும்போது, அதனைப் பின்பற்றி மனிதன் தன் சிறிய இல்லத்தை பரிபாலிக்க இயலாதா? குடும்பத்தை பரிபாலிக்க இயலாதா? தப்பாது பரிபாலிக்க முடியும்.

'பூஜோ ஜனகாதயஹ' என்றவாறு ஜனகர் முதலிய பேரரசர்களும் கிதையைப் பின்பற்றி அவ்வாறே பரிபாலித்தனர். கிதையைப் பின்பற்றி அனைவரும் அவரவர் சம்சாரத்தை, தத்தம் வாழ்க்கை ஒட்டத்தை நிலையாகச் செலுத்த இயலும். எனவே தாபத்ரயத்தால் உந்தப்பட்டு, கோரமான சம்சாரமெனும் காட்டில் துக்கமற்ற அமைதியான வாழ்க்கையை அடைய விரும்பும் ஓவ்வொருவரும் கிதையின் உதவியை நாடியே தீரவேண்டும்.

"கிதா ரக்ஷதி ரக்ஷிதா"

எவர் கிதையைக் காப்பாற்றுவின்றாரோ அவர்களை கிதை காப்பாற்றும். அதாவது, கிதையை எவரெராருவர் நாடுகின்றார்களோ அவர்களை பிறப்பெனும் கடலின்றும் கிதை கடைத்தேற்றும் என்பது பொருள், எனவேதான் பயங்கரமான சம்சாரக் கடலைகடக்க விரும்புவன் கிதை என்ற நாவாயை அணுக வேண்டியது அவசியம் என சாஸ்திரங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது,

"ஸம்சார சாகரம் கோரம்தாத்து மிச்சதி யோ நரஹ
கீதா நாவம் ஸமா ஸாத்ய பாரம் யாது ஸாகேன கஹம்"
- (வைஷ்ணவீய தந்தர சாரம்)

கலிகால மருந்து

கலிகாலத்தில் தர்மம் ஒரு காலிலேயே நடக்குமென்ப தாலோ அன்றி கலி தனது முழு ஆற்றலுடன் எழுச்சியுற்று மக்களைத்தியவழியில் நடத்தி பேரழிவுக்கு இட்டுச் செல்வான் என்பதாலோ என்னவோ கருணையுள்ளம் கொண்ட பகவான் கிருஷ்ணவதாரம் எடுத்து கலிகாலத்திற்கு சிறிது முன்பாகவே கீதாம்ருதத்தை மக்கள் அடையும்படி செய்தார்.

இல்லையெனில் கிருத யுகத்தில் இதன் வழிக்கு ஏன் அவர் போகவில்லை? திரேதாயுகத்தில் இதைப் பற்றி ஏன் என்ன வேயில்லை? துவாபராயுகத்தின் கடைசிவரை எதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்? வியாதி முதிர்ந்த பின்னரே சரியான மருந்தனித்தல் வேண்டுமென அவர் நினைத்ததைப் போல் உள்ளது, எது எப்படியாயினும், கலிதோஷ பயம் மக்களுக்கு இனி இல்லை, மாந்திரிகனுக்கு கிரகங்களின் தோஷம் தாக்குவதில்லை. அதைப் போன்று கீதா மந்திரத்தை ஓதினால் மனிதனுக்கு சம்சார தோஷம், தாபம் இவை அனுகுவதில்லை,

ஒருவேளை அப்படியே அனுகினாலும் அதனை வேரோடு அறுக்கவல்ல சக்தி கீதா மந்திரத்திற்கு உள்ளது,

"பாட மாதர பராபூத கால கிங்கர கர்ஜிதம்"

"கிதையை ஓதினால் யமகிங்கரர் களின் கர்ஜனை வெறுமையாகி விடும்" என்று பத்ம புராணத்தில் கீதா மகாத்மியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. கிதையின் ஒவ்வொரு ஒலி அதிர்வுக்கும் பாபங்களை எரித்து சாம்பலாக்கக் கூடிய அக்னியின் சக்தி உண்டு என்று சொல்வதில் மிகையேதுமில்லை. எனவேதான் பண்டிதர் முதல் பாமரர் வரை, அரசர் முதல் ஆண்டிவரை, பூசரர்கள் முதல்

சண்டாளர்கள் வரை அனைவரும் கிடையை நாடி அதனால் சகல நன்மைகளையும் சாந்தியையும் அடைந்து வருகிறார்கள், கிடையெனும் கங்கா ஸ்நானத்தால் இதுவரை எத்துணையோ பேர் கடைத்தேறியுள்ளனர், இப்பவும் கடைத்தேறுகின்றனர், இனியும் கடைத்தேறுவர், சங்கராச்சாரியார் கிடையின் சிறப்பைக் குறித்து இவ்வாறாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

“பகவத் கீதா கிஞ்ச தத்தா
கங்காஜூலலவ கணிகா பீதா
ஸக்ருதபி யேன மூராரி ஸமர்ச்சா
தஸ்ய கரோதி யமோ(அ)பி ந சர்ச்சாம்”

பகவத் கிடையை ஒருவாறாக முறையே ஒதி வந்தாலும், கங்கை நீரை சிறிதனவே அருந்தினும், விஷ்ணுவை ஒருமுறை பூசித்தாலும், யமன் அவர்களிடம் அனுக இயலாது. எனவே கிடையிடத்து முழுமையான நம்பிக்கை வைத்து, அதில் கூறப்பட்டுள்ள சத்தியத்தைக் கடைபிடித்து, பரமானந்தத்தை அனுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருவரும் உறுதி பூணுதல் வேண்டும்,

அன்றாட வாழ்க்கை உறுதுணை

கிடை கிருஷ்ணருக்கும் அர்ச்சனருக்கும் இடையே நடந்த உரையாடல் மட்டுமேயன்று அது ஒவ்வொருவரின் இதயத்திலும் எப்போதும் நடந்து கொண்டிருக்கும் உரையாடலே. அர்ச்சனனைப் போன்று நம் செவிகளை கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் திருப்பினால் அந்த தெய்வவாக்கினை நாமும் கேட்டறிதல் இயலும். பிறநூல்களைப் போல் இதனை ஒருமுறை படித்துவிட்டுப் புறம்தள்ள இயலாது, இது நாவலைப் போன்று ஒருமுறை படித்துவிட்டு ஒதுக்கக் கூடியதல்ல, இது தினசரி வாழ்க்கைக்கு உறுதுணை. இதனை எப்போதும் தவறாது ஒதி அதில் கூறப்பட்டுள்ள தர்மங்களை அன்றாட வாழ்க்கையில்

கடைபிடித்து வரவேண்டும், ஆபத்துக் காலங்களிலும், சம்சாரத்தில் ஏற்படும் மன உளச்சல்களின் போதும் ஒரு ஜீவனுக்கு கிடையளிக்கும் உதவி மகத்தானது, நோயாளியின் அருகிலேயே வைத்தியர் இருக்கும்போது நோயாளிக்கு எத்தகைய மனோதாரியம் ஏற்படுகிறதோ, மன உளச்சலில் சிக்கித் தவிக்கும் ஒரு சிஷ்யனுக்கு அருகில் ஒரு நல் அனுபவம் வாய்ந்த குரு இருக்கையில் எத்தகைய மகிழ்ச்சி ஏற்படுமோ அவ்வாறே பவதுக்கத்தால் அவதியறும் மனிதனின் அருகில் கிடை இருப்பின் அத்தகைய ஊக்கம் ஏற்படுகிறது, காந்தி மகாத்மாவின் அனுபவ பூர்வமான வாக்கியங்கள் சாதனையாளர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கக் கூடியது,

“ஜியங்கள் என்னை குழுமபோதும், துன்பங்கள் தொடரும் போதும், நிராசையும், சோர்வும், உற்சாகமின்மையும் ஏற்படும் போதும் நான் பகவத் கிடையை திறந்து பார்ப்பேன், அதில் ஏதோ ஒரு கலோகம் என்னைத் தேற்றும், அதன் பலனாய் மிகவும் ஆபத்தான கட்டங்களில் கூட என் முகத்தில் புன்னகை தவழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும், என் வாழ்க்கையில் பலவிதமான மேடு பள்ளங்கள் இருப்பினும், பயங்கரமான துன்பங்களை நான் அனுபவிக்க நேரிடினும் அவை எவையும் சிறிதனவும் என் அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுத்துவதில்லை. இவையனைத்தும் கிதா போதனையின் நற்பலனேயாகும்”. இதனை உணர்ந்தே நம் பெரியோர்கள் கிடை பாராயனம் என்பதை ஏற்படுத்தி அதனை நாம் அனு தினமும் மறவாதிருக்கும் வண்ணம் நடைமுறைக்குக் கொணர்ந்தனர். அவ்வாறு செய்தால்தான் கிடையின் பொருள் இதயத்தின் உட்புகுந்து, அன்றாட வாழ்க்கையையே ஒரு தெய்வ வாழ்க்கையாக மாற்றிவிடும். மற்றும் அரக்கன் மனிதனாக மாறி முறையாக தெய்வமாகவே வளர்ச்சியடைவான். இதுவே கிடையின் ஈடு இணையற்ற பேராற்றல், இத்தகைய உயர்ந்த உன்னதமான நூலை நமக்களித்த ஸ் கிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கும், ஸ் வேத வியாசருக்கும் நாம் எத்துணையோ கடமைப்பட்டுள்ளோம்

துக்கத்தைத் தொலைத்து ஆனந்தம் அனிப்படே கீதையின் இலக்கு

கிடை என்றால் கானம் செய்யப்பட்டது என்று பொருள். கானம் என்பது நாம் மகிழ்ச்சி யோடிருக்கும் போது உண்டாவதேயன்றி துக்கத்தில் இருக்கும் போதல்ல. எனவே ஆனந்தமே கிடையின் இலட்சியம். முடிவான குறிக்கோள். அதற்காகவே அது பாடுபடுகின்றது என்பதை ஒவ்வொரு முழுக்காவும் எப்போதும் ஞாபகத்தில் இருத்திக் கொள்ளவ் வேண்டும். ஆனந்த நிலையத்திற்கு வழிகாட்டுதலே கிடையின் பணி. 18 அத்தியாயங்களில் விரிவான போதனைகளின் மூலமாக நிரந்தரமான ஆனந்தத்தை அடையக்கூடிய பல்வேறு உபாயங்களையும் கிடை, 'அசோச்யான்' (துக்கப்படுவதற்குத் தகாதவர்களைக் குறித்து) என்று ஆரம்பித்து, 'மா சகஹ்' (துன்பப்படுதல் வேண்டாம்) என்ற பதத்துடன் முடிகிறது. துன்பத்தை அழித்து ஆனந்தத்தை அளித்தல் - இதுவே கிடையின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பெரிய பலன். சம்சாரம் எனும் காட்டுத்தீயில் சிக்கி, மூன்று விதமான தாபங்களிலும் உழன்று கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு இவ்விதமாக கிடை மிகப்பெரிய உதவி செய்துள்ளது. கிடை துக்கத்தால் கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டிருப்பவனுக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறது. ஆபத்தில் இருப்பவனுக்கு அவன் முதுகில்தட்டிக் கொடுத்து இதயத்தில் தைரியத்தை உண்டாக்குகிறது. நிராசையினாலும், உற்சாகமின்மையாலும் வருந்துபவனுக்கு உற்சாகம் ஏற்படச் செய்கிறது. எனவே எத்தனையோ பேர் கிடையன்னையின் சந்நிதியை அடைந்து அற்புதமான மனோவளர்ச்சியடைந்து பெரும் பேறு பெற்றுள்ளனர்.

இதுவரை, கிடையின் மகிழ்ச்சிகளை ஆராய்ந்து புறநோக்கில் கண்டோம். இனி அதன் உட்சென்று அதன் அழிகளை அனுபவிப்போம். அவ்வாறு அதன் உள்நுழையும் முன்பு கிடை எந்த நிலையில் எப்படி எழுதப்பட்டது என அதன் மூலத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாக அறிவோம். கிடை

கற்பனையன்று., அது சரித்திர நிகழ்ச்சிகள் கொண்டது என்பதை நாம் முதலில் அறிதல் வேண்டும், ஸீ கிருஷ்ணர், அர்ஜானன் முதலானோர் சில காலத்திற்கு முன்பு நம் பாரத தேசத்தில் வாழ்ந்த சரித்திர புருஷர்களேயன்றி கற்பனைப் பாத்திரங்கள்லர். இவ்வண்மையை அறிந்து கொண்டால் கிடையின்மீது இன்னும் அதிகமான நம்பிக்கை ஏற்றும்,

கீதையின் தோற்றும்

பாண்டவர்கள், கௌரவர்கள் இருவரும் இணைந்து ஒருவருக் கொருவர் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்திருக்கையில், பொறாமையெனும், வேர்க்கொல்லி, துரியோதனனின் சித்தத்தில் புகுந்து சிறிது சிறிதாக அவனது விவேகத்தை அரிக்கத் தூடங்கியது, அதன்பலனாக துரியோதனன், சகுணி முதலானோரின் உதவியுடன் குறுக்கு வழியில் சென்று பாண்டவர்களைச் சூதாட்டத்தில் நொடித்துப் போகச் செய்து, அவர்களின் அரசை அபகரித்து, பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம், ஓராண்டு அஞ்ஞானவாசம் செய்வித்து, அப்போதும் அவர்களது அரசை அவர்களிடம் ஈயாது பலவிதமான துன்பங்களுக்கு உள்ளாக்கினான், இராஜ்யத்தில் பாதியேயன்று, கால்பங்கு கூட அன்று, ஐந்து கிராமங்கள் கூட அன்று, ஒரு ஊசியளவு இடம் கூட பாண்டவர்களுக்குத் தரமாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்தான். இருவருக்கும் இடையில் ஸீ கிருஷ்ணர் தூது சென்றார். ஆயின் எவ்வித பலனும் இல்லாமல் போயிற்று, பாண்டவர்களின் எளிய கோரிக்கையைக் கூட துரியோதனன் அகங்காரத்துடன் மறுத்து விட்டதால் வேறு வழியின்றி பாண்டவர்கள் தர்மயுத்தம் மேற்கொள்ளும்படியாயிற்று. இரு பக்கமும் போர்வீரர்கள் போர் புரிவதற்கு எதிர்ப்பட்டனர், தர்ம சேஷ்டரமான குருசேஷ்டத்திரத்தில் பாண்டவ, கௌரவ சேனைகள் அம்பு எய்வதற்கு தயார் நிலையில் உள்ளனர், போர்ச்சங்கும் முழங்கியாயிற்று, நான் பூட்டியாயிற்று, அச்சமயத்தில் பார்த்தனின் கோரிக்கைப்படி பார்த்தசாரதி ரத்தை இரண்டு சேனைகளுக்கிடையில் நிறுத்தவே, பார்த்தன்

எதிரி சென்யங்களில் தம் அண்ணன்மார், தம்பியர், மாமன்மார், தந்தையர், தாத்தா, பக்திக்குரிய குருமார்கள் இருப்பதைக் கண்டு, 'என் சுற்றத்தார், என் மக்களுடன் போர் புரிவது எங்ஙனம்?' இது பெரும் பாவத்திற்கு காரணமாகுமல்லவா? சுற்றாரையும், உற்றாரையும் கொன்றுகுவித்து, இராஜ்யமடைவதற்கு பதிலாக விச்சையெடுத்து வாழக்கை நடத்துவதுமேல்' என்று பலவிதமாக வருந்தி, துக்க மேலிட்டால் காணலைபத்தை நழுவவிட்டு, இரத்திலேயே சோர்ந்து அமர்ந்துவிட்ட பார்த்தன், தானே முடிவு எடுக்கும் நிலையில் இல்லாது, தர்மம் எது, அதர்மம் எது எனக் குழம்பியிருந்த வேளையில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பாதத்தைச் சரணடைந்து,

"கிஷ்யஸ்தேஹம் பாஹி மாம் தவாம் ப்ரபன்னம்"

- நான் உன் சிஷ்யன். நின்னைச் சரணடைந்தேன். (எனது கடமையை போதித்து) என்னைக் காப்பாற்று என மிகவும் தீணமாக வேண்டி நின்றான் அப்போது பகவான் அர்ச்சனங்கு உபதேசம் செய்தார், கிடை ஏற்பட்டதற்கான முன் கடை இது, யுத்த களத்தில், 'நான்' 'எனது' (அஹம், மம) என்ற மாயையின் தோற்றத்தால் அர்ஜூனனிடத்து மோகம் (அஞ்ஞானம்) தோன்றி, அவனைக் கடமையாற்ற இயலாது செய்துவிட்டது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் போதனை அனைத்தும் அவ்வாறான மோகத்தின் மேல் செலுத்தப்படும் கதாயுதமே ஆகும். தேக அபிமானத்தால் ஏற்படக் கூடிய அஞ்ஞானத்தை பகவான் தன் ஆத்ம ஞான உபதேசத்தால் தூான் தூாளாக்கிளார், மற்றும், 'என் அஞ்ஞானம் தொலைந்தது, நீ சொன்னபடி நான் செய்கிறேன்' என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ச்சனைத் தன் வாயாலேயே சொல்ல வைத்தார்,

இவ்வாறாக, அர்ஜூனனின் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிய கிடை அனைவரின் அஞ்ஞானத்தையும் போக்கவல்லது, ஒருவரின் நோயைப் போக்கக் கூடிய சக்தி வாய்ந்த மருந்து அனைவரின் நோயையும் போக்கக் கூடியது. இதில் சிறிதளவும் ஐயமில்லை, பார்த்தனின் மூலமாக ஜனசமூகத்தினர் அனைவருக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபதேசம் செய்துள்ளார்

என்பதில் தவறேதுயில்லை, ஆயின் ஓவ்வொருவரும் தம்மைத் தாமே நன்றாகப் பரிசோதித்துக் கொண்டு, ஜன்ம ஜன்மாந்தரமாக நம்மிடத்து நிலைபெற்றுள்ள காமக்குரோதம் முதலான அஞ்ஞான இருளையகற்றி, கிடையெனும் ஞான ஒளியினால் முக்தியடைந்து நிலையான பேரின்பத்தை இந்தப் பிறவியிலேயே அடைந்து அனுபவிப்போமாக.

கிடைக்கு அதிகாரி

கிடையைப் படிப்பதற்குரியர் யார்? என்ற வினா எழுதல் இயற்கை. நல்ல தண்ணீரை அருந்துவதற்குரியர் யார்? தாகம் உடையவர். அன்னம் தின்பதற்கு எவர்க்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, பசியோடிருப்பவருக்கு. மருந்து எவருக்கு அவசியம்? நோய் உள்ளவர்க்கு, எனவே அனைவருமே கீதா ஞானம் என்ற மருந்தினை உண்பதற்குரியரே யாவர், பவரோகம் என்ற நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர் எவர் என்ற வினா இங்கு எழுதின்றது, இவ்வுலகில் பிறந்தவர் யாவரும் பவரோகியோவர். துன்பங்கள் அனுபவிப்பவர் யாவரும் சம்சார நோயால் பீஷக்கப்பட்டவரே. பிறப்பிறப்பு எனும் சூழல் சக்கரத்தில் அகப்பட்டு உழலுவோர் அனைவருமே ஏதோவொரு விதத்தில் இந்நோயால் பீடிக்கப் பட்டவரே யாவர். எனவே ஜாதி, மதம், இனம், மூப்பு, இளமை என்ற பேதங்களின்றி அனைவருமே கிடையைப் படிப்பதற்குரியராவர். அப்படி யாயின் தனக்கு நோய் உள்ளதென்று உணர்ந்தவனே மருந்தினைத் தேடுவான். வைத்தியிரிடத்தும் தான் உண்ணும் மருந்தினிடத்தும் முழு நம்பிக்கையுடையவனுக்கே அவை நன்றாக வேலை செய்யும். பிறப்பிறப்பெனும் சம்சார வியாதியால் தான் அவதியறுகிறோம் என்று உணர்ந்தவனுக்கே கிடையைப் போன்ற நல்ல நூல்களை படிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு தோன்றும். மற்றும் சாத்திரங்கள் மீதும் இதனைப் போதித்த புண்ய புருஷர்கள் மீதும் முழுமையான நம்பிக்கை வைப்பவர்க்கே அவை நற்பலனை அளிக்கவல்லது. பிறருக்கு பலன் அளிப்பதில்லை. எனவேதான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கிடையைக்

கற்பதற்குரியர் யார்? என்ற வினா எழுந்த போது இவ்வாறாகச் சபுறினார்.

“இதம் தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசன
நஶாஸூஸ்ரங்கவே வாச்யம் ந ச மாம் யோப்யஸாயதி”
(18-67)

‘ஏ அர்ஜானா,, இந்த கிதாசாஸ்திரத்தை பிறப்பிறப்பெனும் சம்சாரத்தினின்றும் தப்பித்தல் வேண்டும் என்ற மனோவியாக்கலம் இல்லாதவர்க்கும், பெரியோர்களையணுகி அவர்களுக்குச் சேவை செய்யாதவருக்கும், என்னை (பகவானை) நிந்திப்பவர்க்கும் எக்காலத்தும் போதிக்கவேண்டாம்.” அத்தகையோர் கிதையைப் படித்தலும் கூடாது என்று கிதையின் முடிவில் கூறுகிறார். மற்றும் எவர் கிதையின் தத்துவத்தில் அக்கறையுள்ளவரோ, அகுயை அற்றவரோ, அனுதினமும் பின்பற்ற வல்லவரோ அவர் தத்தம் கர்ம பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவர். அவ்வாறின்றி எவர் இதனை வெறுத்து, சொல்லிய வண்ணம் செய்யாது இருக்கின்றனரோ - அவர்கள் ஞானம் ஏதும் அற்றவராய், அறிவிலிகளாக நிதித்துப் போனவராய் இருப்பர்.” என்று வேறோறிடத்துக்கூறுகின்றார்.

1. “யே மே மதமிதம் நித்யமனுதிஷ்டந்தி மானவாஹா
ஶர்த்தாவந்தோ(அ)நஸ்வியந்தோ முச்யந்தே தே(அ)பி
கர்மபிழுி” - (3-31)

“யே தவேததப்யஸவியந்தோ நானு திஷ்டன்தி மே மதம்
ஸர்வக்ஞான விமுடாம்ஸ்தான் வித்தி நஷ்டாந
சேதஸஹ” - (3-32)

எனவே அக்கறை, நம்பிக்கையுள்ளவர் அனைவரும்,, முக்கியடைதற்கு எண்ண முடையவரளைவரும் கிதையைப் படித்தற்குரியர் ஆவர். ‘மானவாஹா’ என்று பொதுச் சொல்லைப் பகவான் பயன்படுத்தியதால் ஜாதி, மத, குல, இன வேறுபாடின்றி அனைத்து மக்களும் கிதையின் சேவைக்கு முழுமையான அதிகாரமுடையவர் என்பது தெனிவாகின்றது.

இனி கிடையின் உள் நுழைந்து அதில் அமைந்த தனித்தன்மையினை ஒவ்வொன்றாக ஆராய்வோம்.

கீதையில் அனுஷ்டானத்திற்கு முதன்மை

வெறும் கொள்கைகளை மட்டும் கூறிக் கொண்டே செல்லாமல் அதனைப் பின் பற்றும் வழிமுறைகளை பலவாறாக வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டே போவது கீதாச்சார்யனுக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. எனவேதான் பரமாத்தவைப்பற்றி ஓரிடத்தில் மட்டும் சிறிதளவே கூறி அவரை அடையக் கூடிய சாதனை வழிமுறைகளை மிக விரிவாக கூறிக் கொள்கிறார். இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் நிறைஞானியின் இலக்கணம், ஆறாம் அத்தியாயத்தில் யோகாப்பியாச முறை, பன்னிரெண்டாம் அத்தியாயத்தில் பக்தனின் இலக்கணம், பதிமுன்றாம் அத்தியாயத்தில் தேவ அசர இயல்பு முதலானவைகளே இதற்கு எடுத்துக் காட்டு. கோட்பாடுகளை, விட செயல் முறையே சிறந்தது என இதன் வழி அவர் தெரிவிக்கிறார். கீதையை விரித்தவுடனேயே இவ்வண்மை தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. நெறிதவறியவனுக்கு ஆன்மிக நெறிமுறைகள் எக்காலத்தும் எட்டுவதில்லை. சித்த சுத்தி இல்லாதவர்க்கு ஞானம் ஏற்படுவதில்லை. தரிக நிலத்தில் எந்தப் பயிரும் விளைவதில்லை. எனவே இதய சுத்திக்கு சாதனைகள் மிகவும் அவசியமான தொன்று. இவ்வண்மையை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தவே கீதாச்சார்யன் ஒழுக்கத்திற்கு (Character - building) முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றார்.

நாம் பரமாத்மாவிடம் காட்டும் அன்பில் ஒரு சிறு பாகமேனும் நாம் செய்யக் கூடிய சாதனைகளின் மேல் வைத்தால் நமது இலக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கணியாய் எனிதில் கிடைக்கும். ஆயின் மக்கள் அவ்வாறு செய்வதில்லை. இறைவனிடம் உள்ள புனிதத்தன்மை ஜீவனிடமும் இருந்தால்தான் முக்கு சித்திக்கும், இல்லையெனில் இறைவனிடத்தும் ஜீவனிடத்தும் உள்ள இடைவெளி அப்படியே நின்றுவிடும்.

‘சதவ புருஷயோற்று சுத்தி ஸம்யே கைவல்யம்’ - சித்தம் பரமாத்விற்கு சமமான தூய்மையடைவதே கைவல்யம் என பதஞ்சலி முனிவர் கூறுகின்றார். எனவே சித்தம் நிர்மலமாக இருப்பதற்குண்டான வழிகளைக்கண்டு முழுகூக்கள் அதற்கான சாதனைகளைத் தவறாது செய்தல் வேண்டும். பாரததேசம் முன்பிருந்த உன்னத நிலையை இப்போது அடைய இயலாமல் போனதற்கான காரணம் இதுவேயாகும். கொள்கை மீதுள்ள பிடிப்பு வழிமுறைகளின் மீது இல்லாமல் போனதேயாகும். நடைமுறையில் பின்பற்றுவது குறைந்து போய் வெறும் வரட்டு வேதாந்தமாகப் போனதே காரணம் என்பதை மக்கள் உணர்தல் வேண்டும். இவ்வழி கிதாச்சார்யனுக்கு உடன்பாடன்று, எனவேதான் அறியப்படும் பொருளைப்பற்றிக் குறைவாகவும் ஞானத்தைப் பற்றி விரிவாகவும் கூறுகிறார். இலக்கிணைப் பற்றி சிறிதளவே கூறி தியானத்தை மிகுதியாகக் கூறுகிறார். முதன் முதலாக கிதா போதனையில் சாதகன் அறிய வேண்டிய பரம இரகசியம் இதுவே, கிடை நடைமுறை விஞ்ஞானம் (Practical Science) என்பதை அனைவரும் நினைவில் நிறுத்துவோமாக நடைமுறையில் பின்பற்றி பலன் அடைவோமாக.

கிடை உலகியலினின்றும் வேதாந்தநிலைக்கு உயர்த்தக் கூடியது.

“கர்மாவைச் செய்தல் தவறன்று வியவகாரம் தூற்றப் பட வேண்டியதல்ல. உன் பார்வையைச் சரியாக வைத்துக் கொள். அப்போதே நீ செய்யும் செயல்கள் யாவும் ஒரு மஹா யக்ஞும் போன்றதாகும். உன் எண்ணத்தைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள். அச்சமயத்தில் நீ செய்யும் செயல்கள் உனக்கும் பிறருக்கும் மேன்மையையுண்டாக்குகிறது.” என்று கிடை கோஷமிடு கின்றது. செயல்கள் எதுவுமின்றி ஒரு நிமிடம் கூட மனிதன் இருக்க இயலாது. எனவே கர்மாக்களை நிற்தித்து, ஒதுக்கித் தள்ளி வைக்கும் படி கூறப்படும் போதனைகளால் சாதாரண மனிதனுக்குச் சிறிதளவும் பயனில்லை. அத்தகைய போதனைகளால் அவன் செயலற்று ஜடமாய் மாறிப்

போவான். வாழ்க்கை ஒரு பிடிப்புமின்றி அர்த்தமில்லாமல் போகும். உலகில் 90 சதவிகித மனிதர் இல்வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டவரே, அல்லது பிரம்மச்சாரிகளாக இருப்பவர். அவர்கள் செயலற்று இருத்தல் இயலாத காரியம். சமுதாயத்தினின்றும் ஒதுங்கித் தனிமையில் காலம் கடத்தும் சந்நியாசிகளும், முனிபுங்கவர்களும் மிகச் சிலரே. எனவே பலருக்கும் பயன்படும் அறிவுரையே தேவை. இவையளைத் தையும் ஆலோசித்தே கீதாச்சார்யன் செயலாற்றுதலைத் தூாற்றாமல் அதற்கு புனிதத்வத்தைக் கொடுப்பதற்கான வழிகளை ஆராய முயன்றார். மேலும் அத்தகைய செயல்களை செவ்வனே செய்வதன் மூலமாக சித்தசுத்தியடைந்து முறையாக ஞானத்தைப் பெற்று அனுபவித்து முக்கியடைதல் கூடும் என்று பலவிடங்களில் வலியுறுத்துகிறார்.

“ஸ்வகர்மணா தமப்யர்க்க ஸித்திம்

வின்ததி மானவஹு

(18-46)

அவரவர் கடமையைச் செய்வதன் மூலம் பரமாத்மாவை அர்ச்சித்து மனிதன் முக்கியடைய இயலும்” என்று பகவான் வாக்களித்துள்ளார். இதற்கு முக்கியமான சான்றாக நிற்பவன் அர்ஜூனனே. ஏனெனில் ”நான் போர் புரிய மாட்டேன் எனக்கு இராஜ்யம் அவசியமில்லை. நான் தனிமையில் இருந்து பிச்சையெடுத்து உண்டு என் காலத்தைக் கழித்து விடுவேன்”.

“ச்ரேயோ போக்தும் பைக்ஷயமபீஹு லோகே” - (2-5)

என்று கூறிய அர்ஜூனன், கிருஷ்ணரின் போதனையால் போர்க்களத்தில் புகுந்து போர்புரிந்து ”நான் ஒன்றும் செய்யவில்லை” எனப் பற்றின்றியிருந்து, பயங்கரமான போர்க்களத்தை புனித யக்ஞாக மாற்றியமைத்தான். கிருஷ்ணரை முன் வைத்து அர்ஜூனன் செயல்புரிந்தான். செய்யும் செயல்களே முக்கிக்கு வழிகாட்டியாக மாறுதற்கு இதே வழி (இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தல்) இறைநாமங்களை உச்சரித்த வண்ணம் செயல் புரிதலே முக்கிக்கு வழி.

“மாமனுஸ்மர யுத்யச”-

‘என்னை நினைத்த வண்ணம் யுத்தம் செய்’, இதுவே கர்ம இரகசியம். யுத்தம் செய்வது உயர்ந்ததன்று. இறைவனை நினைத்த வண்ணம் செய்தல் உயர்ந்தது. நாம் செய்யும் செயல்களின் பலனை ஈவரார்ப்பணம் செய்தல் உயர்ந்தது. அப்போது ‘கர்மாவானது’ ‘கர்மயோகமாக’ மாறிவிடும் (Work will be transformed into Worship) தனிமையில் சமாதி நிட்டையில் இருக்கும் முனிபுங்கவர்களுக்கும், உலகில் பலவிதமாம செயல்களில் ஒன்றிப் போய் ஈடுபட்டிருப்பவனுக்கும் பலன் ஒன்றே. இருவரும் பெறுவது ஆத்ம சாந்தியே, பகவத்கிடை போதிக்கும் தத்துவம் இதுவே. உலகில் சில சாத்திரங்கள் செயல்கள் புரிவதை முழுவதுமாகத் தடுக்கிறது. அவை நிவிருத்தி மார்க்கத்தையே பெரிதும் போற்றுகின்றன. மற்றும் சில கர்மாவை ஓரளவு போற்றுகின்றது. அவை பிரவிருத்தி மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவை. ஆயின் கிடை பிரவிருத்தியுமின்றி, நிவிருத்தியும் இன்றி இரண்டிற்கு மிடையே அனைவரும் பின்பற்றக்கூடிய ஒரு வழியைத் தோற்றுவித்தது, சர்ரத்தை பிரவிருத்தியிலும், மனதை நிவிருத்தியிலும் வைக்குமாறு கிடை போதிக்கிறது. (Hands in the Society and head in the forest) கிடையின் இவ்வழியிலேயே ஜனகர் இராஜ்ய பரிபாலனம் செய்தார், விஷ்ணுமுர்த்தியும் மூவுலகையும் இவ்வாறே பரிபாலிக்கிறார்.

“கிதே ஞான முபாக்ஸித்ய தரீன்
லோகான் பாலயாம்யஹும்”

இவ்வாறாக கிதாச்சார்யன், வேதாந்திகள் சாதாரணமாக அருவருக்கும் உலகியல் வாழ்க்கைக்கு ஒரு புதிய உருவம் கொடுத்து, கொள்கைகளைவிட உலக நடைமுறைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து அதற்கு ஒரு உயர்ந்த நிலையை அளித்தார், இத்தகைய உயர்ந்த ஒரு கொள்கை எந்த சாத்திரங்களிலும் கூறப்படவில்லை, எனவேதான் கிடைக்கும், கிதாச்சார்யனுக்கும் இத்தகைய உயர்வு கிடைத்தது,

கீதை - அனைத்து யோகஸ்களின் தொகுப்பு

உலகில் கர்மா, பக்தி, யோகம், ஞானம் என்ற வழிகளைப் பின்பற்றுவோர் ஆன்மீக உலகில் பலர் உள்ளனர், ஆயின், அவர்களில் சிலர் தத்தம் வழிமுறையே சிறந்தது என்றும் பிறவற்றை இழிவானவை என்றும் வாதிப்பர், தத்தம் வாதங்களை பலப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் சில பிரமாணங்களை எடுத்துக் காட்டுவர், இவ்வாறு தத்தம் மதத்தைப் போற்றுவதையும், பிறர் மதத்தைத் தூற்றுவதையும், தம் வழியை உயர்த்திப் பேசி பிறவற்றை விரர்சிப்பதும் இவ்வுலகில் பெருவழக்காக இருப்பதை கண்டு, இதனை ஒழிப்பதற்காக ஸீகிருஷ்ணபகவான் கிதையை இயற்றி சர்வமத சமரசத்தை மக்களிடையே பரவச் செய்தார், மோகஷம் எனும் மானிகைக்கு கர்மா, பக்தி, தியானம், ஞானம் என்ற நான்கும் நான்கு வழிகள் என்றும், எவ்வழியில் சென்றாலும் அதனை அடைதல் கூடும் என்றும் அவர் கூறுகின்றார், நதிகளனைத்தும் கடவில் ஒன்று கலப்பதைப் போல, அனைத்து வழிகளே ஜீவனை கைவல்ய பதத்திற்கு சேர்க்கும் என்றும் கூறுகின்றார். எவ்வழியில் சென்றாலும் தவறில்லை, அவரவர் வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்ப அவரவர்க்கேற்ற கொள்கைகளை பின்பற்றுவதற்கு முழு உரிமையுடையவர் என்று கிதை சொல்கிறது,

சிலரது மனம் இயல்பாகவே செயலில் ஈடுபடும் தன்மை வாய்ந்தது, அவர்கள் தவறாமல் கர்மமார்க்கத்தையே பின்பற்றுவர். இத்தகையோர் செயல் ஆற்றுவதிலேயே உலக சேவையில் ஈடுபடுவதிலேயே ஆனந்தம் அடைவர். கர்ம தத்துவத்தையும் அதன் இரகசியத்தையும் நன்கறிந்து நிஷ்காம நிலையில் செயலாற்றுமாறு கிதை 'கர்மயோகம்' என்ற அத்தியாயத்தை இயற்றியது போலும்.

சிலருக்குச் சித்தம் இயற்கையாகவே ஆவேச உணர்வுடன் பக்திப் பரவச நிலையிலும் இருக்கும். அத்தகையோர் பக்திமார்க்கத்கைப் பின்பற்றுவர். ஜூபம், பூசை, பிரார்த்தனை,

சங்கிரத்தனை, நாமஸ்மரணை முதலானவற்றில் மிகவும் ஈடுபாடுடையவராய் இருப்பர். அத்தகையோர்க்கு பக்திமார்க்கம் என்ற அத்தியாயத்தை இயற்றி அதனையே பின்பற்றி முக்தியடைய உற்சாகப் படுத்துகின்றது.

அவ்வாறே சிலரது சித்தம் தியான வழியில் (Meditative) ஈடுபடும். வெளிப்படையான பூசை முறையில் விருப்பமின்றி மனத்தை உள் முகமாகச் செலுத்தி தியான நிட்டையில் இருப்பதற்கு முயல்வர், அத்தகையோருக்காக கீதை தியான யோகம் அல்லது ஆத்மசம்யம யோகம் என்ற அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

இம்மூவரேயன்றி சிலர் ஞானியர். அவர் எந்நேரமும் அறிவுபூர்வமாக சிந்தித்துப் கொண்டேயிருப்பவர். (Rational) இத்தகையோர் உன்மை, பொய் - ஆத்மா, அநாத்மா, உடல், உயிர் என்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருப்பர். அவர்களுக்கு எண்ணத்தின் ஆற்றல் அதிகம், (Will power) அத்தகைய இயல்புடையார்க்கு எனவே கீதையில் கேஷ்டர் கேஷ்டரக்கு விபாக யோகம் முதலானவை உள்ளன.

இவ்வாறு உலகில் உள்ள பலவித மனோ நிலையையுடையவர் அனைவர்க்கும் ஏற்ற விதத்தில் வீடு பேற்றிற்கான வழியை உபதேசித்து அனைத்து வழிகளும் சத்தியமேனன நிருபித்து ஒருவருக்கொருவர் வெறுப்புணர்ச்சி, காழ்ப்புணர்ச்சி இவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு பெருமளவில் உதவியுள்ளது. இவ்வண்மையை விவேகாநந்தர் கூறியுள்ளபடி உணர்தல் நன்று.

“The reconciliation of the different paths of Dharma and work without desire or attachment are the two special characteristics of the Gita”-

அனைத்து யோகங்களின் சமரசம், நிஷ்காம கர்மா இவ்விரண்டும் கீதையின் முக்கிய கொள்கைகள். இத்தகைய சமரசநோக்கு இருப்பதால்தான் அனைத்து சம்பிரதாயங்களையும் பின்பற்றுவோர் கீதையிடம் மிகுந்த மதிப்புண-

யோராய் உள்ளனர். அத்வைத மதத்தை ஸ்தாபித்த ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் கிதையை உயர்வாகப் போற்றுகின்றார், விசிஷ்டாத்வைத்தை ஸ்தாபித்த இராமானுஜர் புகழ்கின்றார், துவைத மதஸ்தாபகரான ஸ்ரீமத்வாச்சாரியாரும் அதனைப் போற்றுகின்றார், சைவ மதத் ஸ்தாபகரான ஸ்ரீ கண்ட சிவாச்சஸரியாரும் போற்றுகிறார், இங்ஙனம் பலவித யோகங்களும் இணைந்து, பலவித தத்துவங்களையும் தன்னுள் கொண்டு, பலவித நடைமுறை வழிகளையும் விளக்கிக்கூறி, இவற்றுக்கிடையே சமரசம் செய்வித்து அனைத்தும் பரமாத்மாவிடம் சேர்க்கக் கூடியதே என்ற உயர்ந்த நோக்கினை வெளிப்படுத்தும் அற்புதமான நூல் கிதை, யோகங்களின் கட்டமைப்பையும் சமத்துவத்தினால் அது காப்பாற்றியுள்ளது, தத்தம் மதமே உயர்ந்தது என்று வாதிப்போருக்குச் சிறந்த பாடம் புகட்டியுள்ளது கிதை, ஒருவருக் கொருவர் சண்டையிடுவதே மடமையேயென்றும், அகங்காரத்தை ஒழித்து ஆத்ம அனுபூதியை அடையச் செய்வதே அனைத்து மார்க்கங்களின் குறிக்கோள் என்பதையும் ஒரே குரலில் எடுத்துச் சொல்கிறது கிதை, இவ்வாறாக மக்களிடையேயும், மதங்களுக்கிடையேயும் முழுமையான சமரசத்தை நிலைநாட்டுவது என்பது கிதை சாதித்துக் காட்டிய பெருவெற்றிகளில் ஒன்று என்பதை பாடிப்போர் அனைவரும் நினைவில் நிறுத்திக்கொள்வோமாக

கிதையில் ஜீவகாருண்யம்

கிதையில் உள்ளது வெறும் வறட்டு வேதாந்தமல்ல, நடைமுறை வேதாந்தம். ஒவ்வொரு சிறு விஷயத்திலும் நடைமுறைக்கேற்ற வழியச் சார்ந்தே செல்கிறது, இருதய பரிபாகம் இல்லையெனில் வீடுபேறு எவருக்காயினும் கை கூடுவது கடினம் என்பது கிதாச்சாரியனின் மதம், சித்தம் ரஜோ, தமோ குணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு கடினமாக இருக்கும்வரை, வெளிப்பூசைகளால், தோத்திரங்கள், தியானம் இவை செய்தாலும் மோகம் சித்திப்பதில்லை. பிற உயிர்களிடத்து அன்பு, கருணை இவை காட்டினால்தான்

யோகம், பக்தி, ஞானம், தியானம் முதலானவற்றில் வளர்ச்சியை ஏழடியும் என்பது நிச்சயம், பகவானிடத்து வா' இம்பக்திகொண்டுபிற ஜீவாசிகள் இடத்து வெறுப்புடன் இருப்பின் அந்த பக்திக்கு பலனே இல்லை, அது இறைவனுக்குச் செய்யும் உபசாமன்று, அபசாமே.

“ஸர்வஜீவதிரஸ்காரனு கேசவம் ப்ரதிக்கதி”

- எத்தகைய ஜீவனை ஒதுக்கித்தள்ளினாலும் தீங்கு விளைவித்தாலும் பகவானுக்குத் தீங்கு விளைவித்ததேயாகும். எனவில் அனைத்து ஜீவ கோடி களும் விராட்டருபியான பாமாத்மாவின் அவயவங்களே, ஏ வின் எந்த அவயவத்திற்குத் தீங்கு நேரிடனும் மூல உடலுக்குத் தாக்கம் ஏற்படுகிறது. எனவே உயிர்களனைத்திடமும் கருணை காட்டுதல் என்பது யோகங்களனைத்திடமும் மிகமுக்கியமான தொரு அங்கமாகும். இவ்வண்மையையே முதலிலிருந்து முடிவுவரை பகவத்கிடை பலமுறை வலியுறுத்துகின்றது.

1. “அத்வேஷ்ட்டா ஸர்வ பூதானாம்”
2. “ஸர்வபூத ஹிதேரதாஹா”
3. “நிர்வைர ஸர்வபூதேஷ”

முதலான உலக அன்பினை போதிக்கும்வாக்கியங்கள் கிடையில் எத்துணையோ காணக் கூடும் ‘ஸர்வபூத’ என்று பயன் படுத்துவதால், மகிதர்களேயன்றி பிற ஜீவன்களிடத்தும் அன்பு காட்டுதல் வேண்டும் என்றும் அவற்றிடம் கருணையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதும் தெளிவாகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இங்களம் அன்பை போதிப்பது எதனால்? தியானம், பூஷை, ஜூபம், யோகம் இவற்றைப்பற்றிய விசாரணைகளைப் போதித்தால் போதாதா? என்ற வினா எழுமிடத்து, போதாது என்றே விடை கூறவேண்டி வரும். எனவில், எவ்வாறு மருந்து மட்டும் உட்கொண்டு உணவைக் கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டால் வியாதி குணமடைவ தில்லையோ, அவ்வாறே பகவானைப் பூசித்து, பகவத் ஸ்வரூபமான ஜனகோடிகளை துவேஷித்தால் பவரோகம்

எக்காலத்தும் குணமடைவதில்லை. எனவே மருந்து, பத்தியம் இரண்டும் அவசியமே. எனவே யோகப் பயிற்சிகளுடன் பூதகாருண்யம் மிகமிகத் தேவையாக உள்ளது. இவ்வண்மையையே பகவான் கீழ்வரும் கலோகத்தில் மிகத் தெளிவாக நிருபிக்கின்றார்.

“மத்கர்மக்ருள் பரமோ மத்பக்தஸங்க வர்ஜிதஹ
நிர்வைரஸஸ் ஸர்வபூதேஷா யஸ்ஸ மாமேதி பாண்டவ”

- (11 - 55)

‘எவர்’ தெய்வகாரியங்கள், தெய்வத் தியானம், தெய்வ பக்தி, தெய்வ ஞானம் இவற்றுடன் அனைத்துயிர்களிடத்தும் தயயுடன் இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் என்னை வந்தடைகிறார்கள். மேலும் பன்னிரெண்டாம் அத்தியாயத்தில் பக்தனின் குணசிலங்களைப் பற்றிக் கூறுகையில் முதலிலேயே, ‘அத்வேஷ்டா ஸர்வ பூதானாம்’ - (அனைத்துயிர்களிடத்தும் வெறுப்பின்றி இருதல்) என்ற நற்குணத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றார், இவ்வாறு போதிப்பதன் உட்பொருள்யாது? பக்தி, ஞான யோகத்தின் உண்மை உருவை நமக்குக் காட்டுவதற்கேயாம், அனைத்துயிர்களையும். இறைவடிவாகக் காண்பதற்கு பயிற்சி மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும், பாகவதத்தில் கதாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை மூன்று வரங்கள் கேட்டார்,

1. உன் பாத கமலங்களின் சேவை.
2. உன் சேவையில் ஈடுபட்டோரிடம் நட்புறவு.
3. எல்லையில்லா ஜீவ காருண்யம்,

இவற்றில் மூன்றாவதாகக் கூறப்பட்ட காருண்யம் மற்றைய இரண்டிற்கும் பலமளித்து அவற்றின் ஒளியை இரட்டிப்பாக்க உதவுகிறது. எனவே இது முழுக்காக்களுக்கு மிகவும் தேவையான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. காருண்யம் இல்லாவிடில் பக்தி ஞானம் இவை ஒளியிழந்து சக்தியற்றுப் போகும்.

இவையனைத்தையும் நினைவுறுத்தியே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைத்துயிர்களிடத்தும் காருண்யம் என்ற நங்குணத்திற்கு கிடையில் தக்க இடம்னித்துள்ளார்,

கிடையில் சமத்துவம்

கிடையில் இன்னுமொரு முக்கியமான செய்தி சமத்துவத்தைப் பற்றிய போதனை, மனம் சலனமின்றி நடுநிலையில் இருக்கும்போதே ஆத்மஸ்வரூபம் நன்கு புலப்படும், சலனமற்ற நீரில் குரியவின் பிரதிபிம்பம் தெளிவாகத் தெரிவதைப் போல மனம் சலனமின்றி இருக்கும்போது மாத்திரமே பிரம்மானுபூதி, ஆத்மானந்தம் இவை ஏற்படுகின்றது, முழுகூக்கள் இதனைத் தவறாது கடைப்பிடித்தல் வேண்டுமென கிடையில் பகவான் எச்சரிக்கிறார், 'யோகமென்பது தனிப்பட்டதல்ல, சித்தம் சலனமற்றிருப்பதே யோகம்' என்கிறார், (ஸமத்வம் யோக உச்யதே) 'ஏ அர்ஜூனா, இன்ப துன்பங்களிலும், மான அவமானங்களிலும், தட்பவெட்பங்களிலும், புகழ்ச்சி இகழ்ச்சிகளிலும் உன் புத்தியைச் சமமாக வைத்துக்கொள், அவ்வாறான சம புத்தியுடைய தீரனே மோகந்தை அடைய முடியும், எவர் மனம் நடுவுநிலையில் நிலை கொண்டிருக்கிறதோ அவர்கள் தம் வாழ்நாளிலேயே இயற்கையை வென்றவர் ஆவர். அவர்களே பாமானந்தத்தை அனுபவிப்பார்.

1. "ஸமதுக்க ஸாகம் தீரம் ஸோ ம்ருதத்வாய கல்பதே"
- (2-15)
2. ஸாகதுக்கேஸமே க்ருதவா ..... நெவம் பாப மவாப்ஸ்யளி
- (2-38)
3. வித்யஸித்யோஹ் ஸமோ பூதவா ஸமத்வம் யோக உச்யதே"
- (2-48)
4. இறைவ தெர்ஜிதஹ் ஸர்கோ யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்திதம் மனஹ்"
- (5-19)

என இவ்வாறாக, கீதாச்சார்யன் சாதகர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ள சமத்துவ தர்மத்தை சிறுபாக்கி ரூபிரார் பலரும் மோக்ஷம் வேண்டுமென்று விரும்புவாரேயன்றி அதற்கு தடைகல்லாக உள்ள சித்தத்தினை நன்கு சீராக்கிக் கொள்ளும் முயற்சியைச் செய்வதில்லை. குரங்கினைப் போன்று சபலபுத்தியுடன் வாழ்வில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்களில் விழுந்துள்ளுந்து, எவ்ரேனும் போற்றினால் மகிழ்ந்து, தூற்றினால் மனம்குண்றிப் போய் ஏற்றப் பாத்திரம் போல் அவதியுறுகின்றனர். இத்தகைய சபல புத்தியுடையேர்ஸ் எங்ஙனம் பாமார்த்த இலக்கினை அடைய முடியும்? முடியாது எனவேதான் கிருஷ்ண பாமாத்மா எத்தகைய நிலையிலும் சமநிலையினின்றும் மாறுபடுதல் கூடாது என்கிறார்.

இவ்வுலகமனத்தும் பகவானின் சொருபமே அவனின்றும் வேறுபட்டதல்ல. நமது அஞ்ஞானத்தின் காரணமாக வேறாக நமக்குத் தோன்றுகிறது (அநேகத்வம்) ஆயின் அது உண்மையைல்ல கிருஷ்ணபகவான் விஸ்வரூப சந்தர்சன யோகத்தில் இந்த இாகஷியத்தைத் தெளிவாக விளக்குகிறார். அனைத்தும் விராட்ட ரூபமே பின்னமாக்குதற்கு இயலாத தெய்வ தத்துவம் இவ்வுலகில் உள்ளது. துண்டாக்குதற்கு இயலாத துணி அது. எனவே இவ்வண்ணாசாகமனத்திலுமுள்ள பிராண கோடிகளில் எதன் மீதும் வெறுப்பு கொள்ளுதல் தகாது. நன்பன் விரோதி எவாயினும் சமநோக்குடன் இருத்தல் வேண்டும். இதுமட்டுமென்று, பிராம்மனானிடத்தும், பக்களிடத்தும், யானைகளிடத்தும், நாயிடத்தும், சண்டாளனிடமும் கூட சம நோக்குடன் இருத்தல் வேண்டும்.

“வித்யா வினாய ஸம்பன்னே பிராம்மனே கவிழுஸ்தினி சுனிச்சைவ ஸ்வபாகே ச பண்டிதாஹ் ஸமதர்சினஹ்”
- (5-18)

மனிதர்களே மட்டுமின்றி மிருகங்களையும் கூட அன்புடன் ஆவணைத்துச் செல்கிறது கீதை. “எ மனிதனே உன் அன்பும் தயையும் புண்யாத்மாக்கள் மீது மட்டுமென்றி, பாபாத்மாக்களின் மீது கூட பொழியட்டும். மனிதர்கள் மீது

மா' டுமின்றி அாக்கர்கள் மீதும் கருணை காட்டுங்கள், இரண்டு கால் மனிதர்களேயன்றி நான்கு கால் பிராணிகளிடத்தும் உங்கள் கருணை பரந்து விரியட்டும். நீ உண்ணை எவ்வாறு நேசிக்கிறாயோ அவ்வாறே பிறரையும் நேசியுங்கள். சுக, துக்கம், தட்ப வெட்பங்களிலும் பிறரை ஆணைத்து வாழக்கற்று கொள்ளுங்கள் என்று கிதாச்சார்யார் மக்களை வேண்டிக் கொள்கிறார்,

1. ஆத்மெனபம்யேன ஸர்வதா ஸமம் பச்யதி யோஅர்ஜான ஸாகம் வா யதி வா துக்கம் ஸ யோகி பரமோ மதஹ் ஹ (6-32)
2. ஸாஹ்மருள் மித்ரார் யுதாளைத் மத்யஸ்த தேஷ்ய பன்துஷ்டா ஸாதுஷ்வபி ச பாபேஷ்டா ஸமபுத்திர் விசிஷ்யதே (6-9)
3. சமலோஷ்டாஸ்ம காஞ்சனஹு ..... (14-24)
4. ஸமஹ் சத்ரெள ச மித்ரே ச (12-18)

சாதாரணமாக உலகில் சகோதாத்துவம் உயர்ந்த நிறைகுணமாகக் கருதப்படுகிறது. நீஉன் சகோதாளைப் போல பிறரா நேசி என்று பெரியோர்கள் கூறுவார்கள். ஆயின் கிடை அதைவிட இன்னும் ஒருபடி மேலேசென்று விடுகின்றது. உலக சகோதாத்துவத்தினின்றும் முன்னேறி ஆத்மாவிற்கு சட்டான நிலையை அடைந்துவிட்டது. அதையே அது விளாக்கமாக வர்ணித்துக் கூறுகிறது. உண்மையில் அதுவே அனைவரும் அடையக் கூடிய பொதுவான குறிக்கோள். எனவில் இரு சகோதார்கள் ஒருவருக்கொருவர் எப்போ தேஹும் சண்டையிட்டுக் கொள்ளக் கூடும். ஆயின் எக்காலத்தும் ஒருவன் தன்னைத்தானே வெறுத்துக் கொள்வதில்லை. எனவே தன்னைப் போன்றே பிறரையும் எண்ணும் மனப்பாங்கு மிகவும் உத்தமமான தர்மமாகிறது. இத்தகைய பாந்த நோக்கினை வெளியிடும் மதங்கள் உலகில் ஏரமிக்க குறைவு. உலக சகோதாத்துவம் என்ற நோக்கு வாயிலேயே பிற மதங்கள் செல்ல முடிந்தது. ஆயின் இந்து மதம் உபநிஷத்துக்களிலும் கிடை போன்ற நன்னுால்களிலும்,

“ஸர்வபூதஸ்தமாத்மானம் ஸர்வபூதானி சாத்மனி
ஈசுஷதே யேகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ர ஸமதார்சனஞ்சு”

-(6-29)

என்றவாறு சர்வாத்ம போதனை வழியாக அன்பின் எல்லையை பரந்து விரியச் செய்துள்ளது. உலகில் பிறமதங்கள், ‘உன்னுடன் இருப்போனிடம் அன்புகாட்டு’ என்று போதிக்கிறதேயன்றி, ‘ஏன் அன்பு காட்ட வேண்டும்? என்ற கேள்விக்குச் சரியான விடை காணவில்லை. அதனால்தான் விஞ்ஞானிகளுக்கு - வெளகிக் சாஸ்திர விஞ்ஞானிகளுக்கு, மதங்களின்மேல் சரியான நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை, தர்க்கவாதத்தை எதிர் கொள்ள இயலாத் மதம் நொடித்துப்போன ஒன்று என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள், ஒரு காரியத்தை நாம் ஏன் செய்ய வேண்டும்? சில தர்மங்களை நாம் ஏன் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்? ஒரு தனி மனிதனிடம் நாம் எதற்காக அன்பு காட்டுதல் வேண்டும்? என்ற இது போன்ற விளாக்களுக்கு விடையளிக்க இயலாத மதமோ, சம்பிரதாயமோ முழுமையானதன்று என்று சொல்கிறார்கள். பெனதீகவாதிகளின் இச்சவாலினை ஆன்மீகவாதியான கிருஷ்ண பரமாத்மா ஏற்றார், கிதையில் அவர் பெனதீக வாதிகளின் விளாக்களுக்குச் சரியான விடையளித்துள்ளார். (ஆத்மெனபம்யேன ... முதலான கலோகங்களின் வழி) அனைத்திலும் ஓரே ஆத்மா விரவி நிற்கையில் அனைத்து ஜீவன்களிலும் தானே பிரகாசிக்கையில் ஒருவர்மீது வெறுப்பு எங்ஙனம் ஏற்படுதல் கூடும்?” என்று அவர் கேட்கிறார், இவ்வாறாக ஒரே கிருஷ்ண பகவான் முழுக்கங்களுக்குத் தேவையான சமத்துவ தர்மத்தைக் காரண காரியங்களுடப் பேருதவி செய்துள்ளார்,

கிதையின் புதிய நோக்கு

யக்ஞத்திற்கு புதிய விளக்கம்:

கிதையில் சிற்சில புதிய போக்கு காணப்படுகிறது. இதற்குமுன் சாத்திர அறிஞர்கள் கூறியுள்ள பொருள்

விளக்கங்கள், பதங்கள் இவற்றுக்கு கிடையில் புதிய உருவும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்மூலம் சமுதாயத்தில் புதிய எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவை மக்களிடையே நன்முறையில் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியுள்ளது. யக்ஞம், தியாகம், யோகம், சந்தியாசம், தவம் முதலான பதங்கள் கிடையில் புதிய பொருளைப் பெற்றுள்ளன, அப்பதங்களுக்கு இதற்குமுன் எத்தகைய பொருள் கொள்ளப்பட்டதோ, கிதாச்சார்யன் அவற்றை எவ்வாறு மாற்றி அமைத்துள்ளாரோ அவற்றைக் குறித்து இங்கு விரிவாக விளக்கம் காண்போம். ஏனெனில் யக்ஞம், சந்தியாசம், இவை சாதாரண மக்கள் எனிதாக மேற்கொள்ளக் கூடியதல்ல. எதோ வொரு சிலவாத் தவிர மற்றவர்க்கு இவை பின்பற்றக் கூடியவையல்ல, ஆயிர் ஶ್ரீ கிருஷ்ணர் அவற்றின் உண்மைப் பொருளை விளக்கி, மக்களின் மனச்சமையைக் குறைத்துள்ளார், மேலும், யக்ஞம், சந்தியாசம் இவை அனைவரின் உரிமையாக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே அவை குறித்து அறிவது நம் கடமை.

யக்ஞம்:

‘யக்ஞம்’ என்ற பெய்யாக் கேட்டவுடனேயே ‘இது அனைவரும் செய்யக் கூடியதல்ல’ என்ற எண்ணமே தோன்றுகிறது. செல்வப்பெருக்கு, ஆள்பலம் உடைய மஹாராஜாக்கள் முற்காலத்தே செய்து வந்தது என்றே எண்ணுவோம். அங்கபலம், அர்த்தபலம் இவை இருந்தால்தான் யோகக்கிரியைகள் செய்தல் இயலும். ஹோதா, உத்காதா, ரித்விக்குகள், பண்டிதர்கள், சாஸ்திரமறிந்தோர், தனதுஅனியங்கள் இன்னும் எத்துண்ணேயா செயல்முறைகள் இவையனைத்தும் யக்ஞம் செய்வதற்கு தேவைப்படுகின்றது; இதன் பலன் என்னவோ மிகவும் குறைவானதே. இது காம்ய கர்மாவானதால் அதன் பலன் எப்போதும் குன்யமாகவே இருக்கும். நிலையான வீடு பேற்றின்பம் யக்ஞத்தின் மூலம் ஒருபோதும் கிடைத்தல் இல்லை. இவை அனைத்தையும் ஆலோசித்தே கிருஷ்ணர், கடினமில்லாததும், பண்டிதர் பாமரர், தளவந்தர், தரித்திரர், ஆண், பெண், பிராமணர், சண்டானர் ஆகிய அனைவரும்

செய்யக்கூடியதும், பொருள் செலவின்றியும், பிறர் உதவியின்றியும் செய்யக்கூடிய யக்ஞத்தைக் கண்டு பிடித்துள்ளார். அதுவே நிஷ்காம கர்மா. நானே செய்பவன் என்ற எண்ணமின்றி செய்யப்படும் ஓவ்வொரு செயலும் ஒரு மஹா யக்ஞமே. தெய்வ நினைப்புடன் செய்யப்படும் காரியங்களைனத்தும் யக்ஞகிரியையாக மாறும் என்று பகவான் கிதையில் தெரிவிக்கிறார், இனியேனும் இவற்றைப் பின்பற்றி மகிதன் தான் செய்யக் கூடிய ஓவ்வொரு செயலையும் புகிதமான யக்ஞமாக மாற்றிக் கொள்வதற்கு இயலும் அர்ஜான்கள் ஸ்திராண்மையையே நினைத்த வண்ணம் யத்தும் புரிந்து, யத்த களத்தையேயக்ஞமண்டபமாக மாற்றிக் கொண்டான்.

1. “யக்ஞானாம் ஜூப யக்ஞோஸ்மி” - (10-25)
2. ஸ்வாத்யாயக்ஞானயக்ஞாஸ்ச யதயஹ் ஸம்சித
வரதாஹா” - (4-28)

என ஜூபம், வேத அத்யயனம், ஆகா நியமங்கள் முதலான சாமான்யக் கிரியைகளைக் கூட யக்ஞமாகக் கூறுகின்றார்.

பகவான் ‘தெரிவித்த இவ்வியக்ஞங்களை எவராயினும் செய்ய கூடும். பொருட் செலவு இல்லை. எனிமையானது. ஆயின் அதன் பலனோ மிக அதிகம். கர்மபந்தத்தை அறுத்து அப்பால் தள்ளக்கூடிய அமோக சக்தி அதற்கு உண்டு. யக்ஞமாக ஆற்றப்படாத செயல்கள் அனைத்தும் ஜீவர்களுக்கு பந்தத்தை எற்படுத்த வல்லது.

“யக்ஞார்த்தாத் கர்மணஹு அன்யத்ர
லோகஹு அயம் கர்மபந்தனஹ்” - (3-9)

எனவே இறைவன் காட்டிய எனியவழியில் சென்று ஓவ்வொரு வரும் அவரவர் அன்றாடக் கடமைகளை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து, தானே செய்பவன் என்ற எண்ணமின்றி செயல் புரிந்து, செயல்களையேயக்ஞ கிரியையாக மாற்றிக் கொண்டு கர்மபந்தத்தினின்றும் விடுபடுதல் வேண்டும். இல்லையெனின்

வாழ்க்கை ஒரு சமையாக ஆகிவிடும். மேலும், கர்மா அதிகரித்து பிறப்பிறப்பு எனும் சம்சார பந்தமும் அதிகரிக்கும். கிருஷ்ண பரமாத்மா யக்ஞம் என்ற சொல்லிற்கு புதிய விளக்கம் கொடுத்து, கடினமான அக்கிரியையை எளிமையாக்கி, இரட்டிப்பு பலன் உடையதாகச் செய்து ஜீவர்களனவருக்கும் பேருதவி செய்துள்ளார்.

தியாகம், சந்தியாகம்:

தியாகமென்றால் அனைத்தையும் விட்டுக் கொடுத்தல் என்றும், சந்தியாகம் என்றால் வீடு, மனைவி, மக்கள், சுற்றுத்தார், செல்வம் அனைத்தையும் துறந்து, காஷாய வஸ்திரம் அணிந்து காட்டிற்குச் செல்லுதல் என்று நாம் இதுகாறும் நினைத்து வந்துள்ளோம். எனவேதான் தியாகம், சந்தியாகம், இவை மக்களிடையே மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகிறது. ஆயின், ஶாநீ கிருஷ்ணர் இவ்விரண்டு சொற்களுக்கும் விரிவான பொருளைக்கூறி, அனைத்து ஆசிரமங்களைப் பின்பற்றுவோரும் அடையக் கூடியதாகச் செய்தார்.

1. ஸர்வ கர்மபலத்யாகம் ப்ராஹ்மஸ் தயாகம் விக்கஷனாஹு” (18-2)
2. யஸ்து கர்மபலத் தயாகீ ஸ தயாகீத்யபிதீயதே - (6-11)

முதலான பிரமாணங்களின் வழி செயல்களின் பலனை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தலே தியாகம் இது அனைவரும் செய்யக் கூடியது. அவ்வாறே சந்தியாகத்திற்கும் நல் விளக்கத்தைக் கொடுத்துள்ளார்.

1. “அனாச்சிதஹு கர்மபலம் கார்யம் கர்ம கரோதி யஹு ஸ ஸந்தியாஸீ ஸயோகீச ந நிரக்னிர் ந சாக்ரியஹு”(6-1)
2. ”காம்யானாம் கர்மனாம் ந்யாஸம் ஸந்யாஸம் கவயோ விதுஹு” (18-2)

- “அக்னி ஹோத்ரம் செய்வதும் வேறு செயல்கள் ஏதுமின்றி இருத்தல் மாத்திரம் சந்தியாகம் ஆகாது. பலனை எதிர்பாராது

கர்மங்களைச் செய்தலே சந்தியாசம். காம்ய கர்மாக்களை விடுத்தலே சந்தியாசம்.”

(The Sanyasa of Gita is all work, yet no work) - என்று பகவான் கிதையில் தெளிவாக்குகிறார். ஆகா எத்தனைய எனிமையான முறை, வீடுவாசலைத் துறக்க வேண்டியதில்லை. உத்தியோகத்திற்கு முழுக்குப் போடவேண்டிய அவசியமில்லை. காஷாயத்தை உடுத்த வேண்டிய தேவையில்லை. தண்டம், கமண்டலம் இவற்றை சமக்க வேண்டியதில்லை. நாம் எங்குள்ளோமோ அங்கிருந்தவாறே கடமைகளைச் செய்து வந்தால் போதும். ஆயின் நானே செய்பவன் என்ற எண்ணத்தினை மாத்திரம் விட்டுவிடுதல் வேண்டும். காம்ய புத்தியை விட்டுவிட்டால் போதும். கிதையில் சொல்லப்பட்ட சந்தியாசத்தை கிரஹஸ்தர்கள், பெண்கள் கூட ஏற்று வாழ்க்கையில் கடைத் தேற இயலும்.

யோகம்:

யோகம் என்ற சொல்லிற்கு கிதையின் விளக்கத்தினைக் காண்போம். யோகம் என்றவுடன் நமக்கு அஷ்டாங்க யோகம், ஹு யோகம் இவை மனக்கண் முன் தோன்றும்

1. “ஸமத்வம் யோக உச்யதே ” - (2 - 48)
2. “யோகஹ் கர்மஸா கெளாசலம் ” - (2 - 50)

- “காரியம் கைகூடினும், இல்லாவிடினும் சமநிலை கூடியிருப்பதே யோகம். நன்மை, தீமை ஆகிய இரண்டு பலன்களையும் துறந்து திறமையுடன் செயல்படுதலே யோகம்” - என்று மூா கிருஷ்ணர் ஆணையிடுகிறார். ஜீவனை சிவனுடன் ஒக்கியப்படுத்துதற்குப் பயன்படும் ஓவ்வொரு செயலும் யோகமே யாகும். (யுத்யத இதியோகஹ்) கர்மா, பக்தி, தியானம், ஞானம் இவையாவும் யோகமேயாகும். எனவேதான் இவை நான்கும் யோகமெனப் பெயரிடப் பட்டிருக்கின்றது. எனவே யோகாப்பியாசம் என்றவுடன் எவரும் பயப்படத் தேவையில்லை என்றும், கர்மாவின் பலனைக் கருதாது, சித்தத்தில் நடுவு நிலையோடிருப்பவர்களைவரும் யோகிகளே

யென்றும், இன்னும் சொல்லப்போனால் இறைவனை அடைவதற்குத்வும் எந்தவொரு செயலும் யோகமே யென்றும் கிடை கருணையுடன் உபதேசிக்கிறது

தவம்:

அவ்வாறே தவம் என்ற சொல்லைக் கேட்டவுடன் மக்கள் நடுங்கிப்போய் கொளுத்தும் வெய்யிலில் தலை கீழாய் நின்று வெந்து போய், மழையில் நனைந்து அன்ன ஆகாரமின்றி நாட்கணக்கில் மாதக்கணக்கில் இருத்தலே என நினைத்தளர். இவ்வாறான பயம் மக்கள் மனத்தில் இன்னும் இருத்தலாலேதான் தவம் செய்வதைப் பற்றி பலர் நினைப்பதேயில்லை. 'அப்படியானால் தவம் செய்தால்தான் பாவங்கள் தொலையும் (தபஸா கில்பிஷம் ஹன்தி),, வேறுவழியில்லை என்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதே இந்திலையில் என்ன செய்வது?" என்று ஒன்றும் புரியாத நிலையில் பலர் குழப்பமடைந்து நிற்கும் மக்களுக்கு அபயக்கரம் நீட்டுகிறார் ஸீ கிருஷ்ணர். அவர் 'தவம்' என்ற சொல்லுக்கு நல்ல முறையில் விளக்கம் அளித்துள்ளார். கிடையின் 17 ஆம் அத்தியாயத்தில் - 'சாதகர்களே முழுக்காக்களே ! வீடு பேற்றிற்குத் தவம் இன்றியமையாத தொன்று, ஆயின் அது நீங்கள் நினைத்துள்ளபடி துண்பத்தோடு கூடிய தவமன்று. அது நடைமுறைக்கு எளிதானது. சர்ரம், வாக்கு மானசீகம் என்று மூன்று விதமானது. தேவதைகள், பிரம்ம நிட்டையில் உள்ளோர், குருமார்கள், அறிஞர்கள், சீல குணமுடைய மகான்கள் இவர்களைப் பூசித்தல், தூய்மை, நேர்மை, பிரம்மச்சரியம், அகிம்சை முதலான நற்குணங்கள் நிறைந்திருத்தல் இவை சர்ர தவம் எனப்படும். அன்புடனும் உண்மையுடனும் பேசுதல், வேத அத்யயனம் செய்தல் இவை வாக்கினால் செய்யப்படும் தவம். மனம் நிர்மலமாக இருத்தல், மெளனம், ஆன்ம ஒருமுளைப்பாடு, எண்ணத்தில் தூய்மை இவை மானசீகத்தவம் என்று கிருஷ்ணர் கூறுகின்றார். பகவான் தெரிவித்த இத்தவமுறையை முயற்சியினாலும், பயிற்சியினாலும் அனைவரும் இயற்றக் கூடும்.

இந்திரியங்கள், மனம் இவற்றிற்கு பூர்வ ஜனமங்களின் தொடர்பால் ஏற்பட்டுள்ள, தூர்வாசளையால் நேர்ந்துவிட்ட அழுக்குகளை நன்றாக கழுவிப் போக்குதலே தவம். குக்கம் தேகத்தில் பிடித்துள்ள ஒட்டடையை விலக்கித் துடைத்தெறிதலே தவம். தரம் குறைந்த தங்கக்தை தட்டி அதன் தரம் உயர்த்துவதைப் போல இந்திரியங்களையும், மனத்தையும் ஞான அக்னியால் எரித்து புடம் போட்டு ஒனிரச் செய்வதே தவம்.

இவ்வாறாக பசுவத் கிடை யக்ஞும் முதலான பல சொற்களுக்குப் புதிய விளக்கம் தந்து, வேதாந்தம் என்றாலே பயந்து பின் தங்கியவர்களை ஒருங்கிணைத்து, அணைத்து அவர்களுக்கு எனிதான் வழிமுறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி ஆன்மீக தலத்தில் பக்தர்கள் கூட்டும் நிறையுமாறு செய்தார். கிடை செய்த இந்நன்மையை ஒருபோதும் மறக்கலாகாது.

கிடையின் அமைப்பு

கிடை பதினெட்டு அத்தியாயங்கள் உடையது கிடை வேதங்களைப் போன்று மூன்று காண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: வேதத்தின் முதல் பாகம் கர்மத்தை வலியுறுத்தும் சம்ஹிதை, இரண்டாம் பாகம் உபாஸ்னையை வலியுறுத்தும் பிராம்மணம். மூன்றாம் பாகம் விஞ்ஞானத்தை வலியுறுத்தும் உபநிஷத்துக்கள். வேதங்களின் சாமே கிடை யானதால் அதுவும் ‘திரிஷட்கம் ஆக் மூவாறு பதினெட்டு அத்தியாயங்கள் கொண்டது. அவற்றுள் முதல் ஷட்கம் கர்மயோகம், இரண்டாம் ஷட்கம் பக்தியோகம், மூன்றாம் ஷட்கம் ஞானயோகம் இவற்றைப் பக்குவமாக போதிக்கின்றது. ஆயின் கர்மஷட்கத்தில் கர்ம, ஞானம் பற்றியோ, ஞான ஷட்கத்தில் கர்ம, பக்தியைப் பற்றியோ இல்லை எனக் கூறவியலாது, இப்பிரிவு மேலோட்டமானதொன்றே. உண்மையில் கூறப்போனால் யோகங்களைத்தும் ஒன்றில் ஒன்று அடங்கியுள்ளது. அவற்றைத் தனித்தனியே பிரித்தல் இயலாது. வாழ்க்கைக்கு இம்மூன்றும் அவசியமே யாகும் (கர்மா, பக்தி, ஞானம்) ஜனகரின் செயல் சிலத்துவம், புத்தரின்

மென்மையான உள்ளாம், சங்காச்சாரியாரின் அறிவு மூன்றும் ஒரு மனிதனிடம் நிலை பெற்றித்தல் வேண்டும். (One should possess the head of Sankara, the heart of Buddha and the hand of Janaka)

கிடை யோகங்கள் ஒன்றினும் ஒன்று மேலானது என்றும், அனைத்தும் இறுதியில் ஜீவனை பரமாத்மாவிடம் சேர்க்கவல்லது என்றும் அறைந்து கூறுகிறது.

கிடையில் முதல் அத்தியாயம் முழுவதும் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் 10 ஆம் சுலோகம் வரையுள்ள பகுதியும் 'பூர்வபீடிகை' எனப்படும். கிடையின் போதனை உண்மையில் 2 ஆம் அத்தியாயம் 11 ஆம் சுலோகமான, 'அசோச்யான்வ சோசஸ்தவம்' என்று தொடங்குகிறது. எனவேதான் கிடையின் 'அங்க நியாஸக் கிரமத்தின் பீஜமாகக் கருதுவர் அவ்வாறே கிடையின் இறுதியில் 18ஆம் அத்தியாயம் 73 ஆவது சுலோகத்தினின்றும் முடிவு வரை 'உத்திர பீடிகை' என்பர். அது அர்ஜானன், சஞ்சயன் கூற்றாக உள்ளது. இவை இரண்டு பீடிகைகளைக் கூறுவதிரும்பார்களே. இடையில் அர்ஜானன் கேட்கும் கேள்விகள் சாதகர்களுக்குச் சாதாரணமாக எழக்கூடிய ஜூங்களேயாகும். கிடையின் போதனை உரையாடல் முறையில் அமைந்துள்ளதால் சாதகர்களின் ஜூங்கள் அவ்வவ்விடத்திலேயே போக்கப் படுவதற்கு ஏதுவாகிறது.

கிடையில் அனைத்து அத்தியாயங்களிலும் இறைத்துவம் போதிக்கப்பட்டிருப்பினும் 11 ஆவது அத்தியாயத்தில் (விஸ்வரூப சந்தர்சன யோகத்தில்) அது நேரிலேயே காட்டப்பட்டுள்ளது. இது கிடையின் தனித்தன்மை. தத்துவத்தைப் பற்றிய கேள்வி அறிவு மட்டும் போதாது. நேரிடையான அனுபவ அறிவு தேவை என இந்நிகழ்ச்சியின் வாயிலாக கிடை எடுத்துக் காட்டுகிறது. கல்லூரியில் இராசயனப் பாடம் கற்றுத்தரப்படும் போது வெறும் புத்தகப்பாடம் மட்டுமின்றி அனுபவத்தில் சோதித்தறிய வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறதோ, அது போன்ற கிடையில்

அர்ஜானனுக்கு தன் செய உருவத்தைக் காட்டி அனுபவ அறிவின் முக்கியத்துவத்தையும் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகிறார்.

கிதையில் பலவித யோகங்கள் போதிக்கப் பட்டிருப்பினும் அனைத்திற்கும் அடிப்படையாக கர்மா, பக்தி, ஞானம் ஆகிய நான்கிலும் அவையை நீண்டதும் அடங்கிப் போகும். கிதையில் ஒவ்வொரு யோகத்தைப் பற்றியும் படிக்கையில் பகவான் இதனையே சிறப்பித்துப் கூறியுள்ளார் என்பதாக நமக்குப் புலப்படும். கர்ம யோகத்தை விரும்புவோர்க்கு கிதையில் கர்ம யோகமே வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பதாகப் படும். அதற்கான ஆதாங்களையும் கிதையின் பலவிடங்களிலும் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுவர். அவ்வாறே பக்தி, ஞான யோகிகளுக்கு அவையே வலியுறுத்தப் பட்டிருப்பதாகப் புலப்படும். உண்மையில் மூன்றையும் சமமாகவே போதித்து, அவற்றை ஒருங்கிணைத்து வீடுபேற்றிற்கு மூன்றும் அவசியமே என்கிறார். அவரவர் பண்பிற்கேற்ப வழிமுறையைத் தேர்ந்தெடுத்து வீடுபேறு அடையவேண்டும் என்று கருணையுடன் போதிக்கிறார். ஒருவர் ஒரு யோகத்தைப் பின்பற்றினும் அவை ஒன்றுக் கொன்று இணைந்திருப்பதால் பிறவற்றையும் நேசித்தவரேயாவர். இச்சர்வ யோகக்கலப்பு ஒருங்கிணைப்பு கிதையின் அற்புதமான சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று.

கிதையின் பொருள்.

கிதையின் அனைத்து யோகங்களும் கூறப் பட்டிருப்பினும் இந்துாலின் உட்பொருள்யாது? போதித்தவரின் நோக்கு குறிப்பாக எதன்மீது உள்ளது? என்ற செய்திகளை அறிவதற்கு விமர்சகர்கள் பலவாறு முயன்றனர். அவற்றில் ஒன்றிரண்டை.. நோக்குவோம். சாதாரணமாக நூலின் உட்பொருளை விசாரித்தறிவதற்கு, அதனை நிர்ணயிப்பதற்கு ஆறு பிரமாணங்களை நோக்குவர். அவற்றை 'ஷட்விதலிங்கம்' என்பர். அவையாவன் -

1. உபகிரம உபசம்ஹாரம்
2. அப்யாசம்
3. அழுர்வத்வம்
4. பலன்
5. அர்த்தாவாதம்
6. உபபத்தி ஆகியவை.

சிலர் சரணாகதியே கிடையின் முக்கியமான பொருள் என மேற்சொன்ன ஆறு பிரமாணங்களையும் வைத்து ஆராய்ந்து சொல்கின்றார். எவ்வாறெனின், -

1. உபகிரமம்:

“கிஷ்யஸ்தே அஹும் சாதிமாம் த்வாம் பிரபன்னம்”

(2 - 7)

“கிருஷ்ணா நான் உனக்கு மாணவன். நின்னை சரணடைந்தேன். ஆக்ஞாயிடுங்கள்” - இவ்வாறாக கிடை சரணாகதியுடனேயே ஆரம்பிக்கிறது.

ஆ. உபகம்ஹாரம்:

ஸர்வ தர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வரஜ

(18-66)

-அனைத்து புற விஷயங்களையும் விடுத்து என் ஒருவனையே சரணடையுங்கள் - இவ்வாறு கிடை சரணாகதி யுடனேயே முடிவடைகிறது. கிடையின் நடுவில்,

“அனன்யாஸ் சிந்தயன்தோ மாம்.....

யோக கேஷம் வறாம் யறும்”

என்ற சுலோகத்திலும் சரணாகதியே போதிக்கப் படுகின்றது. கிடையின் முதல், இடை, கடை அனைத்திலும் சரணாகதியின் உருவமான பக்தியே வலியுறுத்தப் படுகிறது,

2. அப்யாசம்:

12ஆம் அத்தியாயத்தில்,

“மய்யேவ மன ஆதத்ஸ்வ ....ந ஸம்சயறு”

அத்வேஷ்டா ஸர்வ பூதானாம் ... கஷ்மீ”.

முதலான சுலோகங்கள்

“யே யதாமாம் ப்ரபத்யன்தே .....

“மாமேவ யே ப்ரபத்யன்தே .....”

முதலானவை,

7,10,11,15 ஆம் அத்தியாயத்தில் இன்னும் சில சோகங்கள் பக்தி, சரணாகதி இவற்றை பயிற்சி செய்யும் வழியைக் கூறுகின்றன.

3. அழுர்வத்வம்:

கர்மா, பக்தி, குானம் என்ற மூன்றும் பலவிடங்களில் கூறப்பட்டிருப்பினும், குான கர்மாவிற்குத் துணையான பக்தி அதிகமாக கூறப் பட்டிருக்கிறது. இதுவே இதன் அழுர்வத்வம்.

4. பலன்:

இறைவனின் ஆணையை நிறைவேற்றுதலே பலன். ‘கரிஷ்ண வசனம் தவ’ - இறைவனின் ஆணையாகக்கருதி அனைத்து செயல்களையும் செய்து வரவேண்டும். இங்கு பக்தியே முதன்மையாகிறது.

5. அர்த்தாவாதம்:

(அ) ‘ஸ்வல்பமப்யஸ்ய’ ஈவரார்ப்பண புத்தியுடன் செயல்படுதல் அல்லது சாணாகதி ஓரளவேனும் சம்சார பந்தத்தினின்றும் விடுவிக்கக் கூடியது.

(ஆ) ஜனகர் முதலானோர் பகவானுக்கு தம் செயல்களை அர்ப்பணித்துப் பணி செய்து வந்தனர்.

6. உபபத்தி (யுக்தி):

“மய்யாவேஸ்ய மனோ யே மாம்”.....

முதலான சோகங்கள் மூலம் பக்தியைக் குறித்த யுக்தி போதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறாக ஷட்வித விங்கங்களை வைத்தும் பல வித பிரமாணங்களைக் கொண்டும் ‘சரணாகதி’ கிடையின் உட்பொருள் என்கின்றனர். அவையாவன.

1. “பக்த்யா மா மபிஜானதி ..... (18-55)
2. “நாஹும் வேதைர்ந் தபஸா ..... (11-53)

3. “பக்தயா தவநன்யயா சக்ய	(11-54)
4. தேஷாமஹம் சமுத்தர்தா	(12-7)
5. அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ	(10-8)
6. மத்தஹம் பரதரம் நான்யத்	(7-7)
7. ..... பஜஸ்வ மாம்	(9-33)

கிடையின் உட்பொருள் சரணாகதியே என்பது சிலரின் கருத்து

இன்னும் சிலர் நிஷ்காம கர்மாவே கிடையின் முக்கிய செய்தி என்கின்றனர். கிடையில் போதனைக்குப் பின் அர்ஜானன் எதைச் செய்தானோ அதுவே கிடையின் உட்பொருள் என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர். செயலற்றுப் போய் இரத்ததில் சேர்ந்து அமர்ந்துவிட்ட அர்ஜானன் கிடையின் போதனையால் தைர்யம், உற்சாகம் அவை பெற்றதோடன்றி, (கரிஷ்ணே வசனம் தவ - நீ கூறியவற்றை நான் பின்பற்றுவேன்) என்று போர்க்காத்தில் இறங்கினானே தவிர ஒரு மூலையில் ஒதுங்கிவிடவில்லை, அல்லது எல்லாவற்றையும் துறந்து சந்தியாசம் எற்று கானகம் போய் விடவில்லை. பலனைக் கருதாது செயலில் இறங்கினான். எனவே நிஷ்காம கர்மாவே கிடையின் வாக்கு என்று கூறி மேற்கோள் காட்டுவர்.

இன்றும் முன்றாம் கா் சியைச் சேர்ந்தவர் ஞானமே கிடையில் பிரதானமாகக் கறப்பட்டசெய்தி என்கின்றனர். அர்ஜானனுக்கு எற்பட்ட துக்கத்திற்கு கானம் யாது? அஞ்ஞானம், மோகம். அஞ்ஞானம் அர்ஜானனுக்கு எவ்வாறு விலகிற்று? மோகம் எவ்வாறு தொலைந்தது?

“நஷ்டோ மோஹஹ, மோஹோ அயம் மிகதோ மம” - என் அஞ்ஞானம் விலகிற்று என்று எவ்வாறு கற முடிந்தது? ஞானம் வந்ததால்தான். அஞ்ஞானம், ஞானம் ஒன்றினால்தான் விலகுமே தவிர வேறு எதன் வழியுமியலாது. இருள், ஒளி

ஓன்றினால் தான் விலகும். அர்ஜூ-னனின் சோகம் தொலைந்தது. அச்சோகம் ஆத்மஞானம் ஓன்றினால் தான் திரும்.

“தூதி சோக மாத்மவித”

ஆத்ம ஞானியே துக்கத்தைக் கடக்கவல்லவன் என்று உபநிஷத்துக்கள் கோவிக்கின்றன. எனவே ஆரம்பத்திலேயே கிருஷ்ணர் (இரண்டாம் அத்தியாயத்திலேயே) விரிவான ஆத்மஞான உபதேசத்தை ஆரம்பித்து விடுகிறார். கிதாச்சார்யன் தன் வாக்கினை ஆரம்பித்தவுடனேயே கர்மாவைப் பற்றி பேசவில்லை, பக்தியைப் பற்றிக் கூறவில்லை. தியானத்தைப் பற்றி விவரிக்கவில்லை. ஸ்வரூப நிலையைப் பற்றி மாத்திரமே வர்ணிக்கிறார். பிறப்பிறப்பில்லாத ஆத்மாவைக் குறித்து விவரிக்கிறார். “ஏ அர்ஜூ-னா நீ அழிவடையும் ஜம்புதுங்களின் தேகமத்தின் கூடு அல்ல. எங்கும் பரந்துள்ள அகண்ட ஆத்ம சைதனயம்” என்று பல முறை கூறுகிறார். ஆத்மஞானமொன்றே பிறவிதுக்கத்தையும் சம்சார பந்தத்தையும் முழுவதுமாகப் போக்கவல்லது. எனவே தான் அதனை முதலில் போதித்தார். ஞானத்தையும், ஞானமகிழமையைப் பற்றியும்,

1. “ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஞானே பரிஸாமாப்யதே”
-(4-33)

2. ஸ ஹி ஞானே ஸத்ருசம் பஸித்ர மிஹு வித்யதே
-(4-38)
3. ஞானீத்வாதமைவ மே மதம்
-(7-18)
4. ஞானம் லப்த்வா பராம் சாந்தி மசிரேனாதிக்கதி
-(4-39)

எனப் பலவாறு கூறி கிடையின் முடிவில்,

“ அத்யேஷ்யதே ச ய இமம் தர்ம்யம்
ஸம்வாதமாவயோஹ்
ஞான யக்ஞேன தேனாஹமிஷ்டஹ் ஸ்யாமிதி
மே மதிஹி” - (18-70)

என்ற கம்பீர உதாரணத்துடன் முடிக்கிறார். அதன் பொருள் - 'தர்மத்தினின்றும் விலகாததும் நம் இருவரின் உரையாடல் ரூபமான துமான இந்த கீதா சாஸ்திரத்தை எவன் பின்பற்றுகிறானோ அவன் ஞான யக்ஞத்தின் மூலமாக என்னை பூசித்தவனாகிறான்.' இந்நாலில் கூறப்பட்டுள்ள போதனைகளைத்தும் ஞான யக்ஞமாக பகவான் கூறுவதால் கிடையின் தெளிவான, பொருள் ஞானமென்றே புலனாகின்றது. மற்றும்,

"ஞானீத்வாத்மைவ மே மதம்"

- (7-18)

'ஞானிக்கும் எனக்கும் பேதமில்லை. ஞானி நானே.' என்ற 7 ஆம் அத்தியாயத்தில் பகவான் சொல்லியிருப்பதால் ஞானிக்கும், ஞானத்திற்கும் கீதாச்சார்யன் எத்தகைய மதிப்பை அளித்துள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது. அர்ஜானின் மீது கீதா போதனை எத்தகைய செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியது என்பதனை, உடன் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை வைத்து நிர்ணயிக்காமல், அவனின் வாழ்க்கை முழுவதையும் கிரஹஸ்தாச்சிரமத்தில் இருந்த போதும் உறவுகளைக் குறிப்பு, துறவறம் பூண்டு நிர்விகல்ப சமாதி நிட்டைக்காகத் தனிமையை நாடியதாக பாராதம் ஸ்வர்க்காரோகண பரவத்தில் கூறப்படுகின்றது. எனவே மனதை உள்முகமாகத் திருப்பி ஆத்மாவில் நிலைக்கும் கட்டத்தை அடைந்த போது மாத்திரமே ஜீவன் தன் இலக்கினை முழுமையாக அடைந்தவனாகிறான்'

"ஆத்மஸம்ஸ்தம் மனஹ க்ருத்வா ந கிஞ்சிதபி சிந்தயேத்"

- (6-25)

முதலான பிரமாணங்கள் இப்பொருளையே கொண்டுள்ளன.

எனவே எக்காலத்தும் ஞானமே புகலிடம். ஞானமே துக்கமின்மையையும், பரமானந்தத்தையும் தரவல்லது.

'ஸ்வம் கர்ம பலம் பார்த்த ஞானே பரிஸமாப்யதே'
என்றவாறு கர்மா, பக்தி, தியானம் இவையாவும் ஞானத்திலேயே முடிகின்றன, இம்மூன்றும் சித்தத்தைத்

துராய்மைப்படுத்தி ஆத்மவிசாரணைக்குத் தகுந்த குழ்நிலையை தீவனுக்கு ஏற்படுத்துகின்றன. பின்னர் தீவன் ஆத்மவிசாரணையில் ஈடுபட்டு மோக்ஷத்தை அடைகிறான் இவ்வண்மையையே பகவான் கீழ்க்கண்ட சுலோகத்தின் மூலம் நிருபிக்கிறார்.

“தேஷாம் ஸததயுக்தானாம் பஜதாம் பரீதி பூர்வகம் ததாமி புத்தியோகம் தம் யேன மாழுபயான்திதே

-(10-10)

‘எப்போதும் அன்புடன் எவர் என்னை பஜிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு நான் (ஆத்மா, அநாத்மா விசாரணையில் புலப்படும்) புத்தி யோகத்தினை (ஞானத்தினை) அளிக்கிறேன் அதன் மூலம் அவர்கள் என்னை அடைய இயலும்.’ பக்தி, நிஷ்காம கர்மா, தியானம் முதலானவை ஞானம் பிறப்பதற்கு உதவுபவையென்றும், ஞானத்தின் வழியாக மோக்ஷம் எவ்வாறு சித்திக்கும் என்றும் மேற்சொன்ன சுலோகம் விவரிக்கின்றது தன்னைத் தானே உணர்ந்து கொள்வதே மோக்ஷம் அவ்வாறு தெரிந்து கொள்ளும் சக்தியே ஞானம் எனப்படும். அத்தகைய சக்தி அனைவருக்கும் இருப்பதில்லை. வருவதுமில்லை. இனு அனுக்கிரகம் உடையவர்க்கே அது கிடைக்கும் அதுவும் அனைவர்க்கும் கிடைப்பதில்லை எவர் நிஷ்காம கர்மாவின் மூலமாகவும், பஜனை, ஸங்கீர்த்தனம், ஜபம் தவம், பரோபகாரம் முதலியவற்றாலும் பாமாத்மாவை நாஸ்திகாலம் புசிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே இனு அனுக்கிரகம் சித்திக்கும்.

“பகவத் பக்தி யுக்தஸ்ய தத்ப்ரசஸதம் போததஹ
ஸாகம் பந்த விமுக்திலும் ஸ்யாதிதி கீதார்த்த ஸங்கிரஹஹ”

‘பகவத் பக்தி மற்றும் நிஷ்காம கர்ம ஆசாணம் உடையவர்க்கு பகவத் அனுக்கிரகம் கிடைக்கும். பகவத் அனுக்கிரகம் உடையார்க்கு ஆத்மஞானம் உண்டாகும். ஆத்மஞானம் உடையவர்க்கு எனிதாக பந்தவிமுக்தி வந்து சேரும். இதுவே கீதாசாரத்தின் சுருக்கம் என்பது பெரியோர்களின் கூற்று.

கிதாசாம் எது என்று ஒரு மகனீயரைக் கேட்ட போது அவர் W³ என்றார், அது: வது $W \times W \times W = \text{Work, Worship, Wisdom}$ - கர்மா, பக்தி, ஞானம் - கர்மாவினால் பக்தி, பக்தியால் ஞானம், ஞானத்தினால் மோக்ஷம் என்பது பொருள்.

“கர்மணா ஜாயதே பக்திலுமி பக்த்யா ஞானம் ப்ரஜாயதே ஞானாத் ப்ரஜாயதே முக்திலுமி இதி சாஸ்தரார்த்த ஸங்க்ரஹம்”

-‘நிஷ்காம காமாவைப் பின்பற்றுவதால் பக்தி பிறக்கும். பக்தியால் ஞானம் முதிர்கின்றது - ஞானத்தால் யோகம் கை கூடுகின்றது. இதுவே சர்வ சாஸ்திர சித்தாந்தங்களின் கருக்கம்’ என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர் எனவே அர்ஜானனின் சோகத்தை மாற்றி, மோகத்தை நிதித்துப் போகச் செய்த ஞானமே கிடையின் முடிந்த நோக்கம் என்றும் அதுவே கிடையின் தாத்பர்யம் என்றும், கர்மா, பக்தி, தியானம் முதலான சாதனைகள் முறைப்படி ஞானத்தையே உண்டாக்குகின்றன என்றும், மோக்ஷத்திற்குச் சரியான வழி ஞானமேயென்றும் மற்றவை வழிவழியாக வந்தவையென்றும் முடிவுக்கு வருவதே சரியென்று புலப்படுகின்றது,

கிடையின் போதனை.

மனிதனை தெய்வமாக மாற்றக்கூடிய ஆற்றல் கிடைக்கு உள்ளு. இல்லையெனின் சாமான்யன் ஆன அர்ஜானனை ‘மகாத்மாவாக மாற்றியமைக்க இயலுமா?’ ஒரே நிமிடத்தில் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்னவென்று அர்ஜானனுக்குக் காட்டப்பட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்ம அமிர்தத்தைப் பொழிந்தார். அர்ஜானன் போதுமென்ற வரை அருந்தி தன் வாழ்க்கைப்பலனை அடைந்தான். இவ்வாறாக, ஒரு நிமிடத்தில் ஒருவனுக்கு மோக்ஷத்தின் சிகரத்தையே காட்டிய ஆக் கிடையின் போதனை எத்தகையது என்று விசாரித்தறிதல் மிகவும் அவசியமாய் உள்ளது

பள்ளியில் ஆசிரியர் மாணாக்களுக்கு ஒவ்வொரு பாடத்தினையும் நன்றாகக் கற்றுத் தருவதைப் போல

கருணையமான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா அர்ஜூனனின் கையைப் பிடித்த வண்ணம் ஓவ்வொருபடியாக மேலேற்றி மோகாத்தின் வாயிலில் சேர்த்தருளினார். 'என்னை வந்தனை செய்' (மாம் நமஸ்கரு) என்னும் சிறிய சாதனை தொடங்கி 'தத்வமஸி' எனும் மகா வாக்கியத்தின் விசாரணை வரைக்கும் உள்ள சாதனை நியமங்கள் அனைத்தையும் பகவான் அர்ஜூனனுக்கு அன்புடன் உபதேசித்தார். கிதையின் இதயம் அன்னையின் இதயம். சம்சாரமெனும் கிணற்றுக்குள் இருந்து உழுன்று நாநாவித துஞ்பங்களையும் அனுபவிக்கும் ஜீவகோடிகளிடம் கருணையுடன் கிதையன்னை நல்வழியைக் காட்டுகிறாள். முதன்முதலில் கர்மாவை போதித்தாள். அத்துடன் திருப்தியடையவில்லை. பக்தியைப் போதித்தாள் திருப்தியில்லை. தியான முறையை போதித்தாள். அத்துடன் திருப்தியடைந்துவிடவில்லை. முடிவாக ஞானத்தைப் போதித்து முக்தியின் வாயிலுக்கு இட்டுச் சென்று, இழிந்த வேட்கையுடையவனை பகுத்தறிவாளனாக மாற்றி கிதையன்னை திருப்தியடைந்தாள். கிதையில் கூறப்பட்ட தலையாய இந்நான்கு யோகங்களைக் குறித்து சுருக்கமாக இங்கு விசாரித்தறிவோம். அதன் மூலம் கிதையின் தத்துவம் ஒரு சிறிதேனும் வெளிப்படாது போகாது.

கிதையில் கர்ம யோகம்.

கிதை சந்தியாசிகளுக்கே பயன்படக் கூடியது என எவரும் எண்ண வேண்டாம். அது கிரஹஸ்தர்களுக்குக் கூட...ப் பயன்படும். தனிமையில் குகையில் தவம் செய்யும் சாதுக்களுக்கே பயன் படும் இலட்சியம் என்று எவரும் கருத வேண்டாம். மக்கள் தொகை நிறைந்த நகரங்களில் வசித்து வேலை செய்து வரும் குடும்பஸ்தர்களுக்கும், வியாபரிகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் கூட பயன்படும் சாஸ்திரம் இது. இதில் பிற யோகங்களுடன் கூட கர்ம யோகமும் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. செயல் புரிந்து கொண்டே வீடுபேற்றை அடையக் கூடிய முறை இதில் காட்டப் பட்டுள்ளது. இதுவரை வேதாந்தம் வாழ்க்கை

முறையுடன் கலக்காது என்பதாக ஒரு கருத்துண்டு. வேதாந்தத்திற்கும் வியவகாரத்திற்கும் ஒத்துவராது. என்பது வாடிக்கை. ஆயின் கிதாச்சார்யன் அவ்வெண்ணத்தை தகர்த்தெறிந்து -

“Religion must rule even worldly pursuits”— இவ்வுலகக் காரியங்களை தெய்வ நினைப்புடன் செய்யவேண்டும், செய்ய முடியும் என்று போதித்து, அதற்குமுன் பொதிக்கத்திற்கும் ஆன்மிகத்திற்குமிடையேயுள்ள அகண்ட இடை வெளியினைக் குறைத்தார். பிரவிருத்தியில் நிவிருத்தியைப் போதித்தார். சம்சாரத்தில் சந்தியாசத்தைக் கலந்தார். அத்தின் சக்கரங்கள் சுழன்று கொண்டிருந்தாலும் எவ்வாறு இருக்க (அச்சாணி) அசையாமல் இருக்கிறதோ அதைப் போன்றே சர்வம், இந்திரியங்கள் இவ்வுலகக் காரியங்கள் பலவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், மனது சலனமின்றி தெய்வத்திடம் நிலை பெற்றிருத்தலை கிருஷ்ண பாமாத்மா கிதையில் கற்றுக் கொடுக்கிறார். இதுவே கர்மயோகம்.

“யோகஸ்தஹ் குரு கர்மாணி” -

சித்தத்தில் தெய்வத்தை நிறுத்தி (ஆத்மாவில்) நீங்கள் உங்கள் செயலை ஆற்றுவீராக; பலனை ஈகவானுக் கர்ப்பணித்து, நானே ‘கர்த்தா’ என்ற எண்ணத்தை விட்டு, எத்துணைகாரியமாயினும் ஆற்றுங்கள். அத்தகைய காரியங்களினால் உங்களுக்கு பந்தம் ஏற்படாது என்று பகவான் உபதேசித்துள்ளார். கணித சாஸ்திரத்தில் ஒரு கொள்கையுள்ளது. அது எதுவெனில்,

Infinity + Anything = Infinity

‘முடிவில்லாததுடன் எதனைக் கூட்டி எனாலும் முடிவில்லாததே மீதமிருக்கும். தெய்வம் முடிவில்லாதது. ஞானம் முடிவில்லாதது. எனவே தெய்வ திருஷ்டி ஏற்பட்டு, ஆத்மஞானம் அடைந்து (தெய்வ நினைப்புடன், தெய்வார்ப்பண புத்தியுடன்) எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் (அது லெனகீக் காரியமர்யினும், பாமார்த்த காரியமாயினும்)

முடிவில் தெய்வமே மிகுந்திருக்குமேயன்றி கர்ம பந்தமன்று இதுவே கிதாக்சார்யன் தெரிவித்த கர்ம யோகத்தின் இராகசியம். அவ்வாறன்றி தெய்வ நினைப்பின்றி எந்தச் செயலைச் செய்தாலும் அல்லது பலனை எதிர்பார்த்து எந்தச் செயலை மேற் கொண்டாலும், அது ஜீவனை கட்டுப் படுத்த வல்லது இல்லையெனின் அவன் கர்மபந்தத்தில் சிக்கிக் கொள்வான்

“Work divorced of Spirituality is an artificial flower which has neither life nor fragrance” தெய்வத்தின் பார்வையில்லாத செயல், பரமார்த்தம் புனிதம் இவையற்ற செயல் ஆகியவை வாசனையும் உயிருமற்ற செயற்கை மலரைப் போன்றதேயாகும் என்று ஒரு பெரியார் கூறியுள்ளார். எனவே கர்மாவை விரும்புதலை அதனைச் செய்யும் முறையே உயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் எதனைச் செய்ய வேண்டுமென்று கிடை போதிப்பதில்லை எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று போதிக்கிறது இதுவே கிடையின் சிறப்பு. இச் சூத்திராத்தைப் பின்பற்றி அவ்வவ்வாசிரமங்களில் உள்ளோர், அவாவர் பண்ணிர்க்கேற்ற அவரவர்க்குரிய தர்மங்களையும் கர்மங்களையும் செய்யக் கூடும், அவற்றை விட வேண்டிய அவசியமில்லை

கிருஹஸ்தன் தன் அன்றாட செயல்களைச் செய்யக்கூடும் வியாபாரி வியாபாரம் செய்யக் கூடும், உத்யோகம் செய்பவுக்கு தன் உத்யோகத்தை செய்யக் கூடும், விவசாயி தன் நிலங்களை உழுதல் கூடும், புரோதிதன் புரோதிதம் செய்யக் கூடும். கூத்திரியன் யுத்தம் செய்யக் கூடும், ஆயின் (மாமனுஸ்மா) தெய்வசிந்தனையுடன் பலன் கருதாது, ஈவரார்ப்பலை புத்தியுடன் செய்ய வேண்டும். இதனையே கிடை வலியுறுத்துகிறது. அப்போது கர்மாவின் விஷம் (பந்தங்களை உண்டாக்கும் தன்மை) தொலைந்து சாமான்யக் கிரியைகள் கூட புனிதமாகிப் போகும்.

வியவகாரத்தில் பாமார்த்தத்தை இணைத்தல் (Vedanta in daily life) எனும் இந்தக்கலை கிடையில் சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. கிடையினை உலகெங்கும் மாவச் செய்த தர்மம் இதுவே ஞானத்தின் இறுதியில் நிவிருத்தியைப்படுத்துகிறது.

தவிர்க்க இயலாதது என கிடை போதிக்கிறது. அர் ஜானனின் வாழ்க்கையே இதற்கு எடுத்துக்கொட்டு மோஹம் (அஞ்சானம்) நாசித்துப் போனபின்பும், அர் ஜானன் பிரவிருத்தியை விடவில்லை. சம்சாரத்தை விடவில்லை. கிடையைப் படித்தால், வைராக்யம் முதிர்ந்து காட்டிற்குச் சென்று விடுவாரோ என்ற சந்தேகத்துடன் சிலர் தம் பிள்ளைகளுக்கு கிடையைச் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை என்று தெரியவருகிறது. ஆயின் அத்தகைய கவலை எதுவும் தேவையில்லை. கிடையை நேரில் கேட்ட அர்ஜானன் அவ்வாறு செய்ய வில்லையெனில் பிறராப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமா என்ன? எனவே அனைவரும் கிடையைப் பின்பற்றி அதன் பலனை முழுமையாக அடைதல் வேண்டும் வீடுபேறு என்பது ஞானமில்லாவிடில் சித்திக்காது. ஞானம் சித்த சுத்தி இல்லாவிடில் பெறுதல் கடினம். சித்த சுத்தி நிஷ்காம கர்மாவைச் செய்யாவிடின் நேர்வதில்லை. எனவே சாதகர்களைவரும் முதன்முதலில் கர்ம யோகத்தினைச் செய்தல் அவசியமாகிறது,

“ஆருருங்கோர் முனேர் யோகம் கர்மகாரன் முச்யதே”
- (6-3)

என்ற வாக்கியத்தின் மையக் கருத்தையே பகவான் நன்றாக விவரிக்கின்றார். ஞான மானிகையின் நுழைய நினைப் போருக்கு கர்மா ஆரம்பத்தில் காரணபூதமாக புலப்படும் என்பது அதன் பொருள்.

கர்மாவை, செயலை விட்டுவிடுதல் என்பது எவர்க்கும் இயலாது. கர்மாவை புனிதமாக்கும் வழியை மட்டும் ஒருவன் கற்றுக் கொண்டுவிட்டால், அதனால் எத்தகைய ஒரு சிக்கலும் ஏற்படாது. அதுவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் செய்த தந்திரம். பலனைக் கருதாது கர்மாவைச் செய்தலே அதனைப் புனிதமாக்கும் வழி. அதனை கர்ம யோகமென்பர் எந்த கர்மாவை சில வேதாந்திகள் இயலாதென்று ஒதுக்கினாரோ அதனையே கிடை எடுத்துக் கொண்டு நிஷ்காமமாக மாற்றியமைத்து வீடு பேற்றிற்கு உபயோகப் படுத்திக் கொண்டது. கிடை தோன்றுவதற்கு முன் உலகில் இரண்டு வகுப்பினரே

இருந்தனர். கர்மாக்களைச் செய்து அதன் பலனுக்கு ஆசைப் படுபவர் (உலக சம்சாரத்தில் உழல்பவர்) ஒரு வகுப்பினர். கர்மாவினை முழுமையாக விட்டு விட்டவர் (ஸந்தியாசிகள், தவத்தோர்) இரண்டாம் வகுப்பினர். ஆயின் மூன்றாவதாக ஒரு வகுப்பினரை ஏற்படுத்தியது கிடை. அவர்கள் கர்மாவைச் செய்த வண்ணம் பலனை எதிர்பாராதிருப்பவர். அத்தகையோரைக் கர்மா கட்டுப்படுத்துவதில்லை.

கிடையன்னை காட்டிய இம்மூன்றாம் வழிமுறையில் மக்கள் தத்தம் கர்ம அரங்கத்தைச் சுத்தம் செய்து கொண்டு அதன் வழி ஞானம் ஏற்பட்டு பரமானந்தத்தை அனுபவிப்பாராக.

கிடையில் பக்தியோகம்.

பகவத் கிடையில் பற்பல சித்தாந்தங்கள் கூறப் பட்டிருப்பினும் எங்கும் ஒரே மாதிரியான கருத்தோட்டமே காணப்படுகிறது. அதுவே யோகம். சித்தாந்தங்களை செயல் முறைக்குக் கோண்டு வரும் கலையே யோகம் எனப்படும். ஜீவனை சிவனுடன் கலத்தற்குரிய சாதனையே யோகமெனப்படும். மக்களின் பண்பாடு, மனநிலை வேறுவேறாக இருப்பதால், இறைவனை அடைதற்கு அவர்கள் பின்பற்றும் வழிமுறைகளும் வேறு வேறாக உள்ளன. எனவே யோகத்தினையும் பலவிதமாக பிரிப்பதற்கு எதுவாயிற்று. மற்றும் வியாதிகள் பலவாக இருப்பதால் மருந்துகளும் பலவாகவே இருக்கும். இதனால் தான் பலவிதமான யோகங்கள் கிடையில் சொல்லப்படவேண்டி வந்தது. ஜூமினியின் கர்ம சித்தாந்தம், நாரதரின் பக்தி சித்தாந்தம், பதஞ்சலியின் யோக சித்தாந்தம், வேதவியாசரின் ஞான சித்தாந்தம் இவையனைத்தும் கிடையில் நன்றாக இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. பலவித பொருள்கள் ஒரே இடத்தில் கிடைக்கும் பெரிய அங்காடியே கிடை. எவ்வெரவர்க்கு எது தேவையோ அது கிடையில் கிடைக்கும். இத்துணை யோகங்கள், வழிமுறைகள் கூறப்பட்டிருப்பினும் இவற்றினிடையே காணப்படும் ஒருங்கிணைப்பு கிடையின்

சாதனை. அதன் மதிமையின் சிறப்பு. வீடு பேற்றை அடைவதற்கு கர்மா, பக்தி, தியானம், ஞானம் இவையனைத்தும் தேவையே. எதையொன்றையும் புறக்கணித்தறியலாது. கர்மாவினால் தூய்மை (Purification), பக்தி, தியானம் இவற்றினால் அறிவெராளி (Illumination), ஞானத்தினால் ஒன்று கலத்தல் (Union) இவைகிட்டிக்கும். ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதற்கு எங்களும் செங்கல், கண்ணாம்பு, மாம் இவை அவசியமோ - கொட்டி சுடுவதற்கு கோதுமை மாவு, நெய், வெப்பம் இவை அவசியமோ அவ்வாறே கைவல்யத்தை அடைவதற்கு கர்மா, பக்தி முதலான சாதனங்கள் அனைத்தும் அவசியமோயாகின்றது. முக்காலியின் எந்தவொரு கால் இல்லையாயினும் அது நிற்பதற்கு இயலாது. அவ்வாறே மேற் சொல்லப்பட்ட சாதனைகளில் எதுவொன்று குறைந்தாலும் சாதனை முழுமை அடைவதில்லை. எனவேதான் மகனீயர்கள் அனைத்தையும் சாதித்து பரமசாந்தியினை அடைந்தனர். ஆனால் அவரவர் மனநிலைக்கேற்ப இம்மூன்றில் ஏதேனுமொன்றினை அதிகமாவும், மற்றவற்றை சிறிது குறைவாகவும் சாதனை செய்திருக்கக் கூடும் இவையனைத்தின் முதல் இலக்கு அகங்காரத்தைத் (Ego) தொலைப்பதே யாகும்.

இனி, பக்தி மார்க்கத்தினைக் குறித்து ஒருவாறு ஆராய்வோம். இறைவனிடம் அன்புடன் இருத்தலே பக்தி. பக்தியில் ஒன்றுபவன், 'நீயேயன்றி வேறொளையும் வழிபடேன்' 'என்று கூறுவான்'. எனது என்பதில்லை. அனைத்தும் உன்னதே. 'நீயே என் தாய், தந்தை, நான் உனது அடியார்க்கு அடியேன்' என இறைவனை எண்ணுவான். அர்ஜானன் கிருஷ்ண பாமாத்மாவிடம் அனைத்தையும் அர்ப்பணித்து, "சாதி மாம் தவாம் ப்ரபன்னம் - ஆணையிடுங்கள்" - என்று வேண்டினான்.

கிடை சாதாரண பக்தியில் திருப்தியடைவதில்லை. 'அன்யய பக்தி' வேண்டு மென்று கோருகிறது. 'அன்யய்' என்ற சொல் கிடையில் பலமுறை பயன் படுத்தப்படுவது நினைவில் கொள்ளத்தக்கது.

1. “அனன் யாஸ் சிந்தயந்தோ மாம்” - (9-22)
2. “அனன் யேனெவ யோகேன்” - (12-6)
3. “அனன்ய சேதாஹ் ஸததம்” - (8-14)

‘அன்யம்’ - பிறிது என்ற பாவம் இல்லாமல் இருப்பது ‘அனன்யம்’ அப்படியெனின், இறைவளைத் தவிர வேறு எவர் மீதும், எதன் மீதும் சித்தத்தைச் செலுத்தாதிருத்தல் அனன்ய பக்தியாகும்.’ இவ்வாறான அனன்ய பக்தி யோடிருப்பவன் எனக்கு மிகவும் நெருங்கிய அன்புடையவன் அத்தகையோனை நான் இறப்போடு கூடிய சம்சார சாகாத்தினின்றும் கணாயேற்றுவேன். என கிருஷ்ணர் கருணையுடன் உபதேசித்துள்ளார். ஒருவேளை மனம் தெய்வத்திடம் நிலைபெறாவிடின், பயிர்சியால் அகனை எவ்வாறேனும் சாதித்தல் வேண்டுமேயன்றி அதன் மீதுள்ள பிடியை விட்டு விடலாகாது என்கின்றார் எனெனில், இவ்வுலகில் நிலையானதும் அழிவற்றதுமாகிய பொருள் ஒன்றேயுள்ளது. அதுவேபாமாத்மா மற்றவையளைத்தும் நிமிட நோமே இருப்பவையும், நிலையற்றவையும் அழியக் கூடியவையுமாகும். அவற்றின் மீது நம்பிக்கை வைத்தால் அமைதியோ கக்மோ எந்தானும் கிடைப்பதில்லை எனவேதான் மாயாதிதன் ஆன பாமேகவானை மாயையில் சிக்கித் தவிக்கும் ஜீவன் தப்பாமல் அடைக்கலம் அடையவேண்டியுள்ளது. ஜீவன் முக்கிக்கு வேறு வழியில்லை. அவ்வாறு அடைக்கலம் புகுதலே பக்தியெய்க்கார்

மேலும் சர்வேகவாகின் அருளும், குருவின் ஆசியும் இருந்தாலோழிய ஜீவன் பயங்காமான சம்சாரக் காலைக் கடத்தல் இயலாது. இது ஒரு பாம இராகசியர். இதனையறியாது பலரும் தத்தம் வெளி நினைப்பு கூன் (வெளாகீச பிரக்ஞாநுயுடன்) இயற்கையை வென்று விடலாமென்றெண்ணி பலன் பெறுது போயினால் எனெனில் இயற்கை பாமாத்வின் ஆதினத்தில் உள்ளது. பாமாத்மாவை அடைக்கலமடையாதவர்க்கு அது அடிப்பாரியாது தனை கள் அகலாது. பாமாத்மாவே பக்திக்குசந்தவன் பக்தியும் கூதங்களை

ஆராதிப்பவனுக்கு, தன்னிடத்தே சித்தத்தை நிலை நிறுத்தியவனுக்கு அருள் கூற்று அவர்களை ஆபத்தினின்றும் காப்பாற்றி தன்னிடத்தே சேர்த்துக் கொள்கிறான் அவர்களது உலகத் தேவைகளை அவனே கவனித்துக் கொள்கிறான்.

1. “மச்சித்தஹ் ஸர்வதூர்காணி மத்ப்ரஸாதாத்தரிஷ்யஸி” - (18-58)

“தேஷாம் நிதயாபியுக்தானாம் யோககேஷமம் வறாம்யறும்” - (9-22)

முதலான கிதா வாக்கியங்களின் மூலம் மேற் சொன்ன பொருளையே மூல கிருஷ்ணர் பிரித்துக் கூறியுள்ளார்.

மற்றும் வீடு பேற்றிற்கு வெளிப் படையான காரணமான ஆத்மா-அநாத்மா விசாரணையின் உருவான ஞானம் பெறுதல் வேண்டுமெனினும். முதன் முதலில் பக்தி முழுமையாக இதயத்தில் நிறைதல் வேண்டும். “பக்த்யா ஞானம் ப்ரதூாயதே பக்தியால்தான் ஞானம் ஆரம்பமாகும் என்று சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. மகாத்மாக்களின் அனுபவமும் இதையே காட்டுகிறது. பக்தியெனும் மலர் மலரும் போதுதான் ஞானத்தின் பலன் தோன்றும். ஜீவனின் பக்தியை மெச்சி இறைவனே ஞானத்தின் பலனை, புத்தியோகம் இவற்றைக் கொடுப்பார் என்று கிடையில் விழுதியோகத்தில் கூறப்படுகிறது.

“மாயினம் து மஹேஸ்வரம்”

“தேஷாம் ஸததயுக்தானாம் பஜதூம் பரீதிபூர்வகம் ததாமி புத்தியோகம் தம் யேன மாழுபயாந்தி தே” - (10-10)

இதனை வைத்துப் பார்க்கையில் பக்தியின் மேன்மை எத்தகையது என்பது புலப்படுகிறது.

கீதாச்சார்யன் ஆரம்பக்தியுடனேயே அமைந்துவிடாமல் பாரக்தியைப் பற்றியும் தெரிவிக்கிறார் பழும், பூ இவற்றால் இறைவனை அர்ச்சித்தல் சாமான்ய பூசை எனெனில் இவை

பகவானால் நியமிக்கப்பட்டவை. மனிதன் ஏற்படுத்தியவையன்று. இறைவனால் படைக்கப்பட்டதை இறைவனுக்கே ஒப்புவித்தல் மிகவும் எளிதான் வேலை. மனிதன் தன் இதயமெனும் கோயிலில் இறைவனை இருந்தி, தியானமெனும் செடியை அவ்விதயத் தோட்டத்தில் தானே வளர்த்துக் காப்பாற்றி நற்குணம் என்ற மலரை தெய்வத்தின் மலரடியில் அரச்சித்தால் மாத்திரமே பராத்பரன் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறான், இதுவே பராபூசையெனப்படும். இதுவே பரபக்தி என்றும் சொல்லப்படும். எனவேதான் கிருஷ்ண பரமாத்மா பக்தியோகம் என்ற 12 ஆம் அத்தியாயத்தில் சிறு பூசைகளைப் பற்றி அதிகமாக வர்ணிக்காது, வெறுப்பற்ற தன்மை, நட்பு, கருணை முதலான முப்பதைந்து நற்குணங்களை (அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதானாம் முதலியவை) விரிவாகக் கூறுகிறார். இத்தகைய நற்குணம் என்ற வாசமலர் மாலைகளால் இதயக்கோயிலை அலங்கரிப்பவனே உண்மையான பக்தன். அவ்வாறான குணங்களைப் பெற்றிருப்பதே பக்தி. ‘பக்திமான் யஸ் மே ப்ரியஹு’ என்று பலமுறை சொல்லி ‘அத்வேஷ்டா’ முதலான நற்குணங்கள் உடையவனே எனக்குப் பிரியமானவன் எனகிறார். இனியேனும் எச்சரிக்கையுடன் சாமான்ய பூசை, ஆராதனையுடன் நட்பு முதலான நற்குணங்களையும் பெற்று இறைவனின் அருளுக்குப் பாத்திரார்களாதல் வேண்டும். அப்போதே பக்தி யோகம் முழுமையாக பரிமனிக்கும்.

எல்லா யோகங்களையும் விட பக்தியோகம் மிகவும் எளிமையானது. அனைவாாலும் அடையக் கூடியது. கடினமான சாதனைகள் எதுவும் இதில் இல்லை. இறைவனிடம் எதனையும் எதிர்பாராது அன்புடன் இருந்தால் போதும் அனைவருக்கும் எளிதானதால் பக்தியோகம் கிடையில் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஓவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் பக்தியைக் குறித்து ஏதோவொரு விதத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது. விரிவான ஞான உபதேசம் செய்யப்படும் 14 ஆம் அத்தியாயத்தில் கூ. இறுதியில்,

“மாம் ச யோஅவ்யபிசாரேன பக்தியோகேன ஸேவதே
ஸ குளான் ஸம்தீதயோன் ப்ரஹ்ம பூயாய கல்பதே”

- (14-26)

‘எவன் சலனமற்ற பக்தியோகத்தின் மூலம் என்னை சேவிக்கிறானோ அவன் திரிகுணங்களைத் தாண்டி பிரம்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்குத் தகுதியானவனாகிறான்’. என பக்தியின் மகிமை புகழுப்பட்டுள்ளது. விஸ்வரூப சந்தர்சன யோகத்தின் இறுதிப் பகுதியில் சிலவிடங்களில் அற்புத இாகசியத்தை வெளிப் படுத்துகிறார். அது எதுவெனின் -

பக்தயா தவனன்யயா கக்யஹு அஹமேவம்

விதோஅர்ஜூன

ஞாதும் த்ரஷ்டும் ச தத்வேன ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப்”

- (11-54)

-இத்தகைய விகவரூபத்தினை தெரிந்துகொள்வதோ காண்பதோ அதில் பிரவேசிப்பதோ அனன்ய பக்தியின் மூலமே சாத்தியமாகிறது. பிறவற்றில் எதன் மூலமாகவும் சாத்தியமாவதில்லை - இதனின்றும் இறைவனைக் காண்பதற்கோ அவனில் ஒன்றுவதற்கோ பக்தியே முதன்மையான காணமேன்று தெரிகிறது. மற்றும் அக்ஷா பாபிராம் யோகத்தில், பாம் புருஷானான பாரமாத்மா அனன்ய பக்தியின் மூலமே கிடைக்கக் கூடியவன் என ஜயத்திற்கிடமின்றிக் கூறப் பட்டுள்ளது.

“புருஷஹு ஸ பரஹு பார்த்த பக்தயா

லப்யஸ்தவனன்யயா” - (8-22)

ஞான குணங்களைப் பயின்றால் அன்றி அறியப்படும் பொருளான பாபிராம்மம் அனுபவத்திற்கு வாாது.

மற்றும் பகவத் கிடையின் 7ஆம் அத்தியாயத்தில் நான்கு விதமான பக்தர்கள் கூறப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வரிசைப்படி - ஆர்த்தன், ஜிக்ஞாஸா, அர்த்தார்தி, ஞானி என்று பெயர்

பெறுகிறார்கள்.

“உதாா ஸர்வ எவைதே ஞா வீத்வாத்மைவ மே முகங்” - (7-18)

பக்தர்கள் அனைவரும் உயர்ந்தவர்களே தூயின் ஏதில் ஞாகி உண்மையில் நானே என்பது என் அபிர்மாயங் என்று கிருஷ்ணர் ஞானத்தின் மிக உயர்ந்த நிலையை விவரிக்கிறார் ஞாகி உண்மையில் பகவானே. பகவானுக்கும் ஞாகிக்கும் எம்மாத்திரமும் பேதமில்லை என்பது அவ்வாக்கியத்தின் பொருள். துவைத் சாதனங்கள் அனைத்தும் முறைப்பாடு மலர்ந்து அத்வைத்ததிற்கு ஜீவனை இட்டுச் செல்லும் அப்போது பகவானுக்கும், பக்தனுக்கும் வேறுமாடு இல்லை இருவரும் ஒரோ சுச்சிதானந்த சனஸ்வரையாக ஒளிர்வர்.

தீதையில் மற்றோரிடத்தில், என்னை எவரும் அறிகல் இயலாது (மாற்று வேதன கஃ சன) என்ற இறைவகின் வாக்கைக் கேட்ட வட னே திசைத்து நிற்கும் முழுகுஷ்க்கஞ்சு ஆறுதல் அளிப்பதுபோல உடனேயே, பக்தியின் மூலம் என்னை அறிதல் கூடும் (பக்த்யா மாபமிழானாதி) என்கிறார், இதனின்றும் பக்தியின் மகிழை தெள்ளாத தெளிவாகிறது. எனவே இறைவாக்கில் நம்பிக்கை வைத்து எனிதான் பக்தி யோகத்தினை மேற் கொண்டு பிரம்மானந்தத்தில் தினைப்பராாக.

தீதையில் ராஜ்யோகம்

குரிய கிரணத்தில் எழு நிறங்கள் உண்டு. அவையேழும் கலந்து வெள்ளையாகப் புலப்படும். வானவில்லில் இவ்வண்மை நன்றாகப்புலப்படும் பூக்கள், மூலிகைகள் இவை அவற்றிற்கேற்ற நிறங்களை அக்கிரணங்களின்றும் ஏற்று, முழுமையும் அவற்றையே ஒத்து அவ்வடிவிலேயே ஒளிவிட்டு வளர்ச்சியை ந்து வரும். குரிய கிரணத்தில் ஒரோ வண்ணம் இருந்தால் பூக்கள், மூலிகைகள் ஆகியவை இத்துணை வண்ணங்களில் வளர்வதற்கு இடமேயில்லை. அவ்வாறே தீதையில் 18 விதமான யோகங்கள் கூறப்பட்டிருப்பின் எவர்க்கு எது தேவையே அதைக் கடைப்பிடித்து முக்தியடைதல் கூடும்.

ஒரு வட்டத்தின் சுற்றளவின்றும் (Circumference) மையத்திற்கு (Centre) வருவதற்கு பல ஆரங்கள் (Radii) இருக்கும். அவற்றில் எதன் வழியாக வந்தாலும் மையப் புள்ளியை அடைய முடியும் அவ்வாறே பிரம்மசாக்ஷாத்காரம் என்ற இலக்கினை அடைவதற்கு ஶீ கிருஷ்ண பாமாத்மா அநேக யோக முறைகளைக் கூறியுள்ளார் அதில் இராஜயோகம் ஒன்று. இதனையே தியான யோகமென்றும் ஆத்ம சம்சய யோகமென்றும் கூறுவர். பதஞ்சலி மகரிஷி இதனை விரிவாகக் கையாண்டுள்ளார். இராஜயோகம் எட்டு அங்கங்களுடன் கூடியது. இதனையே அஷ்டாங்க யோகமென்பர். அவை வரிசைப்படிக்கீழ்வருமாறு -

1. யமம், 2. நியமம், 3. ஆசனம், 4. பிராணாயாமம்,
5. பிரத்தியாகாரம், 6. தாாணை, 7. தியானம், 8. சமாதி ஆகியவை.

இவ்வெட்டு அங்கங்களும் கிதையில் நன்றாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. கிதையில் இவ்வெட்டும் எவ்வெவ்விடங்களில் எவ்வெவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளன என்பது கீழ் கொடுக்கப் படுகின்றது. இதனை நன்கு கவனித்தால் கிதையில் கிருஷ்ண பகவான் இராஜயோகத்தினை நன்கு போற்றியுள்ளார் என்பது தெரியவரும்.

1. யமம் -	அகிம்சை, சத்யம், அஸ்தேயம், பிரம்மச்சரியம், அபரிக்கிாகம் என்ற ஐந்து குணங்களும் சேர்ந்து யமம் எனப்படும்.	
2. அகிம்சை- ஆ) "அஹிம்ஸா க்ஷாந்திரார்ஜுவம்"		- (?)
	ஆ) "அஹிம்ஸா ஸமதாதுஷ்டிதி	- (10-5)
	இ) பாம்மச்சர்யமகிம்ஸா ச -	- (17-14)
2. சத்யம்	ஆ) ஸத்யம் பரியஹிதம் ச யத் -	- (17-15)
	ஆ) அஹிம்ஸா ஸத்ய மக்ரோத-	- (16-2)
3. அஸ்தேயம் "அனபேகஷஹ் ஸாசிர்தகஹஹ		- (12-16)
4. பாம்மச்- ஆ) "பாம்மச்சர்ய மகிம்ஸா ச"		(17-14)
	சரியம்	

ஆ) "யதிச்சனோத்பிரம்மச்சர்யம் சாங்கி"	(18-11)
(இ) பாம்மச்சாரி வரதே ஸ்திதஹு	- (6-14)
5. அபரிக்கிரகம் - "காமம், குரோதம் பரிக்ரஹம் விழுச்ய "	(18-53)
நியமம் - செனாசம், சந்தோஷம், தவழ், ஸ்வாத்யாயம், ஈவாப்ராணிதானம் என்ற ஐந்து குணங்களும் சேர்ந்து நியமம் எனப்படும்.	
செனாசம்- அ) "தேஜஸ் கூமாத்ருதிஸ் செனாசம் "	- (16-3)
ஆ) "ஆசார்யோபாசனம் செனாசம்"	- (13-8)
(இ) "தேவத்விஜை குரு ப்ராக்ஞ பூஜனம் செனாசமார்ஜைவம்"	- (17-14)
சந்தோஷம்-அ) "ஸந்துஷ்டஸ் ஸததம் யோகி"	(12-10)
ஆ) "ஸந்துஷ்டோ யேன கேனசித்"	(12-19)
(இ) "சார்஗ாம் தப உச்யதே"	(17-14)
3. ஈவம்	
அ) "வாங்மயம் தப உச்யதே"	(17-15)
ஆ) "தபோ மானஸ முச்யதே"	(17-16)
(இ) "தபோ தானம் யசோ(அ)யசஹு	(10-5)
4. ஸ்வாத்யாயம்	
"ஸ்வாத்யாயஸ்தப ஆர்ஜைவம்"	- (16-1)
"ஸ்வாத்யாயாப்யஸனம்சைவ"	- (17-15)
5. ஈஸ்வரப்பிணி	
தானம் "தமேவ சரணம் கச்ச"	- (18-62)
பிராணா யாமம் "ப்ராணா பானகதீ ருத்வா ப்ராணாயாமாராயணாஹா"	- (4-29)
"ப்ராணாபாணேள ஸமேளக்ருத்வா நாஸப்ய ந்தர சாரணேள"	- (5-27)
பாத்யா காரம் "சப்தாதின் விஷயாம் ஸ்தயக்த்வா"	(18-51)

	"பாற்யஸ்பர்சேஷனலஸக்தாத்மா"	(5-21)
	"யதோயதோ நிஸ்சாதி "	(6-26)
	"யதா ஸம்ஹாதே சாயம்"	(2-58)
தியானம்	"தயானேளாத்மனி பஸ்யந்தி"	(13-25)
	"தயானயோகபரோ நிதயம்"	(18-52)
	"உபவிஸ்யாஸனே யுக்ஞாத் யோக மாத்மவிசுத்தயே"	(6-12)
தாரணை	"ஆத்மா ஸம்ஸ்தம் மநஹ க்ருத்வா ந கிஞுத்ரி சிந்தயேத்"	(6-25)
	"மப்யேவ மன ஆத்ஸ்வ மயி புத்திம் நிவேசய"	- (12-8)
சமாதி	"சமாதாவாசலா புத்ரி— "	- (2-53)
	"போகைஸ்வர்ய பாஸ்க்தானாம்"	- (2-44)
	"சமாதெனந விதியதே—"	
	"ப்ராசாந்த மனஸம் பாம்ம புதம் கல்மஷம்"	- (6-27)
	"சகமாத்யன்திகம் யத்தத் நசைவாயம் ஸ்திதிஸ்சலதி தத்வதஹ"	(6-21)

இவ்வாறாக பகவத் கிடையில் ராஜ யேரகத்தின் எட்டு அங்கங்களைக் குறித்தும் சிறுப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தியான யோகி எவ்விடத்தில், எவ்விதமாக, எவ்வாறான நியமங்களைக் கடைபிடித்து தியானத்தைத் தொடங்க வேண்டுமென்பது கிடையின் 6 ஆவது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகா நியமம், நிவாசநியமம், அனுஷ்டான நியமம் - இம்முன்றிலும் சாதகர்கள் வெகு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்பதை கிதாச்சார்யர் வலியுறுத்துகிறார். சாதனையில் ஒரு சிறு விஷயத்தைக் கூட அலட்சியமாக ஒதுக்கிவிடாமல் நமக்குச் செய்திவித்தல் கிடையின் தனித்தன்மை எனையில் சிறிய விஷயங்களில் எச்சரிக்கையாக இல்லாவிடில் பெரிய பலன்கள்

கைநழுவிப் போகும் எதனை உட்கொள்ள வேண்டும், எப்படி அமரவேண்டும், பார்வையை எதன் மீது வைத்தல் வேண்டும், முதலான சாதாரண விஷயங்களில் கூட கிடை மிகுந்த அக்கறை காட்டுகிறது. எனவே கிடையில் சொல்லியபடி ஆரம்ப பயிற்சிகளைக் கூட சிரத்தையுடனும் அக்கறையுடனும் கடைப்பிடித்து யோகத்தில் நிலையான தன்மையை அடைதல் வேண்டும்.

யோகமென்றால் என்ன? சித்தத்தின் இயல்புகளை அடக்குதல் யோகம் என்று பதஞ்சலி கூறுகிறார். *பல ஜன்மாந்திர வாசனையால் இந்திரியங்கள், மனம் இவை வெளியுலக விஷயங்களில் ஈடுபாடு கொண்டு போகங்களை விரும்பிக்கும்

“யோகஸ் சித்தவருத்தி நிரோதஹு”

(1)

அதனை அணையிட்டுத்தடுத்தல் வேண்டும். ஆமை தன் அவயவங்களை உள்ளடக்கி வைத்திருப்பதைப் போல் இந்திரியங்களால் ஏற்படும் ஏழுவித ஆசைகளினின்றும் மனத்தினைக் கட்டுப்படுத்தி, அதனை உள்முகமாத் திருப்பி, ஆத்மாவில் நிலைபெறச் செய்தல் வேண்டும்.

“ததா த்ரஷ்டுஹ் ஸ்வரூபே அவஸ்தானம்”

வெளியுலகில் நடக்கும் விஷயங்களை ஆராய்ச்சி அறிவின் பலத்தாலும், பயிற்சி, வைராக்யம் இவற்றாலும் தடுத்து நிறுத்தினால் அப்போது மனம் வெளியில் ஓடுவதற்கு இடமின்றி, அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவில் (ஸ்வஸ்வரூபத்தில்) தானே நிலைத்து நிற்கும். இவ்வாறு இருதய ஸ்தானமான ஆத்மாவில் மனதை நிலைநிறுத்தலே இராஜயோகத்தின் சாராம்சம் இராஜயோகத்தின் சாரமனைத்தையும் கீழ்வரும் சுலோகத்திலேயே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அடக்கி வைத்துள்ளார்.

“ஆத்ம ஸம்ஸ்தம் மனஹ் க்ருத்வா
ந கிஞ்சிதபி சிந்தயேத்”

(6-25)

‘மனத்தினை ஆண்மாவில் நிறுத்தி வெளி நடப்புகள் எவர்களையும் சிந்திக்கலாகாது என்பது இதன் பொருள். இங்கு இாண்டு சாதனைகள் கூறப்படுகின்றது. ஒன்று - வெளிநடப்புகளை ஒதுக்குதல். இாண்டு - ஆண்ம சிந்தனை. வெளிநடப்புக்களை ஒதுக்குதல், எனெனில் நாம் கனவில் உறுங்கும் போது நடப்புகள் அனைத்தும் நினைவில் நிகழ்ந்து கொண்டே யிருக்கும். அதனால் ஜீவன் அடையக் கூடிய பலன் எதுமில்லை எனவேதான் அதனுடன் ஆண்ம சிந்தனையும் வேண்டும். ஆம்பநிலையில் மனத்தில் எந்த சிந்தனையும் மற்றிருக்க இயலாது. எனவே முதன்முதலில் தெய்வ சிந்தனையிலோ, அல்லது ஆத்ம விசாரணையிலோ முதன்முதலில் ஈடுபடவேண்டும். தீவிர சாதனைக்குப் பிறகு முறையாக மனம் மிகவும் ஆக்ஷமமாகி நிர்விகல்ப நிலையை யடைந்தவுடன் கச்சிஸ்வரூப நிலையங்களில் வேறு எந்தவிதமான எண்ணமும் இருக்காது எனவே மனதை கெட்ட எண்ணங்களினின்றும் அகற்றி நல்லெண்ணங்களுக்கு மாற்றி அங்கிருந்து நிச்சங்கல்பத்திற்கு வழிநடத்திச் செல்ல வேண்டும் நிச்சங்கல்பஸ்திதியே சமாதி நிலை.

ஆயின் அத்தகைய நிலையை எட்டுவது நினைத்த மாத்திரத்தில் கிட்டுவதல்ல. எனியதும் அல்ல. எனெனில் மனம் மகாபலமுடையது.

“வாயோரிவ ஸ்தாஷ்கரம்”

காற்றினை அணைக்கட்டுவதைப்போல மனதினை நிலைநிறுத்துதல் மிகவும் கடினமானது என்று அர்ஜூனன் கூறுகிறான். அத்தகைய சலனம் வாசனைகள் மூலம் ஏற்படுகின்றது. எனவே வெளிவிஷயங்களின் நிலையற்ற தன்மையை ஆராய்வதன் மூலம் அதில் விரக்தியைப் பயிற்சித்துக் கொண்டும் மனத்தை அதன்மீது செலுத்தாது உள்முகமாகத் திருப்பிக் கொட்டி யிருத்தல் வேண்டும். தினமும் இவ்வாறு பயிற்சி செய்து வந்தால் இறுதியில் மனம் நமக்கு அடிமைப்பட்டு விடும். எனவேதான் ஞீ கிருஷ்ண பாமாதமா கீதையில்,

“அப்யாஸே கெளந்தேய வைராக்யேன ச க்ருஹ்யதே”
- (6-35)

வைராக்யத்தோடு கூடிய பயிற்சி வழியின்றி வேறு எதன்மூலமாகவும் மனது கட்டுப்படாது என்கிறார்.

இச்சித்தாந்தக்கையே வேதாந்தசாஸ்திரம் வேறுவிதமாகக் கூறுகிறது. வாசநாக்ஷயம், மனோநாசம், தத்வஞானம் இவை முன்றினாலும் ஜீவனுக்கு பிரம்மசாக்ஷாத்காரம் சித்திக்கக் கூடும் என்கிறது. தத்துவ ஞானத்தின் உதவியால் வாசனாக்ஷயம் ஏற்பட்டு, அதனால் மனோநாசம் சம்பவிக்கும். வீடு பேறு கிடைக்க வேண்டுமென்றால் மனம் நசித்துப் போக வேண்டும். மனம் நசித்துப் போகவேண்டுமானால் வாசனைகள் மறந்துப் போதல் வேண்டும். அதற்கு தத்துவ விசாரணையில் ஈடுபடவேண்டும். எனவே பயிற்சி, வைராக்கியம், தத்துவ சிந்தனை இவற்றாலும், தியான நிட்டயாலும் எவ்வாறேனும் மனதினைக் கட்டுப்படுத்தி பல சாகாத்தினைத் தாண்ட வேண்டும். இராஜ யோகத்தின் நோக்கம் இதுவே.

கிதையில் ஞானயோகம்

ஜீவனுக்குத் துக்கம் எதனால் ஏற்படுகிறது? சர்வத்தை ஏற்றுக் கொள்வதால், சர்வம் எதனால் ஆனது? கர்மத்தினால். கர்மா எதனால் ஏற்படுகிறது? பற்றினால். பற்று எதனால் ஏற்படுகிறது? அஞ்ஞானத்தினால். அஞ்ஞானம் எவ்வாறு நிங்கும்? ஞானத்தினால்தான். எனவே ஜீவனுக்கு துக்கமின்மை ஞானத்தினால் தான் ஏற்படுகிறது. தன் சுய ரூபத்தை மறந்து போனதால் பந்தம், மறுபடியும் தன் சுய ரூபத்தையுணர்வதால் வீடுபேறு கிட்டுகிறது. இவ்வாறான ஸ்வஸ்வரூப அனுசந்தானத்தையே ஞானமென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். வீடு பேற்றின் உருவமான பாமசாந்தியை விரும்புவோர் ஞானமெனும் அனுபவத்தைத் தப்பாது அடைதல் வேண்டும்.

“ஞானம் லப்தவா பராம் சாந்திமசிரேணாதிக்கச்சதி”

- (4-39)

என்ற இவ்வண்ணம் நான்காம் அத்தியாயமான ஞான யோகத்தில் தெரிவிக்கிறார். இவ்வத்தியாயம் பெரும்பாலும் ஞானத்தினை வர்ணிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது. காட்டாகச் சிலவற்றைக் காண்போம்.

1. “பஹவோ ஞானதபஸா பூதா மத்பாவமாகதாஹா” - (4-10)

2. “க்ரேயான்த்ரவ்யமயாத்யக்ஞாஜ்ஞானயக்ஞஹ பரந்தப”
- (4-33)

3. “ஸர்வம் ஞானப்லவேணவ வ்ருஜினம் ஸந்தரிஷ்யவி”
- (4-36)

4. ஞானாக்னிஹ் ஸர்வகர்மாணி பஸ்மாத்குருதே ததா” - (4-37)

5. “தஸ்மாதக்ஞானஸம்பூதம் ஹ்ருத்ஸ்தம்

ஞானா வினாத்மனஹ
சித்தவென ஸம்சயம் யோகமாதிஷ்டோத் திஷ்ட பாரத’
- (4-42)

ஞானத்தை பலவாறு கிதாச்சார்யன் வர்ணிக்கிறார்.

1. ஞானத்தவம் - ஞானத்தவத்தின் மூலம் எத்துணையோ பேர் புகிதமடைந்துள்ளனர்.

2. ஞானயக்ஞும் - தானங்களுடன் கூடிய யக்ஞத்தை விட ஞானயக்ஞும் சிறந்தது.

3. ஞானமாகிய
கப்பல் - ஞானமெனும் கப்பலின் மூலம் பாவமாகிய கடலை எனிதாகக் கடந்து கரையேற முடியும்.

4. ஞானாக்னி - ஞானமாகிய அக்னி கர்மா எனும் விறகுகளைச் சாம்பலாக்கவல்லது.

5. ஞான கட்கம் - அஞ்ஞானத்தில் ஏற்படும் ஜூயங்களை ஞானமென்ற வாளினால் அறுத்து அகற்ற வேண்டும்.

ஆஹா ! ஞானத்தைக் குறித்து எத்தனை உபமானங்களை பகவான் வெளியிடுகின்றார். இதனுடன் திருப்தியடைந்து விடாமல் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் ஞானத்தினை குரியனாக வர்ணிக்கின்றார்.

“தேஷாமாதித்யவஜ்ஞானம் ப்ரகாசயதி தத்பரம்”

- (5-16)

15. ஆவது அத்தியாயத்தில் ஞானத்தினை எப்போதேனும் பிரகாசமடையும் தீபத்திற்கு உவமையாக்குகிறார்.

“நாசயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஞானதீபேன பாஸ்வதா”

- (10-11)

ஞானத்தைப் போன்ற அற்புத ஆற்றலுடையது எதுவுமில்லை. அதன் மகிழமை அபாரமானது என விளக்குவதற்கே இத்துணை எடுத்துக் காட்டுகளை எடுத்துளாக்கிறார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

ஓ ஜீவர்களே ஞானத்தவத்தினை மேற் கொண்டு புனிதமாகுங்கள் ஞானயக்ஞுத்தை நடத்தி முக்கியெனும் செல்வத்தை அடையுங்கள் ஞானமெனும் தெப்பத்தினால் பாவமாகிய கடலைத் தாண்டுங்கள். ஞானாக்னியை உண்டாக்கி ‘கர்மா’ எனும் விறகுக் கட்டடைகளை எரித்து விடுங்கள். ஞானகட்கத்தினால் துண்பங்களை விலக்குங்கள் ஞான குரியனின் திவ்ய ஒளியினால் அஞ்ஞானம் எனும் இருளை அகற்றுங்கள். ஞானதீபத்தை ஒளிரச் செய்து அமிருத மயமான காந்திக் கிரணங்களை பல விடங்களிலும் அள்ளித் தெளியுங்கள் என்று கிடையில் பகவான் மக்கள் அனைவருக்கும் இதமான வார்த்தைகளைக் கூறுகிறார்; எனவே ஒவ்வொரும் தம் வாழ்நாளில் ஞானத்தினை பெறுதல் அவசியமென்பது தின்னைம்.

அப்படியாயின் ஞானமென்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி இங்கு விசாரிப்போம். இயற்கையோடு பரமாத்மா ஒன்றி நிற்பதே இப்பிராங்சும், இதில் ஆத்மா, அநாத்மா, கௌத்ரம், கௌத்ரக்ஞன், காட்சி, நோக்கு அனைத்தும் ஒன்றாக அஞ்ஞானிக்குப் புலப்படுகிறது. அதனைப்பிரித்து பார்த்தறிவதே ஞானம். ஜூத்தை ஜூட்மாகவும், சைதன்யத்தை சைதன்யமாகவும் பாவித்தலே ஞானம். எனவேதான் 'விபாக யோகம்' எனும் பெயருடன் சில அத்தியாயங்கள் கிடையில் தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (கௌத்ர கௌத்ரக்ஞ விபாக யோகம், குணத்திரய விபாக யோகம், தெய்வாகர சம்பத் விபாக யோகம், சிரத்தாத்ரய விபாக யோகம்) 'விபாகம்' என்றால் கலந்திருப்பதைப் பிரித்தல் (Division) என்று பொருள், நன்மை, தீமை கலந்திருப்பினும் அவற்றைப் பிரித்தறிந்து தீயவற்றைத் தள்ளி நன்மையைக் கொள்ளுதல் உலகவழக்கு பழமும் தோலுமாக கலந்து நிற்கும் வாழைப் பழத்தை ஒரு சின்னக் குழந்தையிடம் கொடுத்தால் சட அப்பழத்தை உறித்து தோலை ஏறிந்து விடும். தினமும் அதிகாலையில் இல்லத்தரசிகள் அரிசியிலுள்ள கல்லை நீக்கிக்களைவர். அவ்வாறே ஆத்மா அநாத்மா கலந்து நிற்கும் இந்த உபாதையிலும், கண்ணால் காணப்படும் இவ்வலகிலா கட்டும், அவற்றைப் பிரித்தறிந்து, ஆத்மாவிலேயே சித்தத்தை நிறுத்தி, அநாத்மாவிடம் விரக்கி அடைந்திருத்தல் வேண்டும். இதுவே ஞானம். கௌத்திரத்தினின்றும் கௌத்ரக்ஞனை வேறுபடுத்தித் தானே கௌத்ரக்ஞன் என நினைத்து கௌத்திரத்திடம் பற்றற்ற தன்மையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். 'அஸ்தி, பாதி, பரிய, நாம, ரூபம் - ஆகிய இவ்வைந்துடன் கூடிய ஒவ்வொரு பொருளிலும் முதல் முன்றையும் உண்மை யென்றும், மற்றைய இரண்டும் அசத்தியம் என்ற எண்ணத்துடன் இருத்தல் வேண்டும்.

இனி, கௌத்ரம் என்றால் என்ன? கௌத்ரக்ஞன் என்பவன் யார் என்று சிறிது யோசிப்போம். பஞ்ச புதுங்கள், அகங்காரம், புத்தி, அவ்யக்தம், கர்மமேந்திரியங்கள், ஞானேந்திரியங்கள், சப்த ஸ்பர்சங்கள், இச்சை, துவேஷம், சுகம், துக்கம், தேக இந்திரியங்களின் கூட்டம், அந்தக்காண விருத்திகள்

முதலானவை கேஷ்டரம் என்ப்படும். இதனை அறிந்து கொள்ளும் சைதன்யமே கேஷ்டரக்ஞன்.

“கேஷ்டரக்ஞம் சாபி மாம் வித்தி ஸர்வகேஷ்டரேஷா பாரத கேஷ்டர கேஷ்டரக்ஞயோர் ஞானம் யத்தஜ் ஞானம் மதம் மம” - (13-2)

‘ஏ அர்ஜூனா, அனைத்து கேஷ்டரங்களிலும் கேஷ்டரக்ஞன் நானே என்று நினைப்பாயாக’, என்ற உண்மை, மக்கள் விண்பற்றக் கூடிய வரப் பிரசாதமாக உள்ளது. ஏனெனில் சாக்ஷத் பரந்தாமனே, வைகுண்டநாதனே, உலகெங்கும் வியாபித்திருக்கும் சின்மூர்த்தியே ஒவ்வொருவரின் இதய அந்தரங்கத்திலும் ஓனில் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறாரேயன்றி வேறொந்கோ தொலைவில் இல்லையென்பது தெரிகிறது. அவர் மிகமிக அருகிலேயே அனைத்திற்கும் சாட்சியாய் மனதிலேயே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே முயற்சியால் அவரை அடைதல் கூடும் என்ற மனோ தெரியம் இதனால் நமக்கு ஏற்படுகின்றது. “ஸர்வ கேஷ்டரேஷா” - என்று கூறப்பட்டதால் ஜாதி, மதம், குலம் என்ற பேதமின்றி அண்ட சராசரங்களிலும் கேஷ்டரக்ஞன் ஆன பரமாத்மா விரவியுள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது. ஆராய்ந்து பார்த்தால் அன்னமயம் பிராண மயம், மனோ மயம், விக்ஞான மயம், ஆனந்த மயம் எனகின்ற பஞ்ச கோசங்களை வேறாக்கிப் பார்க்கையில் இவற்றிற்கு உட்புறத்தில் சர்வ சாட்சியான ஆத்மா இருப்பதை ஒவ்வொருவரும் அனுபவித்தறிய முடியும். இத்தகைய ஆத்மானுபூதியே ஞானம். அதுவே மோக்ஷம். எனவே ஞானவிசாரணை ஜீவனை மகா உன்னத ஆன்மீக சிகரத்திற்கு இட்டுச் சென்று ஸ்வஸ்வரூப அனுபவத்தின் மூலம் ஜீவனை தேவனாக்கி பரமானந்தத்தை, முக்தியினை இப்பிறவியிலேயே அடைய வைக்கிறது. (ஞானவான் மாம் ப்ரபத்யதே).

ஞானம் அடைந்தபின் மனிதன் செய்யும் செயல்கள் மிகவும் புனிதமானதாக இருக்கும். ஏனெனில் புத்திக்கு அப்பாற்பட்ட (புத்தேஹ்பரம்) பரமாத்மாவை பூசித்தவர்

அந்திலையை அடைந்தவர். தேசு இந்திரியங்கள் முதலானவற்றின் சேர்க்கையில் அந்தக்காணத்தினைச் சாட்சியாகக் கருதுவர். அவன் அப்போது கர்த்தாவாகான். தேசு இந்திரியங்கள் அவற்றின் பணியை அவையே செய்து கொண்டு வரும். அதில் இவன் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் அழிவில்லாத சநாதன பரபிராம்மத்தை அடைந்து, பற்றில்லாத புத்தியுடன் இருப்பான். ஞானியானவன் உலக வழக்கை யொட்டிச் செயல்களை செய்து கொண்டிருப்பினும் பற்றற்றுவனாகவே செய்வான். அவனது செயல்கள் மிகவும் புனிதமானதாக அதியற்புத மகிழமைகள் கூடியதாக இருக்கும். ஞானியின் கர்மாவிற்கும் அஞ்ஞானியின் கர்மாவிற்கும் இதுவே தனிப்பட்ட வித்தியாசம். அஞ்ஞானி தேசு இந்திரியங்கள் முதலானவற்றுடன் ஒன்றிப் போய், 'தேகமே நான்' என்று பாவித்து பற்றுள்ளவனாய் செயல் செய்து பந்தங்களில் அகப்படுவான். ஞானி, 'நான் தேகமல்ல. சங்கிதானந்த ஸ்வருபத்துடன், பிறப்பற்றவனாய், சனாதனமாக, கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஆத்மாவே நான், அழிவுடைய தேகத்தின் கூட்டு அல்ல நான்.

'தத்ப்ரஹம் நிஷ்கலமஹம் ந ச பூத ஸங்கஹ' என்று திடமாக நிச்சயித்துக் கொண்டு, தான் என்ற எண்ணத்தை விட்டு, 'மமகாரம்' இன்றி தானே 'கர்த்தா' என்ற எண்ணத்தை விட்டு, பற்றற்ற புத்தியுடன் கர்மாக்களைச் செய்து வந்து முக்தளாவான். எனவே செயல்களைத் தொடங்கும் முன்பாகவே அதன்மீது பற்றின்மையை எவ்வாறு பெறமுடியும் என்னும் இரகசியத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனை ஞானத்தினால்தான் பெற முடியும்.

எனவேதான் இருஷ்னபரமாத்மா இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்திலேயே ஞானத்தை உபதேசித்து, கர்மாவின் மீது பற்றின்மையை பெறுவதற்கான வழியைக் கூறி அதன்பின் கர்மயோகத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

"யோகஸ்தஹ குரு கர்மானி" - (ஆத்மாவில் நிலைத்து நின்று பற்றற்ற புத்தியுடன் கர்மாக்களை செய்யுங்கள்) என்னும் மஹா மந்திரத்தை பின்னர் போதிக்கத் தொடங்குகிறார்.

எனவே மகாத்மாக்கள் ஞானப் பிராப்தியடைந்து உலகத்திற்குச் செய்யும் சேவை. சாமான்யரர்கள் செய்யும் சேவையைவிட எத்தனையோ மடங்கு உயர்ந்தது., எண்ணிக்கையிலடங்காதது., களங்கமற்றது. ஞானம் அடைந்தபின் அவாவர் பண்பாட்டிற்கேற்ப சிலர் நிவிருத்தி மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுவர். சிலர் பிரவர்த்தி மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுவர். அவர்கள் பிரவிருத்தி மார்க்கத்தைப் பின்பற்றினால் கூட நிவிருத்தி மார்க்கத்தின் பலனை அடைவர்.

“ப்ரவ்ருத்திரபி தீர்ஸ்ய நிவ்ருத்திபல பாகினீ”

ஶ्रீ கிருஷ்ணர், ஜூனகர், இக்ஷவாகு முதலான சக்ரவர்த்திகள், சங்கராச்சாரியர், விவேகாநந்தா முதலிய சந்தியாசிகள் ஞானம் பெற்று உலக நன்மைக்காக எத்துணையோ செயல்களை ஆற்றினர். ஆயினும் ஞானத்தின் பலனால் கர்மா அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. எனவே பிரவிருத்தியாயினும், நிவிருத்தியாயினும் ஞானம் அனைத்து ஜீவர்களும் பெற வேண்டிய ஒன்றாகிறது. எனவேதான் கிருஷ்ணபரமாத்மா;

“நஹி ஞானேன ஸத்ருசம் பவித்ரமிஹு ஷித்யதே’

- (4-38)

‘ஞானத்திற்குச் சமமான பவித்ரமான தொன்று இவ்வல்கில் எவ்விடத்துமில்லை’ என்று ஞானத்தின் மகிமையைப் புகழ்கிறார். ஆயின் அபரோக்ஷ ஞானம் இதயத்தில் தோன்ற வேண்டும் எனில் கிடை 13 ஆவது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அமானித்வம் முதலான ஞான குணங்களைச் சாதகன் நன்றாகப் பயிற்சி செய்தல் வேண்டும். அத்தகைய ஞானகுணங்களைப் பயின்றால் அன்றி அறியப்படும் பொருளான பாபிரம்மம் அனுபவத்திற்கு வராது.

மற்றும் பகவத் கிடையின் 7 ஆம் அத்தியாயத்தில் நான்கு விதமான பக்தர்கள் கூறப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வரிசைப்படி - ஆர்த்தன், ஜீக்ஞாஸா, அர்த்தார்தி, ஞானி என்று பெயர் பெறுகிறார்கள்.

“உதாராஹ் ஸர்வ ஏவைதே ஞானீத்வாத்மைவ மேமதம்”
- (7-18)

“பக்தர்கள் அணவரும் உயர்ந்தவர்களே ஆயின் அதில் ஞானி உண்மையில் நானே என்பது என் அபிப்ராயம்” என்று கிருஷ்ணர் ஞானத்தின் மிக உயர்ந்த நிலையை விவரிக்கிறார். ஞானி உண்மையில் பகவானே. பகவானுக்கும் ஞானிக்கும் எம்மாத்திரமும் பேதமில்லை என்பது அவ்வாக்கியத்தின் பொருள். துவைத சாதனைகள் அணைத்தும் முறைப்படி மலர்ந்து அத்வைதத்திற்கு ஜீவனை இட்டுச் செல்லும். அப்போது பகவானுக்கும், பக்தனுக்கும், வேறுபாடு இல்லை. இருவரும் ஓரே சக்திதானந்த கண்ஸ்வருபமாக ஒளிர்வர். அதுவே வாழ்க்கையின் மகோன்னத நிலை. அதுவே சாதனைகளின் முடிவான நிலை. அதுவே ஜீவன் முக்கி. ஞானத்தின் பலன் இத்தகைய மகிழமை கொண்டது. எனவே ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வாழ்நாளிலேயே ஞானத்திலையை யடைந்து ஜன்ம ஈடுபாட்டும் காண்தல் வேண்டும்.

கிடையில் சாதனை.

இதுவரையில் கிடையில் கூறப்பட்டுள்ள வழிமுறைகளைப் பற்றி அறிந்தோம். இனி அவற்றை எங்கும் சாதித்தல் கூடும் என அறிவது அவசியமாகிறது. கீதாச்சார்யனுக்கு நடைமுறையிலேயே (அனுஷ்டானத்திலேயே) மிகுந்த ஈடுபாடானதால் சாதனை முறைகளின் இரகசியங்கள் பலவற்றையும் பொதிந்து வைத்துள்ளார். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு யோகத்தினையும் பயிற்சி செய்வதற்கு ஆரம்பித்தற்கு முன்பாக சாதகர்களுக்கு எற்படக் கூடிய தடங்கல்கள் எவை? அவற்றை எவ்வாறு விலக்கல் கூடும்? சாதனை காலத்தில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளை அவன் எவ்வாறு தீர்க்கக் கூடும்? முதலான விஷயங்கள் பயிற்சி செய்பவனுக்கு மிக முக்கியமானவை. பகவான் கிடையில் இவையளைத்தையும் நன்றாக விளக்கிக் கூறி சாதகர்களுக்குப் பேருபகாரம் செய்துள்ளார். அவை எவை எனில் -

1. பலஹினத்தை விட்டெடாழி -

சாதனையைத் தொடங்கும் போது அதைர்யம், கோழை மனப்பான்மை, பலஹினம், உற்சாகமின்மை இவற்றை அருகில் நெருங்க விடக் கூடாது. எவ்ரோ ஒரு சில மகரிஷிகளே வீடு பேற்றை அடைந்தனர். நான் அடைதல் கூடுமா? எனக்கு அத்தகைய சக்தி ஏற்படுமா? நான் கிருஹஸ்தன், நான் பிள்ளைகுட்டிக் காரன். இவற்றையெல்லாம் துறந்து கானகம் செல்ல என்னால் முடியாது. சந்தியாசம் மேற்கொள்ளவும் முடியாது., சம்சாரத்தை விட்டகலவும் இயலாது., எனக்கு எவ்வாறு வீடு பேறு கிட்டும்? இவ்வாறாக பலமிழக்கச் செய்யும் எண்ணங்களை எவரும் நினைத்தல் தகாது என கீதை கூறுகிறது

**“காத்ரம் ஹ்ருதய தெளர்பல்யம் த்யக்த்
வோத்திஷ்ட பரந்தப” - (2-3)**

‘எ அர்ஜூனா மிகவும் கீழ்மையான இருதய பலவீனத்தை விடுத்து எழுக, செயலாற்றுதற்கு எழுக. என்று அர்ஜூனனின் மூலமாக எல்லா ஜீவர்களையும் கீதையன்னை எச்சரிக்கை விடுக்கிறாள். மற்றும் பயமின்றி இரு (Be fearless!) (விகதஹி) என்று தெய்வ வாக்கருளினார். “த்ருத்யுத்ஶாஹ ஸமன் விதஹி” - தூர்யம், உற்சாகம் இவற்றுடன் கார்யம் சித்திப்பினும், சித்திக் காவிடினும் மனக் கலக்கம் அடையாமல் சம்புத்தியு... ஓ செயலாற்றத் தொடங்குங்கள்” என்று ஆணையிடுகிறார். சந்தியாசிகளே வீடுபேற்றை அடையவல்லவர் என்று கிருஹஸ்தர்கள் பயப்பட வேண்டிய தேவையில்லை. அர்ஜூனன் கிருஹஸ்தன், ஜனகன் கிருஹஸ்தன். அவர்கள் வீடுபேற்றை அடையக் கூடுமானால் மற்றையோர்கள் என் அடைய முடியாது? ஒருசில மதத்தவர், ஜாதியனர், குலத்தவர், ஆசிரமத்தவர் மட்டுமே முக்தி அடையக்கூடும் என்ற கொள்கையை எந்த மதமும் அங்கீர்ப்பதில்லை. கீதை இதன் அடிப்படையையே ஒத்துக் கொள்ளாது. அப்படியெனின், தடைகளுக்குத் தயங்காமல், எந்தவொரு பந்தங்களையும் பொருட்படுத்தாது பகவானின் மீது பரிபூரண நம்பிக்கை வைத்து செயலாற்ற முனையும்போது மாத்திரமே

எவருக்காயினும் முக்கு கிடைக்கும். எனவே தெர்யத்தை விடுதல் கூடாது என்பது கிடையின் முதல் கட்டளை, சாதகன் இவ்விஷயத்தில் மிகவும் எச்சரிக்கையாக கோழைத்தனத்தை விட்டு, தடங்கலுக்குத் தயங்காது, அதெர்யத்திற்கு இடம் கொடாமல், ஸர்வேஸ்வரனின் மீதும், சத்குருவின் மீதும், தன்மீதும் பரிபூரண நம்பிக்கை வைத்து பாமார்த்த பத்தினை அடைவதற்கு முன்னேறுதல் வேண்டும்.

2. சமங்கையை கடைப்பிடிக்க..

இலக்கினை விரைவினில் அடைய வேண்டுமென்ற ஆசை நல்லதேயாயினும், விரைந்தோடும் பரபரப்பில் காலில் அடிபட்டு விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மனம் தெர்யமாக இருத்தல் வேண்டும் சாதனையில் ஒரு கம்பீரத்துவம் வேண்டும். “Slow and steady wins the race” சாந்தத்துடன் நிலையான யுத்தியிடனும் இருப்பவன்தான் வெற்றியடைவான் என்பது பழமொழி. “அதி ஸர்வத்ர வர்ஜூயேத்” என்று பெரியோர்கள் கூறுவர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாதகர்களை ‘அதிகமாக உண்ணுதல் வேண்டாம். எதையுமே உண்ணாமல் இருத்தலும் வேண்டாம் அதிகமாக நித்திரை போதல் கூடாது. நித்திரையின்றி இருத்தலும் கூடாது. மிதமான ஆகாரம், மிதமான நித்திரை அனைத்திலும் மிதமாக இருத்தல் வேண்டும். அப்போது யோகம் நன்றாகக் கைகூடும்” என்று கருணையுடன் கூறியுள்ளார். எந்தப் பொருளையும் எச்சரிக்கையுடன் பயன்படுத்தினால் வெகுகாலத்திற்குப் பயன்படும். அதிகமாகப் பயன்படுத்தினால் சீக்கிரமாகவே கெட்டுவிடும். அவ்வாறே தேகம், இந்திரியங்கள் மிதமாகப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். அதன்மூலம் பவ சாகரத்தினை தாண்ட வேண்டியுள்ளது இவற்றைக்குறித்து கிடையில் பின்வரும் சுலோகங்களில் காணலாகும்.

1. “நாத்யச்னதஸ்து யோகோ ஆஸ்தி

ந சைகாந்தமனச்னதஹ

ந சாதி ஸ்வப்னசீலஸ்ய ஜாக்ரதோ

நெவ சார்ஜூன” (6 - 16)

2. “யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸா
யுக்தஸ்வப்னாவபோதஸ்ய - யோகோ
பவதி துஹ்கஹா” - (6-17)

கடவுளினால் வழங்கப்பட்ட பிறவிக் கடலைக் கடக்கும் நாவாயை வெகு ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்குப் பதிலாக அவற்றின் சக்திக்கு மீறிய செயலைச் செய்வோமானால் அந்நாவாய் நடுக் கடலில் நம்மை மூழ்கடித்துவிடும். மற்றும் யோகத்திற்குப் பதிலாக ரோகத்தைத்தான் கொடுக்கும். எத்தனையோ சாதகர்கள் பிராணாயாமம் முதலியவற்றை தேவைக்கு அதிகமாகச் செய்துவிட்டு, பட்டினியால் உடலை வருத்திக் கொண்டு இளைக்கச் செய்து அங்கு பரலோகத்திற்கும், இங்கு இகலோகத்திற்கும் பயன்படாமல் இரண்டிற்கும் இடையே இரண்டும் கெட்ட நிலையில் தயாராகின்றனர். அத்தகையோரின் வாழ்க்கை பயனற்றுப் போகிறது. இவையனைத்தையும் கணக்கில் கொண்டே கிதாச்சார்யன் சாதனையில் சமநிலையை கடைப்பிடிக்கக் கோருகிறார். எனவே முழுஷாக்கள் தத்தம் சாதனையில் சனைந்தி, சனைவுறி என்று பகவான் சொல்லியதைப் போல மெல்ல மெல்ல நிதானத்துடன் செயல்பட்டு வெற்றியினைக் கைப்பற்ற வேண்டும்.

3. பயிற்சியை விட்டு விடுதல் கூடாது., வைராக்கியத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

பல பிறவிகளாக மனம் ஒவ்வொரு விதமான வழியில் இயற்கைக்கு அடிமைப் பட்டு (பிரகிருதி தாசத்வம்) வாழ்ந்து வந்துள்ளது. அதனைமாற்றி புதியதான பந்தத்தில் (தைவத்வம்) ஈடுபடுத்த வேண்டியுள்ளது. போகத்தினின்றும் யோகத்திற்கு மாற்றவேண்டியுள்ளது. எனவே இயற்கையாகவே அது எதிர்க்கும். எதிர்மறை செயல் (Reaction) ஏற்படும். ஜனம் ஜனமாந்தரமாக விஷய சுகங்களில் நன்றாக ஊறிப் போன மனத்தினை அதனின்றும் திருப்புவதற்கு அது சாதாரணமாக ஒப்புவதில்லை. சிறிது அடம் பிடிக்கும். ஆயின் சாதகர்கள்

முயற்சியை விட்டு விடலாகாது, தினமும் பயிற்சி செய்து வந்தால் நம் கட்டுக்குள் அடங்கிவிடும். கிதையில் 6 ஆவது அத்தியாயத்தில் அர்ஜானன் தன் மனது மிகவும் சபலத்துடன் உள்ளது என்றும் அதனைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் கடினமாக உள்ளது என்றும் கிருஷ்ணனிடம் முறையிட, அவர் “அதற்கு நான் செய்ய முடியும்? பயிற்சியின் மூலமாக நீயே அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதை தவிர வேறு வழியில்லை வைராக்கியத்தை உன் உதவிக்கு அழைத்துக் கொள் என்கிறார். ஸீ கிருஷ்ணரின் மிக நெருங்கிய உறவினனும், பிரியமானவனும், நண்பனும், பக்தனும் ஆகிய அர்ஜானனும் கூட மனக் கட்டுப்பாட்டினை கய முயற்சியினாலும், பயிற்சியினாலுமே பெற முடிந்த போது பிறர்மட்டும் வேறு எங்ஙனம் பெறுதல் இயலும்? எனவே மனக் கட்டுப்பாட்டிற்கு நன்றாகப் பயிற்சி செய்தல் வேண்டும்.

கிதையின் 12 ஆம் அத்தியாயத்தில், யோகத்தைப் பற்றிக் கூறுகையில், சில சாதனைகளைப் பற்றிக் கூறி, ‘முதன்முதலில் என்மீது மனதை நிலைநிறுத்து. அவ்வாறு செய்தால் நீ என்னிடத்தே வசிக்கக்கூடும்’ என்று போதிக்கிறார். ‘ஒருவேளை உன்னிடத்தே நிலைநிறுத்த இயலாவிடின் என்ன செய்ய வேண்டும்?’ என்று உடனேயே அர்ஜானன் கேள்வி கேட்பான் என்று ஊகித்து, அதற்கு இடமளிக்காமல் பகவான் எச்சரிக்கையாகத் தானே அதற்குத் தகுந்த பதிலை இவ்வாறனித்துள்ளார்.

“அப்யாஸ யோகேன ததோ மாம் இச்சாப்தும் தனஞ்ஜய”
-(12-9)

‘ஒரு வேளை என்மீது மனத்தை நிலை நிறுத்த இயலாவிடின் பயிற்சியின் மூலம் நிலைநிறுத்தி என்னை அடைவதற்கு முயற்சி செய்.’ எனவே மனக் கட்டுப்பாட்டிற்கு, பகவானை அடைவதற்கு பயிற்சியைத் தவிர வேறு வழியில்லை. எனவேதான் ‘அப்யாஸயோகம்’ என்று பெயர் வைத்து கர்ம யோகம், பக்தி யோகம், ஞானயோகம் இவற்றுடன் அப்யாஸ யோகம் என்ற சொல் கிதையின் 8ஆவது அத்தியாயத்தில் கூடக் காணப்படுகிறது.

“அப்யாஸயோகயுக்தேள சேதஸா நான்யகாமிநா ”

- (8 - 8)

அங்கர பரபிரம்மத்தை அடைவதற்கு ஒருநிலைப்பட்ட தியானத்துடன். கூடிய தொடர்ந்த பயிற்சியே வழி என்று போதித்துள்ளார். எனவே கர்ம யோகமாயினும், பக்தி யோகமாயினும், தியான யோகமாயினும், ஞான யோகமாயினும் இப்பயிற்சி முறையின்றி, அவை சாதகர்களை விழுங்கி விடுவதற்கு எப்போதும் தயாராக காத்து நிற்கிறது. எனவே அவற்றை வெற்றி கொள்வதற்கு விவேகம் என்ற வாருடன் சாதகன் எப்போதும் தயார்நிலையில் இருக்க வேண்டும். ‘தஸ்மாத் ஜாக்ரத, ஜாக்ரத’ என சாத்திரங்கள் எச்சரிப்பதற்கு இதுவே காரணம். கிதையில் ‘ஸ்ததம்’ (எப்போதும்) என்ற சொல் பலவிடத்தும் காணப்படுகிறது.

1. “தேஷாம் ஸதத யுக்தானாம் (10- 1)

2. “ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம்” (9-14)

ஆரம்ப நிலை முழுகூங்கள் தியானம் முதலானவற்றை குறிப்பிட்ட வேளைகளில் செய்து வந்தாலும், முறையாகத் தொடர்ந்து அவற்றை அதிகரித்து நிரந்தரம் தெய்வ நினைப்புடன் இருத்தற்கு முயற்சி செய்தல் வேண்டும். ஸ்தித்வாஸ்யாமன்த காலே அபி’ - அந்திமக் காலம் வரைக்கும்கூட தெய்வ நினைவை விடுதல் கூடாது. பிரம்ம நிலையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். பரிபக்குவமும், திட்தன்மையும் நேர்வதில்லை எந்த யோகமாயினும் முடிவில் அப்யாச யோகத்தைப் பின்பற்ற வேண்டியதே.

ஆயின் இந்தப் பயிற்சியை எப்போது செய்தல் வேண்டும். இதற்கு பதிலாக கிதையில் ‘எப்போதும்’ (நிரந்தரம்) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாண்ய மிகவும் ஆபத்தானது. அது மறைந்திருந்து சாதகன் சிறிதளவே அஜாக்கிரதையாக இருப்பினும் மூடி மறைந்து விடும். எனவே எப்போதும் மிகுந்த கவனத்துடன் இருத்தல் வேண்டும். இல்லையெனில், ‘தஸ்மாத் ஸர்வேஷா காலேஷாமாமனுஸ்மர’ - எக்காலத்தும் என்னை நினைத்திருங்கள் என்று பகவான் ஏன் கூறுகிறார்? காலை, மதியம், மாலை ஆகிய வேளைகளில் என்னை

நினையுங்கள் என்று என் கூறவில்லை? காமம் முதலானவை ஜீவனுக்கு நிரந்தர எதிரிகள், நித்ய வைரிகள் என்ற காரணத்தால் (ஞானினோ நித்ய வைரினா) என்று கிடையன்னை ஆணையிடுகிறாள். எனெனில் அந்திம சுவாசத்தில் கூட... மாயை மனிதனை ஏமாற்றக் கூடியது. எனவேதான் மகனீயர்கள் தம் ஆன்மீக சாதனைகளில் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் இருந்து எப்போதும் பயிற்சி செய்து கொண்டேயிருப்பர்.

இனி, மனக்கட்டுப்பாட்டினை பயிற்சி செய்தல் எங்ஙனம் என்பதைப் பற்றி ஒரிரு வாக்கியங்கள் கூறவேண்டியுள்ளது. கிடையில் தெரிவிக்கப்பட்ட முறை எதுவெனின், - எப்போது மனம் சபலமமடைந்து கட்டுமீறிச் செல்கிறதோ அப்போது அதனை நன்வழிப்படுத்தி, புத்தி கூறி, நிதானமாக உட்கிருப்பி, ஆத்மாவில் நிலை நிறுத்த வேண்டும்.

“யதோ யதோ நில்சரதி மனஸ் சஞ்சலமஸ்திரம்
ததஸ்ததோ நியம்யைததாத்மன்யேவ வசம் நயேத”

- (6-26)

கிடையில் வைராக்யத்திற்கு முக்கியமான ஸ்தானம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது கீழ்க்கண்ட பிரமாணங்களின் வழி புலப்படுகிறது.

1. “அப்யாஸேன து கெளன்தேய வைராக்யே
எ ச கிருஹ்யதே” - (6-35)
2. “வைராக்யம் ஸமுபாச்சிதஹு” - - (18-52)
3. “இந்திரியார்த்தேஷு வைராக்யம்” - - (13-8)

கண்ணால் காணப்படும் பொருள்களில் துக்கத்தையும், தோலுத்தையும் நாம் கண்டறிதல் வேண்டும் என்று கிடை கூறுகிறது. புறத்தே காணப்படும் பொருள்களில் பாஞ்சபெளதிசுக்கள், ஜூப், ஒருவிநாடியே நிலைத்திருப்பவை முதலானவை நிலையானவையல்ல என்று மனதிற்கு,

இந்திரியங்களுக்கு நன்றாக போதிக்கப்பட்டு விட்டால், இவற்றின் மீதான ஆசைகளை அவை விட்டு நிலையான ஆத்மாவிலேயே நிலைத்து நிற்கும். எனவே சாதகர்களுக்கு பற்றின்மை மிகவும் தேவையானது. அவ்வாறின்றி போக ஜகவரியங்களின் மீது மனம் இருப்பின் -

“போகைவர்யப்ரஸக்தானாம்
தயாபஹ்ருத சேதஸாம்
வ்யவஸாயாத்மிகா புத்திஹ்ஸமாதெள ந
வித்யதே”

- (2 - 44)

என்றவாறு விஷய சுகங்களினின்றும் மனதை இழுத்துக் கட்டுவதால் தியான நிட்டடையில் சித்தம் நிலையாக இருப்பதற்கு தடையேதுமிருக்காது. எனவே சாதகன் முயற்சியின் வழி விரக்தியினை பயிற்சி செய்து மனதினை நிதானமாக உள்முகமாகத் திருப்பி ஆத்மாவில் நிலைநிறுத்த வேண்டும். இவற்றை சீக்கிரம் செயல்படுத்தி பரமானந்த பதவியான கைவல்யத்தினை இப்பிறவியிலேயே அடைக என்று கிடையன்னை கருணையுடன் உபதேசிக்கிறான். எனவே பயிற்சியையும், வெராக்யத்தையும் எவரும் விட்டுவிடுதல் கூடாது.

4. சிரத்தை, நம்பிக்கையுடன் இருக்க., ஜயங்களை விலக்குக..

பரமாத்மாவின் இருப்பிலும், உலகத்தின் பொய்மையிலும், ஜயம் ஏற்படக்கூடாது. ஏனெனில் இவ்விஷயத்தில் சாஸ்திரங்கள் நன்முறையில் சில நிர்ணயங்களைச் செய்து நமக்கு சொல்லிச் சென்றிருக்கின்றன. மகாத்மாக்கள் தத்தம் அனுபவங்களில் அவற்றை உணர்ந்தும் உள்ளனர்.

“தஸ்மாச் சா ஸ்திரம் பிரமாணம் தே” என்று கீலத சாஸ்திர பிரமாணங்களைப் பின்பற்ற வேண்டுகிறது. பிரமாணங்களின் உண்மையில் என்னளவும் சந்தேகத்திற்கு இடமேயில்லை. எனவே அவற்றின்மீது சிரத்தையும், நம்பிக்கையும் வைத்து பரமார்த்த நிலைக்கு முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும்.

“ஸம்சயாத்மா விளன்யதி” (முக்காலத்திலும் உண்மையாய் இருப்பவற்றை) சந்தேகிப்பவன் விநாசத்தையே யடைவான், என்று கிடை தெரிவிக்கிறது. மற்றும், “சிரத்தாவான் லபதே ஞானம்” சிரத்தையுடனும், பக்தியுடனும், நம்பிக்கையுடனும் சாதனை புரிபவன் தவறாது ஞானத்தினை அடைவான் என்று கிடை சொல்கிறது. கிடையில் இவ்விரண்டு வாக்கியங்களையும் அஷ்டா கார்ச் மகாமந்திரம் என்று பாவித்து தெய்வ காரியங்களிலும், ஆன்மீக சித்தாந்தங்களிலும் சிரத்தை வைத்து, ஜூயத்தை விரட்டி பரமாத்ம பதத்தினை சாதித்து அடைதல் வேண்டும்.

‘சிரத்தை’ எனும் சொல் கிடையில் எண்ணிலடங்கா முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1. "சரத்தானம் த்பரமா "	- (12 - 20)
2. "சரத்தயா பரயா தப்தம்"	- (17 - 17)
3. "சரத்தயா பரயோபேதாஹா"	- (12 - 2)
4. "சரத்தயார்ச்சிதுமிக்கதி"	- (7 - 21)
5. "சரத்தாவந்தோ அநஸ்சியாந்தோ"	- (3 - 31)
6. "சரத்தவான் ன யா யஸ்க்ஸ"	- (18 - 71)
7. "சரத்தவான் பஜுதே யோ மாம்	- (6 - 47)
8. "சரத்தா விரஹிதம் யக்ஞம்"	- (17 - 18)

தேவதை, தீர்த்தம், மந்திரம், சோதிடம், ஓனஷதம், குரு ஆகியவற்றில் மனிதனுக்கு எத்தகைய சிரத்தை, பக்தி பாவனை, நம்பிக்கை இருக்குமோ அந்த அளவுக்குப் பலனும் இருக்கும்.

“தேவே தீர்த்தே த்விஜே மந்த்ரே தைவக்ஞே பேஷேஜே யாட்த்ருச் பாவனா யஸ்ய வித்திர் பவதி தாத்ருச்”

எனவே பகவானின் இருப்பினில் எத்தகைய ஜூயமுமின்றி, அவன் மீது பரிபூர்ண நம்பிக்கை வைத்து, சிரத்தையுடனும், தெய்வபக்தி இவற்றுடன் விக்னங்களை உதறித்தள்ளி சாதகன் ஆன்மீக பதத்திற்கு விரைவில் முன்னேறுதல் வேண்டும்.

கீதையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ஆசார விகாரங்கள் -

பகவத் சாக்ஷத்காரத்திற்கு ஆசைப் படுபவர்கள் நன்நெறியிலேயே நடத்தல் வேண்டும். முறையற்ற வழியில் செல்லின் இலக்கினை அடைய முடியாமல் போவது ஓ மனச்சாந்தியின்றி இடையிலேயே பலவித துன்பங்கள்பட வேண்டியிருக்கும். சம்சார கிலேசங்கள், பிறப்பு இறப்பு இவற்றிற்கு உட்பட வேண்டியிருக்கும். எனவே கிதாச்சார்யன் சிற்சில துராசாரங்களை எடுத்துரைத்து அவற்றை அனுசரித்தல் கூடாது என்று மிகத் தீவிர எச்சரிக்கைவிடுக்கிறார். அவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் சாதகனுக்கு மிகவும் அவசியமானது. எனவே அவை இங்கு விரித்துரைக்கப்படுகின்றன -

1. கோரிக்கையுடன் சூடிய யக்ஞங்கள் செய்தல்
2. அகர்மண்யத்வம் (செயலின்றி இருத்தல்)
3. சார்வாக மதம்
4. பெளதிக வாதம்
5. சர்வத்தை வருத்திச் செய்யப்படும் பகட்டான தவம்.
6. மித்யாசாரம்

என்ற இவ்வாறு விஷயங்களிலும் முழுகூக்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருந்து அவற்றின் வழிக்கே செல்லலாகாது என்று கீதையில் போதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றைக் குறித்து விரிவாக இங்கு விசாரித்தறிவோம்.

1. ஸகாம யக்ஞம் முதலான கர்மாக்கள்:

விஷய போகங்களுக்கும் பரமார்த்த வாழ்க்கைக்கும் ஒத்துப்போவதில்லை. ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிரானது. இக்லோக போகமாயினும், பரலோக போகமாயினும் இரண்டும் ஒன்றே. ஜீவனின் ஆன்மீகவனர்வு சரிவிற்குக் காரணமாவதில் இரண்டும் ஒன்றே அப்படியாயின் சவர்க்க போகங்கள் சிறிது மேலாக இருக்குமோ என்னவோ? (கருப்பிலும் ஒரு அழகு இருப்பதைப் போல்). ஆயினும் அதனால் உபயோகமெதுவுமில்லை.

“கூடினே புண்டே மர்த்யவோகம் விசந்தி” என்றபடி யோகானுபவத்தினால் புண்டை தீர்ந்தவுடனேயே கவர்க்கத்தினின்றும் கீழே விழுந்து மறுபடியும் பூலோகத்தில் ஆன்மீகவழியில் ‘ஓ, ந. மா’ என்று ஆரம்பப்பாடம் ஆரம்பிக்க வேண்டியதே. எனவே பிறப்பு இறப்பெனும் ஜீவனின் சமுற்சிக்கு, போக்கு வரவிற்கு இடமான காம்ய கர்மாக்களை, கவர்க்க போகங்களைக் கொடுக்கும் யக்ஞம் இவற்றை கிருஷ்ண பரமாத்மா முழுமையாக எதிர்க்கிறார் ஜீவனின் வீடுபேற்றிற்கு, துக்கத்தை நீக்குவதற்குத் தடையாக இருக்கும் எந்த காரியமாயினும் அது கவர்க்க போகமாயினும், பூபோகமாயினும், பாதானலோக போகமாயினும் விலக்க வேண்டியதே.

“கதாகதம் காமகாமா லபந்தே”

(9 - 21)

எனக்கில் மனம் ஆசைகளுடன் வெளி முகமாக அலைந்து கொண்டிருந்தால் தியான் காலத்தில் ஆத்மாவில் நிலைப்பதற் கியலாது. மனம் ஆத்மாவில் நிலைக்காவிடில் வீடுபேறு எக்காலத்தும் கைகூடாது. எனவேதான் கவர்க்க ககங்களுக்கு ஆரப்பரிக்கும் மக்களை ‘அவிபச்சிதஹ’ (விவேகமற்றவர்கள், அல்லப் புத்தியுள்ளவர்கள்) என்று பிரித்து அவர்களின் நடவடிக்கைகளை முழுமையாகக் கண்டிக்கிறார் கிடை 2ஆம் அத்தியாயத்தில் கீழ்க்காணும் கலோகங்களில் இக்கருத்தே புலப்படுகிறது.

“காமாத்மானாலும் ஸ்வர்க்பராலும் ஜன்ம கர்ம பலப்ரதாம் க்ரியா விசேஷ பறூலாம் போகைச்வர்யகதிம் ப்ரதி”
- (2 - 43)

“போகைச்வர்யப்ரஸ்கதானாம் தயாபஹ்ருதகேதஸாம் வ்யவஸாயாத்மிகா புத்திலும் ஸமாதெள ந விதியதே”
- (2-44)

எனவே கோரிக்கையுடன் கூடிய யாகங்கள் செய்வதைவிட வீடுபேற்றை அளிக்க வல்ல ஜூபம், வேதம் ஒதுதல் முதலிய நிஷ்காம யக்ஞங்களைப் பின்பற்றுதல் நன்மையுண்டாக்கும்.

2. செயலினரி இருத்தல்:

எந்தவிதமான செயலுமின்றி இருத்தல் மிகவும் உயர்ந்த நிலை என்று நினைக்கக் கூடும். அவ்வாறிருத்தல் வெராக்கியத்தின் சின்னமென்று சிலர் ஊழித்தல் கூடும். ஆயின் அது தவறானது. மனதில் வாசனைகள் உள்ளவரை ஸ்தூலதேகமுடன் கர்மாக்கள் செய்யாவிட்டாலும் ஜீவனின் பந்தங்கள் விடாது. மனதில் எண்ணங்கள் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கும். எவ்வித செயலும் செய்யாது இருப்பவன் தமோ குணத்துடன் இருப்பவன் அல்லது விசுத்த சதவ மயமான நிர்விகல்ப சமாதி நிலையிலாவது இருத்தல் வேண்டும். இரண்டாவது வகுப்பினர் மிகக் குறைவானவரே. அத்தகையோர் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள், அவர்களின் இதயம் வாசனைகளற்று, மாசற்று இருக்கும். அவர்கள் செயல்கள் புரியினும், புரியாதிருப்பினும் பந்தங்கள் ஏற்படாது. (நெவ தஸ்ய க்ருதேநார்தோ நா க்ருதேனறு கச்சன) ஆயின் மற்றையோர் அவ்வாறில்லை. அவர்கள் கர்மாக்களை செய்தே தீரவேண்டும். ஏனெனில் தமோ குணத்தினின்றும் ரஜோ குணத்திற்கு, ரஜோ குணத்தினின்றும் சதவ குணத்திற்கு, சதவ குணத்தினின்றும் விசுத்த சதவ குணத்திற்கு அல்லது குணாதீதத்திற்குப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இந்நிலையில் எந்தவித செயலும் செய்யாதிருப்பது மூர்க்கத் தனமேயாகும். அதனால் வாழ்க்கை வீணாகிப்போகும். பந்தங்கள் இன்னும் அதிகமாகி விடும். எனவே ஞீ கிருஷ்ண பரமாத்மா;

“கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மனாஹ”

- (3-8)

- கர்ம செய்யாதிருப்பதைவிட செய்வது மேல் என்றும்,

“தயோஸ்து கர்மஸந்யாஸாத் கர்மயோகோ விசிஷ்யதே”

- (5-2)

இவ்விரண்டில் கர்ம தியாகத்தை விட கர்ம யோகமே உயர்ந்தது” என இவ்வாறாக கிடையில் அகர்மதவம் தாக்கப்படுகின்றது, கும்பகர்ணனைவிட இராவணன் மேலானவன். தமோ குணத்தைவிட ரஜோகுணம் உயர்ந்தது.

ரதோ குணத்தைவிட சதவ குணம் உயர்ந்தது. எனவே எச்செயலையும் செய்யாதிருப்பதைவிட, காலத்தை வீணாக்குவதைவிட எதோவொரு செயலைச் செய்வது உத்தமம். முறையாக அச்செயல் நிஷ்காம கர்மாவாக மாறும். அதன்வழி சித்த சுத்தி, சித்த சுத்தியின் மூலம் ஞானம் இவற்றை அடைய முடியும். இவ்வாறாக கர்மாவைச் செய்து வந்தால் இறுதியில் வீடுபேற்றிற்கு வழி கிடைக்கிறது. எனவே சாதகர்கள் தமோ குணத்தை சதவ குணமென்ற பிரமையில் விழுந்துவிடாமல் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் அகர்மணயத் வத்தை விலக்கி, ஆன்மீக உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தும் சுத்திரியைகளைச் செய்து வந்து ஜன்ம சாபஸ்யம் அடைய வேண்டுமென கிருஷ்ணர் சொல்லிறார்.

3. சார்வாக மதம்:

“நம்முன் காணப்படுவது நிரந்தரமான சத்யம். புனர் ஜென்மம் இல்லை. எனவே உயிருடன் இருக்கும் நான்கு நாட்கள் நான்கு உண்டு, குடித்து சந்தோஷமாக நாட்களைக் கடத்த வேண்டும் ஸ்தூல தேகத்தைப் போற்றிக் காப்பிரதே பரம புருஷார்த்தம்” - சார்வாகர்களின் எண்ணம் இத்தகைய தாகவே இருக்கும். தோசசார்யனுக்கு இத்தகைய எண்ணத்தில் சிறிதாவகுப் படன்பாடில்லை. எனவேதான் கிடையின் 16 ஆவது அத்தியாயத்தில் அத்தகைய நாஸ்திக எண்ணத்தை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார்.

“தூய்மையோ, ஆசாரங்களோ உண்மை இல்லாதவர்களை இவ்வுலகில் ஈவாவான் படைக்கவில்லை. ஆன், பெண் சேர்க்கையால்தான் இவ்வுலகம் ஏற்பட்டது என்று வாதிப்பவர்களும், தீராத காமத்தினால் பகட்டான மதத்துடன் கூடியவர்கள்காய் போகத்தினையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு அதற்கென அநியாயமாய் பொருளீட்டுபவர்களும், பொருளை அடைந்தவுடன் பணச்செருக்கினால் கர்வம் அடைபவர்களும் ஆன ஈன மனிதர்களை நரகத்திலும் மிகவும் கீழ்த்தரமான பிறப்புகளிலும் வீசியெறிகிறேன் அவர்களின் கதி அதோ சதியே” என்று அத்தகைய அல்பர்களைக் குறித்து

மிகுந்த ஆவேசத்துடன் கூறியுள்ளது சாதகர்களுக்கு ஒரு நல்ல எச்சரிக்கை. எனவே முழுகாக்கள் அத்தகைய நாஸ்திக எண்ணங்களை, சார்வமாக மதத்தை அனுகவிடாது, பரமாத்மாவை உண்மையென்றும், தேவை முதலான பெளதீக வஸ்துக்களின் தூலங்கள் பொய்யானவை என்றும் உணர்ந்து, போகப் பற்றை ஒழித்து யோகப்பற்றை வளர்த்து, பரமார்த்த நெறியில் ஒன்றிப் போய் பிரம்மானந்த அனுபவத்தை இப்பிறவியிலேயே அடைந்து மகிழ்தல் வேண்டும்.

4. பெளதீக வாதம்:

இயற்கையினாலேயே எல்லாம் நடந்து வருகின்றது. எனவே புருஷனின் தேவை இனி இல்லை, கார்ய, காரண ரூபமான இச்சராசரமனைத்தும் இயற்கையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. இயற்கை தானே சேதனமாகிறது. எல்லாச் சக்திகளையும் அது உள்ளடக்கியது. " என்ற பெளதீக வாதத்தினை கிடை அங்கீகரிக்காது, இயற்கையின் நடப்பு உண்மையை கிடை ஒப்புக் கொண்டாலும், அவ்வியற்கை புருஷனுக்கு கட்டுப்பட்டேயுள்ளது என்றும், கயமாக (ஸ்வத்து) ஜடப்பொருளாய் இருந்து புருஷனால் சைதன்யத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு செயலாற்றுகிறது என்றும் சொல்கிறது.

"மயாத்யக்கேளன ப்ரகிருதிலும் ஸுவியதே ஸகாரம்"

- (9-10)

சைதன்யமான பரமாத்மாவின் கருணையினால் இயற்கை இத்தாவர ஜங்கமப் பொருள்களான உலகை உருவாக்குவிற்கு என்பதை மேற் சொன்ன கிதா வாக்கியம் நிருபிக்கிறது, உலகம் என்ற சபைக்கு பகவான் தலைவர், இயற்கைச் சபையை நடத்துபவர். தலைவர் இல்லாவிடில் மற்றையோர் இருப்பினும் எங்களும் சபை நடத்தப் படுவதில்லையோ உலகின் விஷயத்திலும் அவ்வாறே என்று கருத வேண்டும். பரமாத்மா இயற்கைக்கு ஆதாரனமானவன். ஆதாரப் பூர்வமான இல்லாமல் ஆதேயம் நிலைப்பதில்லை. 'குத்ரே மணிகணா, இவ' என்றபடி இந்த பிரம்மான்டத்தை மணி ஆரத்திலுள்ள

நூலைப் போன்று ஆதாரத்திற்குக் காரணமான பரமாத்மா வியாபித்துள்ளான் நூல் இல்லாவிடி ஸ் மனிகள் சிதறிப்போகும் அவ்வாறே புருஷன் இல்லாவிடில் இயற்கை என்பதே இல்லாதது போலாகும். மேலும்,

“கேஷ்டரம் கேஷ்டரீ ததா க்ருதஸ்னம் ப்ரகாசயதி பாரத”
-(13-34)

“ஓ அர்ஜூனா ! கேஷ்டரக்ஞன் ஆன பரமாத்மா கேஷ்டரங்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறான். என்பது கிதா வாக்கியம் (இயற்கையை) இதன் மூலம் கேஷ்டரம் ஜமானது என்றும், அதற்கு இயற்கையான ஓளி இல்லை என்பதும், கேஷ்டரக்ஞன் ஆன புருஷனே (பாமாத்மாவே) கேஷ்டரமான அவ்வியற்கையை பிரகாசிக்கச் செய்கிறார் என்றும் தெரியவருகின்றது. இவ்வாறாக இயற்கையே தானாக தன்சக்தியினால் எல்லாவற்றையும் நூத்துகின்றது என்ற பெளதிகவாதத்தினை கிடை எதிர்க்கிறது.

மற்றும் பஞ்சபூதங்கள் ஸ்திரமற்றவை, சலனங்கள் உடையவை, விகாமமடையக் கூடியவை, அழியக்கூடியவை. இவற்றை நம்பினால் ஜீவன் அழிவை அடைவான். ஆடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கம்பத்தைப் பற்றிக் கொண்டு அதனைச் சுற்றி ஆடிக் கொண்டிருப்பவன் அதனுடன் தானும் விழுந்து விடுவான் அல்லவா? இப்பிரிபஞ்சத்தில் சலனமின்றி நிலைத்து நிற்பது ஒன்றே. அதுவே பாமாத்மா. ‘அசலேர அயர் ஸநாதனஹ்’ என்று கிடை சொல்கிறது. பாமாத்மா சர்வ சாஸி. அப்பொருளை நம்பினவர்க்கு அழிவைக் குறித்த பயாமில்லை. பெளதிக வஸ்துக்களை நம்பினவர் தவறாமல் துவ்புறுவர். இதுவரை பலரும் அவ்வாறு அழிந்துள்ளனர். கானல் நீராக கண்டு ஓருபவர், பிரதி பிம்பத்தின் பலனைத் தள்ளிவிடாது அடைய விரும்புவோர், எமாற்றத்தை அடைய வேண்டி இருக்கும் எனவே

இயற்கையை நம்பாது, புருஷனையே நம்பி ஆன்மீக நோக்குடன் ஜன்மசெற்றும் அடை தல் வேண்டுமென்று கிடை போதிக்கின்றது. “என்னால்தான் இவ்வுலகம் நடந்து வருகின்றது. (மத்ததற் ஸர்வம் ப்ராவர்த்ததே). நான்

இல்லைக்கத்திற்குத்தந்தை, தாய், தாத்தா, விதாத்தா (பிதாமஹன்ய), ஜகதோ மாதா தாதா, பிதாமஹஹ). எனவே பிறவற்றை அனுகாது ஆன்மீக ரூபமான என்னையே பின்பற்றுவீராக (மாமேகம் சரணம் வாஜை) என்று பகவான் கிடையில் கருணையுடன் பலவிரைகளில் போதிக்கிறார். எனவே சம்சார துக்க சாகாத்தினின்றும் விடுதலை கோரும் முழுகூக்கள் பொதிக வாதத்திற்கு விடை கொடுத்து ஆன்மீக வாதத்தினை ஊக்குவித்து இதயத்தில் இருக்கும் பாமாத்மாவை அடைந்து பரமானந்தம் அனுபவிப்பீராக

5. தேகத்தினை வருத்திக் கெய்யும் தவம்:

மோகூத்திற்கு எதிரி சித்தத்தில் இருக்கும் துஷ்ட வாசனைகள், எண்ணங்கள், கெட்ட நடவடிக்கைகள், அவையேயன்றி தேவமல்ல. தேகத்திற்கு எதுவும் தெரியாது. அதனை வருத்தினால் மோகூம் கிடைக்கும் என்று எண்ணுவது பெருந் தவறு. புற்றினை அழித்து விட்டால் மட்டும் பாம்பு சாவதில்லை. ஜன்ம ஜன்மாந்திரமாக இதயத்தில் நன்றாக ஊறிவிட்ட காமக்குரோதங்கள், தேகத்தினை வருத்தினால் மட்டும் ஒருபோதும் அழிந்துவிடாது. எனவே மகளீயர்கள் தம் சித்தத்தினை, இந்திரியங்களை நன்றாகப் புடம் போட்டு ஏறித்துச் சாம்பலாக்கி, புலன்டக்கத்தைப் பயிற்சி செய்து அதில் விருப்பு வெறுப்பெனும் காஷாயத்தினையும் புற அழுக்குகளையும் களைந்து ஏறிந்து விடுவர். இதுவே உண்மையில் தவம். விருப்பு வெறுப்பு முதலான அழுக்குகளைச் சித்தத்தினின்றும் களைதலே தவமேயன்றி தேகத்தினை வருத்துதல் அன்று. இதனைக் குறித்து கிருஷ்ண பரமாத்மா கிடையின் 17 ஆவது அத்தியாயத்தில் எச்சரித்துள்ளார்.

“அசாஸ்த்ரவிழிதம் கோரம் தப்யந்தே யே
தபோ ஜனாஹா
தம்பாஹங்காரஸம்யுக்தாஹ் காமராக
பலான்ஷிதாஹா” - (17-5)

கர்யஷயந்தவும் சரீரஸ்தம் பூதக்ராமம்

சேதலை

மாம் சைவாந்தவும் சரீரஸ்தம் தான்

வித்த்யாஸாரநில்சயான்” - (17-6)

அவ்வாறு கோரத்தவம் செய்து சரீரத்தை வருத்திக் கொள்பவர்கள் அகரர்களேயென்று இழித்துரைக்கிறார். அவற்றுக்கு மாற்றாக அவ்வத்தியாயத்திலேயே சரீர, வாசா, மானசிகத் தவம் என்ற மூன்றுவிதமான தவங்களைக் குறித்து நன்றாக போதித்துள்ளார். அவை ஒவ்வொருவரும் பின்பற்றக் கூடிய நடைமுறை யோகங்களாகும். ஆயின் தேக ஆரோக்ஷியத்திற்காக அவ்வப்போது ஏகாதசி முதலான விரத நாட்களில் உபவாசம் முதலானவை இருத்தல் கூடும். தேக சுத்திக்காக அவ்வாறான சிறிய விரதங்களை மேற்கொள்ளக் கூடுமேயன்றி, கோர தவத்தினால் சரீரத்தைத் துன்புறுத்துவதால் பலன் ஏதுமில்லை. எனவே அவ்வாறானவற்றைத் தவிர்த்து ஸீ கிருஷ்ணர் கிடையில் காட்டிய சாத்வீக தவத்தினை மாத்திரமே மேற்கொண்டு முழுகூக்கள் பரமார்த்த சித்திக்கு முயற்சித்தல் வேண்டும்.

6. மித்யாசாரம்:

சிலர் கர்மேந்திரியங்களுடன் எந்த விதமான செயலும் செய்யாதிருந்து, மனதினால் மாத்திரம் மூவுலகங்களிலும் நடப்பளவற்றை அறிவர். அத்தகையோர் சரீர இந்திரியங்களால் செயல்புரியா விட்டாலும் மனதினால் பலவித கர்மாக்களைச் செய்வதால் கர்ம புத்தியிடையவர்களேயாவர்.

“கர்மேந்திரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மனஸா ஸ்மரன் இந்திரியார்த்தான்வி முடாத்மா மித்யாசாரவும் ஸ உச்யதே” - (3-6)

கர்மேந்திரியங்களை ஒதுக்கித் தள்ளி எவன் மனதினால் சப்தாதி விஷயங்களை சிந்தித்திருப்பானோ, அத்தகையோன் விவேக குன்யனேயாவான், அவன் செயல் மித்யாசாரமென்றும், கபடாசாரமென்றும் சொல்லப்படும்”

எனவே முதலில் மனதினை பழுது பார்த்துக் கொள்வது மிக முக்கியமான வேலை. விஷய வாசனைகளான்றி அதனை முதன் முதலில் தூய்மை செய்து கொள்வது அவசியம். இவ்வுலக விஷயங்கள் என்ற வழிக்கே போதல் கூடாது. எப்போது விஷய சங்கல்பங்களில் ஈடுபடாது, வாசனைகளற்று இருக்குமோ அப்போது கர்மேந்திரியங்களால் செய்யப்படும் கர்மாக்களைச் செய்தாலும் மனிதன் பந்தத்தில் கட்டுப் படமாட்டான்.

“யஸ்த்விந்திரியாணி மனஸா நியம்யாரபதே அர்ஜூன
கர்மேந்திரியைஹ் கர்மயோகமஸக்தஹ ஸ விசிஷ்யதே”
- (3-7)

எனவே சாதகாகள் கிதாச்சார்யனின் இந்த எச்சரிக்கையை நன்றாக கவனத்தில் இருத்தி, மித்யாசாரத்தை ஒதுக்கிப்பயிற்சி காலத்தில் மனத்தில் அத்தகைய விஷய சங்கல்பங்களை வரவிடாது தடுத்து, தெய்வ பாவனை மட்டுமே இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பத்திலேயே அத்தகைய நிலையை அடைய இயலாது போயினும் பல காலப் பயிற்சியினால் அதனை எப்படியாவது அடையவேண்டும். கர்மேந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதால் மட்டும் எத்தகைய பலனும் இல்லை. மனதினை உள்முகமாக அடக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

கிடையைப் படிப்பவனுக்கு ஏற்படக் கூடிய சில ஐயங்கள்-

1. ஐயம்: கிடைத்த சில நிமிட நேரத்திலேயே இவ்வளவு பெரிய கிடையை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா எங்களைம் கூற முடிந்தது?

விடை: உண்மையில் கூறப்போனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் செய்ய இயலாத காரியம் இவ்வுலகத்திலேயே எதுமில்லை. நடக்கமுடியாததையும் நடத்திக் காட்டும் நாயகன் அவன். மாயையை யடக்கி ஆள்பவன். தன் யோக மாயையால் பெரியல்லைகளைச் செய்து காட்டி உலகினை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியவன் அவன். அத்தகையவன் சிறிது நேரத்திலேயே பேருபதேசம் ஆற்றுவது கடினமான தொன்றில்லை.

2. யுத்த சமயத்தில் பகவான் குத்திரங்கள் மூலம் சில தர்மங்களை போதித்தருள, வேத வியாசர் அவற்றைச் செய்யுள் ரூபத்தில் விரிவான நூலாகச் செய்திருக்கக்கூடும்.

3. யுத்த ஆரம்பத்தினில் இருபக்கப் படைகளும் போர்க் கருவிகளைப் பூண்டு நின்ற உடனேயே போர் துவங்கிவிடவில்லை. ஒன்றிரண்டு சிறிய நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. தர்மராஜன் கால் நடையாக எதிரிப் படைகளின் முன் நடந்து சென்றான். சகோதரர்களும் அவரைப் பின்பற்றினார்கள். தர்மர், பிஷ்டமர், துரோணர், கிருபாச்சாரியார் ஆகியோரிடம் சென்று அவர்களின் ஆசியைப் பெற்று வந்தார். இறுதியில் எதிரிப் படைகளில் யாரேனும் தன்னைச் சரணடைந்து விட்டால் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதாகவும், அபயம் அளிப்பதாகவும் பிரகடனம் செய்தபின் தான் பாண்டவர்கள் பக்கம் வந்து சேர்ந்தார். இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடந்தபின் தான் யுத்தம் ஆரம்பித்தது என நாம் ஊகித்துக் கொள்ளக் கூடும். மேலும் அது யுத்தத்தின் முதல் நாள் ஆனதால் யுத்த சம்பந்தமான சில ஏற்பாடுகள் செய்து கொள்வதற்கு சிறிது நேரமாகியிருக்கக் கூடும். அந்த நேரத்தில்தான் கிதோபதேசம் செய்யப்பட்டது. இதில் விபரம் ஏதுமில்லை.

4. யுத்த நீதியை யனுசரித்து ஒவ்வொருவரும் போர்க் களத்தில் பின்பற்றப்பட வேண்டிய சில தர்ம குத்திரங்கள் உள்ளன. அதிலொன்று - எதிரிபக்கத்தில் இருப்பவன் நிராயத பாணியானாலோ, சோகத்தில் இருந்தாலோ அவன் மேல் சஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தல் கூடாது என்பதாகும். இரு பக்கத்திலும் யுத்த நீதியைக் கொரவிக்கக் கூடிய பெரியோர்கள் பலர் இருந்தனர். அர்ஜுனன் யுத்த ஆரம்பத்தில் தன் வில் அம்புகளை நழுவவிட்டு, சோகம் நிறைந்த மனத்தவனாய் இருந்தான். பாண்டவர் பக்கத்தில் அர்ஜுனன் முதன்மையான ஸ்தானத்தை ஆக்ரமித்துக் கொண்டுள்ளாவன். அத்தகையோன் ஆயுத மற்றிருக்கவையில் எதிரி உடனேயே யுத்தத்தை ஆரம்பித்திருப்பானா? எனவே அவர்கள் சிறிது நேரம் தாமதித்தபின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபதேசத்தினால்

அர்ஜானன் மனத்தை திடப் படுத்திக் கொண்டு மறுபடியும் பாணமெடுத்து போர்க்காத்தில் இறங்கியவுடன்தான் யுத்தம் ஆரம்பித்தது எனலாம்.

இங்கு மேற் சொல்லப்பட்டதுக் காாணங்களால் யுத்த அங்கத்தில் கிடை உபதேசம் நடந்தேறியிருக்காது என்பதற்கான காாணம் எதுமில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

வினா - கிருஷ்ணரும் அர்ஜானனும் சிறு வயதிலிருந்தே பல நேரங்களில் கலந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர் அவ்வாறிருக்கையில் அமைதியான நோத்தில் கிடைத்தை உபதேசிக்காது, சுற்றும் குழப்பமான சூழ்நிலை இருக்கையில், யுத்த சமயத்தை என் கிருஷ்ணர் தேர்ந்தெடுத்தார்?

விடை - 1. சரியான சமயத்தில் செய்தால் தான் எந்தவொரு காரியமும் நற்பலனை அளிக்கும். இக்கருத்து ஆனமீகத் துறையில் இன்னும் நன்றாகவே பொருந்தும், இரும்பு நன்றாகப் பழுக்கக் காய்ந்தவுடன்தான் கண்ணான் அதனை வளைத்தற்கு முயற்சி செய்வான். அஸ்திவாரம் நன்றாகக் கெட்டியானவுடன்தான் பணியான் அதனமீது க'ட் த் தொடங்குவான்: நோய் இருக்கும்போதுதான் வைத்தியன் மருத்துவம் செய்வான். நிலத்தை நன்கு பண்படுத்திய பின்தான் உழவன் விதைகளை நடுவான். அவ்வாறே அர்ஜானனின் இதயம் வொக்கியத்துடன் நிறைந்திருப்பது கண்டு இதுவே ஞான போதனைக்குச் சரியான சமயம் என்ற நிச்சயித்து உடனேயே தத்துவ உபதேசம் செய்யத் தொடங்கினார். அத்தகைய நிலை அதுவரை அரிஜானன் வாழ்க்கையில் ஏற்படவேயில்லை. எனவே அத்தகைய உபதேசத்திற்கு காலம் வரவில்லை. மற்றும் யுத்த களத்தில் அர்ஜானன், தருமம் சம்பந்தமாக குழம்பிப் போய் எதைச் செய்தல் வேண்டும், எது செய்தல் கூடாது என ஞான போதனைக்காக பரிதவிக்கும் நிலையில் இருந்தான். அத்தகைய தீவிர தாப நிலை, தர்மத்தை அறிய வேண்டும் என்ற தீவிர வேட்கை அதுவரை அவனுக்கு எப்போதும் ஏற்பட்டதில்லை. எனவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அதுவரை அவன் வழிக்குச் செல்லவில்லை. இப்போது

யுத்தகளத்தில் இறங்கியவுடன் அத்தகைய ஞானதாகம் எற்பட்டது. எனவே உடனே அவர் ஞானமெனும் அழுத மழையைப் பொழிந்தார்.

2) மற்றும், வாழ்க்கை யென்பதே ஒரு யுத்தகளம். ஓவ்வொரு நாளும் தர்ம அதர்மத்திற்கு, சத்ய அசத்யங்களுக்கு, நியாய அநியாயங்களுக்கிடையே பயங்கரமான போராட்டம் மலைத்தின் சித்தமெனும் குகையில் நடந்து கொண்டே யிருக்கிறது. அத்தகைய போராட்டத்தின் பிரதிபிள்புமே பாண்டவ கௌவ யுத்தம். பாண்டவர்கள் சத்குணங்களின் பிரதிநிதிகள், கௌவர்கள் தீய குணத்தின் பிரதிநிதிகள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சத்குணங்களின் பக்கம் செர்ந்து அவர்களை உற்சாகப் படுத்தி, தீய குணங்களின் மீது படை யெடுத்து அரக்கக் குணங்களை வென்றார். அவ்வாறே ஓவ்வொரு தீவியும் பாமாத்மாவினைப் பின்பற்றி, கெட்ட எண்ணங்களை விடுத்து, இதயத்தினை தர்ம மயமாக ஆக்கிக் கொண்டு பாமானந்தம் அனுபவித்தல் வேண்டுமென்று போதிப்பதற்காகவோ என்னவோ புறப் போரான யுத்த களத்தினை கீதா போதனைக்கு ஏற்ற களமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கருதியிருக்கக் கூடும்.

3. வினா - பீஷ்மர், துரோணர், கிருபாச்சார்யார், தர்மர், பீமன், கர்ணன் முதலான பல நல்லோரிருக்கையில் அர்ஜூனனுக்கு மட்டுமே ஏன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கிடையை உபதேசித்தல் வேண்டும்?

விடை - அர்ஜூனன் சாதாரண மானவன் அல்லன். நர நாராயணரில் ஒருவன். நாராயணர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ரூபமாக அவதரிக்க, நான் பார்த்தனின் ரூபமாக பிறவியெடுத்தான். 'பாண்டவானாம் தனஞ்ஜூயறு-பாண்டவர்களில் அர்ஜூனன் நான்' என்று பகவான் கிடையில் தெரிவித்துள்ளார் அல்லவா? இதனின்றும் அர்ஜூனன் எத்தகைய சக்தி யிடையவன் என்பது புலனாகின்றது. அர்ஜூனன் பல தேவர்களின் பாராட்டுக் குரியவளாகி பலவித அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் பெற்றான். ஒரு சமயம் அவன் கடுந்தவம் செய்து சிவன் மெச்சம் படியாகச்

செய்து பாசுபத அஸ்திகாத்தைப் பெற்றான். ஒரு சமயம் 'கோகிரகண' சமயத்தில் தனியாக பீஷ்மருடன் இருந்த கெளரவ சேளையனைத்தையும் எதிர்த்துப் போரிட்டு ஓடச் செய்தான். இவை அவனது அபரிமிதமான பல பராக்கிரமத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு. அவனது சில குணத்தைப் பார்க்கப் போனால், சுவர்க்கத்தில் ஊர்வசியின் பகட்டுக்கும், வலை விரிப்பிற்கும் சிக்காது வெளிவரத் தக்க கட்டுப்பாடுடையவன்.

"சிஷ்யஸ்சா ஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபன்னம்" -'நான் உனது சிஷ்யன், உன்னையே சரணடைந்தேன். ஆக்ஞானியிடுக என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வேண்டி அர்ஜூனன் நட்புடன் பக்தியையும் கலந்து கொண்டான். எனவேதான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவனை "பக்தோ அஸி மே ஸகாசேதி - நீ என் சகாவேயன்றி பக்தனும் ஆவாய்" என்று சொல்வதைப் பார்க்கலாம். 'நீ என் சகாவாகவும் பக்தனாகவும் இருப்பதால் உனக்கு மிகவும் இரகசியமான பிரம்மவித்தையை" ரஹஸ்யம் ஹ்யேதத் உத்தமம்" உபதேசிக்கிறேன் என்று பகவான் கூறுகிறார். 'நீ எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன்.' (ப்ரதிஜூ பரியோ அஸிமே, இஷ்டோ அஸி மே த்ருடமிதி) என்று பலவிடங்களில் கூறுகிறார். அர்ஜூனனின் பக்தியே பகவானின் பிரியத்திற்கு வழிகோலியது. இவ்வாறாக பெளதீக, ஆன்மிக பலம் நிறைந்தவனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் நெருங்கிய நன்பனும் ஆசிய பெரும் அருக்கையுள்ளவனாக இருப்பதால் கிதையை உபதேசிப்பதற்கு அர்ஜூனனையே பகவான் தேர்ந்தெடுக்க நேர்ந்தது எனலாம்.

4. வினா - 'யுத்தம் செய் என்று போதிப்பதால் கிதையில் ஹரிம்சையை ஆதரித்தாக ஆகாதா?

விடை - இல்லை. கிதை ஒரு நாளும் ஹரிம்சையை ஆதரிக்காது. அகிம்சையையே ஆதரித்து வந்துள்ளது.

1. "அஹிம்ஸா சாந்தி ரார்ஜுவம்" - (13-8)
2. "அஹிம்ஸா ஸத்ய மக்ரோதஹ" - (16-2)
3. "அஹிம்ஸா ஸமதா துஷ்டிஹ" - (10-5)

4. “ப்ரம்மசர்யா மஹிம்ஸா ச” - (17-14)
5. “அத்வேஷ்டா ஸர்வ புதானாம் மைத்ரஹ் கருணை எவ ச” - (12-13)

கிடைத் தத்துவத்தின் சரியான பொருளைப் புரிந்து கொள்ளாதவனே இங்ஙனம் கூறுவான். ‘யுத்தம் செய்’ என்று எதற்கு, எவருக்கு, எந்திலையில் சொல்ல நேர்ந்தது என்பதை விசாரித்தால் அத்தகைய விமர்சனாத்திற்கே இடமேயிருக்காது. அகிம்செச் தத்துவத்தை மிகவும் நுணுக்கமாகப்புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அர்ஜானன் கூத்திரியன் அரசன். இராஜ்ய பரிபாலனம் அவனது தர்மம். துஷ்டர்களைத் தண்டிப்பதும் நல்லோர்களை காப்பதும் அவன் செய்தல் வேண்டும். அதன்மூலம் தர்மத்தினை, சாந்தியினை உலகில் நிலவுதற்கு உதவுதல் வேண்டும். (Peace and Security) கிருஷ்ணரின் அவதாரம் அதற்காகவே ஏற்பட்டது என்பது கிடையில் மிகவும் தெளிவாக்கப் பட்டுள்ளது.

“பரித்ராணாய ஸாதூானாம் விநாசாய ச துஷ்கருதாம் தர்மஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே” -(4-8)

தீய செயல்களில் ஈடுபட்டவர்கள், சமூகத் துரோகிகள், தேசத்துரோகிகளுக்குத் துணை போவார். இவர்களைத் தண்டிக்காமல் விட்டால் தேசமும், சமூகமும் சிதறிப் போய் அராஜகம் தலைவரித்து. துஷ்ட சக்திகள் பெருகி, மக்கள் நிம்மதியின்றி துன்பத்திற்குள்ளாவார்கள். வேர்ப் புழுக்களை சரியான காலத்தில் அழிக்காவிட்டால் சிறிது நாட்களில் செடியையே வெட்டி எறிய நேரிடும். புண்ணினை அறுவை திகிச்சை (Operation) செய்து நன்முறையில் கவனிக்காவிட்டால் அதுவே பெரிதாகப் போய் தேசமெங்கும் பரவி, கோமான விபத்து சம்பவிக்கக்கூடும், அதற்காகப் புண்ணினை அறுவை செய்தல் இங்கு இம்சையாகாது. அகிம்சையே. அவ்வாறே சமூக விரோத சக்திகள் சிலர் இருப்பின் அரசை பரிபாலிப்போர் அவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அழித்தல் வேண்டும். இல்லையெனின் சமூகமனைத்தும் நசித்துப்போகும். திருட்டுத்தனம் செய்தவனை, கொலை

செய்தவனை காவலர்கள் பிடித்து மாஜிஸ்ட்ரோ டிடம் ஓப்புவித்து சிறைவாசமோ, தூக்குத் தண்டலையே விடினார். இச்செயல், திருடர்களை இம்சிப்பதாகாது. அத்தகைய நடவடிக்கையினால் உலகிற்கு அஹிம்சை, சாந்தி, காவல் அனைவருக்கும் நன்மை ஆகிய இவற்றையே உலகிற்களித்தவர் ஆவர்.

அவ்வாறே துரியோதனன் முதலானோர் கயவர்களாகி உலகிற்கு துன்பம் அளித்தனர். உடன்பிறப்புகளான பாண்டவர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டியதைக் கொடுக்காது, ஊசிமுனை நுழையும் அனாவ நிலம்ஸடதாமாட்டேன் என்று அடம் பிடித்தான் ஞீகிருஷ்ணர் தூது சென்று எத்துணை நயமாக எடுத்துச் சொல்லியும் அவர்களின் கடின இதயம் சிறிதும் உருகவில்லை. வேறு வழியின்றி பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் இறங்கநேரிட்டது.

எனவே யுத்தம் தவிர்க்க முடியாது போயிற்று. உலக நன்மைக்காக அரசர்கள் தீயோனாத் தண்டிப்பது எக்காலத்தும் இம்சை எனப்படாது. அவ்வாறு செய்வது கூத்திரியர்களின் தர்மம். அர்ஜானன் கூத்திரியன் ஆனதால் அவனது தர்மத்தை ஞீகிருஷ்ணர் போதித்தார். இம்சை, அகிம்சைத் தத்துவங்களைப் பாந்த நோக்குடன் பார்த்தல் வேண்டுமேயன்றி குறுகிய நோக்குடன் அல்ல. கிடையில் பல்வேறிடங்களில் அகிம்சையே போதிக்கப்பட இன்னதே யன்றி இம்சையன்று. எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் தனையை ஒன்றிருத்தல் வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதே அன்றி வெறுப்பைக் காட்டு என்று சொல்லவில்லை. இத்தகைய அகிம்சை நோக்குடைய கீதாச்சார்யன் இம்சையை போதித்தான் என்பது நகைப்பிற்குரியது. காாணமற்றது தனிப்பட்ட சமயத்தில், தனிப்பட்ட நிலையில், தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு (கூத்திரியனுக்கு) குறிப்பாகச் சொல்லப்பட்ட நீதி அது. அது கூத்திரியன் ஒவ்வொருவருக்கும் போனாப் பற்றி வலியுறுத்தும் கட்டம். நானே காந்தா என்ற எண்ணமின்றி, ஈகவரார்ப்பண புத்தியுடன், பலனையோ நிம்மலனையோ எதிர்பாராது சமபுத்தியுடன் நிம்காமமுடன் செயலாற்றுக்

என்று போதிக்கப்பட்டது. நியாயாதிகாரி குற்றம் புரிந்தவர்க்கு தண்டனை விதிப்பதில் எத்தகைய இம்சை உள்ளதோ, அர்ஜானன் யுத்தம் புரிவதிலும் அத்துணை இம்சையே உள்ளது. எனவே கிடை அகிம்சையையே ஊக்குவிக்கிறதே யன்றி இம்சையையன்று என்று பன்முறை அறைந்து கூற இயலும்.

கிடை - யோக வாசிஷ்டம்

இதுவரை கிடையைப் படிப்போருக்கு ஏற்படக்கூடும். ஜயங்களை விசாரித்தறிந்தோம். இனி ஆன்மீக இலக்கியத்தில் பெரிதும் வழக்கில் இருப்பதும், சிறந்த உதாரண காவியமாக எண்ணப்படுவதும், மிகவும் பழமையானதாகவும் கருதப்படும் யோக வாசிஷ்டத்திற்கும் கிடைக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளையும் அவற்றிற்கிடையேயுள்ள தொடர்பையும் தெரிந்து கொள்வது படிப்போர்க்கு மிகவும் அவசியமாகையால், சுருக்கமாக இங்கு அலசி ஆராய்ப்படுகிறது. திரேதாயுக்தத்தில் மகரிஷி வால்மீகி யோக வாசிஷ்டத்தை 32,000 கலோகங்களுடன் கூடிய மிகப்பெரிய நூலை இயற்றினார். கிடைக்கும் அதற்கும் கீழ்சொல்லப்பட்டுள்ள ஒற்றுமைகளைக் காணலாகும்.

1. கிடையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜானனுக்கு உபதேசித்ததைப் போல் யோகவாசிஷ்டத்தை வசிஷ்டர் ஸ்ரீ ராமசந்தரமூர்த்திக்குத்தவ உபதேசம் செய்தார். இரண்டும் வினா-விடையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.
2. அர்ஜானன் உலக ஜூகவரியங்களின் மீது விரக்தி ஏற்பட்டு திரெலோக சாம்ராஜ்யத்தினையும் வேண்டாம் என்று வெறுத்து, செயல் புரிவதற்கு இயலாது யுத்த களத்தில் இருந்த போது கிருஷ்ணர் கிடையின் தர்மங்களை எவ்வாறு உபதேசித்தாரோ, அவ்வாறு பதினாறு வயதுப் பிராயத்திலேயே ஸ்ரீ இாமான் கண்ணால் காணப்படும் உலகத்தின் நிலையாமையை நினைத்துப் பார்த்து. போகங்களின் மீது முழுமையான விரக்தியுற்று செய்வதறியாது எதிலும் ஈடுபாடின்றி இருக்கையில் அவரின் குலகுருவான ஸ்ரீ வசிஷ்ட முனிவர் அவருக்கு

தெர்யமும் உற்சாகமும் ஏற்படுத்தும் வகையில் யோக வாசிஷ்டமெனும் ஒப்பற்ற ஆன்மீக போதனையை அளித்தார்.

ஶா கிருஷ்ணரின் நற்போதனையால் அர்ஜூனன் மோஹநித்திரையினின்றும் எவ்வாறு விழித்து செயலாற்றுதற்கு ஏழுந்தானோ அவ்வாறே ஶா வசிஷ்டரின் ஆன்மீக போதனையால் ஶா இராமர் மிக்க துயரத்தைத் துறந்து, செயலின்மை விடுத்து செயலாற்றத் தொடங்கினார்.

ஶா யோக வாசிஷ்டம் திரேதா யுகத்தினது, பகவத் கிடை துவாபர யுகத்தின் இறுதி காலத்தது. இரண்டிற்கு மிடையில் சுமார் இரண்டு யுக கால இடைவெளி. ஆயினும் யோக வாசிஷ்ட கிரந்தத்தில் கிடை சம்பந்தமான விஷயங்கள் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. யோக வாசிஷ்டத்தில் நிர்வாண பிரகரணத்தில் அர்ஜூனோ பாக்யானத்தில் ஶா கிருஷ்ணர்ஜூனர்களின் இடையில் நடக்கவிருக்கும் ஶா பகவத் கீதாரூப சம்பாஷணை அனைத்து விவரங்களோடு காட்டப்படுகிறது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் சிற்சில கீதா சுலோகங்கள் உள்ளது உள்ளவாறே அந்துாலில் பொதுந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஓகோ, இது வசிஷ்ட மகரிஷி போன்ற திரிகால ஞானியின் மேன்மை எனக்கூடும் மற்றும் யோக வாசிஷ்டம் போன்ற ஒரு சிறந்த நூலில் ஒரு பகுதி முழுவதும் கிடைக்க கென்த்தனியாக ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்க கிடை எத்தனைய மகிமையைப் பெற்றுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. யுகயுகங்களுக்கு முன்பாகவே அதனின் புகழ் உலகமெங்கும் பரவியிருந்ததைப் போல் தோன்றுகிறது. எனவே பழைய காவத்திலிருந்தே வசிஷ்டாதி மகரிஷிகள் இதய பீடத்தில் இடம் பெற்று, இராமசந்திரன் முதலான மகனீயர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய செயலை போதிக்கவல்ல கிடையைப் போன்ற தலைமையான இலக்கிய நூலை முழுகூக்கள் அனைவரும் பின்பற்றி பந்தங்களைத் தொலைத்து பார்மானந்தத்தை அனுபவிப்பாராக.

அன்றாட வாழ்க்கையில் கிடையின் பயன்:

இவ்வுலகில் எண்ணிக்கையற்ற நூல்கள் தினமும் வெளியிடப்படுகின்றன. சில நாவல்கள், சில நாடகங்கள், சில கதைகள், சில இலக்கிய நூல்கள், சில சரித்திர விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி நூல்கள் - இவ்வாறாக எத்தனையோ நூல்கள் வெளிவருகின்றன. இவற்றை ஒரு முறை படித்தபின் புறத்தில் வைத்து விடுவர். ஆயின் இவை அனைத்திலும் ஒன்றை மாத்திரம் தினந்தினம் விடாமல் பயன்படுத்துவர். அதுவே அகராதி. அதனை எவரும் ஒதுக்கித் தள்ள முடியாது. ஸுப்பகவத் கிடை வாழ்க்கையின் அகராதி போன்றது. அதனை எவரும் ஒதுக்கித் தள்ளுதல் இயலாது. தினந்தோறும், மணிக்கு மணி அதனின் தேவை மனிதனுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். வைத்தியர் மருந்துப் புத்தகத்தை (Materia Medica) தினந்தினம் திறந்து பார்ப்பதைப் போல பிறப்பெனும் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டுள்ள ஜீவர்கள் கிடையை தினந்தோறும் பார்த்தல் தப்பாது. எனவே தினசரி வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவை அதில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. மனிதனின் தினசரி வாழ்க்கைக்குப் பயன்படாத மத நூல்களுக்கு உலகில் அதிகமான மதிப்பு இருப்பதில்லை. ஆயின் பகவத்கிடையில் மனிதர்கள் தினந்தினம் எதிர் கொள்ளும் பெனதீகநெறி முறைகள், ஆன்மீகம் குறித்த ஜெயங்கள் அனைத்திற்கும் தகுந்த தீர்வு கிடையில் காட்டப் பட்டுள்ளது எனவே அது மனிதனின் வாழ்க்கைப் பயணத்திற்கு மிகவும் உபயோகமான நூல் என்பதில் எந்தவிதமான ஜெயமும் இல்லை. கிடை எவ்விதமாக மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடியது என்பதை ஒருவாறு விசாரிப்போம்.

1. கோபம் வந்தபோது . கோபம் மனதில் அவையாக எழுவது. அது முதலில் மெல்லிய காற்றைப் போல ஆரம்பித்து, சழல் காற்றாக மாறி, குறுவளியாக உருக்கொண்டு புயல் காற்றாக வளர்ந்து ஜீவனை அதோசதிக்குத் தள்ளிவிடும்.

"க்ரோதாத்பவதி ஸம்மோஹுற் ஸம்மோஹாத்

.....ஸம்ருதி விழந்மஹு. (2-3).

ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காமஹு காமாத்
க்ரோதோ அபிஜாயதே" - (2-62)

"குரோதத்தால் மனிதன் நூன்னையே மறந்து விடுவான். அதனால் மோகம் ஏற்படும். யோகத்தால் ஞாபக சக்தி நிதித்துப் போய்விடும். அதனால் புத்தி கெட்டு விடும். திருத்தியில் அவன் அதோகதியடைவான்" என்று கிடையில் பகவான் முதலிலேயே கோபத்தினால் எற்படும் திமைகளை அனைவருக்கும் தெரியப்படுத்துகிறார். மனிதனை விலங்காக மாற்றுவதில் கோபம் முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றது ஆதனால் இவ்விஷயத்தில் மிகவும் எச் சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று கிடை சொல்கிறது. கோரம் உள்ளைப் போன்றது, கோபம் கொண்டவன், கள் குடித்தவன் இருவரும் தன்னை மறந்து நடந்து கொள்வர். அவர்களுக்கு எது நல்லது எது கெட்டது என்பது தெரியாது. எனவே அவர்களால் உலகிற்குத் தொல்லையே குரோதம் ராஜோகு ணத்தினின்றும் உண்டாகிறது. ராஜோகு ணமையவனுக்கு எத்தகைய மருந்தினாலும் சாந்தியும் ஈகழும் கிடைப்பதில்லை

"ரஜஸ்ஸ்து பலம் துக்கம்" என்று பகவான் சொல்கிறார். "— குரோதஹ் பாருஷ்யமேவ ச அக்ஞானம் சாரி ஜாதன்ய பார்த்த ஸம்பதமாஸர்ம்" - (16-4) என்று குரோதத்தை அகர இயல்பாகக் குறிப்பிடுகிறார். இவற்றை நினைவிச் நிறுத்தி மேற் சொன்ன கிடை கலோகத்தை கோபம் வந்தவு. னேயே மனனம் செய்ய அந்த துஷ்ட அதிதியை வருமான்பே இதயத்தினின்றும் விரட்டி அடித்து விடவேண்டும்

2. போக வஸ்துக்களின் மேல் ஆகையுண்டாகும் போது -

"போகா பவமாஹ ரோகஹ" என்று வசிஷ்டர் கூறியுள்ளார். அப்படி யென்றால் போகங்கள், சம்சாரம் இவை பெரிய ரோகங்கள் என்பது பொருள். இவ்வாக்கியம் திரேதா யுகத்தில் யோக வாசிஷ்டத்தினை எழுதியவர் கூறியது. துவாபர யுகத்தில் கிதாச்சார்யன் ஆன கிருஷ்ணரும் அதை ஆமோதித்து "போகா துஹ்கயோனய ஏவ தே" - (5-22) - போதந்தனே துக்தத்திற்குக் காரணம். என்று வாக்கனித்

துள்ளார். அனுபவசாலிகளான பெரியோர்களனைவரும் இவ்வாறே சூறுதின்றனர். சாஸ்திரங்கள், உபநிஷத்துக்கள், இவ்வாறே போதித்துள்ளன ஆயின் எவர் எவ்வாறு கூறினும் பல ஜனமங்களின் வாசனையால் மக்களுக்கு விஷய போகங்களின் மீதே நாட்ட ம் எற்படுகின்றது. இதனைப் பற்றி சிற்றிக்காமல் இருப்பதால்தான் போகங்கள் ருசிகாமாகத் தேவனருகின்றன. அதில் பொய்யான வசீகரம் உள்ளதேயன்றி உண்மையான அழகு இல்லை. இருப்பின் அதனால் மக்களுக்கு முழுமையான அமைதியையும் திருப்பியையும் ஆனந்தத்தையும் அளிக்கும் அளிக்க வியலும், ஆயின் அது அவ்வாறு அளிப்பதில்லை. 'ஸௌக்யம் பிந்து மாத்தோனை துக்கம் பர்வதமேவ ச' என்பது போல் சிறிதளவு சகம் அவற்றால் கிடைப்பினும் உடனேயே இமயமளவு துக்கம் தோட்டிந்து அனுகுவதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கும்.

எனவே பாம அமைதி ஸுபமான மோகஷத்தினை அடைய விரும்புவோர் அத்தகைய உலக போகங்களைத் தள்ளுதல் வேண்டும் என கிடை பலமுறை வலியுறுத்துகிறது. எவ்வாறேகின்,

"போக ஜகவர்யங்களில் ஆசையுடையவர் ஆதலால் அபகரிக்கப்பட்ட சித்தத்தையுடையவர் ஆதலால் தியானம் முதலானவற்றில் அவர்களுக்கு முழுமையான ஈடுபாடு இருப்பதில்லை. மற்றும்.

1. "போகைக்வர்ய ப்ரஸக்தானாம் தயாபஹ்ருத சேதஸாம் வ்யவஸாயாத்மிகா புத்தில் ஸமாதெள ந விதீயதே"

- (2-44)

2. "பாஹ்ய ஸ்பர்சேஷ் வஸக்தாத்மா விந்தத் யாத்மனி யத் ஸாகம் ஸ ப்ரஹ்மயோக யுக்தாத்மா ஸாகமக்ஷயமச்சுடுதே"

- (5-21)

3. "யே ஹி ஸம்ஸ்பர்சஜா போகா துஹ்கயோனய ஏவ தே ஆத்யந்தவந்தவும் கெளந்தேய ந தேஷூ ரமதே புதவு - (5-22)

3. “காமோபபோகபரமா ஏதாவதிதி நிஸ்சிதாஹா” - (16-11)

சப்தாதி விஷய போகானுபவமே பரமடிருஷார்த்தம் என்று அசர இயல்புடையோர் எண்ணியிருப்பர். அது மிகவும் தவறானது. அத்தகையோரை ஈனமான நரகத்தில் நான் வீசி எறிவேன்:

4. “நிழங்ஸ்ப்ரஹஸ் ஸர்வ காமேபயோ யுக்த
இத்யுச்யதே ததா” - (6-18)

(விஷய சலனங்களின்றும் விடுபடும்போது சாதகன் முக்தியடைவான்.)

இவ்வாறு கிடையில் எத்துணையோ, போக தியாகத்தைப் போதிப்பவை உள்ளன. எவ்வப்போது சாதகனுக்கு கண்ணால் காண்பவற்றின் மீது ஆசையுண்டாகிறதோ அவ்வப்போது கிடையில் மேற் சொன்ன வாக்யங்களைப் பல முறை படித்து தைரியத்தை மேற்கொண்டு சித்தத்தை மாற்ற வேண்டும். சாக்ஷாத் கிருஷ்ண பரமாத்மாவே எதிரில் நின்று இவ்வாக்கியங்களைச் சொல்வது போல் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

‘சப்தாதி விஷயங்களாகிய போகங்கள், துக்கமே விதையாகக் கொண்டுள்ளன, மேலும் அவை அழியக் கூடியவை. அதனால் அறிஞர்கள் அதன்மீது எப்போதும் ஈடுபடமாட்டார்கள்’ என்று பகவான் போகங்களின் கீழ் நிலையைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார். நிலையான சுகம் நமக்குள்ளாகவே இருக்கிறதேயன்றி வெளியில் இல்லை என்றும், அது அழிவில்லாதது என்றும் கூறுகிறார் (5-21) போகத்தின் இழிவைக்குறித்த ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களை இங்கு எடுத்துக் காட்டுதல் சரியெனப்படுகின்றது.

1. “இந்திரியார்த்தேஷா வைராக்யம்” - (13-9)

சப்தஸ்பர்சாதி விஷய போகங்களில் வைராக்கியத்துடன் இருத்தல் வேண்டும்.

2. “சப்தாதீன் விஷயான்ஸ் தயக்தவா ராகத்
வேவெஷன் வ்யதிஸ்ய ச” - (18-51)

சப்தாதி விஷய போகங்களை ஒதுக்குதல் வேண்டும்

3. மரண பயம் ஏற்படும் போது:- பயங்கள் அனைத்திலும் மரண பயமே மிகவும் பயங்காமானது. பண்டிதர், பாமார், செல்வந்தர், எழை, பலமுள்ளவர், பலமற்றோர், பிராம்மணர், சண்டானர் - என்று ஒவ்வொருவரும் ‘மரணம்’ என்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடனேயே நடுங்கிவிடுவர். ஆயின் அவ்வாறு பயப்படுவது நகைப்பிற்குரியது என்பது கிடையில் நிருபிக்கப்படுகிறது. மரணம் என்றால் தேகத்தை விடுத்தல் நாம் தேகமாய் இருந்தால்தானே தேகத்தை விடுவதைப் பற்றி நினைத்து அழுவதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். ஆயின் நாம் உண்மையில் தேகமல்ல தேஹி. பாஞ்ச பெஞ்சீக வஸ்துவுல்ல. நிலையான சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமே நாம். சிதிலமடைந்த ஆடை கள் போனால் எவரும் வருந்துவதில்லை. அவ்வாறே தேகம் முப்பினால் அழியும்போது விவேகிகள் எப்போதும் துயரம் அடைவதில்லை என்னில் அத்தேகத்திற்குச் சாட்சியாய் நிற்கும் அந்தராத்மா தானேயென்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

ந தவேவாஹும் ஜாது நாஸம் ந தவம் நேமே ஜனாதிபாஹா
ந சைவ ந பவிஷ்யாமஹு ஸர்வே வயமதஹு பரம்”

- (2-12)

- ஏ அர்ஜானா ! நான், நீ, இங்குள்ள ஆசர்கள், யாவரும் நிலையான ரூபமுடையவர்கள். நாம் இதற்கு முன்பும் இருந்திருக்கிறோம். இன்னும் இருப்போம். நமக்கு எக்காலத்தும் அழிவில்லை என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜானானுக்கு தத்வமலீ எனும் மகாவாக்கிய உபதேசத்தை போதித்து நிறைந்த தைரியத்தை வெட்டினார். எவருக்கேனும் மரணபயம் ஏற்படும் போது, சுற்றத்தார், நண்பர்களுக்கு மரணம் ஏற்படும் போதும் கீழ் காட்டப்படும் கீதா வாக்கியங்களைப் படிப்பதன் மூலம் மாண்பயம் விட்டுவிலகும்

1. “அச்சேத்யோ அயமதாஹுயோ அயமக்லேத்யோ
அசோஷ்யஹு ஏவ ச
நித்யஹு ஸர்வகதஹு ஸ்தானுரகலோயம் ஸநாதனஹு
(2-24)

இவ்வாத்மா வெட்ப்படாதவன், தகனமடையாதவன்,
நனையாதவன், உலர்பவனு மல்லன். இவ்வாத்மா
நித்யமானவன், எங்கும் நிறைந்தவன், சலன மற்றவன்,
தொன்மையானவன்.

2. தேஹி நித்யமவத்யோ அயம் தேஹே ஸர்வஸ்ய பாரத
தஸ்மாத் ஸர்வாணி பூதாணி ந தவம் சோசிதுமர்ஹுளி ”
- (2-30)

ஏ அர்ஜானா ! தேகம் இறந்துவிட்டாலும், ஆத்மா
சாவதில்லை. அனைவருக்கும் இவ்வண்மை தெரியும். எனவே
எவரைக் குறித்தும் வருத்தப் படவேண்டிய அவசியமில்லை.

“ந ஜாயதே மரியதே வா கதாசிந் நாயம் பூதவா பஸிதா
வா ந பூயஹு
அஜோ நித்யஹு சாச்வதோ அயம் புராணோ ந ஹன்யதே
ஹன்யமாணோ சீரே” (2-20)

ஆத்மாவிற்கு எப்போதும் பிறப்பில்லை, இறப்பில்லை.
முன்பிருந்து இப்போது இல்லாதிருப்பதில்லை.
இப்போதிருந்து இல்லாது போவதில்லை. மிகத்
தொன்மையானது, நிலைத்திருப்பது.

இவ்வாறான உதாரணங்கள் கிடையில் பல உண்டு.
அவற்றைத் தினந்தோறும் மனனம் செய்தால் மரணபயம் மனித
இதயத்தில் சற்றுமிருக்காது. நான் தேஹி, தேகமல்ல, நான்
கௌத்ரக்குன், கௌத்ரமல்லன்., நான் திரிகுணாதிதன்,
திரிகுணங்களல்லன் - எனப்பல முறை சிந்தித்திருத்தல்
வேண்டும். அநாதி காவத்திலிருந்தே நான் தேகம் என்று
நினைத்திருப்பதால் தேக பாவனை நன்றாக ஆழப்பதிந்து
போய்விட்டது. ஆத்ம பாவனையை நமக்கு நாமே நன்றாக

வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் (Dehypnotisation) கிதாபகவதி ஆணையிடுவது இதுவே. இதனால் மாணபயம் சிதறிப் போகும். கிதை மக்களுக்குச் செய்துள்ள பேருபகாரம் இதுவே.

4. காமம் முதலான விகாரங்கள் தோன்றும்போது -

சாதகனின் அழிவச் சத்தியில் முதன்மையானது காமம். அது எதிர்கட்டித் தலைவர் போன்றது ஞானமெனும் இாத்தினத்தைப் பறிப்பதற்காக சாதகனின் இதயக் குகையில் முதன்முதலில் கணம் வைத்து நுழைவது காமம். அது உள் நுழைந்தபின் உடனேயே குரோதம், லோபம் முதலர்ன் பல தீய குணங்களும் தொடர்ந்து உள் நுழையும். 'ஞானினோ நித்ய வைரினா' (ஞானிக்கு நிாந்தா எதிரி), (துஷ்புரேணா வேன ச) (அக்னியைப் போன்று ஆகுதிகளால் திருப்தி அடையாதது) என்று இவ்வாறாக ஸீ கிருஷ்ணர் கிதையில் காமத்தைக் குறித்து பலவிடங்களில் எச்சரிக்கை செய்து கொண்டே போதிறார். அவ்விஷயத்தில் எச்சரிக்கையுடன் இல்லாவிடின் ஆன்மீக பரத்தில் மனிதன் உன்னத சிகாத்தை எப்போதும் அடைய இயலாது. எனவே அத்தகைய விகற்பமான எண்ணங்கள் ஏற்படும் போது கிதையின் கீழ்க்கண்ட உதாரணங்களை பலமுறை சிந்தனை செய்து அவற்றைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டும்

“தயாயதோ விஷயான்பும்ஸஹ் ஸங்கஸ் தேஷூ
(உ)பஜாயதே
ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காமஹ் காமாத் க்ரோதோ
அபிஜாயதே” - (2-62)

“ராக தவேஷ வியுக்தைஸ்து விஷயானிந்தரியைஸ்சரன்
ஆத்மவச்சையர் விதேயாத்மா ப்ரஸாதமதிக்சதி”
- (2-64)

காணப்படும் பொருள்களின் மீது கவனம் செல்வதற்குத் தொடங்கியவுடனேயே, அதன் மீது ஆசை தோன்றும் பின்னர் அவ்வாசை நீவனின் அழிவிற்கு வழிகோலும் என்று சொல்லப்

படுவதால், பாஞ்ச பெளதீகப் பொருள்களின் அழிவினை, சிறுமையைக் குறித்து நன்றாக மனதில் விசாரித்து அவ்வாறான எண்ணங்களே இதயத்தை அண்டவிடாது செய்தலும் அல்லது அவ்வாறான எண்ணம் தோன்றியவுடனேயே கிள்ளி எறிதலையும் செய்ய வேண்டும்.

2. “சக்னோத்தேவுவ யஹ் ஸோடும் ப்ராக் சரீர

விமோக்ஷனாத்

காமக்ரோதோத்பவம் வேகம் ஸயுக்தஹ் ஸ ஸாகீ நரஹு”

- (5-23)

இந்த சரீரத்தினை எடுப்பதற்கு முன்பாகவே காமக்குரோதம் முதலான தூர்க்குணங்களின் வேகத்தினை எவன் தடுத்து நிறுத்தவல்லவனோ அவனே சகவான், அவனே முக்தன்” - என்று ஓரிடத்தில் கூறுகிறார். எனவே காமம் முதலானவை பற்றி எண்ணியவுடனேயே, ‘இது வாழ்க்கைக்கு பெருந்திமையை விளைவிக்கும் என்றும், வீடுபேற்றின் சகத்தினின்றும் வெகு தூரத்திற்கு விலக்கி விடுமென்றும் எண்ணி அதனை இதயமாகிய கோயிலினின்றும் விலக்க வேண்டும். எதிரி பக்கத்திலேயே இருப்பின் காமத்தினால் கூட அத்தகைய துண்பம் ஏற்படும். எனவே அதற்கு இடமனிக்கலாகாது.

த்ரிவிதம் நரகஸ்யேதம் த்வாரம் நாசனமாத்மனஹு

காமஹு க்ரோதஸ்ததா லோபஸ்தஸ்மாதேதத

த்ரயம் தயஜேத - (16-21)

காமம், குரோதம், லோபம் - என்ற இம்முன்றும் நரகத்திற்கு வழியாகும். அவை ஜீவனுக்கு அழிவையுண்டாக்கும். எனவே அவற்றை ஒதுக்க வேண்டும் என்று பகவான் மென்மையாக அறிவுரை கூறுகிறார். காமம் முதலான எண்ணங்கள் தோன்றும் போதெல்லாம் இத்தகையவாக்கியங்களை மனனம் செய்தல் வேண்டும். காமத்திற்குக் கோடரியைப் போன்ற இன்னும் சில வாக்கியங்கள் கிடையில் உள்ளன. அவற்றைச் சாதகர்கள் நினைவில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

1. “காம ஏஷ் க்ரோத ஏஷ்” - (3 - 37)
2. “காமக்ரோத வியுக்தானாம்” (5 - 26)
3. “காமம் க்ரோதம் பரிக்ரஹம் விமுச்ய” (18 - 53)
4. “ஜஹி சத்ரும் மஹாபாஹோ காமரூபம் தூராஸதம்” (3 - 43)

இ மஹா ஜனங்களே பயங்கரமான இக்காமமெனும் எதிரியை அழித்துவிடுங்கள்.

5. “காம ஸங்கல்ப வர்ஜிதாஹா ” (4 - 19)
6. “காமாத்மானஹ் ஸ்வர்க்கபரா” (2 - 43)
7. “காமாஸ்தை ஸ்தைர் ஹ்ருத ஞானாஹா” (7 - 20)

காமமெனும் எதிரி நம்மை குழந்து கொள்ளின் மேற்சொல்லப்பட்ட கிதா வாக்கியங்கள் எனும் அஸ்தர சஸ்தரங்களால் அவற்றை எதிர்த்து அழிக்க வேண்டும் நிராயுதபாணியாய் இருப்பினும் எதிரியை அருகில் நெருங்கவிடக் கூடாது ஒருவேளை நெருங்கினாலும் அதனை ஜெயிப்பதற்கு இயலாது, எனவே அநேக ஜனமங்களாக பலம், சாதனையின் பலன் அனைத்தையும் தன்கிடத்தே சேர்த்துக்கொள்டு, நன்றாக உறுதியாக வேரூன்றி விட்ட காமத்தினை வெற்றி கொள்வதற்கு, சாதகன் கிதா வாக்கியங்கள், உபநிஷத் வாக்கியங்கள், இதர நூல்களினின்றும், உதாரணங்கள் முதலான ஆயுதங்களுடன் தயார்ந்திலையில் இருத்தல் வேண்டும். அதன் பிறகு காமம் எதும் செய்ய இயலாது. ‘ஜிதோஸ்மி’ என்று சாதகனுக்கு அடிமையாவதை தடுக்க முடியாது. இவ்வாறு காமம் முதலானவை தோன்றும்போது அவற்றை வெல்வதற்கு கிடை எத்துணையோ உதவிபுரிந்திருக்கிறது.

5. மற்றையோரிடத்து பொறாமை, வெறுப்பு இவை தோன்றும் போது:

இவ்வுலகம் பின்னமாகக் காணப்பட்டிரும் உண்மையில் ஒன்றே. அலையிலும், நீர்க்குமிழியிலும், நுரையிலும் நீரே

வியாபித்திருப்பதைப் போல, ஜீவகோடிகளைத்தினும் ஓரே சைதன்யம் வியாபித்துள்ளது. அவ்வாறிருக்கையில் இன்னொருவர் மீது வெறுப்புக் கொள்வது எதற்கு? என்று கிடை கேட்கிறது.

“தத்ர கோ மோஹந் கஹ் சோக ஏகத்வமனுபச்யதஹ” என்று உபநிஷத் வாக்கியங்களை எடுத்துக் காட்டி கேட்கின்றது. அனைத்திலும் ஏகத்வத்தை காணபவனுக்கு மோகம் எங்கிருந்து வரும்? கத்வ அனுபுதியை கிடை பலவிடங்களில் கூறுகிறது. “எதிரி, நண்பர் களிடத்தும், உதாசினனிடத்தும், உன்னை வெறுப்பவனிடத்தும், பந்துக்கள் இடத்தும், புண்யாத்மாக்களிடத்தும், பாவாத்மாக்களிடத்தும் சமபுத்தியுடன் இருப்பவனே உத்தமன்.

“ஸாஹ்மருன் மித்ரார்யதாஸீன மத்யஸ்தத
த்வேஷ்ய பந்துஷா
ஸாதுஷ்வபி ச பாபேஷா ஸமபுத்திர் விசிஷ்யதே”-(6-9)

“ஆத்மெளபம்யேன ஸர்வத்ர ஸமம்
பச்யதி யோஅர்ஜான
ஸாகம் வா யதி வா துஹ்கம் ஸ யோகி பரமோ மதஹ”
- (6-32)

என்று கிடை கோவிக்கிறது. மற்றும்,

“அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதானாம் ... ”

எந்தப் பிராணியாயினும் வெறுத்தல் கூடாது. அதனிடம் நட்பு, கருணையுடன் இருத்தல் வேண்டும். அத்தகையோனே உண்மையான பக்தன் என்று ஸீ கிருஷ்ணர் கூறுகின்றார். இதுமட்டுமன்று. “உன்னைப் போன்றே பிறரையும் நினை” - (6 - 32) என்ற பரந்த நோக்கினை கிடை புலப்படுத்துகின்றது. அனைத்திலும் விரலி நிற்கும் ஆத்மா ஒன்றே எனவே ஒருவரை வெறுத்தால் நம்மை நாமே வெறுப்பதைப் போல ஆகும். ஒருவரை நிந்தித்தால் நம்மை நாமே நிந்தித்துக் கொள்வதாகும். பகவான் காட்டிய இப்பரந்த நோக்கினை நாம் நினைவில்

வைத்திருப்பின் பொறுமை, வெறுப்பு இவை மட்டுமின்றி எத்தகைய தூர்க்குணமும் நம் வழியில் வராது.

6. செல்வச் செழிப்பினால் செருக்கு ஏற்படும் போது..

இவ்வளந்த கோடி பிரம்மாண்டத்தில் நாம் வசிக்கும் சின்ன யூமி எங்கே? இப்பூமியில் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் நம் தேசம் எங்கே? இத்தேசத்தின் எங்கோ ஒரு கோணத்தில் ஒதுங்கியிருக்கும் நமது உடமை, இராஜ்யம், செல்வங்கள் எங்கே? பரமாத்மாவின் மகா விபூதியை ஒருமுறை மனதார நினைத்தால் கர்வம், அகங்காம் இவை விலகிப் போகும்

“அதவா பஹுஞ்சைதேன கிம் ஞாதேன தவார்ஜூன
விஷ்டப்யா ஹமிதம் க்ருதஸனம் ஏகாம்சேன ஸ்திதோ
ஜகத்” - (10-42)

“நான் இவ்வுலகமனைத்திலும் ஒரு அம்சத்தால் மட்டுமே வியாபித்திருக்கிறேன். என்று விபூதி யோகத்தில் பகவான் சொல்லிய வாக்கியம் எத்தகைய பெருமையுடையது. பிரம்மாண்டம் அனைத்தையும் ஒரு பாதத்திலேயே வியாபித்து, இன்னும் மூன்று பாதங்கள் அதனைக் கடந்து பகவான் நிறைந்திருக்கிறார் என்று புருஷ குக்தம் சொல்கிறது

“பாதோ அஸ்ய விஸ்வா பூதானி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திலி” பகவானின் உலகெங்கும் பரந்திருக்கக் கூடிய அனந்த சக்தியின் எதிரில் மனிதனின் சொத்து-பத்துக்கள் எத்துனை. அவரது பாந்த தன்மை எங்கே? போக பாக்யங்கள் எங்கே? இவையனைத்தையும் வைத்து ஒப்பிட்டால் மனிதனின் சிறுபை புலப்படும். அர்ஜூனன் எத்தகைய பலவான், பெளதீச சக்தியுடையவன், ராஜாதி ராஜன், அவனே பகவானின் கயரூபத்தைத் தரிசித்தவட்டனேயே எத்தகைய அடக்க ஒடுக்கம் பக்தி பாவத்தைக் காட்டினான் என்பது கிடை ॥ ஆவது அத்தியாயத்தைப் படித்தவர்க்குப் புலனாகும்.

1. “நமஹும் புரஸ்தாதத ப்ரங்கிடதஸ்தே நமோஸ்துதே
ஸர்வத ஏவ ஸர்வ
அனந்த வீர்யாமித விக்ரமஸ்தவம் ஸர்வம்
ஸமாப்னோவி ததோ அஸி ஸர்வ” - (11-40)
2. “ஆட்யோ அபிஜூனவானஸ்மி கோ(அ) ஸ்யோ
(அ)ஸ்தி ஸருசோ மயா
யக்ஷியே தாஸ்யாமி மோதிஷ்ய இத்யக்ஞான
ஸிமோஹிதாஹா ” - (16-15)
3. “அநேக சித்த விப்ராந்தா மோஹஜால ஸமாவ்ருதாஹா
ப்ரஸக்தாஹும் காமபோகேஷ்டா பதந்தி நாகே(அ) ஈசெளன்”
- (16-16)

எனின் சாமாண்ய மனிதர்களின் விஷயம் எம்மாத்திரம்? எனவே கர்வம் முதலியவை தோன்றும் போது கிதையில் விபூதியோகம், விஸ்வரூப சந்தர்சன யோகம் இரண்டையும் ஒருமுறை படித்தாலே அவை உடனேயே ஓடிவிடும்.

“நான் மிகவும் உயர்ந்தவன், நான் பணக்காரன், என்னைச் சுற்றிப் பலர் இருக்கின்றனர். எனக்குச் சமமானவர் எவர்? இவ்வாறாகப் பெருமைகொள்பவர் அசுர சுபாவம் உடையவர் என்றும், அத்தகையோர் தம் ரஜோ குண, தமோ குணத்தினால் முடிவில் நாகத்தைச் சேர வேண்டிவரும் என்று கிதை 16 ஆவது அத்தியாயத்தில் எச்சரிக்கப் படுகிறது. எனவே, தம் உலகியல் செல்வ செழிப்பிற்குக் கர்வப்படுவோர் கிதையின் 16 ஆவது அத்தியாயத்தை ஒருமுறை படித்து மேன்மையடைதல் நன்று. பகவானின் மிகத்திவிரமான எச்சரிக்கையைக் கேட்டபின் எத்தகையோனுக்கும் பாவத்தைப் பற்றிய பயம் ஏற்பட்டு, கர்வம் முதலானவை கட்டோடு அழிந்து போகும்.

மேலும், நன்றாக ஆலோசித்தால் கண்ணால் காணப்படுபவை யனைத்தும் அழியக் கூடியவை என்றறிவோம். “யத்த்ரு ஸ்யம் தன்னஸ்யம்” என்பது சாஸ்திர வாக்கியம்.

‘ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யஹ’ - பிறப்பும் இறப்பும் தவிர்க்கவியலாதது என்பது கீதா வாக்கியம்.

“ஆப்ரஹம் புவனுல்லோகாஹ் புனராவர்த் தினோ

அர்ஜுன
மாழுபேத்ய து கெளந்தேய புனர்ஜனம் ந வித்யதே”

- (8-16)

‘பிரம்மலோகம் வரையில் உள்ள உலகுகளுக்கு மறுபிறப்பு உண்டு’ என்றால் தோற்றமும் மறைவும் கலந்தேயுள்ளது என்பது பொருள். பரமாத்மா ஒருவரே அழிவில்லாதவர். பிறப்பு இறப்பு இல்லாதநிலைப்ரமாத்மாவினுடையது ஒன்றே (மாழுபேத்ய து கெளந்தேய புனர் ஜனம் ந வித்யதே) எனவே போவதும் வருவதுமாய், அழியக் கூடிய பிறப்பு இறப்புக்குக் காரணமாக இருந்து பெரும் ஜகவரியங்களைக் குறித்து கர்வம் கொள்வது எதற்காக? அகம்பாவம் கொள்வது எதற்காக? எனவே மேற் சொல்லப்பட்ட கீதா வாக்கியங்களைச் சிந்தித்து, அழியக் கூடியவற்றைப் பெரிதாக நினையாது அழிவில்லாதவளான பாமாத்மாவயே நினைத்து நிறைவடைதல் வேண்டும்.

தூர்க்குணங்கள் இதயத்தில் நுழையும் போதே உடனேயே அவற்றிற்கு மாற்றான கிடை கலோகங்களை நினைவுக்குக் கொணர்ந்து, இதயக் கோயிலைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும். வியாதி வரும் முன்னரோ ஆரோக்யமான நெறி முறைகளை, வைத்திய முறைகளை மேற் கொள்ளுதல் நன்று. ஆயின் எதுவுமின்றி இருப்பின் பவரோகமானது முதிர்ந்து தீவனின் பேரழிவிற்குக் காரணமாகக் கூடும். கிடையில் எத்தனையோ மருந்துகள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. தூர்க்குண நிவாரணத்திற்குப் பரிகாரங்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன பவரோகத்தை அழிக்க நன் முறையில் செயல்பட்டு பல பந்தங்களை அகற்றி, நிர்மலமான ஆத்மாவுடன், நிராமயன் ஆன இறைசொருபத்துடன் இருப்போமாக.

நமது கடமை.

இதுவரை கிடையின் மகிமைகள் பலவற்றைக் கவனித்தோம். இன்னும் இதனை விரிவாகக் கூறிக் கொண்டே போயினும் அதற்கு முடிவு காணப்பெற்றியலாது. ஏனெனில் கிடையின் அழகை வர்ணிப்பதற்கு ஆயிரம் தலை ஆதிசேஷனாலும் இயலாது. கிடையைக் குறித்து சிறிதளவே அறிந்திருப்பினும் போதும். அதில் திருப்தியடைந்து அதனையே தினமும் தியானிப்பதற்கு முயல வேண்டும். கிடை பாராயணத்தினால் புண்யம், அனுஷ்டானம், வீடுபேறு இவை மனிதனுக்குக் கிடைக்கும். பாராயணத்தில் மட்டுமே மகிழ்ந்துவிடாமல் அதனை வாழ்க்கையில் நடைமுறைக்குக் கொணர்தல் வேண்டும்.

“கிதா கங்கோதகம் பீத்வா புனர்ஜனம் ந வித்யதே”

என்றவாறு கிடையெனும் ஞானகங்கா தீர்த்தத்தினை அருந்தி பிறப்பு இறப்பெனும் பவ பந்தங்களை அறுத்து எறிதல் வேண்டும் இதுவே நமது கடமை. கிடை போன்ற நன்னுால்கள் கிடைப்பது கூட எப்போதோ நாம் செய்த புண்ய விசேஷம் என்பதை முழுகாக்கள் அறிதல் வேண்டும். ஏனெனில் மனிதனாய்ப் பிறப்பது, மோகஷ்த்தை குறித்து ஜிஞ்ஞாசை ஏற்படுதல், அதற்கு வழிகாட்டக் கூடிய மகாத்மாக்களின் தொடர்பு ஏற்படுதல், அவர்களின் போதனையில் உருவான சாஸ்திரங்களின் அறிமுகம் கிடைத்தல் ஆகியவை மிகமிக அரிது என்று ஜகத்கரு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் கூறியுள்ளார்.

“தூர்லபம் த்ரயமேவதத் தைவானுக்கரஹமேதுகம் மஜுஷியத்வம் முழுகாத்வம் மஹாபுரஷிஸம்சரயஹ”

எனவே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் வாக்கான கிடையின் சேவை செய்யும்பேறு இப்பிறவியிலேயே அடைந்தவர் பெருமைக் குரியவர். அவ்வாறுடைந்தவர் இந்தச் சரீரம் அழிவதற்கு முன்பாகவே, (ப்ராக் சரீர விமோக்ஷனாத்) அதன் இலக்கினை அடைய முயற்சி செய்யவேண்டும். தீபம் ஏரியும் போதே வீட்டைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

மனித சர்஗ம் மறுபடியும் மறுபடியும் கிடைப்பதில்லை. சதகோடி ஜான்ம ஸாக்ருதைஹ் புண்ணெயூற் வினா லப்யதே என்று பகவத் பாதர் கூறியபடி எத்துணையோ முற்பிறவிகளின் நற்செயலால் இத்தகைய அறிவிபூர்வமான பிறவி கிடைக்கிறது. எனவே உடல் நலம் நன்றாக இருக்கும் போதே, அதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்கும் போதே, வாழ்க்கையின் வசந்த காலத்திலேயே (பால்ய, யெனவனப் பருவங்களிலேயே) கிடை முதலான நன்னூல்களைப் பின்பற்றி, பக்தி, ஞான, வெராக்கியங்களை நன்றாகப் பயின்று சம்சார துக்கவிலங்கினை அறுக்கு எறிதல் வேண்டும். கிடையில் 'இறை வ' (இங்கேயே, இப்பிறப்பிலேயே) என்று பகவான் பலமுறை வலியுறுத்துவதற்கான காரணம் இதுவே.

இறைவ தெர்ஜித ஸவர்கோ .....

சக்தோன்னிறைவயஸ்ஸோடும் ...."

இப்பிறப்பிலேயே நாம் இங்கு வந்த வேலையை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது பொருள்.

எனவே தினமும் நியமம் தவறாது சாப்பிடுவதைப் போல உபநிஷத்துக்களின் சாரமானதும் எல்லா சித்தாந்தங்களின் சுருக்கமானதும் ஆன பகவத் கிடையினை பாராயணம் ஓரளவு செய்து கொண்டு, அதன் பொருளை ஒன்றிய மனத்துடன் சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும் நம்மை நாமே அர்ஜானாகவும், ஞீகிருஷ்ணர் நமக்கு போதிப்பதாகவும் முழு மனதுடன் பாவித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அர்ஜானன் குதிரையின் கடிவாளத்தைக் கண்ணனிடம் ஒப்படைத்ததைப் போல நாமும் நம் வாழ்க்கை ரதத்தை அவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, நானே கர்த்தா என்ற எண்ணத்தை விட்டு, 'நான்' என்ற அகங்காரத்தைத் தொலைத்து 'நிமித்த மாத்ரம் பவ ஸ்வ்யஸாசின்' என்றபடி இந்த சம்சார யாத்திரையில் நாம் வெறும் நிரிதக மாத்திரமாக மட்டும் நடந்து கொண்டு வருவோமாயின், துக்கத்திற்கு இடமேது? பந்தங்கள் எங்கே? தடையேதுமின்றி அந்த கிருஷ்ண பரமாத்மாவே நம் வாழ்க்கை ரதத்தை வெற்றி நிலைக்கு அழைத்துக் கொடியவர்.

இவ்வாறாக, கிடையைப் பாராயனம் செய்வதாலும் கிடையில் சொல்லப்பட்டுள்ளவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதாலும் மனிதன் தன் வாழ்நாளை பண்படுத்திக் கொண்டு இப்பிறப்பிலேயே, பிரம்மானுபூதியை அடைதல் வேண்டும்.

கிடைப் பிரச்சாரம்:

அப்படியென்றால், அத்துடன் நம்வேலை முடிந்து விட்டதா? நாமும் ஈடேறி பிறரையும் ஈடேற்றுதல் சநாதன தர்மம். “ஸ்வயம் தீர்ணை பராம்ஸ்தாரயதி” என்ற, தான் பெற்ற பேரின்பத்தை பிறர்க்கு பசிர்ந்தளிக்க வேண்டும். எந்த கிடையை ஒதியதால் தனது அந்தக்காணம் தூய்மை அடைந்ததோ, எதன்மூலம் ஆத்மானுபவம் கிடைக்கப் பெற்றதோ, அத்தகைய கிடையைப் பிறருக்கும் அறிமுகம் செய்தல் வேண்டும். பலரும் இச்சம்சாரக் குகையில் சிக்கித் திசைதெரியாது பலவித துன்பங்களையும் அனுபவிக்கின்றனர். அஞ்ஞானம் எனும் பேரிருளில் சிக்கி வழிகாணவியலாமல் பெரும் துன்பங்களை அடைகின்றனர். அவர்களைக் காப்பாற்றுவோர் யார்? செல்வத்தில் முதிர்ந்தவரா? வயதில் முதிர்ந்தவரா? கல்வியில் முதிர்ந்தவரா? இல்லை ஞானியரே காப்பாற்ற வல்லவர். ஆன்மீக, தத்துவ அறிஞர்களே அவர்களை வழிக்குக் கொணர்தல் இயலும். முயற்சியினால் கிடையெனும் ஞான மயமான ஓனிதரும் விளக்கினை தத்தம் இதயத்தில் ஏற்றிக் கொள்பவரே அவரை மீட்க இயலும். எனவே எல்லாக் சாத்திரங்களின் இணைப்பான கிடையைத் தானும் பின்பற்றி மற்றையவரையும் பின்பற்றச் செய்தல் வேண்டும். தானும் படித்துப் பிறரையும் படிக்கச் செய்தல் வேண்டும். இதுவே ஞான யகஞும். அனைத்து யகஞுங்களையும்விட ஞான யகஞும் சாலச் சிறந்தது என்று பகவான் கிடையில் தெரிவித்துள்ளார்.

“க்ரேயான் த்ரவ்யமயாத் யகஞாத்ஜஞானயகஞுஹ்

பரந்தப

ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஞானே பரிஸமாப்யதே”

- (4-33)

எல்லா தானங்களையும் விட ஞானதானம் மிகவும் உயர்ந்தது என்று சாஸ்திரங்களும் ஒரே மாதிரியாகக் கூறுகின்றன.

“வார்யன் கோமஹீவாஸ ஸ்தில காஞ்சன ஸர்பிஷாம்

ஸர்வேஷாமேவ தானானாம் ஞானதானம் விசிஷ்யதே”

ஜூலதானம், அன்னதானம், கோதானம், பூதானம், நிவாசதானம், சுவர்ணதானம், நெய் தானம் முதலான தானங்கள் அனைத்திலும் ஞான தானம் மிகவும் சிறந்தது. எனவே கிடையைத் தானும் படிப்பதுடன், இயன்றளவு கிடையைப் பிரச்சாரம் கூடச் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறாக கிடையைப் பரப்புவதற்கு முயல்பவன் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன். (பரியக்ருத்தமஹ) என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கிடையின் முடிவில் தெரிவிக்கின்றார். இதனால் கிதாப் பிரச்சாரம் செய்வது அவருக்கு மிகவும் உகந்தது என்பது தெரிகின்றது. அவனுக்குப் பிரியமானதை நாம் ஏன் செய்தல் கூடாது? தானும் நன்மையடைந்து சமூகத்தையும் நன்மையடையச் செய்பவன் உலகத்திற்கு நன்மை புரிந்தவனாவான். எனவே ஒவ்வொரு சிறு கிராமத்திலும், பட்டணங்களிலும் (கிதா சங்கம் அமைத்து, கிதா பவளங்கள் கட்டி, கிடையின் பிரச்சாரம் நன்முறையில் நடத்துவோமாக. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் கிடை போதிக்கப்பட்டும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கிடையின் ஒலி எதிரொலிக்கட்டும். கிடையின் குழலிசை எங்கும் வியாபித்து செவிகளைப் புனிதமாக்கி எங்கும் ஆனந்த மயமாகச் செய்யட்டும்.

எங்கே கிடையிருக்கிறதோ அங்கே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறார். எங்கே கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ அங்கு வெற்றியிருக்கும். ஜகவரியம் இருக்கும், நீதி தாண்டவமாடும்.

“யத்ர யோகேச்வரஹ க்ருஷ்ணா யத்ர பார்த்தோ
தனுர்தாஹ
தத்ர ஸ்ரீர் விஜயோ பூதிர் த்ருவா நீதிரமதிர் மம”

எனவே ஒவ்வொருவரும் கிடையை நன்றாகப் பயிலுதல் வேண்டும். பிறருக்கும் போதிக்க வேண்டும். கிடையெனும் கங்கா பிரவாகத்தினால் தத்தம் இதயக் கோயிலைப் பண்படுத்தி விளைவித்துப் பலன் அடைய முயல்வோமாக.

முடிவுரை:

இதுவரை கிடையைக் குறித்த பல விவாங்கள் அளிக்கப்பட்டது. இவையனைத்தையும் ஒன்று தீரட்டி அரிமா நேரக்குடன் இக்கட்டுரையை முடிக்கக் கருதுவின்றேன். கிடை நாம் நேரில் காணும் பகவத் சொருபமே. கிடையின் சேவை பகவானுக்குச் செய்யப்படும் சேவையேயாகும். கிடையின் கலோகங்கள் நாராயணனின் திவ்ய மந்திரமேயாகும். சர்க்கரையில் செய்யப்படும் கிளி அச்சினை எங்கு சுவைத்தாலும் இனிப்பதைப் போல், கிடையின் எப்பாகமாயினும் பிரம்மானந்தமெனும் இனிப்பாய் விளங்குகின்றது. கிடை தர்ம மயமானது. 'தர்மம்' எனும் மாம் கிடையெனும் பழத்தினைத் தந்தது என்பதில் அதிசயமேதுமில்லை. கிடையில் இத்துணை அற்புத சக்தி பொதிந்திருப்பதன் காரணமென்ன? அதனைப் போதித்தவர் 16 கலைகளையும் பெற்ற பரிபூர்ணமான அவதார புருஷனேயானதால். உலகில் உள்ள பல்வேறு சிறந்த மதங்களில் சம்பந்தமுடையவர்கள் "நான் தேவனின் குமான்" என்று கூறியுள்ளனர். மற்றும் சிலர், 'நான் தேவதூதன்' என்றும் சொல்கின்றனர். ஆயின் கிடையைப் போதித்தவர் 'நானே தேவன்' என்கிறார். எனவே கிடை தேவ வாக்கேயாகும். கிடை வழிவழியாக வந்துள்ள வாக்கல்ல. எனவேதான் இதற்கு அகண்ட ஆன்மீக சக்தியுள்ளது. அர்ஜானனின் இமயத்தைப் போன்ற மோகம் (அஞ்ஞானம்) கிடையின் பாதியான போதனை முடிய முன்பாகவே விலகிப் போவது மிகவும் விசித்திரமான விஷயம்.

“மதனுக்ரஹாய பரமம் குற்யமத்யாத்ம ஸம்ரீதம்யத் வயோக்தம் வசஸ்தேன மோஹா(ஆ)யம் விகதோத் மம”

கிடையின் உலகாதித ஆற்றலை நிருபிப்பதற்கு இதைவிட சான்று வேறென்ன வேண்டும்?

“கி” என்றால் கானம் செய்பவர். “த” என்றால் ஈடேற்ற வல்லது. கல்பதருவைப் போன்று தன்னை அண்டியவரை அது காப்பாற்றும். உதவியற்றோர்க்கு உதவும் குருத்துக்குக் கண்ணாகும். ஊனமுற்றவர்க்கு கால், பலமற்றவர்க்கு பலம், வேட்கையெனும் காட்டுத் தீக்கு மழை போன்றது. அஞ்ஞானியை ஞானியாக, தைரியமற்றவனை சிம்மம் போன்றவனாகவும், மரிப்பவனை மரணமில்லாதவனாகவும் ஒரு விநாடியில் ஆக்கவல்லது. பவரோகத்திற்கு ராமபாண திவ்யஷாஷதம். மனிதசமூகத்திற்கு மிகவும் உயர்ந்த செல்வம். ஓவ்வொருவரையும் கைத்தாங்கலாக மெஸ்ல மெஸ்ல எழுச் செய்து, தூக்கி நிறுத்தி, ஓவ்வொரு படியாக ஏறச் செய்து முன்னேற்றப் பாதையில் நடக்கச் செய்து, அவரவர் குறைகளைப் போக்கி, அவரவர் அந்தக் கரணத்தில் மறைந்துள்ள ஆத்மானியினை வெளிக்கொணர்ந்து, உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்தியினை தட்டியெழுப்பி, முறையாக கைவல்ய ரூபமான பரந்தாமனிடம் சேர்த்து விடுகிறது.

கர்ம, பக்தி, ஞானம் இம்முன்றும் பிரவகித்து ஓடிக் கலக்கும் திரிவேணி தீர்த்தம் கிடை. அத்தகைய திரிவேணி சங்கமத்தில் நீராடுவார் புண்ணியம் செய்தவர். கர்மா, பக்தி, தியானம், ஞானம் என்ற இந்நான்கையும் வேறு வேறாகப் பிரித்துப் பார்க்கவியலாது. ஒன்றில் ஒன்று கலந்து நெருங்கிய உறவு ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளது அவரவர் மன நிலைக்கேற்ப ஏதேனுமோன்று முக்கியமாகத் தோன்றும். மற்றவை மறைந்திருக்கும். இவ்விரகசியம் தெரியாதவரே அவரவர் வழியே நல்வழி என்று சண்டையிடுவர். கிடை அனைத்திலும் நடுநிலை வகிக்கிறது. எவரும் எதனைப் பற்றியும் குறை கூற இயலாதபடி செய்து கொண்டுள்ளது. அகங்காரத்தை ஒழித்தலே, கயநலத் தியாகமே எல்லா வழிகளின் முக்கிய இலக்கு என்று போதித்துள்ளது.

கிடைக்குப் பல வியாக்கியானங்கள் இருப்பினும், மிகவும் சிறந்தது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வாழ்க்கையேயாகும். கர்ம, பக்தி,

ஞானம் அனைத்திற்கும் கிருஷ்ணரின் வாழ்க்கையிலேயே தகுந்த நிலை கிடைத்துள்ளது. அவரது வாழ்க்கையே அதற்கு எடுத்துக் கூட்டு. அவர் பின்பற்றியது அனுஷ்டான வேதாந்தம் கிதையில் உபதேசிக்கப்பட்ட நிஷ்காம கர்மாவையே அவர் செய்து காட்டினார். கிதையின் ஞானத்தை வைத்து மூன்று வகுக்களையும் பற்றற்ற நிலையில் ஆண்டார். இடைவிடாத செயலிலும் தடங்கல் இல்லாத மனச் சாந்தியை அடைதல் அவாது வாழ்க்கையின் சிறப்பம்சம். (Intense rest in intense activity) கிதையின் முக்கியமான போதனையில் இதுவுமொன்று, இரண்டாவது பக்தி. தன் குருவான சாந்திப் மகரிஷியிடத்தும், பிற பெரியோர்களிடத்தும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகுந்தபக்தியைக் காட்டுகிறார். தர்மராஜா நடத்தியராஜூகுய யாகத்தில் பக்தர்களின் பாதங்களைக் கழுவி விணயத்தை, கர்வமற்ற நிலையைக் காட்டுகிறார். இனி யோகத்தைப் பற்றி ஆலோசிப்பமேயானால், அவரே யோகேசுவரனாக இருக்கிறார். ஞானத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஞானத்தினால் வடிக்கப்பட்ட சிலையாகவே அவர் உள்ளார். எக்காலத்தோ சூர்யனுக்கு யோகத்தினையும் ஞானத்தினையும் போதித்தாராம். கர்மா, பக்தி, யோகம், ஞானம் ஆகிய கிதையின் தர்மங்களின் தொகுப்பே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எவ்வாறு தன் வாழ்வையே கிதா மயமாக ஆக்கிக் கொண்டாரோ, அவ்வாறே ஒவ்வொருவரும் தன் தினசரி வாழ்க்கையை கிதையின் மறுபதிப்பாக ஆக்கிக்கொண்டு. மாமிச மயமான சர்வத்தை, மந்திரமயமாக, சக்திதானந்த திவ்ய ஒளியின் முழுமையான உருவமாக ஆக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இதுவே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். கிதை உபதேசத்தின் சாரம்.

கிதைய... இன்னுமொரு சிறப்பு என்னவெனில் அதன் போதனைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று எவரையும் அது கட்டாயப்படுத்தவில்லை. கிதையில் தர்ம போதனை அனைத்தும் முடிந்தபிறகு, அர்ஜானனிடம்,

“இதி தே ஞானமாக யாதம் குல்யாத் குல்யதரம் மயா விமருக்கையைத்தகேஷேளா யதேங்களி ததா அரு” - (18-63)

நான் செய்த இந்த கிதா சாஸ்தி பத்தாத நன்றாக ஆலோசித்துக் கொண்டு உனக்கு எப்படி விருப்பமே அப்படியே செய், என்று சொல்வது மற்றுமொரு சான்று. சொல்ல வேண்டுவற்றை தர்மங்களை நான் கூறினேன். இது பள்ளம், இது மேடு, இது அமிர்தம், இது விஷம், இது நல்லது, இது கெட்டது, இது பந்தம், இது மோக்ஷம், இது புண்யம், இது பாவம் என்று அவ்வாறு கொடுக்கப் பிரித்து நிருபித்துக் கூறியுள்ளேன் - இனி உனக்கு எது விருப்பமோ அதனையே அடைய முடியும் என்று பகவான் கருணையுடன் கூறுகிறார். பெரியோர்கள் பிறருக்குத் தர்மங்களைப் போதிப்போயன்றி, தானே கர்த்தா என்ற எண்ணம் கொள்வதில்லை அறிவுள்ள மாணாக்கன் குருவின் வார்த்தையில் உள்ள மறைபொருளை அறிந்து அவர் கூறிய தர்மத்தை அவர்களாகவே மனதாா ஏற்றுக் கொள்வரேயன்றி ஒதுக்க மாட்டார்கள் அர்ஜான் அவ்வாறே செய்தான். அதன் பலனாக அவனது அஞ்ஞானம் மாயமாய் மறைந்தது.

இனி, கிடையின் பொருளானைத்தையும் கருக்கி நான்கு வாக்கியங்கள் ரூற விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஜீவியும் உறைந்து போன ஆத்ம ஸ்வரூபமே யன்றி தேகமல்ல. (Each soul is potentially divine) ஆயின் சித்த சுத்தி இல்லாமையினால் மகிழ்ஞாக்குப் பா ஞானம் ஏற்படுவதில்லை அதற்காக நிஷ்காமகர்மாவை தவறாது செய்து வருதல் வேண்டும். ஈவார்ப்பனை புத்தியுடன் தானே கர்த்தா என்ற எண்ணமின்றி நிஷ்காம கர்மாவை செய்து வந்தால் சிறிது காலத்தில் சித்தம் நிர்மலத்துவத்தை அடையும் சுத்தமான கண்ணாடியில் குர்யயின் பிராதிபிம்பம் நன்றாகப் புலப்படுவதைப் போல் அழுக்கற்ற துணியில் சாயம் நன்றாக எறுவதைப் போல் நிர்மலமான சித்தத்தால் ஆத்ம ஞானம் நன்கு வெளிப்படும். இதற்கான சாதக நெறி முறைகள் கிடையில் கணக்கில்லாமல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் மாயையில் சிக்கியுள்ள மகிழ்ஞ் தானாகவே மாயையைக் கட்டுதல் கடினமாக்கயால், மாயாதிக்க ஆன பரமேகவானின் அணைப்பை நாட வேண்டியுள்ளது. எனவே பக்தி பிகவும் தேவையான ஒன்றேயாகும் நிர்மல பக்தியு ஓ பகவானின்

நாம சங்கீர்த்தனம், ஜபம், பூசை, பிரார்த்தனை இவைகளைச் செய்து வருதல் வேண்டும்.

“ஸமோ(ஆ)ஹும் ஸர்வழுதேஷூ நமே தவேஷ்யோ(ஆ)ஸ்தி
ந ப்ரியஹும்
யே பஜந்தி து மாம் பக்த்யா மயி தே தேஷூ சாப்யஹும்”
-(9-29)

என்று பகவான் தெரிவித்தபடி எவ்வெவர் பக்தியுடன் ஆராதிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அவர் அனுகிரகிப்பார். அத்தகைய அனுகிரகத்தினால் சாதககிடத்து, “புத்தியோகம்” என்ற அழுர்வமான பொருள் வந்து சேரும். (ததாமி புத்தியோகம்) அதனையே ஆத்மஞானம் என்பர். அதனை அடைந்துவிட்டால் வீடுபேறு மிகவும் அருகிலேயே இருக்கும் இவ்விதமாகப் புனிய காரியங்களைச் செய்தல், நிஷ்காம கர்மா, நிலையான பக்தி முதலானவை படிப்படியாக தீவனை ஞானத்தை அடைவதற்கு பெரிதும் துணை புரிகின்றது. ஆயின் வீட்டில் விளக்கு எரியின், ஜன்னலின் வழியாக காற்று வீசினால் அணைந்து போவதைப் போல, இந்திரியங்களின் வழி வேட்கைத் தொடர்பான எண்ணங்கள் மனதில் நுழையின் முயற்சியுடன் ஏற்றிய ஞானத்திபம் அணைந்து விடும். எனவே இந்திரியங்களின் கட்டுப்பாடு, வெளி நடப்புக்களில் விரக்தி இவற்றை முதலிலிருந்தே பயிற்சி செய்து வரவேண்டும்.

“தஸ்மாத் தவமிந்திரியான் யாதென நியம்ய பரதர்ஷப
பாப்மானம் ப்ரஜாஹி ஹ்யேனம் ஞான விக்ஞான நாசனம்”
- (3-41)

என்று பகவான் இந்திரியக் கட்டுப்பாடு குறித்து அங்கங்கு வலியுறுத்திக் கொண்டே போகிறார். இங்கு ‘ஆதென’ (முதன்முதலில்) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளதால் இந்த செயல் எப்போதோ செய்வதல்ல, சாதனையின் ஆரம்பத்திலேயே இதனைக் குறித்து யோசிக்க வேண்டும் என்று கிதாச்சார்யன் எச்சரிக்கை செய்கிறார். இவ்வாறு இந்திரியங்களை, சித்தம் இவற்றின் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்துதலே ராஜ யோகம் எனப்படுகிறது. இவ்விதமான

நிஷ்காம சர்மா, பக்தி, ராஜ யோகம் இவற்றால் சித்தத்தில் இருக்கும் பயங்கரமான மலங்களை அகற்றி நிம்மதியாக ஆத்ம விசாரணையில் ஈடுபடவேண்டும். "நான் யார்?" என்ற கேள்வியை எழுப்பி, பஞ்ச கோசங்களை புத்தியின் ஆற்றலால் வேறாக்கி, அதற்கு மாறாக இதயத்திலேயே வசிக்கும் சர்வ சாக்ஷியான சோதிஸ்வரூபத்தை (கேஷ்டர ஞானி) நன்றாக அனுபவத்திற்கு கொண்டு வருதல் வேண்டும். அப்போது சித்தத்தில் முன்றாவது தோஷமான 'ஆவரணம்' சிறரிப்போகும். அதன் பிறகு ஜீவன் 'தேஷாம் ஆதித்ய வத்ஞானம்' என்றபடி மேகம் விலகிய குரியனைப் போன்று வலயம் ஏதுமின்றி சுய ஆத்ம ஸ்வரூப சோதியாக மாறுவான். அதுவே மோக்ஷம். அத்தகைய நிலையை அடைவதே ஜீவனின் இலக்கு. அதனை இப்பிறவியிலேயே சாதித்து அவனருளை அடைதல் வேண்டும்.

கிடையைப் படிப்பதற்குக் குறித்த காலம் எதுவுமில்லை. ஆயினும், சாதாரணமாக காலையில் குளித்து சுத்தமாக வீட்டிலாவது, தீர்த்தங்களிலாவது புனிதமான இடத்திலமர்ந்து கிதா பாராயனம் செய்யும் வழக்கமுள்ளது. ஆயின் மனசத்தியுடன் புற சுத்தியையும் கவனித்து மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். 'கசென தேசே' என்று கிடையில் சொல்லியிருப்பதால் சாதனை செய்யுமிடம், ஜபிக்குமிடம் இவை சுத்தமாக இருக்கும் வேண்டும் என்பது தெளிவு. தினந்தோறும் ஒரு அத்தியாயம் பாராயனம் செய்யக் கூடும். இன்னும் அவகாசமிருப்பின் அதிகமாகச் செய்யக் கூடும். பாராயன முறை நூலிலேயே முதலில் கூறப்பட்டுள்ளது. பாராயனம் முடிந்தபிறகு மகாத்மியத்தில் தவறாது ஒன்றோ, இரண்டோ, சுலோகங்கள் படித்தல் வேண்டும்.

மற்றும் பாராயனம் முடிந்தபின் கிடையைப் பொருளுடன் படித்தற்கு முயற்சி செய்துவருதல் வேண்டும். எனெனில் பாராயனத்தினால் புண்ணியம் கிடைப்பினும், சுலோகத்தின் பொருளை மனளம் செய்தால் மாத்திரமே சித்தத்திலுள்ள அழுக்குகள், வாசனைகள் நீங்கி வீடு பேற்றிற்கு வழி கிடைக்கும். பொருள் சரியாக விளங்காவிடின் சுலோகத்தின்

முன் சொல்லியவற்றை முன்பின் புரட்டிப் பார்த்து சேர்த்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக,

“பரகிருதிம் யாந்தி பூதானி நிக்ரஹமும் கிம் கரிஷ்யதி”
- (3-33)

என்ற சுலோகத்தில் மக்களனவரும் அவரவர் குணத்திற்கேற்பபண்பிற்கேற்ப நடந்து கொள்கின்றனர். இனி எதனை விடுவர்? என்று கூறப்படுகின்றது. இங்கு பண்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பதற்காக அவ்வாறு சொல்லப் பட்டதேயன்றி புலனடக்கம் கூடாது என்பது பொருளால்ல. ஆயினும் உடனேயே,

“இந்தியஸ்யேந்தியஸ் யார்த்தே ராகத்வேஷிள
வ்யவஸ்திதெள
தயோர் ந வசமாகச்சேத் தெள ஹ்யஸ்ய பரிபந்திநெள்”
- (3-34)

என்ற சுலோகத்தை பகவான் கூறுகிறார். இதன் பொருள் இந்திரியங்களுக்கு சப்தாதி விஷயங்களில் விருப்புவெறுப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. அது ஞானிக்கு எதிரி. எனவே அவற்றிற்கு வசமாகக் கூடாது. இங்கு இந்திரியக் கட்டுப்பாட்டினை தவறாது பழகி வருதல் வேண்டும் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். எனவே ஜயத்திர்கிடமான சிலசுலோகங்களுக்குப் பொருள் கொள்ளும் போது முன்சொல்லியவற்றைக் கூட கூட்டிப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். சம நோக்குடன் கிடையைப் படித்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு தினமும் ஒருவாறு கிடையைப் படித்து பயிற்சி செய்து வந்து சித்தத்தை நிர்மலமாக்கிக் கொண்டு பகவத் அனுகிரகத்திற்குப் பாத்திரர்களாகி இப்பிறவியின் பயனை அடைதல் வேண்டும். முக்கியமாக மேல் நாட்டு நாகர்கள் மோகம் மக்களை விழுங்கிவரும் இந்நாளில் கிடையின் உபதேசம் மிகமிக அவசியமாகிறது. உலக போகங்களே கதியென்று நினைக்கும் விவேசமற்றவர்களுக்கு கிடை நல்லமுறையில் நீதி சொல்லி உண்மையான சுகம் எது அது எங்குளது என்பதைக் காட்டுகிறது. அல்பமான சுகங்களுக்குச்

செவி சாய்க்காது பாமானந்தத்தைத் தேடுதல் வேண்டும் என்று அன்புடன் கூறுகிறது. எனவே கிடையில் அன்புமயானான திவ்ய வசனங்களை அக்கறையுடன் கற்று, விவரப்பறி ஆத்மசாம்ராஜ்யத்தின் முடி குடுவீராக

கிடையைப் படி ப்ரபதர்குத் தக்க கல்வியற்றவர், படி ப்ரதர்குச் சிறிதும் இயலாதவர் எவ்வாறு கன த் தேறுவர் என்ற சந்தேகம் சிலருக்கு எழக்காடும். அவர்க்கும் வழியண்டு என்று கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

“அன்யே தவேவமஜானந்தஹ் ச்ருதவான்யேபய
உபாஸதே
தேஹு) பி சாதிதரந்தயேவ ம்ருத்யும் ச்ருதி பராயணாஹு”
- (13-25)

பெரிய யோகங்களைக் குறித்த அறிமுகம் எதுவில்லையாயிலும் பிறரிடம் அப்போதனைகளைச் சேஷ் நிந்து, சிரத்தையுடன் கடைப்பிடி த்து, அவர்களும் சம்சார பந்தத்தினைத் தாண்டவியலும் என்று பகவான் சொல்கிறார். கல்வி கற்பது மேல், ஒரு வேளை கல்வி இல்லாவிடி ன் ரிறரிடம் கேட்பதன் மூலம் ஆத்மஞானம் படிப்பாடியாக வந்து சேரும் என்பது பொருள்.

ஏனெனில் கேட்டபின் மனம், மனநுத்தின்பின் தியாசம் செய்து மகிதன் படிப்படியாக இலக்கினைச் சாதித்து அடையமுடியும். ஆயின் விராமுயற்சி, சிரத்தை இவை கண்டிப்பாக இருத்தல் வேண்டும் இதனையே கிருஷ்ணர் (வெறுப்பின்றி சிரத்தையுடன் எவர் கிடையைக்) கேட்கிறார்களோ, அத்தகையோர் பாவத்தினின்றும் மீண்டும் புண்யவாண்களின் உலகத்தில் சோக கூடும் என்று தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

“சரத்தாவானஸ்யஸ்ச ச்ருணயாதபி யோ நரஹ
ஸோ(அ)பி முக்தஹ் சுபான் லோகான் ப்ராப்ளுயாத்
புண்யகர்மணாம்” - (18-7)

எனவே கிடையைப் படிக்க இயலாதவர் கூட கவலையில் மனம் சோர்ந்து விடாமல், கிடை பிரசங்கங்கள் நடக்கும் இடத்திற்குச் சென்று கேட்டறிந்து, கடைப்பிடித்துக் கடைத் தேறுதல் இயலும். ஆயினும் சமயம் கிடைத்த போதெல்லாம் தானே படிக்கும் சக்தியைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுதலே மிகவும் சிறந்தது, கிடையைப் படிப்பதற்காக வேணும் சம்ஸ்கிருத மொழியைக் கற்றுகொள்க என்று காந்தி மகாத்மா ஒரு முறை கூறியுள்ளதை இச்சந்தரப்பத்தில் நினைவிற்கு கொணர்க.

கிடை முடிந்தது. ஸீ கிருஷ்ணர் திவ்ய ஓனஷதத்தைக் கொடுத்து முடித்தார். அர்ஜூனனின் வியாதி அக்கணமே நிங்கிப் போயிற்று. ஆயினும் வைத்தியனின் கடமை இன்னும் இருந்தது. ‘உன் உடல் நிலை இப்போது எவ்வாறிருக்கிறது?’ என்று வியாதியஸ்தனை விசாரிப்பதே அக்கடமை. சிறந்த மருத்துவரான ஸீ கிருஷ்ணர் இத்தகைய விசாரணையைச் செய்தவுடன் ‘நஷ்டோமோஹஹ’ என்று உடனேயே பதில் கிடைத்தது. ‘மகாத்மா என் அஞ்சுளானம் தொலைந்தது. நீண்ட சம்சாரமெனும் வியாதி தீர்ந்தது. தன்யோஸ்மி இவையனைத்தும் உன் அனுகிரஹத்தின் பலனே என்று கூறினான். கிடையெனும் முதல் பிரயோகத்திலேயே (அர்ஜூனனிடத்து) பலன் கிடைத்தது. உடனேயே சஞ்சயன் அந்த மருந்தினை அருந்தி,

“ஹருஷ்யாமி ச புனஹ் புளஹ்.

ஹருஷ்யாமி ச முஹார்முஹாஹ்”

என்று ஆனந்தத்துடன் கூத்தாடினான். பிாம்முளானத்தின் உடன்வரும் பலன்களான சோகமின்மை, மிக்கமிகிழ்ச்சி என்ற இரண்டும் அர்ஜூனனைப் போன்றே சஞ்சயனுக்கும் கிடைத்தது. எனவே கிடையெனும் மருந்தின் இரண்டாவது பிரயோகத்திலும் (சஞ்சயன் மீது) வைத்தியனுக்கு வெற்றி கிடைத்தது. இவ்வாறு கிடையைக் கேட்டதால் அர்ஜூனன், சஞ்சயன் இருவரும் ஒருவர்ப்பன் ஒருவராக கடைத்தேற மற்றையோரும் இவ்வாறு ஈடேறுவர் என்பதில் ஐயமேது! அவர்களும் தப்பாது ஈடேற்றும் காணபர். எனவே அனைவரும்

கிடையே ஒதுவதற்கு நிச்சயித்துக் கொள்ள வேண்டும் ஆயின் சிரத்தை மீகவும் அவசியம்.

இவ்விதமாக கிடை அர்ஜூனனுக்கேயன்றி, சஞ்சயனுக்கேயன்றி, மற்றைய பிராணிகோடிகள் அனைவர்க்கும் சாந்தியை அளிக்கக்கூடியது. கிடையெனும் கல்பதரு பல கிளைகளுடன் விரிந்து பரவி, நிழல் அளித்துக் கொண்டிருக்கையில், கனிகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கையில், சம்சார கடலில் அநாதிகாலத்திலிருந்தே சமூன்றுழலும் தாபத் திரயத்தினின்றும் விடுதலை கோரும் ஜீவர்கள் அத்தருவினை அண்டி அதன் நிழலில் இளைப்பாறி, ஏன் சுகமாய் இருத்தல் கூடாது? புனிதமான கிதா மகரந்தத்தை அருந்தி ஏன் பரமானந்தம் அடைதல் கூடாது? கிடையே ஓதி, சிறந்த ஞானயக்ஞும் புரிந்து நிர்வாண சுகத்தினை ஏன் அடைதல் கூடாது? சர்வேகவரனின் கிருபையாலும், பரம காருண்ய மூர்த்திகளான மகரிஷிகளின் கிருபையாலும் மக்களிடையே கிடையின் சக்தி வளர்ந்து ஆன்மீக வித்தையில் அறிமுகம் பெறுவீராக! கிடையின் தத்வத்தை தஞ்சம் புகுவதால் மக்களின் பவபந்தங்கள் உருத்தெரியாமல் போவதாக கிடையின் உருவான ஆன்மீகப் பொருள் எனும் அமுதத்தின் மழைச் சாரல், மக்களின் இதய வயல்களைப் பக்கமையடையச் செய்து நிர்வாணமென்ற பயிரை விளைவிக்கட்டும். கிடையெனும் சங்கின் அரவம் திசையெங்கும் ஓலித்து மக்கள் அஞ்ஞான மெனும் நித்திரையிலிருந்து எழுப்பி விட்டும். கிடையெனும் சங்கைப் பிரவாகத்தில் களைப்பு தீர ஸ்நானம் செய்து சம்சார அமுக்குகளை நீக்கி உயிரினங்கள் நிரதிசய சுகத்தினை அனுபவிப்பாராக இறையருளினால் கிடையின் தத்வ அனுபூதியால் மக்கள் தத்தம் இதய இருளையகற்றி பிரம்மானந்தக் கடலில் முழுவி வாழ்க்கையில் நிறைவடைவாராக.

ஓம்தத்ஸத்
ஓம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

ஓம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரபிரம்மனே நமஹ
ஸ்ரீ சத்குரு பரமாத்மனே நமஹ - சர்வமகரிஷிப்யோ
நமஹ

தொ மகரந்த வியாக்ஷியானத்துடன் கூடிய

ஸ்ரீ பகவத் கீதை

முதலாம் அத்தியாயம்
அர்ஜுன விஷாதயோகம்

அரச்சனனின் துயரம்

அத்தியாயத்தின் பெயர் விளக்கம்:

'அர்ஜுன விஷாத யோகம்' - யோகமென்றால் கூடுதல், தீவாத்மா பரமாத்மா ஒன்றுதல் யோகமெனப்படும். அத்தகைய ஒன்றுதல் சித்திக்கச் செய்யும் வழிமுறைகளையும் யோகமென்றே கூறப்படும். தீவன் பிரம்மா ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுதல் நிஷ்காம கர்மா, பக்தி, தியானம், ஞானம் ஆகிய இவற்றின் எதன் மூலமாகவும் சிந்திக்கக் கூடும். எனவேதான் அவற்றிற்கான நெறிமுறைகள், சாதனைகளுக்கு கர்மயோகம், பக்தியோகம், தியானயோகம், ஞானயோகமென்று வெவ்வேறாகப் பெயர்கள் அமைந்தன. ஆனால் 'விஷாதம்' என்றால் துக்கம். துக்கம் எப்படி யோகமாகும்? இவ்வுலகம் பொருட்களுக்காக,

போக போக்கியங்களுக்காக துக்கப்படுதல் யோகமல்ல. தெய்வத்திற்காகத் தர்மத்திற்காக, துக்கப்படுதல் யோகமேயாகும். துக்கம் யோகமல்ல ஆயின் அர்ஜானின் துயரம் யோகமேயாகும். ஏனெனில் அர்ஜான் மூவுலக ஆட்சியையும் துச்சமாக எண்ணி உலக சுகங்களை, இன்பங்களை வெறுத்து, தர்மத்திற்காக பெரிதும் பரிதவித்தான். இத்தகைய நிலை முழுச்சுக்களுக்கு மிகவும் தேவையான ஒன்று. அர்ஜானானுக்கு ஏற்பட்ட வைராக்ய உணர்வு, தர்மத்தை அறியும் ஆவல், தீவிரமான இரக்கவுணர்வு ஆகியவை ஞானத்தை அடைவதற்கு, இறைவனுடன் ஒன்றுதற்கு வழிகாட்டக் கூடியதாகையால் அவனது துக்கமும் ஒரு யோகமாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைப்பற்றி விவரிப்பதாகையால் இந்த அத்தியாயத்திற்கு அர்ஜான் விஷாத யோகமென்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இவ்வத்தியாயத்தின் முக்கிய செய்திகள்:-

1. இருபக்கங்களிலுமுள்ள போர் வீரர்களின் வருணனை (1-11)
2. அப்படைகளின் சங்கநாதம் (12-19)
3. அர்ஜான் படை களைப் பார்வையிடுதல் (20-27)
4. பாசத்தின் வயப்பட்ட அர்ஜானின் துக்கம் நிறைந்த பேச்சு (28-47)

முன் சரித்திரத்திற்கும் இவ்வத்தியாயத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு:-

மகாபாரத யுத்தம் தொடங்கி பத்து நாட்கள் கடந்தன, பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் இறந்து விட்டார். அந்திகழ்ச்சியை உடனேயே சஞ்சயன் திரிதராஷ்டிரனுக்கு எடுத்துரைக்க, அவரும் பலவாறாக வருந்தி, யுத்தம் ஆரம்பித்தது முதலாக அதுவரை நடந்தவற்றைத் தெரிவிக்குமாறு சஞ்சயனைக் கேட்டார். உடனே சஞ்சயனும் இருபக்க சேனைகளும் போருக்குத் தயாராக இருத்தல், களத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண

பரமாத்மா அர்ஜுனனுக்கு உபதேசம் செய்தல் முதலிய செய்திகளனைத்தையும் விரிவாக திருத்தராஷ்டிரனுக்கு எடுத்துரைத்தார். அதுவே இந்த கீதா சாஸ்திரம்.

முன்னுரை:

யுத்தத்தைக் குறித்து திருத்தராஷ்டிரன் சஞ்சயனை கேட்டது.

திரித்தராஷ்டிரன் கூற்று:-

**தர்மகோஷத்ரே குருகோஷத்ரே ஸமவேதா யுத்ஸவஹ
மாமகாஹ் பாண்டவாஸ் கைவ கிம்குர்வத ஸஞ்சய॥ (1)**

சொற்பொருள்:

த்ருத்தராஷ்டிர உவாச - திருத்தராஷ்டிரன் சொன்னது; சஞ்சய - ஸஞ்சயா! தர்மகோஷத்ரே - தர்ம பூமியான; குருகோஷத்ரே - குருகோஷத்திரத்தில்; யுத்ஸவஹ - யுத்தம் செய்ய விரும்புவோர்கள்; சமவேதாஹ - திரண்ட; மாமகாஹ் - என்னவர்கள்; பாண்டவாஹ் - பாண்டவர்களும்; கிம் - என்ன; அகுர்வத - செய்தார்கள்?

கருத்துரை:

திருத்தராஷ்டிரன் இவ்வாறு கூறினார். ஓ ஸஞ்சயா! என்னவர்களாகிய தூரியோதனன் முதலானோரும், பாண்டு புத்திரர்களாகிய தர்மன் முதலானோரும் யுத்தம் செய்ய விரும்பி திரண்டு புண்ய பூமியான குருகோஷத்திரத்தில் என்ன தான் செய்தார்கள்?

விளக்க உரை:

“தர்மம்” என்ற சொல்லோடு கீதை தொடங்குகிறது. அது மங்களச் சொல். ‘தர்மம்’ என்ற சொல்லை முதன்முதலில் பயன்படுத்தியதன் மூலம் வியாசர் மகரிஷி கீதைக்கு மங்களசாசனம் செய்துள்ளார். ஏனெனில் பகவான் தர்மமே உருவானவன். தர்ம சப்தத்தை உச்சரிப்பதன் மூலம் வியாச

முனிவர் பகவானையே புகழ்ந்துரைப்பதாயிற்று. கிதைப் பேரூரையின் குறிக்கோள். அதன் சாரம் என்னவென்பது இந்த முதல் சொல்லிலேயே தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவே தர்மம். அத் தர்மத்தை நிலைநாட்டவே பகவான் உலகில் அவதரித்தார். திருதராஷ்டிரன் என்றால் (ராஷ்டிரம் - மாநிலம்) மாநிலங்களையுடையவன் என்பது பொருள். தனக்குரிமை இல்லாத மாநிலங்களையும் தனக்குரியதாகக் கருதுபவன் திருதராஷ்டிரன். இவ்வுலகம், உடல், இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி ஆகியவை காட்சிப் பொருள்கள். அவை நாம் அல்ல, காணவேண்டியது ஆன்மா மட்டுமே நாமேயன்றி. உடல் முதலானவை காணக் கூடியவையல்ல. ஆயின் அஞ்ஞானி தனத்திலாத, அதாவது ஆன்மாவினின்றும் வேறுபட்ட உடல் முதலான காட்சி பொருள்களை தன்னுடையதாகக் கருதி அதன் மீது நான் எனது என்ற எண்ணம் கொள்கிறான். எனவே அவன் திருதராஷ்டிரன். அஞ்ஞானிகள் அனைவரும் திருதராஷ்டிரர்களே. கிதை ஞானத்தை கேட்பதால் அத்தகைய அஞ்ஞான இருளை முழுதுமாக அகற்றுதல் ஒவ்வொருவரின் கடமையுமாகும்.

குருகேஷ்டரம் மிகப் பெரிய புண்ணியத்தலம். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் அம்பாலா என்னும் பட்டினத்திற்கு தெற்கில் தில்லிக்கு வடக்கே இது உள்ளது.

மஹாபாரதத்தில் வனபருவத்தில் 83ஆவது அத்தியாயத்திலும் சல்ய பர்வம் 53 ஆவது அத்தியாயத்திலும் இந்த கேஷ்டத்திரத்தின் மகிழை நன்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பொருகால் பிரம்மதேவன். இந்திரன், அக்னி முதலானோர் இங்கு தவம் செய்துள்ளனர். கெளரவ பாண்டவர்களின் முன்னோரான குரு மகராஜன் அந்தப் பகுதியில் பற்பல வேள்விகள் செய்துள்ளனர். குரு மகராஜன் அந்தப் பகுதியை உழுததால் அதற்கு குருகேஷ்டத்திரம் என்று பெயர் பெற்றது. அந்த கேஷ்டத்திரத்தில் எவர் தவம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் மேல் உலகத்தை அடைவர் என இந்திரன் குரு மகராஜாவிற்கு வரமளித்தார். முன்பொருகால் பரசுராமரும் அங்கேயே பித்ரு தர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

எத்துணையோ மகாண்கள் பலவிதமான தரும காரியங்களை செய்துள்ளனர். எனவே அது தர்மசேஷத்திரமென்ற பெயர் பெற்றது.

அத்தகைய தர்மசேஷத்திரத்தில் நுழைந்ததாலோ என்னவோ, அதன் இயல்பால், துரியோதனன் முதலானவர்களின் இரத்தத்தில் சிறிதளவு தனை முதலான சத்குணங்கள் உதயமாயிற்று. தர்மராஜன் முதலானோர் இயற்குணமான அகிம்சை முதலான நற்குணங்கள் வெளிப்பட்டு போர் நிறுத்தத்திற்குரிய எண்ணம் அவர்களிடையே தோன்றியிருக்கலாமோ என்ற ஜயப்ராடு எழு, திருதராஷ்டிரன் யுத்தகளத்தில் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்டிருக்கக் காடும்.

“மாமகாஹு” ‘என்னவர்’ என்று கெளரவர்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டதால், நெருங்கிய உறவினர்கள் ஆன பாண்டவர்களிடம் திருதராஷ்டிரனுக்கு இருந்த ஓரவஞ்சனை தெரிகிறது.

‘சஞ்சயன்’ - ‘சம்யக் ஜெயம்’ உள்ளவன் சஞ்சயன். இந்திரியங்களை நன்கூக்கட்டுப்பாடுத்தியவன் என்று பொருள். அவ்வாறாக இந்திரியங்களை வென்றவர், மனமாக அற்றவர்க்கே கீதையின் ஞானத்தை கேட்பதற்கு, பின்பற்றுதற்கு, போதிப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை சஞ்சயனின் வரலாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மற்றும் சீழ் சாதியில் பிறந்திருந்தும் தன்னுடைய தகுதியாலும், இதயத் தூய்மையாலும் வியாசர் முதலான மகரிஷிகளின் அருளைப் பெற்றவனானதாலும் நேருக்கு நேர் கீதையைக் கேட்டல், விசவரூபக் காட்சி முதலிய மாபெரும் பேற்றுகள் சஞ்சயனுக்கு வாய்த்ததை நோக்க ஒருவனது உயர்வுக்கு சாதி, மதம், குலம் முதலியன தடைகள் அல்ல என்பது தெளிவாகிறது.

துரியோதனனின் வெற்றி குறித்து கொள்ள வேண்டி திருதராஷ்டிரன் கேட்டு, ‘தர்மசேஷத்ரே குருசூத்ரே . . . கிமகுர்வத சஞ்சய’ என்ற கீதையின் முதல் கூலோக வடிவான கேள்விக்கு சஞ்சயன், ‘யத்ர

யோகேஸ்வரஹ, கிருஷ்ணஹ - த்ருவா நீதிர்மதிர் மம' (18-78) - எங்கு கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் இருக்கிறார்களோ அங்கே வெற்றி உறுதி எனும் கிடையின் கடைசி சலோகத்தை விடையாகச் சொல்லக் கருதி அந்தக் கருத்தை போற்றும் விதமாக இடையில் நடந்தவற்றை 'திருஷ்ட்வாது பாண்டவானீகம்' முதலான சலோகங்களின் வழி சொல்லத் தொடங்கினான்.

திருத்ராட்டிரன் வினாவிற்கு விடையாகச் சஞ்சயன் பின்வருமாறு கூறலானான்.

சஞ்சய உவாச:

2. த்ருஷ்ட்வாது பாண்டவனீகம் வ்யூடம் தூர்யோதனஸ்ததா |
ஆசார்யமுபஸங்கம்ய ராஜா வசனம்ப்ரவீத|| (2)

சொற்பாருள்:

சஞ்சய உவாச: சஞ்சயன் சொன்னது. ததா - அப்போது; ராஜா - அரசனான்; தூரியோதனஹ - தூரியோதனன்., வ்யூடஹ - வியூகமாக அணிவகுத்து நின்று; பாண்டவா நீகம் - பாண்டவர்களுடைய பண்ணை; திருஷ்ட்வாது - பார்த்த பிறகு; ஆசார்யம் - துரோணாச்சார்யாரை; உபர சங்கம்ய - அனுகி., வசனம் - பின்வரும் வசனத்தை., அப்ரவீத் - சொல்லத் தொடங்கினான்.

கருத்துரை:

திருத்ராஷ்ட்ரனிடம் ஸஞ்சயன் இவ்வாறு கூறினான். அப்போது அரசனான தூரியோதனன் அணிவகுத்து நின்ற பாண்டவ சேனையைப் பார்த்து துரோணாசாரியாரை நெருங்கி இவ்வாறு சொன்னான்.

விளக்கவுரை:

பாண்டவ சேனாதிபதி திருஷ்டத்யும்னன் யுத்த சாஸ்திரத்திற்கு ஏற்பத் தன் பண்ணை வச்சிர வியூகமாக அமைத்திருந்தான். பாண்டவ சேனையின் அற்புதமான வியூக

அமைப்பு துரியோதனஞ்சுக்கு வியப்புண்டாக்க, அதைவிணைச் சிறப்பாகத் தன் படையை திட்டமிடும் கருத்துடனே, அந்த கருத்தை குருவாகிய துரோணாச்சாரியாரிடம் எடுத்துரைக்க அவரை அனுகினான்.

துரியோதனன் அரசன் அரசவையில் மிக முக்கியமான உன்னத நிலையில் உள்ளவன். அவ்வாறிருக்கையில் தன்னைவிட கீழ்நிலையிலுள்ள படைத்தலைவனிடம் தானே சயமாகப் போக வேண்டிய வேலை என்ற ஜயம் தோன்றும் இதற்கான காரணம் இவையாக இருக்கக் கூடும்

- (1) பாண்டவர் படைகள், அதிலும் பீமனைப் பார்த்து பயந்து துரியோதன் அஞ்சியிருக்கக் கூடும். (ஆரம்பத்திலேயே அரசன் தெரியத்தை இழுத்தல் அபசகுணம்)
- (2) துரோணாச்சாரியார் சேணத் தலைவர்களுள் ஒருவர் ஆதலால் அவரை அவரது நிலையிலிருந்து அகற்றினால் படையெல்லாம் சிதறிப்போக வாய்ப்புண்டு.
- (3) துரோணர்ச்சாரியார் வயோதிகர்; ஞானி. மேலும் குருவாகவும் உள்ளவர். அத்தகையோரிடம் பணிவுடன் இருத்தல் தர்மம்.
- (4) ஏதோ ஒரு வகையில் துரோணாச்சாரியாரை தன் வழிக்குத் திருப்பி தன் சுயநலத்திற்காக பயன்படுத்த எண்ணியிருக்கக் கூடும். - இக்காரணங்களால் துரியோதனன் ஆசாரியாரைத் தன்னிடம் அழைக்காமல் தானே அவரிடம் சென்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டான்.

பீடிகை துரியோதனன் துரோணாச்சாரியாரை அனுகி இவ்வாறு விணையிறுத்தான்

3. பச்சைதாம் பாண்டுபுத்தாணமாசார்ய மஹத்ம் சமூஹ வ்யூடாம் த்ருபதபுத்ரேண தவசிஷ்யேண தீமதா॥ (3)

சொற்பொருள்:

ஆசார்ய! குருவே! தவ-உமது; சிஷ்யயேண - சிஷ்யனும்; தீமதா-சிறந்த புத்திவானும் த்ருபத புத்ரேண - துருபதன் புத்திரனுமாகிய; த்ருடத்தியுத்மனால் வியூடாம் - அணிவகுக்கப்பட்ட; பாண்டவ புத்ராணாம் - பாண்டுவின் புதல்வர்களுடைய; ஏதாம் - இந்த; மகதீம் - மாபெரும், சமூம் - படையை; பச்ய - பாரும்.

குத்துரை:

தலைசிறந்த குருவே! புத்திசாலியும் உன் மாணாக்கனுமாகிய திருஷ்டத்யும்னானால் அணிவகுக்கப் பட்ட பாண்டவர்களின் மாபெரும் படையை வந்து பாருங்கள்.

விளக்கவுரை:

இந்த சுலோகத்தில் துரியோதன உவாச' என்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் இல்லை. பாலியான அவன் பெயரைப் புண்ணியவான்களாகிய கீதையைப் படிப்பவர்கள் பலமுறை உச்சரிக்கக் கூடாதென்றெண்ணியோ என்னவோ அவனது பெயர் அங்கு இடம்பெறவில்லை.

துரியோதனன் சிறந்த அரசியல் சாதுரியம் உள்ளவன். காரியம் கைக்கூடுவதற்காக தன் பதவியைக் கூட எண்ணிப்பாராது இறங்கி வந்து படைத்தலைவனிடம் (துரோணாச்சாரியாரிடம்) பேசுவது மட்டுமின்றி, எதிரிகளிடத்து அவருக்குக் கோபம் ஏற்படும் வண்ணம் செய்தான்.

துருபதன் புதல்வனும், உன் சிஷ்யனுமாகிய திருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவ சேனையை நன்கு அமைத்துள்ளான் என்று சொல்வதனால் துரோணாசாரியாருக்கும் துருபதனுக்கும் ஏற்கனவே உள்ள பகையை நினைவுறுத்தினான். உம் மாணவனாகிய அவனே

பகைப்புலத்தில் தலைவனாகி குருவாகிய உம்மையே எதிர்க்கிறான் என்று சொல்லிதுரோணாச்சாரியாருக்குத் தீவிரமான தன்மானவுணர்ச்சியைத் தூண்டி விடுகிறான். பகைப்படைத் தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறி, தன் படைத்தலைவனிடம் பகைமையுணர்வினைத் தூண்டுதல் துரியோ தனனின் எண்ணம்.

'தீமாம்' என்று சொல்லப்படுவதால் திருஷ்டத்யும்னன் விழுகம் அமைப்பதில் மிகவும் கைதேர்ந்தவன் என்பது தெரிகிறது. அதனாலாயே பாண்டவர்கள் அவனைப் படைத்தலைவனாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

முன்னுரை:

துரியோதனன், பாண்டவர்களின் பக்கம் உள்ள முக்கிய வீரர்களின் பெயர்களைதுரோணாச்சாரியாரிடம் தெரிவிக்கிறான்.

4. அத்ர சூரா மஹேஷ்வாஸா பீமாஞ்ஜான ஸமாயதி ।

யுதாணோ விராடஸ் த்ருபதஸ் மஹாதஹ ॥ (4)

5. த்ருஷ்டகேது ஸ்கேகிதானஹ காசிராஜஸ் வீர்யவான் ।

புருஜித் குந்திபோஜஸ் கைப்பயஸ் நரபுங்கவஹ ॥ (5)

6. யுதாமண்யஸ் விக்ராந்த உத்தமெளஜாஸ் வீர்யவான் ।

ஸௌபத்ரோ த்ரெளாபதேயாஸ் ஸர்வ ஏவ மஹாரதாஹ ॥ (6)

சொற்பொருள்:

அத்ர-இங்கு பாண்டவ சேனையில் மஹேஷ்வாஸா- சிறந்த வில்லாளிகளாகவும், யுத்தி - யுத்தத்தில்; பீமாஞ்ஜான ஸமாஹ் - பீமன் அர்ச்சனனுக்குச் சமானமானவருமான; சூராஹ் - வீரர்கள் ஸ்ரங்தி - இருக்கிறார்கள். (அவர்கள் எவ்வரெனின்) துருபதஸ் - துருபதன், த்ருஷ்டகேதுஹ - திருஷ்டகேது சேகிதானஹ் - சேகிதான்; வீர்யவான் - பராக்கிரமம் நிறைந்த; காசிராஜஸ் - காசிராஜாவும்; புரோஜித் - புரோஜித் என்பவனும்; குந்திபோஜஸ் - குந்திபோஜனும்; நரபுங்கவஹ்-மனிதரில் முதன்மை யானவனுமான கைப்பயஹ் - கைபியன் என்பவனும்; விக்ராந்தஹ -

பேராற்றலுடைய யுதாமன்யுஹச - யுதாமன்யுவும்; வீரவான் - வல்லமைபொருந்திய; உத்தமெளாஜஸ் - உத்தமெளாஜஸ் என்பவனும்; சௌபத்ர - அபிமன்யுவும் - திரெளபதேயாஸ்ச - திரெளபதியின் புதலவர்களும்; ஸர்வே - அனைவரும் மஹாரதாஹ ஏவ - மகாரதர்களேயாவர்.

விளக்கவுரை:

மேலே குறிப்பிட்ட வீரர்களை பீமன், அர்ச்சனனுக்குச் சமமானதாகச் சொல்லியதால் அவர்கள் தலைசிறந்த வீரர்கள் என்பதும் துரியோதனனுக்கு அச்சம் தருபவர்கள் என்பதும் தெளிவாகிறது.

துரியோதனன் தன் பக்கத்து வீரர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடாது, எதிரிகளின் வீரர்களைக் குறிப்பிட்டதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன.

1. துரோணாச்சாரியாருக்கு எதிரிகளின் படைமீது ஆவேசம் தோன்றச் செய்தல்.
2. தன் பண்ட பலத்தில் அதையியம் கொண்டிருத்தல் அல்லது மாற்றார் படை தன் படையைவிட பலமானது என்று கருதுவதாகும்.

‘மகாரதன் என்றால் பத்தாயிரம் வீரர்களோடு தனி ஒருவனாக நின்று போர் செய்ய வல்லவன்; ஆயுத சாஸ்திரத்தில் வல்லன்.

“ஏகோதச ஸஹஸ்ராவி யோதயேத்யஸ்து தன்விநாம் சஸ்த்ரசாஸ்த்ரப்ரவீணஸ்ச மஹாரத இதி ஸ்மருதஹ”

யுதானன் - இவனுக்கு சாத்யகி என்ற பெயரும் உண்டு த்ருஷ்ட கேது - சேதி தேச அரசன், சிகுபாலனின் புத்திரன். புருஜித், குந்திபோஜன் - குந்திதேவியின் சகோதரர்கள்.

திரெளபதேயர் - திரெளபதியின் குமாரர்கள் ஆகிய உப பாண்டவர்கள்.

1. பிரதிவிந்தியன்
2. சுருத்சோமன்
3. சுருதகீர்த்தி
4. சதாநீகன்
5. சுருதசேனன்

இவர்கள் முறையே தருமர், பீமர் முதலியவர்க்குத் திரெளபதி வழி தோன்றிய குமாரர்கள்.

முன்னுரை:

பாண்டவர் பக்கமுள்ள வீரர்களைப் பற்றிக் கூறி, தன் பக்கமுள்ள தலை சிறந்த போர் வீரர்களை வருணிக்கின்றான்.

7. “அஸ்மாகம் து விசிஷ்டா யே தாந்திபோது த்விஜோத்தமா
நாயகா மம ஸௌன்யஸ்ய ஸம்ஞார்த்தம் தான் ப்ரவ்மி தே॥”
(7)

சொற்பொருள்:

த்விஜோத்தமா! - பிராம்மணைர்களில் உத்தமரே! அஸ்மாகம் - நம்மவர்களுல் ஏ - யார் விசிஷ்ட சிறந்தவர்களோ; மம - எனது; சௌன்யஸ்ய - என் சேணையின் நாயகாவும் - தலைவர்கள்; தான் - அவர்களை; தே - உனக்கு; ஸம்ஞார்த்தம் - ஞாபகத்திற்காக ப்ரவ்மி - சொல்லுகிறேன்.

கருத்து:

இ பிராம்மணைத்தமா! நம் படையில் சிறந்தவர்கள் தானைத் தலைவர்கள் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களை உமக்கு நினைவுபடுத்துவதற்காகச் சொல்கிறேன் கேளுங்கள்!

விளக்கவுரை:

மாற்றார் படையிலுள்ள வீரர்களை மட்டுமே தெரிவித்தால் துரோணாச்சாரியாருக்கு ஒருவேண அதையும்

ஏற்பட்டுவிடுமோ என்றெண்ணி தன்பக்கத்து வீரர்களையும் கூட துரியோதனன் தெரிவிக்கத் துவங்கினான்.

8. “பவான் பீஷ்மஸ்ச கர்ணஸ்ச க்ருபஸ்ச ஸமிதிஞ்சயஹ!
அச்வத்தாமா விகர்ணஸ்ச சௌமதத்திர் ஜயத்ரதஹ॥” (8)
9. “அன்யேச பஹவஹ்குரா மதர்த்தே த்யக்தஜீவிதாஹ!
நாநாசஸ்த்ரப்ரஹரணாஹ் ஸர்வே யுத்தவிசாரதாஹ॥” (9)

சொற்பொருள்:

பவான் - நீங்களும் பீஷ்மஸ்ச - பீஷ்மரும்; கர்ணஸ்ச - கர்ணனும்; சமிதம் ஜெய - போர்முணையில் வெற்றியே காணும்; க்ருபஸ்ச - கிருப்பாச்சாரியாரும், அச்வத்தாம - அசுவத்தாமாவும்; விகர்ணஸ்ச - விகர்ணனும் ததைவச - அவ்வாறே - ; சௌமதத்தி - சோமதத்தன் குமாரணாகிய பூரிசிரவஸாம், மதர்த்ததே - என்பக்கம்; த்யக்தஜீவிதா - உயிரை கொடுக்கவும் தயாராகவுள்ள; பஹவஹ - பலரும்; அன்யேச - மேலும் மற்றையோரும் - ; குராஹ - குரர்களும்; நாநாசஸ்த்ரப்ரஹரணாஹ் - பலவித ஆயுதங்களையும் அம்புகளையும் உடையவராய்; ஸர்வே - இவர்கள் யாவரும்; யுத்த விசாரதாஹ - யுத்தத்தில் மிகத் தேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர்.

கருத்துரை:

தாங்கள், பீஷ்மர், கர்ணன், போரில் எப்போதும் வெற்றி வாகை குடும் கிருபாசாரியார், அசுவத்தாமன், விகர்ணன், பூரிசிரவஸ், இன்னும் எனக்காகத் தம் உயிரையே விடத்துணிந்துள்ள பல குரர்களும், அனைவரும் யுத்தத்தில் மிகத் தேர்ந்தவர்களாய் பலவிதமான ஆயுதங்கள் தாங்கி இங்குள்ளனர்.

விளக்கவுரை:

துரியோதன் வீரர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் தன் படைத் தலைவரான பீஷ்மர் பெயரை முன் குறிப்பிடாது

துரோணாச்சாரியார் பெயரை எதற்கு முன் சொல்லவேண்டி வந்தது? எதிரேயுள்ள துரோணாச்சாரியார் என்ன நினைத்துக் கொள்வாரோ என்று ஐயுற்றோ, குருவை முதன் முதலில் நினைப்பதே உரியது என்றோ, துரோணாச்சாரியரை உற்சாகப்படுத்தும் நோக்கமாகவோ இருக்கக் கூடும்.

இரண்டு சேனைகளிலும் உள்ள வீர குரர்களைத் துரோணாச்சாரியார் அறிந்திருந்தாலும் அவருக்குச் சொல்லும் போக்கில் துரியோதனன் தன்பக்கம் உள்ளவர்களையும் நினைவுறுத்திக் கொண்டு படைபலத்தை ஆராய்ந்தான்.

'த்யக்தஜீவிதாஹ' - (உயிரை இழந்தவர்கள்) என்னும் சொல் துரியோதனன் வாக்கில் வருவதைக் கண்டால், தன் பக்கம் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் அழிந்துபோவார்கள் என அவனது அந்தராத்மா ஒலித்திருக்கக்கூடும் என்று தோன்றுகிறது. அவ்விதமாக சொற்கள் வாக்கில் வருதல் துரியோதனனுக்கு துர்நிமித்தக் குறிப்பு என்பது சிலரது கருத்து.

முன்னுரை:

துரியோதனன் இவ்வாறு தன் படைவீரர்களைப் புகழ்ந்த பிறகு இருபக்கத்துச் சேனையையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தன் படையே மிக்க வலிமையுடையது என்று சொல்வான்.

**10. அபர்யாப்தம் ததஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரக்ஷிதம் |
பர்யாப்தம் த்விதமேதேஷாம் பலம் பீமாபிரக்ஷிதம்॥ (10)**

சொற்பொருள்:

தத் - அத்தகைய; அஸ்மாகம் - நம்முடைய; பலம் - படை; பீஷ்மாபிரக்ஷிதம் - பீஷ்மரால் நன்கு காப்பாற்றப்பட்டு அபர்யாப்தம் - அளவில் அடங்காதது; ஏதேஷாம் - இந்த பாண்டவர்களுடைய; இதம் பலம் து - இந்த சேனை -; பீமாபிரக்ஷிதம் - பீமனால் காக்கப்படுகின்ற; பர்யாப்தம் - ஓரளவேயுள்ளது.

விளக்கவுரை:

இந்த கலோகத்தில் 'அபர்யாப்தம்', 'பர்யாப்தம்' என்ற சொற்களின் பொருளில் பயன்படுத்துவதில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. ஆனந்தகிரி, சங்கரானந்தர் முதலானவர்கள் 'அபர்யாப்தா' என்னும் சொல்லுக்கு அளவில் அடங்காத என்னும் பொருள் தந்துள்ளனர். ஸ்ரீதரன் முதலாணோர் 'குறைவுடைய', 'வலுவில்லாத' என்னும் கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். ஆயின் இங்கு முதற் சொன்ன பொருளே பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் துரியோதனன், இதற்கு முன் உத்யோகபர்வத்தில் திருத்ராஷ்டிரனுடன் (54-60, 70), பீஷ்மபர்வத்தில் துரோணச்சாரியாருடன், (51, 54, 56) தன் படையின் பெருமையை மிகுதியாகப் பாராட்டிப் பேசியுள்ளான். அவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் விதமாக அவ்வாறு சொல்லியுள்ளான். இங்கும் அதே கூற்றிலையே ஆதலால் வேறோர் விதமாக சொல்லியிருக்கமாட்டான். தன் படையைத் தாழ்த்திக் கூறவேண்டிய கூழ்நிலை இங்கு இல்லை. தன் பக்கம் படையின் சிறப்பையே இங்கு எடுத்துரைப்பதால் 'நம் படை மிகுதியாக இல்லை. பாண்டவர் படை நிறைந்துள்ளது' என்னும் பொருள் பொருந்துவதாக இல்லை. பீஷ்மபர்வ கலோகத்தை இங்கு நினைவுகூர்தல் வேண்டும்.

'பீமா பிரகஷ்தம்' - கௌரவ படைக்கு பீஷ்மர் தளபதி ஆனாற்றோல், பாண்டவர் படைக்கு திருஷ்டத்யும்னன் தளபதி என்று சொல்லாமல் பீமனால் பாதுகாக்கப்படுகின்றது என்று ஏன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது? இதற்குரிய காரணங்கள் இவை ஆகலாம். (1) பீமன் திருத்ராஷ்டரன் புதல்வர்கள் அனைவரையும் அழிக்கும் சபதம் மேற்கொண்டவன் ஆகையால் துரியோதனின் சிந்தனை எப்போதும் அவன் மீதே இருப்பதால் பீமனால் காக்கப்பட்ட படை என சொல்லியிருக்கலாம். (2) திருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவ படைக்குத் தளபதியாயினும் பீமன் படைகளைக் காப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்டான். (3) முதல் நாள் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் அமைக்கப்பட்ட வச்சிர விழுக்கத்தில் காப்பாளனாக முன்பகுதியில் பீமன் இருந்தான். எனவே

படைக் காப்பாளனாக பீமனே துரியோதனன் கண்ணிற்கு புலப்பட்டிருக்கக் கூடும்.

முன்னுரை:

இவ்விதமாக தன் படைகளை வெற்றி கொள்ளவல்லது என வருணித்து அதன் பின் வீரர்களனவரையும் பீஷ்மரைக் காக்குமாறு ஏச்சரிக்கை விடுக்கிறான்.

11. அயனேஷு ச ஸர்வேஷு யதாபாகமவஸ்திதாஹு!

பீஷ்மமேவாபிரக்ஞந்து பவந்தஹ் ஸர்வ ஏவ ஹி॥ (11)

பவந்தஹ - நீங்கள் அனைவரும்; சர்வஏவ - ஒவ்வொரும் உறுதியாக; ஸர்வேஷு - எல்லா இடங்களிலும்; அயனேஷு - எல்லாவ்யூக அமைப்புகளில் எல்லாம்; யதா பாகம் - அவரவர்க்குரிய இடங்களில் அவஸ்திதா - நின்றுகொண்டு; பீஷ்மம் ஏவ - பீஷ்மரையே; அபிரக்ஞந்து ஹி - எல்லா பக்கங்களிலும் பாதுகாப்பீராக!

கருத்துரை:

நீங்களனவரும் வியூகத்தின் நுழைவுப் பகுதிகளில் அவரவர்க்குரிய நிலைகளில் இருந்து, பீஷ்மரை எல்லா வகையிலும் பாதுகாக்க வேண்டும்.

விளக்கவுரை:

பீஷ்மர் மகாபராக்கிரமசாலி, தன்னைத் தானே காத்துக் கொள்ள வல்லவர். அப்படியாயின் பீஷ்மரையே எல்லா வகையிலும் காப்பாற்றுக என்று துரியோதனன் ஏன் சொன்னான்? இதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. துருபதன் புத்திரனாகிய சிகண்டி முதன் முதலில் பெண் வடிவம் கொண்டிருந்ததால் அவனோடு யுத்தம் செய்யமாட்டே. என்று பீஷ்மர் சபதம் செய்துள்ளார். அதனால் பாண்டவர் பக்கமுள்ள சிகண்டி எதிரில் வரின் பீஷ்மர் யுத்தம் செய்மாட்டார். அந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்தி எதிரிகள் அவரைக் கொண்றுவிடக் கூடும், இந்த இரகசியத்தையறிந்த

வீரர்களனவரையும் பீஷ்மனை எதிர்க்க சிகண்டி எதிர்ப்படாதவாறு எல்லா வகையிலும் காக்க வேண்டுமென ஆணையிட்டான். பீஷ்மர் ஒருவர் நன்றாக இருப்பின் - (எதிரிகள் அனவரையும் அழிக்கும் ஆற்றல் அவரிடம் இருப்பதால்) - தன் சைன்யம் அனைத்தும் நன்கு காப்பாற்றப்படும் என்ற எண்ணத்துடனேயே துரியோதனன் மேற்சொன்னவாறு ஆணையிட்டான்.

முன்னுரை:

இவ்விதமாக துரியோதனன் பற்றிய செய்திகளைக் கூறி போர்க்களத்தில் அதன்பின் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை சஞ்சயன் விவரிக்கின்றார்.

12. “தஸ்ய ஸஞ்ஜயைன் ஹர்ஷம் குருவருத்தஹ் பிதாமஹஹ் |
ஸிம்ஹநாதம் விந்தயோச்சைஹி சங்கம் தத்மெளா
ப்ரதாபவான்॥ (12)

சொற்பாருள்:

ப்ரதாபவான் - பராக்கிரமம் நிறைந்தவன்; - குருவருத்தஹ - கௌரவர்களில் பெரியார்; பிதாமஹஹ - பாட்டனார் ஆன பீஷ்மர்; தஸ்ய - அத் துரியோதனனுக்கு; ஹர்ஷம் - உற்சாகத்தை சந்தோஷத்தை, ஸஞ்ஜயைன் - ஊட்டுவதற்கு; உச்சைஹி - உரக்க; சிம்ஹநாதம் - சிம்மத்தின் கர்ஜ்ஜனை போன்ற ஒலியை; விந்தய - உண்டாக்கி சங்கம் - சங்கை; தத்மெளா - ஊதினார்.

கருத்துரை:

பராக்கிரமசாலியும், குருவம்சத்தில் வயோதிகருமான பாட்டனார் ஆன பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு உற்சாகமூட்டும் வகையில் பெரிதாக சிம்மநாதம் போன்று சங்கை ஊதினார்.

விளக்கவுரை:

‘ப்ரதாபவான்’ - பரசுராமர் போன்ற மகாசக்தி வாய்ந்தவர்களையும்கூட வெற்றி கொள்ளக்கூடிய மிக்க பேராற்றல் பணத்தவர் ஆனதால் பீஷ்மர் இங்கு ‘ப்ரதாபவான்

என்று சொல்லப்படுகின்றார்.

அரசனாகிய துரியோதனன், எதிரிப் படையைக் கண்டு ஒருவாறாக மனக் கலக்கம் அனைந்ததைக் கண்ணுற்று அவன் மனதை உற்சாகப்படுத்தும் என்னத்துடன் படைத் தலைவரான பீஷ்மர் சங்கை உரக்க ஊதினார். படைத் தலைவன் சங்கை ஒலித்தல் போர் ஆரம்ப அறிகுறி. குருவ்ருத்தஹ - குருவம்சத்தில் அப்போதிருந்தவர்களில் பாலுமிகள் பிறகு வயதில் பெரியவர் பீஷ்மரே. எனவேதான் பாட்டானார் எனப்படுகிறார்.

முன்னுரை:

பீஷ்மரின் யுத்தம் செய்யும் உற்சாகத்தைக் கண்டு மற்றைய சேனைத் தலைவர்களும் சங்க நாதத்தை முழங்கினர் என்று சஞ்சயன் கூறுகிறார்.

**13. ததறு சங்காஸ்ச பேர்யஸ்ச பணவானக்கோமுகாஹ।
ஸஹஸ்ரவாப்யறன்யந்த ஸ சப்தஸ்துமுலோ அபவத॥ (13)**

சொற்பாருள்:

ததறு- அதன்பிறகு; சங்காஸ்ச - சங்குகளும்; பேர்யஸ்ச - பேரிகைகளும் பணவான ககோமுகாஹ் - தாரை, தப்பட்டைகளும்; பறைகளும், கொம்புகளும்; ஸஹஸ்ரவ - திடிரென்று, அக்கணமே; அப்யறன்யந்த - முழங்கின; ஸ சப்தஹ - அவ்வொலி; துமுலஹ - நான்கு திசைகளிலும் பரவி அபவத் - ஒலித்தது.

கருத்துரை:

பீஷ்மர் சங்கோலி செய்தபின், கெளரவ சேனையில் மற்றையவரும், சங்கம், பேரிகை, பறை, கொம்பு இவற்றை உடனேயே முழக்கினர். அவ்வொலி திசையெங்கும் பரவிற்று.

விளக்கவுரை:

சேனாதிபதியின் சங்க நாதம், சிம்ம நாதம் ஏனைய பணவீரர்களினையே உற்சாகம் ஏற்படுத்தியதால் அவர்களும் ஒரே சமயத்தில் பலவித போர் வாத்தியங்களை முழங்கினர்.

'என்னவர்', பாண்டவர்கள் யுத்தத்தின் என்ன செய்கிறார்கள், என்று திருதராஷ்டிரனின் கேள்விக்கு பதிலாக சஞ்சயன் இதுவரை கெளரவர்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் கூறினான். இனி இங்கிருந்து ஐந்து சுலோகங்கள் பாண்டவர்கள் பக்கச் செய்திகளைப் பற்றிக் கூறுகிறான்.

முன்னுரை:

கிருஷ்ணாரஜானர்கள் தத்தம் சங்கை ஊதினர் என்ற செய்தியைச் சொல்கிறார்.

14. தத்தவேதார்ஹுஸயர்யுக்தே மஹதி ஸ்யந்தனே ஸ்திதெளி
மாதவஹ பாண்டவஸ்சைவ திவ்யெளா சங்கெளா ப்ரதத்துஹ॥
(14)

கருத்துரை:

ததஹ - பிறகு; சவேதைஹி - வெண்மையான; ஹயைஹி - குதிரைகளோடு; யுக்தே - பூட்டிய; மஹதி - சிறந்த; ஸ்யந்தனே - தேரில்; ஸ்திதெளி - வீற்றிருந்த; மாதவஹ - பூர்ச் கிருஷ்ணரும், பாண்டவஸ்சைவ - அர்ஜுனனும்; திவ்யெளா - தெய்வீக; சங்கெளா - (தத்தம்) சங்குகளை; ப்ரதத்தமதுஹ - உரக்க ஊதினார்கள்.

கருத்துரை:

அதன்பின் வெள்ளைக் குதிரைகளைப் பூட்டிய சிறந்த தேரில் வீற்றிருந்த கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் தத்தம் தெய்வீகச் சங்குகளை உரக்க ஊதினார்கள்.

விளக்குவரை:

சிலைதயில் பூர்ச்சிருஷ்ண பரமாத்மா அரங்கத்திற்கு வருவது இவ்விடத்தில் தான். வெள்ளைக் குதிரைகளுடன் கூடிய மிக அற்புதமான தெய்வீக ரதத்தின் மேலேறி நூராயனர்களான கிருஷ்ணாரஜானர்களின் உருவமாக தோன்றினார்கள். வெண்மை சாந்தவருணத்தைக் குறிப்பது. இதனை

வைத்துத்தான் தர்மமும்; (அதனால்) வெற்றியும் பாண்டவர்கள் பக்கமே நேரும் என்று தெரிவிக்கிறது.

அர்ஜூனனுக்கு இந்த தெய்வீக ரதத்தையும், காண்டபைம் எனும் வில்லையும் முன்பொருகால் காண்ட தகனத்திற்கு மெச்சி அக்னி தேவன் கொடுத்தருளினார். எனவே அவை மகாசக்தி உடையவை. வெள்ளைக் குதிரைகள் நான்கும் கந்தர்வ ராஜாவான் சித்ரரதன் வெகுமதியாகக் கொடுத்த நூறு குதிரைகளைச் சேர்ந்தவை. அவை பூமி, ஆகாயம் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் சஞ்சரிக்கக் கூடியவை. இந்த நான்கு குதிரைகளையும், நால் வேதங்கள் என்றும், கிருஷ்ணர்ச்சனர்கள் முறையே பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் என்றும் கூறுவர்.

'மாதவஹ' - 'மா' என்றால் இலக்குமி, 'தவு' என்றால் கணவன்; லக்ஷ்மிபதியான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா சங்கை உவதி கெளரவர் பக்கத்தினின்றும் ராத்ய லக்ஷ்மியை பெற்றுக் கொண்டார் என்று சஞ்சயன் மறைமுகமாகக் கூறுகிறார் எனலாம்.

கெளரவர்கள் பக்கத்தில் பீஷ்மர் முக்கியமானவர். எனவே முதலில் அவரே சங்கை முழங்கினார். அவ்வாறே, பாண்டவர் பக்கம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே சங்கை முழங்கியதால் அவரே இப்பக்கம் முதன்மையானவர் என்பதும் மற்றையோர் வெறும் நிமித்த மாத்திரர்களே என்றும் வெளியாகின்றது. 'பாண்டவஹ' - அர்ஜூனன் - 'பாண்டவானாம் தனஞ்ஜயஹ' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், 'பாண்டவ' என்ற சொல்லுக்கு அர்ஜூனன் என்பதே இங்கு பொருத்தம்.

முன்னுமரை:

இனி நான்கு கலோகங்களில் பாண்டவ வீரர்களையும், அவர்கள் உவதிய சங்கங்களையும் கூறுகிறார்.

15. பாஞ்சஜன்யம் விருஷ்கேநோ தேவதத்தும் தனஞ்சயஹ!
பேளன்ப்ரம் தத்மோ மஹாசங்கம் பிமகர்ப்பா வந்ரகோதாஹ|| (15)

16. அனந்தவிஜயம் ராஜா குந்திபுத்ரோ யுதிஷ்டிரஹ!
நகுலஹ் ஸஹதேவஸ்ச ஸகோஷமனிபுஷ்பகளா॥ (16)

17. காச்யஸ்ச பரமேஷ்வாஸஹ் சிகண்டி ச மஹாரதஹ!
த்ருஷ்டத்யும்னோ விராடஸ்ச ஸாத்யகிஸ்சாபராஜிதஹ॥ (17)

18. த்ருபதோ த்ரெளபதேயாஸ்ச ஸர்வசஹ் ப்ருதிலீபதோ
ஸெஸபத்ரஸ்ச மஹாபாஹ் ஸங்கான்தத்மஹ் ப்ருதக்
ப்ருதக்॥ (18)

சொற்பொருள்:

ப்ருதிலீபதோ - ஒ திருதராஷ்டிர மஹாராஜா! ஹ்ருஷிகேஸஹ் - பூர்வி கிருஷ்ணர், பாஞ்சஜன்யம் - பாஞ்சஜன்யம் எனும் சங்கை; தனஞ்ஜயஹ் - அர்ஜுனன்; தேவதத்தம் - தேவதத்தம் எனும் சங்கை; பீமகர்மா - பயங்கரமான செயல்களை புரிபவனான, வருகோதரஹ் - பீமசேனன்; பெளன்ட்ரம் - பெளன்ட்ரம் எனும்; மஹாசங்கம் - பெரிய சங்கை, தத்மென - ஊதினர். (அவ்வாறே) குந்தீபுத்ரஹ் - குந்தியின் புதல்வனான, ராஜா - ராஜாவான; யுதிஷ்டிரஹ் - தர்மராஜா, அனந்த விஜயம் - ஆனந்த விஜயம் எனும் சங்கை; நகுலஹ் - நகுலனும் சஹதேவஸ்ச - சகாதேவனும், சகோஷ மணி புஷ்பகள் - சகோஷத்தையும், மணிபுஷ்பகத்தையும் தத்மதுஹ் - ஊதினார்கள். (அதேவிதமாக) பரமேஷ்வாஸஹ் - சிறந்த வில்லையுடைய, காச்யங்க - காசிராஜாவும், மஹாரதஹ் - மகாரதனான சிகண்டி - சிகண்டியும், த்ருஷ்டத்யும்னன்ஹ - திருஷ்டத்யும்னனும், விராடஸ்ச - விராட தேசத்தரசனும், அபராஜிதஹ் - தோல்வியைக்கண்டிராதவனும், வெல்லப்படாதவனும் சாத்யகிஸ்ச - சாத்யகியும்; த்ருபத ஹ - த்ருபதனும், த்ரெளபதேயாஸ்ச திரெளபதியின் குமாரர்களான உபபாண்டவர்களும் மஹாபாஹ் - பெருந்தோஞ்சைய, செஸபத்ரஸ்ச - அபிமன்யுவும், ஸர்வசஹ் - சேணைகள் அனைவரும் ப்ருதக் ப்ருதக் - தனித்தனியே, சங்கான் - தத்தம் சங்கங்களை, தத்மஹ் - ஊதினார்கள்.

கருத்துரை:

கிருஷ்ணர் பாஞ்ச சன்யத்தை ஊதினார். அர்ஜூனன் தேவதத்தத்தை ஊதினார். பயங்கரமான காரியங்களை செய்யக் கூடிய பீமன் பெளன்றரம் எனப்படும் மிகப் பெரிய சங்கை ஊதினார். தர்மராஜன் அனந்த விஜயத்தை, நகுலன் சுகோஷத்தை, சகாதேவன் மணிபுஷ்பத்தை ஊதினார்கள். அவ்வாறே சிறந்த வில்லையுடையவனான காசிராஜன், மஹாரதன் ஆன சிகண்டி, திருஷ்டத்யுமனன், விராட தேசத்தரசன், தோல்வியையே அடையாத சாத்யகிதுருபதன், திரெளபதி புத்திரர்களாகிய உப பாண்டவர்கள், பெருந்தோரூடைய அபிமன்யு, சேனையில் அனைவரும் வெவ்வேறாக தத்தம் சங்குகளை ஒலித்தனர்.

விளக்கவுரை:

கிருஷ்ணன் முதலியவர்கள் ஊதிய பாஞ்சஜன்யம் முதலான சங்குகள் சாமான்யமானவையல்ல, தெய்வீகமானவை என்று இதற்கு முன்பே சொல்லப்பட்டது.

பாஞ்சஜன்யம்:

பாஞ்சஜனன் என்ற இராட்சஸ்னின் எலும்புகளால் ஏற்பட்டதாகையால் ஸீ கிருஷ்ணரின் சங்கிற்கு பாஞ்சஜன்யம் என்று பெயர். ஹ்ருஷ்கேசன் - ஹ்ருஷ்கம் என்றால் இந்திரியங்கள். சுசன் என்றால் அதிபதி இந்திரியங்களுக்கு அதிபதியாய், ஸர்வ சாட்சியான பரமாத்மா என்பது பொருள். ஆனந்தத்திற்கு நிலையமானவன் என்ற மற்றொரு பொருளும் உண்டு.

“தனஞ்ஜயஹு” - ராஜகுய யாகத்திற்காக பல அரசர்களிடமும் செல்வத்தை சம்பாதித்துக் கொணர்ந்ததால், அல்லது தனத்தைப் பற்றிய - செல்வத்தைப் பற்றிய ஆசையை வென்றவன் ஆதலால் அர்ஜூனனுக்குத் தனஞ்ஜயன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

வங்கோதரஹு - வங்கம் என்றால் ஒநாய். அதனைப் போன்ற வயிற்றை உடையவன் ஆதலால், அல்லது

அனைத்தையும் ஜீரணிக்கக்கூடிய ஜாடராக்னியை உடைய வயிற்றைக் கொண்டவன் ஆதலால் விருகோதரன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

முன்னுரை:

அடுத்து பாண்டவ பக்கமுள்ள வீரர்களின் சங்கநாதங்களால் ஏற்பட்ட பலனை விவரிக்கிறார்.

**19. ஸகோஹோ தார்தாஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயானி வ்யதாரயத் |
நபஸ்ச ப்ருதிலீம் சைவ துழுவோ வ்யனுநாதயன்॥ (19)**

சொற்பொருள்:

துழுலஹ - எங்கும் பரவிய, ஸகோஹஹ - அப்பெரு முழக்கம்; நபஸ்ச - ஆகாயத்தை, ப்ருதிலீம்சைவ - பூமியை; வ்யனுநாதயன் - சேர்ந்தொலிக்கச் செய்வதாய், தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் - துரியோதனாதிகளின், ஹ்ருதயானி - இதயத்தை, வ்யதாரயத் - கிழித்தது.

கருத்துரை:

பாண்டவ வீரர்களின் சங்கங்களின் பெருமுழக்கம் பூமியையும் ஆகாசத்தையும் நடுங்கச் செய்து துரியோதனாதிகளின் இதயத்தைப் பிளந்தது.

விளக்கம்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முதலானோரின் சங்கநாதத்தின் ஒளி தூர்யோதனன் முதலானோரின் இதயத்தை தைத்தது என்பதால் அப்போதே அவர்களது பாதி உயிர் போய்விட்டது என்றும், உற்சாகமிழந்தனர் என்பதும் தெரிகிறது.

முன்னுரை:

முதலில் அர்ஜுனன் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு ஸ்ரீகிருஷ்ணரிடம் சொன்னவற்றை சஞ்சயன் அடுத்த (நான்கு கலோகங்களில்) தெரிவிக்கிறார்.

20 அத வ்யவஸ்திதான் த்ருஷ்ட்வா நார்தாஷ்ட்ரான் கபித்வஜஹு
ப்ரவ்ஸுத்தே சஸ்த்ரஸம்பாதே தலூருத்யம்ய பாண்டவறு॥
ஹ்ருஷ்கேசம் ததா வாக்ய மிதாமாஹு மஹிபதே। (20)

சொற்பொருள்:

மஹிபதே - திருதராஷ்டிரனே! அத - அதன்பிறகு, சஸ்த்ர சம்பாதே - ஆயுதப் பிரயோகம்; ப்ரவர்த்தே - (சதி) - ஆரம்பிக்க இருக்கையில்; கபித்வஜஹு - அனுமாரின் கொடியையுடைய, பாண்டவறு - அர்ஜூனன். வ்யவஸ்திதான் - போர்துவங்கத் தயாராயுள்ள; தார்த்தராஷ்ட்ரான் - கெளரவர்களையும் த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, தலூஹு - வில்லை உத்யம்ய - கையில் ஏந்தியததா - அச்சமயத்தில் ஹ்ருஷ்கேசம் - பூர்வி கிருஷ்ணரை நோக்கி இதம் - இந்த, வாக்யம் - சொல்லை ஆஹ - உரைத்தான்.

கருத்துரை:

திருதராஷ்டிர மகாராஜாவே அதன்பிறகு போர்க்களத்தில் ஆயுதங்களை பிரயோகிக்க ஆரம்பிக்க இருக்கையில், குரங்குக் கொடியுடையே னாகிய அர்ஜூனன், போர்துவங்கத் தலைப்பட்டிருந்த கெளரவர்களைப் பார்த்து, வில்லைக் கையிலேந்தி பூர்வி கிருஷ்ணரிடம் இவ்வாறு கூறினார்.

விளக்கவுரை:

'கபித்வஜன்' - அர்ஜூனனின் ரதத்தின் கொடியின் மேல் அனுமன் இருப்பதால் அர்ஜூனனுக்கு கபித்வஜன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. பீமனின் பிரார்த்தனைக்கு இணங்கி ஆஞ்சநேயர் யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் வெற்றி காணபதற்காக அர்ஜூனனின் ரதத்தின் மேல் தான் அமர்ந்திருப்பதாக வரமளித்தார். (பாரதம் - ஆரண்யகாண்டம் 151)

அர்ஜூனங்வாச:-

21 வேவயோருபயோர் மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேஅச்யுத॥ (21)

**22. யாவதேதாந்நிர்க்கே அறும் யோத்துகாமான வஸ்திதான்।
கைர்ம்யா ஸஹயோத்தவ்ய மல்மின் ஏண ஸமுத்யமோ॥ (22)**
அர்ஜு-வன் சொன்னது:-

சொற்பொருள்:

அச்யத - ஓ கிருஷ்ணா! அஸ்மின் - இந்த; ரணஸமுத்யமே - போரின் துவக்கத்தில்; மயா - என்னால்; கைஸ்ஸஹ - எவருடன்; யோத்தவ்யம் - யுத்தம் செய்ய வேண்டுமோ, யோத்து காமான் - யுத்தம் செய்ய விரும்பி, அவஸ்திதான் - (இங்கு) நிற்பவர்களை, ஏதான் - (அத்தகைய) இவர்களை, யாவத் - இப்போது, அறும் - நான், நிர்க்கே - காண்கிறேனோ, (தாவத் - அப்போது), உபயோஹ்சேநயோர் - இரண்டு சேனைகளினுடைய, மத்யே - இடையில், மே - எனது; ரதம் - ரதத்தை; ஸ்தாபய - நிறுத்து.

கருத்துரை:

அச்யதனே! இந்த யுத்த ஆரம்பத்தில் நான் எவருடன் போர் புரிய வேண்டுமோ, போரை விரும்பி எவர் முன்னிற்கிறார் என்பதையும், நான் எங்கிருந்தால் நான் சரியாகப்பார்க்க முடியுமோ அங்குனம் இருப்பைகளுக்கு இடையில் என் தேரை நிறுத்துகா!

விளக்கவுரை:

எதிரிகளின் மீது மோதுவதற்கு முன்பாக, எதிரிகள் பக்கம் எவ்வளவு பேர் இருக்கின்றனர், எவரெவர் இருக்கின்றனர், எவ்வாறு நிற்கின்றனர் என்பதனைத்தையும் கவனித்தல் நல்ல போர்வீரனின் கடமை. எனவே தான் அர்ஜு-னன் அவர்களை நன்றாகக் கவனித்தற்கு ரதத்தை இரு படைகளுக்கிடையில் நடத்துமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் சொன்னான். ‘அச்யதா’ - ‘ச்யத’ - அழிவில்லாதவன் அச்யதன் அல்லது தன் நிலையினின்றும் மாறாதவன் - என்று பொருள், அல்லது தன்னை அண்டியவர்க்கு சம்சாரக் கட்டில் ஆழ்ந்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்பவன் எனவும் சொல்லக்கூடும். தத்தம்

ஆன்மீக சாதனையில் ஆழிவு (குறை) ஏற்படா வண்ணம் இருப்பவர் மாத்திரமே அச்யுதனைச் சேரவல்லவர். எனவே அச்யுதனை சேரவிரும்புவோர் தம் சாதனைகளில் எத்தனைய குறையும் நேராத வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

**23. யோத்ஸ்யமானாவேகே அறும் ய ஏதே ஸமாகதாஹு |
தார்தாஷ்ட்ரஸ்ய தூர்புத்தேர்யுத்தே ப்ரயசிக்ரஷவஹு || (23)**

சொற்பாருனி:

துர்புத்தேஹே - துஷ்டபுத்தியையுடைய தார்தாஷ்ட்ரஸ்ய - துரியோதனனுக்கு, யுத்தே - யுத்தத்தில்; ப்ரயசிகிரஷவஹு - அன்பு செய்ய விருப்பம் உடையவர்களாய்; ய ஏதே - எந்த வீரன், அத்ர - இவ்விடத்து; சமாகதாஹா - கூடியிருக்கிறார்களோ, (தான் - அவர்கள்) யோத்ஸ்யமானான் - யுத்தம் செய்யப் போகிறவர்களை; அறும் - நான்; அவேகே - பார்க்கிறேன்.

கருத்துரை:

துஷ்ட- புத்தியைய துரியோதனனுக்கு தன் பிரியத்தைக் காட்டும் வகையில் இங்கு யுத்தம் செய்யக் கூடியிருப்பவர்களை நான் காண வேண்டும்.

விளக்கவுரை:

'துர்புத்தேஹே' - துரியோதனன் பாண்டவர்களுக்கு இதுவரை எத்துணையோ இன்னல்களைச் செய்துள்ளான். கடைசியில் நியாயமாக அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய இராஜ்யத்தைகூட தான் எடுத்துக் கொண்டு பலவித இன்னல்களையும் செய்தான். இதனை மன்றில் நினைத்தே அர்ஜுனன் அவனை தூர்புத்தி என்று பெயரிடுகிறான். 'புத்திநாசாத் விநசயதி' - புத்தி கெட்டால் மனிதன் நாசமடைவான் என்று கிடையில் பகவான் தெரிவித்துள்ளார். இதை வைத்தே துரியோதனனுக்கு முன்பே நடக்கவிருக்கும் அழிவை 'துர்புத்தி' எனும் சொல்லால் குறிப்பாகக் காட்டுகின்றார் எனலாம். மற்றும் எவ்ரெவர் புத்தி தூய்மையின்றி கெட்ட குணங்களுடன் இருக்குமோ, அவரது

வாழ்க்கையில் துரியோதனின் வாழ்க்கையைப் போன்று, தோல்வி, விநாசம் இவை தவறாது ஏற்படும். எனவே தூயபுத்தியைக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர தூர்புத்தியை அல்ல. “ப்ரியசிகிர்ஷவஹ” - துஷ்ட நடவடிக்கையுடைய துரியோதனனுக்குப் பிரியமானதை செய்ய எண்ணியவர்களானைவரும் யுத்தத்தில் சேர்ந்தனர். பாவத்தைத் தூண்டுவதுகூட மகாபாவம். எனவே துரியோதனன் போன்ற தூர்புத்தியைக் கொண்டிருத்தலேயன்றி, அப்புத்தியுடையர்களுக்குத் துணை போதலும் தகாது.

முன்னுரை:

அர்ஜூனனின் இவ்வாக்கியங்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்ன செய்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஸஞ்சய உவாச:

24. ஏவமுக்தோ ஹ்ருஷ்கேசோ குடாகேசேந யாதி!

ஸேனயோருபயோர் மத்யே ஸ்தாபயித்வா ரதோத்தமம்॥ (24)

25. பீஷ்மத்ரோஜாப்ரமுகதஹ ஸர்வேஷாம்ச மஹிஷ்தாம்!

உவாச பார்த்த பச்சைதான் ஸமவேதான் குருனிதி॥ (25)

ஸஞ்சயன் சொன்னது:

சொற்பாருள்:

பாரத - பரதவம்சத்தில் பிறந்த ஓ திருதராஷ்டிர மஹாராஜா! - ஏவம் - இவ்வாறாக, குடாகேசேந - அர்ஜூனனால், உக்தஹ - சொல்லப்பட்ட, ஹ்ருஷ்கேசஹ - ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், உபயோஹோ ஸேனயோஹோ - இரண்டு சேனைகளினுடைய, மத்யே - இடையில்; பீஷ்மதுரோஜா ப்ரமுகதஹ - பீஷ்மதுரோஜார்களுக்கு எதிரிலும் ஸர்வேஷாம் மஹிஷ்தாம் ச - எல்லா அரசர்களுக்கு எதிராகவும், ரதோத்தமம் - சிறந்த ரதத்தினை; ஸ்தாபயித்வா - நிறுத்தி, பார்த்த - அர்ஜூனனே, ஸமவேதான் - கூடியுள்ள, ஏதான் - இந்த, குருன் - கெளரவர்களை, பச்ய - பார்; இதி - என்று உவாச - சொன்னார்.

கருத்துரை:

சஞ்சயன் இவ்வாறு கூறினார் - திருத்தாஷ்டிர மஹாராஜா! அர்ஜூனன் இவ்வாறு சொன்னவுடன் பூர் கிருஷ்ணர் மிக உத்தமமான ரதத்தினை இரண்டு சேணகளுக் கிடையில் பீஷ்மர் துரோணர்களுக்கும், ஏனைய அரசர்களுக்கும் எதிரில் நிறுத்தி, 'அர்ஜூனா! இங்கு கூடியுள்ள கெளரவர்களைப் பார்' என்று சொன்னார்.

விளக்கவுரை:

'குடாகேசஹ' - உறக்கத்தை வென்றவன், தமோகுணத்தை அறவே தொலைத்தவன். மிகவும் எச்சரிக்கையாயிருப்பவன் என்று பொருள். ஆன்மீக போதனையைக் கேட்பதற்கு, இடையில் தடங்கல்கள் இன்றி ஒருமுனைப்பாடு மிகவும் அவசியம். கீதா போதனையெனும் தெய்வீக வித்தையை கேட்பதற்கான அத்தகைய நற்குணங்கள் அர்ஜூனனிடம் உண்டு என்பதை 'குடாகேச' என்னும் சொல் காட்டுகிறது. "குருன் - கெளரவர்களைப் பார்! என்று பூர் கிருஷ்ணர் அர்ஜூனனுக்குச் சொல்கிறார். கெளரவர்கள் அனைவரும் அர்ஜூனனுக்கு மிக நெருங்கிய உறவினர்களே. எனவே எந்த உறவினர்களைப் பார்த்து அர்ஜூனனின் சித்தம் கலங்கியதோ அத்தகையோருக்கு எதிராகவே பரமாத்மா ரதத்தை நிறுத்தினார். கீதா உபதேசத்திற்கான இடம் இங்கேயே தயாராகின்றது. ரதத்தை நிறுத்துவதன் மூலம் கீதாசாஸ்திரம் தோன்றுவதற்கு சரியான நிலையில் பூர் கிருஷ்ணர் அர்ஜூனனை நிலைநிறுத்தினார். கிடையின் தோற்றம் சர்வ ஜீவர்களின் மகாபாக்கியமல்லவா?

முன்னுரை:

பூர் கிருஷ்ணரின் இவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டு அர்ஜூனன் என்ன செய்தான் என்பதை ஸஞ்சயன் சொல்கிறான்.

26. தத்ராபச்யத் ஸ்திதான் பார்த்தவற் பிதாமஹான்!

ஆசார்யான் மாதுலான் ப்ராத்ருன் புத்ரான் பெளத்ரான்
ஸகீன்ஸ்ததா॥ (26)

27. ச்வகரான் ஸ்ரூபருதஸ்சைவ ஸேக்யோருபயோரபி॥ (27)

சொற்பொருள்:

அத - பிறகு, பார்த்தவற - அர்ஜுனன் தத்ர - அங்கே, உபயோஹ் சேனயோஹ் அபி - இரண்டு சேனைகளின் முன்பும் ஸ்திதான் - இருக்கின்ற, பித்ரூன் - தகப்பன்மார்கள் - பிதாமஹான் - பாட்டன்மார்கள், ஆசார்யான் - குருமார்கள், மாதுலான் - மாமன்மார்கள், ப்ராத்ரூன் - சகோதரர்கள், புத்ரான் - புத்திரர்கள். பெளத்ரான் - பேரன்மார்கள், ஸகின் - தோழர்கள், ததா - அவ்வாறே, ச்வகரான் - மாழனார்கள், சஸ்ருதஸ்சைவ - நன்மையை நாடும் அன்பர்கள், அபச்யத் - பார்த்தான்.

கருத்துரை:

அர்ஜுனன் அங்கே இரண்டு சேனைகளிலும் நிற்கும் தந்தைமார், பாட்டான்மார், ஆசாரியார், மாமன்மார், சகோதரர்கள், புத்திரர்களையும், மாமானார்கள், நன்பர்கள், அன்பர்கள் அனைவரையும் பார்த்தான்.

விளக்கவுரை:

தந்தையர்	- பூரிச்ரவஸ் முதலானோர்.
பாட்டன்மார்	- பீஷ்மர் “
குருமார்	- துரோணாச்சாரியர் “
மாமன்மார்	- சல்யன் “
அன்னன்தம்பிமார்	- துரியோதனன் “
மகன்கள்	- துரியோதனன் புத்திரர்களான வக்ஞமணன் முதலானோர்.
பேரர்கள்	- வக்ஞபுத்ரன் முதலானோர்
நன்பர்கள்	- அகவத்தாமா “
மாமானார்கள்	- த்ருபதன் “
அன்பர்கள்	- க்ருதவர்மா “

'பய சேணகளினிடையில்' என்று சொல்வதால் தன் சேணகளையும் அர்ஜுனன் பார்த்தான் என்றாகிறது.

முன்னுரை:

இவ்வாறாக இருபக்கத்திலும் சேணகளையும் பார்த்து அர்ஜுனன் என்ன செய்தான் என்பதைக் கூறுகிறார்.

27. தான் ஸமீக்ஷய ஸ கெளந்தேயஹ ஸர்வான்

பந்தூனவஸ்திதான்॥ (27)

28. க்ருபயா பரயா ஆவிஷ்டோ விஷ்தன்சிதமப்ரவ்த்॥ (28)

சொற்பொருள்:

ஸ கெளந்தேயஹ - அர்ஜுனன், அவஸ்திதான் - (யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாக) நிற்கின்ற, தான் - அந்த, ஸர்வான் பந்தூன் - பந்துக்கள் அனைவரையும்; ஸமீக்ஷய - உற்றுப் பார்த்தான், பரயா - ஆழ்ந்த(மிக்க), க்ருபயா - இரக்கத்தினால், ஆவிஷ்டஹ - நிரம்பப் பெற்றவனாய், விஷ்தன் - துக்கித்து, இதம் - இனி சொல்லப்போகும் வாக்கியத்தை அப்ரவ்த் - பகர்ந்தான்.

கருத்துரை:

அர்ஜுனன் யுத்த பூமியில் நின்றுள்ள தன் உற்றார் உறவினர்களை நன்றாக உற்றுப் பார்த்து, பேரிரக்கம் கொண்டவனாய், துக்கம் மேலிட்டு இவ்வாறுகூறினான்.

விளக்கவுரை:

'க்ருப' என்றால் தலை, கருணை, இரக்கம் என்று பொருள். அது சிறந்த நற்குணமே, ஆயின் அதை எங்கு காட்டவேண்டுமோ அங்கு காட்டினால் தான் அதற்கு மதிப்புண்டு. அதர்மத்தைக் கணப்பிடித்த கெளரவர்களின் மீது அர்ஜுனன் இரக்கம் கொண்டான்.

'இவர்களனைவரும் என்னவர், என் சற்றத்தார்' என்று எனது என்ற மமத்வ புத்தி அவனுக்குத் தோன்றியது. 'இவர்களை எவ்வாறு கொல்வேன்' என்று மனக் கலக்கம் ஏற்பட்டது. கூத்திரியன் ஆன அர்ஜுனனுக்கு

போர்க்காலத்தில் இருக்கம் எனும் நற்குணம் பொருந்தவில்லை ஏனெனில், இருக்கத்தைக்காட்டக் கூடாதவர்களிடத்து காட்டுவதற்குக் கூடாத சமயத்தில் அர்ஜுனன் காட்டுவதற்குத் தொடங்கினான். இந்த தோஷத்தையே சிதாத்தவ போதனையால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனின் இதயத்தினின்றும் விலக்கினார்.

“விஷ்ணு” - ‘துக்கம் மேலிட்டு என்பதால், எத்தகைய தேக பலம், சக்தி, ஆற்றல் இவை இருந்தும் அவித்தை விலகினால் அன்றி மனிதன் ஒரு கணநேரத்திலேயே கலக்கமணவான் என்பது இங்கு எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. அர்ஜுனன் மகாசக்திவான். மிகப் பெரிய தெய்வீகமான அஸ்திரசஸ்திரங்கள் உடையவன். எனினும் அஞ்ஞானம் தோன்றினால் சிறிய பிள்ளை போல் சக்தியற்று துக்கம் மேலிட்டால் வருந்தினான். எனவே ஆத்ம ஞானத்தால் அவித்தை முழுவதுமாக மறைந்த போதே ஜீவனுக்கு நிரதிசயானந்தம் துக்கமற்ற நிலை, சித்திக்கும். அர்ஜுனன் போன்றவர்களே அவித்தையால் பலமிழுக்கையில் சாமான்யர்களின் விஷயம் எவ்வாறிருக்கும் என்பதை சொல்ல வேண்டுமா? எனவே ஆன்மிக வித்தையின் வழி மனதை வெற்றிகொண்டு, அதன்மூலம் மனசாந்தி அடைதல் ஒவ்வொரு ஜீவிக்கும் முதன்மையான கடமையாகும். அர்ஜுனனின் தீணமான நிலையைக்கண்டு இத்தகைய ஆத்மவித்தையையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்கு போதித்தார்.

முன்னுரை:

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்திவிடம் தன் தீணமான நிலையை விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறான்

அர்ஜுன உவாச:

28. த்ருஷ்டவேம் ஸ்வஜாம் கிருஷ்ண யுத்ஸும் ஸமுபஸ்திதம்
(28)

29. ஸ்ரீதந்தி மய காத்ராணி முகம் ச பரிகஷ்யதி
வேபதுஸ்ச சாரோ மே சோமஹர்ஷஸ்ச ஜாயதே॥ (29)

30. காண்மை ஸ்ரம்ஸதே ஹஸ்தாத் த்வக்கைவ பரிதஹ்யதே।
நச சக்னோம்யவஸ்தாதும் ப்ரமதவ ச மே மனஹ॥ (30)

அர்ஜுன உவாச -

அர்ஜுன் சொன்னது:

சொற்பொருள்:

க்ருஷ்ண - கிருஷ்ணா! யுயுத்ஸம் - யுத்தம் செய்தற் பொருட்டு, ஸமுபஸ்திதம் - சேர்ந்து கூடியுள்ள, இமம் - இந்த, ஸ்வஜனம் - உற்றாரை, திருஷ்டவா - பார்த்து, மம என்னுடைய, காத்ராணி - அவயவங்கள், ஸ்தந்தி - சோர்வடைகின்றன, முகம்ச - வாயும், பரிசுஷ்யதி - வறண்டு போகின்றது. மே - எனது சரீரே - சரீரத்தில், வேபதுஸ்ச - நடுக்கமும், ரோமஹர்ஷஸ் - மயிர்க்கூச்சமும், ஜாயதே - ஏற்படுகின்றது. காண்மைபம் - காண்மைவம் என்கின்ற என்னுடைய வில்; ஹஸ்தாத் - கையினின்றும், ஸ்ரம்ஸதே - நழுவுகிறது. த்வக்கைவ - சருமமுமம் பரிதஹ்யதே - எரிகின்றது. அவஸ்தாதும் - நிற்பதற்கும், ந ச சக்னோமி - சக்தியற்றவனாய் இருக்கின்றேன். மே - எனது மனஹ - மனது ப்ரமதீவ ச - குழப்பமடைந்து 'கிர்ரென்று' சுற்றுகிறது.

கருத்துரை:

அர்ஜுனன் சொன்னான் - கிருஷ்ணா! யுத்தம் செய்வதற்கென இங்கு கூடியுள்ள இந்த சுற்றத்தாரைப் பார்த்து; என் அவயவங்கள் நடுங்குகின்றன. நா உலர்ந்து போகின்றது; சரீரம் நடுங்குகின்றது; மயிர் சிலிர்க்கின்றது; காண்மைவம் கை நழுவுகின்றது; சருமம் பற்றி எரிவது போல் இருக்கின்றது; நிற்பதற்கும் எனக்குச் சக்தியில்லை; மனது குழப்பமடைந்து கிர்ரென்று சுற்றுகிறது.

விளக்கவுரை:

இச்சலோகத்தில் அர்ஜுனனுக்கு அந்த சமயத்தில் ஏற்பட்ட சரீர, மன விகாரங்கள் (மாற்றங்கள்) காட்டப் படுகின்றன. இவையனைத்தும் பயம், அதைரியம், உற்சாகமின்மை இவற்றிற்கான சின்னங்கள். போர்

என்றாலோ, எதிரிகளை கொல்வதிலாகட்டும், பொருட்படுத்தாத அர்ஜான், எத்துணையோ போர்முனைகளில் வெற்றியடைந்துள்ள, அர்ஜான் இச் சமயத்தில் ஏன் உற்சாகமிழக்க வேண்டும்? அவனது சர்ர பெளதிக் சக்திக்கு எவ்விதமான குறையுமில்லை. ஆயின் மனதால் அவன் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டான். எதனால்? 'இவர்கள் என்னவர்' (ஸ்வஜனம்), இவர்களை எவ்வாறு கொல்வேன்? . . . என்று மனதில் என்னியதால். இதுவே மமகாரம் என்பது. இந்த மமகாரம் அர்ஜானுணர் பீடித்ததால் தான் 'ஸ்வஜனம்' 'ஸ்வஜனம்' என்று பலமுறை சொல்லி கலவரமடைந்தான். 'த்ருஷ்டவேமம் ஸ்வஜனம் கிருஷ்ண; ஹத்வாஸ் வஜன மாஹவே; ஸ்வஜனம் ஹரி கதம் ஹத்வா . . . " இந்த மமகாரமே அர்ஜானுக்கு பிடித்த வியாதி. அதற்கு ஆக்ம் ஞானமே சரியான மருந்து. அதனையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜானுக்கு இப்போது கொடுக்கப் போகிறார்.

முன்னுரை:

யுத்தத்தை நிறுத்துவதற்கான தன் காரணத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அர்ஜான் சொல்கிறார்.

31. நிமித்தானி ச பச்யாமி விபரிதானி கேசவ! |
நச ச்ரேயறு அனுபச்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜனமாஹவே॥ (31)

சொற்பாருள்:

கேசவ! - கேசவா! விபரிதானி - விபரிதமான, நிமித்தானிச - சகுனங்களாகுட, பச்யாமி - பார்க்கிறேன். ஆஹவே - யுத்தத்தில், ஸ்வஜனம் - சுற்றத்தார், ஹத்வா - கொன்று, அனு - அதன் பின், ச்ரேயறு - எந்த நன்மையையும், ந பச்யாமி - காண்கின்றேனில்லை.

கருத்துரை:

ஏ கிருஷ்ணா! நிறைய அபசகுனங்களைப் பார்க்கிறேன். யுத்தத்தில் சுற்றத்தாரை கொன்று பின் நான் அனையக்கூடிய லாபம் (நன்மை) எதுவும் என் கணத்துக்குப் புலப்படவில்லை.

32. ந காங்கே விஜயம் கிருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸகாரிசு
கிம் நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம் போகைர் ஜி விதேன வா॥
(32)

சொற்பொருள்:

ஏ கிருஷ்னா! விஜயம் - வெற்றியை ந காங்கே -
கோரமாட்டேன், ராஜ்யம் ச - ராஜ்யத்தையும், சுகாரிச -
சுகத்தையும், ந காங்கே - கோரமாட்டேன்; கோவிந்த - ஒ
கிருஷ்னா, நஹு - நமக்கு, ராஜ்யேன - ராஜ்யத்தினால், கிம்
- ஆவதென்ன? (என்ன பலன்)? போகைஹி - போகங்களால்,
ஜி விதேனவா - இல்லை, வாழ்வதிலாவது, கிம் - ஆவதென்ன?
(என்ன பலன்?)

கருத்துரை:

கிருஷ்னா! நான் வெற்றியையோ, ராஜ்யத்தையோ,
சுகங்களையோ, விரும்பமாட்டேன். ராஜ்யத்தினாலோ,
போகத்தினாலோ, வாழ்க்கையினாலோ நமக்கென்ன பலன்?

விளக்கவுரை:

வைராக்கியம் உண்யவர்க்கே ஆத்மஞானம் (பிரம்ம
ஞானம்) போதிக்கப்படவேண்டும் என்பது சாஸ்திரங்களால்
விதிக்கப்பட்ட நியமம் உள்ளது. அப்படியாயின்
ஆத்மஞானத்திற்கு, கீதா சாஸ்திரத்தைக் கேட்பதற்கு,
அர்ஜானானுக்கு அத்தகைய வைராக்கியம் உள்ளதா? அவன்
ஞானத்திற்கு அதிகாரியா? என்ற ஜையம் இச் சுலோகத்தினால்
தீர்க்கப்படுகின்றது. ஏதோ ஒரு விதமாக, அர்ஜானானுக்குத்
தீவிரமான விரக்தி ஏற்பட்டது. உலக சுகங்களில், வெறுப்பு
ஏற்பட்டது. ராஜ்யத்தை, போகங்களை, அவன் துச்சமாக
மதித்தான். மூவுலகங்களையும் தனக்கு சமர்பிக்கப்பட்டாலும்
எனக்குத் தேவையில்லை, “அபி த்ரைலோக்ய ராஜ்யஸ்ய
ஹேதோஹ்கிம் ந மஹீக்ருதே” - (1-35) என்ற நிர்ணயத்திற்கு
வந்து விட்டான். இத்தகைய தீவிரமான வைராக்யம் ஏற்பட்ட
காலேமே பிரம்ம வித்யா போதனைக்கு தக்க சபவேண. எனவேதான் ஸ்ரீ கிருஷ்னர் அர்ஜானானுக்கு இதுவரை
எக்காலத்தும் போதிக்காது, வைராக்யம், போகங்களை
ஒதுக்குதல், இதயத்தில் நன்றாக வேருன்றிய அந்த யுத்த

சமயத்திலேயே அவர் பரமார்த்த தத்துவத்தைப் போதித்தார்.

33. யேஷாய்த்தே காங்குதிதம் நோ ராஜ்யம் போகாற்ற ஸ்கானிசீ
தழிமே அவஸ்திதா யுத்தே ப்ராணான்ம் த்யக்த்வா
தளானிசீ॥ (33)

34. ஆசார்யாற்ற பிதாற்ற புத்ராஸ்தவை ச பிதாமஹாஹா!
மாதுலாற்ற ச்வகராற்ற பெளத்ரா ஸ்யாலா ஸம்பந்தினஸ்ததா॥
(34)

சொற்பொருள்:

நஹ - நமக்கு, ராஜ்யம் - ராஜ்யமும், போகாஹா - போகமும், சகாவிச - சகங்களும், யேஷாமர்த்தே - எவருக்காக? காங்குதிதம் - விரும்பப்பட்டதோ, தே - அத்தகைய, ஆசார்யாஹா - ஆசார்யார்கள், பிதாஹ - தந்தையர், புத்ராஹா - மக்கள், ததைவச - அவ்வாறே பிதாமஹாஹா - பாட்டான்மார், மாதுலாஹா - மாமன்மார்கள், ச்வகராஹா - மாமனார்கள், பெளத்ராஹா - பேரன்மார்கள், ச்யாலாஹா - மைத்துனர்கள், ததா - அவ்விதமாகவே சம்பந்தினஹா - சம்பந்தம் ஏற்பட்டவர்கள், இமே - இவர்கள் எல்லோரது, ப்ராணான் - பிராணன்களையும், தனானிச - தனங்களையும், த்யக்த்வா - துறந்துவிட்டு, யுத்தே - யுத்தத்தில் அவஸ்ததா - நிற்கிறார்கள்.

கருத்துரை:

எவர் பொருட்டு, இந்த ராஜ்யம், போகங்கள், சகங்களையும் நாம் விரும்புகிறோமோ, அத்தகைய ஆசாரியர், தந்தையர், மக்கள், பாட்டன்மார், மாமன்மார், மாமனார்மார், பேரர், மைத்துனர், சம்பந்திகள் முதலானோர் பிராணங்களின் மீதும் செல்வத்தின் மீதுமுள்ள ஆசைகளைத் துறந்துவிட்டு, இப்போர்க்களத்தில் வந்து நிற்கிறார்கள்.

35. ஏதான்ன ஹந்துமிச்சாமி க்னதோஅபி மதுஸுதனா!
அபித்ரைவோக்ய ராஜ்யஸ்ய ஹேதோரஹோ சிம்நு மஹ்க்ருதே॥
(35)

சொற்பொருள்:

மதுகுதன ! - கிருஷ்ணா ! கனதலு அபி - நான் கொல்லப்பட்டாலும் ஏதான் - இவர்களை, த்ரைலோக்ய ராஜ்யஸ்ய ஹேதோஹோ - மூன்று லோகங்களின் ராஜ்யாதிபத்யத்தின் பொருட்டாயினும், ஹந்தும் - கொல்ல, நேச்சாமி - விரும்பமாட்டேன், மஹிஞருதே - பூலோக ராஜ்யத்திற்காக, கிம் நு - இனி சொல்வதற்கு என்ன

கருத்துரை:

ஏ கிருஷ்ணா ! என்னைக் கொன்றாலும், மூன்று உலகங்களின் இராஜ்ய அதிகாரம் அளித்தாலும் இவர்களைக் கொல்ல விரும்பமாட்டேன். இனி பூலோக ராஜ்யத்திற்காக வேறாகச் சொல்ல இனி என்ன இருக்கிறது.

விளக்கவுரை:

“மதுகுதனவறி” மது என்ற அரக்கனை கொண்றதால் பூரி கிருஷ்ணருக்கு மதுகுதனன் என்ற பெயர் வந்தது.

**36. நிறுத்ய தார்தாஷ்ட்ராந்நூ கா ப்ரதிஷ்ட ஸ்யாஜ்ஜநார்தன |
பாபமோக்ரயேதஸ்மான் ஹத்வதானாததாயினாலு || (36)**

சொற்பொருள்:

ஐனார்தன - ஏ கிருஷ்ணா ! தார்தாஷ்ட்ரான் - துரியோதனாதியர், நிறுத்ய - கொன்று, நந்த - நமக்கு, காஹப்ர்தி - என்ன இன்பம், ஸ்யாத் - இருக்கப்போகிறது. ஆததாயிந்நூ - (தூர்மார்கள்) - கெட்டவர்களான ஏதான் - இவர்களை, ஹத்வா - கொன்றாலும், அஸ்மான் - நம்மை பாபமேவ - பாவமே ஆஸ்ரயேத் - வந்தன யும்.

கருத்துரை:

ஏ கிருஷ்ணா ! துரியோதனாதியரைக் கொல்வதால் நமக்கு என்ன இன்பம் வரப் போகிறது? கெட்டவர்களாயினும் இவர்களைக் கொல்வதால் நமக்கு பாவமே வந்து சூழும்.

விளக்கம்:

‘ஆததாயினஹ’ - மகா பாவங்களைச் செய்பவர் - அவர்கள். (1) ஒருவன் குடியிருக்கும் வீட்டில் தீ வைத்தல் (2) விஷம் வைப்பவன் (3) ஆயுதங்களோடு ஒருவனை இழசிப்பவன். (4) ஒருவனுடைய செல்வத்தைத் திருடுதல். (5) பூமியை ஆக்ரமிப்பவன் (6) மாற்றான் மனைவியை அபகரிப்பவன் ஆகிய அறுவரு ‘ஆததாயி’ எனப்படுவர்.

அக்னிதோ காதன்ஸ்வ சஸ்திராபாணிர்தநாபஹி
கேத்ரதாராபஹர்த்தா ச ஷடேதே ஹ்யாததாயினஹ
(வசிஞ்சஸ்மிருதி 3-16)

துர் யோதனன் இந்த ஆறுவித பாவங்களையும் செய்தவனே.

37. தஸ்மான்நார்ஹா வயம் ஹந்தும் தார்தாஷ்ட்ரான்
ஸ்வபாந்தவான் |
ஸ்வஜனம் ஹி கதம் ஹத்வா ஸ்கினஹ் ஸ்யாம மாதவ|| (37)

சொற்பொருள்:

மாதவ - ஏ கிருஷ்ணா! தஸ்மாத் - ஆகையினால், ஸ்வபாந்தவான் - நம் சுற்றத்தாராகிய, தார்த்தராஷ்ட்ரான் - துரியோதனாதியரை, ஹந்தும் - கொல்ல, வயம் - நாம், நார்ஹாஹா - தகுந்தவரல்லர்; ஸ்வஜனம் - நம்மவரைக், ஹத்வா - கொன்று, ஸ்கினஹ் - சுகத்தையுண்யவர், கதம் - எவ்வாறு, ஸ்யாமஹி - ஆவோம்?

விளக்கவுரை:

ஏ கிருஷ்ணா! எனவே நம் சுற்றத்தாரான துரியோதனா தியரை கொல்வது நமக்குத் தகுந்ததல்ல. நம்மவரைக் கொன்று நாம் இன்புற்றிருத்தல் எங்ஙனம்?

விளக்கவுரை:

'ஸ்வ' 'ஸ்வ' என்று அர்ஜுனன் கவலைப்படுகிறான் (ஸ்வபாந்தவான், ஸ்வஜனம்) 'எனது என்ற மமகார எண்ணை அவனுக்கு நன்றாக உள்ளிவிட்டது 'நான் 'எனது (அகங்கார, மமகாரம்) என்ற இரண்டும் ஜீவனை மோக்ஷ மார்க்கத்திற்குச் செல்லவிடாது கட்டுப்படுத்துபவை. 'இந்த தேகமே நான் என்று நாம் நினைக்கும் வரையில் இத்தகைய எண்ணை மக்களுக்கு தோன்றிக்கொண்டே தான் இருக்கும். எனவேதான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா அர்ஜுனனை இந்த தேகாபிமானத்திற்கு 'நீ ஆத்மாவேயன்றி தேகமல்ல' என்று விரிந்த ஞானோபதேசம் மூலம் விளக்குகிறார்.

**38. யத்யப்யேதே ந பச்யந்தி லோபோபஹத்சேதஸஹ |
குலக்ஷயக்ருதம் தோஷம் மித்ரத்ரோஹே ச பாதகம்॥ (38)**

**39. கதம் ந ஹ்யேமஸ்மாபிழ்ற பாபாதஸ்மாந் நிவர்த்திதும் |
குலக்ஷயக்ருதம் தோஷம் ப்ரபச்யத்பிர் ஜநார்தன॥ (39)**

சொற்பாருள்:

ஐனார்த்தன - ஏ கிருஷ்ணா! லோபோபஹத் சேதஸஹ
- மிக்க பேராசையால் கெட்ட மனத்தையுடைய, ஏதே - இந்த துரியோதனாதியர், குலக்ஷயக்ருதம் - குலநாசத்தால் உண்டாகும், தோஷம் - தோஷத்தை, மித்ரதுரோகி - மித்ரதுரோகத்தால், பாதகம் - பாவத்தினால், யத்யபிந பச்யந்தி - அறிந்து கொள்ளாவிடினும், அஸ்மாபிழறி - நம்மால், அஸ்மாத் பாபாத் - இந்த பாவத்தினின்றும், நிவர்த்திதும் - தவிர்க்க கதம் - எவ்வாறு, நஜ்ஞேயம் - தெரிந்து கொள்ளலாகாது?

கருத்துரை:

ஓ கிருஷ்ணா! மிக்கப் பேராசையால் கெட்ட எண்ணை கொண்ட துரியோதனாதியர் குலநாசத்தை உண்டாக்குவதால் ஏற்படும் தோஷத்தை, மித்ரதுரோகத்தால் விளையக் கூடு॥

பாவத்தை அவர்கள் நினைக்காவிட்டனும், அவற்றைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்த நாம் இந்த பாவத்தினின்றும் நாம் ஏன் விலகிக் கொள்ளக் கூடாது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

விளக்கவுரை:

'லோபோபஹத சேதஸஹ' - பேராண்யால் பீடிக்கப்பட்ட சித்தமுள்ளவன். (துரியோதனாதியர்) காமம், குரோதம், லோபம், என்ற தீய குணங்கள் மூன்றிலும், லோபம் ஒன்று. இவை மூன்றும் நரகத்தின் வாயிலாக பின்பு கிருஷ்ண பகவான் வர்ணிக்கின்றார்.

(துரியிதம் நரகஸ்யெதம் த்வாரம் நாசனமாத்மனஹு।
காமக்ரோதஸ்த்ததா லோபஸ் தஸ்மாதேதத்தரயம் த்யஜேத்)
(16-21)

இந்த தூர்க்குணங்கள் சித்தத்தில் அழுக்கை ஏற்படுத்துகிறது. லோபம் முதலானவற்றை கொண்டதால் தூர்யோதனாதியர் மனம் நன்றாக கெட்டுவிட்டது. எனவே தான் 'லோபோபஹத சேதஸஹ' என அழைக்கப்பட்டனர். எனவே நன்மையை விரும்புவோர், இத்தூர்க்குணங்களை நுழம்பிடையே சேர்த்துக் கொள்ளுதல் ஆகாது.

முன்னுரை:

அர்ஜுனன் தன் வாதத்தை நிலைநாட்டுகிறான்.

40. குலக்ஷ்யே ப்ரணச்யந்தி குலதர்மாஹ ஸநாதநாஹு।
தர்மே நஷ்டேகுலம் க்ருதஸ்னமதர்மோ அபிபவத்யத॥ (40)

41. அதர்மாபிபவாத்க்ருஷ்ண ப்ரதுஷ்யந்தி குலஸ்த்ரியஹு।
ஸ்த்ரீஷூ துஷ்டாஸூ வார்ஷணேய ஜாயதே வர்ணஸங்காஹு॥
(41)

42. ஸங்கரோ நாகாயை குலக்நாளாம் குலஸ்ய ச।
பதந்தி பிதரோ ஹ்யேஷாம் ஹப்த பின்டோதகக்ரியாஹு॥ (42)

சொற்பொருள்:

குலசுதேயே - குலம் அழிந்தால், ஸநாதனஹு - அநாதியாக, (வம்ச வம்சமாக) வந்து கொண்டிருக்கும் குலதர்மாஹா - குலதர்மம், ப்ரணஸ்யந்தி - அழிந்து போகின்றன, தர்மே நஷ்டே - தர்மம் அழிந்தால், க்ருதஸ்னம் - முழுவதுமாக, குலம் - குலத்தை. அதர்மஹு - அதர்மம், அபிபவத் உத - சூழ்ந்து கொள்கிறதல்லவா! கிருஷ்ணா - ஏ கிருஷ்ணா, அதர்மாபிபவாத் - அதர்மம் மிகுதலால், குலஸ்தரியஹு - குலஸ்திரீகள் ப்ரதுஷ்யந்தி - கற்பிழிப்பார்கள். வார்ஷணேய - வர்஗ுஷணி குலத்துதித்தவரே, ஸ்த்ரீஷாதுஷ்டாஸா - ஸ்திரீகள் கற்பிழிப்பதால் வர்ணஸங்கரஹ - வர்ணக் கலப்பு ஜாயதே - உண்டாகிறது, குலக்நானாம் - குலநாசம் செய்தவர்களுக்கும், குலஸ்யச - குலத்திற்கு நரகாயைவ - நரகமே ஏற்படுகிறது ஏஷாம் - அவர்களுடைய, பிதரஹ - பித்ருதேவர்கள் லுப்த பின்டோதக க்ரியாஹா - பிண்டம், நீர்கிரியைகளை (சிரார்த்தம், தர்ப்பணங்கள்) இழந்து, பதந்தி - வீழ்கிறார்கள்.

கருத்துரை:

ஏ கிருஷ்ணா! குலம் நாசம் அடைவதால் என்று மிருப்பவையான குலதர்மங்கள் அழிகின்றன. தர்மம் அழிவதால் குலம் முழுவதையும் அதர்மம் சூழ்கிறது. அதர்மம் மிகுதலால் குலப் பெண்கள் மிகவும் கெட்டுப்போகிறார்கள், ஸ்த்ரீகள் கெட்டுப் போவதால் வர்ணக் கலப்பு ஏற்படுகிறது. வர்ணக் கலப்பினால், கெட்ட குடும்பங்களின் குலம் கூட நரகத்தையே அடைகின்றது. அவர்களது பித்ரு தேவதைகள் சிரார்த்தம், தர்ப்பணம் இன்றி அதோகதியை அனுகிறார்கள்.

43. தோவைரேவதஹி குலக்நானாம் வர்ணசங்கரகாரகைவறி!
உத்ஸாத்யந்தே ஜாதிதர்மாஹா குலதர்மாஸ்ச சாச்வதாஹா॥
(43)

44. உத்ஸன்னகுலதர்மானாம் மஜுஷ்யானாம் ஜனார்தன!
நாகே நியதம் வாஸோ பவதீத்யஜுகச்ருமி॥
(44)

சொற்பொருள்:

குலக்நானாம் - குல நாசம் செய்பவர்களுடைய, வர்ன சங்கரகாரரகைஹி - வர்னக் கலப்பையுண்டு பண்ணும், ஏதைஹி - இந்த, தோஷைஹி - தோஷத்தினால், சாச்வதாஹி - நிரந்தரமாயுள்ள; ஜாதிதர்மஹி - ஜாதி தர்மங்களும், குல தர்மாஸ்ச - குலதர்மங்களும், உத்ஸாத்யந்தே - அழிக்கப்படுகின்றன, ஜனார்த்தன - ஏ கிருஷ்ண! உத்ஸன்ன குல தர்மானாம் - குல தர்மத்தையிழிந்த; மனுஷ்யானாம் - மனிதர்களுக்கு, நரகே - நரகத்தில்; நியதம் - எப்போதும், வாஸஹி - வசித்தல், பவதி - ஏற்படுகின்றது. இதி - என்று, அனுகஸ்ஸரும் - (பெரியவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம்)

கருத்துரை:

ஏ கிருஷ்ண! குலநாசகர்களுடைய வர்னக்கலப்பிற்குக் காரணமான இந்த தோஷங்களினால் ஜாதி தர்மம், குலதர்மம், நிசித்துப் போகிறது. குலதர்மம் அழிந்த மனிதர்களுக்கு சாகவதமாக நரகத்தில் வசிக்க நேர்கிறது என்பதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம்.

45. அஹோ பத மஹத்பாபம் கர்தும் வ்யவஸிதா வயம்

யத்ராஜ்யஸ்கலோபேன ஹந்தும் ஸ்வஜனமுத்யதாஹா॥ (45)

சொற்பொருள்:

அஹோ! - என்ன ஆச்சரியம்! பத - அந்தோ! யத் - எந்த காரணத்தினால், வயம் - நாம், ராஜ்யக்கலோபேன - ராஜ்ய சகத்தில் ஆசை வைத்துள்ளோமோ, ஸ்வஜனம் - சுற்றத்தாரை, ஹந்தும் - கொல்வதற்கு, உத்யதாஹா - முயல்கிறோமோ, தத் - அந்த காரணத்தினால், மஹத்பாபம் - பெரிய பாவம், கர்தும் - செய்வதற்கு, வ்யவஸிதாஹா - முன் வந்துள்ளோம்.

கருத்துரை:

அரச சுக ஆசையினால் நாம் பந்துக்களை கொல்வதற்குத் தலைப்பட்டு மஹா பாவத்தை செய்வதற்குத் துணிந்தோம்! ஜயகோ!

46. யதி மாம்பாதீகாமசஸ்தரம் சஸ்த்ரபாணயறை!

தார்தராஷ்ட்ரா ரணை ஹன்யுல்தன்மே கோமதரம் பவேத|| (46)

சொற்பாருள்:

அசஸ்தரம் - ஆயுதமில்லாமலும், அப்ரதிகாரம் - எதிர்க்காமலும், மாம் - என்னை, ரணை - யுத்தத்தில், சஸ்த்ர பாணயறை - கையில் ஆயுதம் ஏந்தியுள்ள, தார்தராஷ்ட்ராவாஹா - துரியோதனாதியர், ஹன்யுலரா - யதி - கொல்வார்களானால், தத் - அது, மே - எனக்கு, கோமதரம் - மிகவும் கோமமுடையது, பவேத் - ஆகும்.

கருத்துரை:

ஆயுதங்கள் தரிக்காமலும், எதிர்க்காமலும் இருக்கிற என்னை, ஆயுதங்கள் ஏந்திய துரியோதனாதிகள் என்னைக் கொல்லுவார்களானால் அதுவே எனக்குப் பெரு நன்மையாகும்.

விளக்கவுரை:

“கோமதரம்” - ஆயுதங்களற்றிருந்த தன்னை எதிரிகள் கொன்றால் நலமாக இருக்கும் என்று அர்ஜானன் கீழ்க்கண்டகாரணங்களால் சொல்லியிருக்கக் கூடும்.

1. குலநாசம் செய்து புதிதாக பாவத்தை சம்பாதித்துக் கொள்வதை விட - அதனைத் தடுத்து இதற்கு முன்பு செய்த புண்ணியத்தை காப்பாற்றிக் கொள்ளமுடியும்.
2. சுற்றுத்தாரை வதை செய்வதால் ஏற்படும் பாவம் தடுத்து நிறுத்தப்படும்.
3. பந்துக்களின் உயிர் நிலைக்கும்.
4. அவர்களைக் காப்பாற்றுவதால் புண்யமும் சேர்ந்து மோசங் சாதனைக்கு உதவிபுரியும்.

முன்னுரை:

அர்ஜூனன் இவ்வாறாக தனது மனக் கலக்கத்தை பூர்க்கிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கு சொல்லி கடைசியில் என்ன செய்தான் என்பதை சஞ்சயன் சொல்கிறார்.

சஞ்சய உவாச:-

47. ஏவமுக்தவா அர்ஜூனறு ஸங்க்யே ரதோபஸ்த உபாவிசத்
விஸ்ருஞ்ய ஸசரம் சாபம் சோகஸம்விக்னமானஸஹு॥ (47)
சஞ்சயன் சொன்னது.

சொற்பொருள்:

ஸங்க்யே - யுத்த பூமியில் அர்ஜூனவை - அர்ஜூனன், ஏவம் - இவ்வாறாக, உக்தவா - சொல்லி, சோகஸம்விக்ன மானஸஹை - துக்கத்தினால் மிகுந்த தவிப்பிற்கு உள்ளான மனத்துடன், ஸசரம் - அம்புடன் கூடிய, சாபம் - வில்லை, விஸ்ருஞ்ய - எறிந்துவிட்டு, ரதோபஸ்தே - தேர்த்துட்டில், உபாவிசத் - சோர்ந்து உட்கார்ந்தான்.

கருத்துரை:

சஞ்சயன் சொன்னான் - (ஓ திருத்ராஷ்டிர) மஹாராஜா! யுத்த பூமியில் அர்ஜூனன் இவ்வாறு சொல்லி சோகத்தால் கலங்கின சித்தத்தை உடையவனாய், அம்புடன் கூடிய வில்லை எறிந்துவிட்டு சோர்ந்து உட்கார்ந்து விட்டான்.

வினாக்கலுரை:

“சோகஸம்விக்நமானஸஹு” - அர்ஜூனன் சோகம் நிறைந்த சித்தத்துடன் வில் அம்புகளை கூட நழுவ விட்டான். அர்ஜூனனின் வாழ்க்கையில் இதுவரை இவ்வாறு உற்சாகமிழந்து காண்டுபத்தை நழுவவிட்டமே ஒருமுறை கூட நிகழுவில்லை. எனவே இதற்கான வலுவான காரணம் ஒன்று இருந்திருக்க வேண்டும். சுற்றத்தாரைப் பற்றிய கவலையே அது. அந்தக் கவலை துக்கமாக மாறிற்று. அதனால் அவன் ராஜ்யத்தை, போகத்தை ஒதுக்கி தள்ளினான், யுத்தத்தை

ஒதுக்கினான். அர்ஜூனனுக்கு இத்தகைய மிகப் பெரிய விரக்தியைக் காரணமாக வைத்து கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா அவனுக்கு ஆத்ம ஞானத்தை உபதேசித்தார். அர்ஜூனனின் விஷாதம் (சோகம்) விஷாதமாக இல்லாமல் விஷாதயோகமாக மாறியது. ஏனெனில் அர்ஜூனன் உலக சுகங்களின் மீது, ராஜ்ய போகங்களின் மீது, விரக்தி ஏற்பட்டு தர்மத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக பரிதவித்தான். (தர்ம ஸ்ம்முட சேதாஹா) அத்தகைய பரிதாபம் முழுக்காக்களுக்கு மிகவும் தேவை. தெய்வத்திற்காக, தர்மத்திற்காக ஏற்படும் பரிதாபம் (விஷாதம்) யோகத்திற்கு வழி ஏற்படுத்தும். ஒன்றின் மேல் விரக்தி (விஷய போகங்களின் மேல்) இன்னென்றின் மேல் ஆசை (தர்மத்தின்மேல்) மோகாக்திற்கு மிகவும் தேவையானது. அப்படியானால் உலக வைவாங்களில் விரக்தி, தர்மத்தின்மேல், தெய்வங்களின்மேல் ஆசை இருந்தால்தான் பரமார்த்த பத்திற்கு ஜி.ஏ. விரைவாக முன்னேற முடியும். அர்ஜூனனுக்கு இரண்டும் சேர்ந்தது. எனவேதான் அவனது அருகதையைக் கருதி ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா உடனேயே நல்ல ஞான உபதேசத்தைச் செய்தார். அர்ஜூனனைப் போன்றே எவராயினும் காட்சிப் பொருள்களின் மேல் விரக்தி ஏற்பட்டு தர்மத்திற்காக அலைப்புற்றால், பகவத ஞாக்ரகத்தினால் அவனுக்கு ஞானோதயம், பரம சாந்தி இவை தவறாது கிணக்கும்.

இதி ஸ்ரீமத் பகவத்தூஸுபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யோகசாஸ்த்ரே.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜூனஸம்வாதே அர்ஜூனவிஷாதயோகோ
நாம ப்ரதமோ அத்யாயவறசச

இது பிரம்ம வித்தையைப் புகட்டுவதும், யோக சாஸ்திரமானதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜூன சம்வாதமாக வந்துள்ளதுமாகிய பகவத் கிரை என்னும் உபநிஷத்தின் கண் உள்ள அர்ஜூன விஷாத யோகம் என்ற முதல் அத்தியாயம்.

T.T.D. Religious Publications Series No. : 574
Price : Rs.

**Published by Dr. I.V. Subba Rao, I.A.S., Executive Officer, T.T. Devasthanams,
and Printed at Students Offset Printers, Tirupati on behalf of T.T.D. - C. 2000**

